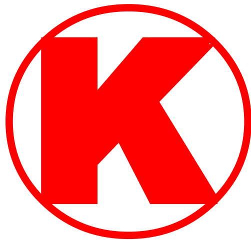

Kansanääni

Nro 1/08
Helmikuu - Maaliskuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 €
7. vuosikerta

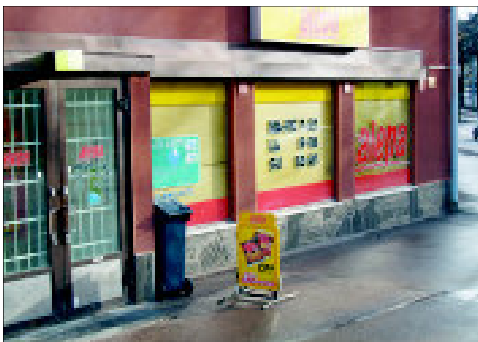
Ihminen tärkeämpi pörssiä

Stora Enson tehtaiden lopettaminen Kemijärvellä ja Summassa sekä tuotannon supistaminen Anjalankoskella riistävät toimeentulon sadoilta perheilta ja ajavat yli 1000 työntekijää kilometritehtaalle. Kunnon perustetta supistamisille ei ole annettu. Päättäjät ovat nostaneet kätensä pystyyn suuren rahan edessä. Kemijärvi-liike järjesti 4.2.08 suuren mielenosoituksen Helsingissä ja vei samalla terveiset päättäjille: "Ihminen ennen pörssiä,

Sivut 2,4 ja 16

Osuusliikkeestä vaihtoehto koville markkinoille

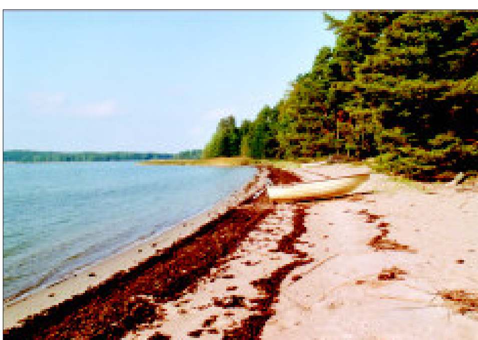

Osuusliike HOK-Elannon edustajiston vaali pidetään 22.2.-7.3.2008. Osuusliikkeen tehtävä on alusta saakka ollut tuottaa jäsenilleen edullisia palveluja ja jokapäiväisiä kulutustavaroita. Tänään kovan talous-politiikan oloissa tämä tehtävä korostuu entisestään. Tehtävämme on turvata, ettei S-liikettä ja HOK-Elantoa lopeteta osuusliikkeenä, vaan toiminta turvataan vastapainona ylikansallisen rahan vallalle.

Katso Suomen Työväenpuolueen ja pienituloisten listan ehdokkaat nro. 961-987, sekä ohjelma. Ehdokkaat myös STP:n internetsivuilla http://www.tyovaenpuolue.org/

Keskiaukeama

Itämeren suojelulla on kiire

Samaa jalkaa ilmastopäästöjen kanssa lisääntyvät myös päästöt meriin ja ilmastomuutos ruokkii merien pahoinvointia. Parhaiten sen huomaa meille tärkeän Itämeren kohdalla. Fosforin ja typen päästöt rehevöit-tävät vedet ja ovat uhka mm. silakalle, jonka saaliit ovat laskeneet minimiin. Tänään keskitalvella Itämeren sisälahdetkin lainehtivat vapaina. Rannat kasvavat umpeen ja myrkylliset levälautat valtaavat vesiä. Ilmaston lämpenemisen seurauksena vieraat eliölajit uhkaavat tuhota meren perinteisen eliöstön.

Sivu 7

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki helmikuu 2008

Välikysymyskeskustelu Stora Ensosta paljastaa kaiken

Suomen liittyminen EU:hun v. 1995 merkitsi juuri sitä, mitä silloin arvelimme. Poliittiset päättäjämme, eli Suomen hallitus ja eduskunta eivät enää ole toteuttamassa Suomen kansan tahtoa, vaan toimivat suuren rahan ja kansainvälisten sijoittajien ehdoilla. Lyhyesti kiteytettynä hallitus ottaa politiikalleen raamit Brysselistä ja sisällön se ottaa EK:lta ja suurpääomalta, tässä tapauksessa Stora Ensolta.

Onhan ihmeellistä, että hallitus ei voi puuttua omistamiensa pörssiyritysten toimintaan, vaikka sillä olisi selkeä osake-enemmistö näissä yrityksissä. Tämä kelvottomuus kulminoituu pääministeri Matti Vanhaseen ja valtionyhtiöiden omistuspolitiikasta vastaavaan puolustusministeri Jyri Häkämieheen.

Tällaisella kelvottomalla politiikalla syödään niitä aluepolitiikan tuloksia, joita Suomessa saavutettiin 1960-80 luvuilla. Kemijärvellä voidaan aivan aiheellisesti todeta, että sen tehtaan minkä Urkki toi, sen Matti vei. Ei voi kuin ihmetellä sitä kuuroutta, mikä nykyisellä hallituksella on kansan mielipiteitä kohtaan. Kemijärven ja Haminan Summan tehtaat tulisi säilyttää käynnissä aivan aluepoliittisista syistä. Molemmat tehtaat ovat alueillaan keskeisiä työllistäjiä. Venäjän puutulleihin on turha vedota, puu maksaa, mutta sitä riittää kyllä Suomessa. Jos taas alalla on ylikapasiteettia, niin sitä pitäisi purkaa vähitellen ja omaa työllisyyttä vahingoittamatta. Joka tapauksessa nyt on nähty, kenen puolella hallitus on. Se on yksiselitteisesti kansainvälisten sijoittajien asialla ja aivan yhtä yksiselitteisesti kotimaan työllisyys merkitse sille mitään.

Välikysymyskeskustelu eduskunnassa taas paljasti koko poliittisen asetelman halvaantuneisuuden. Tässä tilanteessa, jossa opposition pitäisi pystyä kaatamaan hallitus, eduskunta ei siihen pysty. Johtavilla hallituspuolueilla Keskustalla ja Kokoomuksella on molemmilla eduskunnassa 51 kansanedustajaa eli yhteensä 102 edustajaa, joten oppositio ei mitenkään pysty saamaan enemmistöä epäluottamuslauseelleen, kun valtapuolueiden puoluekuri pitää ja kaikki saadaan paikalle ratkaisevassa äänestyksessä. Vihreät ovat myös mukana hallituksessa. Kansanedustajia heillä on 14. Vaikka vihreät äänestäisivät hallitukselle epäluottamuslausetta, ei sekään riittäisi. Melkein surkuhupaisa oli vihreiden Erkki "susi" Pulliaisen esittämä puolueensa saatepuheenvuoro. Pulliainen haukkui hallituksen politiikan aivan lyttyyn, mutta esitti kuitenkin puheenvuoronsa lopuksi "normaaliin päiväjärjestykseen" siirtymistä.

On aivan varmaa, että Keskusta tulee saamaan siipeensä Vanhasen politiikasta. Demarit saivat jo palautetta äänestäjiltä viime eduskuntavaaleissa katsottuaan sivusta Voikkaan paperitehtaan lakkauttamista ja hyväksyessään omaisuus- ja varallisuusveron poiston. Seuraavaksi kellot soivat Keskustalle, jossa Matti Vanhasen "aluepolitiikkaa" ei hyvällä katsota. Miten tuo tulossa oleva protesti ilmenee, jää vielä nähtäväksi.

Kokoomus sen sijaan ei kärsi. Sen imagona on aina ollut omistavan luokan, hyvätuloisten ja pääomapiirien etujen ajaminen. Jos Kemijärvellä ja Summassa jää tuhatkunta työttömäksi, niin mitäpä se aitoa ja pesunkestävää kokoomukselaista liikuttaisi.

Stora Enso ja valtion omistajaohjaus

Juhani Tanski

Olipa kerran suomalainen puunjalostusyhtiö Enso-Gutzeit, josta myöhemmin yhdistyttyään ruotsalaisen Stora AB:n kanssa tuli Stora Enso - Euroopan suurin ja maailman kolmanneksi suurin metsäteollisuusyhtiö sekä maailman suurin paperin- ja kartonginvalmistaja. Näin alkavat sadut, mutta tämä tarina on tosi.

Tarinan uskomattomin vaihe alkoi Mustana torstaina 25.10.07, jolloin Stora Enso ilmoitti aikovansa sulkea Suomessa Kemijärven sellutehtaan, Summan paperitehtaan ja yhden paperikoneen Anjalankoskella. Kaikkiaan Suomessa jäisi vaille työtä yli 1000 paperityöläistä. Nämä yhtiön järjettömät suunnitelmat tulivat yllätyksenä kaikille. Stora Enson johto antoi virheellistä tietoa mm. tehtaan kannattavuudesta ja sähkötaseesta. Hesarin taloustoimittaja **Jyrki Iivonen** kertoi 27.10. kolumnissaan, että tehdas on varsin kannattava. Kun Stora Enson tuottotavoite sijoitetulle pääomalle on 13 %, Kemijärvi on ylittänyt tavoitteen jo monta vuotta. Hesarin mukaan Kemijärven sellutehdas on vuosina 2001–2005 pönkittänyt konserniavustuksina Stora Enson muita tehtaita lähes 70 miljoonaa euroa. Stora Enso onkin tarjonnut tehtaan lakkauttamisen pääsyyksi Pohjois-Suomen uhkaavaa puupulaa. Jyrki Iivonen jatkaa: "Samassa rytäkässä Kemijärven lakkauttamisen yhteydessä Stora Enso lopettaa Ruotsissa sijaitsevan Norrsundetin tehtaan, jota ruokitaan Baltian maista hankitulla raaka-aineella. Baltian puu on paljon kalliimpaa kuin Lapin puu. Asiantuntija-arvioiden mukaan Stora Enson johto halusi ensi sijassa lopettaa Norrsundetin, mutta tasa-painosyistä jotain piti uhrata myös Suomesta."

Välittömästi yhtiön ilmoituksen järjestettiin pari mielenosoitusta ja perustettiin Massaliike puolustamaan taloudellisesti kannattavan ja teknisesti hyvässä kunnossa olevan Kemijärven sellutehtaan toimintaa.

Valtion omistajaohjauksesta vastaava ministeri **Jyri Häkämies** on koko lopettamispäätöksen jälkeisen ajan toistanut, ettei valtio suuromistajanakaan voi puuttua Stora Enson politiikkaan. Samaa on tänä vuonna alkanut toistaa pääministeri **Matti Vanhanen**. Vanhanen kävi Kemijärvellä ilmoittamassa, että sellutehdas todella loppuu. Massaliike vastasi, että se perustaa Kemijärvelle uuden sellutehtaan vanhan viereen – sellaisen, joka tuottaa sekä sellua että biopolttoaineita, biodieseliä ja etanolia. Ideaa asettui tukemaan työministeri **Tarja Cronberg** (HS 10.12.07). Uuden tehtaan kannattavuus tulisi Massaliikkeen mukaan olemaan hyvä, sen suunnitelmat ovat selvät ja myös rahoitus on valmiiksi katsottu. Suunnitelma uudesta tehtaasta olikin Hesarin nettisivujen pääuutinen lähes koko päivän. Seuraavan päivän painetussa lehdessä se oli kutistunut pikku maininnaksi Vanhasen vierailujutun sisällä.
"

Kemijärven sellutehdas suljetaan, keksikää perusteet!"

Sellutehtaan henkilöstön tiedottaja Juha Pikkarainen kertookin, miten kevein eväin Stora Enso asiassa on liikkeellä. Toimitusjohtaja Karvisen yrittäessä perustella suunnitelmiaan hän hätääntyi silminnähden, koska hänen tietonsa tehtaan asioista ja Lapin puuvaroista olivat lievät. Stora Enson hallitus olikin ilmeisesti käskyttänyt firman johdolle "Kemijärven sellutehdas suljetaan, keksikää syyt!" Niiden keksimiseen joutuu käyttämään mielikuvitusta. Idea Kemijärven selluloosatehtaan lakkauttamisesta ei ole ihka uusi: sitä esitti jo 1995 Mandatumin silloinen toimitusjohtaja **Björn Wahlroos**. Miekkosen motiiveista ei ole tietoa – tehdas oli jo silloin liiketaloudellisesti ja aluetaloudellisesti kannattava.

Jokainen Stora Enson esittämä lopettamisen veruke on ammuttu alas. Puupula on osoitettu huu-haa-jutuksi. Kemijärven sellutehtaan sulkemisen syiksi kerrottiin Mustan torstain tiedotustilaisuudessa sekä yt-neuvotteluissa puupula ja pitkäkuituisen sellun ylitarjonta. Tehtaan väki ja Itä-Lapin puuraaka-aine on muka uhrattava isojen yksiköiden toimintaedellytysten turvaamiseksi. Metsäkeskuksen johtajan **Jukka Ylimartimon** mukaan Lapin hakkuut lisääntyvät tänä vuonna 1.4 miljoonaa kiintokuutiometriä eli juuri saman verran kuin Kemijärven sellutehdas puuta käyttää. Metsähallitus on ilmoittanut, että puuttumatta suojelualueisiin tai Keski-Lapin suojeluvarauksiin Pohjois-Suomen hakkuutavoitetta voidaan nostaa seuraavan 10 vuoden ajaksi 400 000 k-m3 vuodessa**.** Imatran tiedotustilaisuudessa 18.1.08 Stora Enson johto ilmoitti, ettei pitkäkuituisen sellun ylitarjonta ole syy lopettaa Kemijärven sellutehdas.

Kun on todistettu, että Kemijärvelle voidaan toimittaa puuta paljon nykyistä enemmän puuta, satusedät kertovat, että Kemijärven sellutehtaalla keitetty puu olisi käytettävissä muilla tehtailla: Lapin ja Koillismaan puun kuljettaminen etelään olisi kestävän kehityksen mukaista! Toimitusjohtaja **Jouko Karvinen** ei valehtele: hän on saanut vajavaisia tietoja. Vanhasen hallitus uskoo vielä yhtiön hihasta ravistettuja juttuja enemmän kuin sellutehtaan väen ja asiantuntijoiden asiaperusteita. Järki on uusiutuva luonnonvara ja jostain varmasti vielä muutama järjenhiukkanen tipahtaa senaatintorin tienoille ja Arkadianmäelle. Tosiasioiden valossa yhtiön osakkaiden ja hallituksen on helppo perua sulkupäätös.

Kemijärven selluloosatehdas menestystarina: tehdas on kannattava, raaka-aine tulee Itä-Lapista, se on poistanut Itä-Lapista puunkorjuun nolla-aluetta sekä parantanut työllisyyttä 1960-luvulta lähtien

Kemijärven sellutehtaan merkitys bioenergian tuottajana

EU komissio nosti Suomelle asettamaansa tavoitetta uusiutuvan energian osuudesta 38 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Tavoitteen saavuttamista teollisuus pitää kalliina. Stora Enson pörssitiedote 17.1.08 sisälsi virheellisiä tietoja, joita yhtiö ei ole korjannut. Kemijärven sellutehtaan lopettamisen väitettiin **vähentävän** yhtiön sähkönkulutusta **140 GWh**. Totuus on päinvastainen: tehtaan energiatase on yliomavarainen ja se myy energiaa 50 GWh/v, mikä riittää 1400 - 1950 normaalikokoisen suorasähköllä lämmitettävän omakotitalon tarpeisiin.

Stora Enson johto hukkuu Kemijärven sellutehtaan jätevesijärveen?

Kemijärven sellutehtaan jätevesijärvessä on 2,4 miljoonaa kuutiometriä jätevettä ja sen pohjassa on laskeutunutta sedimenttiä kenties saman verran.

Jatkuu sivulla 4...

Kuka maksaa laskun?

Pekka Tiainen

Heinäkuussa 2007 rahoitussektorin kuumemittarit alkoivat maailmalla nousta merkinnän hermostumisesta. Raha alkoi monilla pankeilla loppua ja piti lainata lisää nousevilla koroilla. Ongelma oli kehittynyt vuoden 2006 lopulta alkaen, kun vipuvelat olivat alkaneet kasvaa.

Vipuvelka tuli keskeisesti siitä, että oli luvattu ostaa korvausta vastaan omaisuutta ennalta määriteltyyn hintaan ja kattaa luottotappiot korvausta vastaan. Kun hinnan aleneminen tai luottotappion kasvu oli suurempi kuin saatu korvaus, syntyi menetyksiä.

Korvaus on vakuutusmaksu tappioiden varalle. Kun korvaus on pieni ja omaisuuden hinnan muutokset ja luottotappioiden kasvu suuri, jopa moninkertaisia saatuun korvaukseen verrattuna, tappiot voivat tulla jättimäisiksi.

14.2.2007 Financial Timesissa olleen taulukon mukaan pankkien kirjaamat omaisuuden arvonalennukset ja luottotappiot siihen mennessä olivat yhteensä 146 miljardia dollaria. Tästä puuttuvat Yhdysvalloissa kuntien luotoantoa vakuuttaneiden menetykset, joiden on arvioitu nousevan mahdollisesti 15-25 miljardiin tai suurempaankin summaan. Helmikuun 2008 arvio koko laskun mahdollisesta yhteissummasta liikkuu 400 miljardissa dollarissa, mikä vastaa 3 % Yhdysvaltain kansantuotteesta. Suomen pankkitukien kokonaissumma oli 10 miljardia euroissa eli noin 10 % kansantuotteesta eli se oli vaikutuksiltaan paljon suurempi talouden kokoon suhteutettuna. Rahasummissa kuitenkin nyt puhutaan summasta joka vastaa neljää kymmentä Suomen pankkikriisiä.

Koko lasku ei kohdistu Yhdysvaltoihin, vaan vaikutus on levinnyt. Esimerkiksi sveitsiläinen UBS-pankki on tehnyt 18,4 miljardin dollarin arvonalennukset. Ranskan Societas Generalen skandaalissa on puhuttu 4,9 miljardista dollarista. Saksan IKB-pankki on tehnyt kahden miljardin dollarin tappiot ja pelastettaneen pankkituella veronmaksajien varoilla. Useissa muissa maissa on tullut esiin ongelmia. Suurimmat ongelmat summiltaan ovat kuitenkin UBS:n ohella Yhdysvaltalaispankit, ykkössijalla Merill Lynch 24,5 miljardin alaskirjauksilla, lähellä sen perässä Citigroup ja sitten on sellaisia, joilla alaskirjaus on Suomen pankkikriisin kokoluokkaa aina yhtä pankkia kohden ja useilla on muutamien miljardien menetyksiä.

Ostajat liikkeellä

Vaikeuksiin itsensä ajaneet pankit ovat tulleet ostokohteiksi ja yrittävät myöskin pelastautua myymällä osakkeitaan. Singaporen, arabiöljymaiden ja Kiinan valtiolliset rahastot (Sovereign Wealth Funds) ovat liikkeellä suurin sijoituksin kuten myös Venäjä, mutta myös kilpailevat pankit. Vaihtoehto ovat konkurssit tai valtioiden pankkituki tai kansallistaminen, josta Englannissa ja Saksassa on puhuttu.

Omistuksen kaupasta oikeuksien ja velvoitteiden kauppaan

Suuri muutos 1990-luvulla ja 2000-luvun puolella on tapahtunut siinä, mikä on kaupankäynnin kohteena. Ennen kohteena olivat tavarat, kiinteistöt, osakkeet ynnä muu omaisuus. Tämän on rahoitussektorissa korvannut suuressa määrin se, että tehdään sopimuksia omistuksen siirtymisestä jonain tulevana ajankohtana sopimuksissa määritellyin ehdoin. Sopimukset ovat joko kahdenkeskisiä (puhutaan OTC-markkinoista) tai sellaisia, että sopimuksilla käydään kauppaa markkinoilla. Kaupankäyntiä markkinoilla välittävät sijoituspalveluyritykset, joita ovat pankit ja pankkiiriliikkeet.

Optiot ovat yksi ryhmä tällaisia sopimuksia. Osto-option ostaja on oikeutettu ostamaan kohde-etuuden, kuten osakkeen, jos niin päättää. Hän maksaa oikeudestaan korvauksen. Vastapuoli on asettaja, joka saa tuon korvauksen ja toimittaa kohde-etuuden, jos ostaja niin haluaa. Myyntioption ostaja taas ostaa oikeuden myydä osakkeen tai vaikkapa kiinnityspaperin. Tämä kiinnityspapereiden myyntioikeus entiseen hintaan on keskeinen osa Yhdysvaltain luottokriisiä. Ostovelvollinen joutuu maksamaan täyden hinnan kiinnityspaperista, jonka arvo on alentunut enemmän kuin hänen saamansa korvaus, vakuutusmaksu. Kyse on periaatteessa samasta asiasta kuin osakeoptiossakin, osakkeen sijaan vain on kiinnityspaperi. Viime kuukausien kriisissä on koko ajan kyse tästä samasta asiasta. Kohde-etuus vain on eri tapauksissa eri, osake, kiinnityspaperi tai jotain muuta.

Koska kyse on tulevaisuutta koskevista sopimuksista, oikeuksista ja velvoitteista, sopimusehtojen keskeinen kohta on hinnan määrittely. Puhutaan johdannaisista. Ajatus on se, että hinta ja muut sopimusehdot johdetaan kulloinkin määritellyllä tavalla kohde-etuuden hintakehityksestä. Siitä nimitys johdannainen (dervatives, derivatiivi). Siksi tällä hetkellä on kyse ennen kaikkea johdannaismarkkinakriisistä ja sen vaikutuksista.

Tulevan hinnan määrittelyyn sisältyy myös riski. Tämä on asian ydin. Kyse on samankaltaisesta asiasta kuin esimerkiksi ensimmäistä maailmansotaa edeltäneistä vakuutuksista sodan varalle. Kun sota tuli, vakuutusmaksut eivät riittäneet kattamaan sotavahinkoja, jolloin sotavakuutusta harjoittaneet yritykset menivät konkurssiin. Riski oli kasvanut suureksi ja aiheutti niin suuria menetyksiä, että vakuutusmaksut eivät riittäneet. Vastuun ja maksun suhde ylitti maksukyvyn, kuten nyt monilla luottojen takaajiksi lähteneillä pankeilla tai niin sanotuilla suojaus- tai vipurahastoilla.

Sitten kun pankeilla, pankkiiriliikkeillä ja suojausrahastoilla jäävät vastuut hoitamatta, haetaan maksajaa. Alun perinkin on pyritty asiat järjestämään niin, että toiminnan riskit on siirretty muille. Jos riskit kuitenkin aiheuttavat menetyksiä, katetta haetaan veronmaksajilta, asiakkailta, henkilökunnalta vähennyksin ja etuuksia leikkaamalla ynnä muualta. Toisenlainen lasku aiheutuu siitä, että johdannaisluottokriisi on jo nyt aiheuttanut luottohanan pienentämistä etenkin Yhdysvalloissa. Siksi velkaantumalla ylläpidetty ostovoima on alentunut ja se on pysäyttänyt talouskasvun. Pitkälti on ollut kyse siitä, että heikkoa tulokehitystä on jouduttu paikkaamaan velkaantumalla mutta se ei onnistu enää entiseen malliin. Kun luottojärjestelmän optiovakuuttajat ovat vaikeuksissa, rahan lainaksi pumppaaminen optiovakuuttamisella ei enää onnistu.

Näkyykö Suomessa

Virallinen totuus on ollut, ettei ongelmia ole Suomessa sen jälkeen kun pankkikriisistä selvittiin ja säästöpankit jaettiin muille kun tappiot oli ensin katettu veronmaksajien varoilla. Virallisen totuuden alta paljastuu kuitenkin muita totuuksia.

Iso kysymys oli, kun Pohjola osti Conventumin 2000-luvun alussa.

Jatkuu sivulla 4...

Pelko ja jumalaton bisnes

Pelko on asia, jolla tehdään jumalatonta bisnestä. Arkipäivän pelot rahan riittävyys, työpaikan, terveyden, asunnon ja muun sellaisen menetyksen pelko ovat joka hetki läsnä. Niiden miettiminen on kapitalismin kannalta vaarallista. Siksi koko kapitalistinen maailma, Yhdysvallat edellä, EU ja muut perässä, kaunistelee arjen todellisuutta ja synnyttää toisenlaisia pelkoja. Sellaisia, jotka eivät ole vaaraksi mielettömiksi kasvaneille ja kasvaville voitoille. Ja vielä parempi, jos pelosta on kapitalisteille hyötyä, jos se tuottaa voittoa.

Kapitalisti ovat selvinneet kolmesataa vuotta kekseliäisyytensä ansiosta. Siihen on aina kuulunut pelko, jopa hysteria. Niillä on halittu maailmaa. Monet tietävät kuinka Euroopassa 30-luvulla pelon aiheita olivat bolshevismi ja juutalaiset. 40-luvulta asti, erityisesti Yhdysvalloissa, pelättiin kommunisteja ja synnytettiin kauhua Neuvostoliiton atomipommista. 90-luvulla saatiin aikaan terrorismin pelko ja hyökkäys Irakiin. Pelko vahvistui, kun vielä tuhottiin New York kolme pilvenpiirtäjää ja kun koko tapahtuma kuvattiin ja näytettiin TV:ssä koko maailmalle.

❑ ❑ ❑

Islamterrori ei kosketa kaikkia, vaikka sillä on yritetty rakentaa globaali pelonilmapiiri. Ilmaston lämpeneminen ja jäätiköiden sulaminen koskettaa kaikkia, pelottaa ja surettaa myös meitä maailman laidalla elävien pienen pientä joukkoa. Se on uudenlainen pelonilmapiiri. Ilmaston lämpenemisessä kansainväliset suurkapitalistit ovat nähneet markkinaraon, kun kaikki vauvasta vaariin ovat siitä huolissaan. Siksi, muutamaa suomalaista lukuun ottamatta, todella suuren rahan bisnesmiehet hierovat käsiään.

EU on suuressa viisaudessaan hyväksynyt komissionsa puheenjohtajan **Juan Manuel Barroson** energiapaketin. Juan Manuel toitotti EU-parlamentissa, että sen hinta on vaivaiset 3 euroa viikossa EU:n asukasta kohden. Sillä tasaisen vuosikasvun mukaan EU kerää kymmenessä vuodessa huikean 500 miljardin euron potin. Sitä seuraavan kymmenen vuoden aikana, jos hinta jää 3 euroon, potti kasvaa 670 miljardilla eurolla.

Herrat ja rouvat hallituksessa superministeri **Mauri Pekkarisen** johdolla huusivat kuorossa hyvä, hyvä, hyvä! Raskas- ja energiateollisuus eivät olleet yhtä mielissään, sillä ne joutuvat ostamaan päästöoikeuksia monen miljardin edestä. Se heikentää kilpailukykyä. Hintoja on nostettava jättivoittojen takaamiseksi. Teollisuus näkee, että Suomea on kohdeltu kaltoin, kun meidän on maksettava muun maailma kohtuuttomista päästöistä sillä Suomi tuottaa jo nyt koko energian tuotannosta uusiutuvaa noin 28 prosenttia. EU kuitenkin vaatii, että se on nostettava 38 prosenttiin. Englanti tuottaa uusiutuvaa vain prosentin, joka on nostettava 15 prosenttiin eli vajaaseen puoleen meidän nykyisestä tasosta. Eikö olekin tolkutonta?

Valtion taloudellinen tutkimuslaitos, VATT, on tutkimusjohtaja **Juha Honkatukian** mukaan (HS 10.2.08) laskenut, että suomalaisten maksettavaksi tulee, ei kolmea vaan 10 - 13 euroa viikossa asukasta kohden, siis nelihenkiseltä perheeltä 160 - 208 euroa kuukaudessa. Siitä voi laskea, että kymmenessä vuodessa Suomen osuus olisi noin 21 - 27 miljardia euroa – neljä kertaa enemmän kuin herra Barroso selitti. Ne ovat miljardeja, jotka nyhdetään suomalaisen selkänahasta muka ilmastomuutoksen ehkäisemiseksi. Kun muuta ei ole kerrottu, niin lienee selvää, että miljardit valuvat vaivihkaa, tavalla tai toisella, kansainvälisen todellisen suurpääoman pohjattomiin säkkeihin!

❑ ❑ ❑

Kansainväliselle, todelliselle suurpääomalle ilmaston lämpeneminen on yksi lysti. Vai mitä voi ajatella siitä, että Yhdysvalloissa, jossa on maailman suurimmat yksityiset pääomat tuottaa maailman päästöistä 25 prosenttia, vaikka heitä on vain 5 prosenttia maapallon väestöstä. Heillä olisi kaikki ja muita paremmat mahdollisuudet vaikuttaa ilmaston lämpenemisen estämiseksi, mutta eivät vaikuta. Päinvastoin. Siitä muuta esimerkki.

Tämän päivän Yhdysvaltojen autoteollisuuden hittituote on Hummer henkilöauto. Se on ökypeli, joka kuluttaa bensiiniä 25 litraa satasella. Se sopii, sillä bensiini Yhdysvalloissa on todella halpaa, 0,46 euroa litra. Jos Yhdysvallat olisivat edes hivenen huolissaan ilmaston lämpenemisestä, se karsastaisi bensiinisyöppöjä autoja ja jarruttaisi bensiinin kulutusta nostamalla hintaa 0,90 eurolla litra. Siitä saadut dollarit voisi käyttää kaikkien päästöjen vähentämiseen. Mutta ei, kun ei!

Yhdysvaltojen aseteollisuus ja armeija ovat ilman saastuttajina todella törkeitä. Yksin sen armeijan kuluttaa 45 prosenttia koko maailman sotilasmenoista ja päästöistä. USA:n armeijan kulutus (2006) on 2,3 kertainen **koko Suomen kulutukseen** verraten ja päästöt sen mukaiset. Yhdysvaltojen armeijan kulut olivat 1 760 dollaria jokaista yhdysvaltalaista kohden. Kiinan sotilasmenot olivat vain 37 dollaria kiinalaista kohden. Erotus on joka suhteessa törkeä. Kun tähän lisätään aseteollisuuden lentokoneiden, laivojen, ohjusten, tutka-asemien, moottoriajoneuvojen ja muun aseistuksen tuotanto, niin armeijan saastepäästöt vähintään kaksinkertaistuvat.

Yhdysvallat kuluttavat energiaa ja aiheuttavat päästöjä suruttomasti. Ilmaston suojelu ei ole heidän murhe. Esimerkiksi yksi ainoa kaupunki, turhuuden markkinoita hallitseva Las Vegas, on fyysisesti kasvaa sen energian kulutus ja päästöt lisääntyvät huimasti, nopeammin kuin Suomi pystyy vähentämään päästöjä. Koko maailmaa valjastetaan energia- ja ilmastotalkoisiin. Ei USA:ta. Näiden talkoiden varjolla mm. tavallisilta EU-kansalaisilta bisnekseen kerätään kahdessakymmenessä vuodessa 1 170 miljardia euroa! Onko tässä tolkkua?

❑ ❑ ❑

Jos kansainvälinen yhteisö, EU etunenässä, olisi tosissaan, se panisi Yhdysvaltojen päästöt kuriin. Siitä ei ole mitään merkkejä.

Näitä taustoja vasten näyttää siltä, että ilmaston lämpeneminen on synnyttänyt pelon ilmapiirin, jolla rahastaminen voi osoittautua megaluokan hujaukseksi, asiaksi, jolla tehdään jumalatonta bisnestä.

Kai Kontturi

...Jatkoa sivulta 2

Stora Enso ja valtion omistajaohjaus

Tehdas käytti sellun valkaisuprosessissa klooria 28 vuotta. Pohjaan on muodostunut erilaisia hiilivetyjä, joista syntyy supermyrkkyjä. Järvi on suunniteltu puhdistettavan uudella aktiivilietelaitoksella, minkä toiminta edellyttää sellutehtaan käymistä. Se tarvitsee tehtaalta tulevaa lämpökuormaa ja riittävää biomassaa. Talvisin jätevesijärvi jäätyy eikä biologinen toiminta onnistu kylmässä vedessä. Aktiivilietelaitoksen lopputuote, bioliete, on voimassaolevan luvan mukaan hävitettävä toimivan tehtaan soodakattilassa.

Vaihtoehdot halutaan ohittaa

Massaliikkeen ja maan metsäalan ja kemiallisen metsäteollisuuden asiantuntijoiden esittämät vaihtoehdot sellutehtaan lopettamiselle on haluttu unohtaa. Stora Enson johto ja Vanhasen hallitus teeskentelevät olevansa umpikujassa. Massaliike esittää, että sellutehtaan sulkemispäätös perutaan ja että puolueeton taho, esimerkiksi VTT, tutkisi Lapin puun erityisominaisuudet ja sen käyttömahdollisuudet kemiallisessa metsäteollisuudessa. Samalla tutkittaisiin puun ja biomassan korjuuseen ja kuljettamiseen liittyvät logistiset ongelmat.

Massaliike ja Helsingin herrat ja rouvat

Marraskuussa pieni lähetystö kävi eduskunnassa, pääministerin ja puolustusministerin pakeilla kertomassa puuvaroista, sellutehtaan hyvästä kunnosta ja kannattavuudesta sekä tehtaan lopettamisen aluetaloudellisista vaikutuksista. Vaatimus oli: Stora Enso peruu tehtaan lopettamisen tai myy tehtaan. Seurasi Itä-Lapin ministerirallі. **Mauri Pekkarinen**, **Kimmo Tiilikainen** ja Tarja Cronberg olivat uskovaisia: he uskoivat enemmän yhtiön tiedotteita kuin valtion omien virkamiesten eli Metlan, VATTin, TKK:n ja Metsäkeskusten "propagandaa".

Sellutehtaan rauhanomainen valtaus 3.1. yllätti täydellisesti paikallisjohdon. Sen poliisille esittämä tutkimuspyyntö oli lapsellinen paniikkireaktio.

Sitten sellutehtaansa tulevaisuutta puolustava massaliike osoitti mieltään 4.2.Helsingissä. 500 ihmisen kulkue marssi päätyi eduskuntatalon eteen. Lähes 30 000 nimen adressi luovutettiin päättäjille.

Mielenosoittajat toivat selkeät terveiset eduskuntaryhmille ja kuulivat näiden meriselityksiä. Sellutehtaan pääluottamusmies **Seppo Kenttäkumpu** varoitti, että kemijärveläiset eivät ala valheita kuuntelemaan ja kysyi, kenellä hallitus on töissä. Sellutehtaan henkilöstön tiedottaja **Juha Pikkarainen** ihmetteli, miksi selluntekijöiden on todistettava, että sellun tekoa Kemijärven sellutehtaalla kannattaa jatkaa. Miksi alan parhaita asiantuntijoita ei kuunnella?

Hallitusryhmät: Eihän me mitään, muuten vaan…

Keskustan **Hannes Manninen** söpötti, että valtion omistus ja äänet eivät yhtiökokouksessa välttämättä riitä valtion tahdon toteuttamiseen. Kokoomuksen **Kimmo Sasi** totesi, että valtiolla ei ole enemmistöä yhtiössä ja että eduskunta ei päätä sellutehtaan kohtalosta, vaan siitä päättää Stora Enson hallitus. Vihreiden **Anni Sinnemäki** totesi, etteivät vihreät "voi luvata ylimääräistä yhtiökokousta". Miksi pitäisi, kun Stora Enson seuraava normaali yhtiökokous on jo 26.3.

SDP:n **Jukka Gustafsson** lupasi eduskuntaryhmänsä puolesta, että demarit vaativat Stora Enson ylimääräistä yhtiökokousta koolle päättämään, että tehdasta ei suljeta. Kukaan ei uskonut; lupausta pidettiin hyvänä, mutta katsottiin, että demarit olivat hallituksessa vielä viime vuonna ja pyrkivät sinne uudestaan, joten he voivat vain urputtaa asiasta.

Massaliikkeen puheenjohtaja **Heikki Nivala** totesi, että Stora Enson johdon ja hallituksen kannattaa muistaa vanha kansanviisaus; jos mikään muu ei auta, kannattaa viimeisenä keinona kokeilla rehellisyyttä.

Stora Enso keikuttaa jo poliittistakin venettä ja on muodostunut pahaksi ongelmaksi hallituspuolueille. Se on saanut ne puolustuskannalle ja harjoittamaan suoranaista poliittista sumutusta.

"Jyri, Jyri, homman tyri" oli mielenosoittajien keskeinen iskulause. Suuri sinipohjainen banderolli "Hallitus on vankka, kätyrlauma sankka" kuvaa mielenosoittajien tunnelmia. Kaiken kaikkiaan mielenosoituksen tunnelma oli: "Luottamus hallituksen toimiin on mennyt, mutta periksi ei anneta". "Yhtiökokoukseen tullaan joukolla!"

"Omistajaohjaus" vai ajopuu Kemijoen koskessa?

Hallituksen ministerit eivät ole kertoneet, mitä "aktiivinen ja määrätietoinen" omistajaohjauspolitiikka Stora Ensossa on. Suomen valtiolla, Kelalla ja valtion eläkerahastolla on Stora Enson äänivallasta 35,1 %. Ministeri Jyri Häkämies on maininnut, ettei olisi reilua muita omistajia kohtaan, mikäli valtion käyttäisi voimakkaasti valtaansa.

Pääministeri on kieltänyt ministereitä kommentoimasta sellutehtaan asioita Jokuhan voisi vahingossa lipsauttaa tosiasiat. Hallituksen toimista tulee väkisin mieleen takavuosien TV-ohjelma "Valehtelijoiden klubi". Puheenjohtajan tehtäviä hoitelee **Helge Heralan** sijasta **Matti Vanhanen**.

Suomen valtio voi tulevassa yhtiökokouksessa pyörtää kannattavien tehtaiden alasajopäätökset. Valtio voi myös päättää tehtaan myynnistä. Todennäköisesti Kemijärven tehtaan lopettamispäätös tulee esiin yhtiökokouksessa 26.3. Mikäli edusmiehemme toimivat kuten ovat kansalaisille luvanneet eikä valtio vaadi lopettamista, yhtiökokouksen selkeä enemmistö säilyttää kannattavan tehtaan.

Kansainvälisen naistenpäivän tilaisuus
lauantaina 8.3.2008 klo 13.00
Hermannin kerholla, Hämeentie 67

Avaus: Timo Kangasmaa
Naistenpäivän puheenvuoro: **Rosa-Maria Keskivaara**
Venäjän työläisten tervehdys: **Jelena Skvortsova**
Ohjelmassa mtyös konnakööri ja Bertta Laine, SFT:n tervehdys
Kahvitarjoilu **Tervetuloa joukolla tilaisuuteen**

Järjestää: Hermannin Naiset, Sodan ja Fasismin Vastainen Työ sekä Kansan äänen järjestöt

Jatkoa sivulta 3...

Kuka maksaa laskun

Kaupasta syntyi Pohjolalle iso tappio. Pohjola joutui lopettamaan Conventumin. Viimeisenä vaiheena Pohjola lopetti vuonna 2004 Conventumin yhden osan, Conventum Pankkiiriliikkeen, joka harjoitti paljon johdannaistoimintaa. Pohjola oli joutunut pönkittämään pankkiiriliikettä 2,4 milj. eurolla, jotta sen varat yltäisivät toimiluvan edellyttämään vakavaraisuuteen. Taseen perusteella näyttää siltä, että pankkiiriliike teki sitten suuruusluokkaa viiden miljoonan euron tappiot arvopaperitoiminnassa ja paikkasi siten omaisuuttaan myymällä. Se sai sitten jonkin verran rahaa liiketoiminnan myynnistä ja kuittasi sillä osinkoina saamiaan avustuksia Pohjolalta. Varat olivat kuitenkin huvenneet ja jäljelle jäi osakepääoma. Puoli vuotta myöhemmin OKO päätti ostaa Pohjolan. OKO oli aiemmin vastustanut, että Pohjola ostaa Conventumin ja osti Pohjolan vasta kun Conventum oli ajettu alas. Tämä vyyhti on edelleen loppuunasti läpikäymättä, mitä tässä tapahtui kaiken kaikkiaan.

Myöskin on noussut uusia asioita, kuten Celeres-rahaston tappio, jossa näyttää olevan kytkentää Yhdysvaltain vipuvelkajohdannaisiin. Koko pankkisektori on aikamoisessa myllerryksessä ja aiheuttaa huolta.

Stora Enso – kouluesimerkki globalisaatiosta

Kemijärven ja Summan sellu- ja paperitehtaiden nopea lakkautus on tehnyt Stora Ensosta kouluesimerkin kansainvälisen kapitalismin toiminnasta maailmassa. Globaali kapitalismi on Sora Enson avulla paljastanut hunnun peittämiä kasvojaan suurelle yleisölle. Ja epäinhimilliseltä nuo kasvot todellakin näyttävät. Ei siis ihme, jos globalisaatio haluaa verhoutua kaikkiin sateenkaaren väreihin sekä hyvinvoinnista ja työllisyydestä kertovaan runouteen.

Stora Enso oli v. 2007 maailman suurin paperin tuottaja; kolmanneksi suurin maailmassa ja Euroopan suurin puuteollisuutta harjoittava yritys. Stora Ensolla on teollisuutta 18 maassa. Suurimmat tehtaat ovat Suomessa, Ruotsissa, Saksassa ja Ranskassa. Myös Venäjälle Nizni Novgorodiin on suunnitteilla Stora Enson paperi- ja sellutehdas. Lisäksi Stora Enson ja brasilialaisen Aracruz Cellulosen yhteisesti omistamalle Veracel –yhtiölle valmistui Brasiliaan vuonna 2005 maailman suurin yksilinjainen selluloosatehdas, joka valmistaa 900 000 tn valkaistua selluloosaa vuodessa. Raaka-aineena käytetään eukalyptuspuuta.

Stora Enso on siis kaikella tavalla maailman laajuiset, globaalit mitat täyttävä osakeyhtiö. Sen toimintaorganisaatio ja toimintatapa antavat täsmällisen kuvan siitä, kuinka globalisaatio toimii tämän päivän maailmassa, ja mikä on valtioiden rooli globaalissa kapitalismissa.

Stora Enso syntyi 1998 kun ruotsalainen sora ABB ja Enso Oyj fuusioituivat. Stora ABB oli tuolloin luopunut vuosisatoja kestäneestä kaivos- ja metallialan tuotannosta ja siirtynyt pelkästään metsä- ja puunjalostusalalle.

Enso oyj:n juuret ulottuvat vuonna 1953 perustettuun Enso Gutzeit – nimiseen yhtiöön, jonka Suomen valtio osti konkurssikypsänä Gutzeitin omistuksesta veronmaksajien rahoilla. Vuonna 1990 alkaneen yksityistämisbuumin aikana veronmaksajien omaisuus luovutettiin yksityiseen omistukseen miljarditolkulla, jolloin myös Enso Guzeitista tuli yksityinen Enso Oyj.

Stora Enson omistus jakaantuu tällä hetkellä taulukko 1 mukaisesti. ·Taulukossa esitetty omistusluettelo kattaa vain vajaat 28 % omistusoikeudesta. Ilmeisesti loput eli ylivoimainen enemmistö on pienomistajia. Yllä olevat omistajat pitävät päätösvaltaa hallussaan 67,5 % osuudella. Suomen valtio on siis suurin omistaja ja suurimman äänivallan käyttäjä, varsinkin jos Kelan osuus lasketaan mukaan. Suomen valtio on siis tiukasti mukana kansainvälisessä kapitalismissa lakkauttamassa tehtaita, viemässä työpaikkoja ja riistämässä kehitysmaita.

Stora Enson toimivan johdon ammattitaito ei ansaitse kovin suurta arvosanaa. Syyskuussa 2007 se myi Pohjois-Amerikan tehtaansa yhdysvaltalaiselle NewPage-yhtiölle, joka on Cerberus Capitalin tytäryhtiö. Kauppahinta oli 1,8 miljardia euroa. Kauppaan sisältyi seitsemän tuotantolaitosta Yhdysvalloissa ja yksi Kanadassa. Yhdysvaltain paperitehtaat tulivat Stora Enson haltuun keväällä 2000, kun yhtiö osti Consolidated Papersin 4,9 miljardilla eurolla. Tuo Amerikan-keikka tuotti yli 3 miljardia euroa tappiota, jonka seurauksena Stora Enson pörssikurssit lähtivät laskuun.

Toimivalle johdolle ja hallituksen jäsenille myönnetyt optiot antavat vähemmän voittoja laskevien kurssien vallitessa. Niinpä pörssikurssit halutaan nyt saada nousuun lakkauttamalla Kemijärven sellu- ja paperitehdas ja Summan paperikoneet. Kysymyksessä miljardiluokan korruptio-operaatio, jonka Suomen keskusta-oikeistolainen hallitus antaa isännän ominaisuudessa tapahtua.

Stora Enson toimiva hallitus (alla), jolla on valta lakkauttaa n. 1000 työpaikkaa Suomen maasta ilman, että kepu ja kokoomus tekevät mitään.

Heikki Typpö

Taulukko 1:
Suomen valtio 12,3 % osakkeista ja 25 % äänistä
Knut ja Alice Wallenberg-säätiö 7,4 % osakkeista ja 24 % äänistä
Kela 3,4 % osakkeista ja 10 % äänistä
Varma 1,5 % osakkeista ja 2 % äänistä
Marianne ja Marcus Wallenbergin-säätiö 0,6 % osakkeista ja 2 % äänistä
Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen 1% osakkeista ja 1,6 % äänistä
MP-yhtiöt (Werner von Seydlitz) 0,7 % osakkeista ja 1,5 % äänistä
Henki-Sampo 0,4 % osakkeista ja 1,4 % äänistä

Stora-Enson hallitus
Claes Dahlbäck, puheenjohtaja joulukuusta 1998 alkaen
Ilkka Niemi, varapuheenjohtaja maaliskuusta 2005 alkaen
Gunnar Brock, riippumaton jäsen maaliskuusta 2005 alkaen
Lee A. Chaden, riippumaton jäsen maaliskuusta 2004 alkaen
Dominique Hériard Dubreuil, riippumaton jäsen maaliskuusta 2006 alkaen
Birgitta Kantola, riippumaton jäsen maaliskuusta 2005 alkaen
Jan Sjöqvist, riippumaton jäsen joulukuusta 1998 alkaen
Matti Vuoria, riippumaton jäsen maaliskuusta 2005 alkaen
Marcus Wallenberg, riippumaton jäsen maaliskuusta 1998 alkaen
Lähde: Stora Enson nettisivut ja Wikipedia

Liiton suunta muutettava!

Metallin vaalien ennakkoäänestys

14.-28.3.2008 ja uurnavaali 6.-8.4.2008

Itsenäisen Metallityöväenliiton puolesta

Markku Nieminen
pääluottamusmies

Uusimaa

Kalevi Wahrman
tietoliikenneasentaja
telemontör
Tietoliikenneala

METALLIN VAIKUTTAJAT

Metallityöväen liitto mainostaa itseään väylän avaajana. Sitä se on myös ollut, sekä hyvässä, että pahassa, viime aikoina jälkimmäisessä.

Viime kesäkuussa valtuustolla hyväksytetty työehtosopimus oli kehnoin miesmuistiin. Palkankorotusten taso jäi - jälleen kerran - reilusti alle muiden alojen korotusten. Sopimukseen sisältyi ”väylän avaus” TES-korotusten sopimisesta paikallisesti.

Vielä ei sentään kaikkea jaettu” yksilöllisesti ja liittojen ohjeiden mukaan” niin, että osa porukasta olisi jäänyt kokonaan ilman palkan korotuksia.

Ehkä se tapahtuu vasta seuraavassa sopimuksessa…

Väylää avattiin myös suoranaisten palkan alennusten suuntaan. Tämä toteutettiin keskituntiansion poistamisella joiltakin osin.

Luottamusmiesten asemaa, työsuhdeturvaa, tiedonsaantia ja koulutusmahdollisuuksia on viime aikoina kentältä päin vaadittu parannettavaksi. – Vaan kuinkas kävi?

Avattiin taas väylää. Siihen suuntaan, että selvitetään luottamusmiesten kyky ymmärtää yritystaloutta ja räntättiin TES:n epämääräinen teksti että, mahdollisissa luottamusmiesten irtisanomistilanteissa asiat selvitetään nopeasti ja että tällaisissa tilanteissa liitoilla on tehostettu työrauhavelvollisuus.

Eihän siitä haittaa ole jos luottamusmies on perillä yritystalouden saloista, mutta eikö pikemminkin työnantajan edustajia pitäisi kouluttaa ymmärtämään työläisen taloutta?

Metalliliiton Murikka-opiston kurssikalenterista löytyy yritystalouden kurssi, mutta se ei yksin riitä, vaan luottamusmiehille pitää järjestää parin viikon mittainen kansantalouden pikakurssi. Siitä saisi lisää motivaatiota, ymmärrystä ja pelimerkkejä tulevaan toimintaan. Lupaan ilmoittautua heti ensimmäiselle järjestettävälle kurssille, sillä olen sen verran perehtynyt kansantaloustieteen perusteisiin, että tiedän, etten tiedä siitä yhtään mitään. Kansantalouden perusteita opiskelemaan on saatava myös työnantajien edustajat, että hekin ymmärtäisivät ettei yhteiskuntaa voi pelkän yritystalouden varaan rakentaa.

Mitä tulee tehostettuun työrauhavelvoitteeseen luottamusmiesten irtisanomis-tilanteissa, niin sehän tarkoittaa että heidän työsuhdeturvansa heikkeni. Mitä se irtisanova työnantaja siitä välittää, jos liitot ”pikaisesti neuvottelevat, harkitsevat, toimivat ilman aiheetonta viivytystä ja – pyrkivät yhteiseen kannanottoon edellytyksistä, joilla luottamushenkilön ja työnantajan keskinäinen luottamus voitaisiin palauttaa? -Entä sitten jos yhteiseen kannanottoon ei päästä ja laittomat potkut riitautetaan ja viedään työtuomioistuimeen? Mahdollinen myönteinen päätös ei taaskaan velvoita työnantajaa palauttamaan työsuhdetta, vaan se selviää taskurahalla. Potkut saanut luotto taas menettää työnsä, todennäköisesti ainiaaksi. Liitto menettää samalla jäsenistön silmissä ison osan uskottavuudestaan ja arvovallastaan.

.Työrauhavelvoitteen pitää poistua saman tien jos jollekin luottamusmiehelle tarjotaan laittomasti lopputiliä. Lakko on raju keino puolustaa oikeutta, mutta raju keino on työläisten edustajan työsuhteen irtisanominen - tai purkaminenkin. Laittomat työsuhteen purut alalla voitaisiin kokonaan estää koko teknologiateollisuus pikaisesti pysäyttämällä.

Yksi kummallinen TES:n tullut väylän avaus on ”korvaava työ”, joka saa porukan takajaloilleen ja taisteluasemiin, ainakin omalla työpaikallani. Sitä ei yksinkertaisesti voi hyväksyä, että työnantaja päättää saako sairas tai tapaturman uhri parannella itsensä ja nuolla haavansa rauhassa, vai osoitetaanko hänelle ”korvaavaa työtä”.

”Korvaavan työn” pelisäännöistä on varmasti monenlaisia sovellutuksia eri työpaikoilla ja luottamusmiehet joutuvat TES:n ohjeista työnantajan kanssa vääntämään työntekijöiden kannalta katsottuna paranneltuja versioita.

Tämän asian kanssa viimeiset puoli vuotta taistelleena voisin kirjoittaa siitä romaanin, mutta tyydyn toteamaan vain, että ”korvaava työ” on kotoisin syvältä ja paikasta jonne aurinko ei koskaan paista. Siihen pitää AY- ja työväenliikkeen puuttua kovalla kädellä ja lainsäädäntöteitse estää työnantajien orjayhteiskunnasta muistuttava määräysvalta ko. asiassa.

Merkillinen väylän avaus on myös ”yhden ylityön käsite”. Jokainen voi itse laskea, paljonko työntekijä häviää selvää rahaa jos työpaikalla sovitaan ylityökorvauksen tasoksi esim. 55 prosenttia normaalien prosenttien sijasta ja ylityötä teetetään kaikki lain sallimat 250 tuntia vuodessa. Entäpä jos ensimmäiset 50 ylityötuntia tehdään

35 prosentin korotuksella? Mitä tarkoitetaan tässä yhteydessä kustannusten hallinnalla muuta kuin ylityökorotusten alentamista? Mitä tarkoitetaan sillä että ”yhden ylityön käsitteellä” pyritään yksinkertaistamaan ylityön korvaamista koskevia periaatteita? – Ei mitään muuta kuin ylityökorotusten pudottamista! Sitä paitsi, ei nämä nykyiset korotukset mitään monimutkaisia ole. Jokainen ensimmäiseen työpaikkaansa tuleva nuorikin tietää mitä ylityöstä maksetaan ja jos ei tiedä niin ei sitä tarvitse kuin kerran heille selostaa. ”Yhden ylityön käsitettä” eivät nuoret sen enempää kuin vanhatkaan työntekijät hyväksy, eivätkä hyväksy sitäkään, että liitto on mennyt siitä sopimaan!

Keskusteluissa työtovereiden kanssa on noussut esiin ajatus, että kyseessä on itse asiassa palkanalennus käsite. - Siksi se pitää seuraavasta työehtosopimuksesta poistaa!

Kuten näistäkin parista esimerkistä voidaan todeta, on Metalli Liittolaivamme väylä ja kurssi avattu suoraan kohti matalikkoa. Kurssi on muutettava nopeasti ennen kuinrysähdämme karille. Suunnan muuttamiseen voi jokainen liiton jäsen osallistua äänestämällä liittokokousvaaleissa esim. metallin vaikuttajien vaaliliittoa ja sellaisia ehdokkaita joilla on muutostahtoa. Nyt ei ole muutosvastarinnan, vaan muutoksen aika! Metallityöväen Liiton suunta on muutettava! Se on meistä kiinni!

Markku Nieminen
pääluottamusmies
Am, os 77
toimikunnan jäsen
Työhuonekunnan
puheenjohtaja
Metallin vaikuttajat
n:o 59

Hyvinhuonostivointivaltio Suomessa olen minä syntynyt – loton kolme ja lisänumero oikein

Hiljaa kuin lammen laine, hiljaa kuin kevään ensi solahdus siihen aikaan, kun vielä oli lunta talvella, hiljaa kuin nuorukaisen ensimmäinen rakkaudentunnustus saapui maahamme osakkeenomistajien etu, saapui ryöstöaate nimeltään uusliberalismi.

Oikeammin sanottuna, hiljaa muttei hiljalleen saapui maahamme kansainvälinen rikollisuus, jota markkinavoimiksi ja ainoaksi totuudeksi bilderbergiläisten toimesta puetaan. Uusliberalismi saa aina voimansa kriiseistä; kriisien varjolla kansalle voidaan syöttää mitä tahansa paskaa pelastuskeinona. Pelastuskeinona mistä? Lamasta. Maatamme 1990-luvun alussa koetelleesta lamasta, jonka uskallan väittää olleen tarkoituksenmukaisen järjestelykysymyksen.

Mikäpä se olikaan se ajatus pääoman vapauttamisesta 1980-luvulla? Sekö ajatus syntyi tyhjästä, tavalla, kuten väitetään Jumalan luoneen maan? Ensin mediat ja erilaisten käyttömuotien luojat ohjattiin puhumaan yksilöllisyydestä, individualismista, jolla saatiin ostava massa uskomaan omaan ainutlaatuisuuteensa.

Saatiin irtisanottavan työhön jäävä työtoveri uskomaan omaan yksilölliseen erinomaisuuteensa, minkä vuoksi juuri hän sai jäädä. No, okei, ehkä vähän muotoiltiin hänenkin etujaan, ne joustivat kuin hetekan jouset alaspäin. Ylöspäin ne eivät sitten nousseetkaan enää.

Samaan aikaan päästettiin televisioon röyhtäilemään yhden ja ainoan totuuden miehet Paavo Lipponen, Iiro Viinanen ja säästöpankkien pilkkojamies Esko Aho. En usko tämän kaiken olleen sattumaa.

Yhtä vähän sattumaa oli satojen kaljakuppiloiden perustaminen pahimpaan ns. lama-aikaan janoiselle kansallemme. Leipää ja sirkushuveja-malli toimi, toimii yhä ja porukka meni miinaan. Syrjäytyneiden alkoholistien ja valtavien terveyshaittojen lisääntyminen ei osoita hiipumista. Sama mekanismihan on iltapäivälehtiemme kesälööpeissä kun pitäisi puhua ilmastomuutoksen kauhuista, mm. hirveästä helteestä ja vanhustemme kuolemista niiden seurauksina. (Lämmin, ihana kesäsää jatkuu kaikkien iloksi vielä kaksi kuukautta…)

Tällä hetkellä voidaan avoimesti puhua valkolahtareista maassamme vuoden 1918 luokkasodassa ja sen jälkeen. Köyhä kansa kyykytettiin – ja sitten ammuttiin. Viaton veri virtasi ja lopulta ulkovalloilta tuli ukaasi: Suomen itsenäisyyttä ei tunnusteta, jos ei viattomien verenvuodatus lopu.

Kuten nykyisinkin, maamme päättäjät nuolivat eurooppalaista takapuolta ja siirtyivät sofistikoidumpaan tappamiseen. Siitä ei tietoja kantautunut ja maamme sai itsenäisyystunnustuksensa.

Tämän lama-ajan yhtäläisyydet vuoteen 1918 ovat täysin selkeät, erona on se, että laman aikaiset lahtarimme Esko Aho, Paavo Lipponen ja Iiro Viinanen olivat oppineet läksynsä, nyt 1990-ja alkaneella 2000-luvuilla ei ketään ampumalla teloitettu eikä teloiteta. Mitä nyt kaupunginvaltuutettu Bogomoloff lausahteli vanhusten sairaanhoidon kustannuksista ja hoitojakson liiasta pitkittämisestä jotain, mutta aika ei ollut vielä hänen ajatuksilleen kypsä.

Vanhuksiamme ja eläkeläisiämme ei siis virallisesti tapeta, heidät kannustetaan omatoimiseen kuolemaan vedoten siihen, että ei ole kerta kaikkiaan hoitopaikkoja, eikä niihin varaa, ei kerta kaikkiaan, joten soitapa lapsesi hoitamaan tai pysy kotona.

Slogania ”kerta kaikkiaan” käytettiin lama-aikaan varsin usein tämän yhden totuuden markkinointiin, tämän anglosaksisen totuuden, tämän uusliberalismin markkinointiin ainoana ja oikeana talousoppina. Muistettakoon, että lahtarit toivoivat ja saivat Saksalta ylimääräisen väkemme teloittamiseen apua ja tukea, EU-eliittimme on kaiketi yhä elänyt siinä samassa toiveessa.

Hyvinhän Suomi on sopeutunut Saksa-vetoiseen EU:iin, ihan malli-oppilaana. Minä vihaan Euroopan Unionia. On ollut mielenkiintoista seurata, kuinka Nokia luuli saksalaisia duunareita voitavan kohdella samoin kuin suomalaiset ovat itse antaneet itseään kohdeltavan. Bochumin tulokset ovat osoittaneet Nokian kärsineen juuri sen arvovaltatappion, mitä eliittimme kouristuksen omaisesti on vuosisatoja pelännyt, se, mitä ”muut sanovat” taitaa olla kylmää tekstiä juuri nyt. Ei auta, vaikka medioita nuolesikeltaisiin.

Muistaako kukaan sitä, kuinka 1970-luvun loppupuolella saatiin kansan kiinnostus poliittisuuteen ja jopa vallankumoukselliseen ajatteluun hiipumaan?Se saatiin hupenemaan leivällä ja sirkushuveilla. Leipänä ja huveina toimi USAn maailmalle masinoima rockabillyboomi uusine hampurilaispaikkoineen. Erinomaista aivopesua, minäkin innostuin tuosta 50-luvun musasta uudelleen…

Muistatteko, kuinka 1945-noin 1965 USA soluttautui ammattijärjestöihimme rahoittaen niitä? Onko näissä valoissa mitenkään outoa ajatella, että EU ja uusliberalismi (siis individualismi) masinoitiin samalla tavalla meille ja taas kansa meni ansaan.

Onko vasemmisto ja ammattiyhdistysliike sitten ollut hampaaton, kun näin on voinut tapahtua ja kun olemme päätyneet tähän hetkeen, jolloin yhä saneerataan sosiaalirahoja, yhä vähennetään ja supistetaan julkista alaa? Hampaattomaksihan tullaan iän tai tautien vuoksi, tai sitten pelaamalla jääkiekkoa. Vasemmistomme laittoi Paavo Lipposen ja kumppaneiden johdolla ja käskystä suunnitellusti ihan itse hampaat naulaan. Laita sitten tietämätön työläinen puremaan herrojen, kotireaganien, persuuksia pelkillä ikenillä.

Työväen joukkovoima on edelleen se ase, jonka varassa vasemmistomme joko elää tai kuolee, joukkovoima on ase, joka tehoaa Stora Ensoon kuin muihinkin. Ammattiyhdistys on hampaaton, kun joukot puuttuvat.

Toverit, eiköhän oteta kätemme pois taskuista ja puristeta ne vaihteeksi nyrkkiin ja lähdetä toimimaan luokkana, kuten toimii vastapuolikin koko ajan!

Luokat eivät ole hävinneet. Eivätkä häviä, ennen kuin saadaan luokaton yhteiskunta. Niin, onhan toki nytkin maamme luokaton. Nimittäin luokattoman huono työläisilleen ja toimihenkilöilleen.

Juhani Valo
Helsinki

1918 kansalaissodan / luokkasodan pimeät kohdat selvitetään

Kansalaissodan / luokkasodan muistoa ei unohdeta. Kansallisella Punaisten 1918 muistomerkillä Helsingin eläintarhassa työväenjärjestöt käyvat kolmesti vuodessa: 6.12., 27.1 ja Vapunpäivänä. Kuva viime Vapulta. Pekka Tiaisen artikkeli perustuu hänen alustukseensa Kirvesmiesten kerholla 27.1.08.

Pekka Tiainen

Keskustelua kansalaissodasta ei ole käyty loppuun. Sen osoituksena asiasta ilmestyy koko ajan uusia kirjoja ja tutkimuksia. Kansalaissodan vuosipäivään liittyen ei voi olla kyse pelkästään historiasta, vaan millaisia johtopäätöksiä nostetaan esiin. Nykyiseen kalenteriin päivä on merkitty vainojen uhrien muistopäiväksi. Mutta jos tarkastellaan pelkästään vainojen uhreja, niin jotain olennaista jää sanomatta nimenomaan tästä asiasta.

Näitä erilaisia merkkipäiviä on tänään pyritty nimeämään uudelleen. Voiton päivä 9.5. on muutettu Eurooppa- päiväksi. Tällaisina merkkipäivinä on ollut tapana tulla esiin niihin liittyvien asioiden kanssa. Kun tätä ei ole voitu torjua, niin nimenmuutoksilla koetetaan muuttaa keskustelun kärkeä ja suuntaa.

Totuus löydetään ajan kanssa

Kansalaissodan 100-vuotisjuhlaa lähestyttäessä keskustelu tullee kiihtymään. Tapahtumien tulkintaa ollaan jo nyt muovaamassa uuteen uskoon. Näin siksikin kun on selvitetty teloitettujen ja vankileireillä kuolleiden määrä paljon aiemmin luultua suuremmaksi. Tanner puhui 1920 luvun taitteessa 15.000:sta. Nythän puhutaan jo kolme tai jopa nelikertaisesta määrästä Tämä on nostanut tarpeen kehittää asiaan sellainen tulkinta, että sen käsittely ei tuntuisi niin hankalalta. Tänään (27.1.) "hesari" tuli ulos näillä asioilla neljän sivun verran. Kirjoitukset antavat hyvää pohjaa keskustelulle Ruotsalainen lehtimies Bjarne Stenqvist tekee artikkelissaan "aika tunnustaa sisällissodan rikokset Suomi" johtopäätöksen, että Suomen kansalaissodan tuhannet viattomat siviilit kuolivat valtion omien instituutioiden toiminnan takia. Stenqvist kuitenkin ottaa kannan, että v. 1918 tapahtumista oli työväenliike vastuussa, mutta sen seuraamuksista ja rikoksista oli valtiovalta vastuussa. Valtiovalta ikään kuin puolusti laillista asiaa, mutta väärällä tavalla. Se on Stenqvistin ajatus. Ongelmaksi muodostui vain kuinka hävinneitä kohdeltiin.

Valkoisten valtaenemmistö ei ollut organisoimassa teloituksissa

Tänä vuonna ilmestyi myös Aapo Roseliuksen "telottajien jäljillä". Roselius kertoo teloituksista joita hän luokittelee seuraavasti: systemaattinen puhdistus, emotionaalinen kostonhaluinen terrori, strateginen laskelmoiva terrori ja sattumanvarainen puhdistus. Systemaattisesta puhdistuksesta hän nostaa esiin Pirkanmaalta lentävät joukot, jotka hakivat punaisten puolelle osallistuneita teloittaakseen heidät. Aineisto antaa pohjan sille, että voidaan myös poimia yksittäisiä henkilöitä, jotka ovat syyllistyneet sotatapahtumien ulkopuolella murhaamisiin ja teloituksiin. Tämä on kuitenkin vain yksi osa tätä syyllisyyskeskustelua.

Se on pysyvä tahra tasavallan kilvessä

Tähän liittyen Bjarne Stenqvistillä on hyviä kohtia. Hän sanoo, että Suomen vuoden 1918 sisällissodan jälkiseuraukset muodostavat vakavimman valtion organisoiman ihmisoikeuksien loukkauksen Pohjoismaiden nykyhistoriassa lukuun ottamatta Norjan ja Tanskan toisen maailmansodan saksalaismiehitystä. Hän rinnastaa sen Francon Espanjan sisällissodan jälkeisiin puhdistuksiin todeten, että tänään tällainen vietäisiin Haagin kansainväliseen sotarikostuomioistuimeen. Svinhuvud armahti 7.12.18 valkoiset teloittajat. Tämän voi katsoa olevan "kompromissi", sillä valkoisille luvattu armahdus sai nämä hyväksymään punaisiin kohdistuvien toimien lopettamisen. Stenqvist vertaa armahdusta siihen minkä Chilen ja Argentiinan sotilasjuntat julistivat ennen vallasta luopumistaan. Erona on vain se, etteivät Suomen instituutiot ole koskaan kumonneet armahdusta mahdollistaakseen oikeudellisen tutkinnan.

Synninpäästöä hakemassa

On käyty juridista keskustelua siitä mikä on ollut juridisesti oikein ja väärin. "Kenttäoikeudet"- kirjan kirjoittaja professori Marko Tikka ottaa esiin Stenqvistin toteamuksen, "että ajan oikeuskäytännössä vaikutti myös mielipiteet tai elämäntapa". Hän sanoo ettei tämä ole hyväksyttävää, mutta toteaa itsekin, "ajan oikeuskäytäntöön vain kuuluneen, että aikaisempi elämä vaikutti siviilioikeudessakin tuomioihin". Eli saatoi päästä hengestään, jos oli ollut mukana vaikkapa lakkohommissa tai viinankeitossa. Stenqvist koettaa selittää valkoisten toimia laillisiksi silloin, kun nämä eivät ole tapahtuneet kenttäoikeuksissa. Oli nimittäin perusteltu, että punakaartilaisia ei voida pitää juridisesti taistelevan armeijan sotilaina vaan aseistettuina siviileinä. Siksi heihin ei voisi soveltaa Suomen sotaväen rikoslakia, vaan Venäjän sotaväen rikoslakia, joka mahdollisti myös siviilien asettamisen kenttäoikeuden eteen ja tuomitsemisen ammuttavaksi saman tien.

Stenqvistin malli

Maanpuolustuskorkeakoulun professori Ohto Manninen hakee perusteita rikoslaista todeten, että maassa vallitsi sotatila ja siksi voitiin käyttää sotaväen rikoslain kenttäoikeuksia. Mannisen mukaan ongelma oli, että tarvittiin sodanjulistus eduskunnan päätöksellä, mutta eduskunta ei voinut kokoontua. Sitten ylipäällikkö kielsi kenttäoikeudet ja turvautui tässä käskyssään erinäisiin sotaväen rikoslain momentteihin, joiden tulkinta johti useissa tapauksissa teloituksiin. Kenttäoikeudet olivat vähän mitä sattuu? Oikeudellisesti Manninen koettaa vapauttaa valtiovallan vastuusta sillä, että kun rikokset tapahtuivat kenttäoikeuksissa, jotka toimivat ohjeiden vastaisesti, niin toimeenpantuja teloituksia ei mitenkään voi pitää valtion organisoimina. Näin Manninen yrittää kieltää Stenqvistin vaatimuksen valtiovallan vetämisestä vastuuseen.

Tämä julkisuudessa käytävä keskustelu kertoo osaltaan siitä että asiaa yritetään pukea laillisuuden verhoon ja hakea sellaista tapaa edetä, että sitten voitaisiin osoittaa valtiovallan toimenpiteet oikeiksi.

Vastatoimi suojeluskuntien toimenpiteille

Toinen suuri kysymys on kansalaissodan yhteiskunnallinen tausta. Käynnistyikö sota silloin, kun merkiksi työväen vallasta 26.1.1918 iltayöstä nostettiin punainen lyhty työväentalon torniin? Jo joulukuun lopulla suojeluskuntien edustajakokous asetti sotilaskomitean, joka 7.1.1918 otettiin valtiovallan elimeksi, jonka kulut maksoi senaatti ja jonka johtajaksi valittiin 15.1.1918 Mannerheim. Sen tehtäväksi määriteltiin järjestysvallan luominen ensimmäisenä toimenaan venäläisten varuskuntien riisuminen. Senaatti julisti suojeluskunnat hallituksen joukoiksi 25.1.1918 ja vasta sen jälkeen punainen lyhty nousi työväentalon torniin. Vastoin Stenqvistiä voi todeta kyseessä olleen puolustuksellinen toimenpide senaatin sotilaskomitean ja suojeluskuntaorganisaation käynnistämää valmisteluita vastaan. Mutta se ei ollut pelkästään puolustuksellinen toimenpide, vaan sillä tavalla työväen vallankumous, että ei tarve mennä eteenpäin, jottei jäätäisi alakynteen. Tämän ns. laillisuusargumentin kyseenalaistaminen on hyvin tärkeä, eikä pelkästään sen perkaaminen, ketkä ovat olleet syyllisiä.

Uudistuksia ei toteutettu

Tullaan siihen tärkeimpään pääkysymykseen. Meillä oli ajauduttu tilanteeseen, jossa välttämättömiä kansan vaatimia sosiaalisia uudistuksia ei oltu tehty Ei myöskään ollut näköpiirissä, että olisi ryhdytty toimenpiteisiin, mitä esimerkiksi marraskuun yleislakko ja "me vaadimme"- ohjelma olisivat edellyttäneet. Entäpä jos keskustaporvarien puolella olisi ollut viisautta tehdä vaadittu torppariuudistus, 8-tunnin työaikalaki, ja muut yhteiskunnalliset uudistukset? Silloin voisi väittää, että työväen ja tämän suuntauksen välille olisi löytynyt yhteistyö ja olisi vältetty sisällissota. Tätä uudistavaa voimaa ei löytynyt ja tuloksen tiedämme.

Kansandemokraattista liikettä rakentamaan

Näiden asioiden yhteydessä nousee aina kysymys miten yhteiskunnalliset uudistukset ja muutokset toteutetaan tänään Vastaus on ollut kansan voimien yhdistäminen muutoksen puolesta. Sellaista jakoa valkoisiin ja punaisiin, kuin v. 1918 ei saisi yhteiskunnassa tapahtua. Johtopäätös luoda työväen ja talonpoikain liitto tehtiin myös vuodesta 1918 Se kokemus oli tärkeä, kun sodan edellä luotiin Euroopan ja maailman laajuista kansanrintamapolitiikkaa fasismin torjumiseksi. Vastaavan ajattelun tuloksena luotiin sodan jälkeen SKDL, jossa hyvin hienolla tavalla oli oivallettu kansanrintaman rakentaminen. Suomen Työväenpuolueen rakentaminen merkitsee kansandemokraattisen liikkeen elvyttämistä ja työtätekevien ja demokraattisen liikkeen luominta 200- luvun Suomeen. Yhteistyö on voimien kokoamista ja siten saadaan myös tuloksia.

Pekka tiaisen alustuksen perusteella toimitti Heikki Männikkö

Pelon ilmapiiri

Bjarne Stenqvist kirjoitti (HS 31.1.), että 1918 jälkeen vasta Ståhlbergin. Tannerin, Alkion ja Ritavuoren työllä maa ohjattiin kohti sitä liberaalia demokratiaa, johon nykypäivän Suomi perustuu. Sitä ennen (HS 27.1) Orlando Figesin The Whisperskirjan esittely. Sen mukaan Stalinin ajan arkeen kuului niin tiheä pelon ilmapiiri, etteivät neuvostokansalaiset uskaltaneet puhua.

Suomessa pelon ja kauhun ilmapiiri ei loppunut 30 000 punaisen tappamiseen. Se kesti aina 4.9.1944 saakka. Erotuksena Neuvostoliittoon oli, että pelossa eläneillä sosialismin vastustajilla oli tukenaan valtansa menettäneiden rikkaiden ja ulkomaisten tukijoiden valtavat rahat. Suomen punaisilla, joilla ei ollut kuin viha ja katkeruus suojeluskuntia, lahtareita kohtaan sekä monen usko sosialismin paremmuuteen.

Punaisina tapettujen isien ja äitien, punaleskien, orpojen ja muiden heidän läheistensä määrä kosketti lukematonta joukkoa pientalonpoikia ja työläisiä. Se oli pelon ilmapiiri, joka ulottui laajalle – lähes koko kansaan. Punaisia ja muitakin toisinajattelijoita vainosivat paitsi Lapuan fasistit, suojeluskunta, poliisi ja ohrana, joilla oli laaja vasikoiden ja kuiskuttelijoiden joukko. "Maanpetoksellisesta" toiminnasta voitiin pidättää kuka tahansa. Vankiloihin tuomittiin tuhansia ja taas tuhansia. Pisimmillään tuomiot ylittivät kymmenen vuotta. Tässä pelon ilmapiirissä ei uskallettu "lukea eikä puhua". Suomi oli ja eli totaalisessa pelon ilmapiirissä.

Kaikkien ay-, rauhan- ja vasemmistolaisten sekä heidän perheidensä yllä leijui jatkuva pelko joutua, pidätetyksi ja tuomituksi maanpetoksellisesta toiminnasta. Sen vuoksi mm. anoppini oli 1932 parikymppisenä Turun lääninvankilassa ja toistamiseen 1942 Vaasan lääninvankilassa. Sodan aikana vankilat olivat täynnä poliittisia vankeja. Heistä "vaarallisimmat" suljettiin keskitysleireihin, joihin myöhemmin henkilökohtaisesti tutustuin ja jotkut tunsin hyvinkin. Mainittakoon vain Vaasasta Birger Dahl, Georg Laine, Urho Harjunpää, Reino Eero, Kokkolasta Olavi Pohjola, Turusta Oiva Lehto, Helsingissä Uuno Laurikainen ja Kaarlo Kivilahti. Jokainen heistä oli lähes koko sodan ajan suomalaisilla keskitysleireillä.

Ehkä viimeinen, Risto Westerlundin, kommunistiteloitus pantiin toimeen Vaasan lääninvankilassa sodan viimeisenä päivänä 4.9.1944. Kulopuheen mukaan vielä senkin jälkeen tapettiin ainakin kaksi. Montako kertaa ja montako poliittista toisinajattelijaa pidätettiin ja montako heistä tapettiin kaudella 1930 – 1944, sitä ei ole (vielä) selvitetty.

Stalinin ajan arjen hirmutekoihin kuului hänen sanelemansa välirauhansopimus, joka vaati, että kaikki poliittiset vangit oli heti vapautettava ja keskitysleirit lopetettava. Samalla kaikille on turvattava yhtäläiset poliittiset, kansalais- ja ihmisoikeudet. Tosin vasta marraskuussa -44, kun Stalin uudelleen puuttui asiaan, Koveron keskitysleiri lopetettiin ja sen kaksi viimeistä vankia Matti Janhunen ja Kaarlo Kivilahti vapautettiin.

Stalinin hirvittävyyksiin kuului viidentoista alikehittyneen, rutiköyhän maatalousmaan nostaminen ennen näkemättömän lyhyessä ajassa taiteen, tieteen, teollisuuden ja sotilaallisen voiman Neuvostoliitoksi

Miten Itämeren käy?

Vesien rehevöitymisen vuoksi särkikalakannat ovat kasvaneet räjähdysmäisesti ja kalastajien silakkasaaliit ovat painuneet minimiin. Vesien lämpeneminen ja rehevöityminen kasvattavat leväkantoja niin, että kalastus ei ole enää mahdollista kevät ja syyspajilla.

Itämeren huono tila on kaikkien tiedossa. Rehevöityminen näkyy liki kaikkialla mutta kaikkein konkreettisimmin se koskettaa jokaista ranta-asujaa kesäisin, kun veden käyttö estyy laajoilla alueilla myrkyllisten sinileväkukintojen vuoksi. Itämeren ongelma on siinä, että valuma-alueilla on paljon asutusta ja maanviljelyä sekä siinä, että Itämeri on melko matala ja suljettu systeemi – yhteys Atlantiin on vain kapeiden Tanskan salmien kautta.

Ihmisen aiheuttama Itämeren rehevöityminen on jatkunut jo ainakin sadan vuoden ajan. Jätevesien puhdistusmenetelmien parantumisen myötä pistekuormitus on vähentynyt, mutta edelleen Itämereen pääsee liikaa typpeä ja fosforia hajakuormituksena. Hajakuormituksen keskeiset lähteet ovat maa- ja metsätalous. Erityisesti fosfori on Itämeren rehevöitymisen kannalta keskeinen ravinne. Sinilevät, jotka oikeastaan ovat syanobakteereita, voivat ottaa tarvitsemansa typen ilmasta veteen liuenneena molekylaarisena typpenä. Näin ollen fosforin määrä säätelee näiden eliöiden runsautta typpeä enemmän.

Ravinnepäästöt eivät ole vähentyneet

Typpi ja fosforipäästöjä on yritetty vähentää Itämeren ympärysvaltioissa vaihtelevin tuloksin (taulukko 1.). Vuodesta 2000 vuoteen 2006 fosforipäästöt vähenivät noin kaksi prosenttia. Tätä voidaan pitää melko vähäisenä, ottaen huomioon kuinka paljon erilaisia toimenpiteitä niiden vähentämiseksi on tehty. Eniten päästöt ovat vähentyneet Liettuassa (n. 30 %) ja Tanskassa (n. 20 %). Suomessa ja Venäjällä päästöt ovat lisääntyneet liki 7 %.

Erityisesti Suomen osalta lukua kannattaa tarkastella enemmänkin. Huolimatta maatalouden ympäristöohjelmasta, jossa maanviljelijöille maksetaan ympäristötukea siitä, että he viljelevät ympäristöystävällisemmillä menetelmillä, päästöt eivät ole vähentyneet. Näyttää siltä, että maatalouden ympäristöohjelma ei vähennä ainakaan Itämereen päätyviä fosforipäästöjä. Voidaankin kysyä, ovatko ympäristöohjelman toimet riittävän tehokkaita tai oikeita?

Todennäköisesti tilannetta voitaisiin korjata parhaiten siirtymällä luonnonmukaiseen viljelyyn yhä suuremmalla alueella. Tällä hetkellä Suomen peltoalasta on luomuviljelyssä noin 6 prosenttia. Tutkimusten mukaan luonnonmukaiseen tuotantoon siirtyminen vähentää hehtaarikohtaisia päästöjä vesistöihin. Luomutuotannossa kasvit käyttävät typpi ja fosforivarat tarkemmin, kun keinolannoitteita ei käytetä. Juuri Tanskassa luonnonmukaiseen tuotantoon on erityisesti panostettu.

Taulukko 1. Fosforipäästöt Itämereen (tonnia) vuodessa) vuonna 2000 ja 2006

	2000 t/v	2006 t/v	Muutos %
Liettua	1150	790	-31,3
Tanska	1880	1490	-20,7
Ruotsi	7320	6850	-6,4
Viro	1460	1370	-6,2
Saksa	1230	1200	-2,4
Puola	18760	18730	-0,2
Latvia	1460	1470	0,7
Suomi	6370	6790	6,6
Venäjä	2380	2540	6,7
Yhteensä	42010	41230	-1,9

Ilmastonmuutos ja Itämeri

Ilmastonmuutoksen seurauksia on käsitelty useissa edellisissä Kansan Äänen numeroissa. Itämeren kannalta ilmaston lämpenemisellä on myös useita haitallisia vaikutuksia. Ensimmäinen on tietenkin jääpeitteen pienentyminen. Yhden asteen keskilämpötilan nousu pienentää jääpeitettä Itämerellä 45 000 neliökilometriä. Pilkkiminen saattaa siis tulevaisuudessa olla mahdollista lähinnä soutuveneestä.

Ilmaston lämpenemisen aiheuttama sateisuuden lisääntyminen pohjolassa lisää jokien virtaamaa. Virtaaman lisääntyminen lisää ensinnäkin Itämeren ravinnekuormitusta. Lisäksi makea jokivesi laimentaa meren suolapitoisuutta pintakerroksissa. Pinta- ja pohjakerroksen suolaisuuseron kasvu vähentää veden pystysuoraa sekoittumista ja huonontaa hapen kulkeutumista pohjan läheisiin vesiin.

Lisääntynyt jokivirtaama heikentää myös Tanskan salmien kautta tulevaa suolaisen veden virtaamaa Itämereen. Tällä on negatiivisia vaikutuksia pohjan happitilanteeseen. Lisäksi se aiheuttaa prosessin, jossa pohjasedimenteistä vapautuu sinne varastoituneita ravinteita. Tämä lisää meren rehevöitymistä. Vaikka typpi- ja fosforipäästöjä voitaisiin ratkaisevasti vähentää, jatkuisi meren rehevöityminen vielä pitkään johtuen juuri meren sisäisestä kuormituksesta, jossa pohjasedimentteihin sitoutuneita ravinteita vapautuu veteen.

Itämeren pelastamiseksi tarvitaan poliittista tahtoa kaikissa Itämeren valuma-alueen valtioissa. Kovin pitkään ei voida enää odottaa.

KÄ / Juha Kieksi

– kiistattomaksi suurvallaksi. Stalinin tekoihin on laskettava Suomen pakottaminen porvarilliseen demokratiaan, noin tuhannen poliittisen laitos- ja keskitysleirivangin ja ohranan komeroissa pidätettyjen epälukuisen joukon vapauttaminen sekä tuhansien ohranaa, suojeluskuntia ja valkoista armeijaan pakoilevan pääseminen vapaiksi. Stalinin sanelema rauhansopimus poisti maasta pelon ilmapiirin. Vähintään samaan sarjaan on laskettava myös eurooppalaisten poliittisten vankien vapauttaminen, keskitys- ja tuhoamisleirien, Auschwitzistä lähtien, lopettaminen, Hitlerin armeijan kukistaminen, fasismin hävittäminen ja demokratian turvaaminen – pelon poistaminen koko Euroopasta!

Orlando Figesin ja muidenkin menneisyydestä kirjoittavien kannattaisi merkitä myös nämä tosiasiat Stalinin tekojen luetteloon. Ståhlbergin, Tannerin, Alkion ja Ritavuoren työllä maata ei ohjattu kohti demokratiaa. Se tapahtui yksin ja nimenomaan Stalinin sanelemalla välirauhan- ja rauhansopimuksella. Tätä kaikkea ei saa unohtaa, sillä niihin perustuu myös nykypäivän suomalaisten vapaudet ja Suomen demokratia!

Kai Kontturi

Yhteistyön kuvioista HOK-Elannon vaaleissa

Neljä vuotta sitten pidetyissä ensimmäisissä HOK-Elannon vaaleissa Kansan ääntä julkaisevat järjestöt olivat mukana yhdessä SKP:n kanssa "Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta"- listalla. Silloin saimme runsaat 2700 ääntä ja HOK-Elannon edustajistoon valittiin Yrjö Hakanen.

Nyt meneillään olevissa vaaleissa Suomen Työväenpuolueen ja Kansan äänen järjestöjen ehdokkaat (27 kpl) ovat "Suomen Työväenpuolueen ja pienituloisten"-listalla. KTP ja SKP esiintyvät yhteisellä "Kommunistien ja edistysmielisen osuustoiminnan puolesta"- listalla. Sekä Tiedonantajassa, että Työkansan Sanomissa meitä on syytetty siitä, että olemme kieltäytyneet kommunistien kanssa yhteisestä vaalityöstä emmekä halua esiintyä heidän kanssaan yhteisellä listalla. Miten tämän asian laita oikein on?

Yhteistyöstä SKP:n ja KTP:n kanssa emme kieltäytyneet neljä vuotta sitten emmekä nytkään. Marras- joulukuussa SKP:n taholta tehtiin meille esitys muodostaa yhdessä vuoden 2003 vaalien tapaan myös näihin vaaleihin "Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta"-lista. Tähän vastasimme myöntävästi ja valitsimme keskuudestamme neuvottelijat yhteisiä valmisteluja varten. Tilanne kuitenkin muuttui, kun SKP:n taholta meille vähän myöhemmin esiteltiinkin yhteisen listan uudeksi nimeksi "Kommunistien ja edistysmielisen osuustoiminnan lista". Tämä käänne asetti meidät vaikean päätöksen eteen.

Edellisellä kerralla neljä vuotta sitten meillä oli selkeä yhteislista, jossa äänestäjille viestitettiin, että tässä ovat mukana kaikki edistyksellistä osuustoimintaa ajavat voimat. Kuluneen neljän vuoden aikana asiat ovat järjestöllisesti muuttuneet siten, että olemme perustaneet Suomen Työväenpuolue STP:n kehittääksemme laajan työkansan yhteisrintaman, jossa tasaarvoisina yhteisen päämäärän puolesta esiintyvät erilaiset työkansaa edustavat järjestöt. Tämä SKP:n ja KTP:n esittämä lista ei täytä näitä vaatimuksia. Käytännössä, kuten Tiedonantaja esittääkin, "kyse on SKP:n esittämästä listasta", jossa muut ovat SKP:n mukana. Viime vuonna keräsimme yli 5000 kannattajakorttia STP:n rekisteröimiseksi. Samalla esittelimme laajasti STP:n yhteisrintama-ajatuksen. Pettäisimme lupauksemme, jos asettaisimme ehdokkaamme pelkästään kommunistien listan kautta.

Olimme valmiita yhteiseen ehdokasasetteluun v. 2003 tapaan. Esitimme myös, että solmisimme yhteisen vaaliliiton. Näistä esityksistä SKP (ja KTP) kieltäytyivät. Tämä antaakin aiheen olettaa, että esitys asettaa ehdokkaat pelkästään kommunistien listan sisälle oli nyt tehty sen vuoksi, että keskeisin ajatuksemme kansanrintaman rakentaminen ei pääsisi esiin.

Olemme vakuuttuneita siitä, että ilman laajaa yhteistyötä vaihtoehtoista politiikkaa nykymenolle tuskin voidaan kehittää. Ennakkoehdoitta olemme valmiit käymään keskusteluja yhteistyöstä KTP:n ja SKP:n kanssa.

Toimitus

Suomen Työväenpuolueen ja pienitulo

Esko Auervuolle

Juho Haavisto

Ilmari Huuskonen

Teuvo Kasurinen

Reijo Katajaranta

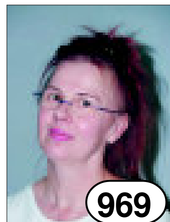
Hannu Kautto

Lyyli Kivivirta

Esko Koivisto

Rose-Maria Kyrönlahti- Keskivaara

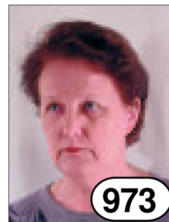
Larmo Lehtola

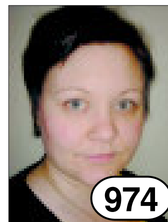
Jaakko Muilu

Heikki Männikkö

Tarja Männikkö

Anna Nevalainen

Timo Nieminen

Pirkko Nokkala

Matti Orava

Liisa Paakkolanvaara

Wäinö Pietikäinen

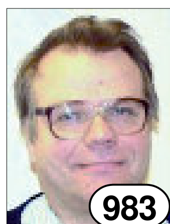
Jaakko Pietiläinen

Jouko Pääkkö

Heikki Sipilä

Juhani Tanski

Pekka Tiainen

Heikki Typpö

Kalevi Wahrman

Leo Wickholm

STP:n ja pienituloisten ehdokaslistan tavoitteet Helsingin osuuskauppa Elannon edustajiston vaaleissa 2008

Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta

Edistysmielinen työväen osuustoiminta Helsingin seudulla sai alkunsa niiden ihmisten työstä, jotka halusivat puolustaa työväen ja pienituloisten etuja ja oikeuksia. Siksi alun perin leipurit perustivat Elannon vuonna 1905, jotta ihmiset saisivat terveellistä, hyvää ja hinnaltaan edullista leipää. 3.6.2003 Elannon edustajisto äänestyksellä jäsenistöä kuulematta lopetti itsenäisen Elannon eikä hyväksynyt esitystä kriisin jälkeen kannattavaksi tulleen toiminnan jatkamisesta.

HOK-Elannon toiminnassa:

Suomen Työväenpuolueen ja pienituloisten ehdokaslista haluaa palauttaa voimaan työväen ja kuluttajien itsenäisen, jäsenvaltaisen osuustoiminnan periaatteet. Puolustamme jäsenten ja työntekijöiden etuja ja vaikutusmahdollisuuksia HOK Elannon kaikessa toiminnassa ja vaadimme pienituloisten ostohyvitysten nostamista ja alempia hintoja pienituloisille tärkeisiin elintarvikkeisiin ja muihin hyödykkeisiin.

On kehitettävä lähikauppaa sekä sosiaalisesti ja ekologisesti vastuullista osuustoimintaa kaupallisen voitontavoitteluun tähtäävän ja yksipuolisesti suurten yksiköiden tehokkuutta korostavan linjan sijasta.

Osuustoimintaa tulee kehittää vaihtoehtona voiton tavoitteluun perustuville markkinoille ja vastapainoksi ylikansalliselle rahanvallalle.

Vaihtoehto kaupan keskittämiselle

— Lähikaupan palveluja on laajennettava ja monipuolistettava niiden karsimisen sijaan.

— Pienituloisten ostohyvityksiä on korotettava ja hintaalennukset on kohdistettava erityisesti pienituloisille tärkeisiin elintarvikkeisiin ja muihin hyödykkeisiin.

— Jäsenten vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä mm. jäsentoimikuntia muodostamalla.

— Osuusliikkeen tulee olla edelläkävijä työntekijöiden oikeuksien ja vaikutusmahdollisuuksien kehittämisessä. Työntekijöiden tulee saada valita edustajansa osuusliikkeen kaikkiin hallintoelimiin.

— Pätkätöiden ja muiden epätyypillisten työsuhteiden sijasta on lisättävä normaaleja kokoaikaisia työpaikkoja. Palkkahaitaria on kavennettava nostamalla pieni- ja keskituloisten työntekijöiden palkkoja.

— Osuusliikkeen toimintaa tulee kehittää ekologisesti kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti. Tämä merkitsee mm. lähikaupan, puhtaiden kotimaisten elintarvikkeiden saatavuuden, kierrätyksen ja energiaa säästävien ratkaisujen edistämistä. Kaupan keskittämisestä hypermarketteihin ja etäälle asuinalueista ilman joukkoliikenneyhteyksiä tulee luopua.

— Hankinnoissa tulee suosia paikallista pienyrittäjyyttä ja rakentaa muutoinkin yhteistyötä osuustoiminnan sekä erityisesti työttömien ja muiden uusien osuuskuntien kanssa sekä pienyritysten kanssa.

— Osuusliikkeen hankinnoissa tulee olla takeet siitä, että tuotteiden valmistuksessa ei käytetä lapsityövoimaa eikä poljeta työntekijöiden oikeuksia.

— Kehitysmaakauppojen ja kehitysmaiden itsenäisten tuottajien kanssa on kehitettävä reilua ja suoraa kauppaa ohi ylikansallisten suuryhtiöiden.

— Osuusliikkeen tulee omassa toiminnassaan torjua kaikenlainen rasismi ja muu syrjintä.

— *Osuustoiminnan vahvistaminen tuotannossa on tärkeä keino turvata, ettei toiminta ajaudu ylikansallisen pääoman käsiin. Osuustoimintaa ainakin silloin, kun se perustuu kaikkien jäsenten yhtäläiseen äänioikeuteen, voidaan myös vaikeuksista huolimatta helpommin kehittää kansanvaltaisempaan suuntaan kuin suuryritystoimintaa, jossa äänivalta ja kontrolli on suuromistajilla. HOK-Elannon muuttaminen osakeyhtiöksi tulee torjua.*

Osuustoiminta laajempana kysymyksenä voi parhaimmillaan tarjonta mahdollisuuksia moniin muihin kansalaisten toimin yhteiskuntaa uudistaviin hankkeisiin Suomessa ja koko maailmassa vastapainoksi nykyisen globalisaation ylikansalliselle rahanvallalle. HOK-Elannon vaali on tässä suuressa kysymyksessä yksi pieni askel, mutta tärkeä askel erityisesti Helsingin seudulla ja HOK-Elannon jäsenten ja Helsingin seudun asukkaiden kannalta.

uloisten lista HOK-Elannon vaaleissa

Näkymä Helsinginkadun ja Hämeentien risteyksestä, "kurvasta". Aikaisemmin rakennuksen päädyssä luki Elanto, nyt HOK-Elanto.

HOK-Elanto ja osuusliikkeen tulevaisuus

Elanto (1905-2003) sai alkunsa, kun leipurit perustivat Elannon vuonna 1905, jotta ihmiset saisivat terveellistä, hyvää ja hinnaltaan edullista leipää. 3.6.2003 Elannon edustajisto äänestyksellä jäsenistöä kuulematta lopetti itsenäisen Elannon eikä hyväksynyt esitystä kriisin jälkeen kannattavaksi tulleen toiminnan jatkamisesta.

Elannosta kehittyi osa helsinkiläisten elämää. Se oli esimerkki siitä, miten työväenliike rakensi sellaista, missä työväenliikkeen eri suuntaukset saattoivat olla mukana. Erityisen tärkeää oli, että Elanto saavutti asemansa laajasti eikä rajoittunut työväen liikkeen kannattajiin ja lähtökohtana olivat työväen ja edistyksellisen osuustoiminnan periaatteet.

Elannon alamäki

Alamäki alkoi siitä, että työväen ja edistyksellisen osuustoiminnan periaatteista alettiin luopua ja omaksuttiin voittoa tavoittelevan liiketoiminnan menettelyitä, jotka vähitellen syrjäyttivät osuustoiminnan alkuperäisen ajatuksen, että jäsenistö järjestää taloudellista toimintaa jäsenkunnan hyväksi pienituloiset ja koko jäsenkunta ja työntekijät huomioon ottaen.

Muutokset alkoivat näkyä siten, että jo 1960-luvulta alkaen tehtaat, oma maatalous ja muu tuotannollinen toiminta lopetettiin ja Elanto muuttui osuusliikkeestä osuuskaupaksi, jolla oli kaupan rinnalla ravintolatoimintaa. Kiinteistöomaisuutensa turvin Elanto saattoi menestyä.

Kamppailu itsenäisen Elannon puolesta

Torjuntataistelun itsenäisen Elannon puolesta jäsenet ja työntekijät joutuivat käymään, kun 1980-luvun alussa oli operaatio Elannon liittämisestä EKA:aan, nykyiseen Tradekaan. Kyse oli SDP:n johdossa hyväksytystä hankkeesta valtakunnalliseen työväen osuustoiminnan keskittämiseen. EKA ajautui sitten vaikeuksiin ja monet siihen liitetyt vakavaraiset hyvin toimivat työväen osuuskunnat menettivät asemansa sen myötä.

EKA-operaation osa oli sen tunkeutuminen Elannon hallitsemille alueille. Elanto vastasi osin virheillä rönsyttämällä toimintaansa tappiollisiin hankkeisiin, kuten silloin huonekaluihin. Rahaa saatiin myymällä alihintaisesti Backaksen tilan maita edustajiston äänestyspäätöksellä. Ongelmat kasaantuivat laman aikana. Kriisi puhkesi vuoden 2004 alussa, kun säästökassatallettajat alkoivat pelastaa rahojaan säästökassoista ja tuli nostokielto. Paniikkitilanne syntyi, kun levisi tieto Elannon vaikeuksista. Taustalla oli paljon huonoa asioiden hoitoa eikä aloitteita toiminnan kehittämiseksi ja jäsenvallan palauttamisesta otettu tarpeellisella vakavuudella.

Pankit Elannon kimpussa

SYP-KOP-fuusio aiheutti, että uusi Merita ei piitannut aiemmista KOP:n lupauksista lainoittaa tarvittaessa, jos säästökassojen varat hupenevat. Huono asioiden hoitoa osoittaa, että lupaukset olivat olleet suullisia aamukahvilupauksia vuoden 2003 toukokuussa KOP:n pääjohtajalta, joka syksyllä markkinoi KOP:n osakkeita jotta pankki pelastuisi. Elantokin teki ylihintaisia KOP:n osakkeen ostoja ja se ja osaltaan rakennusliike Hakan konkurssi aiheuttivat tappioita.

Velkojat, pankit Merita etunenässä, pakottivat Elannon myymään kiinteistönsä alhaisin hinnoin. Asuntokaupasta äänestettiin. Myyntiä vastaan äänestivät Pekka Tiainen ja Anna-Liisa Kuittinen kun asunnon menivät Merita-leirin Sammolle, joka tunnetaan Björn Wahlroosin johtamana yhtiönä. Pankit maksattivat Elannolla velkasaneerauksessa lainat ja kaupanpäällisiksi ottivat asunnot alhaiseen hintaa, sillä sittemmin hinnat ovat nousseet 2-2.5-kertaisiksi.

Elanto lopetettiin

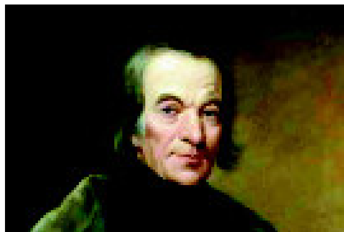
Elanto oli kumminkin 2000-luvun alussa selvinnyt vaikeuksistaan ja uusi vuosituhat saatettiin aloittaa uusin odotuksin, mutta 3.6.2003 itsenäinen Elanto edustajiston äänestyspäätöksellä jäseniltä kysymättä lopetettiin ja siirrettiin osaksi S-liikettä ja HOK-Elantoa. Tradekakin on selvinnyt vaikeuksistaan, mutta sen keskeinen liiketoiminta on myyty Ruotsiin ja siten yksityistetty. Osuusliike on silti edelleen olemassa.

Osuustoimintaliike on turvattava

Tässä tilanteessa on tarpeen turvata, että S-liikettä ja sen osatoimintoja ja HOK-Elantoa ei lopeteta osuusliikkeenä, vaan toimintaa turvataan vastapainona ylikansalliselle rahan vallalle. Samalla on tarpeen viedä edistyksellisen työväen osuustoiminnan periaatteet osaksi HOK-Elannon toimintaa niin paljon kuin se on mahdollista. Myös Tradekan ympärille on tarpeen rakentaa osuustoimintaa ja asia tulee ajankohtaisemmaksi kun tulevat Tradekan vaalit. On myös tarpeen yrittää vahvistaa ja tukea uusosuustoimintaa ja erityisesti paikallista pienyritystoimintaa. Olennaista on, että on erittäin tärkeä yhteiskunnallisen keskustelun paikka siitä, miten nykyoloissa voidaan aikaansaada muutosta. Osuustoiminta on tässä yksi asia, joka on tarpeen huomioida, ja pidemmällä aikavälillä sillä voi olla merkittävä rooli siinä, miten talouden asioita yhteiskunnassa järjestetään. On huomattava, että siinä on nykyisellään yksi henkilö-yksi ääni periaate, jos on osuuskunnan jäsen. Osakeyhtiöistä tämä eroaa siinä, että osakeyhtiöiden äänimäärä on sitä suurempi, mitä enemmän osakkeita omistuksessa tai kontrollissa ja se yleensä merkitsee, että pienomistajilla ei ole mitään valtaa.

Pekka Tiainen

Robert Owen, osuuskauppaliikkeen perustaja

Robert Owen, osuustoiminnan pioneeri

HOK-Elannon vaalien myötä osuuskauppatoimintaan kiinnitetään jälleen suuremmin huomiota. Siksi kannattaa nostaa esille eräs sen keskeisistä perustajista, walesilainen tehtailija Robert Owen (1771-1858). Paitsi osuusliikkeen perustaja Owen oli myös merkittävä utopistisosialisti, joka näki aikansa teollisen vallankumouksen suurena mahdollisuutena. Se voisi taata ihmisarvoisen elämän koko kansalle eikä vain sen pienelle kapitalistiselle eliitille.

Sen ehtona kuitenkin oli, että koneet alistetaan palvelemaan ihmisten tarpeita – ei niin, että ihmiset alistetaan koneiden jatkeiksi. Se edellytti tuotantovälineiden yhteisomistusta.

Robert Owen oli omaksunut valistusfilosofeilta materialistisen opin siitä, että ihmisen luonne on toisaalta synnynnäisten taipumusten, toisaalta ihmistä koko hänen elinaikanaan, mutta erityisesti kasvuiässä ympäröivien olojen tuote. Tästä lähtökohdasta käsin hän lähti kehittämään johtamiensa tehtaiden työläisten olosuhteita.

Myöskään hän ei hyväksynyt uskontoa. Uskonto perustui hänen mielestään järjenvastaiselle mielikuvitukselle, joka teki toisista kiihkomielisiä fanaatikkoja ja toisista surkuteltavia hurskastelijoita.

Ensin Owen toimi 1700-luvun lopulla Manchesterissa puuvillatehtaan johtajana. Tehtaassa oli yli 500 työläistä. Sitten hän siirtyi Skotlantiin New Lanarkiin, jossa hän johti puuvillatehdasta v. 1800 – 1829. Vähitellen hän sai järjestettyä tehtaansa osakeomistuksen sellaiseksi, että muut osakkaat hyväksyivät hänen kokeilunsa. Täällä hän saavutti suurta mainetta sosiaalisilla uudistuksillaan pitäen siitä huolimatta tehtaansa hyvin kannattavana.

Engels kuvaa Owenin toimintaa kirjoituksessaan 'Sosialismin kehitys utopiasta tieteeksi' seuraavasti: "Vähitellen 2500 henkeä käsittäväksi kasvaneen, alkuaan mitä sekavimmista ja enimmäkseen vahvasti turmeltuneista aineksista koostuvan väestön hän muutti oikeaksi mallisiirtolaksi, jossa juopottelu, poliisi, rikostuomarit, oikeusjutut, köyhäinhoito ja hyväntekeväisyyden tarve olivat tuntemattomia asioita. Ja tämä tapahtui yksinkertaisesti siten, että hän loi ihmisille inhimilliset olot ja kasvatti huolellisesti etenkin nousevaa sukupolvea."

Owen paransi työläistensä asunto-oloja rakentamalle heille asuntoja. Erityisesti hän kehitti koulutusta ottamalla ensimmäisenä käyttöön lasten koulut. Owen lyhensi työntekijöidensä päivittäisen työajan 10,5 tuntiin, kun se toisilla tehtailijoilla saattoi olla 13-14 tuntia. Ja jos tuotantoon tuli seisokkeja työläiset saivat siitä huolimatta palkkansa eikä tehtaan kannattavuus ollut kuitenkaan vaarassa.

Hän järjesti tehtaansa yhteyteen myös osuustoiminnallisesti toimivan kaupan. Muualla tehtaat olivat järjestäneet työläisilleen kauppapalvelut siten, että työläiset saivat työstään palkaksi erilaisia poletteja, joilla tehtaan kaupasta saattoi ostaa tavaraa. Näillä poleteilla ei ollut mitään arvoa tehtaan kaupan ulkopuolella. Kapitalistiset tehtaan omistajat hankkivat kauppoihin huonoa, jopa kelvotonta tavaraa, jota kuitenkin myytiin kalliilla hinnalla. Polettien käytöstä alettiin luopua Englannissa vasta 1830-luvulla, jolloin lailla säädettiin, että oikealla rahalla, punnilla on voitava käydä kauppaa myös tehtaiden kaupoissa.

Muiden tehtailijoiden vastakohtana Owen hankki kauppaansa hyvää ja laadukasta tavaraa ja möi sitä työläisille lähes omakustannushinnoin. Nämä Owenin periaatteet muodostuivat osuustoiminnan lähtökohdiksi Britanniassa ja levisivät sieltä muuallekin maailmaan.

Owen ihmetteli sitä ristiriitaa, että uudet kapitalistiset tehtaat pystyivät tuottamaan saman verran rikkautta mihin puoli vuosisataa aikaisemmin olisi tarvittu 600.000 työläisen armeija. Mihin tuo rikkaus hävisi? Se meni tehtaiden omistajille, jotka saivat 5% koron sijoittamalleen pääomalle ja sen lisäksi yli 300.000 puntaa voittoja.

Owen kannatti tuotantolaitosten yhteiskunnallista omistamista. "Uudet valtavat tuotantovoimat, jotka siihen asti olivat palvelleet vain yksityisten rikastumista ja suurten joukkojen orjuuttamista, tarjosivat Owenille perustan yhteiskunnan uudistamiseen, ja niiden piti toimia kaikkien yhteisenä omaisuutena vain kaikkien yhteistä hyvinvointia varten", toteaa Engels.

Kääntyminen kommunismiin oli Owenin uralla kuitenkin käännekohta. New Lanarkissa hän sai suurta mainetta, kun hänet käsitettiin vielä pelkkänä filantrooppina – ihmisystävänä, mutta kun hän alkoi v. 1823 esittää kommunistisia siirtoloita Irlannin olojen parantamiseksi, yhteiskunnan valtaapitävien ja tiedotusvälineiden suhde muuttui. Koko virallinen yhteiskunta käänsi hänelle selkänsä.

Vuonna 1825 Owen perusti kommunistisen siirtolan Yhdysvaltojen Indianaan nimeltä New Harmony (Uusi Harmonia). Tämä kokeilu kuitenkin epäonnistui. Siirtolaan tullut väki oli liian irtolaista kulkuria, jotka eivät sopeutuneet Owenin yhteisöön vaan valittelivat oman yksilöllisyyden ja henkilökohtaisten vapauksien puuttumista ja lähtivät tiehensä. Tämä kokeilu epäonnistui ja Owen palasi rahansa menettäneenä miehenä takaisin Englantiin 1830-luvulla.

Koko loppuikänsä Owen vietti työväenluokan piirissä yrittäen parhaansa mukaan parantaa työläisten oloja ja ollen mukana mm. ammattiliittojen perustamisessa. Kuitenkin kaikesta hänen toiminnastaan on jäänyt parhaiten jäljelle juuri osuustoimintaliike.

Owenin toiminta kuvaa osuusliikkeen alkuaikoja. Nyt osuustoiminnalle olisi löydettävä vanhojen tavoitteiden lisäksi myös uusia muotoja. Sosiaaliturva ja koulutus ovat jo 1900-luvun alkupuolella siirtyneet yhteiskunnan hoidettaviksi. Nykyinen globaali markkinatalous kuitenkin asettaa uusia haasteita osuuskauppaliikkeelle. Owenin tapaan sen tehtävänä olisi edelleenkin myydä hyvää tavaraa halvalla, niin että pienempituloisetkin voivat sitä ostaa, eli voiton tavoittelu ei ole osuustoiminnan määräävänä tavoitteena. Perinteisten osuustoiminnan tavoitteiden lisäksi yhtenä uutena tavoitteena voisi olla paikallisen tuotannon suosiminen ulkomaista ylikansallisten yritysten tuontitavaraa vastaan. Tavaran tulisi olla omassa maassa tai maakunnassa, joka tapauksessa lähellä tuotettua. Näin se tukisi paikallista tuotantoa ja työllisyyttä.

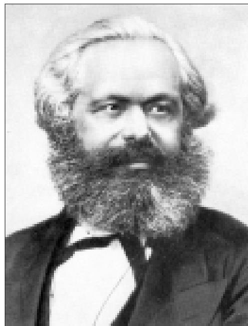
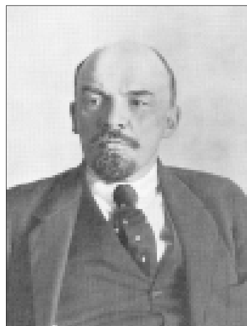
Mutta eihän tällainen sovi EU:n kuvioihin.

Reijo Katajaranta

Oliko Lenin ”objektiivinen idealisti” vai dialektinen materialisti?

Risto Koivula, DI,
Tampere

Helsinkiläisen Marx-seuran[8] puheenjohtaja Vesa Oittinen[9] leimaa seuran sivuilla artikkelissaan ”Bernstein ja Kantin varjo työväenliikkeen yllä”[1] leninismin filosofian ”objektiiviseksi idealismiksi”. Artikkeli käsittelee Eduard Bernsteinin ”eettisen sosialismin” ideaa, jonka perusvika oli ja on siinä, että oppi rakentuu perusteettomalle uskolle ”synnynnäiseen moraaliin”, jollaista ei ole olemassa.

Jos dialektiikka tulkitaan idealistisesti päädytään Hegeliin, jos taas materialistisesti, päädytään Marxiin. Kirjoittajamme Risto Koivulan mukaan ei voi olla pienintäkään epäselvyyttä, kumpaa tulkintaa lenin edusti. Leninistä ei saa tekemälläkään idealistia, vaikka Vesa Oittinen niin väittäisikin.

Ennen kaikkea Oittisen artikkelilla kuitenkin halutaan väittää, että ”idealismina” dialektinen materialismi muka ei kelpaisi luonnontieteiden filosofiaksi, eikä historiallinen materialismi talous- ja muiden yhteiskuntatieteiden filosofiaksi. Suomen akatemian tutkija ja muinaisen taistolaisliikkeen ideologi esittää nämä filosofiat ”oikeiden luonnontieteiden kilpailijoina”, joita erinäiset muut opilliset konstruktiot ovatkin, mainittakoon tässä vain vaikkapa siellä akatemiassa kovin populääri antipavlovistinen ”evoluutiopsykologia”...

Joudun (RK) oikaisemaan Oittisen (VO) perättömiä väitteitä ja tulkintoja, ja voin ammatillisella tieteellisellä kokemuksella vakuuttaa, että ainakin dialektinen materialismi sopii loistavasti luonnon- ja teknisten tieteiden teorianmuodostuksen filosofiseksi taustateoriaksi. [7]

Keskityn tässä kirjoituksessa kysymykseen muka ”Leninin idealismista”.

Oittisen juttu sisältää kuitenkin paljon asiaa myös aiheesta ”Kommarit, demarit, sosialismi ja moraali”, joten palaan ehkä artikkelin tuohon puoleen myöhemmin.

Lenin, idealisti vai materialisti?

VO: ” Vuonna 1880 Friedrich Engels kirjoitti teoksessaan *Sosialismin kehitys utopiasta tieteeksi*: “Me saksalaiset sosialistit olemme ylpeitä siitä, että emme polveudu vain Saint-Simonista, Fourierista ja Owenista, vaan myös Kantista, Fichtestä ja Hegelistä”.

Vaikka Engels siis näin antoikin vihjeen marxilaisen sosialismin filosofisista juurista, oli II internationaalin johtavien poliitikkojen ja teoreetikkojen piirissä kuitenkin 1800-luvun loppuun mennessä vakiintunut hyvin vahvana se käsitys, että Marxin oppi on “reaalitiedettä”, ei filosofiaa. Marxilaisuuden nähtiin koostuvan historiallisesta materialismista ja kapitalismin kriittisestä analyysista. Filosofisen spekulaation kanssa sillä ei pitänyt olla mitään yhteistä. ”

RK: Oittinen ottaa **erityistieteistä** ilman mitään asiallista syytä käyttöön uuden termin ”reaalitiede” (eli suomeksi ”oikea tiede”); Oittinen on ilmeisesti tullut sellaiselle kannalle, että ensinnäkään mikään Marxin harjoittama tiede, ja toisekseen mikään filosofia, muka ei ole ”oikeaa eli reaalitiedettä”. Tuollainen kanta olisi useimpien porvarienkin kannan vastainen ja yhtenisi lähinnä marxismia ”demonisoivien” fasistien kantaan.

On täysin älytöntä, että kaikille erityistieteille yhteisiä yleiskäsitteitä tutkiva materialistinen **dialektiikka** (joka korvaa tuossa roolissa joidenkin muiden oppien **metafysiikan**) voisi olla jokin erityistiede: joko se on filosofiatiede, tai sitten se ei ole tiedettä lainkaan. Eikä myöskään tuohon aikaan tästä asiasta voitu millään muulla tavalla ajatella. Marxin taloustiede kuten lisäarvoteoria taas ovat yhtä selvästi erityistiedettä kuin dialektiikka on filosofiatiedettä.

VO: ” Uuskantilaiset omaksuivat Kantin kriittisestä filosofiasta vain tiettyjä valikoituja puolia . He ”siivosivat” siitä pois liian radikalismin ja materialistiset tendenssit. Erityiseksi loukkauskiveksi osoittautui uuskantilaisille kuuluisa *Ding an sich*, “olio sinänsä”, joka Kantin mukaan oli kaikkien aistimustemme takana niiden aiheuttajana. Uuskantilaisten mielestä tämä johti hankalaan materiaalisten olioiden ja subjektiivisten aistimusten dualismiin. He ”virtaviivaistivat” Kantin oppia eliminoimalla oliot sinänsä Nyt jäljelle jäi vain (subjektiivinen) kokemus - siis ilman sitä aiheuttaneita objekteja -, minkä seurauksena uuskantilaisuudessa olikin ikään kuin sisäänrakennettu tendenssi kohti subjektiivista idealismia. Kehityskulku täydentyi hieman myöhemmin vuosisadanvaihteessa 1900 muotifilosofiaksi nousseessa Machin ja Avenariuksen empiriokritisismissä, joka opetti, etteivät ulkomaailman oliot todellisuudessa ole muuta kuin meidän subjektiivisessa kokemuksessamme olevia “aistimuskimppuja” - ajatus, jota vastaan Leni**n raivokkaasti hyökkäsi. ”**

RK: Tässä Oittinen tähdentää ehdottoman aiheellisesti machismin, ”sosialidemokraattisen luonnontieteenfilosofian” patataantumuksellista ja jopa vähän höyrähtänyttä ja loogisesti uskontoon johtavaa roolia tieteessä ja politiikassa. Poliittisesti machistit saattoivat kyllä olla varsin äkkivääriä radikaaleja, mm. eräs johtajista wieniläinen fysiikan professori Friedrich Adler, joka oli väitellyt Lenininkin kanssa, ampui omakätisesti Itävallan ministeripresidentti (pääministeri) Karl von Stürgkhin.

VO: ” II Internationaalin aatteellista perintöä arvosteli vasemmalta ehkä seikkaperäisimmin Lenin. Kiinnostavinta Leninin kritiikissä oli ensinnäkin se, että filosofisilta mieltymyksiltään hän poikkesi oman fraktionsa - bolshevikkien - päälinjalta. Hän ei omaksunut sitä “aktivistista” ja subjektivistista filosofiaa, jota monet muut bolshevikkien teoreetikoista (kuten A. A. Bogdanov) kannattivat, vaan nojautui mieluummin Plehanoviin, vaikka tämä oli puoluekiistassa jäänyt menshevikkien leiriin.

1909 ilmestynyt *Materialismi ja empiriokritisismi* oli suunnattu ennen kaikkea “omien” rivit tartuttanutta empiriokritisismiä vastaan. Empiriokritisismi lukeutuu suuntauksena jo pikemmin positivismiin, mutta siinä on silti tiettyjä yhtymäkohtia (empiirisen kokemuksen “kritiikki”!) uuskantilaisuuteen. Jo tässä teoksessa Lenin hyökkäsi voimakkaasti Kantin tietoteoriaa ja ennen kaikkea “olio sinänsä”-käsitteeseen liitettyä agnostisismia vastaan. Mutta varsinaisesti vasta 1914/1915 syntyneissä *Filosofian vihkoissa* Leninin Kant-kritiikki saa lopullisen muotonsa.

Filosofian vihkot koostuvat pääasiassa Hegel-ekserpteistä. II Internationaalin vasemmiston teoreetikoista Lenin oli ehkä eniten kiinnostunut Hegelistä. Se on jossain määrin yllättävää, sillä - kuten jo sanoin - bolshevikin olisi odottanut innostuvan enemmän jostain Giovanni Gentilen tyyppisestä “aktivistisesta”, subjektin aktiivista toimintaa korostavasta filosofiasta. Tässä näkyy Leninin pyrkimys synteesiin, vastakohtien ylittämiseen: vaikka hänkin on vallankumousmiehenä tyytymätön Kautskyn ja II Internationaalin deterministiseen marxismitulkintaan, tahtoo hän samalla myös välttää äärivasemmistolaista aktivismia, jota bolshevikkipuolueessa paljon esiintyi. ”

RK: Lenin oli ”Materialismissa ja empiriokritisismissa” ennen kaikkea tieteen eikä politiikan filosofi.

Mutta bolshevikkien ja menshevikkien raja ei todellakaan ollut, eikä ole, ”väkivallan ja väkivallattomuuden” raja, vaan perusero leninismin ja nykyisenkin sosialidemokratian välillä oli ja on jossakin aivan muualla.

VO: ” Mutta vielä yllättävämpää on, että Lenin nielaisee *Filosofian vihkoissa* Hegelin Kant-kritiikin suorastaan nahkoineen karvoineen. Kun Hegel esimerkiksi arvostelee Kantin oppia olioista sinänsä sillä argumentilla, että *Ding an sich* on pelkkä tyhjä abstraktio, joka ajatuksen pitää pystyä täyttämään omalla sisällöllään, hyväksyy Lenin tämän täysin - panematta ollenkaan merkille, että tällaisen kritiikin läpivieminen edellyttää objektiivisen idealismin ohjelman allekirjoittamista. Hegel näet “voittaa” Kantin tekemällä olioista sinänsä hengen momentteja, ts. riistämällä niiltä niiden riippumattomuuden subjektista. Olioiden sinänsä perustana, substanssina osoittautuu Hegelillä viime kädessä olevan henki, ja näin ne todellisuudessa ovatkin “samaa maata” kuin subjekti ja sen tajunnansisältö. ”

RK: Tässä nyt sitten Oittinen ”todistaa Leninin olevankin idealisti”! Nyt sitä ”todistusta” kerrankin **päästään tarkastelemaan lähemmin!**

Se perustuu sille, että muka ”Lenin allekirjoittaa objektiivisen idealismin ohjelman”, koska ”das Ding an sich” on ”kumottu objektiivisten idealistien toimesta”, ja Lenin hyväksyy tuon ”todistuksen”, kuten edelleen tulkitsen, esittämättä sen tilalle mitään tiukan materialistista **(jos sellainen vain olisi esitettävissä...)vaihtoehtoa. Tuollainen onkin ihan todellisuudessakin bluffareiden trikkejä, että otetaan** toisessa teoriassa **todistettuja lauseita** aivan toiseen teoriaan **muka ”todeksi todistettuina”,** vaikka niitä ei olekaan todistettu eikä voidakaan todistaa **(muutoin tarvitsisikaan bluffata!)** tuossa toisessa teoriassa. **Esimerkkinä juuri, että ”surffattaisiin” oppilause hegeliläisestä dialektiikasta marxilaiseen.**

Tekikö Lenin siis tuollaista, bluffasiko hän(kin) logiikassa, kuten VO väittää? Vai bluffaako mahdollisesti VO itse?

Tämän kysymyksen selvittämiseksi on katsottava, kuka saksalainen idealisti on kumonnut Kantin ”das Dng an sich” -käsitteen, todistanut sen epäadekvaatiksi, ja miten hänen todistuksensa suhtautuu kysymykseen taustafilosofian materialistisuudesta tai idealistisuudesta.

Kysymykseen vastaa neuvostoliittolainen filosofi **Evald Iljenkov**, joka on omistanut tälle kysymykselle seurannaisineen erinomaisen pääteoksensa ”Dialektinen logiikka”[4].

“ Kant ei hyväksynyt niitä parannuksia, jotka **Fichte** oli esittänyt tehtäväksi hänen ajatteluteoriaansa.

.....Fichte etsi ajattelua koskevasta Kantin opista perusluonteista epäjohdonmukaisuutta. Hän löysi sen lähtökäsitteestä, jonka Kant oli tietoisesti ottanut kaikkien rakennelmien pohjaksi, ”olion sinänsä” käsitteestä. Jo tässä käsitteessä **(eikä niissä kategoriaalisissa periaatteissa, jotka voidaan omistaa oliolle)** piilee kirkuva ristiriita, siinä rikotaan kaikkien analyyttisten arvostelmien korkeinta periaatetta vastaan, joka kieltää ristiriidan käsitemäärityksissä**. Sellaista ”käsitettä” ei siis voida sietää loogisesti kehitetyssä teoriajärjestelmässä.**

Tosiaankin, käsitteessä ”olio sellaisena kuin se on ennen ja ulkopuolella kaikkea mahdollista kokemusta” piilee Kantilta huomaamatta jäänyt mielettömyys: väite, että meillä on tajunnassa tajunnan ulkopuolinen olio (”tieto asiasta, josta meillä ei voi olla tietoa”, RK), merkitsee samaa kuin väite, että taskussa on rahaa, joka on taskun ulkopuolella.

Tässä ei ole kysymys siitä, onko puhuttua ”oliota sinänsä” olemassa vai ei (eli voisiko olla todellisuuden puolia, joista emme ikimaailmassa voisi tietää mitään, RK). Mutta siitä, että tällaisen olion *käsite* on mahdoton, **Fichte oli varma. Tälle perustalle ei voitu rakentaa myöskään käsitteiden järjestelmää, koska Kantin teoreettisen rakennelman perustan yli kulki ristiriidan halkeama.**

Fichten johtopäätös oli moitteeton: olion itsensä ajatteleminen merkitsee, että *ajateltaan sellaista mikä määritelmällisesti ei ole ajateltavissa* **(ristiriidan kiellon kannalta tietysti), rikotaan kaikkien analyyttisten arvostelmien korkeinta periaatetta vastaan näitä arvostelmia perusteltaessa. Fichte moitti Kantia siitä, että tämä logiikan järjestelmässään näytti erittäin huonoa esimerkkiä logiikan sääntöjen käsittelystä.**

Kysymys asetettiin näin: pitääkö logiikan tieteenä noudattaa samoja periaatteita, jotka se asettaa kaikelle muulle ajattelulle ehdottoman yleisinä, vai onko se oikeutettu ylenkatsomaan niitä? Täytyykö logiikan olla tiede tieteiden joukossa, vai käyttäytyykö se pikemminkin omavaltaisen ruhtinaan lailla, kun tämä säätää lakeja, jotka sitovat kaikkia muita paitsi häntä itseään? Kysymys saattaa tuntua puhtaasti retoriselta. Kuitenkin Kantin opista seuraa, että havainnossa annetuista olioista (ts. kaikkien erityistieteiden alueella) ihminen ajattelee yksien sääntöjen mukaan (totuuslogiikan sääntöjen) ja ajattelussa annetuista olioista toisten sääntöjen mukaan (transsendentaalisen dialektiikan hengessä). Ei ihme, että ymmärryksen ja järjen välille ja itse järkeen ilmaantuu ristiriitoja, antinomioita.”

Fichten muodollisloogisessa kritiikissä Kantin ”oliota sinänsä” vastaan ei ole ollenkaan kysymys ”materialismista ja idealismista”: **”das Ding an sich” on väärä, KOSKA SE ON MUODOLLISLOOGISESTI SUSI, itse muodollisen logiikan idean, TOTUUSARVON SÄILYTTÄMISEN PÄÄTELMISSÄ, vastainen. Tieteellisellä ”teorialla”, jonka ”aksioomiin” tuo pseudokäsite kuuluu, voidaan ”päätellä” lopulta aivan mitä tahansa ja kuinka päin tahansa!**

Jatkuu sivulla 12...

Terveisiä työprikaatista Kuubasta

Kuuban vallankumouksen voidaan katsoa alkaneeksi tämän Santiago de Cubassa sijaitsevan Moncadan kasarmin valtausyrityksestä 26.7.1953. Tavoitteena oli diktaattori Batistan suistaminen vallasta. Tämä yritys ei onnmistunut, yli 60 kapinallista sai surmansa ja Fidel Castro itse joutui vankilaan. Rakennus on näköjään korjattu, koska vielä 70-luvun lopulla sen seinät olivat täynnä luodinreikiä.

STP:n ja Kommunistien Liiton hallitusten jäsen Esko Koivisto kävi jälleen solidaarisuusprikaatin merkeissä matkalla Kuubassa. Matka oli Suomi-Kuuba -seuran järjestämä. 3-viikkoinen matka alkoi joulukuun puolivälissä ja jatkui viikon verran tammikuun puolelle. Edellisen kerran hän kävi vastaavalla matkalla vuosi sitten. Prikaatitoiminta on Kuuban ulkoministeriön alaista toimintaa ja siellä käydään paitsi tekemässä töitä myös tutustumassa Kuuban sosialismiin, historiaan ja nykyhetkeen. Kuubalaisista isännistä prikaatilaisia kävi tervehtimässä mm. Fidel Castron vanhempi veli Ramon Castro.

Prikaati sijaitsi n. 40 km länteen Havannasta. Osallistujat - vajaat 200 henkilöä - olivat Pohjois-Euroopasta. Suomesta heitä oli n. 20. Työ itsessään oli soijapapujen keräämistä ja appelsiinipuiden hoitamista. Työtä tehtiin prikaatissa päivittäin 4 tuntia ja yhdeksän päivän aikana, joten matkalaisille jäi runsaasti aikaa tutustua kuubalaiseen todellisuuteen. Prikaatissa vieraili lukuisia orkestereita, heille opetettiin salsaa, järjestettiin seminaareja Kuuban tilanteesta ja taloudesta – tosin puutteena oli, että niissä kielinä olivat vain espanja ja englanti, joten kielitaidottomat jäivät monesta asiasta paitsi. Lisäksi tehtiin matkoja Kuuban muihin osiin mm. Fidel Castron kotitilalle, joka nyt toimii museona.

Eskolla oli matkallaan silmät auki ja kuva kuubalaisesta todellisuudesta avartui. Kuubalaiset ovat hyvin ylpeitä maastaan. He korostavat, että Kuuban ainoa itsenäisyyden kausi on sijoittunut Castron ja sosialismin aikaan. Sitä ennen Kuuba oli vuosisatoja Espanjan hallussa. Maa siirtyi 1900-luvun alussa USA:n hallintaan, jota se oli käytännössä myös Batistan aikana ja sitä edeltävinä vuosina, jolloin Kuuba oli erilaisten mafialiigojen hallussa, mutta edelleenkin vahvasti USA:n liekanarussa.

Kuuban todella vaikeat vuodet sijoittuivat 1990-luvulle heti Neuvostoliiton kaatumisen jälkeen. Silloin talous oli kriittisessä tilassa ja kaikesta oli puutetta. Nyt Kuuban talous on päässyt hyvään 8 % kasvuvauhtiin ja kriisi on ohitettu. Se näkyy mm. autokannan uusiutumisena - eurooppalaiset autot ovat syrjäyttämässä vanhat 1950-luvun amerikanraudat. Kaikkea tavaraa löytyy kaupoista, eikä mistään ole varsinaista puutetta. Rakennustoiminta on Kuubassa nousussa. Kunnianhimoisena tavoitteena on rakentaa maahan vuosittain 150.000 uutta asuntoa. Vanhojakin asuntoja korjataan, mutta esim. Havannassa se koskee etupäässä asuntojen sisätiloja. Tiettyä lepsuiluakin rakentamisessa vielä näkee. Eskon silmään pisti talon viereen pystytetyt rakennustelineet. Niille ei ollut ilmeisesti vuosiin käyttöä, koska niiden alta versoi jo parimetrinen puun taimi.

Erityisesti Kuuba satsaa turismiin, hotelleja rakennetaan jatkuvasti rannoille. Suuret turistivirrat tuovat valuuttaa Kuuballe, mutta myös kaikenlaisia lieveilmiöitä ja harmaata taloutta.

Kuuba on kärsinyt vakavasta energiapulasta, joka nyt on hellittämässä, koska Venezuelasta saadaan öljyä. Toinen puoli asiassa on, että Kuubassa ei välttämättä tarvita kovinkaan paljon energiaa – ei ole talvea ja suuria lämmityskuluja. Liikenne ja teollisuus tietenkin syövät energiaa. Joukkoliikenne toimii, mutta yleensä bussit ovat täpötäynnä – syynä ovat halvat joukkoliikenneliput, jotka eivät käytännössä maksa juuri mitään. Energian osalta Kuuba on satsaamassa myös aurinkopaneeleihin. Monet pienien kylien lääkärikeskukset toimivat aurinkopaneeleiden voimalla, siellä on yleensä myös Internet-yhteys ja televisio kyläläisten töllötettäväksi.

Myös maaseudulla asiat ovat kunnossa. Tosin yksi ongelma on sama kuin monessa muussakin maassa, väki haluaisi siirtyä pois maalta Havannaan ja muihin suurempiin kaupunkeihin. Maaseudulla maan omistaa valtio, joka vuokraa sen ensin osuuskunnille ja nämä edelleen yksityisille viljelijöille. Jos tuotannossa syntyy ylijäämää, viljelijä voi vapaasti myydä ylijäämäosan markkinoilla. Nämä markkinat pursuavatkin hyvää tavaraa. 1990-luvun energiakriisin seurauksena maaseudulla traktoreiden lisänä toimivat edelleenkin hevoset, aasit ja muulit. Sekin on energiaystävällinen ratkaisu – ne kun eivät kulje öljyn voimalla.

Yleisenä huomiona Esko vielä mainitsi, ettei hän oikein pitänyt nuorison "löysästä asenteesta" työntekoon. Katukuvassa oli normaaliin työaikaan liikaa vain aikaansa tappavaa nuorisoa. Tämä, turismin ympärille syntynyt harmaa talous ja entisen Neuvostoliiton huono esimerkki ovatkin huolestuttavia piirteitä. Samoin USA:n televisio- ja radiokanavat syytävät täysillä omaa propagandaansa kuubalaisten saataville. Tosin Kuubassa on varmasti tarkkaan otettu opiksi Neuvostoliitossa tehdyistä virheistä.

Mitä Castron jälkeen?

Kuubaan tulee joka tapauksessa jonkinlainen poliittinen siirtymävaihe sen jälkeen, kun Castro ei enää ole vallassa. Toisaalta viimeiset puolitoista vuotta ovat jo olleet harjoittelua tätä siirtymäkautta varten. Puolueen pioneeritoiminta näkyy katukuvassa ja puolueella lienee hyvä ote edelleenkin asioihin. Lisäksi Castron maine kansan keskuudessa on vankkumaton. Mitään Castroon kohdistuvaa henkilöpalvontaa ei ollut havaittavissa, sen sijaan Kuuban vallankumouksen ja vapaustaistelun ikonit Che Guevara ja Jose Marti kyllä olivat näkyvästi esillä. Esko arveli politiikkaa vuosikymmeniä seuranneena, että Kuuban ns. keskiluokalla, lääkäreillä, opettajilla, johtavilla toimihenkilöillä tulee olemaan ratkaiseva merkitys. Tämä keskiluokka tietää, että jos USA jälleen palaisi Kuuban isännäksi, juuri heillä olisi eniten menetettävää, heillä ei olisi mitään tulevaisuutta kapitalististen monopolien hallitsemassa Kuubassa.

Kuuban asemaa auttaa oleellisesti Latinalaisessa Amerikassa tapahtuva kehitys. Venezuela, Bolivia, Ecuador ovat tästä hyvänä esimerkkinä. Nämä maat yhdessä Kuuban kanssa tukevat kaikki toisiaan. Lisäksi politiikka on muuttunut vasemmistolaisemmaksi mm. Brasiliassa ja Nicaraguassa.

Yksi asia mikä tulevaisuuteen myös vaikuttaa, on USA:n ensi marraskuussa pidettävät presidentinvaalit. Silloin päästään vihdoinkin eroon George W. Bushista, mutta Esko arveli, että valitaanpa presidentiksi kuka tahansa niin vaikeaa tulee olemaan. Jos tuleva presidentti muuttaisi Kuuban politiikkaa rauhanomaisemmaksi esim. purkamalla kauppasaarron tai astuisi sotateollisuuden varpaille, niin USA:ssa kyllä löytyy kiväärimiehiä tällaisen presidentin varalle.

Kuuba on monella tapaa pieni suurvalta. Se on kansainvälisen solidaarisuustyön suurvalta lähettäessään lääkäreitään ja opettajiaan useisiin maihin ja salliessaan opiskelijoiden muista maista tulla yliopistoihinsa ja muihin koulutuslaitoksiin opiskelemaan. Se on suurvalta kulttuurin ja urheilun alueilla. Hyvä, elävä lattarimusiikki soi siellä aina ja joka paikassa, samoin Kuuban vallankumoukseen liittyvät laulut.

Eräs prikaatilaisista kehtasi arvostella Kuuban sosialismia. Hän perusteli arvosteluaan oman kokemuksensa rintaäänellä kertoen käyneensä lähes kaikissa Etelä-Amerikan maissa. Esko huomautti, että näkyikö näissä maissa kerjääviä katulapsia – Kuubassa heitä ei näkynyt. Arvostelija hämmentyi ja hänen täytyi myöntää, että kaikissa muissa maissa niitä oli, mutta Kuubassa niitä ei todellakaan näkynyt.

Esko Koiviston haastattelun pohjalta Reijo Katajaranta

Iranin Kommunistisen puolueen järjestö Komalah 38 vuotta

Puhumassa Majid Nääli. Hän on tullut Suomeen huhtikuussa 2005 turvapaikanhakijana. Hänen perheensä vaimo ja kolme lasta ovat edelleen Iranissa. Hänen kolmesta veljestään Sabir Nääli teloitettiin vankilassa, Hamid Nääli murhattiin taistelussa ja Saeed Nääli surmattiin kadulla. Puhujaketeredilla oleva maalaus Komalah'n perustajasta Mohammad Hossein Kamiri'sta

Iranin kommunistisen puolueen järjestön Komalah'n 38. vuosijuhla pidettiin Turun lähellä Liedossa 9.2.2008. Paikalle oli saapunut Suomesta ja Ruotsista useita satoja puolueen kannattajia ja ystäviä perheineen. Komalah perustettiin maanalaisena ja se oli olemassa jo ennen Iranin kommunistisen puolueen perustamista. Julkiseksi Komalah'n toiminta tuli 14.1.1979, kun järjestön perustaja Mohammad Hossein Kamiri ammuttiin Iranin vallankumouksen yhteydessä tapahtuneen poliisiaseman valtauksen aikana. Tämä tapaus teki järjestön julkiseksi.

Komalah'n perustivat shaahin aikana sivistyneistö ja työläiset. Suomen kielellä Komalah tarkoittaa Iranin Kurdistanin vallankumouksellinen ahertajatyökansan puolue. Komalah oli yksi Iranin kommunistisen puolueen perustajajärjestö 24 vuotta sitten. Iranin kommunistinen puolue haluttiin perustaa, koska ei hyväksytty islamilaista vallankumousta. Se oli työväen vallankumous, jonka papit kaappasivat itselleen.

Komalah toimii kurdikansan keskuudessa julkisesti ja sillä on useita lehtiä ja radioasema "Iranin vallankumouksen radio". Juhlatilaisuudessa Kommunistien liiton tervehdyksen juhlivalle puolueelle esitti **Heikki Männikkö**. Tervehdyksessään hän totesi, että tänäänkin Marxin, Engelsin ja Leninin tieteellinen yhteiskuntakäsitys muodostaa perustan työväenluokan luokkataistelutaktiikalle. Tähän perustuen Kommunistien liitto on suuntautunut taktiikassaan laajan pääoman vastaisen yhteisrintaman, Suomen Työväenpuolue STP:n rakentamiseen. Tervehdyksessään Männikkö esitti puolueiden välisen yhteistyön syventämistä, tavoitteena työväenluokan kapitalisminvastaisen luokkataistelutaktiikan kehittäminen.

Toimitus

Venezuelan yhdistyneen sosialistisen puolueen ohjelmaluonnoksesta

Presidentti Hugo Chávez ehdotti 15.12.2006 maansa vallankumouksellisten voimien yhdistämisen välineeksi ja sosialismin rakennustyötä varten Venezuelan Yhdistyneen Sosialistisen Puolueen (PSUV) perustamista. Puolueen varsinainen perustamiskokous pidettiin 2.11.2007.

Tuossa vaiheessa kuusi miljoonaa venezuelalaista oli jo täyttänyt jäsenhakemuksen. Puolue piti 12.1.2008 puoluekongressin, johon osallistui 1 676 valtuutettua paikallisosastojen edustajaa. Kokouksessa väiteltiin ja keskusteltiin puolueohjelmaluonnoksesta, uuden puolueen asemasta ja sen toimintaperiaatteista. PSUV julkaisi 23.1.2008 väliaikaisen johtonsa laatiman puolueohjelmaluonnoksen ja poliittisen asiakirjansa.

PSUV:n ohjelmaluonnoksen sisällöstä

1. Vallankumouksen puolustaminen ja sosialismin rakentaminen

Vallankumouksen lähtökohtina ovat Hugo Chávezin johtaman bolivaarisen vallankumoushalli-tuksen tinkimätön puolustaminen ja Venezuelan kansan tahto rakentaa 21. vuosisadan sosialismia. PSUV on väline, jonka avulla vallankumousprojektin tavoitteet, muodot ja menetelmät toteutetaan. Lisäksi painotetaan kullakin hetkellä niitä tunnuksina, jotka voivat helpottaa siirtymistä vallitsevasta tilasta aiottuun päämäärään.

2. Internationalismi

Bolivaarinen sosialistinen vallankumous tapahtuu kansainvälisessä viitekehyksessä ja kansallisissa puitteissa. Ohjelmalliset näkemykset perustuvat kahteen erilaiseen aspektiin. Toisaalta tahto sosialismiin siirtymiseen pohjautuu historiallisen kehityksen luomien aineellisten perusteiden tulkintaan maailman mitassa ja toisaalta taas maan omiin välittömiin edellytyksiin nykyhetkellä.

Perustuen bolivaariseen perinteeseen PSUV:n ohjelma taistelee internationalismin puolesta. Se ottaa lähtökohdakseen vallankumouksen suurten tavoitteiden toteutumisen vasta, kun Latinalaisen Amerikan ja Karibian kansat saavuttavat yhtenäisyyden sekä kansallisen ja yhteiskunnallisen vapautumisen. Lisäksi tämä päämäärä ratkeaa vasta, kun maailman kaikki kansat ovat haudanneet kapitalismin avatakseen oven ihmisyyden historian uudelle aikakaudelle.

Puolueen internationalismin konsepti ei ole pelkästään yksinkertaista "kansainvälistä veljeyttä kansojen kesken" eikä myöskään pelkkää suvaitsevaisuuteen kehottamista. Puolue kamppailee luodakseen todellisen yhdistyneen kansainvälisen anti-imperialistisen kansojen rintaman, joka vastustaa kaikkia vääryyksiä, joihin imperialismi sekaantuu yleismaailmallisesti.

3. Kansanvallan rakentaminen ja vallan sosialisoiminen

PSUV:n ohjelman tavoitteena on todentaa tunnus: "Köyhyyden lopettamiseksi valta on annettava köyhille."– tai paremmin sanoen kansalle. Tämä tapahtuu muodostamalla hallitus, joka edustaa kansanvallan neuvostoja, joissa työläiset, talonpojat, opiskelijat ja kansanjoukot asettuvat pääosaan poliittisen vallan harjoittamisessa.

Puolueohjelma ehdottaa myös poliittisen vallan sellaista sosialisointia, joka vahvistaa kansanjoukkojen suoraa päätöksentekovaltaa heidän omissa järjestöissään, heidän rajoittamatonta oikeuttaan tieteelliseen tutkimukseen, taiteelliseen luomiseen ja demokraattiseen pääsyyn kaikkialle kulttuuripolitiikkaan

PSUV taistelee tehdäkseen kaupunkien, yhteisöneuvostojen, kuntien ja puolueosastojen itsehallinnosta totta. Se lupaa edistää demokratiaa ja kokouskulttuuria myös itse puolueessa. Puolue kamppailee, jotta kaupunkien hallituksille, kunnallis- ja yhteisöneuvostoille suodaan perustuslain mukainen oikeus alueidensa suunnitteluun, toimeenpanovaltaan ja hallintaan.

Puolue lupaa edistää kansalaisten suoraa ja välitöntä osallistumista, jotta suurin mahdollinen määrä miehiä ja naisia osallistuisi ongelmien ratkaisuun yhteiskunnan eri tasoilla sosialistisista kaupungeista yhteisö- ja kunnallisneuvostoihin asti koskien kansanvaltaa, sosiaalisia kampanjoita, vesi-, urheilu-, kulttuuri- ja asumiskomiteoita sekä armeijan reserviä. Teollisuustuotantoon puolue suosittelee kansan valvontaa ja työläisten itsehallintoa.

4. Suunnitelmatalous ja yhteisöllinen valtio

Puolueohjelma edistää siirtymistä demokraattisesti suunnitellun ja valvotun talouden suuntaan sekä lakkauttaa vieraantuneen työn käytön ja pyrkii tyydyttämään joukkojen kaikki välttämättömät tarpeet. Vaikka kyseessä on siirtymäkausi valtiokapitalismin hallitsemista markkinavoimista kohti valtiososialismia ja säänneltyjä markkinoita, päämääränä on siirtyä kohti yhteisöllistä valtiososialismia, jonka strategisena tavoitteena on neutralisoida totaalisesti arvolain merkitys yhteiskunnan taloudessa.

PSUV rakentaa yhteiskunnan, joka kieltää suurmaatilat ja siirtää näiden maat vallankumouksellisen valtion, julkisten yhtiöiden, osuuskuntien ja järjestöjen käyttöön. Venezuela pyrkii kohti kollektiivista omistusta ja työvoiman käyttöä. Monopolit lakkautetaan. Omistuksen muodoista etusijalle asetetaan julkinen, välillinen ja välitön yhteiskunnallinen, yhteisöllinen, kansalaisten ja osuuskuntien omaisuus. Tämän lisäksi sallitaan sekaomistus sekä kunnioitetaan yhteisen edun mukaista yksityisomistusta, johon kohdistuu kuitenkin rajoituksia ja velvoitteita.

5. Luonnonsuojelu ja tuotannon suunnittelu

PSUV:n ohjelma ehdottaa luonnon säilyttämistä ja tuotannon suunnittelua niin, että se tyydyttää ihmisten kollektiiviset tarpeet harmoniassa ekosysteemin vaatimusten kanssa. Tämä toteutetaan mm. lisäämällä ekologisten tuotteiden kulutusta, julkisen liikenteen käyttöä, kehittämällä vaihtoehtoisia energiamuotoja ja nostamalla tietoutta energian säästämisessä.

6. Vallankumouksen ja itsenäisyyden puolustaminen

Puolueohjelmassa huomioidaan myös vallankumouksen, kansallisen itsenäisyyden ja yleisen turvallisuuden puolustaminen. Nämä tehtävät lankeavat kansallisten asevoimien (FAN) ja aseistetun kansan yhteiselle liitolle. Vallankumouksen keskeisenä strategiana on puolueen, kansan ja armeijan keskinäinen liitto. Maan puolustuskoneisto täydentyy kansan miliisillä, yhteisöneuvostojen puolustuskomiteoilla ja niiden reservivoimilla.

7. Valtio perustuu kansan valtaan

PSUV haluaa edistää kansanvallan neuvostojen valtaan perustuvaa valtiorakennetta, jonka hallintaan työläiset, talonpojat, opiskelijat, kotiäidit, sivistyneistö, taitelijat, pientuottajat ja -yrittäjät kaupungeissa ja maaseudulla voivat osallistua demokraattisesti ja tasavertaisesti.

Matti Laitinen
Lähde:
www.venezuelanalysis.com

......Jatkoa sivulta 10

Oliko Lenin "objektiivinen idealisti" vai dialektinen materialisti?

Dialektiikasta sisällöllisenä logiikkana

Oittisen "todistuksen Lenin idealismista" toinen osa perustuu sille, että Lenin, objektiivisen ja konkreettisen totuuden käsitteen formuloija filosofisessa pääteoksestaan "Materialismi ja empiriokritisismi", hyväksyisi luineen karvoineen Hegelin dialektiikan**:**

VO: " Samalla lailla Lenin hyväksyy - sen enempää miettimättä - Hegelin määritelmän dialektiikasta "sisällöllisenä logiikkana", johon myös liittyy sitoutuminen objektiiviseen idealismiin (Kantin mukaanhan näet käsitteiden sisältö palautuu viime kädessä subjektista riippumattomaan todellisuuteen)."

Tämä on aivan yksinkertaisesti härski vale: Lenin ei suinkaan ole sitoutunut idealistiseen hegelistiseen dialektiikkaan**, vaan MATERIALISTISEEN MARXILAISEEN DIALEKTIIKKAAN, joiden eroista Marx itse kirjoittaa Pääoman I osan jälkisanoissa seuraavaa[5]:**

" Minun dialektinen metodini ei ole vain pohjaltaan erilainen kuin Hegelin metodi, vaan suorastaan sen vastakohta. Hegelin mielestä ajatteluprosessi, jonka hän "idean" nimisenä muuttaa itsenäiseksi subjektiksikin, on todellisuuden demiurgi (luoja), todellisuuden, joka on vain idean ulkonainen ilmaus. Minulla päinvastoin ´ideaalinen´ ei ole muuta kuin ihmismielen heijastamaa ja ajattelumuodoiksi muuntamaa ´materiaalista´ maailmaa. "

(Tästä lainauksesta muuten selvästi näkee, että "läntisen marxismin" tuhannesti kiroaman ´HEIJASTUKSEN´ (refection, ja että tajunta on sellaista olemukseltaan) on senkin tuonut marxismiin Marx itse, eikä Lenin.)

Mitä tulee Hegelin suhtautumiseen Kantin yleiseen "tieteen logiikkaan", niin Hegel lähtee liikkeelle siitä mihin Fichte lopetti, aivan kuten muutkin hänen jälkeisensä idealistit kuten Schelling ja Husserl, jotka päätyvät tieteen erityislaadun kiistämiseen. Hegel ei "ota logiikkaa annettuna" eikä aseta kysymystä "täydellisestä logiikasta" (ainakaan tässä ja nyt), vaan hän pitää logiikkaa tieteenalana tieteenalojen joukossa**, ja ryhtyy selvittämään, mikä olisi sen** (tutkimus)KOHDE. **[6]**

" Ennen kaikkea on tärkeää tehdä selväksi, mikä on se reaalinen kohde, jota Hegel tutkii "Logiikan tieteessään". Tämä on tärkeää, jotta alun alkaen voidaan säilyttää kriittinen välimatka hänen esitykseensä. "Että logiikan tutkimuskohteena on ajattelu, siitä ovat kaikki yksimielisiä, tähdentää Hegel "Pienessä logiikassaan". Tuntuu täysin luonnolliselta, että hän myöhemmin määrittelee logiikan "ajattelua koskevaksi ajatteluksi", tai "omaa itseään ajattelevaksi ajatteluksi". "

Hegel siis ei tarkoita logiikalla suinkaan ainoastaan muodollista logiikkaa (jota kielellinen esitys kohteesta ei saa rikkoa), vaan myös mm. käsitteen- ja teoriamuodostuksen kysymyksiä.

Hegelin määrittelyssä logiikan (tutkimus)kohteesta on YHTÄ VÄHÄN MITÄÄN ERITYISESTI IDEALISTISTA KUIN FICHTEN MUODOLLISLOOGISESSA KRITIIKISSÄKÄÄN KANTIN "OLIOTA SINÄNSÄ" VASTAAN**: "das Ding an sich" EI OLE "VÄÄRÄ KOSKA SE ON IDEALISTINEN", vaan se on väärä, KOSKA SE ON LOOGISESTI kelvoton.**

Dialektiikka "sisällöllisenä logiikkana" erotukseksi muodollisesta eli "sisällöstä puhdistetusta" logiikasta **on VIELÄ OSUVAMPI MÄÄRITTELY materialistisessa kuin suinkaan Hegelin idealistisessa dialektiikassa. Kun muodollinen logiikka ei riipu sisällöstä, se ei riipu myöskään siitä, onko se sisältö "henkeä vai ainetta", ideoita vai materiaa. Sitä vastoin sisällöllinen logiikka on aina perimmiltään jompaa kumpaa. Dialektiikka sisällöllisenä logiikkana ENNUSTAA kahden tietyllä tavalla toisiaan vastaava dialektiikan, materialistisen ja idealistisen, marxilaisen ja hegelistisen, olemassaolon!**

Viitteet:

1) http://www.marx-seura.kaapeli.fi/archive/bernstein.htm
2) http://www.tiede.fi/keskustelut/viewtopic.php?t=22652
3) http://www.vapaa-ajattelijat.fi/lehti/artikkeleita/dial.html
4) http://www.marxists.org/archive/ilyenkov/works/essays/essay4.htm
5) http://www.marxists.org/reference/archive/stalin/works/1938/09.htm
6) http://www.marxists.org/archive/ilyenkov/works/essays/essay5.htm
7) http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,14503
8) http://www.marx-seura.kaapeli.fi/
9) http://fi.wikipedia.org/wiki/Vesa_Oittinen

Venäjän parlamentin vaaleista

Kuva kirjoittajamme Sergei Skvortsovin viimevuotiselta käynnitä Tampereen Lenin museoon. Kuvassa mukana vaimo Jelena ja museon johtaja Aimo Minkkinen.

Viime joulukuussa pidettiin Venäjän Duuman eli parlamentin vaalit. Joitakin kuukausia sitten minä jo kirjoitin kuinka "demokraattiset" näistä vaaleista on tulossa. Kuitenkin todellisuus on ylittänyt kaikki odotukset.

Kysymys ei ole vaalien tuloksesta, joka ei voi yllättää ketään –"Yhtenäinen Venäjä"-puolue voitti ja yhteensä neljä puoluetta saivat paikkoja parlamentissa kuten ennustelimme jo aikaisemmin.

Kuitenkin, jos vertaamme näitä tuloksia niihin syyskuussa esittämiimme ennakkoarvioihin löytyy kuitenkin joitain eroja, vaikkakaan ei kovin merkittäviä. Kysymys on siitä, että presidentti Putinin lähdettyä vaalikampanjaan Yhtenäinen Venäjä-puolueen ehdokkaaksi ja ilmoitettuaan, että hänen henkilökohtainen kannatuksensa olisi Yhtenäinen Venäjä – puolueen kannatuksen tukena, koko paikallinen virkakoneisto hienosäädettiin Yhtenäinen Venäjä-puolueen voiton takaamiseksi. 50% oli liian vähän, oli päästävä vähintään 65% vaalitulokseen, koska Putinin oma kannatus oli näennäisesti 70%. Ja tämän suunnitelman toteuttamiseksi oli välttämätöntä lisätä vaaliuurniin väärennettyjä äänestyslippuja niin että muille puolueille tulleiden äänien vaikutus voitaisiin hajottaa ja niiden kannatuslukuja alentaa. (Tässä oli toisaalta myös syy vaalien korkeisiin ääniprosentteihin).

Kun sanoin, että todellisuus ylitti kaikki odotukset, tarkoitin jotain muuta – nimittäin virkakoneiston käytöstä. Viime parlamenttivaalien kampanjointi oli kenties likaisinta koko "Uuden Venäjän" historiassa. Kuten viime artikkelissani painotin, Venäjän vaalilainsäädäntö ehdottomasti sulkee tien Duumaan sellaisilta puolueilta, jotka eivät ole viranomaisten kontrollissa. Mutta sekään ei riittänyt! Ehdokaslistat alistettiin ensin Kremlin hallinnon hyväksyttäviksi ja lopuksi Putinille, joka henkilökohtaisesti veti viivan niiden listalla olevien nimien ja puolueiden yli, jotka eivät olleet toivottavia Putinin hallinnolle.

Tietenkään tässä ei ollut kysymys tasavertaisten edellytysten luomisesta vaaleihin osallistuville puolueille, oli vain Yhtenäinen Venäjää kaikissa erilaisissa versioissa. Liberaaliselta "Oikeistovoimien Liitolta" viranomaiset takavarikoivat heidän vaalimateriaalinsa sanomatta siihen mitään syytä. (Viranomaiset kuitenkin vihjailivat useita päiviä, että liberaalit olivat jollakin tavoin yrittäneet lahjoa heitä.) Viranomaiset sulkivat useita opposition internetsivuja ja monilta aktivisteilta - tämän kirjoittaja mukaan lukien - suljettiin internetin lisäksi myös kännykät. Eräs Orelin kaupungin aktivisti ja asiantuntija pidätettiin sen vuoksi, että häntä syytettiin kännykän varastamisesta!? Ilmeinen syy oli, että hän yritti paljastaa vaaliviranomaisia näiden omista laittomuuksista. Sama tuli esille joidenkin roistojen hyökkäyksissä opportunistisen "Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen" vaalitilaisuuksia vastaan. Vihdoin Keskusvaalilautakunnan ääntenlaskenta varmistettiin taatusti laittomalla työryhmällä, joka koostui pelkästään "Yhtenäinen Venäjä"-puolueen jäsenistä.

Vaalien aikana erilaisia rikkomuksia tapahtui jatkuvasti. VFKP listasi ainakin 10.000 tällaista rikkomusta – ja tämäkin vain sellaisissa paikoissa, joissa heillä oli vaaliehdokkaita, ja kuitenkaan enemmistössä vaalipaikoista heillä ei ollut ehdokkaita. Monissa paikoissa vaalilautakunnat eivät yksinkertaisesti päästäneet heitä sisään enempää kuin tiedotusvälineitäkään. Todennäköisimmin viranomaiset ovat poimineet pois suurimman osan Oikeistovoimien äänistä ja varmasti myös pienpuolueilta. On erittäin epäilyttävää, että edellisissä vaaleissa niiden puolueiden, jotka eivät ylittäneet 7% äänikynnystä, ääniosuus oli 30% niin nyt se oli näennäisesti vain 9%.

Kaikesta huolimatta ensimmäinen "korjaus" tuloksiin tehtiin jo vaalipaikoilla. Tärkeimpänä tästä oli poissa olevien "äänestäminen". Joitakin päiviä ennen vaaleja selvisi internetistä, että kaikkialla oli tehty listoja sellaisista ihmisistä, n. 10-15% (merkitsee n. 20-25% äänestäjistä), jotka eivät olleet koskaan äänestäneet. Vaalilautakunnat saattoivat käydä äänestämässä heidän piolestaan, eikä ole epäselvyyttä, minkä puolueen hyväksi. Tällaisen käyttäytymisen huomaaminen on vaikeaa, vaikka paikalla olisi muidenkin puolueiden tarkkailijoita, (ja kuitenkin useimmissa vaalilautakunnissa "tarkkailijat" olivat "Yhtenäisen Venäjän" nimeämiä), eikä kukaan jaksa käytännössä tarkkailla vaalitoimitusta yhteen menoon 10 tuntia. Eräässä TV-ohjelmassa parlamentin jäsen Viktor Alknis julkisesti esitteli Moskovan lähellä sijaitsevan Klimovskin kaupungin keskusvaalilautakunnan puheenjohtajan antamia ohjeita vaalilautakunnille ja eri puolilta maata saatiin tietoja eri ihmisiltä, ettei todellinen äänestysprosentti voinut olla lähelläkään julkisuuteen annettuja lukuja.

Kummallisinta on, että näistä jättiläismäisistä ponnisteluista huolimatta Yhtenäinen Venäjä sai parlamenttiin vai 10 lisäpaikkaa – samansuuruisen lisäyksen sai myös VFKP, eivätkä paikkojen muutokset juurikaan muuttaneet Duumassa puolueiden voimasuhteita.

Sensijaan Yhtenäinen Venäjä sai paljon uusia vihollisia. Vaalitulosten vääräntämistä arvostellaan nyt sekä oikealta että vasemmalta. Osa arvostelijoista on jopa entisiä Kremlin sätkynukkeja kuten esim. Isänmaallinen Venäjä-puolue. Opportunistinen VFKP teki valituksen vaaleista 22. joulukuuta. Tavallinen kadunmies taas totesi, että "viranomaiset olivat äänestäneet meidän puolestamme". On mahdollista sanoa, että enemmistö venäläisistä ei usko vaalien tuloksiin. Valitettavasti myös muutamat ulkolaiset ystävämme ovat ottaneet vaalien tulokset todesta. Äskettäin luin erään italialaisen kommunistin kirjoittaman artikkelin, joka kirjoitti, että vaaleissa Venäjän kansa antoi tukensa Putinin linjalle ja hänen taistelulleen "suurta bisnestä" vastaan jne. Kuinka kansa todella kannatti Putinin linjaa, siitä jo kirjoitin, mutta hälventääkseni Putinia koskevia harhakuvia käsittelen vielä muutamia häntä koskevia yksityiskohtia.

Kyllä, Putinin puheet ovat melkein anti-imperialistisia, mutta todelliset teot puhuvat toista. Ainoastaan tänä vuonna Putin on antanut tukensa YK:n Pohjois-Korean vastaisille sanktioille sekä allekirjoittanut ohjeen olla estämättä Nato-joukkojen olemista Venäjän alueella! jne. Jos analysoidaan Putinin laajalti mainostettua ponnistelua USA:n Itä-Eurooppaan aikomia ohjustukikohtia vastaan, tämä kamppailu muistuttaa enemmänkin antautumista. Mitä hän on tarjonnut USA:lle? Itä-Euroopan sijaan hän on tarjonnut ohjustukikohdan paikaksi Azerbaidsania (entistä neuvostotasavaltaa) ja Venäjällä Lähellä Leningradia sijaitsevaa uusinta tutka-asemaa. Ehkä tästä syystä jo aiemmin mainittu sopimus sallia Nato-joukot Venäjällä ratifioitiin niin nopeasti. Tämä on hyvin kummallinen strategia anti-imperialistiselle taistelulle: jos vihollinen haluaa naapuriin, päästäkää hänet kotiinne! Jos Amerikka hyväksyy tämän Putinin tarjouksen, he voivat ensimmäistä kertaa historiassa sijoittaa joukkojaan Venäjälle, ja aivan laillisesti.

Lienee myös tarpeellista sanoa jotain "Venäjän sotilaallisen voiman kasvattamisesta", johon monet ulkomailla tuntuvat uskovan. Todellakin, Venäjän armeija tarvitsee joka vuosi kymmenen uutta rakettia, muutamia lentokoneita ja panssarivaunuja. Jos tätä kutsutaan "armeijan vahvistamiseksi" niin silloin Putin on aito demokraatti.

Jos taas puhutaan "taistelusta suurta bisnestä vastaan", se kuulostaa melko naurettavalta, kun otetaan huomioon Putinin henkilökohtaisen omaisuuden suuruus – 40-70 miljardia dollaria, ja korostan, ei miljoonia vaan miljardia. Paljastuu, että Putin on yksi rikkaimmista ihmisistä maailmassa, kymmenen kertaa rikkaampi kuin vankilassa viruva pahamaineinen Chodorkovsky. Tuleekin kysyä, kuinka Putin aikoo taistella itseään vastaan?

Joten, vaalien tuloksena valtasuhteet Duumassa eivät muuttuneet. Mutta ehkäpä vaalien tuloksena oli, että Putin on vahvistanut asemaan "kansallisena johtajana" antaen hänelle jonkinlaisen oikeuden säilyttää valtansa? Ei, se on vain taustamelua. Herra Putin ei ole eikä halua olla mikään "kansallinen johtaja" siinä mielessä, että suuri osa kansasta ehdottomasti luottaa häneen. Hänen todellinen kannatuksensa on n. 30% - viime vuonna saatoimme lukea johtavista sosiologisten keskusten tutkimuksista Putinin kannatuksen hurjasta noususta, vielä hiukan enemmän ja hänen kannatuksensa olisi noussut 200%:iin!

Putin ei myöskään halua "kansalliseksi johtajaksi" siinä mielessä, että hän haluaisi ohjailla uutta presidenttiä "ylhäältä". On olemassa monia syitä, mutta tärkein pitää sisällään sen, ettei Venäjällä koskaan ole ollut yhtä aikaa kahta tsaaria. On esitetty "ensin lähteminen ja sitten palaaminen"- vaihtoehtoa. Kuitenkin viimeisin Venäjän johtaja, joka näin on tehnyt, on Iivana Julma 1500-luvulla. Tuon jälkeen usko monarkismin ideaan on voimakkaasti horjunut. Niinpä on äärimmäisen epärealistista löytää presidentiksi sellaista persoonaa, joka syystä tai toisesta haluaisi luopua vallasta vain valmistellakseen Putinille tietä takaisin valtaan

.

Niinpä Duuman vaalit eivät ratkaisseet mitään ja pian Putinin täytyy erota. Vain vähän aikaan sitten hän parhaiden monarkististen tapojen mukaisesti nimitti seuraajansa – herra Medvedevin, joka taas on aiheuttanut USA:ssa suosiollisen reaktion. Tietenkin Medvedev hyvin toimivan vaalikoneiston avulla tulee ilmiselvästi valituksi presidentin virkaan; jopa hänen prosenttimääränsäkin tiedetään etukäteen, 74%.

Medvedev ilmoitti välittömästi, että hän tulee nimittämään Putinin hallituksensa pääministeriksi. Putinin seuraajasta ei ollut epäselvyyksiä, seuraaja olisi jompikumpi kahdesta henkilöstä, joko Ivanov tai Medvedev, mutta haluaako Putin todella pääministeriksi on vielä suuri kysymysmerkki. Tosiasiassa Venäjällä pääministeri voidaan erottaa yhdellä presidentin allekirjoituksella ja ilman mitään perusteluja erottamisen syistä, joten juonittelu Putinin tulevasta työstä jatkuu.

Joka tapauksessa todennäköistä on, ettei Kremlin linja tule muuttumaan. Kotimaan politiikassa se merkitsee suuren bisneksen etujen suojelemista – ulkopolitiikassa isänmaallisen pullistelun jatkumista, mutta samalla käytännön teoissa länsimielistä politiikkaa - eikä se voisi olla toisinkaan, koska Venäjän eliitti säilyttää rahojaan länsimaisissa pankeissa, jopa usein heidän perheensäkin asuvat lännessä.

Mutta tärkeintä on, ettei Putinin tuleva seuraaja pysty tyydyttämään kaikkia Kremlin valtaryhmien etuja. Niiden taistelu vallasta ja rahasta on ilmeinen – ja tämä taistelu voi nopeastikin horjuttaa maan poliittista vakautta. Venäjää hallitseva luokka on uuvuttanut itsensä. Muutokset Venäjällä ovat ilmeisiä.

Sergey Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen sihteeri
Englannista käänsi Reijo Katajaranta

Alppilan Työttömät työnhakijat AlTyTy ry kymmenen vuotta

Nyt juhlitaan ja muistellaan 10-vuotiasta AlTyTy ry.tä ma 10.3.2008 klo 17-20 kakkukahvien ja ohjelmallisen illan merkeissä osoitteessa Sturenkatu 12, Kumppanuustalo Hannassa.

Poliittisesti sitoutumattoman yhdistyksen tarkoituksena on työttömien toiminnan kehittäminen alueen tarpeita vastaavaksi. Tavoitteena on jäsenten aktiivisen työnhaun tukeminen, työkyvyn ja työtaitojen ylläpitäminen,henkisen ja fyysusen hyvinvoinnin edistäminen. Tavoitteena myös tukea ja kehittää lähiympäristön sosiaalista hyvinvointia ja viihtyvyyttä sekä edistää työllistymistä ja vahvistaa mielekästä tekemistä.

Alppilan työttömien toiminta käynnistyi jo vuonna 1993 Helsingin Alppilassa työttömien itsensä toimesta Alppilan srk:n tiloissa mutta virallinen yhdistys perustettiin vasta 1997 ja viralliset yhdistyspaperit rekisteröitiin maaliskuussa 1998.

Kukkien ja muiden muistamisten sijaan onnittelut voi ohjata nyös yhdistyksemme tilille OP Pankki-554128-46275 työttömyyden torjuntaan.

Pyydämme ystävällisesti kertomaan yhteisenne/yksikkönne osallistujamäärän 5.3 mennessä altyty.ry@gmail.com

Vielä meinasi unohtua AlTyTy:n pyörittämä Alppilan Radiokerho, joka tuottaa ohjelmia pääkaupunkiseudulla kuuluvaan Lähiradioon,(100.3 MHz) ollaan kuulolla.

Antero N

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Tukholma alennusmyynnissä

Yksityistäminen on vauhdissa myöskin Tukholmassa. Kyseessä ei ole mikään tilapäinen ilmiö, vaan kyseesä on pitkäaikainen suunnitelma. Sosialidemokraatit aloittivat myymällä Tukholman Energian ja maanalaisen. Nyt porvarit jatkavat samaa linjaa.

Ehkä suurinta huomiota herätti ostoskeskuksen "Ringenin" myynti englantilaiselle Boultbeelle. Se aiheutti protesteja, kun heti ilmoitettiin 150% vuokrankorotuksista Yhtiön toimitusjohtaja Bo Falk totesi, että "Me ei olla mikään hyväntekeväisyyslaitos." Talossa on suuri määrä palveluasuntoja ja tietysti esimerkiksi suuri ruokatavaratalo nostaa vastaavasti hintoja.

Tukholman kaupunki uusi kaikki kolme suurta ostoskeskusta "Ringenin","Gallerian" ja "Fältöversten". Sitten kaikki myytiin alennushintaan. Lisäksi ainakin entinen Verovirasto, joka oli muutettu ylioppilasasuntolaksi myytiin. Asiassa vaikutti olevan myös suunnittelua toteutuksessa. Sosialidemokraattinen rahatoimenhoitaja selvisi ilmeisesti "kuiville" käymällä alkoholistikerhossa No 41 Farstassa. Kokoomuksen rahatoimenjohtaja puolestaan joutui laitokseen "kuivatettavaksi". Ilmeisesti hänen sijaisensa Karin Alvendal hoiti kiinteistöjen myynnin. Siinä meni myöskin 1000 huoneistoa saman tien 10,4 miljardin kauppahinnasta.

Käsitykseni mukaan, kun myydään ulkomaalaisille omistajille, niin on helpompi salata maksetut lahjukset ja ulkolaisella kapitalistilla ei ole kasvoja, joten voi härskisti nostaa vuokria. Ei voida suoraan osoittaa riistäjää. Myös Tukholman lääni on myynyt lukuisia sairaaloita viime vuosina Siitä on ollut seurauksena hoidon huononeminen ja valtavat sairaalatontit saadaan "parempaan käyttöön".

Olen itse maksanut veroja Ruotsiin noin 40 vuotta ja siten olen yksi niistä miljoonasta huiputetusta.

Ruotsin suomalainen Wäinö Pietikäinen

Kulttuuritalon historiasta

Tänä vuonna tulee 50 vuotta kuluneeksi Kulttuuritalon avajaisista. Koska ilmaisjakelulehdet eivät näytä "tietävän" Kulttuuritalon historiasta, niin lienee paikallaan kertoa hiukan muistikuvia siitä.

Lienen ainoa elossa oleva talon perustajajäsen. Olin silloin SKDL:n kunnallistoimikunnassa, jossa päätös perustamisesta tehtiin. Toisena perustajana oli SKP:n kaupunkikomitea. Rakentamiseen otti osaa noin 3000 talkoolaista. Itse olin Meilahden sairaaloiden demokraattisen yhdistyksen puheenjohtaja. Meillä oli silloin 12 jäsentä, jotka kaikki olivat mukana talkoissa ja lisäksi vielä pari työtoveria. Se osoitti työpaikkojen aktiivisuutta yhteisen talon saamiseksi. Ilmaisjakelulehdet "tietävät", että professori Alvar Aalto piirsi talon. Lisäksi he "tietävät", että jotkut pop-orkesterit ovat siellä esiintyneet

Muistan työväenliikkeen veteraaneja kunnallistoimikunnasta: Eino Saastamoinen, Nestori Parkkari, Juho Mehto, Anni Ikonen jne. SKDL omisti osakkeita Harjukadulla puutalossa ja Viipurinkadun ja Porvoonkadun kulmassa olleessa puutalossa. Olin niissä mukana kokouksissa.

Rakennusmiehet ymmärsivät, että kiivaana rakennusaikana tarvitaan paljon sepeliä Ja Palmberg ja eräs toinen rakennusyhtiö louhivat kallion sepeliksi ja saimme sopivan kuopan rakennukselle.

Porvarit olivat raivoissaan, että me saimme arkkitehdiksi maailman parhaan suunnittelijan Rahankeräykset ja talkootyö rahoittivat pääasiassa rakentamisen, joten lainan tarve ei ollut ylivoimainen. Tsekkoslovakia lahjoitti puhelinkeskuksen.

Entäs nyt? Kun asun Alppilassa ja usein pyöräilen talon ohi, niin olen havainnut, että siellä pidetään natsien ja hihhuleiden tilaisuuksia. Talo on kommunistien ja kansandemokraattien ja heidän kannattajiensa rakentama.

Soitin entiselle SKP:n Helsingin piirisihteerille Oiva Björkbackalle. Kysyin, että kuinkas se talo hävitettiin. Hän kertoi järjestöjen pantanneen talon ja kun kiinteistöjen arvot laskivat, niin tilanne kävi kestämättömäksi. Lisäksi hän kertoi puoluejohdon sekaantuneen kasinotalouteen.

Wäinö Pietikäinen
viimeinen elossa oleva
Kulttuuritalon perustaja.

Työttömyysaste

Työttömyysaste on EU:n paskanpuhumiskertoimella noin 7 prosenttia. Reilusti suurin osa uusista työpaikoista on tullut osa- ja pätkätyöpaikkoina. Tuohon asteeseen lasketaan kaikki jotka ovat olleet tutkimusjakson aikana vähintään tunnin töissä.

Työttömyysastelukujen parantuminen selittyy siis työllä, jolla kukaan ei tule toimeen. Miksi hallituksemme vaikenee siitä, että työvoimastamme vain noin 50 prosenttia on kokopäivätöissä? Siis yli miljoona ihmistä on osapäivätöissä ja pätkätöissä. Ennenkuulumatonta!

Monet eivät pidä työttömyysastetta hyvänä mittarina, koska se peittää kotiäitien, opiskelijoiden, vankien ym. samoin kuin työllisyyskoulutuksessa olevien osuuden. Nämä kun ovat myös työttömiä ja näiden osuudella söpö noin 7 prosentin työttömyysasteemme muuttuisi isoksi ja rumaksi yli 13 prosentin työttömyysasteeksi. Sekin olisi vain osa totuudesta. Jos laskisimme vain kokopäivätyössä olevat työllisiksi, niin silloin sanoisimme, että 21,2 prosenttia työtunneista jää käyttämättä. Se on niin ruma luku, että se on ylitetty vain 90-luvun laman alussa. Eli todellisuudessa työllistäminen ei ole juurikaan onnistunut. Sen sijaan tilastokikkailu on onnistunut.

Työttömät katoavat vain poliitikkojen tilastoista. Helsingissä leipäjonot ovat kolminkertaistuneet Hurstin mukaan. Se, että puhutaan edes työttömyysasteesta, kertoo sen, kuinka EU aikoo ratkaista työttömyyden: Puhumalla paljon ja kauniisti työttömien aseman parantamisesta ja esittelemällä tilastoja, joilla ei ole mitään tekemistä arkitodellisuuden kanssa. Tosiasiahan on, että EU:a kiinnostavat markkinat ja yritysten etu. Ja ne eivät ikinä ole olleet sama asia kuin Matti Meikäläisen etu.

Viimeisimmän verotilaston mukaan alle 10 000 euroa vuodessa saavia on yli miljoonakolmesataatuhatta. Eli noin 265 000 eläkeläistä näiden pätkätyöläisten lisäksi. Siis sinne köyhyysrajan alapuolelle. Oikeastaan köyhiä olisi enemmänkin, jos uskoisimme niihin puheisiin joissa väitetään suomalaisen keskipalkan olevan noin 2300 euroa kuukaudessa. Se on kuulemma ***säännöllisen työajan*** keskiansio. Sekin on varmaan vedettu taikurin hatusta ... Väittihän televisiouutinen siivoojien palkaksi 1600 euroa kuukaudessa. Kuinkakohan moni sai 500 euron palkanlisän tililleen?

Kaikkein raadollisinta työttömyysasteen tilastoinnissa on se, että sitä käytetään koko EU:ssa. Jos joku pörssissä kaunistelisi yrityksensä tilannetta samalla tavalla, hänen yrityksensä saisi roimat sakot ja toimihenkilöt vankilaa.

Kun hallitus esittää budjettiin valtionosuuden pudottamista terveydenhuollosta, se ei tarkoita, että valtio aikoisi parantaa terveydenhuoltoa. Ei, vaikka suurimmat puolueet hartaasti lupasivat parantaa terveydenhuoltoa ennen vaaleja. Se tarkoittaa vain sitä, että valtio maksaa yhä pienemmän osuuden julkisesta palvelusta. Lisäksi valtio on saamassa enemmän verotuloja kuin luultiinkaan. Niitä ei kuitenkaan laitettu kontien valtionosuuksien korotuksiin ja siis terveydenhoitohenkilökunnan palkkoihin. Herää siis kysymys, että millä tavalla hallitus sitten aikoo parantaa terveydenhuoltoa, kun rahaa ei anneta? - Luultavasti paskaa puhumalla, kuten ennen vaaleja.

Hannu Alm
Helsinki

Paavo Heikkinen 70 vuotta.

Äskettäin 70-vuotispäiviään vietti Paavo Heikkinen. Hän syntyi Suomussalmen Alavuokin kylässä 7.1.1938. Tähän aikaan elämä oli kovaa. Paavon lapsuudenkoti oli pienviljelijätalous. jossa maa- ja karjatalouden tuotteet käytettiin omassa perheessä. Maitoa silloin ei myyty meijeriin.

Kansakoulun jälkeen siirryttiin ansiotyöhön 14- vuotiaana. Tähän aikaan metsätalouden 0-raja rikottiin myös näillä seuduilla ja tarjolla oli metsätöitä. Niinpä Paavo tekikin tukkia ja pinotavaraa siihen saakka kunnes siirryttiin suorittamaan asevelvollisuutta Kontiorantaan.

Armeijan jälkeen Paavo muutti serkkunsa kanssa siirtotyömaalle tientekoon Hämeenlinnan ja Rengon seudulle. Täälläkin olot olivat aika karut, joten täältä Paavo muutti aika nopeasti serkkunsa kanssa Helsinkiin rakennustöihin. Rakennustyöt eri työmailla (ympyrätalolla, kevytbetonielementtitehtaalla, Sasekalla, Kalastajatorpalla yms.) antoivatkin toimeentuloa useamman vuoden ajan.

Rakennustyömailla Paavo tuli kiinteästi mukaan työväenliikkeen toimintaan. Mieleen on jäänyt se, miten tärkeää on yhdessä puolustaa etujaan. Aina ei näin ollut. Monesti sai huomata, että kaikki ammattimiehet eivät aina aktiivisesti tulleet mukaan yhteisiin kokouksiin, koska he kykenivät voimallaan tekemään omat sopimukset.

Kalastajatorpalla Paavo hoiti pääluottamusmiehen postia. Rakennusliitto oli silloin vahvasti kansandemokraattien hallinnassa. Paavo kertoo muistavansa hyvin tilanteen, kun liiton johdon taholta ohjattiin SKDL:n kannattajia tietoisesti äänestämään liittokokousvaaleissa demareita. Sanottiin, että yhteistyön vuoksi demareille tulee antaa jalansijaa liiton johdossa.

Sasekalta Paavo sitten 60-70 luvun vaihteessa siirtyi Kätilö-opistolle, ensin apumieheksi ja pian sen jälkeen puutyöverstaalle. Remontoitiin ikkunoita, ovia, kalusteita yms. Tehtiin maalaus- ja muita remonttihommia.

Näinä aikoina Paavo liittyi myös SKP:n jäseneksi Kumpulan puolueosastoon. Tämä oli vaikeaa puolueen hajoamistaistelun aikaa. Alusta saakka Paavo teki työtä Tiedonantajaliikkeen hyväksi. Viime vuosina Paavo on työskennellyt ahkerasti Kansan äänen ja Suomen Työväenpuolueen rakentamisen parissa. Vuosien saatossa Paavo on ollut lukuisia kertoja ehdokkaana kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa.

Siellä missä työtä on tehty mm. kirpputoreilla, lehtienjakohommissa yms. Paavo on ollut mukana. Viimeinen suuri työmaa oli, kun kerättiin STP:n rekisteröimiseen tarvittavat kannattajakortit. Paavo osoittautui kaduilla yhdeksi parhaista kerääjistä ja osoitti ihmistuntemuksellaan pääsevänsä hyvin lähelle tavallista ihmistä.

Järjestöväki, toverit ja ystävät onnittelevat Paavoa hänen juhlapäivänsä johdosta.

Juho Haavisto 60 vuotta

Marxinsa ja Lenininsä lukenut toimija miehen iässä

Helsinkiläisen järjestöväen piirissä vaikuttava Juho Haavisto syntyi 19. helmikuuta 1948 Helsingissä armeijan kantaupseeri-perheeseen.

Isän tinkimättömyys puolisonsa valinnassa oli johtanut välirikkoon suvun kanssa, koska morsian oli köyhästä torpparisuvusta. Mikään painostus ei kuitenkaan ollut saanut isää muuttamaan mieltään, ja hän oli sanonut menevänsä naimisiin sen naisen kanssa, jota rakastaa, ei muiden!

Isän pikainen kuolema kuitenkin jätti Juhon sisaruksineen jo lapsena äidin kasvatuksen ja esimerkin varaan, seikka, joka Juholle isän puutteesta huolimatta merkitsi paljon ja antoi lähes kaiken.

Äidin antama poliittinen kasvatus alkoi jo varhain musiikin keinoin, kun perheen lapset oppivat kolme marssia: Internationaalin, Neuvostoliiton hymnin ja Marseljeesin. Kotona vallitsi laaja suvaitsevaisuus ja avara ilmapiiri. Äiti, Juho ja sisarukset saattoivat keskustella syvällisistä asioista joskus jopa yötä myöten.

Äidin perintöä on seuraavakin määritelmä: Kommunismin aate on hyvä, mutta sen ihan kaikilla kannattajilla ei tee mitään! Tehtaankadun kansakoulun mieleenpainuvimmat muistot 1950-luvulta liittyvät nekin politiikkaan. Yleislakon 1956 aikaan ei työläistaustaista Juhoa ja hänen luokkatoveriaan päästetty kouluun, koska työläisten oli saatava tuntea lakkonsa seuraukset.

Kun samaisessa opinahjossa Juhon luokanopettaja oli lausahtanut "yhden suomalaisen vastaavan kymmentä ryssää" oli luokkatoveri salamannopeasti heittänyt opettajalle takaisin: "eivätkö suomalaiset osanneet laskea?" Seurauksena opettaja käytti valtaansa ja poisti terävän oppilaansa luokasta.

Tukea Kansan äänelle

Reijo Katajaranta 20,00 e, Juha Kieksi 20,00 e, Hannu Kautto 20,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Tarja Männikkö 10,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Wäinö Pietikäinen lipaskeräyksellä 54,95 e, Juhani Tanski 15,00 e, tuntematon tukija 100 e, Esko Auervuolle 10e, Kalevi Wahrman 20e.

OKO 554114-227966

Vapputervehdys Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 21.05.2008 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, Heikki Männikölle (os. vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki) tai Kansan äänelle os. PL 780, 00101 Helsinki.
Henkilötervehdys 2 € ja järjestötervehdys 10 €.

Paikkakunta / kylä / kaupunginosa

Nimi	Maksu/e
Tervehdykset yht. euroa	

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään lauantaina ja sunnuntaina 15-16.3.2008. Pöydän numero on 827. Tänne toivomme tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä.

Tavaran tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Jos sinulla on jotain talouden pienkonetta, astioita, radioita, kameroita, kahvinkeittimiä tms., ne menevät hyvin kaupaksi. Tavaralahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Laulaminen Johanneksen kirkon poikakuorossa Cantores Minoreksessa oli lapsuudenkodin sallivaa vaikutusta sekin. Äiti halusi tukea poikansa luontaista suuntautumista laulutaiteeseen ja piti kirkon musiikkitoimintaa mahdollisuutena saada korkeatasoista opetusta lapsilleen.

Säveltäjä-professori Ahti Sonninen oli määritellyt Juhon äänialan harvinaisen laajaksi ja kannusti nuorta kuorolaista antamaan elämänsä laulutaiteelle.

Tietokirjojen lukeminen kiehtoi Juhoa jo silloin, kun Richardinkadun kirjastossa häntä ei päästetty aikuisten puolelle lainaamaan "oikeita" kirjoja satukirjojen asemasta. Niinpä sitten, kun lupa lainata aikuisten puolelta oli äidin avulla saatu, alkoi Juhon paneutuminen tietokirjojen maailmaan. Tietämättä etukäteen valitsemansa kirjan sisältöä oli Juho jo 12-vuotiaana lukenut Hrustsevin 'Tie kommunismiin'-teoksen ja antanut siitä mielessään murskaavan tuomion.

Kirjojen lisäksi elokuvat valtasivat nuoren miehen mielen. Elokuvateatteri Capitolissa, jossa esitettiin neuvostoliittolaisia elokuvia, tutustui Juho mm. Mihail Rommin elokuva-klassikkoon:'Arkipäivän fasismi'.

Näistä lapsuuden lähtökohdista ja mieltymyksistä on sittemmin kehittynyt se järjestöväen tuntema Juho, vankka mies, joka on lukenut harvinaisen laajasti marxilaisuuden perusteoksia ja joka tekee hänestä harvinaislaatuisen työväenluokan tulisieluisen vaikuttajan.

Toverit, ystävät ja toimitus toivottavat Juholle mitä suurinta onnea!

❑ ❑ ❑

Hermannin Naisten vuosikokous ma 7.4.08 klo 18.00 Hermannin kerholla. Esillä sääntömääräiset vuosikokousasiat.

Tervetuloa
Johtokunta

Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston jäsenkokous tiistaina 18.3.08 klo 18.00. Kokouspaikka selviää myöhemmin. Käsitellään ajankohtaiset poliittiset ja järjestölliset asiat sekä vuosikokousvalmistelut.

SFT toimii

SFT:n vuosikokous pidetään perinteiseen tapaan pitkäperjantaina 21.3. klo 12.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Kahvitarjoilu.

Jäsenet ja ystävät Tervetuloa.

***

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdityksen toimikunnan kokous tiistaina 26.2. klo 18.00 Kirvesmiesten kerholla os. Mäkelänkatu 8.

Vappumarssin onnistumisesta kiinnostuneet. Tervetuloa.

Tapahtumia

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään 13.3.08 Her4mannin kerholla Hämeentie 67 klo 18.00. Käsitellään mm. kunnallisvaaleihin ja STP:n järjestäytymiseen liittyviä tehtäviä, kevään toimintaa ja vuosikokouksen valmistelua.

Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät.

"Sosialismin näköalat ja kommunistisen liikkeen tehtävät tämän päivän maailmassa"

Seminaari

sunnuntaina 9.3. klo 11.00 - 14.00
Helsingissä Hermannin kerholla,
Hämeentie 67

Alustavat puheenvuorot:
Sergei Skvortsov, NKP:n pääsihteeri
Heikki Männikkö, Kommunistien Liitto

Kaikki kiinnostuneet, tervetuloa
Järjestää Kommunistien Liitto

STP:n Liittokokous

STP:n Liittokokous kokoontuu lauantaina 19.4. klo 11.00 - 16.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67.

Kokouksessa käsitellään liittokokousasiat, puolueen organisoitumisen kysymyksiä, hyväksytään sääntömuutos ja periaateohjelma.

Tervetuloa jäsenet ja kaikki asiasta kiinnostuneet
Kahvitarjoilu

Hallitus

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- 5.3.2008
- 2.4.2008

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Kangasalan Lehtipaino

Paavo Heikkisen 70 v ja Juho Haaviston 60 v

onnittelutervehdykset

Esko Auervuolle
Reijo Katajaranta
Jukka Vaahtera
Teuvo Kauhanen
Heikki Männikkö
Timo Nieminen
Matti Orava
Tarja Männikkö
Riitta Auervuolle
Kaija Siippainen-Wahrman
Esko Koivisto
Heikki Koivisto
Kalevi Wahrman
Jouko Nevalainen
ja Paavo Heikkinen ja Juho Haavisto onnittelevat toisiaan.

Kummallisia kysymyksiä Kemijärvellä

Kemijärveltä ja Summasta saapui 4. helmikuuta runsaat 500 mielenosoittajaa osoittamaan mieltään Stora Ensolle, Vanhasen hallitukselle ja Eduskunnalle.

Miksi me kemijärveläiset selluntekijät ja massaliike olemme kuin syytetyn penkillä ja meidän on todistettava monin eri tavoin, että sellun tekoa Kemijärven sellutehtaalla täytyy jatkaa? Kaiken lisäksi perusteluitamme ei tahdota uskoa, vaikka tukenamme ja laskelmia tekemässä yhdessä kanssamme on ollut laaja joukko alan parhaita asiantuntijoita. Meidän on täytynyt laskea tarkasti Kemijärven sellutehtaan tekemä voitto ja rahansiirrot Kemijärveltä Stora Ensoon. Ne ovat olleet vuoden 1995 lokakuun puolivälistä tähän päivään saakka 120 miljoonaa euroa. Vain pakon edessä omistajien ja yhtiön on täytynyt myöntää tietojemme olevan oikeita. Miksi yhtiön valheellisiin tietoihin on uskottu kuin lain tauluihin?

Kemijärven sellutehtaan liikevaihdon osuus koko Stora Enson liikevaihdosta on alle prosentin, mutta parhaimmillaan meidän tekemämme voitto on ollut koko Stora Enson voitosta melkein 10 prosenttia. Sijoitetun pääoman tuotto vuodessa Kemijärven sellutehtaalla on korkeimmillaan ollut seitsenkertainen koko konsernin sijoitetun pääoman tuottoon verrattuna. Vuosina 1999 — 2005 se oli yli viisikertainen. Kaikki asetetut taloudelliset tuottovaatimukset on ylitetty koko ajan. Jos Stora Enso yhtiönä on rapakunnossa, kuten pääministeri on todennut, on erikoinen tapa tervehdyttää yhtiötä sulkemalla sen parhaiten tuottavia osia. Eikö silloin yhtiön rapakunto vain pahene?

Miksi meidän oli nostettava esille myös Kemijärven sellutehtaan sulkemisen hirvittävä taloudellinen vaikutus maamme uusiutuvan energian tuotantotavoitteisiin? Eikö asia olisi kuulunut Elinkeinoministeriölle? Euroopan Unionin asettamaa 38 prosentin tavoitetta pidetään järkyttävän kalliina varsinkin jos uusiutuvaa energiaa tuottava Kemijärven sellutehdas vielä suljetaan. Elinkeinoelämän Keskusliiton käyttämillä laskutavoilla laskien Kemijärven sellutehtaan sulkeminen maksaisi Suomen valtiolle, maamme teollisuudelle ja kaikille kansalaisille melkein miljardi euroa. Viimeistään tuo rahamäärä — miljardi euroa — pitää avata kaikkien silmät.

Kemijärven sellutehtaan toiminnan jatkaminen, uusien tuotantosuuntien etsiminen ja metsän biomassasta tehtävien uusien biopolttoaineiden valmistaminen on itälappilaisten ihmisten, suomalaisen metsien jalostamiseen liittyvän tutkimuksen, metsäteollisuuteen liittyvän konepajateollisuuden ja koko kansakunnan etu. Olemme tulleet tänne Helsinkiin esittämään vain yhden vaatimuksen, runsaiden raaka-ainevarojen keskellä sijaitsevan Kemijärven sellutehtaan toimintaa täytyy jatkaa. Se on ainoa vaatimuksemme.

Juha Pikkarainen
Kemijärvi

Markkinatalous, Fortum ja metsäjätit

Markkinatalouden toimijoista esitetään mitä kummallisimpia väitteitä. Tämän vuoksi on paikallaan toistaa mitä, valtion omistaja ohjauksesta vastaavat poliitikot, sekä Osakesäästäjien Keskusliiton pj Jarmo Leppiniemi jne sijoitusalan asiantuntijat ovat meille mm Kemijärven ja Summan tehtaiden lakkauttamisien yhteydessä kertoneet. Heidän mukaansa pörssiyhtiön ensisijainen tehtävä on tuottaa maksimaalisesti rahaa omistajilleen, sijoittajille.

Fortumin kohdalla Energian tuottaminen edullisesti tai työpaikkojen luominen ovat yhtiön kannalta toissijaisia, toki täysin pakollisia tehtäviä joita ilman rahanteko sijoittajille ei ole mahdollista. Yrityksien johto palkitaan samoin perustein, ei työpaikkojen luomisesta tai edullisista hinnoista vaan rahanteosta. Nämä ovat markkinatalouden perusfaktat. Fortum on normaali pörssiyhtiö, josta valtio, eli me kansalaiset omistamme hiukan yli puolet. Kun syytämme Fortumia tai jotain muuta pörssiyhtiötä rahanteosta, mielestäni meidän pitää kyseenalaistaa silloin myös itse markkinatalous. Itse en luota nykyisen kaltaiseen, kansalaisten työpanosten, täysin vapaaseen riistoon perustuvaan markkinatalouteen.

Miten asioita voisi muuttaa, on jo toinen juttu. Ensisijainen asia olisi saada maamme johtoon henkilöitä jotka arvostavat enemmän ihmistä ja pelkäävät vähemmän sijoituspääomaa. Nämä puolestaan voisivat aloittaa vaikkapa rukkaamalla kilpailulainsäädäntöä kilpailua edistävään suuntaan. Esimerkiksi niin, että kilpailulaki pakottaa lopettavan yrityksen myymään toimintansa markkinoilla tarjottuun hintaan, tai vähintäänkin yrityksen kiinteistöt ja maa alueet uusille toimijoille. Näin ei ole tapahtunut Kemijärven eikä Summan kohdalla vaikka oikeita ostotarjouksia on tehty useita.

Nämä vaatimukset eivät ole yrityksen kannalta edes kohtuuttomia. Yritys saa myymisestä rahaa ja toisaalta yrityksen investoinnit on maksatettu yrityksen työntekijöillä ja tuotteiden loppukäyttäjillä jo moneen kertaan vuosikymmenien aikana.

Suurin syy mm metsäyhtiöiden kilpailuhaluttomuuteen on kilpailun tuoma hintojen laskeminen. Toisaalta rahanteon maksimoimiseksi, voittoa tuottavia tehtaita kannattaa ajaa alas korkeamman kustannustason maista, kun tuotantoa voidaan samanaikaisesti lisätä ilman hintojen laskemisuhkaa nopeasti Eucalyptus-puuta tuottavalle sademetsävyöhykkeelle.

On turha syyllistää yhtä ainoata pörssiyhtiötä, kun kaikki suuryhtiöt toimivat samalla tavoin, eli tavoittelevat markkinoilla määräävää asemaa hintojen maksimoimiseksi sekä siirtävät tuotantoaan sinne missä tuottaminen on edullisinta.

Kalevi Laakko

Kansalaisliike vuokrankorotuksia vastaan Helsingissä

Kansalaisliike tuomassa viestiään eduskunnalle.

Viime vuosina asumiskustannukset ovat pääkaupunkiseudulla nousseet kohtuuttomasti. Isku päähän tuli Herttoniemen asukkaille, kun Helsingin kiinteistöviraston tonttiosasto vähän ennen joulua lähetti alueen asunto-osakeyhtiöille kirjeen, jossa ilmoitettiin kaupungin tontinvuokrien korotuksista, kun nykyinen vuokrasopimus lähiaikoina umpeutuu. Ilmoitetun korotuksen vaikutus asumiskuluihin tulisi kirjeen mukaan olemaan 1,7 •/m²/kk. Korotus nykyiseen tasoon olisi n. 15 -kertainen ja vuokra olisi tämän jälkeen suurin asumiskustannuksia korottava tekijä. Esimerkiksi 70 m² asunnossa yhtiövastikkeen korotus tulisi olemaan 115 • kuukaudessa.

Kaupunki perustelee vuokrankorotuksia asukkaiden tasapuolisella kohtelulla. Helsingin tonttivuokrat määräytyvät v. 1980 tehdyn päätöksen mukaan siten, että vuosivuokra on 4 % tontin laskennallisesta hinnasta. Tämä taasen määräytyy tontin rakennusoikeuden kerrosneliömetrien arvosta, joka esimerkiksi Herttoniemen alueella eräässä esimerkkitapauksessa oli 386 •/kerrosneliömetri. Tällaisella vuosivuokralla asukkaat maksaisivat tontin kaupungille 25 vuodessa.

Herttoniemen asukkaat kokoontuivat tammikuun lopulla “kapinakokoukseen”, jossa päätettiin aloittaa kansalaistoiminta tonttivuokrien kohtuullistamiseksi. Samalla kehotettiin muitakin kaupunginosia liittymään tähän “tonttivuokraajat-kansalaisliikkeeseen”, koska vuokrasopimusten uusimisia on tulossa lähimmän 10 vuoden sisään mm. Ruskeasuolla, Roihuvuoressa, Puotilassa, Mellunmäessä, Myllypurossa, Vartiokylässä, Vuosaaressa ja Jakomäessä.

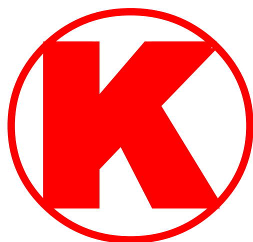
Tontinvuokraajat-kansalaisliikkeen lähetystö kävi 30.1.2008 jättämässä Helsingin kaupunginvaltuustolle kirjelmän, jossa todettiin lähes kaikkien vuokrankorotusuhan alla olevien kerrostalojen olevan putkiremontti-iässä Esimerkkitapauksessa mainittiin, että täyssaneerauksen ja vuokrankorotuksen jälkeen yhtiövastike em. 70 m² asunnossa olisi 689 • /kk. Ei voida puhua enää kohtuullisista asumiskustannuksista.

Kirjelmässä muistutetaan, että 27 vuotta sitten päätetyt vuokrienmääräytymisperusteet eivät sovellu tähän päivään eivätkä vanhojen vuokrasopimusten uusimiseen. Helsingissä sovellettu rakennusoikeuden arvo huomioiden tontinvuokra (4 % tontin laskennallisesta hinnasta) on hyvin korkea. Näistä syistä johtuen esimerkiksi Oulussa vuosivuokra on viidennes ja Tukholmassa puolet Helsingin tasosta. Kun lisäksi vuodesta 1980 uudet vuokrasopimukset on sidottu indeksiin, on vuokrataso ratkaisevasti riippuvainen sopimusajankohdasta ja sopimusajan pituudesta

Kirjelmän lopussa todetaan.”Kun suurin yksittäinen asumiskustannuksia aiheuttava seikka, tonttikustannukset, on kaupungin määräysvallassa, tulisi tonttihintojen ja -vuokrien määräytymisperusteiden olla sellaiset, että vuokra määräytyy maavuokralain mukaisesti kohtuulliseksi, kaikkia asukkaita kohdellaan tasapuolisesti ja syntyy poliittisten linjausten mukaista laadukasta, monipuolista ja kohtuuhintaista asumista”.

Asukastoiminnan aktiivinen liikkeellelähtö johti tulokseen. Kokouksessaan 13.2.2008 Helsingin kaupunginvaltuusto hyväksyi ponnen, jossa se edellyttää kaupunginhallituksen selvitytttävän, miten tasapuolisesti ja yhdenvertaisesti tonttivuokrat ovat kehittyneet1.10.1980 tehdyn päätöksen jälkeen, jotta asumiskustannukset olisivat kohtuullisia

Kansalaistoiminnan toinen vaihe on alkanut, kun tontinvuokraajat-kansalaisliike käynnisti adressin keräyksen tavoitteenaan tontinvuokrien puolittaminen. Adressissa esitetään, että “Helsingin kaupunki alentaa asuinkiinteistöjen tonttien vuosivuokraa niin, että se on 1-2 % tontin laskennallisesta hinnasta nykyisen 4 % sijasta sekä kohtuullistaa tontin laskennallisen arvon määräysperusteet”. Adressin keräys jatkuu syyskuun alkuun saakka, joten meillä on mahdollisuus tehdä tästä voimakas tuloksiin johtava kansanliike. Adressin voi käydä kirjoittamassa netissä osoitteessa: www.adressit.com/tonttivuokra. Adressin paperiversioita voi tilata osoitteesta: heikki.tervahattu@gmail.com.

Kansanääni

Nro 2/08
Huhtikuu - Toukokuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
7. vuosikerta

Olemmeko me työläisiä?

Väitetään, että työväestön korvaa keskiluokka. Yhteiskunnassamme yli 80 % on palkansaajia, jotka joutuvat kamppailemaan toimeentulostaan. Palkansaajat saavat toimeentulonsa työpalkasta ja puolustavat sitä työnantajapiirejä vastaan. Se tekee heistä yhden joukon. Työväestö tuottaa työllään kaiken varallisuuden, senkin jolla pörssi keinottelee ja jota jaetaan uusiksi pankki- ja talouskriiseissä.

sivut 3 ja 6

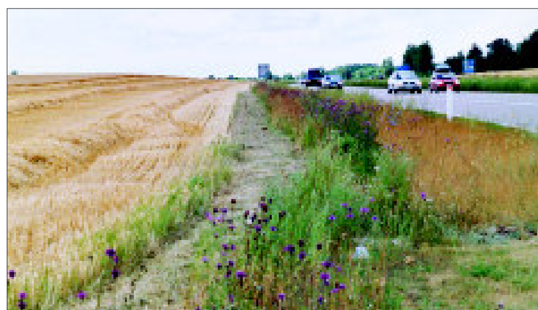
Eliitin Nato-sekoilu vaarallista

Valtaosa kansalaisista vastustaa Nato-jäsenyyttä. Hallitus toimii kuin olisimme jo Naton jäsen pitäen näin enemmistön mielipidettä pilkkanaan. “Ruotsin siivellä” tehtiin päätös osallistua Nato:n nopean toiminnan joukkoihin. Nato:n tarkoitus on ensisijaisesti turvata pääoman laajentumiskehitys. Tämä liittää myös meidät tuleviin aseellisiin konflikteihin. Vaadimme Suomea irtaantumaan kaikista Nato-kytkennöistä.

Sivu 2

Suomi ei voi ruokkia koko maailmaa

Sopeutetaanko meitä ilmastomuutokseen, luomalla kuvaa, miten sadot lisääntyvät ilmaston lämpenemisen myötä. Päivän pituus ei kuitenkaan muutu, joten etelästä tuotuja lajikkeita tuskin voidaan hyödyntää. Vastaavasti suurilla alueilla etelässä viljapellot autioituvat. Kykenemmekö ottamaan vastaan syntyvän siirtolaisuuden?

Sivu 5

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansan ääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki huhtikuu 2008

Salailua, huijausta, valehtelua! Suomen poliittisen eliitin sekoilu Naton suhteen vaarallista!

Hallitus ja presidentti toitottavat, että Naton nopean toiminnan joukot (NRF) ovat vain kriisinhallintaan tarkoitetut. Tosiasiassa niillä on keskeinen merkitys Naton sotilaallisen muutoksen moottorina. Nämä sodankäyntiin tarkoitetut joukot ovat keskeinen osa Naton sotilaallisessa muutoksessa. Kyse on Naton merkittävimmästä sotilaallisesta uudistushankkeesta kylmän sodan jälkeen. USA tavoittelee hankkeella eurooppalaisten Nato-maiden varustelumenojan tuntuvaa kasvattamista ja yhteistoimintakyvyn kehittämistä. NRF-joukot saavat maailman nykyaikaisimman aseistuksen. NRF-joukot koostuvat maa-, ilma- ja merivoimista sekä erikoisjoukoista.

Osallistuminen NRF-joukkoihin on askel Nato-jäsenyyden suuntaan. Naton neuvosto päättää, minne joukot määrätään. Niitä voidaan käyttää evakuointitehtävistä yhteisen puolustuksen tehtäviin - toiminta-alue on koko maailma.

Hallitus ja presidentti kertoivat vuoden 2006 lopussa, että Suomi osallistuu NRF-harjoituksiin. Presidentti Halonen totesi, ettei Suomi voi sitoutua osallistumaan NRF-joukkoihin. Pääministeri Matti Vanhanen halusi Suomen keskittyvän EU:n nopean toiminnan joukkoihin. “Haemme nyt kokemusta EU:n kautta”. Tosiasiassa periaatepäätös osallistumisesta Naton nopean toiminnan harjoituksiin tehtiin jo marraskuussa 2006.

Mutta jo edellisen hallituksen aikana tammikuussa 2007 Suomen ja Ruotsin ulkoministerit Erkki Tuomioja ja Carl Bildt tekivät sopimuksen maiden samanaikaisesta osallistumisesta Naton nopean toiminnan joukkoihin. Päätös pidettiin salassa ja julkistettiin vasta vaalien jälkeen Tuomiojan ollessa viimeisiä päiviä toimitusministerinä Ennen vaaleja kummasteltiin, miksi Suomen ja Ruotsin suhtautuminen Naton NRF-joukkoihin on kovin erilainen.

Ruotsin demarit ilmoittivat viime helmikuussa vastustavansa NRF:ään liittymistä. Ruotsi on ilmoittanut poisjäännin syyksi liian korkeat kustannukset. Ruotsin ulkoministeriön mukaan on mahdollista, että Ruotsi osallistuu NRF-joukkoihin vuonna 2010.

Samana päivänä kun lehdistö nosti kohun Ilkka Kanervan tekstiviesteistä, joissa ei sivuttu NRF-joukkoja, Halonen ja hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittinen valiokunta päättivät Suomen osallistumisesta NRF-joukkoihin. Pääministeri Matti Vanhasen mukaan hallitus ei tiedä, paljonko NRF-toiminta maksaa ja miten se rahoitetaan(!). Kun hallitus asetti Sata-komitean pohtimaan sosiaaliturvauudistusta, sitä ohjeistettiin, että uudistus ei saa aiheuttaa lisäkustannuksia.

Ministeri Tarja Cronberg vaati vihreiden valtuuskunnassa 22.9.07 Suomen jäämistä Naton NRF-joukkojen ulkopuolelle. NRF-päätökseen kirjattiinkin vihreiden vaatimuksesta, ettei päätös muuta Suomen suhtautumista Nato-jäsenyyteen eli ei ole askel jäsenyyttä kohti. Päätös on iso askel – se ei ole askel Natosta poispäin – liekö se askel maan keskipisteeseen päin?

Hallitus ja presidentti sanovat, että Nato-jäsenyys ei ole ajankohtainen. Maaliskuussa he päättivät, että Suomi on mukana ostamassa **Naton käyttöön** kokonaisen laivueen suuria **C-17-kuljetuskoneita.**
Vaadumme, että Suomen tulee irtaantua kaiksista hyökkäysliitto- Nato:n toiminnoista.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ❑ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ❑ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Suomen sotilaspoliittisen päätäntävallan erityispiirteitä

Edustuksellinen demokratia, jota parlamentarismin pitäisi parhaimmillaan edustaa, on ollut länsimaisen poliittisen järjestelmän keskeisimpiä yhteiskunnan hallinnollisia rakenteita. Tämä yhteiskuntahallinnollinen rakenne on, eri muodoissaan sekä voimasuhteissaan diktatuuriin nähden elänyt ja kehittynyt antiikin Kreikan ajoista meidän päiviimme asti perustaltaan muuttumattomana. Tämän perustan ydin on parlamenttiin valituille yksilöille luovutettu vastuu ja valta edustaa laajempaa väestöä, jolta se on, tavalla tai toisella, saanut valtuutuksensa edustaa heitä yhteiskunnan hallinnollisissa instituutioissa.

Tähän parlamentaarisen demokratian perustan ytimeen kuuluu ismi että kaiken toimivallan kantavana voimana on edustuksellisuuden kautta saavutettu laajempien kansankerrosten tuki sen toimille. Ja tämän edellytyksenä on, että – normaalioloissa - kaikki yhteiskuntaan vaikuttavat toimet saavat eduskunnan enemmistön hyväksynnän. On aivan selvää, että äkillisen vakavan kriisin kohdatessa yhteiskuntaa toimivaltaa ei voida sitoa kovinkaan laajalti tällaisen edustuksellisen demokratian alle. Tässä kirjoituksessa käsittelemäni yhteiskunnallinen tilanne onkin nimenomaan vakaa, eikä se ole missään konkreettisessa, tiedostetussa eikä välittömässä vakavassa kriisissä.

Tämä kaikki edellä mainittu asettuu erittäin mielenkiintoiseen valoon, kun tarkastelemme entisen ulkoministeri Kanervan lausuntoja, jotka kyseenalaistavat koko länsimaisen edustuksellisen parlamentarismin toimivuuden. Näiden lausuntojen keskeinen ajatus on, kaikessa rehellisyydessään, se, että parlamentaarinen demokratia on pelkkä kulissi.

Tästä esimerkkinä on verkkouutisissa seuraavat lausunnot:
22.10.2007 ”Presidentin ja hallituksen kassakaapit ovat täynnä Suomen Nato-yhteistyötä koskevia salasanomia, mutta eduskunnalle siitä kerrotaan vain jäävuoren huippu..”

29.5.2004 ”Suurin osa päättäjistämme tietää, että olemme Natossa 3-5 vuoden kuluttua. Tämä pitäisi voida sanoa ääneen.”

Ylempi lausunto ilmaisee sen, että kulissivallanpitäjiemme tiedossa on yhteiskuntaamme vaikuttavia tietoja toimista, joista kansaa edustava ja siltä toimivaltansa saava instituutio ei virallisesti tiedä juuri mitään. Toisessa lausunnossa voimme jo havaita, joka on mielenkiintoisesti lausuttu aiemmin, että maatamme koskevia erittäin merkittäviä sotilaspoliittisia linjapäätöksiä on tehty ilman edellä mainitun edustuksellisen instituution sitä koskevaa käsittelyä sekä päätäntää. Tässä kohden kirjoitusta on pakko tuoda julki se faktinen tosiasia, että maatamme on pienin mutta merkittävin toimin sidottu läntisen sotilasliiton yhteyteen sekä riippuvuuteen määrätietoisella ja johdonmukaisella toiminnalla joka ei missään vaiheessa ole ollut edustuslaitoksemme päätäntävallan piirissä. Näistä muutamana esimerkkinä voidaan pitää sotilasarvojärjestelmämme yhteensovittaminen Naton arvojärjestelmän mukaiseksi (prikaatinkenraali) sekä ilmavoimiemme käyttökielen vaihtamisen englanniksi.

Näiden toimien lisäksi on merkittävä joukko päätöksiä, joiden seuraukset ovat selkeästi maamme puolustuskyvyn kannalta erittäin vahingollisia. Näiden toimien keskeisin tavoite on saattaa Suomi mukaan läntisen sotilasliittoutumien / verkostojen alaisuuteen. Tästä esimerkkinä on Suomen osallistuminen kuljetuskonevuokraushankkeeseen, joka palvelee ensisijaisesti läntisiä sotilasliittoverkostoja (Nato / EU). Tämä sotilaspoliittinen kehitysprosessi on kaikessa röyhkeydessään samanlainen, jonka maamme valtapoliittinen eliitti toteutti ennen kesäkuuta vuonna 1941, jolloin Suomi liitettiin Natsi-Saksan sotilaalliseen interventioon, jonka yhtenä merkittävimpänä tavoitteena oli bolsevismin hävittäminen maailmasta. Tässä kohden kysymys kuuluukin, kenen valtuuttamana tuolloin, ja nytkin, hallituksen sisäpiiri päättää mihin sotilaallisiin tavoitteisiin Suomen kansalliset sotavoimat kytketään. Kansanedustaja Kimmo Sasi raotti salaisuuden verhoa ilmoittamalla, että EU:n nopeantoiminnan joukkojen päätavoitteena on, tuo jo Natsi-Saksa keskeinen päänmäärä, ”ettei sosialismi pääse missään valtaan”. Tässä lausunnossa Sasi tuli rehellisesti tunnustaneeksi että kyseisellä sotilasorganisaatiolla on poliittisiakin tarkoitusperiä. Tämän lisäksi, ettei totuus pääsisi unohtumaan, ilmoitti kenraali Klaus Nauman jo vuonna 1992 ”Saksan armeijan tehtävänä on turvata vapaa maailmankauppa ja esteetön pääsy markkinoille ja raaka-ainelähteille kaikkialle maailmassa”.

Näennäisesti kansaansa edustava instituutio saa vähintäänkin koomisia piirteitä, mikä asettaa sen koko arvopohjan kyseenalaiseksi, kun kyseinen laitos sitoo oman päätäntävallan jo ennalta määrättyyn päätökseen. Tällainen on Suomen eduskunnan näennäinen päätösvalta EU:n nopean toiminnan joukkojen oman yksikkönsä käytöstä. On järjenvastaista kuvitella että jos sotilaallinen organisaatio koostuu erillisistä verkostoituneista osista, jotka muodostavat tuon organisaatioin toiminnan kannalta elintärkeän kokonaisuuden, joku yksittäinen (kansallinen) osa päättää olla ottamatta osaa johonkin sellaiseen toimintaan johon tuo kyseinen sotilasorganisaatio on sitoutunut. Varsinkin kun tuon päätöksen tekemiseen on aikaa alle viisi vuorokautta. Tällöin voimme tulla siihen johtopäätökseen, että se päätös jonka edustuslaitos tekee, ei voi poiketa piiruakaan siitä mitä on päätetty EU:n tasolla.

Jotta ei juututtaisi pelkiin sotilaspoliittisiin linjapäätöksiin, voisi koko länsimaisen kulissidemokratian kyseenalaistaa lopuksi Kanervan lausunnoilla Helsingin sanomien vieraskynäartikkelissa 27.06.2007: ”Puheenjohtajamaa Saksan nerokas oivallus oli ujuttaa perustuslain sisältö lähes sellaisenaan EU:n nykyiseen perussopimusten sisältöön. Näin kaikki jäsenvaltiot voivat halutessaan väittää, että tuleva HVK ei ole sen kummempi kuin aikaisemmatkaan sopimusneuvottelut”.

Tämä lausunto vetää vessasta alas koko länsimaisen edustuksellisen demokratian idean siitä, että yhteiskuntaamme vaikuttavilla merkittävillä päätöksillä, ja niiden voimaan saattamisella, on edustuslaitoksemme enemmistön hyväksyntä ja että tämä laitos toteuttaa toimeksiantajansa tahtoa. Olemme tilanteessa jossa kulissidemokraattinen edustuslaitoksemme toteuttaa jonkun muun etua kun näennäisesti edustamansa kansan.

Janne Rahikainen

Rahoitustarkastus epäonnistunut saalistuksen estämisessä

Globaali markkinatalous ei enää tunne edes omia toimintasääntöjään. Tilanne ei ole kenenkään hallinnassa - ja työpaikat katoavat halvan työvoiman maihin.

Laki Rahoitustarkastuksesta (Rata) määrittelee rahoitustarkastuksen toiminnan tavoitteeksi rahoitusmarkkinoiden vakauden ja luottamuksen säilyminen rahoitusmarkkinoiden toimintaan. Ratan tehtävänä on valvoa sen valvottavaksi säädettyjen ja muiden rahoitusmarkkinoilla toimivien toimintaa sekä ohjata rahoitusmarkkinoilla toimivia noudattamaan toiminnassaan hyviä menettelytapoja.

Rata voi antaa julkisen huomautuksen. Julkisen varoituksen se voi antaa, jos mainittu menettely on jatkuvaa tai toistuvaa tai muuten niin moitittavaa, ettei julkista huomautusta ole pidettävä riittävänä seuraamuksena. Aiempi pankkitarkastus on korvattu rahoitustarkastuksella. Se ja vakuutusyhtiöiden valvonta ollaan yhdistämässä finanssivalvonnaksi.

1990-luvun pankkikriisin merkittävä syy oli silloisen pankkitarkastuksen epäonnistuminen pankkien valvonnassa. 1990- ja 2000-lukujen uusin ilmiö on räjähdysmäisesti laajentunut johdannaistoiminta, jonka valvonnassa rahoitustarkastus on epäonnistunut. Johdannaismarkkinoissa on alun perin ollen ollut kyse yrityksestä välttyä isoilta tappioilta luopumalla vastaavasti ylisuurista voitoista. Syöpäkasvaimena tähän ovat kuitenkin syntyneet saalistuksen markkinat.

Saalistuksen markkinoiden kriisi puhkesi Yhdysvalloissa kotitalous-, yritys-, kunta- ja valtion luototuksesta. Luotonannossa sovellettiin yhtä lakia johdannaisia, luottomyyntioptioita. Luotoantaja vakuutti luotonannon maksamalla preemion sille, joka ostaa esimerkiksi asunnon entiseen hintaan, jos tulee maksuvaikeuksia ja hinnat laskevat. Siksi luottoa myönnettiin piripintaan myöntämällä velkaa asunnon täyttä hintaa vastaavasti eikä maksukyvystä välitetty. Tällaiseen ajauduttiin, koska Yhdysvalloissa ei ole yhteiskunnan hoitamaa asuntotuotantoa. Tämä kasvatti asuntojen hintakuplaa, mutta kun asuntojen hinnat kääntyivät laskuun ja tuli maksuongelmia, syntyi uusi ongelma. Hinnan lasku ja luottotappio aiheuttivat vakuuttajalle moninkertaiset vastuut verrattuna preemioihin ja tappiokierre oli valmis. Sama ilmiö toistui eri muodoissa yrityslainoituksessa sekä kuntien ja valtion lainanotossa ja se vakuuttamisessa.

Vakuuttajia olivat useat pankit, kunnat ja niin sanotut suojausrahastot (Hedge-rahastot) sekä Yhdysvalloissa että muualla. Norjassa ja Ruotsissa useat kunnat ovat häviäjiä. Tappiot tulivat niille ja esimerkiksi suojausrahastoihin sijoittaneille.

Seuraukset ovat laajamittaiset. Ihmisiä ajetaan ulos asunnoistaan tai he itse jättävät ne, kun velan määrä on suurempi kuin asunnon arvo. Työllisyys on saatu aikaan pienillä palkoilla, joita on täydennetty velkaantumalla. Velkahanan mennessä pankkien vaikeuksia takia kiinni yksityisen kulutuksen kasvu on pysähtynyt ja lasku tietää talouden taantumaa. Rahaa upotetaan Irakin sodan suohon, varustautumiseen, yksityisautoilun varaan rakennettuun liikennejärjestelmään ja kallistuneeseen energiaan, tulo- ja varallisuuserojen kasvuun. Rahoitusmarkkinat ovat kriisissä.

Yhdysvallat selvittää tilannetta pitämällä dollaria halpana ja lisäämällä vientiä ja leikkaamalla tuontia katkaistakseen velkaantumisen ulkomaille, alentamalla korkoja, käyttämällä julkisia varoja kulutuksen ylläpitämiseen ja pankkituilla ja tuilla vakuuttajille.

Yhdysvaltain viennin lisääminen ja tuonnin leikkaaminen vähentävät puolestaan muiden vientiä ja kasvattavat näiden tuontia ja tällä tavoin maailman johtavan talouden pelastautumistoimet heikentävät muun maailmantalouden kasvua. Suomessa se vaikeuttaa erityisesti metsäteollisuuden asemaa. Halpa dollari merkitsee halvempia vientihintoja etenkin Euroopassa, jossa kilpailu kiristyy ja halvempia kustannuksia siirrettäessä tuotantoa maihin, joissa valuutta heikkenee dollarin myötä. Siten vahva euro ja halpa dollari ovat keskeiset syyt Voikkaan ja Kemijärven ja muiden tehtaiden sulkemiseen. Voikkaan sulkeminen alensi SDP:n kannatusta ja vaikutti hallituksesta putoamiseen.

Joku korjaa hyötyä ostamalla vaikeuksiin ajautuneiden pankkien ja vakuuttajien osakkeita. Tällaisia hyötyjiä ovat niin sanotut Suvereign Wealth Fundit (SWF), jotka ovat valtiollisia rahastoja. Yksi ryhmä näitä rahastohyötyjiä ovat öljyn hinnan nousulla rikastuneet öljymaat, Singapore, Venäjä ja Kiina, joka hyötyy tällä tavoin, vaikka on menettänyt lainoittamalla Yhdysvaltain valtiota ja menettää viennin vähetessä Yhdysvaltoihin ja muualle sitä enemmän mitä Kiinan valuutta vahvistuu. Kiinalle nämä asiat ovat kriittisiä, koska jos työpaikkoja ei synny riittävällä vauhdilla, edessä on myös poliittisia ongelmia.

Kyse on olennaisesti siitä, että globalisaatio hyödynnettiin pysäyttämällä voiton suhdeluvun laskutendenssi toistaiseksi ja kääntämällä voittojen osuus maailman mitassa nousuun. Pääomamarkkinoiden kehityksen uusi avaus oli johdannaismarkkinoiden paisuminen, jota vauhdittivat informaatioteknologian antama mahdollisuus tiedon siirtoon. Johdannaisissa on perimmiltään kyse siitä, että kauppaa ei käydä kohdeetuuksilla, kuten tavarat, valuutta, osakkeet ja kiinteistöt, vaan sopimuksilla tulevista kaupoista. Niiden hinnat joudutaan määrittelemään ennakkoon jollain tavalla ja tähän sisältyy riski. Luottomyyntioptioissa riski toteutui siten, että hinnan muutos väärään suuntaan on suurempi kuin preemion määrä ja vieläpä

Jatkuu sivulla 4.....

Helvetin kuustoista

Jokainen meistä kiroilee joskus. Nyt on muodissa, jopa koululaisilla, kirosana, jota ei millään kehtaa edes kirjoittaa. Kirosanoista ehkä pitkäikäisimpiä ovat jeesus, perkele ja helvetti. Miljoona vuotta sitten maan tosi hurskailla alueilla keksittiin, ettei kiroilu loukkaisi kenenkään tunteita, syntiseksi manaukseksi - helvetin kuustoista! Yksi jos toinenkin on kummastellut, että mikä ihmeen kuustoista? Pikku hiljaa on selvinnyt, että manaus syntyi aikana, kun hallituksessa oli kuusitoista ministeriä. Kirous elää vieläkin, vaikka ministereitä on jo kaksikymmentä.

Kansa on iät ja ajat tiennyt, että hallitus on kaiken pahan alku ja juuri. Niin tänäänkin. Taas kerran, aivan kuten EU:n liittymisessä, laille annettiin pitkät. Kokoomuksen puheenjohtaja heitti median loisteessa ulkoministerin ulos ja otti uuden tilalle. Vanhanen suri ja Katainen itki. Ei surtu eikä itketty siksi, että ulkoministerin erottamisen ja uuden nimittämisen teki joku puoluejohtaja, vaikka lain mukaan ministerille eron myöntää Presidentti joko omasta pyynnöstä, pääministerin aloitteesta tai jos ministeri ei enää nauti eduskunnan luottamusta. Ei surtu eikä itketty sitäkään, että tässä sirkuksessa pää- ja ulkoministereistä tehtiin pelkkiä kumileimasimia. Ei! Herroja suretti ja itketti, kun he menettivät hallituksen parhaan tekstarin!

❑ ❑ ❑

Kepu-Kokoomuksen hallitus on ollut parin jäsenensä vapaa-ajan vieton vuoksi melkoisessa myllytyksessä. Naisseikkailun vuoksi ulkomisteri sai jo potkut, kun kirjekumppani rikkoi kirjesalaisuuden. Pääministerin pannu on vielä kuumana. Hän haastoi ex-tyttöystävän oikeuteen, kun tämä kertoi kokemuksiaan pääministerin kelkassa. Pääministeri hävisi. Se ei hänelle kelvannut joten matkaa jatkettiin hoviin. Vielä elää toivo, että hovi hänet armahtaa ja iskee hilut extyttöystävän kinttuihin.

Koko puuha viittaa siihen, että pääministerin ego on hienohipiäinen tai vallasta juopunut tai molempia. Hänellä tuntuu olevan henkilökohtainen kaksoisongelma.

Viimeisin kummallinen näyttö pääministerin Vanhasen kaksoisongelmasta tuli, kun hän kävi median kimppuun syyttämällä sitä hyväosaisten unohtamisesta ja huonoosaisten paapomisesta. Pääministeri ruikuttaa, että medialle ei riitä, vaikka hän kuinka selittää, että suuren enemmistön toimeentulo on koko ajan parantunut. Hän väittää kirkkain otsin, että Kepu-Kokoomuksen hallitus on noudattanut sosiaalisempaa politiikkaa kuin yksikään aiempi hallitus.

Vanhasen puheet ovat kauhistaneet jopa mediamoguli Erkon pääkirjoitustoimittaja Marjut Lindbergiä. Hän kirjoitti (HS 2.4.08), että suhteellinen köyhyys on lisääntynyt reippaasti. Suhteellinen köyhyys tarkoittaa niitä, joiden tulo on enintään 60 prosenttia kaikkien tulonsaajien ns. mediaanitulosta. Sen mukaan köyhien osuus eli köyhyysaste oli vuonna 2005 yli 12 prosenttia. Kymmenessä vuodessa se oli kaksinkertaistunut. Lapsiperheiden kohdalla köyhyysaste on noussut vielä jyrkemmin, se kolminkertaistui. Sosiaalisuudesta jutussa sanotaan, että pienituloiset “maksavat taas toisella kädellä takaisin (valtiolle) sen, minkä saavat hallituksen kilvenkiillotusrahoina toiseen käteen.”.

Jo tästä voi päätellä, että pääministeri puhuu mitä sylki suuhun tuo, ei ole rehellinen, vaikka peräti perustuslaki sitä vaatii jokaiselta ministeriltä.

Mediaanitulo on tilastokikka, jolla suhteellinen osuus saadaan alhaiseksi. Siksi on oikeampaa ottaa lähtökohdaksi vuoden tai kuukauden keskimääräinen tulo. Verotilaston mukaan vuonna 2006 keskimääräinen kuukausitulo oli 1 885 euroa. Siitä 60 prosenttia köyhyysrajana olisi 1 131 euroa. Sen mukaan kaikki enintään 1 250 euroa saaneet ovat asiallisesti ottaen köyhyysrajan alapuolella. He saivat keskimääräinen 631 euroa kuukaudessa. Jos tämä joukko ei ole köyhää, niin kuka sitten? Heitä oli 42,7 prosenttia, lähes puolet kaikista tulonsaajista.

Näiden pienituloisten reaalitulot laskivat vähintään inflaation verran, 1,6 prosenttia. Kun pienituloisilla ruuan osuus tuloista on suurin ja kun ruoka kallistui kuusi prosenttia, niin heidän toimeentulonsa heikkeni reippaasti inflaatiota enemmän. Tämä on selkäpiitä karmivaa!

❑ ❑ ❑

Ketä ovat nämä pienituloiset? Verohallituksen mukaan heistä 321.000 elää toimeentulotuella, mutta osa myös elinkeino- ja maatalous-tuloilla, joiden ansiosta heidän kuukauden keskitulonsa oli 909 euroa. Suurin ryhmä 860.000 on eläkeläisiä, joiden kuukauden keskitulo oli vain 717 euroa. Loput eli toiseksi suurin ryhmä 722.000 on palkkatyöläistä, joiden kuukauden keskitulo oli älyttömän pieni 407 euroa. Näiden runsaan 1,9 miljoonan tulot ovat todella pienet. He elävät pakostakin köyhästi – eikä parannusta ole näkyvissä. Päinvastoin!

Kaikki porvari-demarihallitukset ovat paaponeet parhaansa mukaan nimenomaan hyväosaisia ja unohtanut huono-osaiset. Hallituksen aitiosta päämisterin johdolla jankuttamalla jankutetaan, että enemmistöllä menee hienosti ja yhä hienommin. Ja paskat! Vain ani harva on turvassa. Lähes jokainen työllä itsensä elättävä tuntee tulevaisuuden epävarmana. Mitään ei voi rakentaa varman päälle. Elämästä on tullut riskipeliä. Nykyisissä oloissa eduskunta- ja hallituspuolueiden politiikka on kuvottavan härskiä puuhaa.

❑ ❑ ❑

Katsottakoon asiaa miten tahansa, niin lähes puolet kansasta on jo hätää kärsimässä. Joskus, kauan sitten, sitä voitiin ajoittain helpottaa. Tänään on toisin. Nykymenosta, eduskunnan ja hallituksen politiikasta, voi sanoa muuta kuin – helvetin kuustoista!

Mutta manaaminen ei riitä. Tulevissa kunnallisvaleissa eduskunta- ja hallituspuolueiden persuuksille on annettava sellainen potku, että tuntuu. On jo korkea aika aloittaa köyhien eläkeläisten, työttömien ja pätkätyöläisten paapominen – rikkaalla Suomella on siihen konstit ja varaa – vain tahto puuttuu!

Taistelumieltä ja – iloista Vappua!

Kai Kontturi

Köyhien kyykytys jatkuu

Hallitus on tämän kevään aikana askarrellut talousasioidensa kanssa. Ensin maaliskuun alussa hallitus piti budjetin kehysriihen hallituskautensa loppuun eli vuosille 2009- 2012. Tuleville vuosille rakentuu suuria liikenneinvestointeja. Puunsaantia metsistä aiotaan parantaa kunnostamalla teitä ja rautateitä sekä rahoittamalla muutenkin metsäteollisuuden toimintamahdollisuuksia yht. 225 miljoonalla eurolla. Länsimetron rakentamista aletaan rahoittaa v. 2011 30% osuudella, kuitenkin maksukattona on 200 milj. euroa. Lisää liikenneinvestointeja on Pietariin vievän moottoritien rakentaminen loppuun sisältäen osuuden Koskenkylä-Kotka ja Haminan kiertotie. Liikenteeseen investoidaan lisäksi Kirkkonummella, Lusi-Mikkelitiellä, Savonlinnassa, Tampereella ja Seinäjoella.

Leipäjono Helsinginkadulla - ja vuosi on 2008.

Yliopistolaitokseen hallitus myös satsaa. Määrärahoihin tulee 130 miljoonan korotukset, josta ”innovaatioyliopisto” vie 100 miljoonaa. Hallituksen poliittinen linja tulee esille myös tässä. Opiskelun lukukausimaksuihin on esitetty huomattavia korotuksia ja opiskelijoiden määrää on esitetty pienennettäväksi. Tulevaisuuden yliopistoissa opiskelisivat siis vain rikkaiden mukulat, työläisten lapset karsitaan yliopistoista pois jo etukäteen. Korkeilla lukukausimaksuilla viimeistään turvataan se, että ”kulttuuripääoma” pysyy kapitalistien käsissä.

Hallituksen kehysbudjetin tiedotteessa yhtenä alaotsikkona lukee ”Työllisyys hallituksen ykkösasia”. Onkohan otsikossa pieni virhe? Hallituksen ykkösasiana on aina ollut ja on nytkin ”Luokkaetujen turvaaminen ja luokkaerojen kasvattaminen on hallituksen ykkösasia”.

Tämä jälkimmäinen otsikointi tulee vääjäämättä esille tarkasteltaessa hallituksen huhtikuun 11. antamaa esitystä sosiaali- ja terveydenhuollon maksujen korottamiseksi. Peruspalveluministeri **Paula Risikko** puolusteli esitystä sillä, ettei niitä ole korotettu 6 vuoteen ja että niiden korottaminen kuuluu Vanhasen 2. hallituksen ohjelmaan. Lisäksi hän perusteli päivähoidon ”uudistusta” sillä, että se hänen mukaansa parantaa kaikkein köyhimpien asemaa. Varmaan osalle köyhimmistä tuleekin pieniä kevennyksiä näihin maksuihin, mutta ne ovat niin pieniä, ettei niillä köyhien asemaa paranneta varsinkin kun inflaatio pyörii nykyisellä 4% tasolla.

Ensimmäinen tulevista ”kuoppakorotuksista” toteutetaan elokuun alussa ja sen suuruus on murhaavat 16,6%. Köyhät kyykkyyn-linja vain kovenee. Jatkossa nämä maksut sidotaan indeksiin ja niitä tullaan korottamaan kahden vuoden välein. Myös ns. keskituloiset tulevat kärsimään etenkin päivähoitomaksuissa. Ylimmässä maksuluokassa yhden lapsen päivähoitomaksu nousee 200 eurosta 233 euroon, toisen lapsen osalta maksu nousee 180 eurosta 210 euroon. Hallituksen esitys iskee kovimmalla mahdollisella tavalla suurimpaan osaan lapsiperheitä sillä perhe joutuu maksamaan ylintä maksua, jos perheen bruttotulot ovat yli 3500 euroa kuukaudessa. Hallitus yritti aikaisemmin poistaa myös 0-luokan päivähoitomaksuista, mutta suuri vastalauseiden myrsky pakotti hallituksen perumaan aikeensa. Nyt 0-luokan raja kulkee nelihenkisessä perheessä 1609 euron kohdalla. Jos nelihenkinen perhe yrittää elää tällaisilla tuloilla, se on todella kaukana köyhyysrajan alapuolella. Tällaista perhettä tuskin edes löytää, koska köyhyys on todennäköisesti rikkonut perheen jo aikoja sitten. Eli jos tällaisten olemattomien perheiden maksuja helpotettaisiinkin muutamalla eurolla, se ei muuta hallituksen esityksen ihmisvihamielisyyttä mihinkään. Valtaosalla kaksilapsisista perheistä päivähoitomaksut nousevat vuositasolla lähes 800 euroa. Siinäpä hallitukselta lahja Suomen lapsiperheille.

Kaiken kukkuraksi hallituksen esitys osuu myös kuntien nilkkaan. Maksujen nostot tuovat kunnille rahaa n. 60 milj. euroa, mutta nämä rahat hallitus aikoo periä takaisin valtiolle, ettei vaan julkinen sektori saisi liikaa elintilaa terveydenhoidon ja sosiaalitoimen osalta. Uudistuksillaan valtio paikkailee kukkaroaan voidakseen rahoittaa vaalikauden suuria liikenneinvestointeja. Investointeja siis maksatetaan jälleen kerran köyhimmillä, ei rikkailla, vaikka yritysten maksamat osingot viime vuodelta omistajilleen nousivatkin 9 miljardiin eli 9000 miljoonaan euroon. Tähän rahaan hallitus ei suurin surminkaan puutu.

Kaikenlaisen työllistämishöpötyksen takaa paljastuu siis hallituksen luokkaluonne. Kaikkein tärkeintä sillä on omien luokkaetujensa pönkittäminen ja kukkaroidensa täyttäminen. Se käy parhaiten viemällä leivän köyhän suusta ja varmistamalla, etteivät heidän lapsensa tule saamaan kunnon koulutusta.

Mutta sitä saa mitä tilaa. Viime eduskuntavaaleissa äänestäjät tilasivat porvarihallituksen. Se saatiin ja sen hedelmät kypsyvät kovaa vauhtia.

Reijo Katajaranta

... Jatkoa sivulta 3

Rahoitustarkastus epäonnistunut saalistuksen estämisessä

moninkertainen.

Tästä syntyi ongelma. Luottovakuuttaminen toimii yhtä huonosti kuin sotavakuuttaminen ennen sotaa. Sodan puhkeaminen ajaa vakuuttajat konkurssiin, kun taas sodan peruuntuminen tuo niille hyötyä.

Suomessa työeläkerahastot etunenässä Varma ovat sijoittaneet Hedge-rahastoihin. Jos ne onnistuvat, tulee eläkerahastolle tuottoa riippumatta siitä, onko Hedge-rahastossa kyse saalistuksesta tai reilusta sijoittamisesta. Eettisyyden perään Varma ei kysele. Mutta jos Hedge-rahasto tupeksii, me kaikki suomalaiset maksamme. Vakuutusvalvonnan ylijohtaja varoitti riskeistä. Kreikan valtio on kieltänyt 70 eläkerahastoaan sijoittamasta Hedge-rahastoihin.

Stora-Enson Härmälä menetti asemiaan, koska yhtiö osti dollarin ollessa kallis tehtaan Yhdysvalloista ja rahat menivät dollarin halpenemiseen, mutta myi tehtaan halvimmillaan, kun sen vienti olisi alkanut nousta. Stora-Enso myös ilmeisesti osti yhtiön osto-optioita (oikeuksia ostaa osakkeita) kattaakseen johdon optiot, mutta kurssin laskiessa ne menettivät arvonsa.

Verotoimisto teki sellaisen operaation, että alkoi verottaa velkaa. Kyse on siitä, että tavallisesti ostetaan ja sitten myydään ja luovutusvoiton vero peritään tästä. Optiotoiminnassa ostaja ostaa ja sitten myy, mutta vastapuoli (asettaja) myy ja sitten ostaa. Rahat myynnistä ovat preemioita, jotka joudutaan maksamaan ostajalle eli ovat velkaa. Verotoimisto luuli, että ne ovat tuloja ja harjoitti kiskontaa. Kun hinnan muutos voi olla suurempi kuin preemio preemion saajan tappioksi, verotoimiston kiskonta merkitsi vaaratilanteen aiheuttamista. Tässä on ollut kyse normaalista tulevien kauppojen sopimisesta, joka on täysin asianmukaista toimintaa. Verotoimisto tässä asiassa hyvinvointiyhteiskunnan turvaamisen sijaan vahingoitti sitä, koska antoi syyn rahalle hakeutua Suomesta pois ennakoimattoman ja tässä myös virheellisen verotuksen takia.

Sen sijaan epäasiallista mitään kaihtamatonta saalistusta esiintyy sijoituspalveluyrityksiksi kutsuttujen pankkiiriliikkeiden ja pankkien johdannaistoiminnassa Suomessa kuten muuallakin. Kyse on palkkioiden keräämisestä ja vakuuksien vaatimisesta huolehtimatta siitä, että toiminta olisi asianmukaisesti järjestetty. Tällä nämä sijoituspalveluyritykset ovat aiheuttaneet mittavia tuhoja asiakkailleen. Suomen Rahoitustarkastuksen saalistuksen markkinoiden valvonta on tässä asiassa epäonnistunut.

Rahoitustarkastuksesta on esimerkiksi kerrottu sen toimintaa valvovalle eduskunnan nimeämälle pankkivaltuustolle, että Suomeen eivät Yhdysvaltain ongelmat ole ulottuneet. Saalistuksen markkinoiden valvonta on kuitenkin pettänyt ja se merkitsee vaaraa, että syntyy laajaalaisempia ongelmia, jos Rahoitustarkastus laiminlyö asian tilan korjaamisen. Kokonaan ei ole kyse Rahoitustarkastuksen taitamattomuudesta, koska siellä ei ole voitu olla tietämättömiä Conventum-konsernin romahduksesta, pelastamisesta konkurssilta Pohjolan varoin ja lakkauttamisesta vuosina 2001-2005. Ongelmaksi ovat tulleet veroparatiisit. Niihin rinnasteista lakiparatiisia ovat olleet rakentamassa pankit ja pankkiiriliikkeet, jotka ovat toimineet siten, ettei niiden tarvitsisi noudattaa mitään lakeja, ohjeita tai asianmukaisia menettelytapoja luottaen siihen, että asioihin ei puututa. Vielä pahempaa on, jos Rahoitustarkastuksen toiminnassa on kyse puutteiden ja sen oman valvonnan pettämisen peittelystä. Ei hälytyskelloihin reagoitu 1980-luvullakaan ja katastrofin piti tulla ennen kuin reagoitiin liian myöhään ja taas ote on herpaantunut.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori
(taloustiede)

Pienituloisia eläkeläisiä huijataan ja pidetään köyhyysrajalla

Kansaneläke

Kansaneläkkeiden tasossa ei ole kehumista, sillä täysimääräinen kansaneläke on vuoden 2008 alusta yksinäisellä eläkkeensaajalla 558,46 ja puolisoilla 495,35 euroa kuukaudessa. Se on masentavan vähän, kun otetaan huomioon, että EU:n määrittämä köyhyysraja kulkee 800-900 euron tuntumassa kuukaudessa.

Taitettu indeksi pienentää jatkuvasti työeläkkeitä

Työeläkkeen tasoa pienennetään jatkuvasti ns. taitetulla indeksillä, joka otettiin käyttöön 1996 alusta lukien. Vuoden 2005 alusta taitettu indeksi koskee myös alle 65-vuotiaiden eläkkeitä, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeitä. Taitetun indeksin epäoikeudenmukaisuus on siinä, että palkkakehitystä säätelevä ansiotasoindeksi huomioidaan työ- ja virkaeläkkeitä korotettaessa vain 20 prosentin painoarvolla, kun taas kuluttajahintaindeksin muutokset huomioidaan 80 prosentin painolla.

Tästä johtuen työeläkkeet ovat jääneet ja jäävät jatkuvasti jälkeen yleisestä palkkakehityksestä. On arvioitu, että eläke, joka vuonna 1995 oli 60 prosenttia tuolloisesta palkasta, oli vuonna 2007 enää vajaat 49 prosenttia vuoden 2007 vastaavasta palkkatasosta.

STP vaatii, että taitetusta indeksistä luovutaan ja siirrytään ensimmäisenä toimena ns. keskiväli-indeksiin, eli palkka- ja hintakehitys eläkkeisiin huomioitaisiin suhteessa 50/50. Mainitun toimenpiteen toteuttaminen vaatisi työeläkevaroista irrotettavaksi vuositasolla noin 126 miljoonaa euroa, mikä olisi vain 0.1 prosenttia työeläkerahastojen vuoden 2007 lopussa olleesta 122.4 miljardin euron summasta.

Eläkkeet tulisi ehdottomasti kohottaa EU:n määrittämän köyhyysrajan 900 euroa kuukaudessa yläpuolelle.

Kansalaisilta vuosien ja vuosikymmenten aikana koottuja eläkevaroja tulisi käyttää eläkeläisten toimeentulotason kohottamiseen ja heidän ostovoimansa lisäämiseen, se on huomattavasti taloudellisempi ja turvallisempi tulevaisuuden investointi kuin ylettömän suurina vellovien eläkemiljardien sijoittelu erilaisiin kansainvälisiin riskirahastoihin.

Tuleeko Suomesta Euroopan vilja-aitta ilmastonmuutoksen myötä?

Tanskassa kasvaa, mutta Suomessa ei - vielä. Mutta sitten kun Suomesa kasvaa, tuleeko tänne pakolaisvirta sieltä, missä ei kasva.

Julkisuudessa on kevään aikana nähty uutisia, jonka mukaan Suomi ja Suomen maatalous olisivat merkittäviä hyötyjiä ilmaston muutoksesta. Lämpötilan kasvu pohjoisilla alueilla lisää mahdollisuuksia monipuolisempaan viljelykasvilajistoon sekä parempiin satoihin. Ilmaston lämpeneminen tuo kuitenkin mukanaan tukon ongelmia, jolloin ennustetut positiiviset vaikutukset saattavat kääntyä negatiivisiksi.

Kasvukausi pitenee ja tuotantopotentiaali kasvaa

Kasvukauden lyhyys on Suomessa merkittävin kasvintuotantoa rajoittavista tekijöistä. Suomen kasvukausi on tätä nykyä noin 50 vrk lyhyempi kuin Tanskassa ja Etelä-Hollantiin 100 vrk. Merkittävin ero on talvipäivien (keskilämpötila alle 0 °C) lukumäärässä, joita meillä on keskimäärin 125 kpl Tanskassa 1-25 ja hollannissa 0-2. Ilmaston nykyisellä muutostahdilla Tanskan tyyppinen ilmasto lämpötilan ja kasvukauden pituuden osalta saavutetaan Etelä- ja Keski-Suomessa vuosina 2070-2099.

Kasvukauden pituuden ja lämpötilan kohoamisen myötä kasvien tuotantopotentiaali periaatteessa kasvaa. Tämä tarkoittaa suurempia hehtaarisatoja. Esimerkiksi Tanskaan verrattuna Suomen satotaso on keskeisimmillä viljalajeilla karkeasti ottaen puolet. Lisäksi Tanskassa menestyy jo rehumaissi sekä rapsi, jonka viljely Suomessa onnistuu vain Etelä-suomen suotuisimmilla alueilla.

Periaatteessa ilmaston muutos näyttäisi mahdollistavan satotason kohoamisen ja uusien viljelykasvien käyttöönoton Suomessa. Tällä voisi olla merkittäviä vaikutuksia maatalouden kannattavuuteen varsinkin, kun maataloustuotteiden hinnat ovat kohoamaan päin biopolttoaineiden käytön lisääntymisen ja kehittyvien maiden (mm. Kiina ja Intia) lisääntyvän kysynnän vuoksi.

Epävarmuus kasvaa

Kasvukauden pituuden kasvu ei kuitenkaan välttämättä näy suoraviivaisesti satotasossa. Ensinnäkin päivän pituus ei muutu miksikään. Näin ollen lyhyempään päivään sopeutuneita viljelykasvien lajikkeita ei voi automaattisesti hyödyntää meillä. Voi myös olla, että nykyiset lajikkeemme eivät pysty hyödyntämään täysimääräisesti kasvukauden pitenemistä. Tarvitaan suurta panostusta kasvinjalostukseen.

Toinen ongelma saattaa olla se, että pidempi kasvukausi voi jäädä hyödyntämättä kevään märkyyden ja syksyn valon määrän vähyyden vuoksi. Sademäärän ennustetaan nimittäin kasvavan talvella, jolloin maa on talven jäljiltä hyvin märkää ja sen rakenne ei kestä muokkaustöiden aloittamista kovin varhain. Talven sateet lisäävät myös maaperän orgaanisen aineksen huuhtoutumista sekä jokien tulvavaaraa.

Sademäärän kasvu kohdistuu syksyyn ja talveen, kun taas alkukesän kuivuuden arvellaan lisääntyvän. Alkukesän kuivuudesta on jo kokemusta monelta vuodelta. Kevätkylvöisten lajien tuotannolle tämä saattaa aiheuttaa merkittäviä rajoitteita. Kesän sateiden kasvu nollautuu sillä, että lämpimämmässä ilmastossa haihtuminen lisääntyy ja kasvavan satopotentiaalin vuoksi kasvit tarvitsevat aikaisempaa enemmän vettä.

Kolmas epävarmuutta lisäävä tekijä on torjunta-aineiden käytön lisääntyminen. Suomessa on perinteisesti selvitty Keski-Eurooppaa alhaisemmalla torjunta-aineiden käytöllä, sillä meillä tavattavien tautien ja tuholaisten määrät ovat alhaisemmat ja pitkä talvi vähentää osaltaan tuholaisten määrää. Jatkossa torjunta-aineita joudutaan käyttämään enemmän. Märkä talvi lisää myös torjunta-aineiden huuhtoutumisriskiä pinta- ja pohjavesiin.

Neljänneksi lumipeitteen vähentyminen Etelä-Suomessa saattaa heikentää monivuotisten viljelykasvien talvehtimista, sillä kylmän ja lämpimän vuorottelu saattaa purkaa esim. puutarhakasvien dormanssin (talvilevon), jolloin kasvi alkaa kasvaa ennen aikojaan ja tuhoutuu seuraavissa pakkasissa. Tästä ilmiöstä saatiin esimakua vuonna 2007 Etelä-Suomessa marja- ja hedelmäkasvien osalta.

Sademäärän kasvu talvisaikaan tarkoittaa pohjoisimmassa Suomessa lumipeitteen ja jääkerroksen kasvua. Tällä voi olla suoria vaikutuksia poronhoidon mahdollisuuksiin, jos keinoruokintaa joudutaan entisestään lisäämään.

Ongelmat lisääntyvät maailmanlaajuisesti

Vaikka ilmastonmuutos saattaakin lisätä satotasoja Suomessa, ovat sen maailmanlaajuiset vaikutukset kuitenkin selvästi negatiivisia. Lämpötilan kohoaminen maapallon keskeisillä viljantuotantoalueilla lisää kuivuusongelmia ja pahentaa aavikoitumista. Viljantuotannon vähentymistä näillä alueilla on vaikea kompensoida pohjoisen parantuvalla tuotannolla. Samaan aikaan kuivuuden lisääntymisen myötä juomaveden saatavuus vähenee. Ei tarvitse erityisiä ennustajan taitoja arvioidessa mitä tästä seuraa. Erilaiset paikalliset, alueelliset ja laajemmatkin konfliktit lisääntyvät. Tulevaisuudessa on odotettavissa suuriakin kansainvaelluksia aavikoitumisen lisääntyessä ja ruuan hinnan edelleen kasvaessa.

KÄ/Juha Kieksi

Onko pörinää ensi kesänä?

Viime kevään ja kesän merkillisiä luonnonilmiöitä oli ampiaisten, mehiläisten ja muidenkin pistiäisten outo väheneminen kesän edettyä pitemmälle.

Lounais-Hämeen luonto- vuosikirjasta 2007 sain uutta, mielenkiintoista tietoa geenimuuntelun vaikutuksista maailmanlaajuisesti. Emeritusprofessori Pekka Nuorteva kirjoittaa geenimaissin haittakirjosta. Geenimaissi on Yhdysvaltojen kansantaloudessa hyvin keskeinen vaikuttaja. Geenien muuntelulla voidaan lisätä viljelykasvien satoisuutta ja maanviljelyn liiketaloudellista kannattavuutta.

Rikkakasvit myrkytetään isoilta pelloilta taivaanrantaa myöten, mutta gemo-kasvi kestää myrkyn. Mehiläiset ja kimalaiset eivät saa kukattomasta luonnosta kootuksi tarpeeksi mettä ja siitepölyä toukkiensa ruuaksi. Toukkien on saatava riittävästi ravintoa kasvukautensa kaikissa vaiheissa. Jos eri vuodenaikoina kukassa olevien kukkalajien luontaiseen tarjontaan tulee katkos, saattaa mesipistiäistoukkien elonkaari katketa.Ainakin nälkiintyminen heikentää vastustuskykyä, joten lois- ja mikrobisairaudet saavat isännistään tappavan yliotteen.

On saatu selville, että hätäravintona kimalaiset ja mehiläiset syövät kirvojen sokeritahmaista ulostetta eli mesikastetta. Mesikasteessa kirvat poistavat myös maaperästä kulkeutuneita haitallisia metalleja. Kadmium, kupari, mangaani vauhdittavat virussairauksien kehittymistä ja sairastuttavat sellaisiakin mesipistiäisiä, joille vielä luonnossa riittävästi kukkia ja ravintoa olisi tarjolla.

Nämä virukset voivat puolestaan liikkua maailmanlaajuisesti nopeastikin. Meillä Suomessa ei tällaisia gemo-maissipeltoja ole mutta virukset kulkevat Amerikasta Australian kautta Eurooppaan helposti.

Johtuiko pistiäisten pörinän outo loppuminen tästä vai jostain muusta syystä vuosi sitten: Totuus valkenee varmaan vasta muutaman vuoden tutkimusten jälkeen.

Antero Nummiranta
Helsinki

Wallersteinin opit eivät riitä työväenluokalle

Maaliskuun alussa Suomessa vieraili Attacin, Vasemmistofoorumin, KSL:n yms. kutsumana luennoimassa amerikkalainen taloustieteilijä tohtori Immanuel Wallerstein. Monet sanovat häntä Karl Marxin oppilaaksi. HS:ssa 22.8.06 Marko Junkkari totesi, että Marxin innoittamana taloushistoriassa keskityttiin aiemmin suuriin linjauksiin ja tehtiin suuria maailmanhistorian synteesejä, joista yhden maineikkaimmista (The Modern World-System) kirjoitti amerikkalainen Immanuel Wallerstein. Sitä sanotaan ensimmäiseksi globalisaation nykyteorioista. Wallersteinin vierailusta kirjoittivat laajasti mm. Hesari ja Tiedonantaja.

Wallerstein ajatus kulkee seuraavasti: Kapitalismi syntyi 500 vuotta sitten ja on sen jälkeen kulkenut voitosta voittoon. Hän katsoo, että Marxisin näkemyksestä poiketen porvaristo ei suinkaan kukistanut feodalismia, vaan feodaalit itse realisoivat omaisuutensa kapitalistiselle perustalle huomattuaan sen tuottavan enemmän voittoja.

Tässä kohdin huomaamme Wallersteinilla ensimmäisen perusvirheen. Hän saattaa ymmärtää jotain taloustieteestä, mutta historiallista materialismia ja oppia luokkataistelusta hän ei ymmärrä. Kyllä feodaalit tietenkin realisoivat omaisuuttaan suoraan porvarilliseen tuotantoon, mutta se tapahtui etupäässä silloin, kun feodaalien muut elinkeinot (maa-omaisuus ja maahan sidotut talonpojat) oli porvariston toimesta lakkautettu. Vallan jaosta feodaalien ja porvariston välillä käytiin lukematon määrä sotia. Samaan ryhmään on luettava ns. "uskonsodat", kun yhteiskunnallista arvomaailmaa muutettiin porvarilliseen perustaan.

Tiedonantajan haastattelussa Wallerstein myös kritisoi Leninin imperialismiteoriaa, väittäen, että imperialismi kuului alusta saakka kapitalistiseen järjestelmään, eikä 1900-luvun alun imperialismi ollut tästä mitenkään poikkeavaa. Aivan kuten Marx tiesi miten feodaalit sijoittivat omaisuutensa porvarilliselle perustalle, oli Lenin selvillä siitä, miten nouseva porvaristo ryösti siirtomaita kasatessaan ensimmäisiä kapitalistisia pääomia. Mutta oleellista on huomata 1900-luvun alun imperialismin olevan kapitalismin kehityksessä laadullisesti jotain uutta. Se muodosti vaiheen, jossa kapitalistivallat olivat jakaneet maailman ja taistelua taloudellisten resurssien omistuksesta voitiin jatkaa vain jakamalla niitä uudelleen sotien avulla. Eli ensimmäinen ja toinen maailmansota olivat laadullisesti aivan erilaisia kuin esim: 30-vuotinen sota.

Wallerstein katsoo hieman kaavamaisesti, että kapitalismi kokee maailmansotia 150 vuoden välein, joiden seurauksena hegemonia siirtyy eri vallalle: 1600-luvulla Hollannille, 1800- luvulla Briteille ja 1900-luvulla Amerikalle. Nyt Wallerstein sanoo Yhdysvaltojen olevan tiensä päässä, koska se ei pääse irti taloutensa taantumasta. Wallerstein katsoo maailman jakaantuvan kolmeen tasoon: keskeinen rikas ydin, kakkostason puoliperiferia ja reuna-alueet eli periferia. Keskeinen ydin on ollut riippuvainen periferiasta saatavista halvoista raaka-aineista ja muista resursseista. Wallerstein ennustaa kapitalismille kovia aikoja seuraavan 50 vuoden kuluessa. Elintason nousun tuloksena hän toteaa, että kapitalistien voitto pienenee ja periferioista halpatyöläiset loppuvat kesken ja että yritykset, jotka äsken siirtyivät Kiinaan, siirtyvät nyt sieltä Vietnamiin. Eli kapitalisteilla ei pian ole mitä rahastaa. Kaikki nämä ajatukset tuntuvat edistyksellisiltä, mutta näyttää kuin Wallersteinin ei olisi ymmärtänyt "oppi-isäänsä" Marxia ollenkaan.

Varmastikaan maailmassa ei ole tapahtunut sitä, että palkansaajien tulot nousisivat niin paljon, että kapitalismi ei kannata. On tapahtunut päinvastoin. kapitalistien voitot kasvavat suhteessa enemmän kuin palkkatulot. Luonnollisesti tällaisessakin tilanteessa työläisten elintaso voi kasvaa ilman, että tapahtuu mitään absoluuttista kurjistumista. Mutta pikemminkin ongelma on siinä, että nykyaika on juuri imperialismia. Kyllä kapitalismi voisi toimia pienemmälläkin voitolla, siitä on esimerkkejä. Mutta nykyisessä imperialistisessa kapitalismissa, jossa kapitalisteille ei ole vastavoimaa, pääomapiirien keskinäinen kilpailu johtaa siihen, että mikään voitto ei riitä kapitalisteille. Ja se tietenkin johtaa koko kapitalistisen järjestelmän talouskriisiin Marxin ennustamalla tavalla. Siitähän meillä on hyvin paljon kokemusta. Wallersteinin ajatus siitä, että sosiaaliturva, palkat, ja yleensä työläisten elintaso ovat niin korkeita, ettei kapitalismi kannata, on monessa mielessä nurinkurinen. Kun tuotetaan tavaraa myyntiin, kuten kapitalismissa tehdään, tulee jonkun voida sitä ostaa. Siksi työläisillä tulee olla ostokykyä. Nykyisessä yhteiskunnassa palkansaajalta kuluu paljon hyödykkeitä, että hän voi ylläpitää työvoimansa. Se nostaa tietenkin työvoimatavaran arvoa eli työpalkkaa. Eli ilman elintason nousua ei kapitalismi myöskään toimi.

Se, että Wallerstein ei osaa edes oikein arvailla mitä tulee nykyisen uusliberalistisen järjestelmän jälkeen osoittaa, että hän ei kykene soveltamaan teoriaa marxilaisesta arvolaista ja luokkataistelusta.

Mekään emme täysin tiedä millaista tulee olemaan kapitalismin jälkeen. Meille on kuitenkin selvää, että kapitalismi ilman vastavoimaa kehittyy anarkiaksi. Kapitalismia voidaan kylläsäädellä ja pakottaa se tyytymään pienempään voittoon, jos sitä vastassa on voimakas työväenliike. Siitä meillä on kokemuksia. Mutta tässäkin tilanteessa kapitalismi synnyttää omat lainomaiset ristiriitansa.

Maailmasta täytyy löytyä se sosiaalinen voima, joka panee kapitalismin lopullisesti kuriin. Se voi olla vain työväenluokka ja maailman voi pelastaa vain järjestelmä, joka ottaa suunnan kohti sosialismia ja kommunismia. Ja sen avuksi työväenluokka tarvitsee oman tieteellisen yhteiskuntateorian. Wallersteinin ajatukset ovat joissain kohdin edistyksellisiä, mutta selvää johtopäätöstä hän tuskin tavoittaa. Mutta siinä hän varmasti on oikeassa, että taistelu tulevaisuuden maailman rakenteesta tulee olemaan kova ja myrskyisä.

Heikki Männikkö

Nyljetäänkö kirppu vai pannaanko karhu kontilleen?

Oletus on, että nämä mielenosoittajat eivät ole kapitalisteja vaan kuuluvat työväenluokkaan.

Työväenluokan osuus on laskenut kahdessakymmenessä, vuodessa 84 prosentista 60 prosenttiin, mutta Suomi on edelleen työväenluokkainen maa kirjoittaa Hannu Oittinen ay-seminaarista kertovassa jutussaan (TA 7.3.2008). Koko asiaan ei kannattaisi kajota, ellei se sisältäisi tuota harhaanjohtavaa ajatusta katoavasta työväenluokasta.

Koko yhteiskunnan ylläpitävää voimaa ja kaiken rikkauden lähdettä, työväenluokkaa on iät ja ajat hajotettu jakamalla se mielikuvituksellisiin "luokkiin" – työläisiin ja kolmeen tai vähintään yhteen keskiluokkaan. Samaan mielikuvaluokitukseen kuuluu jako työläisiin ja toimihenkilöihin. Kylmässä todellisuudessa työväenluokka on raa'asti ja konkreettisesti jaettu työllisiin, määrä- ja osa-aikaisiin, työttömiin ja syrjäytettyihin.

Mielikuvaluokkiin jakoa on ruokkinut yhtäältä samantapainen työ ja ammatti, toisaalta samantapainen tulotaso. Jokainen ryhmittymän katsoo tiukasti vain omaa etuaan. Tätä ryhmäkuntalaista oman edun tavoittelua tukevat myös kaikki eduskuntapuolueet. Kukaan ei hyväksy palkkatyöläisiä luokkana, jossa toimii työläisten keskinäinen solidaarisuus. Niille kaikille sopii – hajota ja hallitse!

Onko työläisten vähentymisessä ja työväenluokan supistumissa jotain perää? Itse asiassa supistumisen perusteluissa on vain uskomattomalla röyhkeydellä työläisistä poistettu joukko, johon on isketty nimilappu – toimihenkilöt. Joskus nimilapun saa vain sen takia, että työvälineet ovat muuttuneet. Mielikuvissa toimihenkilöt on muutettu ei-työläisiksi, siis herrasväeksi! Kapitalisteille se sopii kuin nenä päähän, vaikka kaikki palkkatyöstä riippuvaiset, siis toimihenkilötkin, ovat julmasti riistettyä joukkoa, **työläisiä**.

Suuret ajattelijat totesivat jo satakuusikymmentä vuotta sitten, että "Porvaristo on riisunut pyhyydenloisteen kaikilta toimilta, joita tähän asti on pidetty kunnianarvoisina ja joihin on suhtauduttu pelonsekaisella kunnioituksella. Lääkärin, lakimiehen, papin, runoilijan ja tiedemiehen se on muuttanut maksusta työskenteleviksi palkkatyöläisikseen.".

Tänään on aiempaa helpompi huomata, että palkkatyöläisiä on **enemmän** kuin koskaan ja pääomien omistajia, kapitalisteja **vähemmän** kuin koskaan. Kapitalistien omaisuus on piilotettu monin eri tavoin, joten siitä on vaikea saada todellista tietoa. Tulot ovat vahvasti sidoksissa omistukseen joten ne kuvastavat maan luokkarakennetta. Vuonna 2006 kaikista tulonsaajista 83,4 prosenttia sai vähemmän kuin 3000 euroa kuukaudessa – keskimäärin 1303 euroa. Tuloa saaneista 16,5 prosenttia sai 3 000 - 25.000 euroa kuukaudessa – keskimäärin 4 516 euroa. Kapitalistien ydinjoukko 0,1 prosenttia sai yli 25.000 euroa kuukaudessa ilman ylärajaa – keskimäärin 65.153 euroa. Se on perusjoukon, työväenluokan, tuloon verraten **50 kertainen**!

Tämä tilasto ei ollut em. seminaarissa. Oittisen mukaan seminaarissa kuitenkin hämmästeltiin huikeata tuloerojen kasvua. Sen syyksi nähtiin heikkotasoiset tupot. Mutta miksi tupot olivat heikkoja? Sitä Oittinen ei kertonut. Voisiko epäillä, ettei seminaari huomannut palkkatyöläisten polkemista maan rakoon, hävitettyä luokkatietoisuutta ja luokkataistelun unohtamista? Siksi ay-eliitille ei syntynyt painetta, joka olisi vaatinut parempia tupoja. Lisäksi seminaarin yleinen arvio, että liittokohtaiset sopimuskierrokset ovat avanneet näkymiä parempaan suuntaan, herättää kummastusta. Olisiko, kuten voisi ajatella, seminaarin väki 12 - 18 prosentin palkankorotuspuheiden satimessa? Seminaarin olisi toivonut huomaavan, että todelliset korotukset ovat vuositasolla vain 3 - 3,5 prosentin luokkaa. Tästä Oittinen (seminaari?) ei sano mitään. Eikä siitäkään, että kuluvalle vuodelle Suomessa ja EU:ssa inflaatio on arvioitu 3 - 3,5 prosentiksi eli palkankorotuksien suuruiseksi. Näin palkankorotusten tulos on nolla! Se ei oikein viittaa parempiin näkymiin.

Jos Oittisen juttuun on uskomista, niin seminaari ei kallistanut korvaansa tärkeimmälle eli tuleville palkkataistelulle, luokkatietoisuudelle, luokkataistelulle. Jos se niin teki, miksi Oittinen jättää sen kertomatta? Pääasiaksi nousi pähkäily työväenluokan muka supistumisesta. Siitä on työläisille vain vahinkoa.

Ihmisen luokka-asemaa ei määrää nimilaput eikä mielikuvat. Luokka-asema määräytyy **objektiivisesti** ja vain sen mukaan onko ihminen tuotannon välineitten omistaja vai onko hänen elääkseen pakko tehdä palkkatyötä. Kapitalismissa on kapitalistien pienen pieni vähemmistö ja palkkatyöläisten suuren suuri enemmistö Näiden luokkien luokkaedut ovat sovittamattomassa ristiriidassa keskenään. Kahden pääluokan välissä ja lomassa on marginaalisen pieni joukko maanviljelijöitä ja sivistyneistöä.

Puheilla työväenluokan supistumisesta halutaan tietoisesti tai tietämättä perustella palkkatyöläisten luokkatietoisuuden ja luokkataistelun heikkous. Kiistely siitä, moniko kuuluu työväenluokkaan, on toissijaista. Ensisijaista on työläisten luokkatietoisuuden kohentaminen. Jos ja kun esimerkiksi em. 60 prosenttia työläisistä ymmärtää luokka-asemansa ja toimii luokkana sen mukaan, se saa ihmeitä aikaan ja vetää mukaansa myös muut palkkatyöläiset (työläisten älymystön) koulutuksesta ja ammatista riippumatta – se vetää mukaansa myös pienen, mutta vaikutusvaltaisen sivistyneistön enemmistön.

Kapitalistit ovat luokkana aina kapitalisteja ja palkkatyöläiset **luokka-asemastaan tietämättä** pelkkiä riiston kohteita. Vasta ja sitä mukaan, kun palkkatyöläisten monenkirjava joukko koulutuksesta, ammatista ja tuloista riippumatta ymmärtää todellisen luokka-asemansa, alkaa työläisten yhteen liittyminen, alkaa työväenluokan muuttuminen riistetystä luokasta luokaksi itseään varten.

Tätä vanhaa ja yksinkertaista totuutta kaiken maailman kirpunnylkijät kääntelevät ja vääntelevät luokka-analyysin nimissä ja työväenluokan häivyttämiseksi. Sillä ei panna suurpääoman karhua kontilleen. Se on pelkkää **opportunismia**, peliä kapitalistien pussiin. Sen vuoksi työläisiä yhdistävä luokkatietoisuus on henkitoreissaan ja kapitalistinen riisto kukoistaa!

Kai Kontturi

Narrien ristiretki Jugoslaviaan jatkuu

Suomen sotilaallista liittoutumista ja EU:n liittovaltiokehitystä kansa vastustaa. Jugoslavian sodat osoittavat, miten helposti Suomi saattaa joutua sodan osapuoleksi,

Suomella on tällä hetkellä kyseenalainen rooli Jugoslavian hajottamisessa. Entinen presidentti Martti Ahtisaari on antautunut USA:n ja Naton operaation poliittiseksi arkkitehdiksi laatimalla suunnitelman Kosovon irrottamiseksi Serbiasta. Entinen ulkoministeri Ilkka Kanerva, poliittisen pätemisen riivaamana, touhuisi ympäri maailmaa Jugoslavian kriisin kärjistämiseksi ja Suomen sitomiseksi globaalin kapitalismin valloitussotaan.

Broileripoliitikko Olli Rehn, EU:n komisaarina, on pantu operatiiviseksi komentajaksi Kosovon valloituksessa. Broileripolitiikon Kosovo-haastatteluista on ollut nähtävissä, että hänen takkinsa on tyhjä sodanjohtajalta vaadittavasta kansainvälisen politiikan tietämyksestä, karismasta puhumattakaan.

Kaikki nämä suomalaiset "suurmiehet" ovat vain Georg Bushin juoksupoikia tai narreja, kuten Diana Johnstone kirjassaan "Jugoslavia ja Nato, narrien ristiretki" kirjoittaa.

Mainittu kirja on todella ajankohtainen. Se on objektiivinen, kokonaisvaltainen ja yksityiskohtainen kuvaus Jugoslavian hajottamisesta ja niistä motiiveista, johon hajottaminen on perustunut ja perustuu edelleen. USA:n strategia Bill Clintonin kaudella, jolloin Jugoslavian kriisi alkoi, oli jatkoa kylmänsodan strategialle sosialistista leiriä vastaan. EU puolestaan halusi osoittaa USA:lle globalisaation nimissä, miten Saksan fasistisesta perinnöstä oli vapauduttu ja että nyt ollaan valmiita taisteluun fasismia ja Hitleriä vastaan Serbian orjuuttamassa Jugoslaviassa.

Neuvostoliiton ja Jugoslavian lähdettyä sosialismin rakentamisessa eri teille toisen maailmansodan jälkeen USA:n johtama länsi pyrki edistämään tuota erimielisyyttä tukemalla Jugoslaviaa taloudellisesti. Edullisten lainojen avulla Länsi sitoi Jugoslavian kehityksen omiin tarkoitusperiinsä. Taloudellisesti kehittymätön Jugoslavia otti tämän riskin, sillä se halusi aitoa kilpailua vapaamielisen ja demokraattisen sosialisminsa ja Neuvostoliiton stalinistisen sosialismin välille.

Tito halusi rakentaa Jugoslavian avulla kylmän sodan oloissa kolmannen, puolueettomien maiden blogin tasapainottamaan kärjistynyttä tilannetta. Tässä se turvautui aktiivisesti arabitaustaisiin islamilaisiin maihin. Jugoslavia oli tunnetusti monista kansallisuuksista koostuva valtio. Turkkilaisten valtakauden jäljiltä Jugoslaviassa oli paljon islamin uskoon kääntyneitä kansalaisia sekä Bosnian että Kosovon alueella. Omaksumansa strategian mukaisesti Titon Jugoslavia kohteli islamilaista väestönosaa hyvin. Sitä vaati läheinen yhteistyö islamilaisten valtioiden kanssa. Vielä tällä hetkelläkin Kosovon albaanien koulutustaso yliopistotutkinnoilla mitattuna on muita Jugoslavian kansoja korkeammalla tasolla. Myös poliittinen päätöksenteko painottui alueellisiin yksiköihin, tasavaltoihin ja autonomisiin alueisiin. Alueelliset valtakeskukset itse asiassa johtivat Jugoslaviaa. Tämä johti tietenkin keskusvallan heikentymiseen. Tässä tilassa Jugoslavia joutui kohtaamaan sosialismin romahtamisen Euroopassa.

Nationalismi, jolla Nato ja EU ovat Jugoslaviaan sekaantumistaan perustelleet, ei ilmennyt niinkään Sebian nationalismina, kuin islamilaisen kansanosan sekä Slovenian ja Kroatian nationalismina. Serbia, (suurimpana, mutta ei etuoikeutettuna kansana), olisi halunnut pitää liittovaltion koossa. Islamilainen kansanosa (jolla oli kansakunnan status Jugoslaviassa), sekä katoliset maat Kroatia ja Slovenia halusivat irtaantua Jugoslaviasta. Heitä kannusti sekä historialliset syyt toisen maailmansodan jälkeiseltä ajalta, että lännen tarjoamat taloudelliset tukitoimet irtaantumisen jälkeen. Islamilaiset kansanosat halusivat tehdä Bosniasta ja Kosovosta islamilaiset valtiot keskelle Eurooppaa.

Tilanteen kärjistyttyä 1980 – luvun lopulla Lännen aktiiviset toimet lisääntyivät. USA ja Euroopan johtavat valtiot tekivät johtopäätöksen, että Jugoslavian sosialistinen liittovaltio oli hajoamassa. Teurastettavasta otuksesta on pyrittävä saamaan mahdollisimman suuri pala lihaa itselleen. Hitlerin valloittama alue Balkanin niemimaasta haluttiin liittää takaisin Eurooppaan. USA tarvitsi (ja myös sai) alueelta tarpeellisen tukikohdan Aasiaan, Lähi-itään ja entisen Neuvostoliiton alueelle suuntautuvia operaatioita varten.

Natsivallan vihanpidon suurimpana kohteena olivat serbit. Perinteestäkö johtuu, että EU:n suurin valtio Saksa, käy taas serbien kimppuun syyttäen sitä natsismista ja vertaamalla Milosevicia Hitleriin. (Psykohistorioitsijoille mielenkiintoinen ongelma) Diana Johnstone muistuttaa kirjassaan, että tuo natsi-kielikuva ontuu, sillä Jugoslaviassa ei ollut ennen sisäisiä sotia yhtään poliittista vankia eikä keskitysleiä. Serbian leimaaminen fasistiseksi ja yltiönationalistiseksi maaksi katsottiin kuitenkin riittäväksi perusteeksi aloittaa raaka sotaoperaatio Jugoslaviaa vastaan 1999. Tuo sota jäi Kosovon osalta kesken. Jatkotoimenpiteiden suunnittelu annettiin Martti Ahtisaaren tehtäväksi. Näyttää siltä, että EU:n ja Naton inhimillisen katastrofin teoria on vaarassa johtaa uuteen inhimilliseen katastrofiin Euroopassa ja pahimmassa tapauksessa suuressa osassa maailmaa. Siinä Suomi haluaa taas juosta itseään maailmankartalle.

Diana Johnstonen mukaan EU:n käymissä ns. sovun- ja rauhanetsintäneuvotteluissa osapuolten kanssa Jugoslaviasta tehtiin tarkoituksella kansainvälisten sopimusten ja lakien vastainen tulkinta. Se tarkoitti sitä, että **koska Jugoslavian liittovaltio on hajoamassa, sillä ei ole minkäänlaista juridista statusta**. Ei myöskään liittovaltion niillä osilla, jotka olisivat halunneet pitää liittovaltion koossa, ja etsiä ratkaisua sisäisiin ongelmiin liittovaltion puitteissa esim. vaalien avulla, ollut kansainvälistä juridista statusta. EU halusi jättää Jugoslavian kansainvälisen lain ulkopuolelle. Sille sai tehdä mitä halusi, vain Lännen voima ratkaisisi miten syötäväksi sovittu saaliselän jaettaisiin. Tätä strategiaa EU, Olli Rehnin "johdolla", nyt toteuttaa.

Tällä tulkinnalla saattaa olla kohtalokkaat seuraukset monille maille. Globaalin kapitalismin tavoitteisiin se kyllä sopii. Raha pääsee jokaiseen maahan, olipa maa miten pieni tai suuri tahansa. Hajota ja hallitse on vanha vallanpitäjien perusohje. Rahalla löytyy klovneja ja narreja globaalin kapitalismin sirkukseen tekemään tarvittavia silmänkääntötemppuja ohjaamalla yleisön huomio hyviin asioihin kuten itsenäisyys, demokratia ja tasa-arvo, juuri silloin, kun nuo hyvät asiat toteutetaan alistamisena, rahan-valtana ja poliittisena sortona.

Heikki Typpö
http://punavihrealinja.blogspot.com

EU:n liittovaltiokehityksen uudet kuviot

Ajatus Euroopan liittovaltiosta ei ole uusi. Kreivi Richard Coudenhove-Kalergi esitti jo vuonna 1919 Euroopan Yhdysvaltojen perustamista. Hän ehdotti turvajärjestelmän ja tulliliiton luomista. 1930-luvun Saksassa natsit kehittivät ajatusta edelleen. Hitlerin ulkoministeri esitti 1939 yhteisvaluutta-alueen perustamista.

Suunnitelma toteutuikin vuonna 2002. Liittovaltioajatus kirjattiin uudelleen vuonna 1992 Maastrichtin sopimukseen, jolla perustettiin Euroopan Unioni. Siitä lähtien on koko ajan ollut käynnissä perussopimusmuutoksen valmistelu, sitä koskeva neuvottelu tai sen voimaansaattamisprosessi. Vuosina 2002-03 työskennelleen tulevaisuuskonventin ja 2003-04 kokoontuneen hallitusten välisen konferenssin tuloksena sovittiin, että EU:lle laaditaan liittovaltioon tähtäävä perustuslakisopimus.

EU:n perustuslakia vastustettiin v. 2005 ja 2006. Kansan mielipiteistä ei kuitenkaan välitetty mitään.

Liittovaltiolain hylkäys ja uudet juonittelut

Ranskan ja Alankomaiden v 2005 pidetyt kansanäänestykset estivät sen voimaantulon ja asiassa päätettiin pitää tuumaustauko. Suomi katkaisi sen passiivisen tuumaustauon puheenjohtajakaudellaan syksyllä 2006 alkaen kääntää ja kaulita asiaa uudestaan. Ilveilyn huipennuksena Suomen eduskunta ratifioi jo kerran kuolleen ja kuopatun perustuslakiehdotuksen - liturgisena kunnian- ja uskollisuudenosoituksena Unionia kohtaan.

Saksa jatkoi vempulointia ja sen puheenjohtajakauden lopulla annettiin hallitusten väliselle konferenssille uusi toimeksianto. Niinpä hylätty perustuslakiesitys esitettiin uudestaan – otsikko oli muutettu uudistussopimukseksi tai Lissabonin sopimukseksi. Siitä oli poistettu perustuslaillisiksi symboleiksi mielletyt lippu ja hymni. EU:n presidenttiä ei nimitetä presidentiksi. Sopimuksen laatijat säilyttivät 98 % hylätystä paperista, tekivät siitä lukukelvottoman ja harhaanjohtavan, poistivat sopimuksesta "Perustuslaki" -sanan, jota ei saa käyttää, koska se pakottaisi useat EU-maat alistamaan sen kansaäänestykseen. Totuus on kiusallinen Ranskalle ja Hollannille, joiden kansat hylkäsivät esityksen sekä Britannian ja Tanskan hallituksille, jotka ovat luvanneet järjestää kansanäänestyksen. Minisopimus tai pehmennetty perustuslaki saatiin aikaan fonttikokoa ja riviväliä pienentämällä; siinä on 8500 sanaa enemmän ja 62 sivua vähemmän kuin aikaisemmassa sopimustekstissä. Jäsenvaltioita kiellettiin alistamasta sitä kansanäänestykseen, koska se hylättäisiin useassa maassa selvin numeroin. EU yritti turhaan estää äänestyksen Irlannissakin, jossa maan perustuslaki edellyttää sitä.

Kuuluuko valtiovalta kansalle?

Suomen perustuslain mukaan "valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle". **Matti Vanhanen** selitti vanhaan tsaristiseen tapaan, ettei kansanäänestystä uudesta perustuslaista tarvita. Koska kyse on vallan siirtämisestä, kansalta on kysyttävä lupa vallan siirtoon. Sekä vallan siirto että kansalaisten muuttaminen alamaisiksi ovat jyrkästi Suomen perustuslain vastaisia asioita. Jos ne haluttaisiin toteuttaa, ensin olisi kumottava Suomen perustuslain tärkeimmät yleisperiaatteet.

Omituinen näytelmä

Vanhanen, Halonen ja muut myöntyväisyyspoliitikot yhtenä päivänä luonnehtivat EU:n perustuslakia "historialliseksi" ja "ratkaisevaksi" EU:n tulevaisuuden kannalta ja toisena päivänä vähättelevät hanketta. Perustuslakiluonnoksessa enemmistöpäätösten määrä lisääntyy ja veto-oikeutta rajoitetaan. Tämä ei ole se EU, johon Suomi 1.1.1995 liittyi Luulevatko vanhaset ja haloset, että kansalaiset eivät huomaa, miten heitä höynäytetään? EU:n perustuslain hyväksyminen ei ole läpihuutojuttu, jossa 2/3 enemmistö yksillä valtiopäivillä hyväksyy sen. Vallan siirto EU:lle, josta tulee juridinen henkilö ja itsenäinen toimija yli jäsenvaltioiden, merkitsee muutosta Suomen poliittiseen järjestelmään. Mitä eliitti pelkää, kun se ei uskalla antaa kansalaisille äänivaltaa asiassa? Demokratian vastakohta ei ole vain diktatuuri vaan myös näennäisdemokratia.

Murheellisimpia sivuja maamme kansanedustuslaitoksen historiassa oli, kun eduskunta 5.12.2006 äänin 125-39 ratifioi jo hylätyn perustuslakisopimuksen. Kansanedustajat itsekin kutsuivat ilveilyä "kuolleen hevosen piiskaamiseksi".

Perustuslain uudet vaatteet

Eduskunta sai 10.4. käsiteltäväkseen EU uuden perustuslain. Se on ylempi kuin omamme. Kaikki EU-lait ovat ylempiä kuin omamme. Myös kaikki EY-tuomioistuimen päätökset ovat EU:n ensisijaista lainsäädäntöä, omaamme ylempää. Jos EU laki ja Suomen laki ovat ristiriidassa, Suomen oikeusistuintenon tuomittava EU-lain mukaan ja Suomen virkamiesten on pantava täytäntöön EU-lait. Lakeja tulkitsee EY-tuomioistuin. Sen päätöksistä ei voi valittaa. EU-perustuslaista ei käydä kansalaiskeskustelua. EU ei ole toimittanut perustuslaista lukukelpoista versiota. Jos perustuslaki uudestaan hyväksyttäisiin, olisiko tarkoitus väittää, että asia on lakiemme mukaan hyväksytty 2/3 enemmistöllä kaksilla peräkkäisillä valtiopäivillä?

Suomen kansalle tulee antaa oikeus kansanäänestyksessä torjua sopimus, joka on yhteneväinen hylätyn EU perustuslakiesityksen kanssa.

Juhani Tanski

Kansalaiset EU:n perustuslakia ja militarisointia vastaan

Mielenosoitus ja joukkokokous

Voiton päivänä (Eurooppa-päivänä) 9.5.08
Kokoontuminen Senaatintorilla klo 15.30.
Marssi Eduskuntatalolle klo 16.00.
Mielenosoitus Eduskuntatalolla klo 16.30.

Kansan enemmitön mielipiteistä huolimatta hallitus aikoo ratifioinda ns. EU:n perussopimuksen. Se on suora kopio pari vuotta sitten kuopatusta EU:n perustuslaista.

Tule osoittamaan mieltäsi vastuutonta hallitusta vastaan.

Arviota HOK-Elannon vaaleista

Tässä valmistaudutaan ensimmäisiin Hok-Elannon vaaleihin 4 vuotta sitten. Silloin SKP:n ja Kansan äänen porukat mahtuivat samalle vaalilistalle.

Alkuvuodesta pidetyissä HOK-Elannon edustajiston vaaleissa ääniä annettiin kaikkiaan 136.689 eli äänestysaktiivisuus oli 26,8 prosenttia. Vaaleissa oli äänioikeutettuja kaikkiaan 509.696, mikä on 140.000 enemmän, kuin edellisissä vuonna 2003 toimitetuissa vaaleissa. Silloin äänesti 150.774 asiakasomistajaa ja äänestysvilkkaus oli 41,1 prosenttia.

Suomen Työväenpuolueen ja pienituloisten lista sai kaikkiaan 1539 ääntä, mikä on 1,1 % äänistä. Tätä tulosta voimme pitää erittäin hyvänä tuloksena, koska yhteisrintamapuolueemme on juuri perustettu ja hakee paikkaansa kansan keskuudessa. Listallamme oli 27 ehdokasta. Tässä yhteydessä voi mainita, että Kommunistien ja edistysmielisen osuustoiminnan ehdokaslistalla oli 75 ehdokasta ja ääniä he saivat 4073, mikä on 3 % annetuista äänistä. Tältä listalta edustajistoon valittiin Yrjö Hakanen.

Neljä vuotta sitten pidetyissä ensimmäisissä HOK-Elannon vaaleissa Kansan ääntä julkaisevat järjestöt olivat mukana yhdessä SKP:n kanssa "Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta"- listalla. Silloin tämä lista sai runsaat 2700 ääntä ja HOK-Elannon edustajistoon valittiin Yrjö Hakanen. Nyt käydyissä vaaleissa Suomen Työväenpuolueen ja Kansan äänen järjestöjen ehdokkaat (27 kpl) olivat "Suomen Työväenpuolueen ja pienituloisten"-listalla. KTP ja SKP esiintyivät yhteisellä "Kommunistien ja edistysmielisen osuustoiminnan puolesta"- listalla. Sekä Tiedonantajassa, että Työkansan Sanomissa meitä syytettiin siitä, että kieltäydyimme kommunistien kanssa yhteisestä vaalityöstä emmekä halunneet esiintyä heidän kanssaan yhteisellä listalla. Miten tämän asian laita oikeasti on?

Yhteistyöstä SKP:n ja KTP:n kanssa emme kieltäytyneet neljä vuotta sitten emmekä nytkään. Viime vuoden marras- joulukuussa SKP:n taholta (Yrjö Hakanen) tehtiin meille esitys muodostaa yhdessä vuoden 2003 vaalien tapaan myös näihin vaaleihin "Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta"-lista. Tähän vastasimme myöntävästi ja valitsimme keskuudestamme neuvottelijat yhteisiä valmisteluja varten. Tilanne kuitenkin muuttui, kun SKP:n taholta meille vähän myöhemmin esiteltiinkin yhteisen listan uudeksi nimeksi "Kommunistien ja edistysmielisen osuustoiminnan lista". Tämä käänne asetti meidät vaikean päätöksen eteen.

Edellisellä kerralla neljä vuotta sitten meillä oli selkeä demokraattinen yhteislista, jossa äänestäjille viestitettiin, että siinä ovat mukana kaikki edistykselliset osuustoimintaa ajavat voimat. Kuluneen neljän vuoden aikana asiat muuttuivat järjestöllisesti siten, että Kansan ääntä julkaisevat järjestöt olivat mukana perustamassa Suomen Työväenpuolue STP:tta. Tavoitteenamme on kehittää laaja työkansan yhteisrintama. Tämä ajatus SKP:n ja KTP:n esittämästä kommunistien listasta oli kuitenkin aika paljon ristiriidassa yhteisrintama-ajatuksen kanssa.. Käytännössä, kuten Tiedonantaja esittikin, "kyse oli SKP:n esittämästä listasta", jossa muut olivat SKP:n mukana. Viime vuonna keräsimme yli 5000 kannattajakorttia STP:n rekisteröimiseksi. Samalla esittelimme laajasti STP:n yhteisrintama-ajatuksen. Olisimme pettäneet lupauksemme, jos olisimme asettaneet ehdokkaamme yhteisrintaman sijaan pelkästään kommunistien listan kautta.

Olimme nytkin valmiita yhteiseen ehdokasasetteluun v. 2003 tapaan, mutta tähän SKP ja KTP eivät suostuneetkaan. Esitimme myös aivan kirjallisesti, että olisimme solmineet yhteisen vaaliliiton. Näistä esityksistä SKP (ja KTP) kieltäytyivät. Tämä antaakin aiheen olettaa, että esitys asettaa ehdokkaat pelkästään kommunistien listan sisälle oli nyt tehty sen vuoksi, että keskeisin ajatuksemme -kansanrintaman rakentaminen - ei olisi päässyt esiin. Edelleenkin olemme vakuuttuneita siitä, että ilman laajaa yhteistyötä vaihtoehtoista politiikkaa nykymenolle tuskin voidaan kehittää. Ennakkoehdoitta olemme edelleenkin valmiit käymään keskusteluja yhteistyöstä KTP:n ja SKP:n kanssa.

Johtopäätöksenä voimme todeta, että mikäli olisimme esiintyneet yhdessä demokraattisella yhteislistalla, olisimme mahdollisesti saaneet puolueisiin kytkemättömällä "Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta- listalla" enemmän ääniä, kuin puoluelistoilla, mikä olisi voinut tuoda meille kolmekin edustajapaikkaa. Tällainen lista ei olisi mitenkään haitannut siihen osallistuvien järjestöjen ja puolueiden imagoa, sillä jokainen olisi voinut tahollaan hoitaa tiedotuksensa omalla tavallaan. Yhteisellä listalla **olisimme saaneet varmasti 2 paikkaa eli - Yrjö Hakasen seuraksi - olisi listaltamme mennyt läpi Anna Nevalainen.** Eli jos SKP:n ja KTP:n tavoite vaalissa oli kiusanteko STP:lle, tavoite onnistui. Jos taas haluttiin edistää edistysmielisen osuustoiminnan tavoitteita, tuloksena oli epäonnistuminen.

Uskomme, että saimme arvokasta kokemusta uusliberalismin vastaisen rintaman rakentamisesta. Uskomme ja toivomme, että tämä muistetaan kesällä, kun solmimme kuntavaalien vaaliliittoja eri paikkakunnilla. **Yhteistyö on voimaa**!

Metallityöväen liiton liittokokousvaalieista

Metalliliitossa ylintä päätösvaltaa käyttävän liittokokouksen vaalit ovat tätä kirjoittaessa vielä kesken. Kokoukseen valitaan suhteellista vaalitapaa käyttäen 486 edustajaa, jotka päättävät liiton tulevan suunnan seuraavaksi neljäksi vuodeksi. Ennakkovaalit olivat 14-28.4.2008. Vuoden 2004 vaaleissa äänesti 55,1 prosenttia äänioikeutetuista jäsenistä.

Liittokokous valitsee liiton puheenjohtajan, sihteerin ja muut liittotoimikunnan jäsenet.

Lisäksi liittokokous valitsee jäsenet liittovaltuustoon, joka on liittokokousten välillä liiton korkein päättävä elin. Liittotoimikunta hoitaa liiton hallituksena liiton asioita.

Vaalit ovat myös Metallityöväen työttömyyskassan edustajiston vaalit, joissa valitaan edustajat kassan edustajiston kokoukseen. Edustajiston kokous mm. valitsee kassan hallituksen jäsenet.

Vaaleissa on ehdolla kaikkiaan 1407 ehdokasta, jotka jakautuvat vaaliliitoittain seuraavasti:
-Metallin yhteistyön vaaliliitto(sdp) A 759 ehdokasta
-Keskustan ja sitoutumattomien vaaliliitto B 17 ehdokasta
-Metallin vaikuttajat(vas)vaaliliitto C 619 ehdokasta
- Itsenäisen metalli puolesta(SKP) D 9 ehdokasta
- Vaaliliittojen ulkopuolisia ehdokkaita 3

Vaalisotku

Vaalien ennakkoäänestys on hoidettu muutaman kerran postiäänestyksenä. Niin nytkin, 14-28.4. Sen jälkeen kaikki menikin sitten sekaisin. Itella, entinen posti, oli jotenkin onnistunut sotkemaan ennakkoon äänestäneiden joukkoon sellaisia jotka eivät olleet äänestäneet, eikä lähettänyt heille uurnavaalikirjettä lainkaan. Vastaavasti taas osa niistä, jotka jo olivat äänestäneet saivat postissa uurnavaalikirjeen, joka sisälsi todisteen äänioikeudesta uurnavaalissa.

Alun perin uurnavaalin piti olla 6-8.4-08.Perjantaina 4.4 vaalitoimikuntien puheenjohtajat saivat tekstiviestin, jossa kerrottiin liittotoimikunnan kokoontuvan 5.4,asia liittokokous. Liittotoimikunta päätti, että uurnavaali6-8.4 perutaan ja että seuraava kokous pidetään 8.4 jolloin tiedetään joudutaanko koko vaali perumaan ja liittokokous siirtämään syksyyn. Onneksi näin ei kuitenkaan käynyt ja uurnavaalit siirrettiin pidettäväksi 27.4-29.4-08.

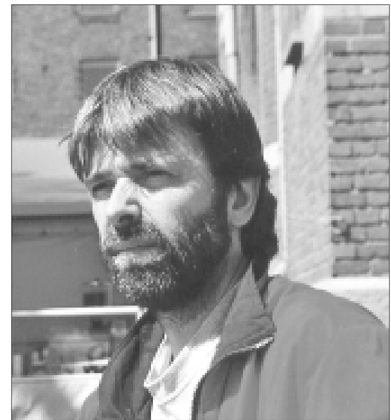
Tutkintapyyntöjä

Metallin vaalit ovat aina olleet ankaria kisoja demareiden ja kommunistien, nykyisin vasureiden välillä. Niin nytkin. Metalliliitto on tehnyt päätöksen, ettei jäsenistön osoitetietoja anneta vaaliliitoille. Ammattiosastot saavat omien jäsentensä tiedot jäsenrekisteristä ja on osastojen päätettävissä antavatko ne osoitetiedot oman osastonsa eri vaaliliittojen ehdokkaille. Yleensä näin on myös tapahtunut. Jostain kumman syystä demareiden, eli "metallin yhteistyön" vaaliliiton vaalimainoksia alkoi kuitenkin ilmestyä jäsenistön postiluukuista ennen kuin osastot näitä päätöksiä ehtivät tekemään. Niinpä heräsi epäilys, että demarit, jotka liittoa tosiasiallisesti johtavat, ovat käyttäneet jäsenrekisteritietoja liiton päätösten vastaisesti. Tästä syystä on Poliisille tehty muutama tutkintapyyntö. Nähtäväksi jää mitä virkavalta saa selville, vai saako mitään.

Vaalivaleita ja aaveita

Demarit myös yrittävät pelotella jäsenistöä kommunismin aaveella, jonka he väittävät kummittelevan Metallin vaikuttajien vaaliliitossa. Joissakin demareiden vaalimainoksissa lukee, että metallin vaikuttajat vaaliliitto on "Vasemmistoliiton, SKP:n ja sitoutumattomien vaaliliitto". SKP:n vaaliliitosta ei sitten puhutakaan mitään! Kyseessä ei varmastikaan ole painovirhe eikä tietämättömyys, vaan viime kesänä solmitun surkean työehtosopimuksen jäsenistössä aiheuttama tyytymättömyys, jonka demarit pelkäävät koituvan vaaleissa tappiokseen. Siitä tämä tökerö yritys pelotella jäsenistöä kommunismin aaveella.

Eihän se mikään salaisuus ole, että Metallin Vaikuttajat vaaliliittoon on jokunen kommunismin aaveeksi itsensä laskeva eksynyt, mutta SKP:llä ei Vaikuttajien kanssa ole mitään tekemistä, vaan sillä on oma vaaliliittonsa. Suunnitteilla olevasta TEAM suurliitto hankkeesta ei nyt aivan suoranaisesti valehdella, mutta annetaan ymmärtää, että se on jo päätetty asia tyyliin: "Suurliittohanke etenee". Eteneehän se, ei siinä mitään. Jäsenistöltä vaan ei ole kysytty yhtään mitään. Nyt valittavat liittokokousedustajat päättävät toukokuussa kuinka asiassa edetään. Kokouksessa päätetään myös se järjestetäänkö liittofuusiosta jäsenäänestys. Fuusiokaavailuissa mukana oleva Kemianliitto on jäsenäänestyksen päättänyt järjestää. Paras tapa varmistaa jäsenäänestys myös Metallissa, on äänestää liittokokous vaalissa Metallin Vaikuttajien ehdokkaita.

Markku Nieminen

Äänestämään!

Uurnavaalit siis ovat 27-29.4.2008.Toivottavasti kaikki ne äänioikeutetut, jotka eivät vielä ole äänestäneet antavat äänensä liiton nykyistä menoa vastaan, muutoksen puolesta. Viimevuosina liitossa demareiden(sdp:n puoluehallituksen?) toimesta omaksuttu linja, jossa otetaan ja hyväksytään neuvottelupöytään kaikki mitä työnantajapuoli ikinä keksii esittää, on muutettava.

Metallityöläisten on saatava jäsenmaksuilleen muutakin vastinetta kuin Ahjo- lehti ja kalenteri!

Metallityöväenliiton on lopetettava ruikutus työnantajien kovenevista vaatimuksista ja otettava aloite käsiinsä esittämällä selkeitä parannuksia jäsentensä elinehtojen parantamiseksi!

Tie linjan muutokseen alkaa äänestämällä Metallin Vaikuttajat vaaliliiton ehdokkaita. Se on meistä kiinni!

Markku Nieminen
pääluottamusmies
Metallin Vaikuttajat n:o 59

Talvisota osa 7...

SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaan artikkelisarja Talvisodata on edennyt jo 7. artikkeliin. Ja lisää on tulossa seuraavissa Kansan äänen numeroissa.

Muistuttakaamme mieliin tuo vuoden 1940 maaliskuun 9. päivänä kello 22 illalla pidetyn Valtioneuvoston istunnon muistiinpanot:

Tanner jatkaa seuraavasti:
"On väärin sanoa, etten olisi tehnyt selkoa asioista. Olen selostanut Ruotsin kantaa sotilasliiton suhteen. Asiasta on ollut kysymys sekä ulkoministerin että pääministerin kanssa. Mutta tämä on suuri asia, joka vaatii aikaa. Ei siihen tänään voi saada vastausta. Mitä Saksaan tulee, se on entisellä kannallaan: ei halua sekaantua asiaamme. Tunnusteluihin on annettu tieto, ettei se suostu välittämään rauhaa. Epäilen, saako Svinhuvud mitään aikaan. Kuulimmehan juuri äsken Kivimäeltä sikäläisen kannan."

Siis rauhanneuvottelut etenivät Moskovassa kaikesta huolimatta. Vaikka täällä kotomaassa ei näyttänyt olevan, poliittisella johdolla eli hallituksen suurimmalla osalla jäseniä, homma hanskassa. Näin oli mahdollista herrojen Rytin ja Tannerin venkoilu erilaisilla asioilla. Heillä ainoastaan oli kokonaisuudessaan tiedossa tuo tärkeä Göringin lähettämä viesti. Niinpä oli tarve keksiä joitakin selityksen tapaisia, joilla kansalaiset saataisiin uskomaan aivan muihin syihin, miksi oli tarve lopettaa äkisti sota. Tarvittiin selitykseksi jotain sellaista jolla saatiin kansalaisille syötettyä tappio kansallisena voittona sekä voiman näytteenä. Ja mikäpä muu se suomalaisille olisi ollutkaan sopivampi syntipukki kuin Ruotsi. Ruotsilla oli helppo selvittää suomalaisille monta karvasta kalkkia voittona.

Tulkintani Talvisodasta kirjan sivulla 205 kirjoittaa Heikki Ylikangas seuraavaa:

"Rauhanteon jälkeen tuli sen välttämättömyyden varmistamisen vuoro sekä aikalaisten ja jälkimaailman reaktioita silmälläpitäen. Suomen johtomiesten julkiset kannanotot sodan päätyttyä rakenneltiin ymmärrettävästi lähinnä siitä näkökulmasta, että ketään ei päästäisi arvostelemaan vääristä valinnoista. Näissä puheissa ei totuutta välttämättä säästelty. Tämä käy erityisesti ilmi Väinö Tannerin 13.3.1940, muutama tunti rauhanteon jälkeen pitämässä radiopuheessa. Siinä Tanner mainitsee korostetusti länsivaltain tarjoamasta avusta. Hän kertoo, että sotilasjohto perehtyi hankkeeseen tarkoin ja että sen yksityiskohdista neuvoteltiin perusteellisesti. 'Sen [= avustussuunnitelman] on havaittu olevan kaikin puolin tehokkaan', Tanner tiivistää tutkimusten ja neuvottelujen yhteenvetona. Joukkojen pääsy Suomeen oli kuitenkin paha ongelma. Itämeri oli suljettu, Petsamo vihollisen miehittämä. Ainoa kelvollinen reitti kulki Narvikista rautateitse Norjaan ja Ruotsin läpi. Suomen hallitus oli 'useampaan otteeseen' kääntynyt näiden maiden puoleen 'pyytäen liittolaisvaltojen apujoukoille läpikulkuoikeutta'. Länsivaltain hallitukset olivat ikään tehneet saman pyynnön. Pyyntö oli kummassakin tapauksessa 'jyrkästi kielletty'. 'Tämä jyrkkä kielto', jatkaa Tanner, 'on asettanut voittamattomalta näyttävän esteen liittolaisvaltojen apuuntulolle'. Suomi oli siten jätetty yksin selvittämään välejään suuren vastustajan kanssa.

Suomen kohtaloksi koitui Tannerin katkeransävyisen puheen mukaan Ruotsin ja Norjan asenne. Ne estivät Suomen saamasta tehokasta apua. Sen vuoksi yksin jätetyn Suomen oli pakko tehdä rauha. Näin Tanner asian esitti." Näin kirjoitti Heikki Ylikangas.

Niinpä niin. Hallituksessa Tanner luonnehti lännen hankkeita mittasuhteiltaan mitättömäksi ja aikataulultaan myöhästyneiksi. Kummallista kyllä Tanner antoi radiopuheessaan 1.3.1940 ymmärtää, että lännen apu olisi ollut tehokasta ja vaikuttanut olennaisesti sodan kulkuun.

Tannerin esittämä väite Suomen esittämästä pyynnöstä Norjalle ja Ruotsille on hyvin kyseenalainen. Suomi ei milloinkaan virallisesti pyytänyt Skandinavian mailta länsivalloille läpikulkuoikeutta. Sitä ei voitu tehdäkään, koska hallitus ei koskaan tehnyt päätöstä avunpyynnöstä. Eli sellaista päätöstä ei näytä olevan, että hallitus olisi päättänyt pyytää Ruotsin ja Norjan suostumusta länsivaltojen joukkojen läpikulkuun. Tosiasia taasen on se, että Suomen hallituksen edustajat olivat tiedustelleet miten Ruotsin ja Norjan hallitukset menettelisivät jos pyyntö asianmukaisesti esitetään.

Tanner ei myöskään radiopuheessaan maininnut sanan sanaa rintamatilanteesta joka oli käytännöllisesti katsoen perikadon partaalla. Historioitsija A. F. Upton uskoo ilman muuta, että Tannerin puheessa oli kyse sisäpolitiikasta. Uptonin katsannossa Tanner salasi puheessaan armeijan kestämättömän tilanteen.

Heikki ylikangas kirjassaan Tulkintani Talvisodasta sivulla 208 kirjoittaa seuraavaa: "Niin – miksi Tanner oikeastaan puhui 13.3.1940 niin kuin puhui? Tahtoiko hän ohjata kansan moitteet kohdistumaan Suomen läntisiin naapurimaihin? Halusiko hän ensi sijassa ylläpitää kansan yhtenäisyyttä ja rohkeutta? Osaksi varmasti näinkin, mutta vaikea kuitenkin on ymmärtää, miksi hän ei voinut vedota siihen, että lännen lupaama apu oli määrällisesti liian vähäistä ja ajallisesti myöhästynyttä – jos hän kerran todella oli sitä mieltä. Hallituksessa hän oli toistellut tätä argumenttia tämän tästä. Minkä vuoksi hän tekemällä teki erityisesti Ruotsista syntipukin? Mihin katosi Tannerista Soikkasen korostama horjumaton solidaarisuus Ruotsia johtaneita sosiaalidemokraatteja kohtaan? Ja minkä ihmeen takia Tanner ei voinut myöntää, että rauha tehtiin sotilaalliselta kannalta katsoen yhdennellätoista hetkellä, mikäli tosiaan niin oli laita? Kai ainakin rintamilla uupuvat taistelijat olisivat sen käsittäneet, jos kerran viimeiset olivat tuutissa? Lundinin mukaan Tanner halusi sodan jälkeen 'puhdistautua yleisen mielipiteen silmissä niin perusteellisesti kuin suinkin'. Siitäkö oli kyse."

Ja Heikki Ylikangas jatkaa kirjassaan seuraavasti: "Näistä kysymyksistä ei selvitä ellei oleteta, että Tannerin päämotiivi oli johtaa huomio pois rauhanteon painavimmasta syystä: Saksan suunnitelmista hyökätä lähitulevaisuudessa Neuvostoliiton kimppuun ja Suomen liittymisestä sotaan mukaan tavoitteenaan menetettyjen alueiden takaisinvaltaus. Mikäli syy oli tämä, se ei missään tapauksessa eikä millään muotoa saanut tulla julki. Tannerin katsannossa vuoto tässä suhteessa oli valtio- tai maanpetokseen verrattava raskas rikos. Näin on ajateltava sen perusteella, miten hän suhtautui rauhanpäätöksiä koskeviin vuotoihin. Kun Suomen Tietotoimiston johtaja Eero A. Berg välitti lehdistölle, että eduskunnan ulkoasiainvaliokunta oli hyväksynyt rauhanehdot, Tanner hankki hänelle vankilatuomion. Tanner katsoi Bergin syyllistyneen valtio- ja maanpetokseen."

Mitenkäs sitten muut maamme silloiset johtohenkilöt käyttäytyivät? He seurasivat vähäisin poikkeamin Tannerin viitoittamaa linjaa. Mannerheim niin ikään nimesi Ruotsin kauttakulkukiellon syyksi siihen, miksi länsiapua ei pyydetty. Eräiden tutkijoiden käsityksen mukaan tämänsisältöinen selittely tapahtui siksi, että muutoin avusta luopumista oli mahdoton tehdä hyväksyttäväksi kansalle. Tuo edellä mainittu tulkinta on huono. Se on huono siksi, että Ryti ilmoitti puheessaan asian kansalle. Rytin mukaan syynä olivat avun riittämättömyys ja sen myöhästyminen sekä Saksan vastatoimet ja niihin liittyvät suursodan vaara.

Jatkuu

Sosialismin näköalat ja kommunistisen liikkeen tehtävät tämän päivän maailmassa

Helsingissä Kirvesmiesten kerholla pidettiin 9.3. Kommunistien Liiton ja Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen yhteinen seminaari aiheesta "Sosialismin näköalat ja kommunistisen liikkeen tehtävät tämän päivän maailmassa". Pääalustuksia oli kaksi. Heikki Männikkö alusti isäntien puolesta ja Sergei Skvortsov NKP:n puolesta.

Julkaisemme tässä numerossa Heikki Männikön alustuksen ja seuraavassa numerossa Sergei Skvortsovin alustuksen.

Marxilais- leniniläinen yhteiskuntatiede muodostaa edelleen sen tieteellisen perustan, josta käsin tulee kaikki yhteiskuntamme ilmiöt arvioida.

Muutokset ymmärrettävä tätä tieteellistä perustaa vasten

Maailmamme on 50 vuoden aikana muuttunut perusteellisesti: Sosialismi on kokenut tunnetut taka-iskunsa, voimistuva imperialismi jakaa uudelleen maailmaa myös aseellisesti, työväenluokka on rakenteellisesti muuttunut, työväenluokka kaipaa uutta yhdistävää luokkataistelutaktiikkaa, globaaliset ristiriidat kärjistyvät. Kaikki nämä muutokset meidän tulee ymmärtää marxilais-leniniläisen yhteiskuntatieteen kautta.

Luokkataistelutaktiikka, yhteiskunnalliset arviot muuttuvat yhteiskunnan muutoksen mukana

Tänään yksi perusongelma on, että monet kommunistit ymmärtävät marxismi- leninismin väärällä tavalla. Työväenluokan käytössä on Marxin, Engelsin, Leninin sekä sosialististen maiden tieteellisten tutkimuslaitosten työn tuloksena syntynyt marxilais-leniniläinen yhteiskuntatiede. Sitten meillä on tämän yhteiskuntatieteen kautta tehty arvio kulloisestakin yhteiskunnallisesta tilanteesta. Tämän arvion tulisi elää koko ajan yhteiskunnan muutosten mukana. Hyvin useasti kommunistien piirissä vedotaan sellaiseen yhteiskunnalliseen arvioon, joka ei ole enää ajankohtainen. Ei nähdä, että yhteiskunta ympärillämme muuttuu ja kehittyy ja näitä muutoksia heijastavien arvioiden tulee myös muuttua.

Esimerkkinä työväenluokan muuttuminen

Tästä uudelleen arvioimisesta esimerkkinä olemme Kommunistien Liiton piirissä arvioineet, että tänään työväenluokka on suurempi kuin koskaan aiemmin, käsittäen jopa yli 80 % kansasta. Huomattava osa perinteisestä sivistyneistöstä, toimihenkilöistä ja palvelualojen työntekijöistä kuuluu palkkatyöväkeen ja samalla työväenluokkaan. Toinen kysymys on, että valtaosa nykyisestä työväenluokasta ei tunne omaa luokka-asemaansa. Yksi tehtävämme onkin tehdä työtä, että työväenluokka oppii tunnistamaan itsensä yhteiskuntaluokkana

Missä ovat ne kommunistit, jotka näkevät muutoksen marxilaisessa valossa?

Lukuisille marxilaisille ryhmille ja puolueille on ongelmana, että marxilaista tiedettä ei kyetä ottamaan politiikan työkaluksi. Euroopassa toimii jopa satoja marxilaisia puolueita ja ryhmiä, jotka jossain muodossa olivat olemassa jo vuosikymmenet sitten. Ne määrittelivät linjaansa silloisten auktoriteettien ja suuntausten mukaan. Vaikeuksien ilmeneminen kommunistisessa- ja työväenliikkeessä nosti silloin esiin lukuisia erilaisia virtauksia Nämä samat virtaukset ovat olemassa tänäänkin yrittäen ratkaista silloin omaksumansa linjan pohjalta tämänpäivän ongelmia. Se ei toimi. Tämän päivän ongelmat ovat aivan toisenlaiset. Siksi ne tulee ratkaista kylläkin marxilaisen tieteen avulla, mutta käymällä käsiksi tämän päivän kysymyksiin.

On kysyttävä, missä ovat ne "kommunistit", jotka hakevat marxilais-leniniläisen tieteen kautta ratkaisuja tämän päivän kysymyksiin?.

Sosialismin hajoaminen marxilaisen tieteen näkökulmasta

Yksi tärkeimmistä kysymyksistä, jota emme voi ohittaa, on "Miksi sosialistinen järjestelmä koki tunnetut taka-iskunsa ja johti kommunistisen ja työväenliikkeen luokkataistelutaktiikan pysähtymiseen"? Tätä ratkaisematta emme selviä eteenpäin. Tämän ratkaisu antaa avaimen monen muun kysymyksen ratkaisuun.

Jo 90-luvun alkupuolella arvioimme tätä kysymystä. Silloin esitimme kysymyksen: Kun sosialismi kehittyi 70 vuotta saavuttaen suuria voittoja tieteen, talouden ja yhteiskuntapolitiikan alueella ja kykeni torjumaan kaikki vastustajien taloudelliset, sotilaalliset ja ideologiset hyökkäykset, niin miksi se ei kyennyt torjumaan 80-luvun poliittista ja ideologista hyökkäystä.

Jo silloin arvioimme, että kyse ei voinut olla pelkästään joidenkin ideologisista tai poliittisista harharetkistä, salalaliitosta tai poliittisista yms. virheistä. Nämä kaikki olisi kyllä kyetty torjumaan. Päädyimme arvioon, että sosialismin kaltaisen maailmanjärjestelmän taantuminen oli mahdollista vain, että sen taustalla vaikuttivat talouden, yhteiskuntakehityksen ja luokkataistelun lainalaisuudet, joita ei osattu ennakkoon arvioida, jotka ehkä hämärästi nähtiin, mutta joille ei voitu mitään. Aikamme säästämiseksi tuon esiin joitain pääkohtia miten tänään Kommunistien Liitossa näemme tämän kysymyksen:

a) 1900-luvun sosialismi perustui perinteiseen tehdastyöväenluokkaan, joka hallitsi tehdasteollisuutta ja sen varaan rakentuvaa tuotantoa. Reaalinen sosialismi kykeni kilpailemaan kapitalismin kanssa niin pitkään, kuin tämäntyyppinen teollisuus muodosti tuotantoelämän perustan. Mutta tuotantovoimien kasvu toi mukanaan automaattisen tietojenkäsittelyn ja sen soveltamisen tuotantoon. Tämä oli tuotantovoimien kehitykselle yhtä vallankumouksellinen hyppäys, kuin 200 vuotta aiemmin siirtyminen manufaktuurituotannosta koneelliseen tehdasteollisuuteen. Tällaisessa tilanteessa kapitalismi markkinatalouteen sisältyvän arvolain vaikutuksesta kykeni hyvin nopeasti soveltamaan tuotantoon uusia menetelmiä, mikä antoi lisää voimaa kapitalismille.

b) Sosialistinen maailmanjärjestelmä ja etenkin Neuvostoliitto noudattivat talouden ohjauksessa keskitettyä suunnitelmataloutta. Kuitenkin, kun Neuvostotalouden piirissä toimi 70- luvulta jo satojatuhansia yrityksiä, tuotti niiden keskitetty ohjaaminen ongelmia tilanteessa, jossa taktiikkana oli kilpailu kapitalismin kanssa ja olisi tullut kyetä nopeaan päätöksentekoon ja taloudelliseen operointiin. **Tässä nimenomaisessa historiallisessa tilanteessa kapitalismi osoittautui paremmaksi**.

Tässä yhteydessä haluan todeta, että näistä ongelmista huolimatta suunnitelmatalous kuuluu sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntaan ja osoittaa kyllä vielä voimansa. Neuvostoliitossa tätä ongelmaa yritettiin korjata siten, että otettiin käyttöön erilaisia taloudellisia kannustimia jo 50- luvulta lähtien mm. maatalouden piirissä ja sitten myöhemmin muun kansantalouden alueella. Talouselämän johtoon alettiin kouluttaa pelkästään talouden asiantuntijoita vailla syvällisempää ideologista asiantuntemusta. Jälkeenpäin katsoen nämä toimenpiteet pikemminkin lisäsivät sosialistisen yhteiskunnan ongelmia, koska taloudelliset vipusimet loivat vääränlaista kuvaa sosialismin tavoitteista ja arvoista. Myöskään puhtaat talouden asiantuntijat eivät aina vaikeissa tilanteissa ottaneet talouden ohjauksessa huomioon sosialismin periaatteita. Alkoi muodostua varjotaloutta ja sen mukana myös sellainen sosiaalinen ryhmä t. kerros, jolle kasaantui varjotalouden avulla hankittua rahaa.

c) Kolmanneksi nostaisin esiin tärkeän ideologisen kysymyksen. Marx ja kommunistit puhuivat jo varhain kommunistisesta yhteiskunnasta. Kirjoituksessaan Gothan ohjelman arvostelua Marx osoitti kommunistisen yhteiskunnan kehityksen jakautuvan alempaan ja korkeampaan vaiheeseen. Ensimmäisessä vaiheessa säilyvät pitkään kapitalismilta perityt ongelmat. Sitten kommunismin korkeammasta vaiheesta Marx toteaa mm.,että työ ei ole enää toimeentulokeino vaan siitä tulee ensimmäinen elämäntarve. Ja vasta sen jälkeen yhteiskunta voi kirjata lippuunsa "jokaiselle kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaan".

Tänään voimme todeta, että kommunistisen yhteiskunnan ensimmäistä vaihetta toteutettiin menestyksellisesti sosialistisen maailmanjärjestelmän piirissä. Neuvostoliitossa saavutukset kansantalouden, tieteen, koulutuksen ja sosiaalisen hyvinvoinnin alueilla olivat valtavat. Mutta teoreettinen käsitys sosialismista ja kommunismista ei juurikaan muuttunut. Kaikki ne 50-80-luvuilla suomenkielelle venäjästä käännetyt marxilaisen filosofian ja taloustieteen oppikirjat näkevät sosialistisen yhteiskunnan keskeisenä tavoitteena tuotannon, kulutuksen ja materiaalisen hyvinvoinnin jatkuvan lisäämisen. Teoriaa sosialistisen ja kommunistisen yhteiskunnan rakenteesta ja keskinäissuhteesta ei juurikaan kehitetty eteenpäin siitä, mitä Marx totesi Gothan ohjelman arvostelussaan, vaikka yhteiskunta ympärillä kehittyi valtaisin askelin.

Meillä on tunnus, jossa lukee: "Voittoisa työväenluokka tukeutuu sosialismiin". Tällä tarkoitamme sitä, että tulee olla perusteltu tavoiteltava sosialistinen päämäärä, jonka puolesta tehdään pitkällä tähtäimellä työtä. Silloin myös välitavoitteet saadaan toteutettua ja saavutetaan voittoja. Sosialismin alkuaikoina, kun talous ja aineellinen hyvinvointi olivat hyvin alhaisella tasolla, oli luonnollista, että sosialismin tavoiteasettelussa etusijalla olivat yhteiskunnan aineellisen perustan ja hyvinvoinnin kehittäminen. Valtio ja vallankumous-teoksessaan Lenin kirjoitti:"Poliittisesti ero kommunismin ensimmäisen eli alemman vaiheen ja toisen eli korkeamman vaiheen välillä tulee ajan oloon todennäköisesti valtavan suureksi, mutta nyt kapitalismin aikana olisi sen julistaminen naurettavaa".

Tänään tiedämme, että yhteiskuntakehitys on tuottanut toimeentulokysymysten rinnalle uusia globaaleja ristiriitoja, joiden ratkaiseminen on välttämätöntä ihmiskunnan selviytymisen ja hyvinvoinnin kannalta. Tässä viittaan vaikkapa ilmastomuutokseen, ekokatastrofiin t. pandemioihin. Sosialismin ja kommunismin teorian olisi tullut kehittyä ja kyetä sovittamaan yhteen aineellisen hyvinvoinnin kehittämisen kysymykset muiden yhteiskunnallisten kärjistyvien ristiriitojen kanssa. Tähän ei kyetty eikä meistä kukaan kyennyt tätä kysymyksenasettelua vielä 80-luvulla muotoilemaan.

Alkuperäinen sosialismin ihanne aineellisen hyvinvoinnin jatkuvasta kasvusta ei enää kyennyt mobilisoimaan joukkoja eikä se paljoakaan poikennut siitä mihin kapitalismi kykeni.

Näyttää lähinnä siltä, että myöskään sosialismin oloissa yhteiskunta ei kyennyt sopeutumaan poliittisesti alati kasvaviin tuotantovoimiin. toimeentulokysymysten lisäksi sosialismille ei osattu esittää uutta selvää funktiota. Arasteltiinko tässä, koska muutokset sosialismin kehittämiseksi olisivat tuoneet keskipitkälläkin tähtäimellä muutoksia tavalliseen arkielämään. Tilannetta ohjasi marxilaisen talous- ja yhteiskuntatieteen hyvin tuntema tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden laki. Kun sosialismia ja kommunismia kehittämällä ei osattu tai uskallettu etsiä vastaavuutta kasvaneiden tuotantovoimien kanssa oli edessä paluu kapitalismiin.

Sosialismin romahdus oli lähinnä väistämätön. Kun aiemmin sosialistinen maailmanjärjestelmä oli kyennyt olemassaolollaan estämään uuden imperialismin esiintulon, huomattiin imperialismin keskuksissa reaaliajassa sosialismin kasvanut epävarmuus. Kapitalistiblokkien toimet maailman uudelleenjakamiseksi alkoivat uudelleen ja kehitettiin tätä tukeva uusliberalistinen talouspolitiikka. Ja Neuvostoliitossakin oli kasvaneen varjotalouden kautta muodostunut se sosiaalinen joukko, jolla oli rahaa ja näkemys siitä miten sosialistinen omaisuus voidaan kapitalisoida kapitalistiseksi omaisuudeksi. Tämä joukko otti iloiten vastaan uusliberalistisen politiikan ja oikeastaan kukaan ei asettunut todelliseen vastarintaan.

Yksi johtopäätös

Monet kommunistit esittävät tämän sosialismin hajoamiseen johtaneen prosessin yhteiskunnallisten toimihenkilöiden t. puolueiden virheiden ja petturuuden kautta. Todellisuudessa yhteiskuntapolitiikan laajemmat lainalaisuudet olivat prosessin varsinainen sisältö ja se miten tässä yhteiskunnalliset toimihenkilöt toteuttivat tätä kehitysprosessia muodosti yhteiskuntakehityksen ilmenemismuodon. Missään tapauksessa tämä ei tarkoita sitä, että vääriä ja jopa rikollisia ratkaisuja tehneet poliitikot tulisi vapauttaa vastuusta. Kyllä he ovat verrattavissa sotarikollisiin.

Mutta näkemällä sosialismin hajaannukseen johtanut kehitys luokkataistelun ja yhteiskuntapolitiikan lainalaisuuksien seurauksena, on meidän huomattavasti helpompi arvioida uutta kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa. Tällainen arvio tuo kaikki kommunistit samalle lähtöviivalle. Enää ei ole syytä etsiä huonoon kehitykseen johtaneita syitä toistemme virheistä, vaan voimme paneutua tämänhetken tilanteen ja toimintataktiikan analyysiin.

Nykyisen aikakauden luonne

Vastavoiman puuttuessa jakavat kapitalistiblokit uudelleen maailman taloudellisia voimavaroja ja markkinoita. Ne siirtävät suurtuotantoa kehitysmaihin käyttäen hyväksi niiden halpaa työvoimaa. Kyse on uudesta imperialistisesta vaiheesta. Tämä kehitysvaihe on vielä nousevaa. Markkinoita, työvoimaa ja alueita, jonne voi laajentua, löytyy vielä pitkään. Mutta samalla myös yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyvät. Vanhoissa teollisuusmaissa tilanne kärjistyy työpaikkojen siirtyessä halvempiin maihin. Uusissa teollistuvissa maissa, vaikka toimeentulo kohoaakin, pyrkivät kapitalistit laskemaan toimeentulorajaa alle työvoiman todellisen arvon. Luokkataistelun kärjistymisenä tämä ilmenee jo nyt, mutta viimeistään silloin, kun nykyinen imperialistinen vaihe saavuttaa kypsyytensä ja kokee ensimmäisen maailmanlaajuisen liikatuotantopulansa. Siinä myös piilee kapitalismin määrällisten rajojen loppuminen. Sen jälkeen ei enää löydy alueita jonne laajentua. Lisäksi nykyisenkaltaisen markkinatalouden seinä tulee vastaan toiselta suunnalta. Kulutusta ja tuotantoa on alettava säädellä mm. ekokatastrofin torjumiseksi.

Nykyisessä tilanteessa meidän kommunistien on istuttava neuvottelupöytään ja alettava kehitellä luokkataistelutaktiikkaa niistä lähtökohdista, jotka nykyaika meille asettaa ottamalla huomioon mm. sen, että työväenluokan rakenne on muuttunut, globaalit yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyvät ja työkansan hyvinvointia tulee kehittää nämä tekijät huomioiden.

On täysin meistä kiinni se, voimmeko alkaa nimittää nykyistä aikakautta **"imperialismin väliaikaisen restauraation ja työväenluokan uudelleen järjestäytymisen aikakaudeksi"**.

Lyhyesti uuden taktiikan perusteista

Ilman selkeää tieteellisesti perusteltua sosialistista tulevaisuutta emme kykene keräämään itsellemme sitä voimaa, jolla jaksamme järjestää uutta luokkataistelua. On nähtävä yhteiskunnan sosialistinen ja kommunistinen suunta, joka ottaa huomioon ihmisen hyvinvoinnin ja yhdistää tämän taisteluun globaalisten uhkien torjumiseksi. Tämä on kommunistien tehtävä. Tieto sosialistisesta tulevaisuudesta ei kuitenkaan kaikissa tilanteissa organisoi joukkoliikettä. Tarvitaan liike, joka toimii välittömien ajankohtaisten sellaisten tavoitteiden puolesta, jotka eivät ole ristiriidassa yhteiskunnan sosialistisen tulevaisuuden kanssa.

Ennen sosialistisen maailmanjärjestelmän alasajoa kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen taktiikkana oli monopolienvastaisen yhteisrintaman rakentaminen. Edelleenkin me Kommunistien Liitossa katsomme, että erilaisten kansalaisjärjestöjen ja kansankerrosten yhteisrintama sopii nykypäivään. Mutta aivan samoin, kuin ajatus sosialistisesta ja kommunistisesta yhteiskunnasta tulee nostaa uudelle tasolle, tulee yhteisrintaman ottaa sellainen poliittinen tavoite, joka pureutuu kaikkiin nykypäivän ongelmiin. Meillä Suomessa yritämme kehittää **Suomen Työväenpuoluetta**, joka kerää erilaisia työkansaa edustavia voimia rakentamaan poliittista vaihtoehtoa nykyiselle kovalle uusliberalistiselle politiikalle.

Tätä ajatusta emme markkinoi malliksi muille. On aina kussakin tilanteessa erikseen harkittava, miten organisoimme laajan joukkotyön.

Tärkeimpänä tehtävänämme on tiivistää kommunistien keskinäistä yhteistyötä ja neuvonpitoa. Ensimmäisenä tehtävänämme voisi olla saada koolle vähäinenkin määrä kommunisteja eri puolilta Eurooppaa miettimään tosissaan näitä kysymyksiä.

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Kommunistien Liitto ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
Suomen Työväenpuolue rp
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsingin Betoniraudoittajat, RL:n os. 280
Oskari Lahtinen
Reino Lahtinen
Reijo Tamminen
Esko Auervuolle
Jouko Pääkkö

Kirveskerho 55 ry
Väinö Karvonen
Teuvo Äikää
Veli Varis
Kalevi Sairanen
Pentti Nurminen
Ahti Haapanen

Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry hallitus
Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Reijo Katajaranta
Timo Nieminen

Helsinki
Sakari Kuismin
Matti Laitinen
Aarni Mietala
M.E.
E.P.
Nowzar Nazari
Riitta Auervuolle
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Jarmo Raappana perh.
Simo Heikkinen
Marja L.
Eino Lindfors
Harri Jalo
Kontturi Kai
Kontturi Raika
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Antero Nummiranta
Eino Nummiranta
Anna Nummiranta
Mämmiveikko
Pekka Rantala
Jari Tuominen
Heikki Sipilä
T. Sami Salonen
Joel Korhonen
Esko Koskinen
Ville Rahikainen
Kari Helaseppä
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Juha Koivisto
H. Koivisto
Jari Koivisto
Jouko Nevalainen
Anita Nevalainen
Janne
Anna
Mirella
Beda Lampila
Jorma Lönforss
Mikko Lönforss
Mari Bach

Tuusula
Esko Koivisto
Timo Artiala
Herlevi Martomaa
Veera Eloranta
Silja Mölkänen
Unto Sarjomaa
Helena Tuomaala
Teuvo Turunen
Risto Lajunen
Seppo Sipilä
Timo Bly
Kaija Heinonen
Timo Turunen
Pertti Pettersson
Timo Heinonen
Kari Nieminen
Simo Hangelin

Larmo Lehtola
Hannele Salava
Seppo Harjunpää

Espoo
Hannu Kautto
Teuvo Vikman

Espoo, Otaniemi
Jaana Nurmi
Jaakko Muilu
Katja Sissi
Elina Kämppi
Mischka
Haagan flikka
Heikki Männikkö
Pertti Leino
Lennonjohtaja
Pekka Sievänen
Matti Suominen
Pentti Ek
Katariina Nurminen
Mervi Efraimsson
Paavo & Elvis
Jaakko Laurikainen

Vantaa
Lyyli Kivivirta
Eira Kärki
Maisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Elvi Honkanen
Juha Kärki
Kauko Julin
Tuula Kärki

Karkkila
Vilho Nikander
Helli Nikander
Keijo Salmi
Timo Nieminen

Nummi-Pusula
Eila Heinonen
Eero Selviö

Porvoo
Kaija Siippainen
Matti Wahrman
Pirkko Nokkala
Hannu Henttonen
Kalevi Wahrman
Keijo Aaltonen
Hannu Hämäläinen
Hannu Ikonen
Yrjö Nieminen
Heikki Leinonen
Pertti Pitkänen
Tommi Wahrman
Aune Manelius

Taalintehdas
Jaakko Huhtala

Turku
Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Mauri Rintala
Kalina Rintala
Marja-Terttu Artiola

Raisio
Matti Järvinen
Rauha Helenius
Pertteli
Heikki Typpö

Loimaa
Juha Kieksi
Soile Turkulainen

Hämeenlinna
Pasi Ranki
Erkki Ranki
Maire Ranki

Janakkala
Jorma Talikka

Tampere
Risto Koivula
Vejas Koivula
Zhemyna Koivula
Antti Siika-aho
Maiju Hämäläinen
Matti Linna
Olli Nordling

Nokia
Erno O.A. Laitinen

Seinäjoki
Lauri Rintala

Jämsänkoski
Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Mäntsälä
Ari Kivivirta
Tiina Kivivirta
Saana Kivivirta
Salla Kivivirta
Kirsi Manninen

Kotka
Jari Rantanen
Teresia Engström
Niko Rantanen
Jyri Rantanen

Lahti
Anja Saarikko
Timo Saarikko
A. Karvinen

Kuopio
Juhani Tanski

Iisalmi
Arsi Ikonen

Joensuu
Ari Sulopuisto

Vaasa
Pentti Suksi
Hilkka Suksi

Haapajärvi
Pentti ja Helli Siika-aho
Heikki ja Elvi Siika-aho

Oulu
Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

ASBESTKAMP 85
Wäinö Pietikäinen
Rainer Andersson
Anna-Liisa Räsänen
Ewert Wikholm
Heikki Häkkinen
Riitta Vainionpää
Reijo Karttunen
Mikko Anttila
Anita Salvén
Hannu Kukkonen
Pentti Katainen
Mats Nordlund
Jorma Talikka
Seppo Keränen
Toivo Hakkarainen
Edit Pöntinen
Ritva Toimi
Taina Tarvonen
Mary Andersson
Maire Wilkman
Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Veikko Jukarainen
Aune Jakola
Esa Salomaa
Arvo Keiskander
Anja Keiskander
Espanjalainen toveri
Lasse Simmos

Tauno Wallendahrin 80 v. ja Esko Auervuolteen 75 v. onnittelutervehdykset

Heikki Männikkö
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Reijo Katajaranta
Matti Wahrman
Kaija Siippainen
Kalevi Wahrman
Ingrid Hämäläinen
Bertta Laine
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Liisa Paakkolanvaara
Juhani Tanski
Pekka Tiainen
Matti Orava
Juho Haavisto
Timo Kangasmaa
Hannele Salava
Eira Kärki
Antti Siika-Aho
Wäinö Pietikäinen
Tarja Männikkö
Matti Laitinen
Esko Koivisto
Juha Koivisto
Esa Hermonen

Esko Auervuolle ja Tauno Wallendahr onnittelevat toisiaan.

STP:n liittokokous uusi periaateohjelman ja säännöt sekä hyväksyi kunnallisvaaliohjelman

Kuva Vähäjärven seminaarista viime syyskuun lopulta. Silloin 5000 kannattajakorttia oli juuri saatu kerättyä ja kunnallisvaaliohjelman valmistelu aloi.

Suomen Työväenpuolue STP:n liittokokouksessa Helsingissä 20.4.2008 oli esillä normaalien liittokokousasioiden lisäksi puolueen periaateohjelman, sääntöjen ja kunnallisvaaliohjelman hyväksyminen.

Kokous hyväksyi kannanoton otsikolla "Suomen poliittisen eliitin sekoilu Naton suhteen vaarallista!" (liite). Siinä todetaan, että hallitus ja presidentti kertoivat vuoden 2006 lopussa, että Suomi osallistuu NRF-harjoituksiin. Presidentti Tarja Halonen ja pääministeri Matti Vanhanen totesivat, ettei Suomi osallistu NRF-joukkoihin. Tosiasiassa periaatepäätös osallistumisesta Naton nopean toiminnan harjoituksiin tehtiin jo marraskuussa 2006. Tammikuussa 2007 Suomen ja Ruotsin ulkoministerit Erkki Tuomioja ja Carl Bildt tekivät salaisen sopimuksen maiden samanaikaisesta osallistumisesta Naton nopean toiminnan joukkoihin. Kun Suomen osallistumisesta NRF-joukkoihin tiedotettiin, Vanhanen totesi, ettei tiedä, paljonko NRF-toiminta maksaa ja miten se rahoitetaan(!).

Kokous vaati myös, että Suomen kansalle tulee antaa oikeus kansanäänestyksessä hylätä ns. Lissabonin sopimus, joka perusasettamuksiltaan on yhteneväinen vuonna 2005 hylätyn perustuslakiesityksen kanssa

Kokous hyväksyi myös vaalilain uudistusta kannanoton, jossa todetaan, että uudistuksen tavoitteeksi tulee ottaa vaalin suhteellisuuden toteutuminen: yhdellä prosentilla saisi kaksi edustajapaikkaa jne. Valtakunnalliset tasauspaikat (esimerkiksi 20) on toteutettava ilman äänikynnystä ja vaaliliittokieltoa; vaalirenkaat tulee palauttaa, mikä tekee äänten keskittämisen tarpeettomaksi. Vaalilakien demokratisoimisen lisäksi on lopetettava eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintä rahajaossa ja Yleisradion ohjelmissa. Kokousväen mielestä valtiollisella tasolla ja kunnissa tulee ottaa käyttöön sitova kansanäänestys

Kokous vaati luopumista eläkkeiden taitetusta indeksistä sekä täysimääräisen kansaneläkkeen tason nostamista EU:n köyhyysrajan yläpuolelle eli 900 euron tuntumaan.

Kokous otti kantaa myös maailmalla myllertävän pankkikriisin mahdollisiin seurauksiin Suomessa. Se totesi, että pankkikriisiä ei saa maksattaa kansalaisilla, vaan Suomeen tulee perustaa uusi valtion pankki, koska valvonnalla ei kyetä antamaan riittävää suojaa ulkomaisiin käsiin päästettyjä pankkeja vastaan

STP:n puheenjohtajana jatkaa atksuunnittelija Juhani Tanski Kuopiosta ja varapuheenjohtajiksi valittiin valtiotieteiden tohtori Pekka Tiainen Helsingistä, pääluottamusmies Jaakko Muilu Vihdistä sekä opiskelija Antti Siika-aho Haapajärveltä. Puoluesihteeriksi valittiin laborantti Heikki Männikkö Helsingistä.

Luonnos STP:n kunnallisvaalien 2008 ohjelmaksi

Johdanto:

Viimeiset hallitukset Ahon hallituksesta lähtien ovat leikanneet raskaasti kuntien valtionosuuksia. Lisäykset valtionosuuksiin eivät ole kattaneet leikkauksia ja niiden merkitys on mitätöity, kun samalla kunnille on sysätty yhä uusia velvoitteita - eli siirretty kuntien itsensä maksettavaksi sellaisia menoja, joihin valtio on aikaisemmin ottanut osaa. Näin kunnilta on viety rahat ja toimintaedellytykset, joka on näkynyt julkisten palveluiden rajuina heikennyksinä. Samalla se on synnyttänyt kunnissa paineita nostaa kunnallisveroa. Hallitus on puolestaan nähnyt syntyneen tilanteen mahdollisuudeksi laskea valtionveroa edelleenkin. Kokonaisuutena se merkitsee siirtymistä kohti tasaverotusta. Kysymys on tulonsiirrosta tavalliselta kansalta rikkaille ja pääomapiireille. Suuntaus on, että rikkaat rikastuvat, köyhistä ei ole niin väliä.

Vanhusväestön määrän kasvaessa voimakkaasti kunnallisista palveluista ja niiden rahoituksesta tulee entistä suurempi yhteiskunnallinen kysymys. Samaan aikaan palveluita tarvitsevat lapsiperheet ja muut kansalaisryhmät. Samoin koulutuksen kehittäminen ja joukkoliikenne vaativat resursseja. Palvelut ja niiden rahoituksen turvaaminen kestävällä tavalla ja sitä koskevat ratkaisut on koko talous- ja yhteiskuntapolitiikan yksi pääkysymyksiä.

Suomen Työväenpuolue on rakentaa toimintansa kansalaistoiminnalle. Kunnallisiin ja muihin yhteiskunnallisiin luottamustehtävin valitut toimivat kansalaisten antamalla valtakirjalla ja toimivat yhdessä kuntalaisten ja asukkaiden kanssa ohjelman periaatteiden pohjalta ohjelmaa samalla kuntalaisten kanssa kehittäen. Tällä tavoin rakennamme alhaalta ylöspäin ulottuvaa demokratiaa ja oikeudenmukaisuuden ja työn ja toimeentulon turvaavaa kansalaisyhteiskuntaa samalla ympäristön kannalta kestävällä tavalla ja rauhaa ja kansojen ystävyyttä rakentaen. Torjumme vallan keskittämisen ylikansallisille elimille kuten EU:lle ja kaiken muunkin ylhäältä alas tapahtuvan vallankäytön ja erityisesti vallan väärin käyttämisen. Valta tulee olla kansalla eikä pelkästään vaalitilanteissa vaan vaikuttamisessa asioiden hoitoon.

Kuntien talous: palveluja ja investointeja

Kapitalistinen maailmantalous elää nyt uudenlaista globalisaation kautta. Aikaisemmin tämä "maapalloistuminen" merkitsi siirtomaiden valloitusta ja niiden riistämistä. Nyt kun siirtomaita ei enää löydy, voitot otetaan muulla tavoin, talouspolitiikan kautta. Kapitalistit pyrkivät lisäämään voittojaan heikentämällä julkisia palveluja ja nostamalla niiden hintaa. Tämä näkyy myös Suomen kuntien taloudessa.

Kaiken aikaa ja kaikissa kunnissa kuulemme vaatimuksia paremmasta tehokkuudesta, tuottavuudesta ja kulujen säästämisestä. Tämä säästäminen ja tehokkuuden korostaminen ei kuitenkaan palvele kuntalaisia vain bisnestä, yksityisten voitontavoittelua.

Veromaksajien, tavallisten kuntalaisten, on äärettömän vaikea tietää totuutta kuntansa taloudesta. Totuus salataan kirjanpidolla. Maan tavan mukaan se hajotetaan vaikeaselkoiseksi, sillä hämätään ja sitä väärennetään härskisti. Kuntien kirjanpito ei kerro yksiselitteisesti tulojen ja menojen suuruutta, niissä harjoitetaan vilpillistä sisäistä laskutusta, jolla kuntien palvelut saadaan näyttämään todellisuutta kalliimmalta. Kunnat tekevät poistoja omaisuudesta, joka on jo maksettu verovaroilla ja lisäksi poistettu jopa useaan kertaan!

Suomessa kunnat ovat erilaisia. Joku elää ruhtinaallisesti, monet köyhästi. Kaikilta kuitenkin vaaditaan uusinvestointeja, vaikka tulot eivät niihin riitä. Sen seurauksena kaikki kunnat leikkaavat palveluja ja korottavat palvelumaksuja. Ongelman ydin on siinä, että *investoinnit lisääntyvät palveluja nopeammin* turvaamatta palveluja. Palveluiden ja investointien rahoitus on turvattava ja investoinnit suunnattava kuntalaisten hyväksi eikä tukena suurliikeelämälle.

Tämän valtiovalta tietää, mutta siitä huolimatta kuntien valtion osuuksia on leikattu ja tehtäviä lisätty. 1990-luvulla leikattuja valtionosuuksia, n. 10 mrd euroa, ei ole vieläkään palautettu täysimääräisenä kunnille. Niitä on kyllä nostettu, mutta vieläkin ne ovat vajaat puolet tehdyistä leikkauksista. Kuntia on tietoisesti ajettu taloudelliseen ahdinkoon, *vaikka ne jo nyt suhtautuvat palvelujen tuottamiseen kuin köyhimmät ja investointeihin kuin rikkaimmat*. Valtio ja kunnat yhdessä lisäävät painetta kunnallisen tasaveron, palvelumaksujen, asuntotonttien vuokrien jne. korottamiseksi ja palveluja supistetaan investointien lisäämiseksi.

Valtio ja kunnat pitävät ensisijaisina investointeja – ei kuntalaisten lähelle ja helposti saatavia palveluita. Kunnallisista palveluista tingitään koko ajan monin tavoin ja niiden maksuja korotetaan. Ja tilanne pahenee koko ajan. Lisäksi monissa kunnissa syyllistytään aivan tarkoituksellisesti kunnallisten palveluiden alibudjetointiin. Asukkaiden kannalta tarpeettomiin investointeihin vaaditaan yhä enemmän ja enemmän.

Mm. ilmaston muutoksen varjolla kuntien rasituksia lisätään. Esimerkiksi rikkaassa Helsingissä on laskettu, että uusiutuvan energian tuottamisen lisäämiseksi on tehtävä investointeja, jotka vaativat veroäyrin hinnan korottamista kahdella prosenttiyksiköllä, 11,4 prosenttia! Uusiutuvan energian lisääminen on välttämätöntä ja ilmaston muutoksen torjuminen maksaa, mutta kuka sen maksaa on poliittinen kysymys. Ympäristökysymyksiä ei saa laittaa kuntien maksettaviksi ja ilmastoasian käyttöä energia- ja muiden yhtiöiden voittojen kasvattamiseen. Kunnat ja valtio haluavat kaataa kaikki rasitukset kuntalaisten harteille, vaikka energian haaskauksen ja saasteen tuottamisessa pääsyyllinen on kapitalistinen turhan kulutuksen markkinatalous. Siksi kapitalistit – monopoliyritykset, on saatava kantamaan vastuunsa ilmastotalkoissa ja muissa ympäristökysymyksissä.

Jos kuntien rahat eivät, riitä *on investoinneista tingittävä tai valtion on ne maksettava kuntien valtionosuuksia korottamalla*. Kunnallistalouden kieroutuneisuus on oikaistava. Kaikista kirjanpito-, -tilasto- ja investointivilpeistä on päästävä eroon.

Kunta- ja palvelu-uudistus ei palvele kansan vaan suuren rahan etuja

Kuntien pakkoliitokset toimivat yritysten voitoksi ja kuntalaisten tappioksi, kun palvelut siirtyvät yhä kauemmaksi, niiden saatavuus vähenee.

Koko maata ja kuntia vaivaa todella pahasti kieroutunut taloudenhoito. Viimeisten hallitusten harjoittaman politiikan seurauksena kunnat ovat joutuneet taloudellisesti erittäin ahtaalle ja tämä puolestaan on antanut Vanhasen hallitukselle mahdollisuuden väittää kuntien pakkoliitosten olevan ainoa keino tilanteen pelastamiseksi. Kylmästi ajateltuna asia näin on, mutta hallitusten toimet ovat tähän kaikkeen johtaneet. Pakkoliitokset eivät ole mikään ratkaisu kuntien taloudelliseen ahdinkoon. Siitä tulee seuraamaan kuntien suoritusportaan virkojen vähentäminen ja kunnallisten palveluiden heikkeneminen entisestään. Tällä tavoin luodaan tilaa yksityisten palvelujen laajentamiselle.

Jatkuu seuraavalla sivulla...

Tekeillä olevat kuntaliitokset edellyttävät ehdottomasti myös kunnallisen demokratian kehittämistä. Yhden keskuksen suurkunta johtaa toimintojen keskittymiseen keskustaan jolloin syrjäisemmät alueet jäävät heitteille. Tämän estämiseksi on perustettava alueellisia toimikuntia / neuvostoja/ aluehallituksia, jotka voivat seurata alueensa kehitystä ja myös vaikuttaa aktiivisesti siihen.

Sensijaan kuntien välisen yhteistyön kehittäminen on välttämätöntä. Tämä koskee monia keskeisiä kuntien toimintojen alueita. Yhteistyötä tarvitaan mm. tonttipolitiikassa, liikenteessä, jätehuollossa, erityissairaanhoidossa, koulutuksessa.

Kuntien verotus

Koko veropolitiikan tavoitteena tulee olla kaikkien tulojen saaminen samalle viivalle. Mitään veroetuoikeutettujen rälssin muodostumista ei tule sallia. Valtionverotuksessa tähän suuntaan ollaan jo menty poistamalla omaisuus- ja varallisuusvero. Nykyinen eduskunta puolestaan on poistamassa perintöveroa yritysten sekä maa- ja metsäomaisuuden osalta.

Tavoitteenamme on saada myös kunnallisvero progressiiviseksi. Kiinteistövero on mieluummin poistettava tai sitä on oleellisesti pienennettävä. Samoin energialaitosten ja jätehuollon maksut ovat tulleet veronluoteiseksi osaksi, joilla kuntalaisia rahastetaan. Energian, jätehuollon ja muiden kunnan perimien maksujen olisi oltava mahdollisimman lähellä omakustannushintoja. Niiden tarkoituksena ei saa olla voittojen tuottanen kunnalle.

Tarvitsemme laajan veroremontin

Mikäli kuntien on, ilman valtion mukanaoloa, edelleenkin vastattava jatkuvasti kasvavista väestön palvelutarpeista ja investoinneista, silloin verotusjärjestelmään on tehtävä kokonaisuudistus. Suomen Työväen Puolue esittää, että rohkeasti selvitetään kokonaan uudentyyppisiä vaihtoehtoja ja asian liikkeelle saamiseksi STP ehdottaa, että selvitystä tehdään seuraavien vaihtoehtojen pohjalta:

Vaihtoehto 1

Kehittäminen nykyrakenteen pohjalta tuomalla kunnallisverotukseen progressiivisuus ja lieventämällä valtion verotuksessa pieni- ja keskituloisten veroa ja palauttamalla omaisuusvero suurille varallisuuksille sekä poistamalla välillisiä veroja välttämättömyystarvikkeilta. Samalla kuntien valtion rahoitusta lisätään. Perintöveron poistamisesta varakkaimmilta luovutaan.

Vaihtoehto 2

Progressiiviseen kunnallisverotukseen perustuva tuloverotus. Se voidaan hahmotella seuraavasti:

1. Kunnallinen tasavero lopetetaan. **2**. Valtion perimä luonnollisten henkilöiden progressiivinen vero lopetetaan. **3**. Valtio kantaa yritysveron yritysten käyttökatteesta tasaprosentin suuruisena. **4**. Valtio kantaa välilliset verot. **5.** Työeläkejärjestelmä rahastoivana (jakojärjestelmänä) lopetetaan. **6.** Valtio vastaa eläkkeistä ja työeläkerahastot yhdistetään entisten tehtävien lisäksi Kelaan ja eläkerahastojen pääomatulo otetaan käyttöön. **7.** Kunnallisvero peritään yhtenä valtakunnallisena progressiivisena verona luonnollisten henkilöitten kaikista pakka-, eläke-, myyntivoitto-, osinko-, pääoma-, maa- ja metsätalous tuloista. **8.** Kunnallisvero jaetaan kunnille asukasluvun, ikärakenteen, sijainnin, pinta-alan jne. mukaan. **9.** varallisuusvero suurille omaisuuksille palautetaan ja perintöveron poistamisesta varakkaimmilta luovutaan.

Verotuksen kokonaisuudistuksella olisi ainakin seuraavia myönteisiä vaikutuksia: **1**. **Työllisyys.** Uudistus keventää työvoimavaltaisten (kotimarkkina) yritysten verotusta ja siirtää sitä pääomavaltaisiin (vienti-) yrityksiin. Työeläkemaksujen (vähintään) puolittuminen supistaa henkilökuluja ja helpottaa työllistämistä. **2. Omavaraisuus.** Romahtanut omavaraisuus nousisi, kun kotimarkkinatuotannon toimintaedellytykset paranisivat. **3. Ostovoima.** Yksi progressiivinen henkilövero siirtää verotuksen korkeimpiin tuloihin ja lopettaa lähes miljoonan henkilön välittömän veron, joka parantaa heidän ostovoimaansa. **4. Kunnat.** Kunnista tulee sijainnista, pinta-alasta, elinkeinoista ja väestörakenteesta riippumatta samanarvoisia ja elinkelpoisia.

Vaihtoehtojen selvittäminen ei saa johtaa toimettomuuteen ja siksi tulee koko ajan ottaa askeleita nykyverotukseen tehtävillä korjauksilla, joilla parannetaan kuntien taloutta.

Kohti täystyöllisyyttä

Hyvinvointi luodaan työllä. Siksi korkea työllisyys ja alhainen työttömyys ovat keskeinen perusta hyvinvoinnille. Samalla turvataan veropohja ja vältytään työttömyyden kustannuksilta yhteiskunnalle ja työttömille itselleen ja työttömien perheille.

Kunnallisten sosiaali- ja terveyspalveluiden turvaaminen on keskeinen osa korkeaa työllisyyttä samalla kun korkea työllisyys koko yhteiskunnassa turvaa rahoituspohjan kunnallisille palveluille kuten myös muulle sosiaaliturvalle. Verotus ei voi kuitenkaan perustua yksinomaan työlle vaan pääomatuloihin ja suuriin varallisuuksiin kohdistuvien verojen osuutta tulee kasvattaa ja tällä tavoin helpottaa vastaavasti pieni- ja keskitulosten verotusta. Näiden verojen ja korkean työllisyyden tuomien hyötyjen ohella on tarpeen puuttua varojen käyttöön siten, että kuntien varoilla ei tueta suuyrityksiä ja maksut kohdistetaan oikeudenmukaisemmin niin, että tavallisten kansalaisten kuormitusta voidaan vähentää.

Siten korkea työllisyys on olennainen ja sen rinnalla hyvinvointimenojen rahoituksen turvaaminen edellyttää näiden muiden kuntien taloutta parantavien toimien käyttöä.

Kuntien palveluja ei tule yksityistää

Julkisten palveluiden yksityistäminen johtaa näillä palveluilla rahastamiseen ja ihmisten eriarvoistamiseen, jopa heikoimmassa asemassa olevien ihmisten laiminlyömiseen. Jos terveydenhoitopalvelut jouduttaisiin ostamaan pääsääntöisesti yksityisiltä lääkäriasemilta, se johtaisi automaattisesti hintojen korotuksiin, jolloin kansalaiset maksaisivat palveluista moninkertaisesti julkisia palveluja korkeamman hinnan eikä kukaan pystyisi valvomaan palvelujen laatua.

Kansalaiset ovat aiemmin pääosin olleet tyytyväisiä esimerkiksi kunnalliseen päivähoitolaitokseen, kirjastopalveluihin, vanhusten palveluihin, terveydenhuoltoon yms. julkiseen toimintaan. Näitä toimintoja on kuitenkin heikentänyt niiden yksityistäminen tai palveluiden ulkoistaminen yksityisille. Yksityisten lääkäriasemien meno pörssiin on jyrkästi tuomittava ja säädettävä lainvastaiseksi. Yksityistäminen myös kaventaa kunnallista demokratiaa siirtäessään palvelut kunnallisen päätöksenteon ulottumattomiin.

Kunnalliset energialaitokset tulee säilyttää kunnallisina. Kuntien omistamaa Avara-asuntoyhtiötä tulee kehittää yleishyödyllisen asuntotuotannon toteuttajana. Kunnilla tulee olla oikeus omaan liiketoimintaan tarvittavien palveluiden turvaamiseksi.

Kuntien tulee kehittää talletustoimintaa suoraan kuntalaisille. Tällä tavoin kuntalaiset saavat säästöilleen turvattua korkoa, joka myöskin tasoltaan antaa suojan inflaatiota vastaan ja tuo säästöihin myös kasvua. Samalla kunta välttyy pankkien hyväksi maksettava korko-osuudesta ja kuntien riippuvuus pankeista vähenee. Talletustoiminta voidaan hoitaa kuntien joukkovelkakirjoilla sekä myös siten, että kunnat käynnistävät kunnallista säästökassa- sekä myös pankkitoimintaa.

Terveydenhoito, vanhukset, vammaiset

Suomen Työväenpuolue STP katsoo, että terveydenhuolto tulee säilyttää julkisena palveluna, jolloin demokraattinen valvonta viimeistään takaa sen laadun. Hyvä terveydenhuolto on todellista tuloa kansalle. Viime aikoina vanhustenhoidossa esiintyneet ongelmat ovat nousseet räikeinä esiin. Tässäkin rahan ja hoitajien puute on keskeinen tekijä. Emme halua tulevina vuosina nähdä ja kuulla kertomuksia vanhuksista, jotka laitostetaan, lääkitään lähes tajuttomiksi ja jätetään sitten vuoteisiinsa kahlehdittuina makaamaan. Meidän on kunnioitettava vanhuksiamme ja annettava heille ihmisarvoinen elämä niin kauan kuin heillä elämää on jäljellä.

Monet kunnallisten toimintojen alueet vaativat uusia ratkaisuja. Toimintojen yksityistäminen ei paranna vaan pahentaa asioita. Vanhusten hoito tulee vanhusväestön lisääntyessä tuottamaan lisää tehtäviä. Nykyinen tilanne, jossa vanhukset laitostetaan ja lääkitetään on umpikujassa. Tarvitaan uusia palvelutaloja ja vanhusten kotihoitoon satsaamista. Vanhukset haluavat elää mahdollisimman pitkään kotonaan, mutta siihen he tarvitsevat julkisen sektorin palveluja, eivät sellaisia palveluja, jotka vain kääntyvät paikalla rahastaakseen vanhuksen pankkitilin puhtaaksi. Omaishoitajien asemaan on saatava parannusta. Nyt se on usein täysin kestämätön, kun kaksi vanhusta jätetään heitteille hoitamaan yksin toinen toistaan.

Myös vammaisten asemaa on parannettava. Nykypolitiikan tuloksena synnytetty yhteiskunnallinen ilmapiiri on kovettanut joidenkin ihmisten asenteita vammaisiin. Yhteiskunnan oikeudenmukaisuus mitataan sillä, kuinka se suhtautuu heikoimpiinsa.

STP esittää, että maassamme tulisi rakentaa hyvin varustettu terveyskeskus jokaista keskimäärin 10000 asukasta kohti. Yritysten kasvavista voitoista tulee huomattavasti nykyistä suurempi osa ohjata palvelemaan julkisia toimintoja, jolloin vastaavasti tuotantosektorilla automaation tuloksena häviävät työpaikat kompensoituvat julkisella sektorilla näin synnytetyillä työpaikoilla.

Maankäyttö ja asuminen

Koko kuntarakenteen suunnittelussa on huomioitava ympäristö ja sen viihtyisyys. Tarvitsemme kuntaan yleisiä rantoja ja yleisessä käytössä olevia virkistysalueita. Tämä koskee etenkin kunnissa jo valmiina olevia tärkeiksi koettuja alueita kuten siirtolapuutarhoja ja luontoarvoltaan merkittäviä alueita. Samoin se koskee kaupunkien ilmeeseen olennaisesti kuuluvien rakennusten ym. kulttuuriarvojen suojelemista.

Kaupunkirakennetta on suunniteltava siten, että liikenne julkisilla kulkuvälineillä tulee mahdollisimman helpoksi. Samoin työpaikkojen ja asuntojen tulee olla riittävän lähellä toisiaan.

Maankäytöstä päättää kunnanvaltuusto, jolla on lakiin perustuen kaavoitusmonopoli. Kaavoituksessa on otettava huomioon asukkaiden mielipiteet ja asukkaita on kuunneltava kaikissa heitä tai ympäristöä koskevissa kaavoituksellisissa ratkaisuissa. Kaavoitusta ei saa käyttää keinotteluun eikä maan an-siottoman arvonnousun välineenä.

Keinoja maankäytön suunnitteluun ovat:

- Kuntien tulee pitää kiinni etuosto-oikeudestaan kaavoitettavaan maahan. Yksityisten omistamia maita, jotka on ilman syytä jätetty vain odottelemaan kaavoitusta ja tonttimaan arvonnousua on verotettava. Kuntien tulee leikata sijoittajilta maan ansioton arvonnousu yhteiskunnalle.
- Kuntien ei tule rahastaa asukkaitaan korottamalla omistamiensa tonttien vuokria markkinahintaisiksi.
- Kaupunkeihin on jätettävä riittävästi puistoja ja muita viheralueita.
- Kaikille kansalaisille on turvattava virkistysalueita.
- Kulttuurihistorialliset kohteet on suojeltava niin, ettei voiton tavoitteluun perustuva rakentaminen niitä hävitä. Työväestön asuinalueiden ja työläisten elämästä kertovan rikkauden säilyttämisen merkitystä tulee painottaa.
- Uudisrakentaminen on sopeutettava olemassa olevaan ympäristöön.
- Tietullivaihtoehtoja tulee selvittä lähtökohdasta, että varat käytetään tien parannukseen ja kohteeseen, jota varten ne on kerätty.

Kuntien on suuntauduttava aktiivisesti kunnallisten vuokra-asuntojen rakennuttamiseen niin, että kohtuuhintainen asuminen tulee kaikille mahdolliseksi. Kuntien tulee aloittaa uudelleen oma rakennustoimintansa.

Energia, ympäristö ja jätehuolto

Ilmastonmuutos ja ympäristön liikarasittaminen ovat tänä päivänä tosiasia. Tulevaisuudessa se tulee entistä kouriintuntuvammin vaikuttamaan ihmisten arkipäiväiseen elämään, henkilökohtaisiin ratkaisuihin ja työhön. Ympäristön tila heikkenee jatkuvasti ihmisen toiminnan vuoksi; tämän tilan muuttamiseksi vaaditaan panosta aina ruohonjuuritasolta lähtien. Suomen Työväenpuolueen mielestä ilmastonmuutoksen mukanaan tuomiin haasteisiin on vastattava kunnallisellakin tasolla ja nämä arkipäivän energian käyttöön, liikenteeseen, maankäyttöön, valistustyöhön yms. liittyvät toimenpiteet ovat merkittävässä roolissa ympäristön kestävässä kehityksessä.

Uusiutuvien energialähteiden käytön lisääminen on keskeinen tavoite taistelussa kasvihuoneilmiön voimistumista vastaan. Kuntien on suosittava omissa energiaratkaisuissaan uusiutuvia energialähteitä, kuten bioenergiaa. Bioenergian käytön lisääminen piristää myös aluetaloutta, mikäli tarvittava biomassa voidaan hankkia lähialueilta. Tällä on työllistävä vaikutus mm. valtion harjoittamasta aluepolitiikasta kärsivillä alueilla.

Kuntien tulisi tulevalla kaudella pyrkiä luomaan kunnallisia energiansäästöohjelmia. Näissä energiansäästöohjelmissa kuntien tulee miettiä niitä keinoja, kuinka se omista lähtökohdistaan voi toimia edellämainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja näin olla mukana vastaamassa tulevaisuuden ympäristöhaasteisiin. Samalla kuntien on myös tehtävä työtä paikallisten tai paikkakunnalla toimivien yritysten mukaansaamiseksi näiden tavoitteiden taakse. Kuntien on myös edistettävä tietoutta ilmastonmuutoksesta ja toimenpiteistä sitä vastaan. Tätä valistustyötä on toteuttava kouluissa, työpaikoilla jne. sekä annettava tälle työlle vahva rooli kunnan kaikessa toiminnassa.

Energian siirtäminen ja säilyttäminen ovat ongelmia, joiden tutkimiseen on panostettava. Samanlainen asia on vety-energian käyttöönottaminen. Siihen on ennemmin tai myöhemmin siirryttävä, heti kun vety osataan erottaa vedestä massatuotantona ja riittävän halvasti. Muut tekniset edellytykset vetyenergian käytölle ovat olemassa.

Jätteen määrän vähentäminen on jätehuollon keskeisin päämäärä. Kierrätyksellä säästetään rajallisia raaka-aineita ja vähennetään luonnon jätekuormitusta. Jätefraktioden maksujen pitää olla selvästi riippuvaisia kierrätyksen tekotavasta. Tämän toteuttamiseksi vaaditaan mm. sekajätteelle korkeammat maksut ja kierrätettyjen jätteiden maksuttomuutta. Lisäksi kuntien on itse pyrittävä huolehtimaan jätteiden keräämisestä ja kaatopaikkojen ylläpidosta, jolloin jätehuollon maksut voidaan pitää kohtuullisena.

Julkiset hankinnat

Vähemmän ympäristöä kuormittavaa tuotantoa tulee suosia hankinnoissa. Elintarvikkeiden osalta on suosittava lähialueilla tuotettua luonnonmukaista ruokaa sekä muuta lähiruokaa. Luonnonmukaisessa tuotannossa ympäristöön pääty vähemmän typpi,- ja fosforipäästöjä peltohehtaaria kohden kuin tavanomaisessa tuotannossa. Tällä on suoraan vaikutusta lähialueen vesistöjen tilaan ja kuntalaisten viihtyvyyteen.

Joukkoliikennettä on kehitettävä

Joukkoliikenteen ongelmat maan eri osissa ovat erilaiset. Harvaan asutuilla seuduilla joukkoliikenne perustuu riittäviin bussivuoroihin ja julkisesti tuettuihin taksipalveluihin. Ne on taattava julkisella rahoituksella, eli pääosin valtion ja kuntien tuella. Ns. ruuhka-Suomessa hyvin järjestetyllä joukkoliikenteellä voidaan merkittävästi vähentää täysin tarpeetonta yksityisautoilua ja järjettömiä ruuhkia. Alueilla ja kunnissa, joissa välimatkat, palveluiden kaukaisuus yms. eivät juurikaan suosi joukkoliikenteen kehittämistä tai lisäämistä, on kyettävä kehittämään malleja jotka ovat ympäristöystävällisiä, mutta tehokkaita.

Yksityisautoilulla on merkittävä rooli kasvihuonekaasupäästöjen tuottajana. Sitä on pidetty Suomen suurimpana yksittäisenä ympäristöuhkana, jos uhkaa mitataan päästöinä. Kunnat voivat vaikuttaa asiaan

edistämällä joukkoliikennettä ja ottamalla joukkoliikenteen tarpeet huomioon yhdyskuntasuunnittelussa.

Keinoja tähän ovat mm:

- joukkoliikenteen kaistojen käyttöönotto ruuhka-aikoina
- raideliikenteen suosiminen
- joukkoliikenneratkaisuissa kunnan itsensä tuottamien palveluiden suosiminen.
- joukkoliikenteen lippujen hintojen pitäminen kohtuullisina ja työmatkustamista julkisilla liikennevälineillä suosivien lippuratkaisuiden laatiminen.
- On selvitettävä voidaanko joukkoliikenne muuttaa kokonaan maksuttomaksi.
- Kevyen liikenteen käyttämisen on suosiminen rakentamalla sellainen kevyen liikenteen tieverkosto, jolla pyöräily ja jalankulku on joustavaa ja turvallista kaikkina vuorokaudenaikoina.

Lähipalvelut

Suuren rahan yhteiskuntapolitiikka suosii suurten kauppaketjujen rakentamista suurine automarketteineen. Tämä syö kaikenlaisten lähipalveluiden säilymistä elinvoimaisena. Lähikaupan palvelut on turvattava esim. niitä suosivalla sopivalla verokohtelulla. Lähipalvelut on turvattava myös postin, kirjastojen, koululaitoksen, viranomaispalveluiden, terveydenhoidon ja päivähoitopaikkojen osalta. On tutkittava mahdollisuuksia verkottaa lähipalveluja niin, että samasta toimipaikasta voisi saada useampia palveluja. Lähipalveluiden varassa myös maaseutu pysyy asuttuna.

Kulttuuri ja koulutus

Koulutuksen osalta on torjuttava kaikki yritykset muuttaa koulutus "kannattavaksi" eli lukukausimaksuja korottamalla. Erityisesti tämä koskee tällä hetkellä yliopistoja, joihin aiotaan laittaa tuhansien eurojen lukukausimaksuja. Tämä merkitsisi Suomen niittaamista lopullisesti luokkayhteiskunnaksi, jossa köyhemmistä oloista lähtevillä ei enää olisi mitään asiaa yhteiskunnan korkeampiin virkoihin. Yksityisten koulujen ja eliittikoulujen perustamisia on vastustettava, niillä luodaan vain eriarvoisuutta yhteiskuntaan. Samanlainen kielteinen vaikutus on koulujen rankkaamisella paremmuusjärjestykseen.

Viimeisten vuosien aikana lukuisia kylä- ja lähikouluja on ajettu alas vedoten säästöihin. Osaltaan kyläkoulujen alasajoa on ollut vauhdittamassa väestökato, mutta leikkauksia on jo pitkän aikaa kohdistettu hyvin menestyviin ja oppilasmäärältään suuriin kouluihin. Lähikouluille on saatava lisää rahaa ja niitä on tuettava aktiivisesti. Tämä on yksi keino ylläpitää vireää maaseutua ja osaltaan hidastaa väestökatoa.

Kulttuuri puolestaan on jokaisella paikkakunnalla viihtyvyyttä ja elinvoimaa pulppuava lähde. Pienimmillekin paikkakunnille on taattava mahdollisuudet kulttuuripalveluiden saatavuuteen ja kulttuurin piirissä tapahtuvaan harrastustoimintaan.

Kunta työnantajana

Kuten viimeaikaiset kuntasektoria koskevat tapahtumat osoittavat, juuri kuntasektorilla työnantaja käyttää härskisti mitä kovinta ja oikeistolaisinta työnantajapolitiikkaa. Siitä ovat seurauksena työntekijöiden vähentämiset, irtisanomiset, pätkä- ja osa-aikatyön lähes järjestelmällinen käyttö sekä naisvaltaisten alojen alipalkkaus. Tämä työnantajapolitiikka on seurausta harjoitetusta politiikasta, jossa politiikan raamit saadaan Brysselistä ja politiikan sisältö työnantajien ja suurpääoman esikunnista.

Juuri siksi tämä oikeistolaisen politiikan keskittymä on murrettava. Sen voi kansa tehdä vaalien yhteydessä äänestämällä tulevissa kunnallisvaaleissa ja seuraavissa eduskuntavaaleissa tätä politiikkaa suosivia valtapuolueita vastaan.

Koko maa on pidettävä asuttuna

Väen pakkautuminen Helsingin seudulle merkitsee vain sitä, että nykypolitiikassa aluepolitiikka on täysin epäonnistunut. Se merkitsee sitä, että vastaavasti Suomi maaseuduilla autioituu, joskin melkoinen osa Helsingin väestökasvusta johtuu myös ulkomaisesta siirtolaisuudesta.

Suomi on pinta-alaltaan laaja maa. Yhteiskuntamme toimivuuden ja elintarvikehuollon kannalta on aivan välttämätöntä, että maa pidetään kokonaan asuttuna. Tämä merkitsee julkisen tieverkoston ja koko infrastruktuurin ylläpitämistä tavalla, joka nielee julkisia varoja monia muita Euroopan maita enemmän. Viimeaikaiset yksityistämistoimenpiteet, ovat kuitenkin johtaneet siihen, että energiahuolto (sähköhuolto) on lähes kokonaan yksityistetty ja toisistaan ovat erotetut sähkön tuotanto ja sähkön siirto erillisiksi yhtiöikseen. Maassamme on alueita, joissa sähkön siirto maksaa huomattavasti enemmän kuin itse sähkö. Tätä perustellaan sillä, että syrjäisemmillä seuduilla sähkön siirto maksaa taajemmin asuttuja seutuja enemmän. Fyysisistä seikoista johtuen sähkön hinnan voi kuluttaja kilpailuttaa eri yhtiöillä, mutta tietenkään sähkön siirtoa ei voida kilpailuttaa. Tällainen käytäntö ei ole mitenkään linjassa alueellista tasa-arvoa esittävän periaatteen kanssa eikä sen kanssa, että koko maa tulee pitää asuttuna. Siksi STP esittää, että maahamme perustetaan yksi julkinen sähköä myyvä ja sähkön siirrosta vastaava energiayhtiö. Energian siirtokustannusten ja energian hinnan tulee muodostua koko maassa sellaiseksi, että ne ovat oikeudenmukaisia kaikkia asukkaita kohtaan.

Lisäksi koko maan asuttavuuden kannalta tulee ottaa huomioon kunnallisten maatalouspalveluiden säilyminen vireissä maatalouskunnissa, terveyspalveluiden ja erikoisterveyshoidon palveluiden turvaaminen sekä nuoriso- ja liikuntapalveluiden rahoittaminen ja kehittäminen.

Vallan keskittämisestä ja väärinkäytöstä kansalaisvaikuttamiseen

Tavalliset kuntalaiset joutuvat kohtaamaan kunnan tekemät päätökset ilman mahdollisuuksia vaikuttaa niihin suoraan. Vaalien kautta vaikuttaminen on välttämätöntä, muttei riittävää.

Keskeinen ongelma on, että vallankäyttöä ohjaavat usein rakennusliikkeiden, pankkien ja muun suurliike-elämän vaatimukset kuntalaiset syrjäyttäen.

Ratkaisuna näihin ongelmiin tulee alkaa aktiivisesti kehittää lähidemokratiaa ja alhaalta ylöspäin suuntautuvan vaikuttamisen muotoja. Pienten kuntien lakkauttaminen on vastoin lähidemokratian vahvistamista. On päinvastoin edettävä kuntien yhteystyötä kehittäen ja rakentaen uudenlaista lähidemokratiaa. Isommat kunnat voivat olla toimivia vasta, jos on kehitetty toimiva lähidemokratia ja kansalaiset voivat luottaa vaikutusmahdollisuuksiensa turvaamiseen. Kuntaliitokset edellyttävät kuntalaisten hyväksyntää kunnallisissa kansanäänestyksissä. Kansanäänestyskäytäntöä tulee alkaa soveltaa myöskin muissa keskeisissä kunnan tulevaisuutta koskevissa ratkaisuissa.

Putinin hallinnon tulokset, 1

Kuvassa keskellä Sergei Skvortsov vierellään vaimonsa Jelena . Oikealla Aimo Minkkinen. Kuva viime vuoden tammikuulta, jolloin Skvortsov vieraili Tampereen Lenin-museossa.

Enää on vain muutamia kuukausia Venäjän uuden presidentin virkaanasettamisjuhliin. Riippumatta yhtään siitä, mitä nämä kaikki merkittävät "asiantuntijat" sanovat, Putinin aikakausi lähestyy loppuaan. Nyt onkin aika katsoa taaksepäin hänen politiikkansa tuloksiin.

Porvarilliset tiedotusvälineet esittelevät nyt Putinin tietynlaisena lännen vihollisena, joka on polkenut Venäjän demokratian maanrakoon. Länsimaiset toimittajat jopa myöntävät, että Putin on varmistanut Venäjälle nopean taloudellisen kasvun ja on jyrkästi nostanut venäläisten elintasoa. Muutamat merkittävistä lehdistä ovat jopa kirjoittaneet, "etteivät venäläiset ole koskaan eläneet näin hyvin".

Myös osa imperialisminvastaisesta ulkomaisesta liikkeestä ja jopa osa kommunistisista puolueista luottavat näihin asioihin ja mainitsevat Putinin eräänlaisena "venäläisenä Chavezina". Hän taistelee USA:n imperialismia vastaan he sanovat, ja Venäjällä Putin ahdistelee suuria kapitalisteja ja pääsee voitolle köyhyydestä. Ja vaikka hän leikkaakin demokratiaa, sen syynä on vain taistelu "imperialismin viidettä kolonnaa" vastaan, mitä ei sovi kieltää.

Kuinka asiat tosiasiassa ovat? Lähtekäämme ulkopolitiikasta. Kyllä, Putinin puheet ovat anti-imperialistisia, mutta todelliset teot eivät sitä osoita. Huolimatta siitä, että läntinen propaganda itsepintaisesti varoittelee Putinia halusta palauttaa Neuvostoliitto (jonka hän tosin on jatkuvasti kiistänyt), hänen hallintokaudellaan Venäjän suhteet entisiin Neuvostoliiton osavaltioihin ovat absoluuttisesti huonontuneet ja nämä ovat alkaneet katsella Atlantin toiselle puolelle. Suurin vaurio tehtiin suhteissa Valko-Venäjään, jonka kanssa liittosopimus olisi asianmukaisessa ajassa voitu sopia. Se oli allekirjoitusta vaille. Pelätessään, että Valko-Venäjän kansalaiset olisivatkin valinneet Aleksandr Lukashenkon koko uuden valtioliiton johtoon, Putin on jäädyttänyt tämän prosessin. Lisäksi hän on osallistunut avoimen vihamielisiin toimiin nostamalla sopimusten vastaisesti Valko-Venäjälle toimitetun kaasun hintaa. Eikä olekaan ihme, että kun hän viime vuoden lopulla lähestyi Lukashenkoa valtioliiton muodostamiseksi, mutta kuitenkin ehdolla, että Putinista tulee valtioliiton päämies, hän sai ehdottoman kielteisen vastauksen. Myös läntisten tietolähteiden mukaan Venäjän ulkopolitiikassa on ollut myönnytyksiä myönnytyksien perään. Meidän tulee muistaa sotilastukikohtiemme purkaminen Kuubassa (josta Fidel Castro sai tiedon sanomalehdistä) ja Vietnamissa, USA:n joukkojen majoittuminen entisen Neuvostoliiton Keski-Aasian maihin (Putin on suostutellut näiden maiden presidenttejä suostumaan USA:n joukkojen tuloon), hyväsyminen sille, että Baltian maat liittyvät Natoon jne. Tällainen lista on hyvin pitkä. Venäjän ulkopoliittisten asemien heikentämiseksi Putin teki kenties paljon enemmän kuin Jeltsin.

Mutta ehkä viime vuosina jotain on muuttunut – erityisesti Putinin hyvin tunnetun "Münchenin puheen" jälkeen. Todella, jos jokin on muuttunut, niin se on viimekädessä sanat. Viime vuonna Putin tuki YK:n sanktioita Pohjois-Koreaa vastaan, allekirjoitti sopimuksen, jossa sallittiin Nato-joukkojen asettuminen Venäjän alueelle! jne. Tänä vuonna hän on jo ehtinyt lähettää kirjeen Japanin pääministerille, jossa esitettiin uusia neuvotteluja Venäjään kuuluvien Kuriilien saarten siirtämisestä Japanin haltuun. Helmikuun lopulla ilmoitettiin, että Venäjä kieltäytyi jatkamasta kahden tutka-asemansa ylläpitoa Ukrainassa vaikka Ukraina olisi ollut valmis niiden jatkamiseen. Näiden asemien tehtävänä oli varoittaa Venäjää ydinasehyökkäyksistä. On myös tarpeen muistaa ehdotus Venäjän joukkojen viemisestä Afganistaniin. Jos siis analysoidaan Putinin "taistelua" USA:n Itä-Eurooppaan kaavailemia ohjustorjunta-asemia vastaan , se muistuttaa enemmänkin antautumista.

Mitä hän on tarjonnut USA:lle? Itä-Euroopan sijasta torjuntaohjusten sijoituspaikoiksi Azerbaidzhania, joka on entinen neuvostotasavalta, ja Venäjää, Leningradin lähellä olevaa uusinta tutka-asemaa. Ehkä juuri tästä syystä sopimus Nato-joukkojen sallimisesta Venäjän alueella ratifioitiin niin nopeasti. Tämä on aika outo tapa käydä anti-imperialistista taistelua: jos vihollinen haluaa mennä naapuriin anna mieluummin sille oma talosi! Jos USA hyväksyy Putinin tarjouksen, se on ensimmäinen kerta historiassa kun USA pystyy sijoittamaan joukkojaan Venäjälle – ja vieläpä laillisin perustein!

Niinpä, julkisuudessa hän sanoo yhtä, mutta todellisuudessa toimii aivan toisin. Se ei voisikaan olla toisin, koska Venäjän eliitti ei vain pidä rahojaan läntisissä pankeissa, vaan usein myös heidän perheensä elävät siellä. Lisäksi Venäjän ulkopolitiikkaa harjoitetaan äärimmäisen ristiriitaisesti ja epäjohdonmukaisesti. Haluan tässä esittää vain yhden esimerkin. Kun venäläisten upseerien pidätys Georgiassa aiheutti konfliktin, Venäjä vastasi ensin… , että Venäjä kiihdyttää joukkojensa poisvetämistä Georgiasta, ja sitten vielä jotain aivan odottamatonta. Tavallisesti taloudelliset sanktiot tulevat sen jälkeen, kun omia vaatimuksia ei saavuteta, mutta nyt Venäjän päättäjät tekivät ensimmäistä kertaa maailmanhistoriassa, että he luopuivat vaatimuksistaan ennen kuin niitä oli otettu kantaa. Kaikki maailman analyytikot löivät päänsä yhteen, miksi Kremlin päättäjät näin toimivat, mutta selitys on yksinkertainen; se oli "kuninkaallinen" mielioikku.

Mitä lopulta jää äänekkäiden mutta tyhjien fraasien taakse. Kosovon "itsenäisyyden" kieltäminen. Mutta juuri Putinin aikana Venäjän joukot vedettiin pois Kosovosta. Iranilla on ehkä mahdollisuus hankkia Ydinaseita, entä aseet Venezuelalle ja Syyrialle? Lopulta tässä ei ole kysymys muusta kuin puhtaista taloudellisista syistä, Putinin ryhmittymän haluista saada taloudelliset voitot itselleen. Samat syyt pätevät taloudellisissa sanktioissa kohdistuen Ukrainaan, Moldovaan ja Valko-Venäjään. Kaikkien näiden ihmisten tavoitteissa ovat etusijalla henkilökohtaiset edut, ei Venäjän etu. Eräs politiikan tutkija totesi, että Putin on luonteeltaan, ei poliitikko vaan bisnesmies.

Sergey Skvortsov
NKP:n ensimmäinen sihteeri
Jatkuu seuraavassa numerossa
Käännös Reijo Katajaranta

Jatkuu seuraavassa numerossa

Venezuelan Yhdistyneen Sosialistisen Puolueen (PSUV) poliittisesta asiakirjasta

Venezuelalaiset ammattiliitot juhlimassa Venezuelan Yhdistyneen Sosialistisen Puolueen perustamista.

Presidentti Hugo Chávez ehdotti 15.12.2006 maansa vallankumouksellisten voimien yhdistämisen välineeksi ja sosialismin rakennustyötä varten Venezuelan Yhdistyneen Sosialistisen Puolueen (PSUV) perustamista. Puolueen varsinainen perustamiskokous pidettiin 2.11.2007.

PSUV julkaisi 23.1.2008 väliaikaisen johtonsa laatiman puolueohjelmaluonnoksen ja poliittisen asiakirjansa. Puoluekokous valitsi 23.2.2008 pidetyssä puoluekokouksessa puheenjohtajakseen **Hugo Chávez Friasin.**

Kokoukseen osallistui 1 861 valtuutettua. He olivat puheenjohtajan valinnasta yksimielisiä. Puolueen muu johtajisto valitaan jäsenäänestyksessä 8.–9.3.2008. Poliittisessa asiakirjassa PSUV:sta käytetään nimitystä Venezuelan Sosialistisen Vallankumouksen Bolivaarinen Puolue. Sosialismin rakentamisessa puolue painottaa koko ihmiskunnan historian humaania perintöä, bolivarianismia, kertynyttä sosialismin rakentamisen kansainvälistä kokemusta sekä Venezuelan omia kansallisia erityispiirteitä.

Poliittisen asiakirjan sisällöstä

Ihmiskunta on törmännyt 21. vuosisadan alussa historiansa vaarallisimpaan tienhaaraan. Kapitalismi, imperialistisessa vaiheessaan, on saavuttanut rajansa. Planeetalla vallitseva yhteiskunnallis-taloudellinen järjestelmä on salpautumassa ja se uhkaa räjähtää. Tämä järjetön tuotantomalli, joka perustuu valtioiden, yhteiskuntaluokkien ja yksilöiden riistoon sekä luonnon tuhoamiseen, pistää maailman talouden imperialistiset keskukset keskenään villiin kilpataistoon maailman markkinoiden hallinnasta.

Ensinnäkin imperialistisen kilpailun logiikka ja toiseksi sen välttämättömyys löytää sijoitusmuotoja valtaville pääomamassoille etenkin aseteollisuudessa sekä lisäksi sen samanaikainen pakko tuhota ylettömästi tavaroita markkinamekanisminsa korjaamiseksi ja panna alulle uusi taloussykli ovat kaikki yhdessä vetämässä maailmaa sotaan. Nykyisen tieteen ja teknologian tasolla toisin kuin II maailmasodan aikana, tämä sota ei rajoitu ihmisten, tavaroiden ja raaka-aineiden tuhoamiseen, jotta niitä voitaisiin jälleen tuottaa ja myydä. Tämä sota lopettaa kaiken muotoisen elämän maapallolla.

USA:n ja pienempien valtojen Irakin miehityksen aikana suorittamat julmuudet ovat vain pahaenteinen esipuhe sille, mitä ihmiskunnalla on odotettavissa, jos se ei kykene pistämään jarruja tälle kuoleman dynamiikalle. Imperialismin pysäyttäminen ja sodan estäminen ovat siksi kansojen tärkein tavoite.

Neuvostoliiton romahtaessa 1990-luvun alussa tulvaportit, jotka estivät ennen pääomaa helpottamasta kriisejään, murtuivat ja veivät kaiken mennessään. Tapahtuneen jälkeen kapitalististen järjestelmän ylläpitämisen brutaali maksaminen on langetettu tuhansien miljoonien ihmisten harteille. Kapitalistiset kriisit imperialistisissa keskuksissa ovat kasvattaneet huimasti kurjuutta III maailmassa. Vaurauden keskittyminen harvojen käsiin on aiheuttanut rappiota, kärsimystä, nälkää ja kuolemaa ihmiskunnan enemmistölle käsittäen myös imperialististen maiden omat kansat. Köyhyyden lisääntyminen on toinen puoli kriisistä, joka uhkaa elämää maapallolla.

Köyhyyden voittaminen

Köyhyyden lopettaminen, syrjäytymisen estäminen ja satojen miljoonien ihmisten epäinhimillisen kohtelun poistaminen on toinen tavoite, joka ei ole erotettavissa edellisestä päämäärästä.

Samaan aikaan maailman historiassa Venezuelan kokemuksissa on näytetty selkeimmin toteen se, että sosialismi on maailman ainoa järkevä, välttämätön ja mahdollinen kehityssuunta tässä ihmiskunnan risteyskohdassa. Kapitalismin ollessa imperialistisessa kriisissään köyhyyden päättyminen on vielä kaukana. Sehän päinvastoin vain lisää kurjuutta joka päivä järjettömällä kehityksellään.

Johtopäätös on selvä: Köyhyyden lopettamiseksi on välttämätöntä antaa valta köyhille ja rakentaa sosialismi. Sodan estämiseksi on välttämätöntä lakkauttaa imperialismi.

Internationalismin välttämättömyys

Venezuelan bolivaarinen vallankumous on asettanut itsensä tämän taistelun etujoukoksi. Se on heijastunut meidän kansallisten rajojemme sisältä koko maailmaan. Bolivaarinen ihanne –Latinalaisen Amerikan internationalismi – nostettiin 200 vuotta sitten eteläisen Rio Bravon lippuun: itsenäisyys, täysvaltaisuus ja pyrkiminen kansan suurimpaan mahdolliseen onnellisuuteen. Internationalismi syntyy uudelleen sosialistisen vallankumouksen kautta Venezuelassa. Tämä merkitsee näköpiiriä elämälle, rauhalle, vapaudelle, demokratialle ja kaikkien onnellisuudelle muuntumalla merkkituleksi tuhansille miljoonille ihmisolennoille Amerikassa ja muualla maailmassa.

Venezuela ei ole hyökkäysten, salaliittojen ja USA:n sotapuuhien uhri ainoastaan öljyvarojensa vuoksi, joita ahneet teollisuusvaltiot ovat aina kaivanneet, vaan koska bolivaarinen vallankumous näyttää esimerkkiä maailmalle kapitalistisen kriisin ratkaisusta.

Yhtenäisyys

Bolivaarinen vallankumouksen ollessa valtavan haasteen edessä se tarvitsee koituakseen kaikkien hyväksi, lujittuakseen ja tullakseen tehokkaimmin julki Venezuelan koko kansan yhtenäisyyttä. Sen on toimittava kiinteästi Latinalaisen Amerikan ja Karibian yhdistymisen puolesta. Sen on liityttävä yhteen Etelän kansojen ja koko maailman kansojen kanssa luodakseen vastavoiman imperialismin neutralisoimiseksi ja lyömiseksi.

Venezuelan Sosialistisen Vallankumouksen Bolivaarinen Puolue (PBSRV) on väline näiden historian asettamien strategisten tehtävien suorittamiseksi. Tällä kertaa se tapahtuu sosialismin lipun alla. Puolue on poliittinen instrumentti vallankumouksellisten ja sosialististen tehtävien suorittamiseksi kapitalismin uhrien puolesta Venezuelassa. Suuren enemmistön yhteiskunnallinen ja poliittinen yksimielisyys mahdollistaa bolivaarinen vallankumouksen toteuttaa itselleen asettamansa tehtävät, joita ovat koulutus, terveydenhuolto, asuminen, työpaikka ja hyvinvointi. PBSRV valmistelee kansaa kokonaisuudessaan liittoutumaan kansallisten asevoimien kanssa etujoukoksi, joka kykenee puolustamaan meidän itsenäisyyttämme kohdatessamme maahan tunkeutumisen uhkan ja väkivallan, joita imperialismi käyttää viimeisenä voimavaranaan estääkseen vallankumouksen edistymisen.

PBSRV on syntynyt bolivaarisen vallankumouksen vaikutuksesta, Venezuelan kansan tahdon ja sen johtajuuden vuoksi. Se on vallankumouksen tuote, joka yhdistää kansan enemmistön. Vallankumous esittää korkeimmat arvot moniarvoiselle ja –kasvoiselle yhtenäisyydelle, joka perustuu laajaan kirjoon erilaisia etnisiä, poliittisia ja ideologisia katsomuksia.

Suora osallistuminen

PBSRV edellyttää kaupunkien ja maaseudun työläisten, talonpoikien, sivistyneistön, taiteilijoiden, kotiäitien, pienyrittäjien ja –kauppiaiden täysivaltaista ja demokraattista osallistumista puolueen kaikkien elimien muodostamiseen, keskusteluun ja päätöksentekoon, ohjelman ja strategian suunnitteluun ja johdon valintaan.

Puolue syntyi bolivaarisen hallituksen ja presidentti Hugo Chávezin aloitteesta, siitäkään huolimatta se ei ole maan hallitus. Se on hallituksen tavoitteiden valvoja, joka kontrolloi sen tavoitteiden toteutumista. Tällä hetkellä puolueen konsepti kansalliseen ja kansainväliseen politiikkaan on se, että puolue hyväksyy vallankumouksen ”viisi moottoria” (presidentin vallan vahvistaminen; perustuslain uudistaminen; maankattava valistuskampanja; yhteiskunnallisen, taloudellisen ja poliittisen vallan jako ja yhteisöllisen vallan kasvattaminen, ML) ja seitsemän strategista toimintalinjausta, jotka yhdistyvät puolueen ohjelmassa, strategiassa ja taktiikassa. Yhdyssiteenä hallituksen ja puolueen välillä toimii Commandante Chávez

Voittakaamme sirpaloituminen ja anarkia

Symbioosin – dialektisen vuorovaikutuksen – jonka mukaan puolue toimii samanaikaisesti kahdella eri tavalla sekä voimansiirron hihnana että johtavana moottorina, täytyy aineellistua välittömästi puolueessa ja voittaa kaikki mielikuvat abstraktista itsehallinnosta, hallituksesta ja yhteiskunnallisista liikkeistä.

PBSRV rakentaa yksimielisyyttä, joka perustuu moniarvoisuuteen. Huomioimalla sosialismin rakentamisen suuren tavoitteen puolue käsittelee sille esitettyjä kaikenlaisia taktisia ja ohjelmallisia ehdotuksia, konkreettisia tehtäviä sekä päätöksiä, jotta se saavuttaisi yhteisymmärryksen kaikkien bolivaarista vallankumousta tukevien voimien keskuudessa.

Simon Rodriguezin maksiimin mukaan ”me keksimme tai teemme virheen”. 21. vuosisadan sosialismi, jonka puolesta puolue taistelee, on alkuperäistä, sen omaa ja luovaa sekä syvällistä kollektiivista vallan käyttöä. Puolue ponnistelee kouluttaakseen itsensä ja muut omaksumaan sen inhimillisen kokemuksen, joka on kertynyt meidän kaukaisille esiisillemme Amerikan intiaaneille ja alkukristityille sekä 20. vuosisadalla Neuvostoliitolle, Itä-Euroopalle, Kiinalle, Pohjois-Korealle, Vietnamille ja Kuuballe. 21.vuosisadan sosialismi tulee olemaan Venezuelan kansan oman tahdon ja luovan käytännön seurausta.

Uskonnon merkitys bolivaariseen vallankumoukseen

Venezuelalaisista 96 % kuuluu katoliseen kirkkoon, joten ei ole kovin merkillistä tai ihmeellistä, että vapautuksen teologialla ja katolilaisuudella on oma vaikutuksensa poliittisen PBSRV:n poliittisen asiakirjan sisältöön.

Asiakirjassa todetaan, että ”kenenkään ei tarvitse olla uskovainen ymmärtäessään perusperiaatteen, että Kristus taistelee ihmisten välisen oikeudenmukaisuuden, samanvertaisuuden, humaanisuuden ja veljeyden puolesta. Sinun ei pidä sortaa köyhiä ja vähäosaisia työläisiä. Ole heille veli tai ulkomaalainen, joka elää sinun kaupunkisi mailla. Suren, jos rakennat talosi ilman oikeutta ja huoneesi ilman oikeudenmukaisuutta, elät ilman lähimmäisesi vapautta ja maksamatta hänelle palkkaa hänen työstään. Kukaan ei voi palvella kahta isäntää, koska toista hän inhoaa ja toista rakastaa. Sinä et voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa. Siunattuja ovat köyhät, koska heidän on taivasten valtakunta. Siunattuja ovat he, jotka ovat nälkäisiä ja janoisia oikeudenmukaisuudelle, koska he karaistuvat. Siunattuja ovat armeliaat, koska he saavat laupeuden.”

Asiakirjassa todetaan myös, että kenenkään ei tarvitse myöskään olla ateisti ymmärtääkseen Marxin tieteellisiä analyyseja. Asiakirjassa siteerataan Marxin ”vieraututuneen työn –käsitettä: ”Kapitalistisessa järjestelmässä työ on työläiselle ulkonaista, ulkopuolista, ts. se kuulu hänen olemukseensa -– näin ollen hän ei myönnä itseään työssään, vaan kieltää, ei tunne itseään työssään onnelliseksi vaan onnettomaksi, ei kehitä siinä mitään vapaata fyysistä tai henkistä energiaa, vaan rääkkää ruumistaan ja vahingoittaa mieltään. Tästä syystä työläinen tuntee vasta työn ulkopuolella olevansa oma itsensä ja työssä olevansa itsensä ulkopuolella. Hän tuntee olonsa vapaaksi, kun ei tee työtä, ja kun hän tekee työtä, hän ei tunne oloaan vapaaksi.

Se ei ole siis tarpeen tyydytystä työssä, vaan se on vain väline työn ulkopuolella olevien tarpeiden tyydyttämiseksi. Ulkonainen työ, ulkopuolinen työ, se työ jossa ihminen vieroittuu, on itsensä uhraamista, kieltäymystä... se ei ole hänen omaansa, vaan toisen työtä, että se ei kuulu hänelle, että hän ei tässä työssä kuulu itselleen, vaan toiselle.” (Karl Marx, taloudellis-filosofiset käsikirjoitukset 1844, Edistys, suomennos: Antero Tiusanen)

Lopuksi

”Puolustaa itsenäisyyttä on sama asia kuin puolustaa bolivaarista sosialistista vallankumousta. ”

Matti Laitinen
Lähde:
www.venezuelanalysis.com

Käynti Korean suurlähetystössä

Yhteiskuvassa keskellä KDKT:n uusi Pohjoismaiden suurlähettiläs Ri Hui Chol. Hänen vierellään vasemmalla Antti Siika-aho ja oikealla pitkäaikainen Korea-aktivisti Pekka Rantala.

Suomalainen 12-hengen ystävyysvaltuuskunta vieraili Korean Demokraattisen Kansantasavallan Tukholman suurlähetystössä 11.04. Tilaisuudella juhlistettiin Presidentti Kim Il Sungin syntymän 96-vuotismuistoa ja tavattiin Pohjoismaiden uusi suurlähettiläs Ri Hui Chol, joka siirtyi uuteen tehtäväänsä KDKT:n Serbian suurlähettilään tehtävistä.

Aiemmin viisi vuotta lähettiläänä toiminut ja Kansan äänenkin julkaisujärjestöille tutuksi tullut lähettiläs **Jon In Chan** siirtyi jokin aika sitten takaisin Pyongyangiin.

Seurueeseen osallistuneet Suomi-Korea-seuran, Kommunistien Liiton ja Suomen Juche-aatteen opintoyhdistyksen edustajat kävivät keskusteluja ystävällisessä ilmapiirissä uuden lähettilään ja henkilökunnan kanssa. Erikoisuutena mainittakoon, että viime vuodesta Suomen asioita on hoitanut toveri **Choe Yong Gil**, joka on opiskellut suomea ja jonka kielitaitoa vieraat hieman leikillään kin yrittivät palauttaa hänen mieleensä. Vierailun aikana matkalle osallistuneet järjestöt myös allekirjoittivat yhteisen onnittelusähkeen Korean Työväenpuolueen Pääsihteerille Kim Jong Ilille. Lähetystössä keskusteltiin useista ajankohtaisista aiheista ja suurlähettiläs teki katsauksen etenkin USA:n ja KDKT:n välisten suhteiden tämänhetkiseen tilanteeseen, joka on hiukan parantunut viime vuonna solmitun ydinsopimuksen myötä. Lähettiläs totesi kuitenkin, että niin kauan kuin amerikkalaiset miehittäjät toimivat Etelä-Koreassa, ei niemimaan jälleenyhdistäminen voi olla mahdollista.

Seminaari Helsingissä

Lauantaina 12. huhtikuuta järjestettiin Helsingissä Hermannin kerhotalolla seminaari Presidentti Kim Il Sungin syntymäpäivän kunniaksi. Suomi-Korea-seuran järjestämässä tilaisuudesssa käsiteltiin myös muita ajankohtaisia aiheita. Alustuksissa kerrottiin Presidentti Kim Il Sungin työstä koreoiden riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen puolesta (Antti Siika-aho), KDKT:n tämänhetkisestä elintarviketilanteesta ja sen tulevaisuudennäkymistä (Juha Kieksi) sekä KDKT:ssa olevista erikoistalousalueista, Koreoiden välisestä rautatieyhteydestä ja taloudesta laajemminkin (Esko H. Koskinen). 20-päinen yleisö esitti monia kysymyksiä ja huomioita alustajille ja keskustelua käytiin vilkkaasti. Erityisesti paikalla olleet nuoret ottivat osaa ahkerasti keskusteluun ja seminaarin yhteydessä esillä ollut pienimuotoinen kirja- ja postimerkkinäyttely kiinnosti seminaarin osanottajia.

Antti Siika-aho

Todelliset boikotoitavat

Sosialistisen Kiinan nousu taloudelliseksi ja sotilaalliseksi voimatekijäksi Aasiassa on saanut Washingtonin sotahaukat hermostumaan. Lähestyvien olympiakisojen tuoman lisäarvon saattoikin odottaa tuottavan CIAn taholta joitain provokaatioita. Näinhän tapahtuikin Tiibetissä. Mellakoita yllytettiin, rahoitettiin ja ohjailtiin. Samanaikaisesti lännen propagandamyllyt alkoivat vuodattaa krokotiilinkyyneleitä Kiinan ihmisoikeustilanteen johdosta.

Ranskan presidentti jolla eräitten suomalaispäättäjien tapaan ovat aivot valahtaneet jalkoväliin jopa uhkailee Kiinaa- ellette tee näin tai näin en saavu kisojen avajaisiin. Varmaankin avajaiset onnistuvat erittäin hyvin ilman Ranskan presidentin läsnäoloakin.

Jos jotain pitää boikotoida niin estettäköön Yhdysvaltain, Englannin ja Israelin osallistuminen olympiakisoihin.Nämä kolme maata ovat vuosikymmenten ajan syyllistyneet raskaisiin sota- ja ihmisoikeusrikoksiin ja tekevät sitä parhaillaankin.

Olympiakisojen pitää olla kansojen välisen ystävyyden juhla, urheilijoitten ja nuorison juhla.. Kuinka irakilaisia ja afganistanilaisia tappavat jenkit ja britit sekä gazalaisia nälällä tappavat israelilaiset kehtaavatkin tulla rauhan juhlaan, sitä ihmettelen kovasti.

Suurinta meteliä ihmisoikeuksista pitävät ne jotka vähiten niitä noudattavat. Ei ainakaan valtio jonka asukkaista 2,4 miljoonaa on vankiloissa voi antaa ihmisoikeusneuvoja maailmalle. Jos G.W.Bush olisi pienemmän valtion päämies hänet olisi jo aikoja sitten toimitettu Haagin sotarikostuomioistuimeen. Bush on tämän aikakauden verisin sotarikollinen. Halveksi niitä suomalaisia lännennuolijoita jotka ovat huolissaan kun Suomen johtoa ei ole kutsuttu Valkoiseen Taloon.

Käärmeen pesästä kannattaa pysytellä kaukana.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Kim Il Sungin klassinen teos Koreoiden jälleenyhdistämisestä: Koko kansakunnan suureen yhtenäisyyteen pohjautuva 10-kohtainen ohjelma maan jälleenyhdistämiseksi.
Teosta saatavilla Suomen Juche-aatteen yhdistykseltä.

KDKT:n naisten jääkiekkojoukkue Vierumäellä

KDKT:n naisten jääkiekkojoukkueen jäseniä yhteiskuvassa. Kuvan keskellä lipun takana tirkistelee toimittajamme Antti Siika-aho. Takarivillä taas hymyilee Itävällan joukkueeseen kuulunut huoltomies, joka oli innokas Pohjois-Korea-aktivisti.

Vierumäen urheiluopistolla järjestettiin 25.-30.3. naisten jääkiekon 2. divisioonan MM-kilpailut. Jääkiekossa maat jaetaan eritasoisiin sarjoihin, pääsarjaan sekä 1., 2. ja 3 divisioonan sarjoihin. Parhaat maat kuten Kanada, USA, Venäjä, Ruotsi, Suomi, Sveitsi ja Kiina pelaavat pääsarjassa.

Näihin 2. divisioonan kisoihin Vierumäellä osallistuivat Pohjois-Korean joukkueen lisäksi joukkueet Australiasta, Tanskasta, Itävallasta, Hollannista ja Italiasta.

Korean joukkue sai suurta kiinnostusta osakseen. Epäiltiin, osataanko Pohjois-Koreassa pelata jääkiekkoa? Miltä sen peli näyttää? Paikalla oli mm. TV-toimittaja Ruotsin televisiosta vain Korean joukkueen tähden.

Kansan ääni-lehti pääsi seuraamaan Korean ja Hollannin välistä ottelua. Yleisvaikutelma korealaisten pelistä oli, että he olivat erinomaisia luistelijoita, taitavia mailankäsittelijöitä, myös puolustuspeli toimi hyvin ja hyökkäyksiin lähdöt ja avaukset olivat nopeita. Sensijaan hyökkäyspäässä heillä oli toivomisen varaa. Yritettiin kukin vuoron perään yksin eikä ketjutovereita tahtonut löytyä. Kiekottomat pelaajat eivät osanneet etsiytyä vapaisiin paikkoihin. Tästä huolimatta Pohjois-Korea voitti ottelunsa puhtaasti 4-0.

Turnauksessa KDKT:n joukkue sijoittui kolmanneksi voitettuaan Italian, Hollannin ja Australian mutta hävittyään Tanskalle ja Itävallalle.

Pelin jälkeen saimme haastattelun joukkueenjohtaja **Ri Won Sonilta.**

Miten turnaus on mielestänne mennyt?

Turnaus on lähtenyt käyntiin melko hyvin. Alussa tosin hävisimme Tanskalle 1-5 ja se meni paljolti aikaeron piikkiin. Olimme todella väsyneitä pitkästä matkasta ja aikaerosta. Toinen ottelu meni jo paljon paremmin. Voitimme Italian 6-1. Itävallalle taas hävisimme 0-4, mutta Itävalta taitaakin olla kovin joukkue täällä. Tämän Hollantiottelun voitimme nyt 4-0. Alussa saimme nopeaan tahtiin 3 maalia. Sitten tehomme hävisi, kunnes viimeisen erän loppuminuuteilla saimme jälleen puhtimme takaisin. Huomenna meillä on vielä jäljellä ottelu Australiaa vastaan, mutta luulisin, että sen pelin me voitamme. Muuten joukkueemme on viihtynyt Vierumäellä erinomaisesti. Ruoka kuitenkin on hyvin erilaista kuin meillä Koreassa, kun ei ole ollut riisiä.

Paljonko teillä on jäähalleja?

Meillä on tällä hetkellä kolme jäähallia, kaksi Pjongjangissa ja yhtä Samijyonin maakunnassa sijaitsevaa remontoidaan parhaillaan.

Kuinka paljon naisjääkiekolla on harrastajia? Entä mistä ne tulevat, kouluista vai seuroista?

Meillä on n. 800 naisjääkiekkoilijaa lähinnä puoliammattilaistasolla, joka tarkoittaa sitä, että valtio antaa heille hyvät mahdollisuudet harrastaa lajia. He pelaavat eri urheiluseurojen, koulujen ja työpaikkojen tiimeissä.

Montako joukkuetta teillä pelaa sarjassanne?

Meillä naisten pääsarjassa pelaa kuusi joukkuetta.

Kuinka kauan naisjääkiekkoa on Koreassa harrastettu?

Naiset ovat harrastaneet jääkiekkoa jo vuodesta 1987, mutta sarjatoiminta lähti kunnolla käyntiin v. 2000 ja nyt laji on hyvässä kasvussa.

Paljonko teillä on yleisöä otteluissa?

On selvää, että jääkiekko on kuitenkin vielä pieni laji meillä, eikä saavuta suuria katsomoita, mutta kehitystä parempaan on.

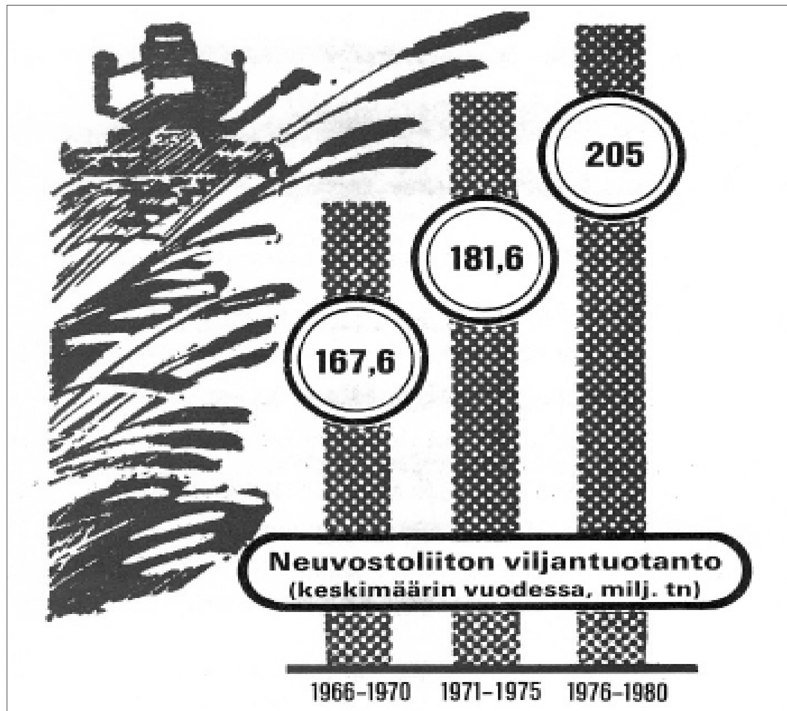
Mistä saatte mailanne ja muut varusteenne? Teettekö ne itse?

Olemme perinteisesti valmistaneet itse varusteitamme, mutta ostamme myös niitä ulkomailta.

Lisäksi he kertoivat maansa naisjääkiekkoilun olevan tulosta Pääsihteeri Kim Jong Ilin ja Korean Työväenpuolueen heihin kohdistaman huolenpidon tulosta. Pääsihteeri Kim Jong Il on sanonut, että urheilussa valtion tulee taata kaikille yhtäläiset mahdollisuudet itsensä kehittämiseen ilman, että siitä koituisi yksittäisille ihmisille liiaksi taloudellisia rasitteita.

Toimitus

Sosialismin kupla, eli miksi unelma särkyi?

Heikki Typpö tuli kansandemokraattiseen liikkeeseen 60-luvulla ja ilmeisesti paljon Ele Aleniuksen vaikutuksesta. Tässä asetelmassa hän samaistui voimakkaasti silloisessa SKP:n enemmistön ja Tiedonantajaliikkeen välisessä osapuolijaossa enemmistöläiselle kannalle. Tämä kyllä näkyy edelleenkin hänen kirjassaan, jonka lähes 400 sivulle hän on koonnut omat käsityksensä marxilaisesta liikkeestä ja reaalisosialismin romahtamisen syistä.

Typpö on toiminut ammatissaan opettajana ja rakennusalalla ja hänen aikuisopiskelunsa on liittynyt Tampereen Yhteiskunnalliseen korkeakouluun eli Tampereen yliopistoon.

Typön kirjassa on paljon uusia avauksia, paljon hyvää, mutta myös paljon sellaista, johon allekirjoittanut ei voi yhtyä. Typpö arvioi oman ajattelunsa suurimmaksi ansioksi erilaisten peliteorioiden soveltamisen yhteiskunnalliseen liikkeeseen. Se ymmärtääkseni tarkoittaa lähinnä sitä, että jokainen yhteiskunnan jäsen nähdään ”pelurina”, joka muovaa omaa elämäänsä tavoittelemalla viime kädessä omaa etuaan yhteiskunnan asettamissa puitteissa. Tässä itsekkäässä oman edun tavoittelussaan työläiset kuitenkin usein huomaavat, että se käy parhaiten yhdistämällä yksittäisten työläisten eduntavoittelu yhtenäiseksi joukkovoimaksi, joka ainoastaan lopulta turvaa heidän etunsa työväenluokan ja kapitalistien välisessä jatkuvassa luokkataistelussa.

Kirjan hyväksi anniksi koin sen alkupuolen sivut, jossa Typpö osoittaa lukeneensa marxilaisen filosofian keskeisimmät teokset, on perehtynyt dialektiikkaan ja erityisesti käsitteenmuodostukseen sekä yrittää melko onnistuneesti yhdistää erilaisia yliopistoissa luotuja sosiologisia teorioita marxilaisen teorian raameihin. Joskus 70-luvullahan nämä sosiologiset teoriat manattiin maanrakoon, koska ne nähtiin jonkinlaiseksi marxilaisuuden uhaksi sen sijaan, että olisi yritetty nivoa niitä yhteen marxilaisuuden kanssa.

Toinen ansio on Typön yritys laajentaa marxilaista teoriaa lisäämällä siihen uusia elementtejä; taloudellisen pääoman lisäksi hän ottaa mukaan käsitteet kuten kulttuuripääoma ja sosiaalinen pääoma. Nuo käsitteet ovat tosin kyllä vilahdelleet jo 90-luvun sosiologiassa. Kapitalistinen yhteiskunta uusintaa taloudellisen pääomansa kulttuuripääoman avulla, jossa hallitsevalla yläluokalla on koulutuksensa ja perinteidensä kautta aina ratkaiseva etumatka työläisperheiden lapsiin. Ratkaiseva luokkajako yhteiskunnassa tapahtuu jo koulussa, jossa oppilaat jaetaan vuohiin ja lampaisiin, hyviin ja huonoihin oppilaisiin, jota ilmiötä Typpö kuvaa osuvasti ”poroerotteluksi”.

Yhteydessä tähän kulttuuripääomaan jaetaan yhteiskunnassa lopuksi sosiaalinen pääoma, eli luodaan ja ylläpidetään yhteiskunnalliset valta- ja omistussuhteet.

Kolmas ansiokas osuus Typön kirjassa on sen loppupuolella oleva koulutusta koskevien asioiden käsittely. Kirjoittaja on entisenä opettajana perehtynyt erityisen tarkasti koululaitoksen historiaan, mm. kansakouluun, oppikouluun ja peruskouluun sekä nykyisiin pyrkimyksiin yksityistää ja eriarvoistaa kouluja luomalla kaikenlaisia eliittikouluja ja rankkaamalla kouluja paremmuusjärjestykseen.

Sitten jokunen sana niistä kirjan osioista, joihin tämän arvostelun kirjoittaja ei voinut yhtyä. Tärkein erimielisyys nousee Typön käsityksistä koskien Neuvostoliiton osuutta maailmanhistoriassa. Typpö tuomitsee Neuvostoliiton täysin stalinistiseksi hirmuhallinnoksi, jossa valta ja koulutus olivat keskittyneet vanhalle tsaarinvallan aikaiselle sivistyneistölle ja työläiset joutuneet entistä ankarampaan pakkotyöhön. Typön mukaan Neuvostoliitossa ei ollut enempää taloudellista, kulttuurista kuin sosiaalistakaan tasa-arvoa. Typpö nimeääkin Neuvostoliiton vain ylimenokaudeksi, jossa Venäjä siirtyi pitkän siirtymäkauden aikana feodalismista kapitalismiin. Sosialismin nimikettä Typpö ei Neuvostoliitolle ja koko reaalisosialismille anna.

Stalinin kiistanalaisesta osuudesta historiassa saadaan tuskin koskaan täyttä selvyyttä. Selvää oli, että puhdistuksia ja vankileirejä oli, mutta kuinka paljon tässä tuli uhreja, nimenomaan syyttömiä uhreja, joiden vainoa ja teloituksia ei tule hyväksyä milloinkaan. Syyttömiä uhreja oli varmasti aivan liikaa. Leireille saattoi noissa sekasortoisissa oloissa joutua kaikenlaisten, jopa nimettömien ilmiantojen perusteella. Etenkin vähemmistökansallisuuksia kohdeltiin kaltoin, suomalaisia, virolaisia, tataareja ym. Nämä olivat rikoksia. Myös toisen maailmansodan aikana tehtiin suuria kansansiirtoja. Niillä oli kahdenlainen tarkoitus, toisaalta siirtää siviilit pois sodan jaloista kauaksi itään, toisaalta estää vähemmistökansallisuuksia liittymästä saksalaisiin. Kuitenkaan Kommunismin mustan kirjan esittelemillä kymmenien miljoonien vainottujen uhrien ja tapettujen lukumäärällä ei ole mitään tekoa todellisuuden kanssa. Vankileirejä rakennettiin sisällissodan mukaisissa oloissa ja useimmat vangit olivat aiheesta siellä pyrkiessään vahingoittamaan sosialismin rakennustyötä ja palauttamaan omat entiset etuoikeutensa. Vaikeimpana aikana 30-luvulla vankiloissa ja työleireillä oli 650 vankia sataatuhatta asukasta kohden. Kuriositeettina todettakoon, että USA:ssa on tällä hetkellä noin 2,5 miljoonaa vankia – suhteessa huomattavasti enemmän kuin Stalinin aikaisessa Neuvostoliitossa.

Jos Stalin olisi tapattanut Venäjällä 30 miljoonaa ihmistä, hänellä ei taatusti olisi nyt Venäjällä ensimmäistäkään kannattajaa. Kaikki nuo mustat kirjat ovat viimekädessä hyökkäyksiä marxismia ja sosialismia vastaan laittaessaan yhtäläisyysmerkin paholaiseksi nimeämänsä Stalinin ja sosialismin välille. Mutta ihme ja kumma, jo kohta parikymmentä vuotta sitten kuopattu marxismi ja kommunismin haamu kummittelevat yhä.

Miksi suurella osalla venäläisistä on edelleenkin myönteinen käsitys Stalinista? Siksi, että hänen nimissään luotiin kaikille työpaikat, halvat asunnot, halvat elintarvikkeet, liikenneliput, sosiaaliturva, terveydenhoito, koulutus, kulttuuripalvelut jne., eli luotiin sosialismin perusta Vaikka näiden saavutusten laadussa saattoikin olla toivomista, ne olivat kuitenkin saavutuksia, jotka Typpö unohtaa mainita. Samoin sen, että Stalinin kaudella ennätyksellisen lyhyessä ajassa köyhä ja alikehittynyt maatalousmaa muuttui 2. maailmansodasta huolimatta taiteen, tieteen ja talouden suurvallaksi. Stalinin ansioksi lasketaan myös, että fasismi lyötiin toisessa maailmansodassa, Suuressa Isänmaallisessa sodassa. Vaikka sodan uhrien määrät olivat kauheat, Stalinin merkitystä ylipäällikkönä ei Venäjällä ole kukaan vakavasti kyseenalaistanut.

Se Typön käsitys, ettei kulttuuripääomaa jaettu kansalle on aivan perusteeton. Tästä esimerkkinä kuuluisan venäläisen v. 1974 USA:han loikanneen sellistin Mstislav Rostropovitsin valittelut, kun hän parjasi Neuvostoliittoa siitä, että hänen oli pakko kierrellä selloineen joissakin Uralin takaisissa kouluissa, kun hän olisi voinut samalla aikaa tienata miljoonia dollareita lännen konserttilavoilla. Toinen loikkari, Sibeliuksen viulukilpailun v. 1980 voittanut Viktoria Mullova sen sijaan loikatessaan Suomesta v.1983 länteen jätti kuusamolaisen hotellihuoneensa vuoteelle arvokkaan Stradivariusviulunsa, koska se oli hänellä lainassa Neuvostoliiton valtiolta, eikä hän halunnut sitä varastaa.

Typpö katsoo, että Neuvostoliitto lähti väärille urille jo heti alkuunsa ja että Neuvostoliiton sosialismi oli jo teoreettisilta lähtökohdiltaan väärä. Typpö unohtaa, ettei Neuvostoliiton sosialismia kehitetty missään suojaisissa laboratorio-olosuhteissa, vaan äärimmäisen vihamielisen kapitalistisen maailman ympäröimänä. Typpö ei näe Neuvostoliittoa prosessina, jossa ratkaisevat virheet, olivat aivan viime vuosikymmenten tulosta ja siinä oli yhtenä syynä Neuvostoliiton kyvyttömyys soveltaa uutta tietotekniikkaa ja automaatiota tuotantoon. Kysyä sopii miksi näin oli? Kyse ei ollut osaamisen puutteesta, vaan ennemminkin siitä, että uuden tekniikan käyttöönotto merkitsi ihmistyövoiman syrjäyttämistä. Lännen kapitalistisissa maissa se kävi helposti, kun väkeä voitiin irtisanoa tuhansittain, jos kapitalistien edut sitä vaativat. Sosialistisessa Neuvostoliitossa sellainen ei ollut mahdollista, koska työpaikat olivat tärkeämpiä, työtä piti taata kaikille.

Typön asenne Neuvostoliittoon ei ota huomioon, että sosialismille ei voida siirtymävaiheessa odottaa täydellisen suotuisia olosuhteita. Sosialistiselle kehitystielle siirrytään suuren yhteiskunnallisen kriisin yhteydessä muuttamalla vallankumouksellisesti yhteiskunnan tuotantosuhteet, ja niillä ihmisillä, jotka ovat saatavilla. Tässä tilanne muistuttaa hieman Marxin kirjeessään Kugelmanille (Marx, Engels: Kirjeet 138, 17.4.1871) antamaa evästystä. Kysymys oli tuolloin suhtautumisesta Pariisin kommuuniin. Kugelman oli esittänyt, että Pariisin kommuuni oli virhe eikä siihen olisi pitänyt ollenkaan ryhtyä. Marx toteaa Kugelmanille: ”Maailmanhistoriaa olisi tietysti hyvin helppo luoda, jos ryhdytään taisteluun vain ehdoilla, että on olemassa ehdottoman otolliset mahdollisuudet”. Jos Pariisin työläiset eivät olisi ryhtyneet taisteluun: ”Työväenluokan demoralisaatio olisi ollut … paljon suurempi….Työväenluokan taistelu kapitalistiluokkaa ja sen valtiota vastaan on astunut Pariisin Kommuunin ansiosta uuteen vaiheeseen. Päättyköönpä asia tällä kertaa välittömästi miten tahansa, uusi maailmanhistoriallisen merkityksen omaava sillanpääasema on kuitenkin valloitettu.” Näin totesi siis Marx Pariisin kommuunista, vaikka hän ja Engels olivatkin alun perin yhtäaikaisen maailmanvallankumouksen kannalla. Tämä vain muistutuksena Leninin teoriaan vallankumouksen mahdollisuudesta yhdessä maassa, jos se on imperialismin heikoin lenkki.

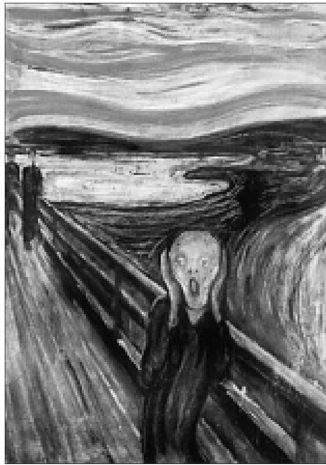
Kirjansa keskiosassa Typpö erittelee kokemuksiaan SKP:n ja SKDL:n hajoamisesta. Itse koin tämän osan itselleni vieraaksi, ehkä siksi, että kuuluin tuolloin Tiedonantaja-liikkeeseen. Tämän osan lukeminen tuntui välillä siltä kuin jos olisi katsellut varjonyrkkeilyä tai seurannut ilmakitaran soittoa. Minusta Typpö käsittelee tässä myös käsitteitä opportunismi ja revisionismi väärin. Eivät ne sovellu puolueriidan käsittelyyn. Niiden käyttö liittyy tilanteisiin, joissa kapitalistien ja työväenluokan välisessä luokkataistelussa työväenliikkeen johtajat antavat periksi kapitalisteille joko teoreettisesti tai käytännön politiikassa, viimekädessä puolustaakseen omia henkilökohtaisia etujaan.

Erittäin paljon epäselviksi jäävät Typön käsitykset tulevasta sosialismista. Siinä hänen ajatuksensa muistuttavat, kuten Ele Aleniuksellakin, paluuta entiseen utopistiseen sosialismiin. Tämä näkyy siinä, että hyviä tavoitteita on paljon, mutta niiden toteuttamisen keinot ovat hataria ja puutteellisia. Typpö esim. kuvittelee, että tulevaisuuden sosialismi kasvaa eräänlaisen ”itseliikunnan” tuloksena, kunhan kaikki ihmiset saavat ensin yhtäläisen osan maailman kulttuuriperinnöstä. Tässä näkökulma kuitenkin kääntyy itseään vastaan. Tasa-arvoinen koulutus on luokkataistelukysymys; eivät kapitalistit sellaiseen suostu niin kuin Typpö itsekin kirjassaan jo oli aikaisemmin todennut. Myöskään mihinkään itseliikuntaan en usko. Työväenliikkeessä on aina osattava tehdä marxilaisia tilanneanalyysejä ja niihin perustuvia päätöksiä. Jos ei näin ole, työväenliike on menettänyt pelin jo alkuunsa.

Näkemys Typön kirjasta on kuitenkin vain allekirjoittaneen näkemys. Olisi suotavaa, että mahdollisimman monet lukisivat kirjan ja muodostaisivat siitä oman mielipiteensä. Kirjaa on saatavissa 5 euron hintaan Heikki Typöltä itseltään ja Heikki Männiköltä (050-5941312) sekä Kansan äänen kirpparipöydältä Valtteriltä.

Reijo Katajaranta

Masennuksen mentävä musta aukko

Edvard Munchin taulu "Huuto"on eräs kaikkein merkittävimpiä taideteoksia, jotka kuvaavat ihmisen mielenterveyden pettämistä. Se on täydellinen umpikuja, jossa valoa ei näy mistään.

Kaikkihan me toki tiedämme, että mielenterveyden häiriöistä ja ongelmista kärsivät ihmiset eristäytyvät muista ihmisistä ja syrjäytyvät helposti yhteiskunnasta. Sairastumisen myötä heidän sosiaaliset taitonsa hupenevat. Heidän on usein vaikea huolehtia itsestään ja puolustaa itseään. Jopa normaalin arjen pyörittäminen kuten omasta ja kodin hygieniasta huolehtiminen, oman maksuliikenteen hoito ja työssä käyminen saattavat osoittautua ylivoimaiseksi.

Yksinäisyys, asumiseen liittyvät ongelmat ja taloudellinen turvattomuus ovat myös tunnusomaisia piirteitä tälle yhä kasvavalle ihmisryhmälle.

Kenellekään ei liene salaisuus, että mielenterveyden häiriö on edelleen yleisin työkyvyttömyyseläkkeelle joutumisen/pääsemisen syy. Vuonna 2006 Suomessa piti majaansa 256 300 työkyvyttömyyseläkkeensaajaa. Heistä 44 % oli eläkkeellä mielenterveydellisistä syistä. Ilmiö ei ole kuitenkaan uusi. Masennusdiagnoosilla myönnettyjen työkyvyttömyyseläkkeiden määrä kaksinkertaistui jo 1990-luvulla samaan aikaan, kun työkyvyttömyyseläkkeiden kokonaismäärä vähentyi. Voidaankin pohtia, minkälaisen koron maamme kansalaiset saavat maksaa 90-luvun pankkikriisistä ja toinen toistaan seuraavista sosiaali- ja terveydenhuollon säästöohjelmista.

Vuonna 2006 mielenterveyden häiriöiden vuoksi sai 61 100 ihmistä toimeentulonsa sairauspäivärahasta. Heistä yli puolet poti masennusta. Depression vuoksi myönnetyt sairauspäivärahakaudet ovat lisääntyneet v. 2000 33 % (miehet 25 % ja naiset 38 %). Eläketurvakeskuksen laatimien tuoreiden tilastojen mukaan v. 2007 runsaat 4 000 suomalaista joutuivat masennuksen vuoksi työkyvyttömyyseläkkeelle. Lukumäärä on 10 vuodessa puolitoistakertaistunut.

Jopa porvarihallituksessa istuva ministeri **Liisa Hyssälä** on trendikkäästi huolissaan siitä, että masennusperusteiset työkyvyttömyyseläkkeet ovat nousussa. Aikaa seuraavana ihmisenä hän totesikin muodikkaasti MASTO-hankkeen korkean tason koordinaatioryhmän ensimmäisessä kokouksessa 4.3.2008 Helsingissä, että voimakkaita toimia tarvitaan: ”Merkittävänä huolenaiheena työikäisen väestön pienentyessä on työntekijöiden ennenaikainen eläkkeelle siirtyminen. Sairauksista erityisesti masennus uhkaa katkaista suomalaisten työuran liian varhain.”

Tutkimusprofessori Raimo Raitasalo ja pääsuunnittelija Kaarlo Maaniemi totesivat KELA:n julkaisemassa Sosiaalivakuutus-lehdessä 6/2007: ”Suomalaiset tutkimukset osoittavat, että tällä hetkellä suuri osa masennuspotilaista on sairautta parantavan hoidon ja työkykyä kohentavan kuntoutuksen ulkopuolella. Tämä osa työvoimasta pitäisi ensi vaiheessa saada terveydenhuollon ja kuntoutuksen piiriin, jotta lisääntyvää työkyvyttömyyttä voitaisiin ehkäistä. Osittain ongelma johtuu tarpeellisten hoito- ja niitä tukevien kuntoutusmahdollisuuksien puutteesta.

Ongelman ydin on kuitenkin siinä, että mainittu prosessi – tunnista, arvioi ja ohjaa hoitoon ja kuntoutukseen, seuraa paranemisen ja kuntoutumisen etenemistä – ei toimi, vaan katkoksia ja viiveitä syntyy. Nykyisin mielenterveyden häiriöiden varhainen tunnistaminen onnistunee melko hyvin, mutta sen jälkeen alkavat vaikeudet hoidon tarpeen arvioinnissa ja hoitoon sekä sitä tukevaan kuntoutukseen ohjaamisessa. Pelkät sairauslomat ja lääkehoito eivät useinkaan ole riittäviä mielenterveyspotilaiden hoidossa ja työkyvyn palauttamisessa.”

Suomen perustuslaissa mainitaan:” Julkisen vallan on turvattava, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään, jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut ja edistettävä väestön terveyttä. Julkisen vallan on myös tuettava perheen ja muiden lapsen huolenpidosta vastaavien mahdollisuuksia turvata lapsen hyvinvointi ja yksilöllinen kasvu.”

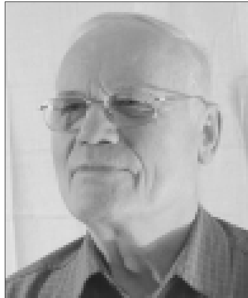
Matti Laitinen

Lähteet: Mielenterveyden häiriöt työkyvyttömyyseläkkeen syynä – ajatuksia ehkäisystä, hoidosta ja kuntoutuksesta. Helsinki 2005. (Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä 1236-2115; 2005:1) ISBN 952-00-1593-0

http://www.nkl.fi/airut/airu0806/airu069.htm

Sosiaalivakuutus 6/2007

Esko Auervuolle 75 vuotta

Kolmekymmentäluvulla 9.5.1933 näki päivänvalon Kymissä Esko Auervuolle. Myöhemmin tuota päivää alettiin kutsua Voitonpäiväksi, koska sota Euroopassa päättyi Natsisaksan tappioon 9.5.1945. Eskon mielestä Voitonpäivä ja hänen syntymäpäivänsä sopivat hyvin yhteen, mutta yhteiskunnan eliitti halusi nimetä päivän Eurooppa-päiväksi peittääkseen Voitonpäivän merkityksen.

Eskon isä oli kivimies, mutta työskenteli rakennuksilla myös betoniraudoittajana, ja sementtimiehenä. Äiti puolestaan hoiti lapsia kotona. Töihin Esko meni 16-vuotiaana tukin uittoon Kymijoelle. Ayliikkeeseen Esko liittyi 1952 Rakennustyöläisten Liittoon ja omi siellä itselleen työväenliikkeen perimmäiset asiat: mikä on työn ja pääoman etujen ristiriita, ja ettei työläisiä kukaan puolusta jollei työläinen itse. Esko teki veljensä kanssa kimpassa betoniraudoitustöitä 16 vuotta, kunnes muutti Helsinkiin samanlaisiin töihin.

SKP:hen Esko liittyi v.1964 ja siirtyi kymiläisenä Tiedonantajaliikkeeseen. Nuorena hän toimi aktiivisesti TUL:ssa. Sodan jälkeen hän otti osaa Kymin Urheilijoiden toimintaan, hiihti kilpaa ja juoksi mukana erilaisissa katuviesteissä.

Osuusliikkeen toiminnassa Esko on ollut 50-luvulta lähtien, ensin Kyminlaakson Osuusliikkeessä ja sitten muutettuaan Helsinkiin Osuusliike Elannossa. Äskeisissä HOK-Elannon edustajiston vaalissa hän sai STP:n ja pienituloisten listalla 55 ääntä.

Esko oli mukana kovissa luokkataistelutilanteissa. Mieleen muistuu rautatiesillan rakentaminen v.1970-1971 Helsinginkadun ylittävällä pääradalla. Raudoittajat huomasivat suunnitteluvirheen kun palkiston yläpinnan teräkset eivät olisi mahtuneet valubetooniin. Suurin osa työmaan työntekijöistä otti osaa miltei valmiiksi raudoitetun siltaosan purkamiseen. Lujuuslaskelmat suunnitellut Insinööritoimisto joutui suunnittelemaan raudoituksen uusiksi. Varsinainen raudoitustyö tehtiin urakkatyönä ja purkutyö tuntityönä. Työntekijöiden raudoituksen purkutyötä laskettaessa vastaava mestari jätti kahden raudoittajan osalta 1,5 tuntia huomioimatta, yrittäen siirtää nämä tunnit urakkalaskentaan. Tätä ei hyväksytty, vaan pitkien neuvottelujen jälkeen raudoitustyökunta ryhtyi lakkoon. Kiista oli vain 3:sta tuntityö tunnista, mutta periaatteellinen. Lakko kesti yhteensä viisi viikkoa, joka selvisi vasta, kun Valtion rautatiet irtisanoi urakoitsijana toimineen Suomen vanhimman rakennusliikkeen. Sen jälkeen asiat selvitettiin työntekijöiden eduksi. Eskon kannalta tulos oli, että hänet leimattiin kommunistina lakkokenraaliksi.

Tiedonantajaliikkeessä Esko oli 1970-luvulla hyvin aktiivinen ja keräsi tukea lehdelle mm. Metroradan siltojen rakennustyömailta. Hän toimi 3 vuotta ammattiosastonsa puheenjohtajana. Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry:n toimintaan hän tuli mukaan v.1987 järjestön rahastonhoitajaksi ja toimii edelleen.

Vuodesta 1997 lähtien hän on toiminut myös Helsingin Työväen vappumarssitoimikunnan ja vuodesta 2006 lähtien Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys r.y:n puheenjohtajana .

Tällä hetkellä hän toimii STP:ssä, EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa, Kommunistien Liitossa ja Kansan ääni-lehden toimitusneuvostossa.

Esko haluaa erityisesti korostaa, että työväenliikkeessä tarvitaan nyt sitkeyttä. Ei saa hellittää, vaikka aamulla tuntuisikin karhealta. Tänään puhutaan uudesta työväenluokasta. Eskon mielestä perusasiat eivät ole muuttuneet. Kaikkien työntekijöiden,niin työväenluokan vanhojen kuin uusienkin kerrosten tulisi huomata, mihin luokkaan he kuuluvat ja mitkä ovat heidän perusetunsa.

Tauno Wallendahr 80 vuotta

Huhtikuun 4. monen kommunistin tuntema ”Taukka”, Tauno Wallendahr sai tiimalasiinsa 80 vuotta. Taukka on aina ollut etulinjassa, kun jotain merkittävää Suomen kommunistisessa liikkeessä on tapahtunut.

Taukan toiminnallisuus tuli esiin jo nuorena, kun hän heti sodan päätyttyä autokuskina ollessaan alta kaksikymppisenä liittyi SKP:hen v. 1946. Ensimmäiset puoluetehtävät veivät hänet Suomen Demokraattisen Nuorisoliiton ja Pioneeriliiton toimintaan.

Taukka halusi tuntea marxismi-leninismin perin pohjin. Hän kävi Sirola-opiston ja jatkoi opiskeluaan vielä Moskovassa. Hänen tiensä johti 1950-luvulla SKP:n Helsingin ja Uuden-maan piirin valistussihteeriksi. SKP:n puoluehajaannuksessa 1960-luvulla Taukka otti paikkansa niiden joukossa, jotka näkivät tehtäväkseen puolustaa marxismi-leninismiä puolueen revisionistisen siiven hyökkäilyjä vastaan. Näissä merkeissä hän siirtyi SKP:n Uudenmaan piirin tehtäviin. Taistelu puolueen suunnasta johti tilanteeseen, jossa v. 1969 jäi ainoaksi mahdollisuudeksi perustaa oma lehti, Tiedonantaja, jonka ensimmäiseksi päätoimittajaksi Taukka valittiin. Hän oli nostamassa lehteä siihen arvostettuun asemaan, joka sillä oli aina 1980-luvun puoliväliin asti. Kaiken muun toiminnan ohessa Taukka ehti vaikuttaa myös Suomen Rauhanpuolustajien toimitsijana.

Reaalisosialismin hajoamisen ensimmäiset merkit alkoivat näkyä kommunistisessa liikkeessä jo paljon aikaisemmin. Tiedonantaja alkoi silloin sokeasti mainostaa Neuvostoliiton ”uudistuksia” ja Gorbatshovin linjaa. Tässä vaiheessa ne kommunistit, jotka katsoivat puolueen pelastamisen välttämättömäksi, perustivat KTP:n ja sille lehden Työkansan Sanomat. Taukka oli erittäin aktiivisesti mukana KTP:n toiminnassa, sekä avusti kirjoituksillaan Työkansan Sanomia.

Kommunistien yksi tärkeimmistä tehtävistä on aina ollut liittolaispolitiikan kehittäminen suurpääomaa vastaan. Tätä eivät kaikki kommunistit ole kuitenkaan halunneet ymmärtää tai nähdä. Liittolaispolitiikan ja joukkotyön välttämättömyys nousee joka askeleella eteen jopa Kommunistista Manifestia lukiessa. Sen joko ymmärtää tai sitten ei. Taukalle marxismia erinomaisesti tuntevana asia oli alusta asti täysin selvä. Demokraattista yhteistyötä tuli kehittää. Juuri tuonkaltaisten proses-sien ohjaamisessa kommunistien poliittinen taito punnitaankin. Tämä linjaerimielisyys KTP:n toiminnassa johti mm. siihen, että Taukan oma puolueosasto erotettiin puolueesta.

Kansan äänen perustamisesta lähtien Taukka tuki lehden toimintaa ja osallistui mm. EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimintaan. Voimiensa mukaan. Taukka on avustanut Kansan äänen järjestöjen toimintaa ollen mm. ehdokkaana neljä vuotta sitten pidetyissä ensimmäisissä HOK-Elannon vaaleissa.

Nyt Taukka viettää eläkepäiviään Myllypurossa seuraten edelleen tiivisti yhteiskunnallista elämää ympärillään. Järjestöväki Helsingissä ja laajalti ympäri Suomea toivottaa Taukalle hyviä eläkepäiviä.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Luokkapetturiksi mainittiin

90-luvun puolivälissä piirsin mallin 12-tuntisesta vuorojärjestelmästä Nesteen 3-vuorotyöhön. Sain tuolloin esityksestäni – monelta taholta – luokkapetturin maineen, koska esi-isämme olivat meille 8-tuntisen työpäivän verisestikin taistelleet. Kerroin tuntevani historian ja olosuhteet, joissa 8-tunnin työpäivä toteutui. Tänä päivänä kaikki Kilpilahden 3-vuorotyöläiet tekevät 12-tunnin päiviä. Noin 7 vuotta sitten käytiin keskustelu ja äänestettiin 6-vuoro järjestelmään siirtymisestä. Selkeä enemmistö äänesti vanhan järjestelmän puolesta, mutta mm. emeritus pääluottamusmies Usko Takkumäki ja nykyinen Toni Laiho veivät meidät järjestelmään, johon pieni peloteltu vähemmistö halusi. He eivät ole olleet luokkapettureita, isiensä perinnön kieltäjiä. Erosin noin vuosi tapahtumien jälkeen Kemian (aiemmin - työntekijäin) liitosta. Olin jälleen luokkapetturi.

Vajaa vuosi sitten Kemian liitto toimi niin sanottuna ”päänavaajana” työehtosopimussopimuskierroksella ns. liittokierroksella. He solmivat sopimuksen, joka tunnistettiin myöhemmin syksyllä Suomen heikoimmaksi vaikka kysymyksessä oli yksi maamme parhaiten - omistajilleen tuottaneista - aloista. Myöhemmin syksyllä selvisi, että sopimus oli peräti EU-alueen huonoin (mm. Ydin-lehti). Työntekijäpuolelta sopimusta solmineet pienosakkaat ja piensijoittajat eivät yöuniaan menettäneet, eikä heitä luokkapettureina mainittu.

Vajaa 3 vuotta sitten erosin SDP:stä. Luokkapetturiksi leimattiin taas kerran. Minun on vaikea ymmärtää, että mikä on se luokkapetturuuden sisältö, kun tarkastelee lipposlais-heinäluomalaista SDP:tä tai siimesläistä vasemmistoliittoa, jakaa kansa kahtia, tuottaa omistavalle luokalle uskomattomia voittoja ja hyväksyä heidän verokapinansa sekä kyykyttämällä köyhintä – heihin sokeasti luottavaa – kansanosaa. Porvoolaisittain on syytä kysyä, että edustavatko Jaloset, Vuoret, Nuutit ja Lappalaiset (kaikki sd) sitä työväenluokan luokkatietoisinta ja köyhimmän kansan asiaa ajavaa ainesta? Vai onko heidän käsi viipyillyt luvattoman kauan kansan yhteisissä taskuissa.

Tulevana Vappuna nämä luokkapetturin ensimmäisinä tunnistavat, saarnaavat taas vilpittömin mielin työväenluokasta ja sen asiasta turuilla ja toreilla. Muistuttavat 90:nen vuoden takaisista tapahtumista ja siitä mitä eriarvoisuuden kasvu voi synnyttää. Avoimin mielin otamme ripityksen vastaan, koska meistä on kasvanut tapaluokkatietoisia kuten ns. uskovaisista ”tapauskovaisia”.

Hannu Ikonen
Porvoo

Mikä mies Tennilä on?

Turussa pidettiin Keskustelutilaisuus: “OTETTA EU- POLITIIKKAAN”. Sisään tullessa entisenä järjestötuttavana minulla oli aikomus tervehtiä Tennilää, mutta muita tervehtiessään Tennilä sanoi: “Sinua en voi tervehtiä, koska olet mennyt mukaan Suomen Työväenpuolueen (STP:n) toimintaan”. Heti tilaisuuden alussa ilmoitti Jyrki Yrttiaho: “Tämä tilaisuus on EU:n parlamenttivaalien avaustilaisuus, koska nyt on jo sovittu, että Tennilä asettuu EU:n parlamentin vaaliin ehdolle Esko Seppäsen tilalle”. Tennilän käytöstä tutkaillessani en voinut välttyä ajatukselta, että Seppäsen taustavoimat ovat valinneet hänen tilalleen väärän miehen. Ennen Suomen liittymistä EU:n oli kaksi ryhmää: EU:n liittymistä vastustavat ja EU:n liittymistä kannattavat. Silloin Tennilä oli EU:ta vastustavien ryhmässä, mutta nyt Tennilä lienee kääntänyt takkinsa. Mihin Vasemmistoliitto tällä pyrkii?

Esko Luukkonen
Turku

Pääoma ei luovu oikeuksistaan

Suurpääoma pitää kynsin hampain kiinni etuoikeuksistaan. Käyden kriisistä kriisiin, se käyttää menetelminään: militarismia, varustelua ja voimapolitiikkaa.

Kaikesta huolimatta rauhanvoimat vetävät kehitystä kohti rauhanomaisia ja tasavertaisia kansainvälisiä suhteita. Nämä ovat ne puitteet, joissa suomalaiset taistelut Suomen tulevaisuudesta tullaan käymään.

Itse teen omat suomalaiset johtopäätökseni. Suomi ei ole saari. Emme voi vetäytyä maailman mullistuksista omaan rauhaamme, kuten kaupungin melusta kesämökille. Suomalaisessa kulttuurikeskustelussa on viime aikoina suositeltu yleismaailmallisten ongelmien ratkaisujen nimissä yhteiskuntarauhaa ja pidättyvyyttä erityisesti työläisille, eläkeläisille, työttömille ja muille vähävaraisille. Oikeisto ja suurpääoma kuvittelevat ja ajavat sitä, että työtätekevien ja muiden vähävaraisten olisi luovuttava pyrkimyksistään parantaa omaa elämäänsä, jolloin Suomen kansalaisten ongelmat saataisiin kuntoon. Tämä asetelma on täysin nurinkurinen. Suomen ongelmat, EU:n ongelmat ja koko maailman ongelmat antavat aiheen täsmälleen päinvastaiseen johtopäätökseen. Mitä kauemmin annamme suomalaisen pääoman riistää työläisiä, eläkeläisiä, opiskelijoita ja työttömiä, sitä enemmän suomalaisten yrityksien pääomavienti ulkomaille lisääntyy ja paperin ym. teollisuustuotteiden vienti Suomesta lakkaa. Kysymys on EU:ssa ja Suomessa siitä, että pääoma ei luovu viiruakaan oikeuksistaan työläisten ja muiden pienituloisten eduksi.

Esko Luukkonen
Turku

Myös Eestin historia pitää laittaa uusiksi.

Suomalainen professori Martti Turtola haluaa “auttaa” Eestin historian laittamista uusiksi Luin hätäisesti monissa lehdissä olleen professori Turtolan kirja-arvostelun. Pääkohdiltaan kirja hakee syyllisiä Eestin “menetettyyn vapauteen”. Kirjan sisältö vaikuttaa olevan näpertelyä joillakin yksityiskohdilla. Kyseessähän oli suurpoliittiset suurvaltojen ratkaisut, jossa pikkuvaltioilla ei ollut paljoa sanottavaa.

Eestissä oli suojeluskuntaorganisaatiot, jotka olivat tiiviissä yhteistyössä Saksan natsien kanssa, kuten Suomen natsit omalla tahollaan myös pitivät.

Kirjan kirjoittaja päättelee, että diktaattori Konstatin Päts ja kenraali Johan Laidoner olisivat olleet maanpettureita, koska Eestin armeija oli lähes yhtä vahva kuin alueella olevat Puna-armeijan yksiköt

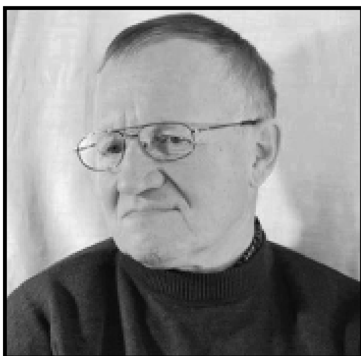
Tällaiset numeroleikit eivät ole realistisia. Kun Suomi teki rauhan talvisodan jälkeen, niin Göring vakuutti Suomen natseille, että tehkää rauha mihin hintaan tahansa, sillä kyseessähän on vain välirauha ja seuraavassa sodassa tulevat menetykset korkojen kanssa takaisin. Tuskin Eestin natsit olivat sen huonompia Göringin silmissä.

Historian kulku oli kuitenkin toinen. Saksa miehitti Tanskan ja Norjan 1940. Silloin oli Eestissä totuuden hetki. Eestiläinen kommunisti Hendrik Allik kertoi Dagens Nyheterille 1985, että heinäkuussa 1940 Eestissä oli kansanäänestys liittymisestä Neuvostoliittoon. Puna-armeija oli kasarmeissaan, eikä osallistunut millään tavalla fyysiseen painostukseen. Allikin mukaan se oli Eestin työväenluokka, joka vaati liittymistä Neuvostoliittoon. Hänen mielestään tärkeintä ei ollut valtion itsenäisyys, vaan työväenvalta.

Hän joutui jo kansakouluaikoina aloittamaan työnteon, ja oltuaan puolueaktivisti, hänellä on ollut aina työväenluokan maailmankatsomus. Hän on ollut kansanedustaja natsiaikana ja tuomittu vankilaan. Hän oli sodan jälkeen suunnittelukomiteassa ja oli edelleenkin vuonna 1985 poliittisesti aktiivinen huolimatta 84 vuoden iästä.

Wäinö Pietikäinen

Teuvo Kasurinen on poissa

Pääsiäisen jälkeen meidät saavutti suruviesti toveri Teuvo Kasurisen poismenosta. Teuvo Kasurinen syntyi 26.4.1946 Kerimäellä pienviljelijäperheeseen. Lapsuudenkoti oli tyypillinen pienviljelijätalous, johon kuului vähän talousmetsää ja jokunen hehtaari maata. Perheen isä työskenteli pääasiassa metsätöissä ja niinpä Teuvokin sai ensimmäisen kosketuksensa ansiotyöhön metsätöiden parissa. Asepalveluksen jälkeen Teuvo viipyi vielä jonkin aikaa kotiseudullaan, mutta siirtyi sitten v. 1967 Etelä-Suomeen metsänparannustöihin. Silloin oli vaikea työllisyystilanne ja palkka Obnäsissä armeijan risusavotassa oli pieni. Näihin aikoihin alkoi Helsingin seudulla kuitenkin voimakkaampi rakentaminen. Rakennustöistä oli Teuvolla myös aiempaa kokemusta ja niinpä vuoden 68 lopulta saakka hän hankki leipänsä pelkästään rakennustöistä.

Nämä ajat olivat yhteiskunnallisesti hyvin aktiivista aikaa. Niinpä Teuvokin tuli mukaan alusta saakka ammatilliseen toimintaan ja kuului Rakennusliiton ammattiosasto kolmosen ja myöhemmin ykkösen toimikuntaan useiden vuosien ajan. Hän toimi myös ammattiosastonsa edustajana aluejärjestössä, sekä työpaikoilla luottamusmiehenä ja työsuojeluvaltuutettuna. 70- luvulla Teuvo tuli mukaan myös Tiedonantajaliikkeen toimintaan ja liittyi SKP:n jäseneksi v. 1978. Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston jäseneksi hän siirtyi v. 2002.

Vaikka Teuvo oli yhteiskunnallisesti aktiivinen, harrasti hän myös kuntoilua mm. hiihtoa ja pyöräilyä. Tätä kuntoharrastusta ei keskeyttänyt se, että hän joutui 90-luvun lopulla vaikeaan työtapaturmaan, jonka johdosta hän vapautui työelämästä eläkkeelle. Mökillään Somerolla, kun sinne lopuksikin saatiin lunta, hän hiihti vielä vähää ennen poismenoaan 40 km päivämatkoja. Teuvon yhteiskunnallinen harrastus säilyi loppuun saakka. Useissa kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa hän oli ehdokkaana. Äsken pidetyissä HOK-Elannon edustajiston vaalissa Teuvo keräsi STP:n ja pienituloisten listan ehdokkaana 70 ääntä. Laaja joukko ammatillista ja poliittista järjestöväkeä jää kaipaamaan hyvää ja ahkeraa toveriaan.

Toimitus

Kosovo: Suuret valtuudet mitättömällä virkanimikkeellä

Frankfurter Allegemeine Zeitungissa 1/3-2008 julkaistusta EU:n Kosovon lähettiläs Pieter Feith/Nikolas Bussen artikkelista (BRÜSSEL, 29. helmikuuta) voidaan päätellä seuraavaa:

Kosovossa tulee jopa kaikki lapsetkin tuntemaan tämän herran Pieter Cornelius Feithin nimen, sillä nyt hän ei ole pelkästään EU:n erikoislähettiläs, vaan tästä viikosta lähtien tämän uuden valtion ylin valvoja julkisessa hallinnossa. Hänen nykyinen virkanimike “Kansainvälinen siviiliedustaja” vaikuttaa mitättömältä, mutta hänen valtuutensa ovat laajat. Hän voi kumota Kosovon lakeja ja viranomaisten päätöksiä, hän voi erottaa ja ottaa palvelukseen valtion virkailijoita. Erikoisesti mainitaan tulli-, vero-, ja valtion talous sekä Valtionpankin virkailijoiden nimitykset.

Kosovolaisille, jotka juuri ovat juhlineet itsenäisyyttä, se on kova kannikka purtavaksi, Heille on kuitenkin jo aikoja sitten annettu ymmärtää, että kyseessä on “valvottu itsenäisyys”. Siksi heidän itsenäisyysjulistuksessaan “Kansainvälinen siviiliedustaja” on lausuttu tervetulleeksi. Myös juuri laadittavassa perustuslaissa on kyseinen valvoja huomioitu.

Kansainvälisen oikeuden mukaan kyseessä on “pienempi paha”. Monet valtiot olisivat pitäneet parempana YK:n turvallisuusneuvoston valvontaa. Koska Venäjä ei lämminnyt Kosovon “itsenäisyydelle”, niin 15 “halukasta” valtiota Wienissä sopivat Kosovon “itsenäisyydestä”. Tässä olivat mukana mm. USA ja Saksa. Serbian pääministerin mukaan kyseessä oli “ pahantahtoinen ja laiton” ja “ raaka kansainvälisten oikeuksien loukkaus”. Samanlaista tekstiä käytti YK:n turvallisuusneuvoston venäläinen edustaja Tschurkin, kutsumalla tapausta “katkeraksi ironiaksi”, koska EU toiminnallaan rikkoo kansainvälistä oikeutta. Mutta Feith veisaa vähät tästä kritiikistä sillä hänellä on NATO ja EU takanaan; sotilaineen , poliiseineen, tuomareineen ja muine ulkomaalaisine virkamiehineen. Näin ollen ylivalvojan ei tarvitse piitata mitä Serbia, taikka Venäjä asiasta pitävät. Brüsselin mukaan Feithin valtuuksien tarkoituksena on “suojella” serbivähemmistöä. Ahtisaari teki Kosovo-suunnitelman YK:lle, mutta kun sitä ei YK hyväksynyt, niin sitten EU toteutti sen.

Feith on 63-vuotias ja hänellä on kolme tytärtä ja on tottunut kiistanalaisiin toimeksiantoihin. Hän edusti EU:ta Acehissa Idonesiassa, kuten myös Irakissa ja Darfurissa. NATO:n asioilla hän on vaikuttanut siten, että Kfor-joukot sijoitettiin Kosovoon. Diplomaattina hän on tottunut puhumaan selväkielellä. Feithin tehtävänä on pitää huoli, että serbit alistetaan hänen komentoonsa. Serbiaan liittymistä ei hyväksytä.

Toimitti Wäinö Pietikäinen

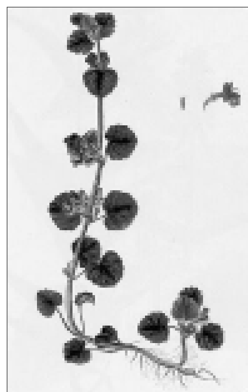
Tukea Kansan äänelle

Reijo Katajaranta 90,50 e, Esko Auervuolle 40,00 e, Paavo Heikkinen 20,00 e, Kalevi Wahrman 40,00 e, Armeijaton Suomi 10,00 e, Hannu Kautto 93,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Paavo Junttila 40,00 e, Ismo Willman 10,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Eira Kärki 30,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Esko Luukkonen 20,00 e, Erkki Mäki 35,00 e, Matti Järvinen 6,00 e, Anja Saarikko 20,00 e, Tarja Männikkö 15,00 e ja lipaskeräyksestä Wäinö Pietikäinen 91,10 e.

OKO 554114-227966

Inkun yrttipalsta

Maahumala

Maahumala on karvainen monivuotinen matala ruoho, jolla on miellyttävän aromaattinen tuoksu. Sinipunertavat kukat sijaitsevat lehtihangoissa; ne avautuvat 2-4 kukan ryhminä jo touko-kesäkuussa. Lehdet ovat tumman, usein ruskehtavan vihreitä, kiiltäviä. Kukat ovat punasinerviä. Maahumala kasvattaa pitkiä maanmyötäisiä rönsyjä, joiden avulla se leviää nopeasti laikkumaiseksi kasvustoksi. Alkuperäisenä se kasvaa Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa. Etelä-Suomessa se esiintyy yleisesti paikoitellen runsaastikin aitovierissä , pihoilla, rakennusten nurkilla jne. Suomalaisen nimensä maahumala on saanut joko käytöstään oluen mausteena tai rönsymäisen kasvutapansa perusteella.

Käyttökelpoisia ovat lehdet maustevihanneksiksi, kukkiva kasvi rohdokseksi. Lehdet poimitaan nuorina, hakataan hienoksi ja käytetään mausteeksi. Maahumalan kirpeän aromikkaita lehtiä voi käyttää mausteena esim. salaatinkastikkeissa, keitoissa ja muhennoksissa. Tärkeä merkitys maahumalalla on ollut oluen kirkastamisessa ja maustamisessa aina 1700-luvulle asti.

Rohdoksena käytetään kasvin kukkivia versonlatvoja. Kasvilla on yskää lievittävä ja limaa irrottava vaikutus, joka perustuu lähinnä marrubiini-karvasaineeseen. Sitä käytetään rohdoksi flunssan ja astman ärsyttämien keuhkoputkien sekä maksan ja sappikivien hoitoon. Euroopassa sitä on käytetty myös masennusta lievittävänä rohtona sekä nuuskana päänsärkyyn. Maahumalan karvasaineilla on ruokahalua ja ruuansulatusta parantava vaikutus. Kasvin keitteeseen kastetulla käärellä voidaan hoitaa haavoja ja mustelmia.

Mesiangervo

Mesiangervo on monivuotinen noin metrin korkuinen tanakkavartinen ruoho, jolla on laaja kermanvalkoinen tuoksuva kukinto. Se kasvaa yleisenä koko maassa kosteilla niityillä, lehdoissa, pensaikoissa ja rannoilla.

Mesiangervon kukilla on perinteisesti maustettu erilaisia juomia, kuten viinejä, simaa ja olutta. Kasvista käytetään lehdet teenkorvikkeeksi. Parhaita ovat nuoret lehdet ennen kukintaa. Niitä voi kerätä ja valmistaa kahdella tavalla.

Toinen tapa on leikata angervon versot poikki maata myöten, niputtaa ja ripustaa lämpimään, ilmavaan, mutta varjoisaan paikkaan kuivumaan. Muutaman päivän kuluttua riivitään varsista kuivat lehdet, jotka muserretaan pienemmiksi ja pakataan tiiviisiin purnukoihin tai laatikoihin. Tee valmistetaan antamalla lehtien hiukan kiehahtaa vedessä, jolloin siitä tulee miedon, mutta miellyttävän makuista. Siihen voi sekoittaa monia muita teeaineksia kuten esim. vatun ja mansikan lehtiä.

Tai lehdet hiostetaan (fermentoidaan) mieluimmin yhdessä muiden sopivien lehtien kanssa. Lehdet hierretään käsissä tiiviiksi palloiksi, jotka sopivaan astiaan sullottuina pidetään pari vuorokautta n. 40 asteen lämmössä. Ruskeiksi ja tuoksuviksi muuttuneet lehdet kuivataan nopeasti ja sullotaan tiiviisiin purnukoihin. Tee on terveellistä, hikoilua ja virtsan eritystä edistävää ja lisäksi hyvää tukanpesuun.

Mesiangervon kukkia pidettiin "taudinaineita ulosajavina", niitä käytettiin ihottumissa, rohtumissa ja kuumeissa. Kasvin lääkkeelliset ominaisuudet huomattiin jo keskiajalla. Saksalaiset kemistit eristivät mesiangervon lehdistä hapon v. 1939, jolle annettiin nimeksi spireahappo. Toiset tiedemiehet antoivat samalle hapolle nimen salisyylihappo. Myöhemmin spireahappoon opittiin lisäämään asetyyliryhmä, jolloin lääkevaikutukset pysyivät ennallaan, mutta sivuvaikutukset vähenivät. Asetyylispireahaposta tuli lyhennettynä Aspirin, maailman tunnetuin lääkemerkki.

Hyvät Juche-opintoyhdistyksen jäsenet,

Muistutuksena vielä seuraavat opintoyhdistyksen kokoukset vuonna 2008:

8.5. klo 18 (vuosikokous)
11.9. klo 18
23.10. klo 18
27.11. klo 18

Paikka on aina Hermannin kerho, Hämeentie 67, Helsinki

Hyvää kesää!

Juha Kieksi

SFT toimii

Vappuaamuna 1.5. kokoonnumme klo 9.00 Helsingin Eläintarhassa sijaisevalle Luokkasodan Punaisten kansalliselle muistomerkille, jossa laskemme kukat.

Muistomerkiltä lähdemme suoraan Rautatientorille, josta vappumarssi lähtee kohti Hakaniemeä 11.00. Hakaniemenrannan Rauhanpatsaan Vappujuhlan jälkeen Kansan äänen vappujuhla Hermannin kerholla klo 13.30.

Kokoonnumme keskiviikkona 9.5.2008 Myllypuron ostarilla klo 17.00. Sieltä jatkamme Kivikossa olevalle Neuvostosotilaiden muistomerkille, jossa laskemme kukkalaitteen. Järjestöliput mukaan.

****

Opintopiiri Uusi Sirola kokoontuu Hermannin kerholla, Hämeentie 67 kevään aikana vielä seuraavasti.

Ma 28.4. ja Ma 12.5.

Käsitellään historiallisen materialismin kysymyksiä.

Kokouskutsu

Kommunistien Liitto ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään keskiviikkona maanantaina 5.5.2008 klo 18.00 Hermannin kerholla, Helsingissä Hämeentie 67

Tapahtumia

Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston vuosikokous pidetään 13.5. klo 18.00 Männiköillä, Vellamonkatu 6 A 1. Käsitellään vuosikokousasiat.

Tervetuloa

Suomen Työväenpuolueen hallituksen kokous torstaina 15.5. klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään kunnallisvaaleihin valmistautumista ja ehdokashankintaa,

STP:n Helsinki-ryhmän tapaaminen

maanataina 26.5.2008 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Keskustellaan v. 2008 kunnallisvaalien vaalivalmisteluista, ehdokasasettelusta ja vaalityön muodoista. Poliittisen tilannekatsauksen esittää Pekka Tiainen. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski selvittää puolueen liikkeellelähtöä ja ehdokasasettelun etenemistä. Konnakööri esiintyy. Tervetuloa kaikki STP:n työstä kiinnostuneet.

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään vielä kerran ennen heinäkuuta. Tarkempi aika ei ole vielä tiedossa. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä.

Tavaran tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Lahjoittamalla sen kirpputorillemme saamme rahaa Kansan äänen julkaisemiseen ja muuhun välttämättömään toimintaan. Tavaralahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/

...ja blogeja

http://masanlaari.blockspot.com/
http://korpikommari.blockspot.com/
http://punavihrealinja.blogspot.com

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- 30.4.2008
- 28.5.2008

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Satakunnan Painotuote Oy

Kansainvälistä Naisten päivää juhlittiin Helsingissä

Vasemmalta Elena Skvortsova Venäjältä ja Nazari Marzia Iranista.

Hermannin kerholla, Helsingissä pidettiin 8.3. Kansainvälisen Naistenpäivän tilaisuus, jossa vieraina puhuivat Neuvostoliiton Kommunistista puoluetta edustava Elena Skvortsova Venäjältä ja Nazari Marzia Iranin Kommunistisen puolueen Suomen osastosta. Kansan äänen puolesta tervehdyksen esitti Pekka Tiainen. Julkaisemme lehdessämme otteita molempien vieraidemme tervehdyksistä.

Elena Skvortsova:

Kansainvälinen naisten päivä syntyi 1900-luvun alussa hyvin tunnetun vallankumouksellisen Clara Zetkinin aloitteesta. Onkin tarpeellista korostaa tällaisen tapahtuman uutuutta maailman kaikille naisille. Tosiasiassa viime vuosisadan alussa naisten yhteiskunnallinen asema oli hyvin alhaisella tasolla. On vain tarpeellista todeta, ettei naisilla ollut äänioikeutta, he eivät voineet saada julkisia virkoja, voineet työskennellä useilla eri tuotannon aloilla jne.

Ensimmäinen valtio, jossa miesten ja naisten oikeudet täysin tasa-arvoistettiin, syntyi Lokakuun Suuren Sosialistisen vallankumouksen tuloksena v. 1917. Ensimmäistä kertaa historiassa nainen sai täydet mahdollisuudet hyödyntää ja toteuttaa itseään mitä erilaisimmilla yhteiskunnan ja politiikan sektoreilla.

Mutta sosialistinen valtio ei ainoastaan antanut naisille oikeuksia vaan myös hyväksyi joukon lakeja joilla naista suojeltiin äiteinä. Niiden joukossa olivat palkallinen äitiysloma, palkallinen yhden vuoden mittainen lapsen hoitoloma. Palkaton mahdollisuus hoitaa lastaan 3 vuotta työpaikkaansa menettämättä, mahdollisuus palkalliseen poissaoloon lapsen sairastuessa. Naiset, jos he olivat neuvostoarmeijan sotilaiden vaimoja, säilyttivät työkokemuksensa vaikka eivät voineetkaan työskennellä miehensä palvelupaikkakunnilla ammattiaan vastaavissa töissä. He saivat edelleenkin lippuja lepokoteihin, lasten leireille ja kylpylöihin niiltä liitoilta, joihin he kuuluivat.

Kansainvälistä naisten päivää on vietetty Neuvostoliitossa 20-luvulta lähtien. Vuodesta 1966 lähtien siitä tehtiin kansallinen vapaapäivä. Lähes kaikissa Neuvostoliitosta itsenäistyneissä valtioissa sitä tänäänkin juhlitaan vapaapäivänä – eli Neuvostoliiton perinteet elävät edelleen. Kuitenkin, tuon päivän luokkasisällön muistaa kansasta nyt vain harva, ja jos muistaa niin turhaan.

Neuvostoliiton hajottamisen jälkeen Neuvostoliiton poliittisen systeemin muututtua kapitalistiseksi, Venäjällä alkoi hyökkäys naisten oikeuksia vastaan. Ensimmäiseksi viranomaiset puuttuivat äitien oikeuteen vanhempana poistamalla lapsen syntymän jälkeisen hoitoloman. Lasten määrästä johtuen tämä oikeus hoitovapaaseen saattoi mennä useiden vuosien ajaksi. Tosiasiassa kaikki naiset joutuivat huomaamaan joutuneensa uuden lain soveltamisen kohteiksi riippumatta lain soveltamisen ajasta. Nyt esiintyy paljon naisten syrjintää työpaikoilla osaksi sukupuolisyrjintänä ja ikäsyrjintänä. Joissakin tapauksissa pelko syrjinnästä on pakottanut naiset seksuaalisiin suhteisiin työnantajien kanssa.

Valitettavasti neuvostovallan 70-vuoden voimassaolon jälkeen naisten mahdollisuudet puolustaa oikeuksiaan heikkenivät. Mutta elämä on hyvä opettaja. Ja nyt niillä aloilla, joilla naiset muodostavat valtaosan työvoimasta, on alkanut nousta uusia lakkoliikkeitä. Venäjän naiset ymmärtävät, että emme voi onnistua ilman tietoista ja järjestäytynyttä taistelua oikeuksiemme puolesta. On tarpeellista oppia modernin maailman kokemuksista oikeuksien puolustamisessa ja lähdettävä rohkeammin panemaan asioita käytäntöön. Muuten emme tule pärjäämään nk. vapaan markkinatalouden olosuhteissa.

Minä onnittelen Suomen naisia tänään Kansainvälisenä Naisten päivänä ja toivon heille kirkasta taivasta, mielenrauhaa ja rakkautta sekä hellyyttä lapsianne ja läheisiänne kohtaan.

Rauhan aurinko paistakoon teille.

Iranin Kommunistisen puolueen Suomen osaston tervei-set Naistenpäivän juhlaan toi Nazari Marzia.

Ensin hän esitteli maansa yleistä poliittista tilannetta, jossa kaikki vasemmistolaiset ja ennen kaikkea ay-aktiivit ovat Iranin islamilaisen hallinnon vainon alla. Heitä uhkaa vankeus ja usein vielä pahempaa – teloitus. Tällä hetkellä kaksi ay-aktiivia **Mahmoud Salehi** ja **Mansour Osanloo** ovat vangittuina ja vain kansainvälinen solidaarisuus ja maailman huomio heihin ovat heidän turvanaan. Valitettavasti vain muu maailma tuntee huonosti näitä asioita. Siksi keskeisiä ihmisoikeuksia kuten oikeus ay-toimintaan on pidettävä jatkuvasti esillä.

Tilanne ei ratkea lopullisesti ennen kuin Iranin islamilainen hallinto on kukistettu ja heidän valtansa on kaadettu ja ay-liikkeen itsenäiset toimintaedellytykset on turvattu.

Naisten asemasta Iranissa hän mm. kertoi: "Nykyään naisen asema Iranissa, heidän pohjaton eriarvoisuutensa, heidän puuttuvat oikeutensa yhdessä heidän jatkuvasti voimakkaampiin parannusvaatimuksiinsa on luonut tilanteen, jossa erilaiset lailliset ja laittomat oppositioryhmät ovat alkaneet syytellä naisliikettä käymällä kiinni joihinkin yksittäisiin kysymyksiin, mutta heidän luokka-asemastaan johtuen heillä on erityinen poliittinen strateginen rooli naisten etujen parantamista vastustavassa rintamassa.

Kaikista erilaisista poliittisista suuntauksista vain sosialistisella vaihtoehdolla on mahdollisuus varmistaa Iranin naisliikkeen edistyminen kamppailussaan sekä auttaa naisliikettä nousemaan uuteen vaiheeseen yhdistääkseen työtätekevien ja kaikkien ahertajanaisten massiivisen voima yhteiselle taistelukentälle. Niin kauan kun naisliike vetoaa vain aktivisteihin ja eliittiin kuuluviin naisiin, heillä ei ole mahdollisuutta saavuttaa todellisia ja kilpailukykyisiä asetelmia. "

Lopuksi Nazari Marzia vetosi työhön naisliikkeen puolesta: "Juhlikaamme Naistenpäivää vapautta rakastavien naisten ja miesten kansainvälisenä päivänä kaikenlaisen sukupuolisen sorron lopettamiseksi ja todellisen tasa-arvon saavuttamiseksi miesten ja naisten välillä. Nostakaamme tasa-arvoa puolustavien ihmisten aktiivisuutta. Järjestäkäämme entistäkin upeampia taistelujuhlia saavuttaaksemme tänä historiallisena päivänä yhä lujemman yhtenäisyyden naisliikkeen ja työväenliikkeen välille."

Vapusta mielenosoitus työn ja turvallisuuden puolesta

Pääomapiirien imperialistisen politiikan vuoksi maailmanrauha on uhatumpi kuin aikoihin. Sosiaalista turvattomuutta ja taloudellista hätää lisäävä EU- suuntautunut, kova talouspolitiikka koskettaa jollain tavalla lähes jokaista suomalaista palkansaajaa, eläkeläistä, opiskelijaa, työtöntä ja pienyrittäjää. Yhä äänekkäämmät vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja pyrkimys kytkeä Suomi sotilaallisiin seikkailuihin herättävät laajoissa kansalaispiireissä suurta huolta. Hallituksella on Nato-optio, päätös sijoittaa suomalaisia Naton nopean toiminnan joukkoihin Tämä on johtamassa vaaralliseen tilanteeseen. Maamme sosialidemokraatit vastoin ruotsalaisen veljespuolueensa esimerkkiä ajavat voimakkaasti Nato- yhteistyötä. Tätä huolta lisää vielä Nato-haukan Alexander Stubbin junailu ulkoministeriksi. Näköpiirissämme on muitakin uhkia, joista voisi mainita esimerkiksi ympärillämme havaittava ilmastomuutos, köyhyyden kasautuminen ja sairauksien leviäminen. Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla tulee tänäkin vuonna olemaan entistä suurempi merkitys. Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry. kehottaakin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Yhteinen muistotilaisuus punaisten muistomerkillä

Vapunvieton aloitamme kokoontumalla aamulla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin eläintarhaan Valtakunnalliselle punaisten muistomerkille. Yhteiseen tilaisuuteen osallistuvat Kansan äänen-, STP:n, SKP:n ja KTP:n järjestöt. Järjestöliput mukaan.

Työväen vappumarssi Rautatientorilta Hakaniemeen

Helsingin työväen yhteinen vappumarssi järjestetään vapunpäivänä 1.5.08. Vappumarssia varten kokoonnumme vappuaamuna klo 10.00 alkaen Rautatientorille. Siellä kohotamme ylös vappumarssiyhdistyksen tunnukset: "**Kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen**" sekä "**Sotaa vastaan**" ja ryhmitymme niiden taakse. Kaiutinautomme toimii hyvänä opasteena. Rautatientorilta marssi lähtee klo 11.00 Helsingin keskustan kautta Hakaniemeen, jossa eri järjestöt järjestävät omia vapputapahtumiaan. Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen järjestämään vappujuhlaan rauhanpatsaalle marssimme Metallitalon edestä suoraan lippujemme ja banderolliemme kanssa.

Perinteinen vappumarssi

Puhumme perinteisestä vappumarssista siksi, että markkinavoimat ja hallituspiirit pyrkivät kaupallistamaan vapunvieton pelkästään markkinahumuksi ja karnevaaliksi yhtenä tarkoituksenaan ehkäistä nykyisen työväenvastaisen politiikan arvostelu. Perinteinen vappumarssi on mielenosoitus pääomapiirejä ja nykyistä hallituspolitiikkaa vastaan. Suomelle EU-jäsenyys on ollut tuhoisa. Siksi vappujulistuksissa vaadimme toteutettavaksi seuraavia asioita: **(1)** Terveydenhuollon yksityistäminen lopetettava- julkiset palvelut säilytettävä. **(2)** Työsuhdeturvaa parannettava- työpaikkojen ulosliputus estettävä. **(3)** Suomi irti sotilasliitoista - maamme puolueettomuus turvattava. **(4)** Eläkeläiset irti köyhyysloukusta - Eläkkeet sidottava palkkaindeksiin. **(5)** Ympäristökatastrofi estettävä - Suomi edelläkävijäksi.

Työkansan ja Nuorison Vappujuhla

Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry. kutsuu kaikkia osallistumaan Työkansan Vappujuhlaan Hakaniemenrantaan Rauhanpatsaalle. Juhla alkaa heti vappumarssin jälkeen noin klo 11.45. Siellä puhuvat mm. puheenjohtaja **Hannu Harju KTP, Seppo Harjunpää SFT**, opiskelija **Antti Siika-aho STP,** sekä maahanmuuttajien puolesta **Nowzar Nazari CPI.n Suomen jaosto**. Muusta ohjelmasta vastaa **Macchu Pichu.**

Vappujuhla Hermannin kerholla

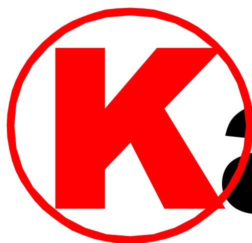
Heti Kaisaniemen Vappujuhlan jälkeen alkaa Hermannin kerholla n. klo 13.30 Kansan äänen julkaisijajärjestöjen, Hermannin Naisten ja STP:n yhteinen vappujuhla. Tässä juhlassa esiintyvät mm. Bertta Laine ja Konnakööri. Puheenvuoroja pitävät: Tervehdyspuhe; **Timo Kangasmaa** ja vappupuhe **Pekka Tiainen**. Saatavilla nakkeja, perunasalaattia ja hyvä kahvipöytä voileipineen Tervetuloa kaikki tähän yhteiseen juhlaan.

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys
Esko Auervuolle, **puheenjohtaja**

Kansan äänen Vappujuhla

Heti marssin ja Hakaniemenrannan juhlan jälkeen
Vapunpäivänä alkaen noin klo 13.30
Hermannin kerholla, Hämeentie 67
Avaus: Timo Kangasmaa (SFT)
Vappupuhe: Pekka Tiainen
Tervehdys: Nozar Nazari (Iranin Kommunistinen puolue)
Ohjelmassa Konnakööri, Bertta Laine, ym.
Buffetista löytyy nakkeja ja perunasalaattia, kahvia ja voileipiä, ***Järj. Kansan äänen julkaisijajärjestöt, STP, Hermannin Naiset***

Kansan ääni

Nro 3/08
Kesäkuu - Elokuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
7. vuosikerta

Markkinavoimat vaarallisin joukkotuho-ase

Vapun puheissa nostettiin esiin nyky-yhteiskunnalle tyypillisiä kriisi-ilmiöitä: elintarvikekriisi, sodanuhka, perusturvan purkaminen, ilmastokatastrofi yms. Nämä ovat asioita, jotka nousevat kärkevästi esiin juuri kovien markkinavoimien ohjaaman talous- ja yhteiskuntapolitiikan tuloksena. Bisnesmaailman oppien mukaan ohjattua kehitystä kyetään jatkamaan vain yhä huonommilla vaihtoehdoilla, ellei poliittista suuntaa saada käännettyä.

Voiman kerääminen muutoksen puolesta onkin tämän päivän peruskysymys.

Kooste Vapun puheista: keskiaukeama

Palkkapolitiikka sai metallin kentän tuomion

Metallin äskeisessä liittokokouksessa nähtiin se erikoisuus, että omat pudottivat istuvan puheenjohtajan. Syy Erkki Vuorenmaan syrjäyttämiseen tuli ennen kaikkea kentän taholta liiton harjoittaman huonon työehtosopimus politiikan vuoksi. Viereisessä kuvassa sairaanhoitajat vauhdit-tamassa tavoitteitaan.

Sivu 9

Irlanti äänesti koko Euroopan puolesta

Irlannin äänestystulos EU:n perussopimukseen , eli perustuslakiin oli selkeästi ei. Suomessa eduskunta ratifioi perustuslain vain päivää ennen Irlannin kansanäänestystä, huolimatta siitä, että ylivoimainen enemmistö suomalaisista vastusti perustuslakia. Kuvassa yksi monista eduskunnan edessä järjestetyistä perustuslain vastaisista mielensoituksista.

Sivu 2

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki kesäkuu 2008

Täyslaho lankku sai uuden maalin

SDP piti vastikään puoluekokouksensa Hämeenlinnassa. Puolue koki rökäletappion viime vuoden eduskuntavaaleissa, menetti lähes 90.000 äänestäjää ja pudotettiin hallituksesta. Sen jälkeen alkoi SDP:ssä jälkipyykki, jossa kuitenkaan mitään syvällisempää poliittista analyysiä ei saatu aikaiseksi. Syinä tappioon nähtiin vain vaalikampanjan aikana tehdyt pienet virheet kuten yksi paheksuntaa herättänyt TV-mainos ï kritiikki ei kohdistunut demareitten pitkäaikaiseen politiikkaan sinänsä. Kritiikin tuloksena puolueen puheenjohtaja Eero Heinäluoma kuitenkin päätti erota ja antaa tilaa puolueen òuudistamiselleò.

SDP:ssä ei nähty, että demareiden politiikka on jo ajat sitten vieraantunut työväenluokasta. Se alkoi jo 90 vuotta sitten, kun Tanner vakiinnutti oikeistolaisen suuntauksen puolueeseen. Saman suuntauksen merkeissä liittouduttiin jatkosodassa Saksan kanssa ja sodan jälkeen demarien tuella kapitalistit saivat òtorjuntavoitonò kommunismista.

Kaikki nämä vuodet demari on ollut kapitalistin paras kaveri. Kalevi Sorsan myötä demarit alkoivat tehokkaasti hillitä ay-liikkeen taistelutoimia säätämällä mm. lakkosakot. Paavo Lipponen toteutti mitä kovinta oikeistolaista uusliberalismia. Köyhä kansa unohdettiin, leipäjonot pitenivät ja jäivät pysyväksi ilmiöksi. Sosiaaliturvaa ja terveydenhoitoa leikattiin milloin juustohöylällä tai ilman. Julkinen sektori ja kunnat ajettiin taloudelliseen ahdinkoon. Kansan varallisuuserot kasvoivat. Suurituloisten veroja on pienennetty radikaalisti, samoin yritysten verotusta. Demarien johdolla poistettiin omaisuus ja varallisuusvero jne. Kaikki se, mitä työväenliike on joskus saavuttanut, hukattiin.

Tässä tilanteessa äänestäjät ovat menettäneet luottamuksensa demareihin ja se ei todellakaan ollut minkään yhden kärjekkään TV-mainoksen tulosta. Ihmiset ovat passivoituneet, kun luottamus politiikkaan on mennyt.

Hämeenlinnassa sitten valittiin SDP:lle uusi johto. Puheenjohtajaksi valittiin vain jonkun verran päälle kolmikymppinen Jutta Urpilainen. Samalla uusittiin myös muuta puolueen johtoa. Nyt Urpilainen uhoaa òuudesta SDP:stäò. Kuitenkaan ei se vanha SDP ole mihinkään kadonnut, vanha laho lankku on vain maalattu uudelleen. Kaikki Urpilaisen puheet ovat olleet vain pintaa eivätkä luo uutta sisältöä demareiden politiikkaan. Hän mainitsee mm. Tannerin ja Lipposen puolueen suurmiehiksi ï eli hän tunnustautuu vahvasti oikeistodemariksi. Urpilainen sijoittaa "uuden SDP:n" keskustaan. Näinhän voi sanoakin, kun ei yhtään tiedä, missä ollaan ja minne mennään. Rupea siinä sitten tekemään uudenlaista politiikkaa. Urpilainen myös haluaa tiiviiseen yhteistyöhön kokoomuksen ja Jyrki Kataisen kanssa. Ei tällaisilla eväillä työväen etujen mukaista politiikkaa tehdä. Kokoomushan muistetaan viime eduskuntavaalien lupauksistaan mm. terveydenhoitoalalle, jotka lupaukset unohdettiin saman tien. Samoin kokoomus lupasi sitoa lapsilisät indeksiin. Niitä ei sidottu, sen sijaan sidottiin päivähoitomaksut indeksiin.

Mitään uutta politiikkaa SDP:stä ei tule löytymään. Vaikka SDP nyt sai uuden fasadin, todelliset päättäjät SDP:ssä säilyvät samoina, eli vanhat jermut Lipposineen ja Heinäluomineen vetelevät edelleenkin naruista ja sanelevat politiikan sisällön. SDP:n uusi johto lienee vain kupla, joka puhkeaa nopeastikin ï ei ehkä vielä kunnallisvaalien jälkeen, mutta viimeistään seuraavissa eduskuntavaaleissa.

Tulikohan Urpilaisen myötä työväenliikkeeseen uusi Suvi-Anne?

Irlanti äänesti EU:n militarisointia ja markkinatalouden ylivaltaa vastaan

Irlantilaiset hylkäsivät EU:n perustuslain eli ñperussopimuksenò 12.6.08 pidetyssä kansanäänestyksessä. Vaalien tulos heijastaa vallitsevaa näkemystä, jonka mukaan EU-liittovaltion rakentamisyrityksiin liittyy huolestuttavaa militarismia sekä kaupan vapauden korostamista sosiaaliturvan kustannuksella. Äänestyksessä 54 % irlantilaisista äänesti Lissabonin sopimusta vastaan ja 46 % sen puolesta. Irlanti on ainoa EU-maa, jossa ñuusiò liittovaltiolaki alistettiin kansanäänestykseen.

Perustulakivenkoilu

Vuonna 2005 neljässä maassa perustuslaista järjestettiin kansanäänestys - tarkoituksena oli äänestää vain niissä maissa, joissa läpimeno on varmaa sekä niiden lisäksi Englannissa, Tanskassa ja mahdollisesti Ruotsissa, joissa kansallinen lainsäädäntö sitä vaati ja äänestys oli kansalle luvattu. Sopimus hyväksyttiin Espanjan ja Luxemburgin, mutta hylättiin Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. EU-komissio otti aikalisän ja omaksui saman demokratia-käsityksen kuin Petteri Tuohiniemi näkökulma-palstalla: ñKansanäänestykset tyrannisoivat EU:taò (HS 15.6.08). Viime lokakuussa Lissabonissa EU-johtajat lähettivät lukukelvottomaksi sotketun perustuslain kopion jäsenvaltiolle.

Eduskunnan alennustila

Suomessa päättäjät ja heidän liehittelijänsä eivät uskaltaneet järjestää kansanäänestystä, koska tiesivät EI-puolen voittavan. Pari vuotta sitten **Matti Vanhanen** ja **Paavo Lipponen** rupesivat puhumaan perustuslain sijaan perustuslaillisesta sopimuksesta, sitten perussopimuksesta ja lopulta sopimuksesta. Koska kyseessä ei ole perustuslaki vaan ñsopimusò, kabineteissa sovittiin, että asia päätetään yksillä valtiopäivillä 2/3 enemmistöllä! Suomen eduskunta olisi hyväksynyt korporaatioiden diktatuurin muitta mutkitta ja Suomen suvereniteetin luovuttamisen ulkomaisille suuryhtiöille. Entinen oikeusasiamies, kansanedustaja **Jacob Söderman** liitti eriävän mielipiteen perustuslakivaliokunnan perustuslaista antamaan lausuntoon. Hän toteaa: ñeduskunnan päätösvallan näin laaja siirtyminen on siinä määrin merkittävä, että Lissabonin sopimuksen hyväksymisestä ja voimaansaattamisesta on tältä osin päätettävä vaikeutetussa käsittelyjärjestyksessäò. Lissabonin sopimus on ristiriidassa niiden Suomen perustuslain pykälien kanssa, joissa säädetään, että ñ*Suomi on täysivaltainen tasavalta*ò, että ñ*Valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta*ò, ja että ñ*Lainsäädäntövaltaa käyttää eduskunta, joka päättää myös valtiontaloudesta*ò. EU:n perustuslaki on Suomen perustuslain vastainen ja loukkaa suvereniteettia, vallan kuulumista kansalle ja omaa lainsäädäntövaltaamme. Laki romuttaisi maamme itsenäisyyden.

Päivää ennen Irlannin kansanäänestystä Suomen eduskunta ratifioi EU-liittovaltiolain numeroin 151 -27. Perussuomalaiset, kolme demarien ja keskustan edustajaa äänesti perustuslakia vastaan. Kaikki kokoomuslaiset, vihreät, kristillisten **Päivi Räsänen** ja **Bjarne Kallis** sekä viisi Vasemmistoliiton edustajaa, mm. **Martti Korhonen** ja **Claes Andersson,** kannatti perustuslakia. Andersson monopolisoi yhteistyön EU:lle: ñEurooppalainen yhteistyö on tänään sama kuin EU. Sopimuksen vastustaminen merkitsee laajasti ottaen kantaa, että meidän tulisi erota EU:sta.ò

Demokratian voitto

Onneksi Irlanti on perustuslaillinen demokratia, jossa asuu nähtävästi melko fiksua kansaa. Suomen itsenäisyys oli hiuskarvan varassa ja irlantilaisten käsissä. He pelastivat Suomen perustuslain. Irlantilaiset itse sanovat: Olemme ylpeitä, että me saamme sentään äänestää toisin kuin muut EU-kansalaiset! Kiitos Irlanti ja onnea!

Vuosi sitten Open Europen tilaama kyselytutkimus kertoi, että 75 % kansalaista 27 EU:n jäsenmaassa haluaa kansanäänestyksen sopimuksista, joka siirtävät valtaa EU:lle. Kansalaisten tahto oli ja on koko ajan selvä. Kaikissa jäsenmaissa enemmistö kansalaisista vaatii kansanäänestystä - Britanniassa 83 %. Tästä huolimatta vain Irlannissa järjestettiin kansanäänestys Meillä Suomessa poliittinen EU-eliitti ja nöyrä media ovat vaientaneet kansalaiskeskustelun ja vaatimukset kansanäänestyksestä. Syy on tietenkin kansalaisten kasvava tyytymättömyys ja voimistuva EU-kritiikki. EU-eliitin asenne on sama koko EU:ssa. Perustuslailla on tarkoitus ikuistaa pääoman vapaus ja uusliberalistinen politiikka, jolle kaikki muu alistetaan. Sopimuksessa ñkielletään rajoitukset, jotka koskevat pääomaliikkeitä ja annetaan EU yksinomainen toimivalta sisämarkkinoiden kilpailusääntöjen vahvistamisessaò. Tämä kuvastaa EU:n uusliberalismia: rahamarkkinoiden vapaus syrjäyttää sosiaalisen Euroopan tavoitteet.

Taistelu jatkuu

Mikähän olisi ollut kansan ääni muualla? Hollanti ja Ranska hylkäsivät 3 vuotta sitten EU-perustuslain. Äänestyksen tuloksesta piittaamatta näiden maiden EU-eliitti ratifioi perustuslain. Kansat eivät enää saaneet edes äänestää uudestaan; liittovaltion vastustus on tänään paljon suurempi kuin vuonna 2005. Lakia potkitaan läpi todella raskaalla saappaalla. Taistelu jatkuu, mutta saatiin aikaa organisoida vastarintaa. On uskomatonta, miten rumalla tavalla pääomapiirit pistävät kaiken peliin! Niillä on kaikki pesät katettu, virkakoneisto, media, korporaatiot, ostetut poliitikot. Nyt EU onkin sitten tiukan paikan edessä. On mahdollista, että EU kikkailee Lissabonin sopimuksen voimaan; kiertää äänestystuloksen tavalla tai toisella. EU paljastaa taas luonteensa.

Irlannin pääministeri **Brian Cowen** ei sulje pois uuden äänestyksen mahdollisuutta. Ranskan presidentti **Nicolas Sarkozy**, Saksan liittokansleri **Angela Merkel** ja EU komission **José Manuel Barroso** vaativat sopimuksen **ratifiointia**. Samaa viestitetään Italiasta, Ruotsista, Espanjasta, Sloveniasta ja Britanniasta. Ja Kaiku (**Vanhanen, Stubb, Rehn**) vastaa: é ratifiointia **jatkettava!** Vain Tshekin EU-kriittinen presidentti **Vaclav Klaus** vaatii loppua ilveilylle. Luxemburgin pääministeri **Jean-Claude Juncker** toteaa, ettei sopimus voi tulla vuoden alussa voimaan Irlannin äänestyksen takia. Juonia aletaan punoa EU-huippukokouksessa juhannusviikolla.

Juhani Tanski

Pankkikriisin velallisten kyykyttämisestä vastuulliset saatettava oikeuden eteen

Pankkikriisi vei mm. monia perheitä ahdinkoon, kun vanhemmat takasivat lastensa asuntolainoja tai päinvastoin. Pankit ja kriisin aiheuttajat ñporskuttavatò tänäänkin mutta sijaiskärsijät elävät köyhyydessä. Kyllä kapitalisteilla jo olisi rahaa maksaa velkansa pois ja tehdä oikeutta vääryyttä kärsineille.

Ilta-Sanomien aikaisempi päätoimittaja Antti-Pekka Pietilä kirjoittaa toukokuussa 2008 Pankkikriisin peitellyt paperit-kirjassaan òKoivisto hyvin vihainen tuomareilleò. Korkeimman oikeuden mukaan Tampereen Aluesäästöpankilla ei ollut oikeutta yksipuolisesti korottaa korkoa. Pankki määrättiin laskemaan korko entiselle tasolle ja suorittamaan korvaukset velallisille.

Presidentti Koivisto oli pitänyt päätöstä virheellisenä ja pankkijärjestelmää horjuttavana, koska oikeusistuimet olivat ottaneet kuluttaja-asiamiehen roolin. Koivisto kutsui keväällä 1992 Linnaan korkeimman oikeuden presidentti Olavi Heinosen, jonka Pietilä kirjoittaa olleen äärimmäisen kiusaantunut käydystä keskustelusta ja Koiviston kannanotoista. Paikalla olleen Heikki Ylikankaan mukaan òKoiviston nuhteita pelättiinò. Koivistoa siis myötäiltiin enemmän pelosta kuin uskosta tämän argumenttien oikeudelliseen pätevyyteen.

Pietilä kirjoittaa, että ennen Linnan istuntoa Korkein Oikeus oli ollut kannanotoissaan heikomman osapuolen kannalla, eli kiistakysymykset oli ratkaistu velallisen eduksi. Korkein Oikeus oli ottanut jopa kannan, jonka mukaan pankkien velallisiltaan vaatimia yleisvakuuksia ei enää pidetty rajoittamattomina eikä pankki voinut ulosmitata velallisen koko omaisuutta.

Pietilä tuo esille myös Koiviston kritiikin pankkitarkastusta kohtaan, joka oli Koiviston mielestä ottanut jonkinlaisen kuluttajansuojaajan roolin.

Pietilä toteaa, että Koiviston òLinnan istunnon jälkeen Korkeimman Oikeuden kanta jostakin syystä muuttuiò. Tuomioistuimet alkoivat tulkita lakia pankkien eduksi.

Jopa Yhdysvalloissa on nykyisen pankkikriisin aikana rajoitettu pankkien oikeutta koron korotuksiin siinäkin tapauksessa, että koron korotuksen mahdollisuus on kätketty lainasopimuksiin.

Kansalaisiin kohdistuvat toimet tuomioin ja taloudellisin keinoin

Edelleen 100 000 ihmistä on ulosmittausten kohteena lamaveloista. Suurille ihmisjoukoille on aiheutettu vahinkoa ja monien elämä on tuhottu.

Siinä missä vuoden 1918 sisällissota käytiin asein, 1990-luvun ja yhä vielä jatkuva sisällissota käytiin kansalaisia vastaan laillisuuteen verhoten. Henkilöt, jotka ovat ajaneet ihmisiä ahdinkoon, eivät ole joutuneet vastuuseen vahinkojen aiheuttamisesta. Ainoastaan joitain säästöpankkien hallitusten jäseniä on laitettu korvausvastuuseen pankeille, mutta vain pikkutekijöiden ja usein melko ulkopuolisten henkilöiden kohdalta.

Pietilä arvioi, että òKoiviston järjestämää keskustelutilaisuutta voidaan perustellusti pitää vedenjakajana oikeuslaitoksen suhtautumisessa velallisiin ja heidän asemaansaò.

Pankkien vastuusta vapauttamisen pitkä varjo

30.5.2008 Rahoitustarkastus antoi johtajansa Anneli Tuomisen ja päälakimiehensä Markku Lounasvuoren allekirjoittaman lausunnon, joka merkitsi entiselle Conventum pankkiiriliikkeelle oikeuden poistaa asiakkaan omaisuutta satoja tuhansia euroja ilman, että poistamisen hetkellä mitään tulee tilalle. Kyse oli siitä, että asiakas oli ostanut ja maksanut optioita, jotka antoivat oikeuden ostaa osakkeita. Kun oikeuden piti astua voimaan, entinen pankkiiriliike poisti optiot, vaikka ne ovat asiakkaan omaisuutta, eikä mitään tullutkaan tilalle. Entinen pankkiiriliike vaatikin satojen tuhansien eurojen ylimääräisiä vakuuksia.

Asia ei ole aivan tavanomainen, mutta kertoo, että Suomessa on päästetty rehottamaan pankkien ja pankkiiriliikkeiden suojelun kulttuuri ja asiakkaiden oikeuksien loukkaaminen.

Yhdysvalloissa vastaava asia näkyy miljoonien ihmisten häätöinä kodeistaan ja luottokorttivelkakierteenä.

Oikeusjärjestelmä on ollut näissä asioissa halvaantunut. Samalla rahoituslaitosten toiminta on muuttunut rajat ylittäväksi niin, ettei sitä edes kyetä valvomaan. Kyvystä ei kuitenkaan yksin ole kyse, vaan vääristyneestä rahoituslaitoksia suojelevasta kulttuurista.

Vaalitukikriisi toi esille myös sen, että pankkiiriliikkeet ovat antaneet vaalirahoitusta kokoomuspoliitikoille. Tämä asia on jäänyt sen kohinan varjoon, jota on käyty keskustan ja ammattiliittojen vaalirahoituksesta. Mm. entisiä Conventumin keskeisiä henkilöitä on kuitenkin nyt SRV-rakennusliikkeessä, jolle taas kunnalliset päättäjät antavat urakoita (musiikkitalo) ja tekevät kaavoitusratkaisuja, joista SRV osaltaan hyötyy. Kytkökset syntyvät vaalirahoituksen, kaavoituspäätösten ja rahoituslaitosten toiminnan välille. Lehmänkaupoista ei välttämättä sovita suoraan, mutta kytkösten verkosto toimii.

Koiviston linjauksista on aikaa, mutta oikeusjärjestelmän rapautumista ei ole saatu katkaistua. Toinen lukemisen arvoinen kirja on Seppo Konttisen talvella 2008 ilmestynyt òSalainen pankkituki, kuinka velallista kyykytettiinò. Timo-Erkki Heinon tv-sarja paljasti, miten pankkien kannatti laittaa yrityksiä konkurssiin ja laittaa asunnot pakkomyyntiin, koska näin sai tehdyksi luottotappiokirjauksia. Niistä sai pankkitukea. Pankkituki siis oli tukea konkurssiin panemiselle ja häädöille asunnoista.

Pekka Tiainen

Kenen joukoissa seisot?

Maailman kirjat ovat sekaisin. Tämän päivän maailmaa katsellessa ei uskoisi, että täällä on ollut ja on fiksuja ihmisiä. Katsotaan minne tahansa, niin kaikkialla on tappamisen meininki. Yhtäällä tappaminen tapahtuu asein ja nälkään. Toisaalla se tapahtuu hitaasti hivuttamalla, uhraamalla ihmisten voimat kapitalismin voiton alttarille. Suurelta enemmistöltä viedään tuhkatkin pesästä.

Menneessä maailmassa oli viisaaksi mieheksi tunnustettu Albert Einstein. Hänen aikaansaannoksensa oli suhteellisuusteoria; $E=mc^2$. Se on selvä kuin pläkki. Kesti kuitenkin aikansa ennen kuin se osoitettiin käytännössä käyttökelpoiseksi.

Vuonna 1999 Britannian radioyhtiö BBC järjesti on-line yleisöäänestyksen, johon voivat osallistua sen nettiuutisverkon seuraajat koko maailmasta. Vuosituhannen suurimmaksi ajattelijaksi äänestettiin Karl Marx. Vuonna 2005 BBC:n Radio 4:n In Our Time järjesti kuuntelijaäänestyksen kaikkien aikojen suurimmasta filosofista. Siihen osallistui yli miljoona ihmistä. Karl Marx äänestettiin suurim-
maksi filosofiksi. Siinä on uskomaton tunnustus.

Marx oli filosofi, mutta ennen muuta kansantaloustieteilijä, jonka kolmekymmentä vuotta kestäneenä työnä syntyi kapitalismin analyysi, Pääoma. Sen ytimen Marx kuvasi kaavalla C=c+v+m. Vaikka teoria on ollut jo noin 140 vuotta selvä kuin pläkki, niin taloustieteilijät ovat sen edessä neuvottomia.

❑ ❑ ❑

Vaikka teoriassa on vain kolme osaa eli pysyvä pääoma, palkat ja lisäarvo, niin siitä ei ole osattu tai haluttu istuttaa käytäntöön. Itse asiassa se on ymmärrettävää, sillä Marx mukaan lisäarvo on palkkatyöläisten ilmaiseksi tekemän työn arvo ï työläisten riiston mitta.

Tässä joudutaan siihen, että kapitalismin ylläpitämissä yliopistoissa ei suurin surminkaan haluta opettaa tulevia tutkijoita selvittämään työläisten riistoa. Se on selvä se. Opetuksen suunta on päinvastainen. Akateemisesti koulutetut eivät kovinkaan häävisti tunne Marxin teoriaa, eivät ymmärrä sitä tai eivät halua ymmärtää. Kuitenkin se on kestänyt kaiken arvostelun. Siksi se ei ole enää teorian vaan käytännön kysymys.

Kuitenkin teorian muuttaminen kirjanpidoksi on liian yksinkertainen, että se sopisi akateemisten sielunmaisemaan. Jokainen, joka haluaa ja jolla on paperia, kynä ja taskulaskin voi selvittää ilmaiseksi tehdyn työn arvon. Kokonaistuotannosta on vain vähennettävä nettopalkat ja -voitot, välittömät ja välilliset verot sekä sotumaksut. Saadusta jäännöksestä vähennetään suhteellisesti palkkoja vastaava summa. Jäännös on kapitalistista pysyvää pääomaa. Ja lopuksi; kun tuotannosta vähennetään pysyvä pääoma ja bruttopalkat jäännös on lisäarvo. Näin simppeliä!

Mutta, lisäarvo sisältää myös kapitalistien ja heidän lakeijoidensa suurpalkat, jotka asiallisesti ovat voitonjakoa. Siksi on tehtävä ns. uusjako eli jättipalkat pitää siirtää palkoista lisäarvoon. Sen jälkeen tiedetään työläisten ja muiden tavallisten ihmisten palkat ja oikea lisäarvo, tiedetään riiston taso.

Työläisten riisto on koventunut rajusti. Lisäarvo on kasvanut paljon nopeammin kuin palkat. Tulonjaossa palkkojen, sotun ja julkisen talouden osuudet supistuivat oleellisesti, mutta kapitalistienvoitot kasvoivat komeasti niin, että ne lähentelevät jo puolta kaikesta jaettavasta. Vuonna 1990, kuten Marx sanoisi, kapitalistien anastama lisäarvoa oli palkkoihin verraten 1,57, mutta 2006 peräti 2,43 kertainen. Lisäarvo, siis jaettava on kasvanut palkkojen kustannuksella todella rajusti.

Virallinen kapitalisteja tyydyttävä kansantulo (ja BKT) ovat vain voittojen piilottamista varten. Esimerkiksi 2006 todellisen kansantulon mukaan kapitalistien **nettovoitto** oli 80 mrd. euroa. Virallisessa kansantulon laskelmassa **bruttovoitto** ns. toimintaylijäämä oli 41 mrd. euroa. Osa piilotetusta voitosta, 28 mrd. euroa, näkyy BKT-laskelmassa kiinteän pääoman kulumisena, poistoina ja tukipalkkioina. Ne ovat kiistatta kapitalistien tuloa, jolla he tekevät mitä lystäävät. Loput on piilotettu muilla tavoilla. Karkeasti ottaen kapitalistien nettovoitoista on piilossa reippaasti yli puolet.

Tulonjako muuttuu vauhdilla ï palkkojen osuus pienenee ja voittojen kasvaa ï mutta miksi?

❑ ❑ ❑

Työläisten on käynyt kurjasti sen ansiosta, että kapitalisti ja muut pesunkestävät porvarit ovat onnistuneet tuhoamaan työväenliikkeen terveen itsenäisen ajattelun. Työläisten ja myös sivistyneistön luokkatietoisuus kapitalistisesta luokkayhteiskunnasta ja sen mukana luokkataistelu ovat toistaiseksi henkitoreissaan. Siksi riisto kukoistaa.

Valtaisat työläisten ja sivistyneistön joukot eivät tänään tiedä kenen joukossa seisoa. Siksi kaiken maailman Kepun, Kokoomuksen ja Vihreiden ja vaalilupauksensa syöneet mellastavat mielin määrin kuin ketut kanatarhassa. Kokemuksesta tiedämme, että samaa vaalilupauksia syövää kettulaumaa ovat kaikki eduskuntapuolueet. Ketään heistä ei kiinnosta jyrkkä luokkajako, jossa kapitalistit rikastuvat vauhdilla ja samaan tahtiin muut köyhtyvät ï yhä useammat kurjistuvat.

Jokainen kapitalisti pelkkää työläisten luokkatietosuutta ja toimii lakeijalaumoineen sitä vastaan. He pelkäävät, että niin Sinä kuin minäkin sekä kaikki pätkätyöläiset, taiteilijat, tutkijat, toimihenkilöt laidasta laitaan, parturit ja räätälit oivaltavat olevansa työläisiä siinä missä sorvareina, hitsareina ja huoneiden rakentajina raatavat ahertajat. Jos Sinä ja minä, me yhdessä emme tätä myönnä kuulumme julmasti ja yhä julmemmin riistettyyn työväenluokkaan. Vasta kun myönnämme luokka-asemamme ja yhdessä toimimme sen mukaan, työväenluokka alkaa muuttua riistetystä luokasta luokaksi itseään varten.

Tulevissa kunnallisvaaleissa on annettava tuntuva potku eduskuntapuolueiden persuksille. On näytettävä, että työläisten luokkatietoisuus ei ole kokonaan kadonnut ja että se on kasvava luonnonvara.

Kai Kontturi

Vaalilain uudistus välttämätön!

Suhteellisen vaalitavan ymmärräämme niin, että prossentin ääniosuudella tulee kaksi kansanedustajapaikkaa.

Nykyinen vaalilaki tuottaa eduskuntavaaleissa rajun vääristymän. Nykyisen vaalijärjestelmän pahin pulma on suhteellisuuden mureneminen. Asutuksen pakkautuminen etelään kärjistää vaalipiirien eroja kaiken aikaa.

Kansalaisten tahto ei toteudu vaaleissa. Piilevä äänikynnys on saanut yhä räikeämpiä muotoja maamme sisäisen muuttoliikkeen vuoksi. Viime vuoden eduskuntavaaleissa se vaihteli Uudenmaan 2,8 prosentin ja Pohjois-Karjalan 14,3 prosentin välillä. Kansalaisten ääni ei ole yhtä painava kaikkialla Suomessa. Uudistuksen tavoitteeksi tulee ottaa vaalin suhteellisuuden toteutuminen: yhdellä prosentilla saisi kaksi edustajapaikkaa jne. Suomen ääntenlaskumenetelmä suosii suuria puolueita. Viime vaaleissa esimerkiksi keskusta sai 5 paikkaa enemmän kuin sen ääniosuus edellytti. Hallintoneuvos **Lauri Tarastin** johtama toimikunta tekisi koko maasta yhden vaalialueen. Äänet laskettaisiin valtakunnallisen tuloksen perusteella vaalipiireittäin. Vaalipiirien välisten erojen tasoittamisen varjolla ollaan vaalilakiin tuomassa 3,5 % valtakunnallista äänikynnystä ja 12 % vaalipiirikohtainen äänikynnystä sekä vaaliliittojen kieltoa. Jos 3,5 % ei ylity, puolue saa edustajan vain niistä vaalipiireistä, missä sen kannatus on vähintään 12 %. Ehdotus säilyttäisi nykyiset vaalipiirit, mutta koko maa olisi yhtä vaalialuetta. Eduskuntapaikat jaettaisiin tällöin suhteellisesti puolueiden koko maassa saaman äänimäärän perusteella. Vaalipiirien väkiluvun vaihtelusta aiheutuva paikallisten äänikynnysten epäoikeudenmukainen ero poistuisi.

Euroopan vaalijärjestelmiä tutkinut **Maria Maunula** syyttää puolueita tekeillä olevan vaaliuudistuksen vesittämisestä (TS 13.6.08). - Suurten puolueiden ajama 3,5 % äänikynnys heikentää demokratiaa, jonka lisäämistä vaaliuudistuksella nimenomaan haetaan. Äänikynnyksellä sementoidaan nykyinen puoluejärjestelmä sekä estetään uudet ajatukset ja tuulet nousemasta.

Tavoitteena suhteellinen vaali

Maunula katsoo, että puolueet vesittävät vaaliuudistuksen: hän toteaa väitöskirjassaan, että suuret puolueet poikkeuksetta häviävät, kun suhteellisuutta lisätään vaalijärjestelmässä. Suhteellisuus tarkoittaa saatujen äänien ja edustajanpaikkojen välistä oikeudenmukaista suhdetta. 3,5 % äänikynnys on Maunulan mielestä korkea. Vihreät nousivat aikoinaan maan puoluekentälle, kun tarttumista ympäristöasioihin kaivattiin. Tällainen ilmiö ei ole enää mahdollista, mikäli kynnys toteutuu vaaliuudistuksessa. Uuden maailman uudet ongelmat voivat kuitenkin vaatia samankaltaista aloitetta. Eihän nyt voida nähdä, mitä asioita pitää ajaa tulevaisuudessa. Pitäisi ajatella enemmän tulevia vuosikymmeniä eikä vain omaa napaa. Maunula on oikeassa: valtapuolueiden haluavat estää uusien puolueiden nousun eduskuntaan ja varmistaa nykyiset asemat. Äänikynnys palvelee suuria puolueita. Ne menettävät paikkoja uudessa järjestelmässä ja saavat hyvitystä äänikynnyksestä. Suuret puolueet väittävät, että äänikynnyksen poistaminen johtaisi siihen, että eduskuntaan tulisi monenkirjava minipuolueiden joukko. Sellaista pelkoa ei Suomen oloissa käytännössä ole.

Valtapuolueet haluavat muumioida eduskunnan

Viime vaaleissa PS, Rkp ja KD saivat valtakunnallisesti 4,1é 4,9 % kannatuksen, joten joka vaaleissa niillä saattaisi olla kohtalonhetki käsillä. Uusien ryhmittymien nousu eduskuntaan olisi työn ja tuskan takana, ehkä mahdotonta. 3,5 % äänikynnys saattaa johtaa siihen, että vasta 7 edustajapaikkaa saava puolue kelpuutetaan eduskuntaan. Korkea äänikynnys saattaisi saada aikaan sen, että nykyiset pienet puolueet tipahtavat Arkadianmäeltä, kun ihmiset ovat epävarmoja siitä, pääseekö puolue äänikynnyksen yli. Näin ajattelevat voivat äänestää tämän vuoksi toiseksi mieluisinta puoluetta - tai jättää äänestämättä kokonaan. On kannettu huolta äänestysprosentin alenemisesta. Korkea äänikynnys ei suuntaa käännä. Myös vaaliasiantuntija, professori **Sami Borg** tyrmää 3,5 % äänikynnyksen: ñEsitys on suurten puolueiden valtapeliä, esitän 2 %ò. Vaaliuudistusta on kovin helppo katsoa ainoastaan suurten puolueiden laatikkoleikiksi. Emeritusprofessori **Pertti Suhonen** arvioi, että vaalilakia ollaan uudistamassa huonoksi ja sekavaksi. 2 % äänikynnys ajaa sen asian, jota varten äänikynnystä tarvitaan. 2 % äänikynnys tarkoittaa sitä, että tämän kynnyksen ylittänyt puolue on saamassa vähintään 4 paikkaa eduskuntaan. Pidän tätä kohtuullisena. Se estää yksittäisen poliitikkojen nousun sieltä tai täältä eikä kuitenkaan ole este uusien puolueiden nousulle. 3,5 % äänikynnyksessä on pahinta se, että se jähmettää koko järjestelmän sellaiseksi, että se ei enää pysty uusiutumaan. Lauri Tarasti myöntää, että puolueiden intressit kuuluvat ehdotuksessa, vaikka työryhmässä poliittista kähmintää ei juuri näkynytkään.

Valtakunnalliset tasauspaikat tulee toteuttaa ilman äänikynnystä ja vaaliliittokieltoa

Suhteellisuuden toteutumista vaalipiirien välillä voidaan edistää valtakunnallisella tasauspaikkajärjestelmällä 200 kansanedustajasta esimerkiksi 20 voidaan valita tasoituspaikoilla, joilla parannettaisiin todellisen äänimäärien mukaisen vaalituloksen kuvastumista myös eduskuntapaikkojen jakautumisessa. Tasauspaikkajärjestelmä tulee toteuttaa ilman äänikynnystä ja vaaliliittokieltoa. Vaatimus 2 tai 3,5 % äänikynnyksestä kuvastaa valtapuolueiden pyrkimystä muumioida eduskunta.

Vaaliliitot ja ï renkaat sallittava!

Vaaliliittokielto ei suinkaan paranna äänestäjien kuluttajansuojaa ï päinvastoin. Aatteellisilta taustoiltaan ja samoja tavoitteita ajavien puolueiden vaaliliitot tuovat vaaleihin asiakysymyksiä henkilökysymysten sijaan. Vaaliliittojen kielto tekisi vaalit helposti pelkäksi arvonnaksi monien puolueiden välillä. Vaaliliittokielto estäisi kansalaisten mahdollisuutta vaikuttaa eduskunnan kokoonpanoon. Uusien valtakunnallisten puolueiden ohella tällaiset rajoitukset estävät alueellisten liikkeiden edustajien pääsyn eduskuntaan. Vaaliliittojen lisäksi tulee palauttaa vaalirenkaat, mikä tekisi äänten keskittämisen tarpeettomaksi. Vaalirenkaan sisältä edustajat valittaisiin vaaliliiton saamien äänten lukumäärän suhteessa.

Oikeudenmukaisuutta rahoitukseen

Eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintä rahanjaossa on lopetettava. Eduskuntapuolueet nostivat itselleen maksettavan puoluetuen määrää viime vuonna 44 %. Lehtituki on keskitetty vain eduskuntapuolueiden lehdille. Eduskuntapuolueet kahmivat itselleen myös lähes kaikki nais- ja nuorisojärjestöjen, vapaan sivistystyön ym. määrärahat. Puolueilla tulee olla yhtäläiset oikeudet yhteiskunnan tuen saantiin esimerkiksi vaaleissa saatujen äänien suhteessa.

Juhani Tanski

Hallitus vauhdittaa sosiaaliturvan uudistuksia

(YLE uutiset 7.5.2008)

òHallitus on päättänyt nopeuttaa sosiaaliturvan uudistamisen aikataulua. Hallitus käsitteli tänään iltakoulussaan sosiaaliturvan uudistamiskomitean työtä ja linjasi sen tavoitteita.

Uudistuksissa korostetaan muun muassa opiskelijoiden entistä nopeampaa siirtymistä työelämään, työttömyysjaksojen lyhentämistä, vajaakuntoisten työllistymistä sekä entistä myöhäisempää eläkkeelle siirtymistä. uudistuksessa kehitetään myös sosiaaliturvan hajanaista lainsäädäntöä entistä johdonmukaisemmaksi ja selkeämmäksi.

Hallitus edellyttää, että SATA-komitea saa sosiaaliturvauudistuksen kokonaislinjaukset valmiiksi vuoden 2008 loppuun mennessä. Vuoden 2010 alusta voimaan tulevat lakiehdotukset hallitus tarvitsee komitealta vuoden 2009 huhtikuussa.ò

Näin siis YLE.

SATA-komitea? Ei liene ainakaan rauhaa tahtova Sadan-komitea, kun puhumme nykyhallituksesta.

Luinpa siis YLEn nettiuutisista keskiviikkona 7.5.2008 yllämainitun uutisen. Kuori näyttää kauniilta ja somalta, mutta josko tulkitsisin kuitenkin uutista siten, kuin se todellisuudessa näyttäytyy minulle.

Faktahan on, että Suomen hallitukset alkaen aina vuodesta 1987 Holkerin sinimunasta eivät ole mitään hyvää tarjonneet kansallemme. Vain keppiä ja sen vaihtoehdoksi ruoskaa, pääasia on ollut rikkaiden rikastuminen ja köyhien pitäminen paitsi köyhinä niin myös nöyrinä.

Siinä hallitukset ovat onnistuneet; on muistettava, että Perusuomalaisten kannatus on kasvussa, eri gallupeissa on ollut huomattaviakin määriä kaiketi ns. tavallisia ihmisiä, jotka eivät halua korotusta lapsilisiin, parempaa sosiaaliturvaa tms. Hallitusten viharasismi köyhiä kohtaan on onnistunut, useat köyhät pieksevät muita hallitusten määräämässä äänilajissa.

Yllä olevaa uutista on pakko kommentoida lause lauseelta, mitä Vanhasen-Kataisen hallitus nyt on suunnittelemassa. Onko lisäsäkeistöä luvassa Nälkämaan lauluun?

Vastaan itse: On, on luvassa.

ò Uudistuksissa korostetaan muun muassa opiskelijoiden entistä nopeampaa siirtymistä työelämään,ò

Mitä se on?

Se merkitsee sitä, että kaksi vuotta opiskelleet menettävät loput opintotuet, sekä muut pikkutulot ja ovat pakotettuja työkkäreiden (kaikkien kolmen maassamme jäljellä olevan työkkärin, keskitetyn ja vain ydinosaamistoimintaansa harjoittavan) määräyksillä kiirehtimään Mäkkäriin esim. helsinkiläiset Varpaisjärvelle ja taas kuopiolaiset Rauman Mäkkäriin..

Se merkitsee sitä, että opiskelija-asuntojen omistajille säädetään laki, joka määrää asunnossa asuvalle opiskelijalle kuusinkertaisen vuokrankorotuksen yhden vuoden asumisen jälkeen. Näin saadaan opiskelijat työelämään nopeasti.

ò työttömyysjaksojen lyhentämistä, vajaakuntoisten työllistymistä sekä entistä myöhäisempää eläkkeelle siirtymistä.ò

Mitä se on?

Tämähän on helppo selventää. Tämä tarkoittaa päivärahan keston puolittamista 250 päivään, ansiosidonnaisen päivärahan lakkauttamista ja päivärahaa saavien henkilöiden huomattavaa verotuksen nostamista.

Tämä tarkoittaa sitä, että kaikille sairauseläkkeellä nyt oleville henkilöille määrätään työvelvoite, jonka mukaan jokaisen sairauseläkeläisen kuuluu tarvittaessa työskennellä esim. kevyessä työssä hautakiviveistämöllä tai malmikaivoksella tai amerikkalaisomisteisessa muuttofirmassa vuorokaudessa 8 tuntia ja kuusitoista minuuttia.

Eläkeikää uudistetaan ja myöhennetään siten, että eläkkeitä maksetaan vain yli 82-vuotiaille, vähintään 72 vuotta työelämässä olleelle kansalaisellemme. Lisäksi eläkkeelle pääsyyn tulee sisältymään testi:

Jokaisen eläkeanojan on osattava laulaa òKuroneko no Tangoò alkuperäisenä japaninkielisenä versiona. Tämähän on tuttu òMustan kissan tangoò, mutta suomeksi se on aivan liian helppo.

Hallitus keventää verotusta Ruotsin malliin 130 miljardilla ja varat otetaan mm. kirjastotoimesta, lasten päivähoidosta ja sairaaloiden eikun uuskielellä terveyskeskusten keskittämisistä. Pelastuslaitos lakkautetaan nykymuotoisena ja niiden toiminta organisoidaan kuten poliisitoimen:

Uudistamalla hätäkeskustoimintaa ei kukaan pääse yhteyteen pelastustoimen kanssa, vaan sen merkitys jälkisammuttajana korostuu huomattavasti.

Lisäksi saavutetaan säästöä, kun jälkisammutuksessa on aina vähemmän sammuttamista kuin akuutissa tulipalossa tai onnettomuudessa.

Tämä mahdollistaa Palo-ja Pelastustoimen rajun keskittämisen. Maahamme onkin kaavailtu kolme pelastuslaitosta. Ne tulevat sijoittumaan Utsjoelle, Pattijoelle ja Sälinkäälle. Sälinkään asema toimii vapaaehtoisvoimin.

Näin menetellen ovat poliisipiirit, terveydenhoito ja pelastustoimi keskitetyt tehokkaasti ja verotusta voidaan keventää.

ò Uudistuksessa kehitetään myös sosiaaliturvan hajanaista lainsäädäntöä entistä johdonmukaisemmaksi ja selkeämmäksiò

.

Mitä se on?

Lääkkeiden KELAkorvaukset ajetaan alas, kuten nyt onkin jo alettu tehdä kohdistaen KELA-korvaukset vain samaa ainetta (kuinka vähän/paljon, ei sillä väliäé) sisältäviin halvimpiin lääkkeisiin, puolittamalla Helsingin KELA-toimistot ja kaiketi siirtämällä loput yhtä vaikeiksi tavoittaa kuin mitä Elisa teki asiakkailleen.

Kun sosiaaliturva ajetaan alas kaikkialta maastamme, kun varakkaat saavat yhtenäisen hyödyn varallisuudestaan, kun köyhälistö puurtaa pakkotöissä nukkuen ghetoissaan vain yön muutamat tunnit, on hajanainen ja vielä köyhien eduksi tulkinnanvarainen lainsäädäntö yhtenäistetty varakkaiden eduksi. Siinä on se selkeys, etteivät köyhät enää nouse vaan elämä kuuluu niille, joilla on siihen varaa ja varallisuutta.

Tällä tavalla hallitus ajattelee pitäen johtotähtenään vanhaa ja hyvin muotoiltua irviiskulausetta òTaas kansaa vastaan ï Kokoomus.ò

Juhani Valo

Metallityöväen liiton liittokokous haukkui tes-sopimuksensa

Metalli avasi sopimuskierroksen pään, mutta sai hännän käteensä. Sensijaan Tehy uskaltautui taistelemaan palkoistaan ja eduistaan. Tässä tehyläisiä eduskuntatalon portailla.

Metallin liittokokous vaalit on lopultakin käyty ja itse kokouskin pidetty. On aika tarkastella mikä metallityöläisen elämässä muuttui, vai muuttuiko mikään. Itellan virheestä johtunut sotku äänestäneiden luettelossa varmasti vaikutti siihen, että äänestysprosentti putosi edellisistä vaaleista yli kuusi prosenttia. Aivan varmasti äänestysinnon laskuun vaikutti viime kesänä solmittu surkea työehtosopimus, johon tuli työtätekevien kannalta katsottuna useita heikennyksiä. Kehitys on huolestuttava, jättihän yli puolet jäsenistä äänestämättä. Se heikentää liiton uskottavuutta neuvottelupöydässä.

Metallin liittokokous pidettiin Tampereella 25-28.5.2008.Kokous oli iso ruljanssi. Kokousedustajia oli 486. Sen lisäksi paikalla oli liiton henkilökunta ja seuraajia, sekä kansainvälisiä vieraita.

Varsinainen liittokokous alkoi sunnuntaina 25.5, mutta suurin uutinen tuli kuitenkin jo lauantaina kun vaaliliitot pitivät omia kokouksiaan. ï òMetallin yhteistyönvaaliliittoò, eli demarit, päätti

äänestyksen jälkeen että liiton puheenjohtaja vaihtuu! Erkki Vuorenmaa sai mennä ja tilalle valittiin liiton talouspäällikkö Riku Aalto. Ensimmäisen kerran Suomen AY- liikkeen historiassa istuvan puheenjohtajan pudottivat omat. Viime kesänä solmitulla surkealla sopimuksella lienee ollut oma vaikutuksensa demareiden äänestyskäyttäytymiseen. Riku Aallon vaaliteema puheenjohtaja kisassa oli òtehdään metallista vahva jälleenò. Noihin sanoihin voi yhtyä. Metallista voi todellakin tehdä vahvan ja neuvotteluissa pärjäävän etujärjestön ja ilman mitään liittofuusiota. Nähtäväksi jää miten Aalto onnistuu tehtävässään. Toivotaan, että jäsenistö voisi vielä olla ylpeä liitostaan, toisin kuin nyt.

Myös Metallin vaikuttajat vaaliliitto, eli vas, äänesti oman mandaattinsa johtohahmosta, eli liiton sihteeristä. Vastakkain olivat sihteerin tehtäviä viimeiset kaksi vuotta Erik Lindforsin jälkeen hoitanut Matti Mäkelä ja työehtosihteeri Jari Myllykoski. Mäkelä voitti äänestyksen 41 äänen erolla saaden 109 ääntä Myllykosken 68 vastaan. Jonkinlaista kapinahenkeä oli siis ilmassa.

Virallisesti puheenjohtajan ja sihteerin valitsi liittokokous tiistaina 27.5.

Ammattiosastot ja piirijärjestöt olivat tehneet kokoukselle n. 1800 esitystä. Yksin työehtosopimusta koskevia esityksiä oli satoja! Kokouksessa vaadittiin sopimuksiin tulleiden heikennysten poistamista, tai niihin esitettiin tekstimuutoksia jotka tekisivät ne edes hiukan siedettävämmäksi. Yksikään puhuja ei viime kesäistä sopimusta kehunut ja puheenvuoroja kohdassa TES esitykset käytettiin sentään 183! Kaikkiaan kokouksessa käytettiin 476 puheenvuoroa.

Liittokokous päätti seuraavan liittokokouskauden tavoitteiksi mm. seuraavia asioita:

-Tulopoliittinen sopimus

-senttimääräiset palkankorotukset

-palkankorotukset työkohtaisiin palkkoihin yleiskorotusta suurempana

-työpaikkakohtaisen erän soveltamisohjeistuksesta neuvotellaan ennen sen toteuttamista

- luottamushenkilöiden on voitava tarkastaa alihankkijoiden ja alihankintaverkostojen sekä vuokratyöntekijöiden työehdot

-luottamushenkilöiden ajankäyttöä, koulutusta ja irtisanomissuojaa parannettava

-sairaan lapsen hoitoon oikeuttavaa ikärajaa nostettava

-isyysvapaa palkalliseksi ja äitiysvapaan palkanmaksujakso pidemmäksi

-korvaavasta työstä sovittava työtekijän kanssa yhteisesti

- seniorivapaajärjestelmän luominen.

Näissä riittää neuvoteltavaa seuraavaksi neljäksi vuodeksi. - Työpaikkakohtaisista eristä olisi pitänyt jo sovitun ensi syksynä toteutettavan erän jälkeen selkeästi sanoutua irti. Samoin ns. korvaavasta työstä. Nämä ovat molemmat asioita joista työpaikoilla tapellaan ja pilataan ilmapiiri sekä työmotivaatio.

Metallin Vaikuttajat vaaliliitto esitti, että TEAM liittofuusion selvitystyö pitää lopettaa ja keskittyä Metallin oman toiminnan kehittämiseen. Asia meni äänestykseen ja uuden liiton perustamisen selvitystyötä päätettiin jatkaa äänin 300 ï 182. Vaikka moni demari suhtautuu TEAM hankkeeseen hyvin kriittisesti, he kaikki äänestivät jatkon puolesta. Ryhmäkuri näytti taas mahtinsa. Myös keskustalainen edustaja äänesti jatkoselvityksen puolesta. Metallin vaikuttajien mukana TEAMin hautaamisen puolesta äänesti Itsenäisen Metallin puolesta vaaliliiton(skp) edustaja.

Vielä ei tiedetä kuinka asiassa metallin osalta lopulta käy. Ensin käydään selvitystyön pohjalta jäsenkäsittely, esim. ammattiosasto- tai piirijärjestökäsittely tai jäsenäänestys .Jäsenkäsittelyn järjestämisestä ja ajankohdasta päättää liittotoimikunta. Jos jäsenkäsittelyn/äänestyksen jälkeen hanketta jatketaan, päättää liittotoimikunta ylimääräisen liittokokouksen koollekutsumisesta.

Ylimääräisessä liittokokouksessa päätetään metalliliiton kannasta uuden teollisuuden ammattiliiton perustamiseen ja tarvittaessa Metallityöväen Liitto ry:n lakkauttamisesta. ï Sääntöjen mukaan liiton lakkauttamiseen tarvitaan kahden kolmasosan enemmistö, jota demareilla ei ole. Metallin Vaikuttajat voi määrävähemmistöllään lakkauttamisen estää. Eri asia sitten on, löytyykö sitä määrävähemmistöä, jos jäsenistön enemmistö on liittofuusion kannalla.

Mikä siis liittokokouksen myötä muuttui? ï Liiton linja ei muuttunut miksikään. Sama meno jatkuu.

Vaikka nyt päätetyt TES- tavoitteet ovat joiltakin osin hyviä, niin hyviä ne ovat olleet ennenkin. Niitä vain ei ole yritettykään toteuttaa. ï Toivotaan että uuden puheenjohtajan myötä liiton kulttuuri muuttuu avoimempaan ja jäsenläheisempään suuntaan.

Markku Nieminen

Yksityisten ihmisten perusoikeuksia eli ihmisoikeuksia nakerretaan!

Viime vuosina on maassamme purettu askel askeleelta kansalaisten perusoikeuksia. Kansalaisten perusoikeuksia on uhrattu palapalalta suurpääoman hyödyksi, ja etenkin kansainvälisen pääoman eduksi. Erinäisiä lakiynnä muita muutoksia on tehtailtu maamme kansanedustuslaitoksessa. Nykyisin Eduskunta on mielestäni kalpea haamu siitä, mitä se oli ennen Euroopan unioniin liittymistä. Liittymisen jälkeen se on ajan kuluessa yhä enemmän ja enemmän muuttunut Brysseliläiseksi kumileimasimeksi. Meidän lainsäädäntöömme on tuotu erinäisiä muutoksia, joilla on maassamme voimassa olevia lakeja ja asetuksia yhdenmukaistettu muiden unioni maiden kanssa.

Niin sanotun turvallisuuden takaamiseksi on muutettu monia pykäliä useassa laissa ja asetuksessa. Osa on brysseliläistä yhdenmukaistamista ja taasen osa juontaa valtameren takaa Setä Samulin kehittelemästä terrorismin vastaisesta taisteluopista. Näyttää siltä, että niin Brysselin, USA:n ja Suomen virkakoneistoon on luotu tai syntynyt sellainen virkamies kunta, joka näkee variksia ja harakoita vähän joka paikassa. Kehittelevät erilaisia teorioita ja uhkakuvia, joita pitäisi lainsäädännöllä sitten torjua, olivatpa ne todellisia torjuttavia uhkia taikka niiden utopioita.

Esimerkiksi aikoinaan USA:n kauppapoliittisin perustein ja perusteltuna terrorismin vastaisella taistelulla, määrättiin aitaamaan kaikki satama-alueet, joiden läpi kulkee USA:han meneviä tavaroita. Esimerkiksi kaikkien Helsingin satamien aitaaminen maksoi maltaita, kuten sanotaan. Helsinki ei ollut tuolloin kipeä tai köyhä, rahat aitoihin löytyi kaupungin kassasta. Vuotta myöhemmin Helsingin Sanomien toimittaja haastatteli silloista satamakapteenia kysyen, että onko näistä aidoista ollut mitään hyötyä. Satamakapteeni vastasi jotain sellaista, että ei terroristeja ole löytynyt, mutta jätemaksut ovat halventuneet, koska kuntalaiset eivät pääse tuomaan esimerkiksi rikkinäisiä televisioita enää satamalaitoksen jätelavoille.

Toinen tällainen peruste jota käytetään nykyisin vähän asiassa kuin asiassa on kansainvälisen rikollisuuden ja kansainvälisen huumekaupan helpompi seuranta ja estäminen. Suurin osa meistä Matti Meikäläisistä ei näe perusteessa mitään outoa. Se menee läpi suurimmasta osasta kansalaisista, kansanedustajista nyt puhumattakaan, kuin vesi kurkusta alas. Onhan meille julkisuudessa muodostettu uhkakuva kuinka kansainväliset rikollisliigat tulevat Suomeen mellastamaan jos ei maamme lainsäädäntöä yhdenmukaisteta muun Euroopan kanssa.

Sopii kyllä ensimmäiseksi ihmetellä, miksi tämän hetkinen lainsäädäntö mahdollistaa esimerkiksi kaikkien kansalaisten puhelujen kuuntelun pelkällä epäilyllä. Kehitys on kulkemassa suuntaan, jossa oletetaan kaikkien kansalaisten olevan mahdollisia rikollisia, joten heitä on tarvittaessa seurattava teknisesti tai muuten, jopa rikkomalla heidän puhelinsalaisuutensa. Aikaisemmin puhuttiin niin sanotusta länsimaisista oikeusperiaatteista, jotka lähtivät ajatuksesta, että kukaan ei ole niin kauan rikollinen, kun ei pystytä sitä todistamaan. Tällä hetkellä tuntuu olevan asia kääntynyt juuri päälaelleen. Esimerkiksi tavallisen mielenosoituksen aikana voidaan tavallinen kansalainen olettaa poliisin toimesta kansalaiseksi, joka tulee mielenosoitukseen pahoin aikein eli mahdollisesti haittaamaan poliisin toimintaa järjestyksen pidossa. Edellä mainitulla oletuksella voi poliisiviranomainen kieltää henkilöä osallistumasta mielenosoitukseen. Mikäli kielto ei mene muuten perille, voidaan oletettu kansalainen ottaa parempaan talteen poliisin toimesta. Eräänä perusteena em. tapauksessa on kiinniotetun kansalaisen turvaaminen, ettei hän vahingoitu.

Tällä tavoin on kavennettu meidän kansalaisten demokraattisia oikeuksia. On aina muistettava, että nuo terroristi- ja kansainväliset rikollisliigat ym. savuverhot ovat luotuja lainsäädännön tiukentamiseksi omia kansalaisia vastaan. Eivätköhän ne ole luotu enemmän pääoman tarpeeksi tilanteeseen, jossa esimerkiksi taloudelliseen ahdinkoon ajetut kansalaiset lähtevät liikkeelle peräämään parempia elinehtoja?

En osaa kuin ihmetellä esimerkiksi Heidi Hautalaa ja muita kumppaneita, kun he arvostelevat naapureiden ja muiden maiden ihmisoikeusloukkauksia samaan aikaan, kun on kotimaassa loukattu ihmisoikeuksia pahemman kerran niin demokraattisten oikeuksien viemisellä kuin taloudellisen kurjuuden aiheuttamisella väestölle.

Lopuksi on todettava, että tällaiset kansalaisten perusoikeuksien eli ihmisoikeuksien loukkaamiset on yksi asia jonka puolesta on nostettava vaatimus tasavallan demokratisoimisesta eli viime kädessä demokraattisoinnin puolesta toimiva kansanrintama tekee niin sanotun demokraattisen vallankumouksen jota voidaan kutsua myös porvarilliseksi vallankumoukseksi.

Timo Kangasmaa

ñKenen leipää syöt sen lauluja laulatò

Liikemies Toivo Topi Sukari (s 1954) perusti 1969 pankkilainalla kotitilalleen Mynämäelle sikalan, jonka myi 1974 ostaakseen rekan ja huonekaluja. Hän rakennutti 1983 Maskuun huonekaluhallin, josta kasvoi Maskun Kalustetalo. Sukari teki halpahalliketjun Maskun Koti ja perusti Sukarin Lomarakennuksen metsä- ja saaritonttien myyntiin sekä kävi kiinteistö- ja muuta kauppaa. Sukarin ensimmäinen Ideapark valmistui 2006 Lempäälään. Pieksämäen Ideaparkin rakentaminen on varmistunut, mutta Vihdin Ideaparkin kohtalo on epäselvä. Sukari oli 2007 yksi viidestä leijonasta liikemaailman ohjelmassa Leijonan kita (MTV3).

Liikemies Kyösti Kakkonen (s 1956) kerää taidetta. Hän kirjoitti ylioppilaaksi 1975 ja valmistui 1985 oikeustieteiden kandidaatiksi Uppsalassa. Kakkonen perusti 1979 veljensä kanssa Koneyhtymän. Kakkonen on Tokmannikonsernin toimitusjohtaja ja monen yhtiön hallituksen puheenjohtaja tai jäsen. Hän oli ohjelmassa Leijonan kita yhtenä pääomasijoittajana. Kakkonen väittää, että vaalirahoitusta ei koplata!

Liikunnanopettaja Tapani Yli-Saunamäki on Nova Groupin ja sen tytäryhtiöiden valtioon ja kuntiin liittyvistä yhteiskuntasuhteista vastannut johtaja ja nykyinen toimitusjohtaja. Hän toimi Suomen Urheiluliiton toimitusjohtajana, MTV3:n tiedotus- ja viestintäjohtajana, Esko Ahon presidentinvaalikampanjan johtajana, Sauli Niinistön kansalaisvaltuuskunnan johdossa ja Jokela Capitalin toimitusjohtajana. Nova Groupin tytäryhtiöt huolehtivat kuntien asemakaavamuutoksista, suunnittelevat rakennukset ja rakentavat ne.

Yli-Saunamäki kertoi Arto Nybergin haastattelussa, että liikemiehet tukevat hyvän hyvyyttään vaalikampanjoita, ja vakuutti, ettei vaalirahaa saanut ole painostettavissa, ñei se ole mahdollistaò. Yli-Saunamäki on Suomen asialla, kehittää yhteiskuntaa talouselämällä, on yhteisen hyvän asialla ja toimii isänmaallisesti. Hänen vakuutteluistaan huomaa, että elämme edelleen porvariston diktatuurissa.

Nova kiinteistökehityksen toimitusjohtaja talousrikollinen Arto Merisalo kertoi 27 liikemiehelle 12.5 lähettämässään sähköpostissa, että kepun johto on lobbattu heidän puolelleen. Liikemiehet koettavat estää lain tulkinnan muutoksen, joka vaikeuttaisi liiketilojen rakentamista. Lobbausryhmän johdossa on Kakkonen, ja viestin sai Sukarikin. Merisalo keskusteli toukokuun alussa Vanhasen, Pekkarisen ja Korhosen kanssa lain tulkinnasta. Vanhanen kirjoitti 10.5. blogiinsa tukevansa Vihdin Ideaparkia. Merisalon mukaan keskusteluilla ei ollut mitään tekemistä vaalirahoituksen kanssa.

Valtiotieteiden tohtori Markku Jokisipilä puhuu poliittisesta rahanpesusta eli ehdokkaiden tukiyhdistysten taakse on kätketty rahan todellinen alkuperä. Lahjoitusten antaja on kätketty näennäisen ostosuorituksen kuten taulu-

Liekö tästä vaalitelineestä jääneet isot puolueet pois, koska heillä näin rahvaanomaiseen mainontaan ei ole tarvetta.

kaupan tai talousseminaarin pääsylipun taakse. Vakavin kysymys on, voiko tilata poliittisia päätöksiä tai ostaa poliittista vaikutusvaltaa.

Kehittyvien Maakuntien Suomi KMS rekisteröitiin Vaasassa 18.1.2007. Sen tavoitteena on ñylläpitää Suomen maakuntien vetovoimaisuutta, aktivoida kansalaiskeskustelua ja lisätä äänestysaktiivisuuttaò. Yhdistys tuki 2007 eduskuntavaaleissa ainakin 30 poliitikkoa (sekä Harlinin ja Selinin Mannerheim-elokuvaa). KMS:n takana ovat Sukari, Kakkonen ja yhdistyksen kokooja Yli-Saunamäki, joka Kepun puoluesihteerin Jarmo Korhonen mukaan pyysi Kepulta asiantuntemusta yhdistyksen perustamiseen. Siksi Kepun kehittämispäällikkö Lasse Kontiola osallistui perustamiseen. Suomi-Soffa tuki yhdistystä. KMS tukee eri puolueiden ehdokkaita. Näin se varmistaa, että hallituksesta löytyy aina omat poliitikot.

Timo Kalli ilmoitti 7.5 A-Studion lähetyksessä tietoisesti rikkovansa lakia vaalirahoituksen julkisuudesta, koska siitä ei ole määrätty rangaistusseuraamuksia. Professori Jukka Kemppinen pitää erikoisena, että lainsäädäntötyötä tekevä henkilö toteaa julkisuudessa, että koska rangaistusseuraamuksia ei ole, lakia ei tarvitse noudattaa. Moni edustaja on toiminut Kallin tavoin.

KMS on tukenut muun muassa seuraavia: Sauli Niinistö, Suvi Lindén, Marja Tiura, Matti Vanhanen, Mauri Pekkarinen, Timo Kalli, Paula Lehtomäki, Paavo Väyrynen, Juha Mieto ja Merikukka Forsius. Vanhanen otti 10.5 blogissaan eli verkkopäiväkirjassaan kantaa Vihdin Ideaparkin puolesta. Kytkentä Sukari-Vanhanen-Ideapark näyttää johtavan sylttytehtaalle. Jääviysongelmia syntyy vaalirahoituskytkennällä. Tämä on syy, miksi tukijat halutaan piilottaa. Vanhanen kiisti tienneensä rahoittajien henkilöllisyyttä, mutta Jarmo Korhonen kertoi Ilta-Sanomissa Vanhasen tienneen KMS-yhdistyksestä alusta alkaen. Blogi www.mattivanhanen.net on hävinnyt verkosta.

Yli-Saunamäki kokosi 24 suosittelijan joukon hakemaan Kakkoselle vuorineuvoksen arvonimeä. Jostain syystä joukossa ovat Niinistö, Lehtomäki, Häkämies, Tiura, Manninen ja Kanerva sekä Paavo Lipponen, jonka vaimo Päivi sai vaalitukea KMS-yhdistykseltä. Kakkonen kieltäytyi myöhemmin huomionosoituksesta.

Muita tukijoita ovat Ruukki Group, jonka tavoitteena on keskittyä pohjoisen havumetsävyöhykkeen puunjalostukseen. Sen toimitusjohtaja Matti Vikkula sanoi, että yritysten osallistuminen vaalirahoitukseen kuuluu demokratiaan. Ruukki Group avusti tukija kannatusyhdistyksiä Satakunnan Parhaaksi (avusti Kallia 56 892 eurolla), Eheän Suomen Tuki (avusti Lehtomäkeä 39 721 eurolla), Savo on kotimme (avusti Seppo Kääriäistä 4000 eurolla), Lohikosken työväenyhdistys (avusti Reijo Laitista 8100 eurolla) ja Keskustan Keski-Espoon paikallisyhdistys. Helsingin Mekaanikontalo antoi euroja Eheän Suomen Tuelle, Kansalliselle Kokoomukselle ja Kymenlaakson Talousseuralle, joka rahoitti kokonaan Jyri Häkämiehen kampanjan järjestämällä kaksi vaaliseminaaria tuotoltaan 45 450 euroa ja myymällä lahjoitettua taidetta 1195 eurolla. Ajanta harrastaa sijoitus- ja rahoitustoiminnan lisäksi vaalitukitoimintaa.

Puolueiden edustajat myivät vaalirahoittaviin seminaareihin osallistumislippuja yrityksille ja yksityisillekin sadoilla euroilla kappale. Näin tuki- ja kannatusyhdistykset keräsivät suuria summia rahaa, mutta rahojen antajat eivät tulleet tietoon vaalirahoituksen julkisuutta koskevan lain mukaan, kun yksittäinen tuki on alle 1700 euroa. Vaalirahoituskytkökset eivät siis tulleet julkisuuteen. Helsingin Elinkeinoelämän Kunnallispalvelu (perustettu 1997) on kunnallisvaaliehdokkaille vaalirahoitusta järjestävä osakeyhtiö, jonka palveluita käyttää Helsingin Kokoomus. Yhtiö keräsi 2007 peräti 220 000 euroa. Yhtiö järjestää talousseminaareja, joiden 700 euron lippuja ehdokkaat myyvät. Hinnasta yhtiö antaa 525 euroa ehdokkaiden paikallisyhdistykselle tai tukiyhdistykselle, ja taas tukijat on piilotettu. Kansanedustajaehdokkaat hankkivat taulukaupalla ja grafiikan myynnillä sievoisia summia. Taidetta lahjoitettiin vaalikampanjan tueksi.

Vaalirahoitusilmoitukset löytyvät verkosta osoitteesta http://www.vaalit.fi/38746.htm . Monen ehdokkaan kokonaiskulut olivat suuret. Vaaleissa 2007 kansanedustajaksi valittujen keskimääräinen kampanjabudjetti oli noin 38000 euroa, kun summa 2003 oli 26 000 euroa. Poimin muutamia esimerkkejä:

Kokoomus: Jyrki Katainen 41 000 e (täydennys lisälehdellä KMS 10 000, Helsingin Mekaanikontalo 10 000), Sauli Niinistö 117 287 e (KMS 10 000, Aristo-Invest 5000, Finncorp 5000, AMK-Holding 5000, Oikea Linja 15 000, KMS 10 000), Jyri Häkämies 46 645, 30 e (vaaliseminaarit 45 450 Kymenlaakson Talousseura, myös taiteen myynti), Suvi Lindén 52 997,90 e (KMS 5000, Pohjois-Pohjanmaan Talouspoliittinen seura 40 047,90), Marja Tiura 50 056 e (seminaarit, täydennys 34 338 MJT-Klubi (lyhennys Marja Johanna Tiura), jota KMS tuki 20 000 eurolla sekä vaalitilaisuudet, tapahtumat, seminaarit 14 338), Jari Larikka 58 580,58 e (Kymen Lukon Kokoomus 53 580,58, täydennys OKA 2000), Jan Vapaavuori 54 353,29 e (täydennys viisi henkilöä alle 1700 yhteensä 5000, yrityksiltä 44 340,79 josta pankkiiriliike Öhmanilta 6000 muut alle 1700, kuusi yhteisöä alle 1700 yhteensä 4812,50)

Kepu: Timo Kalli 59 752 e (KMS 10 000, täydennys Satakunnan parhaaksi, jota tukivat Ruukki Group ja Ajanta), Paula Lehtomäki 68 834 e (KMS 15 000, täydennys Helsingin Mekaanikontalo 10 000, Ruukki Group 10 000, Ajanta 5000, Eheän Suomen tuki 39 721), Matti Vanhanen 45 300 e (KMS 10 000, Nuuksion Keskustakerho 16 000), Mauri Pekkarinen 48 771 (täydennys seminaareja ja taulumyyntiä, grafiikkaa KMS 10 000 tauluja, Suomi-Soffa 5000 tauluja), Liisa Hyssälä 49 011 e (taulujen myynti 14 100, ilmoitustuotot 11 369, seminaarituotot 11 000), Tanja Saarela 51 773,46 e (Nuuksion Keskustakerho 44 300)

SDP: Päivi Lipponen 32 656 e (KMS 5000, seminaarit Phoebus osallistumismaksut 19 637), Kimmo Kiljunen 46 500 (Länsimäen sosialidemokraatit tuki 26300)

Vihreät, nykyään kokoomus: Merikukka Forsius 12 890,27 e (KMS 5000)

RKP: Mikaela Nylander 42 797,02 (tuki yksityishenkilöiltä 3x1680 (!), yrityksiltä 100-1680 (!)), Astrid Thors 50 926 e (Föreningen Europea 8500), Christina Gestrin 35 676,32 (lisäys kampanjaseminaari 24 osallistujaa kukin 500 yhteensä 12 000).

Vanhanen varoitti vakavasta poliittisesta kriisistä ja kehoitti kansanedustajia täsmentämään ilmoituksiaan. Vaalirahoitusilmoituksia täydensi 15-20.5 kaikkiaan 24 kansanedustajaa. Heistä 14 on kokoomuksen edustajia, kahdeksan kepun, yksi demari Päivi Lipponen ja yksi vasemmistoliittolainen Paavo Arhinmäki. Pekkarinen tuli 27.5 tunnontuskiin ja täydensi ilmoitustaan.

Presidentin Tarja Halonen mielestä poliitikkojen vaalirahoituksen pitäisi olla julkista jo ennen vaaleja eli ehdokkaiden rahoituksen tulisi olla äänestäjien tiedossa jo vaalikampanjan aikana. Halosen mukaan kansanvallan uskottavuus kärsii nimettömistä lahjoittajista. Avoimuuden tulisi koskea myös presidentinvaaleja.

Viime kuntavaaleissakaan ei yritystukijoita ilmoitettu. Esimerkkejä: Ben Zyskowicz 8884 e (seminaarilippuja yrityksille 7100), Jan Vapaavuori 13 957,27 e (yrityksiltä 12 283,76 golf-kisasta ja seminaarilipuista), Risto Rautava 8718 e (7517 etujärjestöiltä, säätiöiltä, yhdistyksiltä, varuskunnan henkilöstöjärjestöiltä), Tapani Mäkinen 5420 e (kolmelta yritykseltä 1400-1500), Yrjö Rossi 9700 e (seitsemän yksityistä tukijaa ja yhdeksän yritystä), Päivi Lipponen 4000 e (Pitäjänmäen työväenyhdistykseltä 1000 ja Phoebukselta 3000).

Kunnissa eduskuntaan pyrkineet virkamiehet, jotka eivät sinne päässeet, ovat ongelma. Heidän ei tarvinnut ilmoittaa vaalirahoitustaan, mutta muistavat virassaan lahjoittajat. Siksi vaalituki olisi ilmoitettava ennen vaaleja, jotta myöhemmät jääviyskysymykset olisivat selvillä.

Helsingin Sanomien kyselyn mukaan Suomen 20 suuryrityksestä kaksi tuki kampanjoita. Ei ole tietoa energiayhtiöiden jakamista vaaliavustuksista. Kuitenkin keskusta- ja kokoomusministerit ovat halunneet rakennuttaa lailla suojeltuja virtavesiä. Ympäristöministeri Lehtomäki puoltaa Kollajan ja Vuotoksen tekoaltaita, vaikka niiden merkitys Suomen energiahuollolle on mitätön. Satu Hassi kertoi sivuillaan, että viime kevään hallitusneuvottelujen energiaryhmässä kokoomusta edusti ydinvoimyhtiön TVO asiantuntija Martti Kätkä, joka nyt puhuu ydinvoiman

puolesta Teknologiateollisuuden energiajohtajana. Suuryritysten ei tarvitse juurikaan tukea ehdokkaita, sillä suuryritykset pärjäävät ja ovat siirtämässä tuotantoaan ulkomaille, jossa suuryritykset korruptoivat sopivia tahoja.

Pyhä kolmiyhteys kokoomus, demarit ja rakennusliikkeet vallitsee edelleen Suomessa eli grynderiperinne jatkuu. Rakennusliikkeiden edustajien, poliitikkojen ja virkamiesten väliset suhteet ovat hyvät. Rakennusliikkeiden edustajat kertovat, että Järvenpäässä on perinteisesti rahoitettu kokoomuksen ja demarien kampanjointia. Samoin tehdään useimmissa muissa Uudenmaan kunnissa ja muualla Suomessa. Kunnissa toimii sama hyvä veli -verkosto kuin valtion tasolla, sillä samat kansanedustajat ja ministerit toimivat tavallisesti oman kuntansa valtuustossa.

Suomessa perustettiin 1960-luvun lopulla puoluetukijärjestelmä, jotta puolueet tulisivat riippumattomiksi yritysten rahoituksesta, mutta puolueille ei tämä riittänyt. Suurpuolueet ovat riippumattomia äänestäjistä, ovat korottaneet puoluetukea ja kähmineet sanomalehtituen eduskuntapuolueille. Suomen ñdemokratiaò on murentunut ja korruptoitunut. ñDemokratianò ja diktatuurin ero on siinä, että ñdemokratiassaò saa äänestää ennen kuin käsketään. Meillä vallitsee edelleen porvariston diktatuuri, jota myös hegemoniaksi kutsutaan.

Kaikkien puolueiden ehdokkaille on turvattava tasapuolinen tuki osallistua vaaleihin ja samanlainen oikeus päästä television vaalikeskusteluihin sekä tasa-arvoiset varat kertoa tavoitteistaan ja esitellä ehdokkaitaan painetuissa viestimissä.

Hannu Kautto

Suomen sota 1808-1809 ja Yrjö Maunu Sprengtporten

Tässä äskettäin poltetussa Porvoon tuomiokirkossa pidettiin 1809 Suomen ensimmäiset valtiopäivät, jossa sinetöitiin Suomen liittyminen autonomisena alueena Venäjään. Paikalla oli myös Venäjän tsaari Aleksanteri I. Siitä myös alkoi Suomen itsenäistymisprosessi.

Helsingin Vuosaaren rantaan pysähtyi 1770-luvun alussa laivue, jota johti Jacob Maunu Sprengtporten, Yrjö Maunun isoveli ja velipuoli, koska oli eri äidit. Tarkoitus oli saada Suomen linna (silloinen Sveaborg) Kustaa III:n puolelle tämän vallankaappauksessa, mutta kova vastatuuli esti matkaa Porvoosta. Suomen linna sitten saatiin Kustaan puolelle, mutta vallankaappaus oli jo tapahtunut Tukholmassa.

Retkellä mukana olleesta Yrjö Maunusta tuli Savon prikaatin perustaja ja Suomen armeijan alkuunpanija toiminnan keskittyessä Rantasalmelle, koska Savonlinnan seutu kuten kaakkoinen Suomi muutenkin oli Venäjän hallinnassa.

Kustaa III käynnisti vuoden 1789 sodan Venäjän Katariina II:sta vastaan, mutta Venäjä oli vahvistunut. Kustaata oli tukenut nuori aatelisto, joka oli sen ajan nuorta upseeristoa ja ajan mittapuiden mukaan edistysmielistä. Elettiinhän aikaa, jossa lähestyttiin Ranskan vallankumousta.

Kustaan tukijat eivät kuitenkaan olleet antaneet tukea sodalla ja Kustaa lopulta murhattiin. Sitä ennen oli syntynyt Anjalan liitto niistä upseereista, joista Yrjö Maunu Sprengtporten oli keskeinen. Yrjö Maunu oli ajautunut ristiriitaan kuninkaan kanssa siitä, että hän ei luottanut Ruotsin haluun ja kykyyn puolustaa Suomea. Kustaa puolestaan epäili, että oman armeijan kehittäminen Suomeen johtaisi irtautumispyrkimyksiin Ruotsista.

Itsenäiselle Suomelle ensimmäinen perustuslakiehdotus Sprengtportenilta

Ristiriidan seurauksena Yrjö Maunu siirtyi Pariisiin, jossa tapasi muun muassa Yhdysvaltojen itsenäisyysajatusta kehitelleen Benjamin Franklinin. Franklin oli kehitellyt ajatuksen Amerikan 13 siirtokunnan itsenäistymisestä Britanniasta mallinaan irokeesiheimojen liittokunta. Itäiset irokeesiheimot olivat ammoin sopineet keskinäiset sotansa rakentamalla edustuksellisen yhteistyön mallin. Se toimi mallina Amerikan Yhdysvalloille Franklinin kehitelmissä ja on tätä taustaa vasten taustalla myös Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan Yhdysvaltojen, nykyiseltä nimeltään Euroopan Unionin, kehittelyssä. Ratkaiseva ero EU:iin on kuitenkin yhteistyö, kun EU:ssa keskusvalta eli Bryssel pyrkii asettumaan kansallisvaltioiden tilalle ja yläpuolelle.

Ranskassa 1700-luvun lopulla tuettiin Amerikan vapautumispyrkimyksiä. Franklinin tapaaminen ja Pariisin ilmapiiri sai myös Yrjö Maunun innostumaan itsenäisyydestä, joka oli ehtinyt olla Suomessa esillä jo aiemminkin. Tämä sai Yrjö Maunun kirjoittamaan tekstin Suomen perustuslaiksi. Hän hyödynsi amerikkalaista esikuvaa. Kansanvaltainen se ei ollut sanan nykyisessä merkityksessä, mutta tärkeä askel se oli.

Yrjö Maunulla kypsyi ajatus irtautumisesta Ruotsista ja siitä, että autonomisena osana Venäjää Suomi voisi kehittyä kypsäksi itsenäisyyteen. Tämä johti hänen siirtymiseensä tsaari Aleksanteri I:n palvelukseen. Hän kehitteli säädökset, joiden pohjalta Aleksanteri hyväksyi Suomelle autonomian, joka todellakin avasi mahdollisuuden sellaiseen kehitykseen, että Suomesta tuli lopulta itsenäinen, vaikka irtautuminen Venäjästä ei sitten ollutkaan helppoa ja asiat vielä kärjistyivät v. 1918 kansalaissodaksi, koska välttämättömiä yhteiskunnallisia uudistuksia ei tehty.

Myös liittyminen Venäjän autonomiseksi osaksi vaati sodan, Suomen sodan. Tämän sodan alkamisesta tuli tänä vuonna täyteen 200 vuotta. Runeberg on kirjoittanut Vänrikki Stoolin tarinoissa siitä oman versionsa. Runebergiltä jää kuitenkin kertomatta asioiden tausta.

Napoleonin-Aleksanteri I:n sopimuksella Suomi Ruotsilta Venäjälle

Ruotsi oli ollut aiemmin Ranskan läheinen liittolainen, koska Habsburgien Itävalta-Unkarin, Espanjan ja Alankomaat sekä suuren osan Saksaa kattanut valta oli yhteinen vastustaja, jota vastaan oli käyty 30-vuotinen sotakin. Ranska oli myös vastakkain Britannian kanssa ja tuki Amerikan vapautumista. Nyt Ruotsi ei kumminkaan halunnutkaan olla Britanniaa vastaan ja se ajoi Ranskan ja Ruotsin erilleen. Seurauksena oli, että Ranska liittoutui Napoleonin aikana myös Venäjän Aleksanteri I:n kanssa. Kun Ruotsi ei suostunut Britannian saartoon, Napoleon sopi Tilsitissä Aleksanteri I:n kanssa etupiirien jakamisesta ja siinä jaossa Suomi annettiin Venäjän etupiiriin sakkona Ruotsin niskuroinnista.

Suomessa Ruotsia myös epäiltiin ajatuksesta vaihtaa Suomi Norjaan, mikä sitten tapahtuikin.

Napoleon ei kuitenkaan tyytynyt muihin valloituksiinsa, vaan hyökkäsi myös Venäjälle, kuten Jaakko De la Gardie aiemmin ja sitten Kaarle XII, joka tuhosi armeijansa, ja myöhemmin Hitler.

Napoleon hävisi ja Venäjä valtasi Suomen sodassa myös Suomen. Tässä sodassa Yrjö Maunu Sprengtporten oli Venäjän puolella, kun ei nähnyt muutakaan keinoa autonomia- ja itsenäisyyshankkeensa toteuttamiselle.

òOmat koirat purivatò hän sanoi Porrassalmella Mikkelin eteläpuolella, kun haavoittui. Hänellä ajatus oli, että kun hänen kouluttamansa suomalaiset sotilaat näkevät hänet, aseet riisutaan ja autonomia toteutetaan. Vallankumouksen, tässä Ruotsin vallan kumoamisen, vienti ei kuitenkaan ollut mutkatonta.

Pohjois-Karjalassa Olli Tiainen organisoi talonpoikaiston ja kansan puolustamaan kotejaan vielä sittenkin kun Ruotsin herrat olivat luikkineet omaisuuksineen pakoon ja Suomenlinna oli luovutettu. Suomenlinnan päällikkö Cronstedt oli ollut niitä, jotka ymmärsivät Sprengtportenin ajatuksia. Olli Tiainen joutui lopulta vanhan mummon antamat sukat jalassa ilman kenkiä pakenemaan talvipakkasella Ruotsin puolelle, vaikka Aleksanteri I oli luvannut armahduksen antautujille.

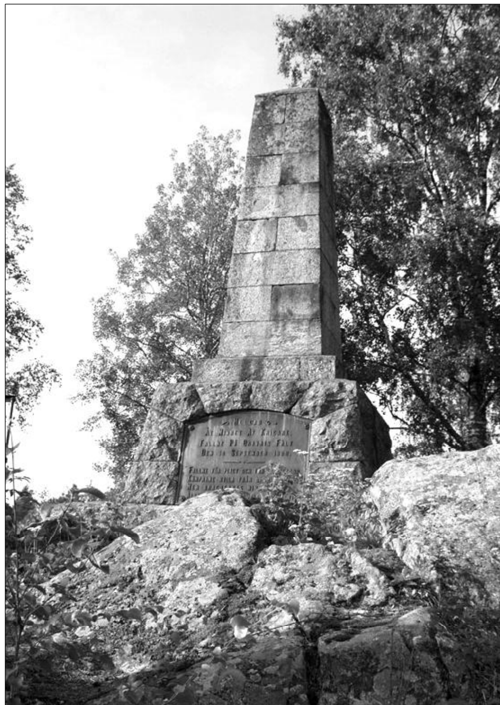
Sprengtporten Suomen autonomian isä

Sprengtportenista tuli Suomen ensimmäinen kenraalikuvernööri ja ainoa suomalaistaustainen Venäjän vallan aikana. Hän kuitenkin joutui työnsä tehtyään sivuun ja Aleksanteri alkoi suosia Kustaa Maunu Armfeldtia, jota Sprengtporten oli tämän isän pyynnöstä aikoinaan kouluttanut, ja joka vaihtoi puolta vasta kun Kustaa III oli murhattu ja Suomen sota hävitty.

Olli Tiainen on oikeutetusti suomalaisten kansallissankari samalla tavoin kuin kansan parista nousseena kansan johtajana aikoinaan Jaakko Ilkka nuijasodassa tai eri maiden legendaariset talonpoikaisjohtajat.

Vaikka monimutkainen historia heittikin Sprengtportenin eri puolelle, hän kuuluu suomalaisiin suurmiehiin. Häntä voidaan kritikoida virheestä Suomen sodassa, mutta se tapahtui tilanteessa, jossa ei ollut ulospääsyä Ruotsin vallasta. Se ei myöskään poista hänen keskeistä merkitystään Suomen itsenäisyyden rakentajana. Tässä suuressa kysymyksessä hän oli samalla puolella, kun kotejaan puolustaneet Pohjois-Karjalan talonpojat, kuten myöskin kansallisromantiikkaa edustanut Runeberg, jonka aikana ei vielä oltu kypsiä näkemään Sprentportenin merkitystä.

Pekka Tiainen

Näitä Suomen sodan aikaisten taisteluiden muistomerkkejä löytää kaikkialta Suomesta aina Savosta Pohjanmaalle. Kuvan muistomerkki on Pohjanmaalta Oravaisista.

Torjuntavoittoko Tali-Ihantalassa?

Tasavallan presidentti on käyttänyt sanontaa ñtorjuntavoittoò puhuessaan Suomen käymän jatkosodan tapahtumista kesällä 1944. Tässä presidentti Halosen ja Suomea sotilasliitto Nato:on ohjaavien piirien näkemykset yhtyvät, kun historiaa kirjoitetaan palvelemaan pelkästään nykypäivän tarpeita.

Karjalan kannakselta vetäytymisen ja Viipurin luovuttamisen jälkeen käyty Talin-Ihantalan taistelu on ollut sopiva kohde pyrkiä osoittamaan etenkin nuorisolle, miten Suomi ennenkin on sopivan suurvallan kanssa liittoutumalla selvinnyt ylivoimaisen vaikeista tilanteista. Tässä mielessä on nostettu Talin-Ihantalan taistelu ja siitä kertova, viime joulukuussa ensi-iltansa saanut elokuva laajan propagandan ja ihannoinnin kohteeksi. Osalla valtamediaa ei sotimisen ylistäminen ole pysynyt hyvien tapojen rajoissa, kun valloitussodasta on tehty lainomainen välttämättömyys. Näiden sanomalehtien ja radio-TV-toimitusten mielestä ei ylipäätään ole mahdollista elää sovussa naapurin kanssa.

Sotaan syyllisten Talin-Ihantalan taistelulle antama merkitys

Talin-Ihantalan taistelu käytiin Viipurin menetyksen jälkeen sen koillispuolella 25.6.-9.7.1944.

Puolustukseen asettautuneet suomalaiset joukot kykenivät saksalaisten maa- ja ilmavoimien tuella pitämään asemansa, mikä pysäytti tällä suunnalla Neuvostoliiton asevoimien etenemisen. Tarkasteltaessa vain tätä yhtä taistelua ei ole väärin sanoa, että suomalais-saksalainen voimakeskittymä sai torjuntavoiton.

Suomen valloitushenkisestä sotapolitiikasta vastuussa olleet piirit kehittivät kuitenkin Talin-Ihantalan taistelusta Suomelle vapaussodan, jonka päättyminen tappioon olisi merkinnyt neuvostojoukkojen vyörymistä Suomen kotialueille ja maan miehitystä. Nämä piirit rakensivat kuvan, jossa Suomi viattomana, vasten tahtoaan sotaan joutuneena itse asiassa Tali-Ihantalassa sai koko jatkosotaansa koskevan voiton ja säilytti talousjärjestelmänsä.

Yhteys 2. maailmansotaan unohdetaan tietoisesti

Selitykset jatkosodasta jonkinlaisena Suomen ja Neuvostoliiton välisenä erillissotana eivät pidä ollenkaan paikkaansa. Keväällä 1944 puna-armeijan päätavoite oli päästä Berliiniin. Sotaa ei ratkaistaisi Helsingissä vaan Berliinissä. Puna-armeija laati kesälle 1944 ns. òkymmenen iskun strategianò. Ensimmäinen isku suunnattiin Suomea vastaan Karjalassa, seuraavat iskut tapahtuivat Valko-Venäjällä saksalaisia vastaan.

Heti, kun puna-armeija saavutti tärkeimmät tavoitteensa Suomen suhteen, se siirtyi seuraaviin iskuihin, eli Valko-Venäjälle. Siellä se murskasi Saksan armeijan perusteellisesti ja avasi tien Berliiniin.

On täysin naivia uskotella, ettei Puna-armeija olisi pystynyt Suomen suhteen samaan, mitä se pystyi Saksan armeijan suhteen.

Lopulta sodan päätyttyä Euroopassa Neuvostoliitto siirsi joukkonsa 7000 km päähän japanilaisia vastaan ja murskasi japanilaisjoukot siellä. Kysyä sopii, miksi Puna-armeija lähti Japania vastaan, kun Helsinki olisi ollut yli kymmenen kertaa lähempänä, 600 km päässä Moskovasta ja reilut 200 km rajalta. Jos näiden Suomen sotaintoilijoiden päättelyt vähänkään pitäisivät paikkaansa, Puna-armeija ei pelännyt mennä Berliiniin tai Korean niemimaalle japanilaisia karkoittamaan, mutta pelkäsi kuollakseen Suomen miehittämistä.

Toisenlainen lähestymistapa Viipurin suunnan taisteluihin

Sodasta vastuussa olleiden piirien selitykset sodan suurista linjoista ovat yleensä heikosti tai ei ollenkaan perusteltuja. Talin-Ihantalan taistelu ei tässä suhteessa tee poikkeusta vaan sille annettu sotilaallinen ja poliittinen merkitys tarjotaan uskonkappaleena, jonka arvosteleminen on kiellettyä. Vaihtoehto uskomiseen perustuvalle ymmärtämiselle on kuitenkin aivan välttämätön ja se voisi Talin-Ihantalan tapauksessa olla jotain seuraavassa esitettävän kaltaista:

Jotta kyettäsiin kuvittelemaan vihollisen aikeet on selvitettävä hyökkäävien joukkojen vahvuus ja aseistus.

Tali-Ihantalassa kenraali Govorovin johtamissa joukoissa oli 150.000 miestä, joiden aseistus oli täysin ajanmukaista ja, joita ilmavoimat tukivat. Tämä voima on se, jonka varaan pitää laskea kaikki kuviteltavissa olevat jatkotoimenpiteet siinäkin tapauksessa, että neuvostojoukot olisivat päässeet suomalaisten asemiin ilman merkittävää vastustusta.

Hyökkäävien joukkojen komentajalle annettu tehtävä asettaa rajat etenemiselle suunalle ja syvyydelle.

Neuvostoliiton ylijohdon strategia Suomen suhteen 1944 oli pakottaa Suomi katkaisemaan liittolaissuhteensa Saksaan. Tämä strategia oli määrätty toteutettavaksi kohdistamalla Suomen sotavoimiin tuntuva isku ja työntämällä suomalaiset kauaksi Leningradista. Suomalaiset olivat 1941 alkaen olleet vastuussa Leningradin saartorenkaan luoteisesta ja pohjoisesta kaistasta eikä neuvostojoukkojen Saksan pohjoiseen armeijaryhmään tammikuussa 1944 kohdistama suurhyökkäys ollut tuhonnut sitä, vaan saksalaiset olivat yhä Narvassa ja Pihkovassa.

Niin Talin-Ihantalan kuin muutkin Viipurin suunnan taistelut on asetettava yhteyteen taustalla käytyihin muihin Leningradin alueen taisteluihin ja yhteyteen koko toisen maailmansodan kulkuun.

Neuvostojoukot olivat talvesta 1942 lukien tehneet lukuisia yrityksiä Leningradin saartorenkaan murtamiseksi ja maayhteyden avaamiseksi kaupunkiin. Monet yritykset eivät kuitenkaan olleet tuottaneet tulosta huolimatta hetkellisestä tunkeutumisesta saksalaisten asemiin. Epäonnistuneimmissa tapauksissa liian vähäisin voimin ja liian pitkälle saksalaisten linjojen läpi tunkeutuneet puna-armeijan yksiköt joutuivat saarroksiin ja tulivat tuhotuiksi. Tätä taustaa vasten kuvitelmat puna-armeijan vyörymisestä Helsinkiin eivät ole riittävästi perusteltuja siinäkään mahdollisessa tapauksessa, että suomalaiset olisivat luovuttaneet asemansa ilman selvää vastarintaa.

Talin-ihantalan taistelun yhteenveto

Talin-Ihantalan taistelu pysäytti osaltaan puna-armeijan etenemisen Viipurista eteenpäin.

Vaihtoehtoinen lopputulos ñtorjuntavoitolleò olisi ollut neuvostojoukkojen läpimurto ja niiden todennäköinen eteneminen Saimaan vesistöalueelle. Tällä toimenpiteellä neuvostojoukot olisivat katkaisseet suomalaisten suorat maayhteydet Kymenlaaksosta Vuoksen pohjoispuolelle ja Aunuksesta vetäytyviin suomalaisten pääjoukkoihin.

Tässä vaiheessa kenraali Govorov viimeistään olisi voinut ilmoittaa omalle ylijohdolleen, että hänen joukkonsa olivat täyttäneet annetun tehtävän, ja, että hän siirtää hyökkäysoperaatioissa tarvitut joukot käskyn mukaisesti Leningradin eteläpuolelle käytettäväksi Baltian operaatioihin. Suomen laajaan valloittamiseen näitä joukkoja ei oltu tarkoitettu!

Tarkoitus pyhittää keinot

Elokuvan tekeminen Talin-Ihantalan taistelusta ei kärsinyt rahojen puutetta, sillä sen valmistuminen tuntuu olleen tärkeää niin monille maanpuolustusjärjestöille kuin Elinkeinoelämän keskusliitollekin.

Tarkoitus pyhittää keinot, kun sotaan syyllisten mainetta yritetään puhdistaa ja unohtaa sopimukset, jotka 1940-41 tehtiin natsi-Saksan kanssa maan silloisten hallitusten hyväksynnällä. Keskeinen sota-ajan hallituspuolue oli sosialidemokraatit, joten nykyisten korkeissa asemissa toimivien sosialidemokraattien tarve puhdistaa sodanaikaisten johtomiestensä maine on ymmärrettävää, mutta ei missään tapauksessa hyväksyttävää.

Kysymys ei pelkästään ole yrityksestä vaikuttaa kansan ja etenkin sen nuorison käsitykseen menneestä, vaan kyse on tästä päivästä ja siitä poliittisesta vaikuttamisesta, jolla valtiovalta Suomessa on lähes kokonaan siirretty Euroopan unionille. Tästä kansan itsemääräämisoikeuden luovuttamisesta puuttuu enää vain sotilaallisen päätäntävallan siirto Nato:n kenraaleille. Tähän viimeiseen suureen siirtoon tarvitaan kansan mielialojen muokkaamista ja historian uudelleen kirjoittamista. Tässä tarkoituksessa EU-lobbarit pyrkivät vaikuttamaan kansaan niin, että se hyväksyisi Nato:lle annettavan oikeuden päättää, missä poikamme tulevat kuolemaan.

Esko Koivisto &
Timo Nieminen

Touhulan tarinat

151 Suomen kansalaista päätti 11.6.2008 ottaa käyttöön EU kiistellyn perustuslain. Näistä osa kuuluu niiden 125 joukkoon, jotka jo 5.6.2006 ottivat ko. lain käyttöönsä. 27 suomalaista kieltäytyi kysyttäessä ottamasta perustuslakia käyttöönsä. Asiaan ei ole kantaansa ilmoittanut 5 300 000 suomalaista.

ñMeidän on syytä ilmaista selvästi tukemme ja näin edistää perustuslakisopimuksen etenemistä, etenee sopimus jatkossa tai eiò, summasi tilanteen yksi perustuslain käyttöön ottaneista, Matti, 52, Nurmijärveltä. Perustuslain käyttöönottamisesta ei uskota olevan mitään käytännön haittaa. Se jopa saattaa lähentää 151 suomalaisen suhteita saksalaiseen Angelaan, ranskalaiseen Nicolasiin, espanjalaiseen José Manueliin ja englantilaiseen Gordoniin.

Luku 13 oli viikko ennen juhannusta onnen luku. Näin netistä perjantaina 13.6. klo 13 Irlannin EU-peruslakiäänestyksen tulokset. Luulenpa, että Touhulan perhe ei ensi vuodenvaihteessa kauan mieti äänestäessään vuoden parasta uutista.

Suomen media on tasapuolinen. Onneksi. TV:n iltauutisissa haastateltiin kahta irlantilaista päivää ennen kansanäänestystä. Toinen ï lain kannattaja ï osasi sujuvasti luetella, mitä seitsemän hyvää ja kahdeksan kaunista asiaa EU on Irlannille antanut. Toinen ï lain vastustaja ï kertoi, että laki on niin sekava, ettei hän siitä mitään ymmärrä, mutta aviomies vastustaa ja hänkin äänestää vastaan. Olen ennenkin TV-uutisista nähnyt, että väärin äänestäneet ovat tietämättömiä ja ymmärtämättömiä.

Tohtori, kansanedustaja Claes Andersson kirjoittaa blogissaan 2.4.08:

ñAlexander Stubb on JeesMies:

Mitä pikemmin liitymme Natoon, sitä parempi.

EU:n pitää kehittyä liittovaltioksi.

Suomen presidentiltä pitää riistää valta (ñHalonen ï paljon puhetta, vähän tekojaò).

Lännestä maailman pelastus.ò

Koska juttu on julkaistu aprillipäivän jälkeen, Andersson tarkoitti totta ivatessaan Stubbia jeesmieheksi ja liittovaltion puolustajaksi.

Hän tarkoitti totta myös 11.6. eduskunnassa äänestäessään EU-liittovaltiolain puolesta. Hän ei painanut vahingossa väärää nappia ï hänelle ilmeisesti oli tehty sillä välin kuuluisa tohtori Anderssonin omantunnon ohitusleikkaus.

Suomalaisella poliitikolla ei ole mitään salattavaa, hän on avoin ja rehti Poliitikkoa ei voi ostaa rahalla. Rehellisen yhteisten asioiden hoitajan ammattitauti on poliittinen dementia. Oireita ovat muistinmenetys, eristyksiin joutuminen oman puolueen, tukiryhmän ja sidosryhmien toiminnasta sekä tietopaitsioon ajautuminen. Poliitikko ei muista tapaamiaan ihmisiä, käymiään keskusteluja, tukipäätöksiään, saamiaan tukia, myymiään tauluja, muuraamiaan peruskiviä, avaamiaan kauppakeskuksia tai säätämiään lakeja. Raha-asiat eivät taudin kourissa olevaa kiinnosta, etenkään vaaliraha-asiat.

Suomalainen poliittinen järjestelmä on vakaa. Kun **Merikukka Forsius** siirtyi eduskunnan istuntosalissa istumaan eri tuoliin kuin aikaisemmin, eduskunnan voimasuhteet eivät muuttuneet: hän vain siirtyi kokoomuksen puisto-osastossa pääkonttorin puolelle. **Matti Vanhasen** kiisti kiistäneensä, että hän kiisti pyytäneensä Köyhtyvien Maakuntien Suomi -yhdistykseltä vaali- ja rillutteluavustusta Merikukka Forsiukselle (kms-puolue / kok., ent. vihr., os. kok.).

Lehtiotsikon mukaan ñMinisteri **Pekkarinen** on pudonnut täysin kärryiltäò. Pekkarinen ei muista allekirjoittaneensa 800 000 euron tukipäätöstä Suomi-Soffalle, jolta sai 5 000e vaalituen. Onneksi vaalirahoissa ei ole mitään salattavaa. Ja tähdennän: ennen vanhaan vaalirahoissa oli salattavaa vielä paljon nykyistä vähemmän. Pekkarisen pitää ostaa kärryynsä perälauta, ettei uudestaan tipu maantielle.

Vaalilain muuttaminen on ajankohtainen asia. Kannatan lämpimästi eduskuntavaalien siirtämistä huhtikuulle. Silloin television suuri vaalikeskustelu voitaisiin pitää 1.4. eli aprillipäivänä. Silloin kansanedustajia ja ministereitä ei voisi moittia valehtelusta niin kuin nyt esim. **Jyrki Kataista** ja **Taru Tujusta**.

Suomen taidekesä on ennennäkemättömän rikas ja antoisa. Kaikkien suurempien kaupunkien taidehalleihin ja joidenkin kuntamuotorajoitteisten kulttuurikeskuksiin viedään Nova Group, Suomi-Soffa ja Tokmanni Oy:n omistamien taulujen näyttely. Esillä on Suomen tunnetuimpien taitelijoiden mm. Mauri Pekkarisen, Paula Lehtomäen, Hannes Mannisen teoksia. Nähtäväksi jää, rikotaanko kesällä **Helene Schjerfbeckin** taulujen hintaennätys.

Kysymys lukijoille: Kuka oli asiantuntija-alustajana **Mari Kiviniemen** vaaliseminaarissa ñköyhien asemasta markkinataloudessaò?

Vastaus: Tietenkin KTT **Björn Wahlroos**.

Elinkeineoelämän keskusliiton saatanalliset säkeet

EK:n politiikka rikastuttaa rikkaita ja toisaalla luo köyhyyttä.

Se on kuulkaas Toverit sillä lailla, että jos joskus alkaa epäilyttää oma aate ja Vallankumouksen tarpeellisuus, niin menkääpä ja tutkikaa mitä Suomen elinkeinoelämä työelämältä odottaa, haaveilee ja vaatii. Takaan, niin totta kuin nimeni on Puskajussi, että jokainen ajatteleva Toveri tulee vakuuttuneeksi siitä seikasta, että työn ja pääoman välinen ristiriita on yhä olemassa, elää ja voi hyvin, eikä se todellakaan ole mihinkään katoamassa.

Keinotteluelämän keskusliiton nettisivuilta voi jokainen bongata kyseisen öykkärietujärjestön likaisen työn osaston johtajien sumeissa aivoissa syntyneet ideat, joilla tavoitellaan loppujakin siitä vähästä mikä työläisten selkänahasta on enää jäljellä.

Että mitäkö upporikkaiden urpojen etujärjestö sitten vaatii?

Tietenkin se vaatii kustannusten nousua kuriin. Suomeksi se tarkoittaa, että työvoimakustannuksia, eli palkkoja pitää EK:n mielestä laskea ja epäsuorien kustannusten, kuten tekemättömästä työstä maksettujen kustannusten (lue: sairausajan palkka, pekkasvapaakorvaus, lomapalkka, lomaraha, äitiysvapaan palkka jne.) ja sosiaalimaksuja on hillittävä ja lopulta poistettava kokonaan.

Tietenkin se vaatii palkkausta kannustavaksi.(siis ensin vaaditaan palkkoja alennettavaksi ja heti perään niitä vaaditaan kannustavaksi!) Suomeksi se tarkoittaa sitä, että yleissitovista työehtosopimuksista pitää EK:n mielestä luopua ja palkoista pitäisi sopia yritys- työpaikka ja yksilötasolla. Tämän jälkeen EK:n nerot vaativat, että palkkauksen pitää olla oikeudenmukaista ja kannustavaa!

Tietenkin se vaatii otettavaksi mallia ñkilpailijamaidenò sopimiskulttuurista. Suomeksi se tarkoittaa, että EK haluaa järjestöjen sopivan vain ñkustannusraamistaò ja työpaikoilla käytävin keskusteluin, eli Suomeksi käännettynä työnantajan saneluin, ñsovittaisiinò yksilöllisistä sopimuskorotuksista.

Tietenkin se vaatii työaikoja monipuolisiksi. Suomen kielelle käännettynä se tarkoittaa, että EK haluaa Ay - liikkeen demarijohdon tuella kirjoittaa työehtosopimusten ja työaikalain työaikamääräykset uusiksi ja sellaiseen muotoon, että työnantajat voivat paikallisesti sanella työaikojen joustoista, sijoittamisesta eri vuoden ï ja vuorokauden aikoihin ja viikonpäiviin, tarvittaessa yksilötasolla.

Tietenkin se vaatii kaikki työsuhdemuodot käyttöön. Kauniille Suomen ja selkokielelle käännettynä se tarkoittaa, että kapitalisteja edustava EK tahtoo lisätä työvoimareserviä, lisäämällä vuokratyötä, määräaikaisia työsuhteita ja erilaisia työaikamalleja, maksimoidakseen yritysten voittoja.

Tietenkin se haluaa lisätä tasa-arvoa. EK:n mielestä tasa-arvoinen kohtelu kuuluu nykyaikaiseen yritystoimintaan, samasta työstä maksetaan jo nyt samaa palkkaa, eivätkä nais- tai matalapalkkaerätmillään tavoin vähennä sukupuolten palkkaeroja! Palkkaerot kun sen mielestä johtuvat siitä, että naiset ja miehet työskentelevät eri aloilla ja eri tehtävissä. EK vaatii ñ naisten ja miesten tasa-arvoa on edistettävä vaikuttamalla nuorten koulutus- ja ammatinvalintoihin niin, että työmarkkinoiden jyrkkä jakautuminen sukupuolten mukaisiin aloihin pienenee.ò - Se tarkoittaa, että sikarikkaiden yhteiskunnan elättien etujärjestö vaatii tyttöjä ja poikia koulutettaviksi kirkkaina kesäöinä tehtäviin vuokrapätkätöihin, samalla ja hyvin pienellä palkalla.

Tietenkin se vaatii työrauhasta kilpailuetua. Se vaatii työehtosopimuslain ja työriitojen sovittelusta annetun lain säännöksiä uudistettaviksi vastaamaan työelämän tarpeita ja parantamaan työmarkkinoiden häiriötöntä toimintaa. Se tarkoittaa, että kun yritykset ahneudessaan rikkovat lakeja, sopimuksia ja Ihmisoikeuksia ja Työläiset puolustavat oikeuksiaan työnseisauksilla, heidät pannaan maksamaan niistä yrityksille koituneet ñvahingotò. Päälle päätteeksi duunareiden oikeutetut lakot Ihmisyytensä puolesta kriminalisoidaan ja vankilat alkavat täyttyä poliittisista vangeista.

Vaihtoehtoja?

Miten on, Toveri, alkaako mielessäsi raksuttaa jokin vaihtoehto globaalin riistokapitalismin kansallisen etujärjestön haaveilemalle tulevaisuudelle? ï Juolahtaako mieleen Työläisten ja työläisten omien puolueiden yhteisen vastarinnan järjestäminen ennen kuin on liian myöhäistä?

Tuleeko mieleen, että peukalo on otettava pois suusta ja että aloite on otettava työtätekevien käsiin?

Kävikö mielessä, että vastarinnan järjestäminen ja aloitteen ottaminen on toteutettava EU:n perustuslain aikakaudella vähintäänkin koko unionin alueella? Tupsahtiko turnipsiin, että tuotantovälineet on otettava työtätekevien haltuun? Napsahtiko nuppiin, ettei lois eläjien etujärjestö julkisesti esittelisi loukkaavia vaatimuksiaan ellei työväenliike lähes kokonaisuudessaan olisi unohtanut juuriaan? Kolahtiko kaaliin, että voittoisa työväenliike tukeutuu sosialismiin?

Hyvät Toverit, en toivo, vaan vaadin keskustelua. Keskustelua työnantajien vaatimuksista ja keskustelua ja vastauksia yllä oleviin kysymyksiin. Demareilta ja vasemmistoporvareilta anteeksi vasemmistoliittolaisilta lienee turha odottaa osanottoa keskusteluun. He ovat aatteensa hukanneet jo ajat sitten. Keskustelua vaadin lähinnä skp/ktp/stp akselilta. Keskustelkaa kokouksissa, turuilla ja toreilla, kirjoitelkaa tiedonantajaan, työkansan sanomiin ja kansan ääneen, antakaa palaa!

Toverit, eteenpäin!

Terveisin Puskajussi

SUOMEN TYÖVÄENPUOLUE STP r.p.:n Tampereen järjestön perustavan kokouksen kannanotto15.05.2008

Terveydenhuollon ja hammashoidon maksujen korotuksista on luovuttava

Vanhasen hallitus on päättänyt antaa kunnille vapaat kädet korottaa terveydenhoidon maksuja 1.8.2008 alkaen. Hallituksen esitys merkitsee keskimäärin 16,5 prosentin korotusta sosiaali- ja terveydenhuollon maksuihin. Maksut ollaan sitomassa myös indekseihin, mikä merkitsee automaattista maksujen korottamista ja niiden jatkuvaa kasvua. Lisäksi hallitus on päättänyt ohjata maksujen korotuksista tulevat lisäykset valtiolle niin, että kunnat itse eivät näistä korotuksista pääse hyötymään.

Jo tällä hetkellä palveluiden käyttäjät rahoittavat asiakasmaksuin terveyspalveluja enemmän kuin muissa Euroopan maissa. Maksujen korottaminen lisää riippuvuutta toimeentulotuesta ja vahvistaa terveydellisen epätasa-arvon syvenemistä. Vähiten koulutetut ja pienituloiset ovat muita sairaampia ja elävät jo nykyisin lyhemmän elämän kuin parempituloiset. He myös saavat käyttöönsä palveluja muita vähemmän.

Terveydenhuollon palvelumaksujen korotukset koskevat erityisesti pienituloisia, työelämän ulkopuolella olevia ja sairaita, joille terveydenhuollon asiakasmaksut kasautuvat muutoksen seurauksena. Maksuvapautus tai maksualennus ei ole ratkaisu, koska tästä ei ole selkeää säännöstöä olemassakaan.

Hammashuollon maksukorotukset vaarantavat julkisen hammashoidon tulevaisuuden. Korotusten jälkeen maksukertymän arvioidaan olevan 29 prosenttia nykyistä enemmän. Hallituksen tavoitteena on lähentää julkisten ja yksityisten palvelumaksuja tällä korotuksella. Tämä suosii yksityistä hammashuoltoa.

Terveydenhuollon ihanteellinen tavoite on taata kaikille kansalaisille yhtäläinen terveyspalvelujen laatu ja saatavuus.

Pirkanmaan Kansandemokraatit, STP vaatiikin, ettei Tampereen kaupunki ja Pirkanmaan kunnat lähde mukaan hallituksen tavoitteisiin ja peruvat jo suunnitellut terveydenhoidon ja hammashuollon asiakasmaksujen korotussuunnitelmat. Vain näin voidaan turvata hyvä palvelutaso ja niiden edullinen saatavuus kaikille niitä tarvitseville.

Lisätietoja:

STP:n Tampereen osasto / Antti Siika-aho
Sotkankatu 18 B 67
33230 TAMPERE
p. 040-833 53 60
antti.siikaaho@gmail.com

Pirkanmaan Kansandemokraatit - STP aloitti toimintansa

STP:tä edustavat toverit Pirkanmaalla perustivat 15. toukokuuta Pirkanmaan Kansandemokraatit STP - nimisen yhdistyksen vastaamaan STP:n alueellisesta toiminnasta Tampereella ja sen lähikunnissa. Kokouksessa alustanut Heikki Männikkö alusti lyhyesti puolueen historiasta ja lähiajan poliittisista tavoitteista, joka herättikin keskustelua mm. tulevista kunnallisvaaleista.

Kokous päätti osallistua Tampereella tuleviin kunnallisvaaleihin ja aloittaa välittömästi etsimään itselleen ehdokkaita. Alkuvaiheessa onkin tärkeää tehdä yhdistystä ja STP:ta tunnetuksi pirkanmaalaisten keskuudessa. Samalla kokous katsoi tarpeelliseksi selvitellä yhteistyökuvioita muidenkin puolueiden ja järjestöjen kanssa ja ottaa avoimesti vastaan ehdotuksia.

Pirkanmaan Kansandemokraattien perustava kokous hyväksyi myös kannanottoasiakirjan terveydenhuollon ja hammashuollon maksujen korotuksia vastaan. Nämä hallituksen suunnitelmat korotukset PirKanDem näkee erittäin vakavana uhkana laadukkaiden ja tasapuolisten terveydenhoitopalveluiden tulevaisuudelle ja vaatii Pirkanmaan kuntia olemaan hyväksymättä ehdotusta.

Perustava kokous valitsi puheenjohtajakseen opiskelija Antti Siika-ahon, varapuheenjohtajaki opiskelija Matti Linnan ja sihteeriksi DI Risto Koivulan.

Yhteyden Pirkanmaan Kansandemokraatteihin saa Antti Siika-ahon kautta p 040-833 53 60 tai antti.siikaaho@gmail.com.

ñHuonot vaihtoehdot jatkuvat jolle

Maailman elintarvike- ja energiatilanteen kärjistymiseen viittasi Pekka Tiainen puhuessaan Kansan äänen järjestöjen juhlassa Hermannin kerholla.

Tänään monet meille elintärkeät asiat puhuttavat kovasti. Irakin sota on yksi huolenaihe. Pitkään ovat jatkuneet öljyn, energian, terveyspalveluiden, vuokrien ja asumisen kallistuminen. Öljyn hinta on vuodesta 2001 kuusinkertaistunut. Siihen liittyen metallien hinnat ovat nousseet. Kuparin hinta on 3-4 vuoden aikana moninkertaistunut. Erikoisesti kiinnittää huomiota viime aikoina tapahtunut elintarvikkeiden kallistuminen. Vuoden 2007 lopulta alkaen riisin hinta maailmalla on puolitoistakertaistunut. Soijan hinta on v. 2006 lopulta kaksinkertaistunut ja vehnän hinta v. 2005 lopun jälkeen kolminkertaistunut. Hinnannousu on siirtynyt muihin elintarvikkeisiin. Maidon hinta on noussut 30 %, juuston 35 %, voin 21 % ja muiden elintarvikkeiden 17 %. Mikä tämän aiheuttaa? Yksi syy on maailmantalouden viime vuosien kasvu. Elintason nousu ja väestön lisääntyminemn mm. Kiinassa ja Intiassa on lisännyt elintarvikkeiden kysyntää. Se on seurausta myöskin energiakriisistä, kun biopolttoaineiden tuottamiseen on alettu käyttää elintarviketuotantoon tarvittavaa pinta-alaa.

Biopolttoaineisiin käytettävän maa-alan osuus on vain 1,5 %, mutta yhdessä nämä tekijät ovat johtaneet maailmanlaajuiseen elintarvikevarantojen puolittumiseen. Tässä tilanteessa pienetkin satovaihtelut synnyttävät suuria ongelmia. Esitetään arvioita, että puolet yleisen hintatason noususta tulee elintarvikkeiden osalle. Perimmäinen syy liittyy kuitenkin Irakin öljysotaan. Bush kuvitteli voivansa sodalla turvata huokeamman energian. Sota on kuitenkin käynyt äärimmäisen kalliiksi ja nostanut öljyn hintaa. Samaan aikaan globalisaation myötä työtulojen osuus kansantulosta on pienentynyt.

Ostovoiman aleneminen on Yhdysvalloissa johtanut siihen, että pienituloiset ovat joutuneet elämään velaksi. Yhdysvallat on ollut maa, johon on luotettu maapallon mitassa. Velkaantumista ovat rahoittaneet mm. Kiina, Japani ja muut Aasian maat lainaamalla Yhdysvaltain valtiolle rahaa, ostamalla heidän obligaatioitaan. Näitä rahoja on käytetty sotaan ja työnnetty luottoina luottomarkkinoille. Sijoitusten mittaluokasta kertoo, että yksistään Kiinan Yhdysvalloille lainaamat rahat ovat riittäneet rahoittamaan Irakin sodan. Näin taloudet ovat kietoutuneet toisiinsa tietynlaiseen taloudellisen kauhun tasapainoon, josta on vaikea irrottautua.

Meille tarjottiin sosialismin sijaan puhdasta yksityiseen voitontavoitteluun perustuvaa markkinataloutta. Nyt tämä uuden talousliberalismin nimissä tarjoiltu talousjärjestelmä on ajautunut kriisiin. Yleisen hintatason nousun ja USA:n asuntomarkkinakriisin kautta se heiluttelee koko maailman taloutta. Mikä sitten on vastaus tähän ruoka kriisiin? Se on ruuan tarjonnan lisääminen. Maailman väkiluku kasvaa viidenneksellä 15-20 vuoden aikana. Siksi elintarviketuotannon tulisi kasvaa 25-30 %. Tämä on mahdollista vain viljelypinta-alaa lisäämällä ja maan käyttöä tehostamalla. Viljelymaan siirtäminen uusiutuvien polttoaineiden tuottamiseen supistaa tätä pinta-alaa. Se luo paineita mm. geeniteknologian ja kielteisten energiaratkaisujen käyttöönottoon. Yhdysvaltain kongressissa on tällä hetkellä mm. Bushin tuoma lakiesitys arktisten alueiden öljy- ja kaasuvarojen käyttöönotosta, mitä demokraatit siellä vastustavat. Ydinvoiman käytön lisäämiselle luodaan paineita. Meille tarjotaan nykyisen kovan linjan jatkamista yhä huonoimmilla vaihtoehdoilla, jollei poliittista suuntaa saada käännettyä.

ñSuomea ei saa rakentaa bisnesmaailman oppien varaanò

Työkansan ja Nuorison vappujuhlassa Helsingissä Rauhanpatsaalla puhui STP:n varapuheenjohtaja opiskelija Antti Siika-aho siitä, mitä seurauksia on ollut hyvinvointivaltion purkamisesta.

Vanhasen hallituksen osoittamasta välinpitämättömyydestä saimme kouriintuntuvan esimerkin Kemijärven massatehtaan alasajon yhteydessä, kun se ei ollut valmis tekemään elettäkään tilanteen ratkaisemiseksi.

Kemijärven tehtaan ja muiden tuotantolaitosten alasajot ovat osa sitä laajempaa kokonaisuutta, jonka globalisoituva kapitalistinen talous ja EURO-ajan talouspolitiikka ovat tuoneet tullessaan. USA:ssa puhjennut luottokriisi ja keinotekoinen dollarin ja euron epäsuhta vaikuttaa suomalaisiinkin vientiyrityksiin ja erityisesti metsäteollisuuteen. Rahoitustarkastuksen Ratan rauhoittelut kriisin hiipumisesta ovat kuin toistoa edellisestä pankkikriisistä, jonka valtavat kustannukset maksatettiin kansalaisten sukanvarresta. Tulevaisuudessa tarvitaan tehokkaampia toimenpiteitä ja valvontaa niin, että pankit joutuvat vastuuseen toiminnastaan. Kansalaisten suojaksi tuleekin perustaa uusi valtion pankki, koska valvonnalla ei kyetä antamaan riittävää suojaa ulkomaisiin käsiin päästettyjä pankkeja vastaan.

Hyvinvointivaltion purkamistalkoot eivät ole ilmaiset. Tänä keväänä hallitus on tuonut käsiteltäväksi lukuisia suunnitelmia, jotka se aikoo maksattaa pienituloisilla. Peruspalveluministeri Risikon esitykset sosiaali-ja terveydenhuollon maksujen korottamiseksi johtavat vääjämättä opiskelijoiden, lapsiperheiden, eläkeläisten ja sairaiden tilanteen kiristymiseen.

Vuoden 1996 alusta käyttöön otettu ns. ñtaitettu indeksiò on jatkuvasti pienentänyt työeläkkeiden tasoa. Vuosikymmenen aikana eläkkeiden osuus palkasta onkin tippunut n. 10%. Vuoden 2008 alussa kansaneläke on 558,46 euroa ja puolison 495,35 euroa. Tämä on säälittävän pieni summa. Ironista kyllä, EU määrittelee köyhäksi ihmisen, jonka tulot ovat alle 900 euroa kuukaudessa. Päivähoito- ja muiden maksujen korotukset tuovat kunnille lisää rahaa vuositasolla n. 60 milj. Euroa. Nämä rahat hallitus kuitenkin aikoo periä takaisin, jonka seurauksena julkinen sektori jää vaille kipeästi kaipaamaansa rahoitusta terveydenhoidon ja sosiaalitoimen osalta.

Suomea ei rakennetta bisnesmaailman oppien varaan perustuvalla opiskelulla ja tutkimuksella. On pidettävä huoli, että jatkossakin itsensä kouluttaminen on ilmaista kaikille ja että valtio tukee sitä riittävästi. Samoin taitetusta indeksistä on luovuttava ja siirryttävä ensimmäisenä toimena ns. Keskiväli-indeksiin, jossa palkka- ja hintakehitys eläkkeisiin huomioitaisiin suhteessa 50/50. Samoin eläkerahastojen kikkailu kansainvälisissä riskirahastoissa on lopetettava. Valtion on myöskin lopetettava kansalaisten terveydellä ja perusturvalla rahastaminen ja lisättävä huomattavasti kuntien valtionapuja, joiden kautta taataan laissa säädetyt ja muut palvelut kuntalaisille.

ñTyöväenluokan on liityttävä yhteenò

Puheessaan Työkansan ja Nuorison vappujuhlassa Helsingin Hakaniemenrannassa Rauhanpatsaalla Nowzar Nazari CPI:n Suomen jaostosta toi esiin puolueensa tavoitteita Iranin työväenluokan organisoitumiseksi

Iranin työväenluokka valmistautuu tämän päivän juhliin vaikeimmissa taloudellisissa olosuhteissa, mitä Iranin hallinnon tukema kapitalistiluokka on kokenut. òInflaation hirviöò, joksi hallitus kutsuu sitä, on kohonnut 30%:iin. Vuosittainen 20 % palkkojen korotus, jonka hallitus ja oikeuslaitos ovat määränneet, ei ole vastaus tähän vaikeaan tilanteeseen.

Viime vuonna hallitusta ja työnantajia suosivat instituutiot, määrittivät vähimmäispalkan 183 tuhanteen tomaniin. Riippumattoman tutkimuslaitoksen mukaan köyhyysraja kulkee Teheranissa 800 tuhannessa tomanissa ja muissa Iranin kaupungeissa 600 tuhannessa tomanissa. Suuri osa Iranin työläisistä elää paljon köyhyysrajan alapuolella ja 20% palkankorotus ei koske sitä suurta osaa työläisistä, jotka eivät kuulu ollenkaan työlakien piiriin.

Iranin islamilainen hallitus jatkaa poliittista painostusta. Viime vuonna hallitus vangitsi erään Iranin johtavista työväenliikkeen johtajista, Mahmoud Salehin vain muutamia päiviä ennen Vapunpäivää aikeenaan kostaa työläisaktivisteille ja estää Vapunpäivän mielenosoitukset.

Hallitus pitää edelleenkin Osanloota, Wahead yhtiön työläisten ammattiliiton johtajaa vankilassa ja pidättävät ja kiduttavat Haft-Tapeh sokeriruokoyhtiön lakkoja organisoivia työläisiä. Aivan viime viikkoina hallinnon järjestysjoukot valtasivat Kayanin autonrengastehtaan ja pidättivät satoja tuotantolinjan työläisiä. Iranin työläiset eivät ole antautuneet kapitalistien pohjattomalle voitonjanolle ja islamilaisen hallinnon painostukselle. Haft-Tapeh sokeritehtaan työläisten lakot ovat loistava esimerkki työläisten mielenosoituksista ja lakoista mitä erilaisimmilla tuotannon ja palveluiden aloilla. Näissä kamppailuissa työläiset pysyivät vaatimustensa takan huolimatta hallituksen tukemien kapitalistien ankarista hyökkäyksistä.

Työväenluokka ei voi toteuttaa historiallista tehtäväänsä vain luottamalla historialliseen perintöönsä, vaan on pantava piste heikolle organisoitumiselle ja liityttävä yhteen. Ensimmäisenä askeleena tätä kohti on luotava työväenluokan joukkojärjestöjä. Iranin työväenluokka tarvitsee näitä järjestöjä, ei vain suorittaakseen historiallisen tehtävänsä, vaan pelastaakseen itsensä kovasta taloudellisesta tilanteesta, puolustaakseen ihmisarvoaan, kunniaansa ja lopettaakseen kärsimyksensä. Työväenliikkeen aktivistit voivat edetä työssään järjestöjen luomiseksi tukeutumalla omiin ja Wahedyhtiön työläisten kokemuksiin ja heidän tapaansa keskittää voimansa suuriin tuotantolaitoksiin ja palvelukeskuksiin. Meidän tulee painottaa päävaatimustamme demokraattisesta ja vallankumouksellisesta työlaista, Mansour Osanloon ja muiden vangittujen työläisten vapauttamista, sekä samalla korostaa taistelun keskittämisen tärkeydestä työväen joukkojärjestöjen luomiseksi. Vain menestyminen työväenjärjestöjen luomisessa voi taata menestymisen muilla toiminnan aloilla.

Työväenliike juhli tänäkin vuonna näyttävästi Vappua, mutta valitett yhteinen vappumarssi, jonka järjestäjänä oli Helsingin ammatilliner osallistuneiden määrä on alkanut kasvaa vuosi vuodelta vaikka dema historian jäänteinä. Tällainen kanta vain osoittaa, että demareilla laic juhlaan ei tälläkään kertaa päästy. Demarit, Vasemmistoliitto ja S/ juhlansa Tokoinrannassa. Eniten yhteistoimintaa oli Helsingin Työväe STP, KTP sekä Iranin ja Irakin pakolaisia edustavien puolueiden Su Hakaniemenrannan Rauhanpatsaalla. STP oli mukana myös Kuopior Helsingissä. Tässä kooste Vapun puheista.

ñKapitalismi on ihmiskunnan vaarallisin joukkotuhoaseò

Seppo Harjunpää korosti puheenvuorossaan Helsingissä rauhan patsaalla perusturvan ja rauhan merkitystä

Vapaaehtoiset maanpuolustusvoimat ry on pohjaton euroja syövä fasistiaate, joten on järkyttävää seurata keskustelua kuinka perheet haluavat sitouttaa itsensä militaristiseen maailmankatsomukseen, joka päättyy laukauksiin!!! òLapset Natoon ja tykkien ruoaksi EU:n rajoille imperialismia ylläpitämäänò. Hei äidit, herätkää! Yhdessä rauhanjärjestöjen kanssa vaatikaamme hengenvaarallisten ja militarististen järjestöjen lakkauttamista ja rahojen palauttamista kansan käyttöön. Hallitus esittää sosiaalifasismia pahimmillaan sosiaali- ja terveysministerin esittäessä asiakasmaksuihin elokuun alusta 16 % -, hammashoitoon 19,9 % korotusta Lisäksi on tulossa paljon muitakin korotuksia, jotka erityisesti rasittavat vähävaraisia työelämän ulkopuolella olevia. Suomalaiset asiakasmaksut ovat jo nyt huippukorkeita kansainvälisissä vertailuissa. Terveyskeskusmaksut poistettava kaikilta!

Rauhan ystävät ! Meitä rauhoitellaan TV:n, radion, lehdistön ym. median kautta, että ydinsodan vaara on ohi, mutta n. 40 miljoonaa

jollei poliittista suuntaa käännetäò

ua, mutta valitettavasti eri leireisenä. Helsingissä järjestettiin kyllä hyvä
gin ammatillinen paikallisjärjestö HAP. Marssi olikin näyttävä ja siihen
elta vaikka demarien Erkki Tuomioja näkikin vappumarssit tarpeettomina
ä demareilla laidasta laitaan taitaa olla pallo pahasti hukassa. Yhteiseen
mistoliitto ja SAK juhlivat Hakaniemen torilla. SKP taas järjesti omat
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen juhlassa, johon osallistuivat
n puolueiden Suomen osastot. Juhla pidettiin lähellä Hakaniementoria
a myös Kuopion Vappujuhlassa, jossa ei vastaavia ongelmia ollut kuin

USA:n äärikristittyä ylläpitävät vaatimustaan saada Yhdysvaltain lakiin asetus, jossa vaaditaan ydinpommikoneiden lähettämistä Irakiin, jos 9/11 tapainen òprovokaatioò kohdistuu Yhdysvaltain maaperälle. Rakentakaamme maailma rauhan, vaihtoehtoisen energian ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden pohjalle!! Toverit! Kapitalismi on ihmiskunnan vaarallisin joukkotuhoase. Rauhaa!!

ñVapaus, tasa-arvo ja hyvinvointi Irakin kansalle ovat kiinni työväenluokan väliintulostaò

Irakin Työväen Kommunistisen puolueen edustaja Salih Khaled korosti työväenluokan merkitystä maansa ongelmien ratkaisussa, puhuessaan Helsingissä rauhan patsaalla.

Toukokuun ensimmäinen on kapitalistisen järjestelmän ja alistuksen vastaisen protestoinnin päivä. Se on päivä, jona kymmenet miljoonat työläiset kohottavat äänensä protestoidakseen kapitalistista riistoa vastaan. Tässä järjestelmässä jokainen päivä tuo lisää tragedioita, köyhyyttä, nälkää, välinpitämättömyyttä, sotia, väkivaltaa ja terrorismia, lisää syvällekäyvää syrjintää sekä ihmisten perusoikeuksien ja vapauksien järkyttämistä. Tänä päivänä me tuomme esille, että ihmiskunnalla on mahdollisuus rakentaa toisenlainen tulevaisuus. Me uskomme, että jos työväenluokka yhdistyy, se kykenee ylittämään tämän järjestelmän ja rakentamaan paremman maailman, jossa ihmiset ovat vapaita, tasa-arvoisia ja hyvinvoivia, ja jossa ihmisten välinen riisto lakkaa. Kapitalismin järjestelmän vartijat ovat työntäneet ihmiskunnan raivokkaan terroristihyökkäyksen tulipesään, joka vaarantaa ihmisten elämän ja tulevaisuuden. Toisella puolelle on Amerikan terrorismi, sen länsimaiset liittolaiset sekä Israel aseistettuna viimeisimmällä sotateknologialla ja massamurha-aseilla. Toisella puolella seisovat terroristiryhmät, uskontojen saarnaajat ja poliittisen islamin rikollisjoukot. Kummatkaan puolet eivät ole pidättäytyneet osallistumasta mitä kauhistuttavimpiin verilöylyihin ja rikoksiin ihmisyyttä vastaan aiheuttaen siten suunnatonta tuhoa. Vapaus, tasa-arvo ja hyvinvointi, jopa Irakin sivistys, ovat kiinni työväenluokan väliintulosta ja sen sosialismia ja vapautta rakastavista liikkeistä. Tasa-arvon, vapauden ja hyvinvoinnin saavuttamiseksi maailma tarvitsee työväenluokan väliintuloa. Lisäksi yhteiskunta itse vetoaa työväenluokan esille tuloon. Yhteiskunta tarvitsee kipeästi työväenluokan väliintuloa ja sosialismia.

ñEU-jäsenyys tuonut vakavia seurauksia maamme työväenluokalleò

Työkansan ja nuorison vappujuhlassa Hakaniemen Rauhanpatsaalla KTP:n puheenjohtaja Hannu Harju puhui mm. EU-jäsenyyden seurauksista Suomen kansalle

Katsoessamme Suomea kolmentoista EU-jäsenyys vuoden jälkeen, voimme nähdä siinä syvän uurteen, joka entistä selvemmin jakaa ihmiset toisaalta toimeentulon niukkuuteen ja köyhyyteen ja toisaalta hyvin-toimeentuleviin ja rikastuneisiin. Hallitusten ja eduskunnan hyväksymän politiikan keskeinen poliittinen linja on kaiken yhteiskunnan omistaman tuotantorakenteen yksityistäminen ja myöskin kaiken yhteiskunnan järjestämän ja tuottaman palvelutoiminnan yksityistäminen. Tästä politiikasta eräänä osoituksena on jälleen hallituksen jo hyväksymä elokuussa voimaan astuva sosiaali- ja terveydenhuollon maksujen korotus 16.6 prosentilla, vaikka terveydenhuollon asiakasmaksut Suomessa ovat jo korkeimpia koko Euroopassa.

Tässäkään kysymys ei ole siitä, etteikö Suomessa voitaisi poistaa asiakasmaksut kokonaan. Sanotaanhan, että Suomi on rikkaampi kuin koskaan, jota sanontaa myös kansatalouden tilastot tukevat. Tavoitteena onkin vielä jäljellä olevien maksuttomien peruspalvelujen maksullisuus ja palvelujen kaupallistaminen. Verrattaessa nykytilaa 33 vuoden takaiseen aikaan vuoteen 1975, ero on hämmästyttävä, joka kertoo harjoitetun politiikan suunnan. Vuonna 1975 terveyskeskusmaksua ei ollut. Lääkkeiden omavastuuosuus oli pieni ja lääkekulut sai vähentää verotuksessa. Bruttokansantuote oli vain n. 1 / 10 nykyisestä, mutta silti oli varaa olla keräämättä korkeita asiakasmaksuja. Verotulot riittivät palveluiden tuottamiseen.

Verotulot riittäisivät tänäänkin niiden tuottamiseen, jos ei verotuksen tulopuolta jatkuvasti kevennettäisi pääomapiireiltä ja suurituloisilta. Yhdeksi esimerkiksi käy Vanhasen ensimmäisen hallituksen päätös poistaa varallisuusvero. Sen hyväksyivät myös sosialidemokraatit ja vasemmistoliittolaiset niin ammattiyhdistys- kuin puoluetasollakin sitoutumalla nollatupoon vuosille 2005 ï 2007. Tämä päätös osoittaa sen kuinka ammattiyhdistysliikkeen johto on sitoutunut EU:n oikeistopolitiikan toteuttamiseen taivuttamalla työläiset jatkuvasti hyväksymään tulonsiirrot työltä pääomalle. Ammattiyhdistysliikkeen johdon taholta ei kuulunut minkäänlaisia vaatimuksia valtion omistajaohjauksen käyttämiseksi esimerkiksi Kemijärven sellutehtaan toiminnan jatkamiseksi. Ay-liike on ollut myös täysin sanaton kun yritykset ovat siirtäneet tuotantoaan pois Suomesta. On aivan selvää, ettei näin voida edetä niin kuin nyt ja viime vuosikymmeninä on tehty, etteikö siitä olisi vakavia seurauksia Suomessa työväenluokalle ja koko kansakunnalle.

ñHallituksen toilailuja kerrakseenò

Helsingissä Kansan äänen järjestöjen vappujuhlassa puhui Timo Kangasmaa hallituksen viime päivien edesottamuksista.

Te kaikki olette kuulleet, että meillä on tehokas hallitus, josta Kanerva lensi ulos tekstiviestiensä kanssa, mutta Vanhanen jatkaa. Eduskunnassa ainoastaan vasemmistoliitto puhui viestintäministeri Suvi Lindenin uutta teleurkintalakia vastaan. Demarit eivät käyttäneet ainoatakaan puheenvuoroa. Tässä lakimuutoksessa työnantajalle annettiin suuremmat valtuudet, kun tämän päivän rikoslaki antaa poliisille. Tutkiakseen työntekijän tietokonetta, tulee poliisilla olla vahvaa näyttöä rikoksesta, ennen kuin saa luvan avata työntekijän koneen. Toukokuun alusta piti tulla voimaan laki, joka oikeuttaa seuraamaan yksityisten ihmisten puheluita pelkällä epäilyksellä. Tämä laki oli presidentin esittelyssä. Poliisin ei tarvitse pyytää tähän enää käräjäoikeudelta tai oikeuslaitokselta lupaa.

Tämä tapahtui syvässä hiljaisuudessa. Netissä Hesarin uutissivuilla se oli kokonaista kolme tuntia ja yhden kerran radiossa. Ja tämä YLE:n radiotoimittaja vielä aamu-uutisissa sanoi lain olevan kiireinen siksi, että ñSuopolla on nyt tietoja siitä, että tämän vuoden toukokuussa ennakoidaan Suomessa tehtävän terroristi-iskuja.

Sitten hallituksessa on semmoinen aikaansaava ñkuntaliitosministeriò. Muistissahan on Sipoon paloittelu, jossa rikottiin röyhkeästi kuntien itsemääräämisoikeutta. Lahden seudulla aloitettiin projekti, jossa Lahden kaupunki kutsui Mäntsälän, Orimattilan, Hollolan, Nastolan, Padasjoen, Heinolan, Sysmän ja Hartolan edustajat koolle Päijät-Häme nimisen kaupungin muodostamiseksi. Siitä irtaantuivat heti Mäntsälä, Orimattila Asikkala ja Sysmä. Ongelmaksi muodostui, että Hartolalla ja Padasjoella ei ole yhteistä kuntarajaa muun alueen kanssa, mikä on ehdoton kuntaliitosvaatimus. Myös asuntoministeri osallistui neuvotteluihin ja sanoi, että kyllä tähän keino keksitään. Kaksi päivää sen jälkeen julkaisi Etelä- Häme piirroksen miten se muodostetaan. Hartolan kunnalle pakkolunastetaan Sysmän kunnan pohjoisesta rajasta Päijänteeseen ulottuva 300 m vyöhyke. Päijänteessä kohtaavat Padasjoki ja Sysmä. Sysmän kunnalta leikataan sieltäkin 300 m Padasjoen rajaan ulottuva vyöhyke, jolloin Hartola ja Padasjoki ovat rajallisesti yhdessä. Sitten Asikkalan kunnan ulkolaidasta vedetään samalla tavalla 300 m. vyöhyke ja liitetään Lahden kaupunkiin. Näin on mahdollista tehdä tämä ñSuur-Lahtiò. Sinne tosin jäävät sisälle Sysmä ja Heinola sekä toiselle puolelle Asikkala. Tämähän ei ole uutta. Vuoden alusta muodostettavaan ñSuur-Hämeenlinnaanò ei Hattulan kunta yhtynyt ja Kalvola oli jäämässä uuden kunta-alueen ulkopuolelle. Hattulasta pakko-liitetään nyt viidennes Renkoon, jotta ñSuur-Hämeenlinnan muodostaville kunnille saadaan yhteinen maaraja..

Esko Luukkonen puhui Vappuna 2008 Punaisten haudoilla Turun Uudella hautausmaalla

Kansalaiset, hyvät ystävät, toverit!

Vappuna 1910 kokoontui Punaistenlippujen alle yhä suurempi työläisjoukko, kuin koskaan ennen. Joukkoliikkeen vuodeksi muodostui vuosi 1917. Teollisuusväki aloitti sen vaatimalla 8 tunnin työpäivän toteuttamista. Työpäivän lyhentämisvaatimukseen yhtyivät kaikkien alojen työläiset. Yhtenäinen valtakunnallinen lakkopäivä huhtikuussa keräsi Turun Kauppatorille yli 10.000 työläistä.

Joukkoliike pakotti työnantajat myöntymään työpäivän lyhentämiseen ja asian toteuttaminen alkoi siitä vähitellen.

Toukokuun loppupuolella alkoi Turussa eri ammattialojen käsittävä lakko, joka huipentui suureen mielenosoitukseen Kaupungintalon edessä. Auransilta ja Kaupungintalon puistikko täyttyivät työläisistä, jotka vaativat kokoontuvaa kaupunginvaltuustoa myöntymään kunnallisen demokratian vahvistamiseen ja ryhtymään toimenpiteisiin elintarviketilanteen parantamiseksi, työttömyyden torjumiseksi, sekä työväestön taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen parantamiseksi.

Vappuna 1932 oli Turussa sovittu mielenosoituspaikaksi Kauppatori. Samaan aikaan Turussa Kupittaalla oikeistososiaalidemokraatit(SDP) pitivät omaa Vappumielenosoitustaan, johon Kauppatorilla mielenosoitustaan pitäneet päättivät yhtyä. Kauppatorin mielenosoittajien aloittaessa Kupittaalla laulaa Kansainvälistä syntyi heti ilmiriita.

Toverit vuodesta 1917, vuoteen 1987 asti Työväenliike pysyi yhtenäisenä.Tampereen kokouksessa työväenliike lopullisesti hajosi poliittisiin erimiemielisyyksiin.

Me päätimme. että tänä Vappuna 2008 Työväenliikkeen tulee kokoontua yhdessä. Tästä johtuen me päätimme myös tulla toverihaudoille yhdessä SKP:n ja Vasemmistoliiton kanssa. Toivomme, että perustaisimme Turkuun yhteisen Vapputoimikunnan, jonka kanssa päätämme yhdessä Työ-väenliikkeen jatkamisesta. Sovimme myös, että jokainen ryhmä saa omat puhujansa Vappuna.

Ja nyt, jos täällä paasien alla lepäävät toverit tietäisivät, ettei nykyinen työväenliike enää sovi yhteiseen marssiin, eikä toverihaudoilla käymisiin kääntäitäisivät he kylkensä pois meistä.

Kokosi Heikki Männikkö

Talvisota osa 8

Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry:n puheenjohtajan Timo Kangasmaan kirjoitussaraja Talvisodasta päättyy tähän. Artikkelisarjan aikaisemmat osat on julkaistu lehtemme numeroissa: 6/06, 2/07, 3/07, 4/07, 6/07 ja 2/08. kirjoitukset löytyvät Kansan äänen nettisivuilta, joilla lehdet ovat löydettävissä PDF-tallenteina.

Heikki Ylikangas kirjoittaa talvisodan rauhansopimuksesta kirjassaan Tulkintani Talvisodasta seuraavasti kirjansa sivulla 209: òKaikki mahdolliset näkökohdat viskattiin siis vaakaan toteutuneen vaihtoehdon oikeuttamiseksi. Aaro Pakaslahti, ulkoministeriön poliittisen osaston päällikkö, kirjoittaa omissa muistelmissaan: ôJohtavien piirien taholta leimattiin heti rauhanteon jälkeen muunlainen menettely kertakaikkiseksi mahdottomuudeksi. Sain sen käsityksen, että suorastaan oli päätetty unohtaa ja tehdä tapahtumattomaksi se tosiasia, että muita mahdollisuuksia oli harkittu aivan viime hetkellä.ô

Pakaslahden mukaan rauha selitettiin ôvälttämättömäksi ja valtioviisaaksi teoksi, kaukonäköisesti harkituksi toimenpiteeksiô. Rytin ja Tannerin kannan rauhankysymyksessä puolustusministeri Juho Niukkanen (kannatti länsiapuun turvautumista) kiteyttää kaiken todennäköisyyden mukaan jokseenkin oikein, kun hän muistelmissaan kirjoittaa: ôUlkoministeri Tanner ja häneen yhtyneenä Ryti ï vaikkakin epäröiden ï arvelivat ilmeisesti kieltäytyessään ottamasta vastaan apua ja pyrkiessään tekemään Neuvostoliiton kanssa rauhan melkein millä ehdoilla tahansa, että Suomi voitaisiin sillä tavoin toistaiseksi irrottaa sodasta ja että se myöhemmin voisi itse valita, milloin ja millä edellytyksillä se mahdollisesti uudestaan liittyisi alkaneeseen suursotaan.ô

Niukkasen arvioon ei ole muuta lisättävää kuin se, että tällä viime kädessä Rytin läpiajamalla valinnalla haluttiin ensi sijassa välttää joutuminen väärälle puolelle ï häviäjän puolelle ï meneillään olevassa suursodassa. Se mitä odoteltiin, oli Saksan mahdollinen hyökkäys itään (josta Niukkanen oli saanut vihiä), ei länsivaltain, koska nämä olivat kieltäytyneet antamasta sodanjulistusta Neuvostoliitolle siinäkin tapauksessa, että ne kutsuttaisiin Suomen avuksi. Tässä tilanteessa länsivaltain ja Neuvostoliiton välille olisi siis syntynyt aseellinen konflikti ilman sodanjulistusta.ò

On syytä esittääkin kysymys, mikä oli länsivaltain avun todellinen tavoite? Eiköhän siinä ollut yhtenä syynä vallata Ruotsin malmi ja Petsamon nikkeli, joka nyt palveli Saksan sotateollisuutta. Kuten Heikki Ylikangas kirjansa sivulla 214 kirjoittaa: òTodellisuudessa Suomessa toki oltiin tietoisia niin Ruotsin malmin strategisesta merkityksestä kuin länsivaltain halusta avata uusi rintama Saksaa vastaan ja sitoa Pohjoismaat siihen länsivaltain liittolaisina. Saksan Helsingin-lähettiläs Wipert von Blücher ilmoitti jo 19.12.1939 lähettämässään sähkeessä Berliiniin: ôSuomalaisella taholla otaksutaan, että länsivallat haluaisivat muodostaa sivusotanäyttämön pohjoiseen, siihen mahdollisesti liittäen Etelä-Ruotsiin sijoitettavat lentotukikohdat.ò

Entinen pääministeri, silloinen kansanedustaja T. M. Kivimäen tiedetään raportoineen hallitukselle 28.2.1940 matkastaan, joka oli suuntautunut Ruotsiin ja Saksaan. Hän totesi länsivaltain avusta: ôVaikka ne puhuvat Suomen auttamisesta, on niiden päätarkoitus vahingoittaa Saksaa, mm. estämällä malminvientiô. Ei ollut mikään salaisuus, että Englanti ja Ranska halusivat mahdollisimman pitkään välttää avointa sotaa Neuvostoliittoa vastaan.

Otan tähän lainauksen Heikki Ylikankaan kirjan sivulta 215: òKenraali Walden kertoi valtioneuvoston istunnossa 5.3.1940 ranskalaisen everstin Ganevalin ilmoittaneen kokouksessa, johon myös pääministeri Ryti osallistui: ôEnglanti ja Ranska laskevat Venäjän viholliseksi heti, kun joukot ovat lähteneet liikkeelle, mutta sodanjulistusta he eivät anna.ò

Rauhanteon jälkeen Saksa sulkeutui taas entiseen mykkyyteensä. Rauha tyydytti myös Saksan etuja, taasen Suomen julkinen tukeminen ei vieläkään.

Tilanne lienee suurelta osin johtunut Saksan ja Neuvostoliiton välisestä, 23.8.1939 solmitusta Hyökkäämättömyyssopimuksesta. Saksa noudatti sopimusta hyvinkin kirjaimellisesti varoen millään tavoin loukkaamasta Neuvostoliittoa, olihan Saksalle sotilaallisesti erittäin tärkeätä, että se ei joudu kahden rintaman sotaan. Hyökkäys Neuvostoliittoon oli Saksan suunnitelmissa merkitty vasta myöhemmin tehtäväksi.

Elämä jatkui niin täällä Suomessa kuin muuallakin maailmassa. Suursota riehui Euroopassa edelleen. On muuten hyvin mielenkiintoista, että yhä edelleenkin sota-ajan tapahtumat irrotetaan joksikin omaksi tapahtumaksi ilman niiden liittymistä muuhun Euroopan tapahtumiin. Esimerkiksi Heikki Ylikangas kirjoittaa kirjansa sivulla 223 seuraavaa: òSuomen osalta poliittisten suhteiden korjaamista yritettiin jo paljon aikaisemmin. Vedoten kuparinvientiin Saksaan Suomen yritti toukokuussa 1940 saada lupaa ostaa aseita Saksasta. Hitler torjui ajatuksen ainakin toistaiseksi. Suomessa heitettiin kuitenkin verkko toisensa jälkeen Saksan suuntaan. Hallituksen vaihdon (27.3.1940) jälkeen Kivimäki sai Rytiltä jyrkän määräyksen lähteä lähettilääksi Berliiniin. Kivimäki penäsi muistelmiensa mukaan ankarasti vastaan, koska ei osannut riittävästi edes saksaa, ranskasta ja diplomaattisesta käytöskulttuurista puhumattakaan. Mikään ei auttanut. Ryti vetosi jopa työvelvollisuuslakiin painostaakseen Kivimäen myöntymään. Viivyttelyn jälkeen ôsaksalaisystävällisenä pidettyô Kivimäki matkusti lopullisesti (oli jo Saksassa aikaisemmin) toimipaikalleen 1.6.1940.

Kivimäen nimitys oli selkeää jatkoa pankinjohtajan ja professorin Rolf Wittingin nimittämiseen ulkoministeriksi 27.3.1940. Saksasta ei vain kuukausiin kuulunut sittenkään mitään sitovaa ja Suomea tukevaa, ei vaikka uusi ulkoministeri Rolf Witting vakuutti kesä-heinäkuun vaihteessa 1940 Saksan Suomen-lähettiläs Wipert von Blücherille saksalaismielisen katsantokannan kasvavan Suomessa ôlumivyöryn lailla ôja vaikka Witting, joka luki itsensä suureksi Saksan ystäväksi, tarjoutui Suomen muuttavan tarvittaessa koko hallituksen saksalaismieliseksi. Witting puhui äidinkielenään saksaa ja osasi puutteellisesti Suomea. On aivan selvää, että juuri saksan taito ja saksalaismielisyys puhuivat voimallisimmin Wittingin puolesta, kun uutta ulkoministeriä etsittiin. Muuten tuskin olisi päädytty tähän ulkopoliitikkona varsin tuntemattomaan ja kokemattomaan henkilöön, vaikka hänellä olikin muilla alueilla poliittisia ansioita. Wittingin nimitys osoittaa, että jo ennen Saksan suorittamaa Tanskan ja Norjan miehitystä sekä Ranskan sotaretkeä Suomi oli tehnyt selkeän valintansa. Pian sen tekivät muutkin, itse asiassa yhä useammat suomalaiset. Saksan huikaisevat voitot mursivat asenteita. Kirjeessään P. E. Svinhufvudille 30.6.1940 Sven Hedin kertoi kuulleensa monilta suomalaisilta, että Saksan-myönteisyys kasvoi maassa. Vastauskirjeessään P. E. Svinhufvud ilmaisi (12.7.1941) vakuuttuneisuutensa Saksan lopullisesta voitosta maailmansodasta. Molemmat pitivät selvänä, että Suomi saisi menetyksensä Saksan isännöimässä oikeudenmukaisessa rauhassa takaisin. Suomen pyrky Suur-Saksan siipien suojiin oli niin innokasta ja niin massiivista, että von Blücherin oli painokkaasti neuvottava suomalaisia maltillisuuteen, jotta Moskovan epäilykset eivät heräisi. Virallinen saksalaispolitiikka suhteessa Suomeen ja Neuvostoliittoon siis yhä jatkui.

Päätän tähän tämän talvisota sarjan. Sillä kuten huomasitte, lipsahdimme jo talvisodan jälkeiseen aikaan, aikaan jolloin valmisteltiin jo uutta sotaa Saksan rinnalla Neuvostoliittoa vastaan.

Ehkäpä olisi tänäänkin hieman tarkemmin yritettävä penätä maamme johtohenkilöiden Nato-touhujen perään. Ehkä yli kuudenkymmenen vuoden jälkeen saamme tietoja tämän päivän touhuista Naton keittiönpöydän ympärillä.

Che

Istuin kerran Orientessa rannalla,
jolla Kuuban vallankumous nousi maihin Granmalla.
Aurinko paistoi ja meri pysyi tyynenä.
Sinut oli tapettu raukkamaisesti Boliviassa
jo 17 vuotta aikaisemmin.

Sinä määrittelit sissitaistelun olemuksen:
îSissi on valmis kuolemaan
ï ei puolus-taakseen aatteitaan,
vaan tehdäkseen ne todellisiksi.ò

Liian moni vallankumous on kaatunut
omaan mangrovemetsikköönsä!
Onneksi saaren majakan loisto
ei ole himmennyt.

Sinä, Fidel, Raul ja resuiset joukkonne
avasitte uuden aikakauden
Latinalaisessa Amerikassa.
Tällä vuosituhannella,
teidän mantereellanne
vapautuksen ovi
repesi saranoiltaan
muuttuen riemukaareksi.

Olit itsenäinen marxilainen ajattelija.
Rehellisenä miehenä et kumarrellut
Moskovaa tai Pekingiä.
Kenelläkään ei ole yksinoikeutta
oikeassa olemiseen.

Sinä uskoit kansojen veljeyteen,
yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen
ja kollektiiviseen lähimmäisenrakkauteen.

Sinun mielestäsi îaina ei ole välttämätöntä odottaa,
kunnes olosuhteet val-lan-ku-moukselle ovat olemassa,
kapinalliset voivat luoda täl-laiset olosuhteet.ò
Perinnöstäsi on siemaistu tukevat siivut
Venezuelassa, Boliviassa ja Ecuadorissa.

Sain tovereilta viestin Argentiinasta.
Kotikaupunkiisi Rosarioon
pystytetään sinulle tänään
kansan lahjoittamista,
vanhoista pronssiavaimista
valettu patsas.

Matti Laitinen

Fidel

Minä katselen hopeanhohtoista,
barettipäistä rintakuvaasi kirjoituspöydälläni.
Ainoaa näkemääni veistosta sinusta.
Hankittu joskus Leningradista.

Minä kuulin ja näin Ciego de Avilassa kerran,
kuinka älysi säihkyi ja salamoi.

Sinä ï marxilainen Mooses
johdatit kansasi luvattuun maahan
lävitse riehuvien hurrikaanien,
jenkki-imperialismin kostoniskujen.

Sinä lähetit 10 lääkäridivisioonaa
kolmanteen maailmaan taistelemaan
kuolemaa ja tauteja vastaan.

Sinun johdollasi kymmenet tuhannet
afrikkalaiset ja amerikkalaiset
saivat ilmaisen koulutuksen.

Sosialistisen leirin hajottua sinut toivotettiin helvettiin.
Vallankumous saarellasi selvisi kuin sisiliskon häntä.
Kohosi uudelleen siivilleen, rynnisti krokotiilinä eteenpäin.

Mieluummin jaettu köyhyys, ja kansan solidaarisuus
kuin harvojen ylellisyys.

Myrskylintu on liitänyt merelle. Saaren vallankumous on kasvattanut kaikkialle Latinalaiseen Amerikkaan
miljoonia pieniä myrskylintuja.

Fidelin elämäntyötä kunnioittaen
Matti Laitinen

Yhteistyön ñviitoista ja karikoistaò

Tiedonantajassa no. 22 (30.5.2008) Kalle Kuittinen esitti kysymyksen: ñMitä on tehtävä kommunistisen liikkeen yhtenäisyyden palauttamiseksi ja demokraattisen rauhanliikkeen uudelleen kehittämiseksi valtavirtaukseksi?ò.

Tämä on hyvin keskeinen kysymys. Kommunistien liiton piirissä olemme eri yhteyksissä päätyneet ajatukseen sosialistisen maailmanjärjestelmän hajoamisen jälkeen, että marxilainen analyysi yhteiskunnan ja tieteen kehityksestä on jäänyt pahasti jälkeen. Kommunistiset ryhmät, joiksi pieniä puolueita voi nimittää, tukeutuvat yhteiskunnallisessa analyysissaan vuosikymmenten takaisiin näkemyksiin, eikä teoreettista keskustelua edes pääse syntymään. Näkemyksemme mukaan työväenluokan uudelleen järjestäytymisen edellytyksenä on oikea teoreettinen arvio nykytilanteesta, joka varmastikin on hyvin kaukana monien puolueiden tämänhetkisistä arvioista. Tämän edellytyksenä on ñpuolueidenò sisällä sekä niiden välillä käytävä laaja teoreettinen keskustelu. Kiinnostavaa olisi kuulla SKP:n suhtautuminen yhteisiin filosofiaa ja taloustiedettä käsitteleviin seminaareihin sekä siihen, että Kansan ääni ja Tiedonantaja julkaisisivat toistensa artikkeleita.

Tämän edessä on monia esteitä. Vuosien kuluessa SKP:n taholta tehtiin KTP:lle ja nyt myöhemmin myös Kommunistien liitolle esityksiä liittyä SKP:een. Tähän olemme vastanneet, että meillä on vuosien takaa sen verran teoreettisia näkemyseroja, että nykyisessä järjestökulttuurissa toiminta yhteisessä puolueessa tuskin onnistuisi. Sen sijaan olemme esittäneet, että rakentaisimme yhdessä demokraattista yhteisrintamaa, jossa eri puolueet ja järjestöt kehittäisivät yhteistä kapitalisminvastaista yhteisrintamataktiikkaa. Tähän sitten SKP:n puolelta on vastattu, että ei demokraattisessa yhteisrintamassa voi toimia useita kommunistisia puolueita jne. Meillä on kaksi eri taktiikkaa. SKP haluaa kerätä ñyhteisrintamanò, joka on kytkeytynyt SKP:n kylkeen ja toimii sen kautta. Me haluamme rintaman, jossa kaikki, myös kommunistit, toimivat samanarvoisina ja että tämä rintama itse on politiikan tekijä. Mikä sitten on oikea linja, siitä meidän tulisi toverillisesti keskustella. Useissa eri yhteyksissä kapitalisminvastaisen luokkataistelun kokemukseen vedoten esitimme suuntautumisemme tällaisen rintaman rakentamiseen. Mielestämme sen ei tullut olla SKP:lle yllätys, että tältä pohjalta Vaihtoehtoväki rp:n ja Suomen Työväenpuolue STP ry:n neuvottelujen tuloksena alettiin rakentaa tällaista yhteisrintamataktiikkaa.

Edellisissä kunnallisvaaleissa STP:n vaikuttajat yhdessä helsinkiläisten asukasaktivistien kanssa olivat Vaihtoehtoväki rp:n listoilla vaaliliitossa SKP:n kanssa. Nyt saattaa olla niin, että SKP:n piirissä katsottiin tällainen asetelma SKP:n taktiikan voitoksi ja saavutukseksi. Sellaiselle johtopäätökselle emme kuitenkaan olleet antaneet minkäänlaista oikeutusta. Päinvastoin monessakin yhteydessä selvitimme SKP:n johdolle, että mm. Kommunistien Liitto tulee noudattamaan valitsemaansa taktiikkaa, koska näköpiirissä ei ole varteenotettavaa vaihtoehtoa. SKP:n edellisen edustajakokouksen edellä olimme ñaistivinammeò että SKP:n taholta voi tulla rakentavia tarjouksia yhteisrintamataktiikan kehittämiseksi. Yhdessä STP:n piirissä (jonka rakentamisesta silloin neuvoteltiin) totesimme, että jos ehdotuksia tulee, niin niihin suhtaudumme hyvin vakavasti. Pettymyksemme oli suuri, kun SKP:n edustajakokous sujui täysin ñperinteisen kaavan mukaanò.

Me STP:n piirissä emme halua omia itsellemme demokraattista yhteisrintamataktiikkaa emmekä tehdä siitä järjestöjen välistä kilpailukysymystä. Olennaista olisi kehittää laaja työkansaa palveleva rintamapolitiikka. Siksi voimme vaan ihmetellä miksi SKP pani STP:n perustamisen jälkeen ñvälit poikkiò. Muistissamme on miten yhteistyö ajoi karille HOK-Elannon vaaleissa (KÄ 2/08). Yhteistyö ajoi karille myös yhteisen Helsingin vappujuhlan järjestämisessä. Esitimme SKP:n Helsingin piirijärjestölle viime vuoden tapaan yhteistä vappujuhlaa. Tähän saimme vastauksen aivan SKP:n johdon taholta, että asiasta voidaan neuvotella vasta, kun puratte ñrinnakkaisjärjestönneò Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen. Ihmettelimme pitkään tällaista vastausta, joka ei tunnu olevan enää tältä vuosituhannelta. Kyse oli ilmeisesti siitä, että perustimme 90- luvun alkuvuosina rekisteröimättömän ñHelsingin Työväen vappumarssitoimikunnanò, joka otti tehtäväkseen perinteisen työväen vappumarssin ja -juhlan järjestämisen sen jälkeen, kun Vasemmistoliitto luopui vappumarssin järjestämisestä. Matkan varrella emme kuitenkaan ole aina onnistuneet järjestämään yhteistä juhlaa. Toissa vuonna SKP marssi ulos vappumarssiyhdistyksestä. Joitain päiviä tämän jälkeen SKP:n edustajat jättivät yhdistysrekisteriin paperit rekisteröidäkseen tämän yhteisen rekisteröimättömän yhdistyksen. Tässä he eivät kuitenkaan onnistuneet, koska vappumarssitoimikunta kykeni selkeästi osoittamaan toimineensa säännöllisesti 12 vuoden ajan, eikä tällaista yhdistystä voida yhdistyksen ulkopuolelta käsin rekisteröidä. Tämä johti siihen, että myös vappumarssitoimikunnassa katsoimme tarpeelliseksi rekisteröityä virallisesti ja niin syntyi ñHelsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry.ò. Me haluamme todella tehdä yhteistyötä, mutta on todella ñviime vuosituhanneltaò, jos ñyhteistyönò perustaksi asetetaan rekisteröityjen yhdistysten purkaminen. Tässä alkuasetelma jo on sellainen, mikä estää tasaarvoon perustuvan yhteistyön.

Tiedonantajassa Erkki Susi (no. 19, 9.5.2008) arvioi pamflettia ñPuolueiden kriisiò. Tässä hän sanoi seuraavasti: ñVahinko vain, ettei yksikään kirjan kirjoittajista edes mainitse sitä ainoata puoluetta, joka on koko ajan toiminut uusliberalismia vastaan, hahmotellut vaihtoehtoa kapitalismille ja korostanut kansalaisten omakohtaista toimintaa kaiken politiikanteon perustanaò.

Ei tämä voi pitää paikkaansa. Kyllä mielestämme uusliberalismia vastaan toimivia puolueita ovat mm. KTP, IPU ja STP. Näiden lisäksi on olemassa muitakin samansuuntaisesti toimivia yhteiskuntapiirejä. Onkin kysyttävä, mitä SKP tällä väitteellään tarkoittaa? Me STP:ssä emme ajattele olevamme ainoa uusliberalismia vastustava voima, vaan eri lähtökohdista tällaisia voimia on muitakin. Siksi tarvitaankin näiden piirien yhteisrintamaa yhteisen poliittisen ohjelman kehittämiseksi. Jos SKP olisi ainoa, yhteistyötä ei silloin tarvittaisi. Olisiko niin, että SKP:n piirissä joskus puhutaan yhteistyöstä, mutta tarkoitetaan, että kaikki tulisivat SKP:n sateenvarjon alle?

Kalle Kuittiselle vastauksena voisi todeta, että kommunistisen liikkeen yhtenäisyyden palauttaminen on välttämätön uuden luokkataistelutaktiikan kehittämiseksi. Se vaatii teoreettista keskustelua ja yhteistyötä. Siihen olemme Kommunistien Liiton puolella valmiit. Olen myös vakuuttunut siitä, että ilman minkäänlaisia ennakkoehtoja olemme STP:ssä valmiita keskustelemaan myös SKP:n kanssa laajan uusliberalismin vastaisen yhteisrintaman kehittämisestä.

Heikki Männikkö

Lukemista kesäksi

ñUutta tulee, mutta vanha katoaa nopeasti; sellaisesta hölmöläisten peitonjatkamisesta on sivistys kaukanaò, Suomen Kirjailijaliiton ja Lukukeskuksen uusi puheenjohtaja Kari Levola kirjoittaa. Kirjan elinikä on lyhentynyt, sillä kirjasta on huolestuttavasti tulossa parasta ennen- tuote.

Divarit ovat täynnä vanhoja kirjoja ja Valtterin kirpputorillakin on huomattu, etteivät kaikki arvoteoksetkaan tahdo löytää ostajaansa. Siksi teenkin lukijoille kesäksi pienen vinkkilistan viimeja toissavuonna ilmestyneistä kirjoista, jotka ansaitsevat valistuneen kansalaisen huomion.

KAHVIN HINTA Sofia Laine & Raisa Karjalainen Tammi 2006

Rakas juomamme on kulkenut kuppeihimme pitkän matkan tropiikista.Mutta mitä me tiedämme heistä, jotka työskentelevät etelässä päivittäisen kofeiiniannoksemme eteen? Maksamme tarjouskahvipaketista vähemmän kuin kupillisesta erikoiskahvia kahvilassa. Näistä rahavirroista siirtyy vain murto-osa kahvin alkuperämaahan.

Sofia Laine on matkustanut Nicaraguaan asti ottamaan selvää reilun kaupan kahvin tuottajista syrjäisissä kylissä. Kirjan luettuaan ei epäröi maksaa muutama sentti enemmän kahvipaketista, kun tietää mitä muutaman córdoban lisätienesti merkitsee reilunkaupan kahviosuuskunnan jäsenelle: Lapsi voi käydä koulua ja lääkkeitä voi ostaa.

Kahvilla on tarina jonka Raisa Karjalainen kuvittaa puhuttelevasti ja Sofia Laine kertoo juuri suomalaiselle ymmärrettävällä tavalla. Perinteisellä varjokahviviljelmällä pensaat kasvavat alkuperäisen puuston varjossa, jossa kahvin lisäksi kasvatetaan mm. yrttejä, lääke- ja ruokakasveja sekä hedelmäpuita.

Tehoviljelyssä alkuperäinen metsä ja kasvillisuus raivataan täysin ja lannoitteita ja myrkkyjä käytetään. On siis väliä, miten kasvatettua kahvia juot.

Menestys ja moraali: Outi Nyytäjä Minerva 2007

Menestys on käsite, joka on imeytynyt koko nykyiseen yhteiskuntaan, sen kaikkiin alueisiin, eikä vain talouselämään. Menestyskilpailu on kuin suomimaraton, johon kaikkien on osallistuttava, ja voi niitä, jotka putoavat reitin varteen. Esseitä EU - Suomesta ja -Ranskasta. Työläiset eivät ole kadonneet eikä sortokaan. Kirjassa on herkullinen Lempäälän Ideapark-osio, jota lukiessa ihailee Nyytäjän näkijänlahjoja. Kirja on kirjoitettu 2007.

ELÄMÄNI IRAKISSA, Aaavikkomyrskystä Bagdadin valtaukseen ja BAGDADIN VANKI: Eine Al-Sadoon Ajatus 2005/ 2008

Suomalaisen Einen arkea Irakissa kahdessa eri sodassa: Isä ja poika Bushin aikana. Millaista on elää kuolevassa pääkaupungissa, jossa autopommit räjähtelevät ja sähköt ovat päällä vain pari tuntia päivässä. Pelko on aina läsnä ja pakottaa ihmiset eristäytymään koteihinsa.

Moni asia avautuu irakilaisten asioista vasta Einen kertomusten kautta: Kuka tappaa keitä ja miksi. Asettavatko myös amerikkalaiset itse autopommeja? Mihin öljytulot oikein valuvat?

Einen kuvaus Bagdadin arjesta sisältää runsaasti tragikoomisia piirteitä.

Listan laati'

Pasilan Mämmiveikot

Leninpuistoon esitetään Lenininille muistomerkkiä

Kansalaisjärjestöt ovat useaan otteeseen vaatineet Alppilan Lenin puistoon Leninin patsasta. Viime Vappuna puistoon tuotiinkin väliaikaisesti Leninin patsas muutamaksi päiväksi. Kuvassa Leninin kanssa Wäinö Pietikäinen.

STP:n järjestöjen ja Kansan äänen syysseminaari

Sairaus- ja Tapaturmainvalidien lomakodissa Hauholla Vähäjärven kurssikeskuksessa lauantaina 30.8.08 klo 10.00. Käsitellään STP:n valtakunnallisen toiminnan järjestämistä sekä kunnallisvaalivalmisteluja Varatkaa jo tässä vaiheessa aika seminaariin osallistumiselle. Ilmoittautumiset Heikki Männikölle 050-

NKP:n ja Kommunistien Liiton puolueseminaari 9.3.2008

NKP:n seminaarialustus (esitti Sergei Skvortsov)

Kommunistien Liiton ja Neuvostoliiton Kommunistisen Puolueen yhteisessä seminaarissa arvioitiin kansainvälisen kommunistisen liikkeen tämänhetkistä tilaa. Julkaisemme tässä NKP:n pääsihteerin Sergei Skvortsovin alustuksen.

Sergei Skvortsov ja Kalevi Wahrman

Arvoisat toverit, ystävät

Tarkoituksenani olisi kertoa aika lyhyesti kansallisen kommunistisen- ja yleensä vasemmistoliikkeen kehityksestä viimeisten vuosikymmenien ja vuosien aikana sekä samalla yrittää hahmotella myös tämän liikkeen nykytilaa ja tulevaisuuden tehtäviä.

Eurokommunismi

Täytyy todeta heti alkuun, että kriisi-ilmiöitä alkoi ilmestyä kansalliseen kommunistiseen liikkeeseen jo kauan ennen perestroikan alkamista. Jo v. 1970 kansallinen kommunistinen liike joutui tekemisiin ns. eurokommunismin ilmiöitten kanssa. Tässä tilanteessa muutamat puolueet omaksuivat linjan, jonka tarkoituksena oli yrittää revisioida marxismi-leninismi. Samanaikaisesti useissa puolueissa oli havaittavissa samansuuntaisia ilmiöitä. Toisaalta oli kokonaisia puolueita, jotka pyrkivät tähän, mutta monissa muissakin puolueissa ilmeni tämäntyyppisiä ilmiöitä. Ensimmäisenä yrityksenä taistella tätä ilmiötä vastaan oli Espanjan kansojen kommunistisen puolueen perustaminen. Valitettavasti myöhempi vaihe jäädytti tämän prosessin ja sitten perestroikan alettua tilanne muuttui perusteellisesti.

NKP:n johto ajautui revisionismiin

Vanhan NKP:n johto, joka tavallaan johti taistelua kommunistisen liikkeen puhtauden puolesta, siirtyi itse avoimesti revisionistiselle kannalle. Eli käytännössä tapahtui se mistä haaveilivat eurokommunistien sukupolvet. Toveri Gorbatshovin johdolla tätä suuntaa alettiin toteuttaa sekä Neuvostoliitossa, että myös muissa sosialistisissa maissa. Tilanne meni jopa niinkin pitkälle, että vanhan NKP:n johdon tuella alettiin hajottaa kansandemokraattisia liikkeitä Itä-Euroopan maissa. Kävi niin, että 1980 - luvulla marxilais-leniniläiset puolueet Itä-Euroopan maissa jopa lakkasivat olemasta. Vallassa olleet puolueet hyvin nopeasti muuttivat suuntaa ja luopuivat jopa viralisesti marxismi-leninismistä. Esimerkkinä voisin mainita entisen Puolan yhtyneen Työväenpuolueen ja Bulgarian kommunistisen puolueen. Näitten puolueiden johdolla näissä maissa toteutettiin sekä pääomaistaminen, että yksityistäminen, mutta myös näiden maiden liittyminen NATO:n jäseneksi.

Kriisi kommunistisessa liikkeessä

Sitten kun vuonna 1991 tiettyjen tapahtumien jälkeen NKP lakkasi olemasta, koitti kansallisen kommunistisen liikkeen yleisen kriisin vaihe. Jos ei nyt lähdetä tarkastelemaan yksityiskohtia, niin yleisesti asiasta voidaan todeta seuraavaa: Lukuisat revisionistiset ainekset, joita toimi puolueissa kaikkina aikoina, ilmoittivat julkisesti tai yksityisesti, että katsokaa: ñSosialistinen kokeilu sosialistisissa maissa ja Neuvostoliitossa on päättynyt ja mitä varten meidän pitäisi jatkaa tätä epäonnistunutta kokeiluaò. Vastaavasti tietenkin entisen NKP:n johdon taholta ei enää tullut edellisen ajan kaltaisia avustuksia veljespuolueille. Esimerkkinä voisin käyttää vaikkapa USA:n Kommunistisen puolueen tapahtumia. Vuonna 1992 suurin osa puolueen kansallisen johdon jäsenistä, jota elintä voidaan verrata poliittiseen toimikuntaan, lähtivät (marssivat) pois puolueesta. Vastaavasti myös huomattava osa keskuskomitean jäsenistä lähti pois puolueesta, mikä tarkoitti sitä, että seuraavassa vaiheessa ei käytännöllisesti katsoen puolueella mitään johtoa enää ollut. Vielä mielenkiintoisempi lainausmerkeissä oli prosessi, joka tapahtui Ison Britannian kommunistisen puolueessa joka käytännöllisesti katsoen hajosi. Perustettiin eräänlainen vasemmistopuolue tai (siitä ei voi edes käyttää sanaa puolue) jonkinlainen epämääräinen vasemmistolainen liike ehkä olisi tarkempi termi. Vastaavia prosesseja tapahtui myös Aasian afrikan ja latinalaisen amerikan maissa. Näiden maiden puolueissa ei ollut olemassa mitään vahvaa marxilais-Leniniläistä ydinjoukkoa ja nämä prosessit mm. vaikuttivat siihen että erityisesti näissä puolueissa marxilainen teoria alkoi jäädä taka-alalle ja alettiin sen sijaan ihannoida erityisesti Che Quevaraa ja Fidel Castroa henkilöinä. Lyhyesti sanoen kysymys oli hyvin epämiellyttävästä ja vaikeasta prosessista, mikä ei tietenkään voinut jatkua loputtomiin.

Tunnus òyhtenäisyyden puolestaò esti keskustelun

Jokaisessa maassa löytyy sellaisia ihmisiä, jotka eivät voineet tyytyä tähän tilanteeseen ja pyrkivät luomaan marxilais-leniniläisiä puolueita niistä aineksista mitä oli jäänyt jäljelle näissä maissa. Ottamalla huomioon sen, että toisaalta näissä maissa ei ollut mitään selkeitä voimakkaita hahmoja, jotka olisivat voineet asettua tämän kehityksen johtoon, kävi niin, että jokaisessa maassa muodostui useampia kommunistisia ryhmiä. Näin ollen voidaan puhua eräänlaisesta monipuolue- ilmiöstä melkein jokaisessa maassa. Kuten ymmärrätte, tämä moni-puolue järjestelmä ei voi selittyä ainoastaan voimakkailla hahmoilla, voimakkailla yksilöillä. Objektiivisesti jo tätä ennen vallitsi sellainen tilanne, jolloin erimielisyyksien ei annettu nousta pintaan yhtenäisyyden puolesta tapahtuvan taistelun tunnuksen varjolla.

Ongelmana myös vasemmistolaisuus

Te olette tietoisia siitä, että 1940-luvun loppuvaiheessa kansandemokratian maissa yksinkertaisesti yhdistettiin erilaisilla ukaaseilla kommunistit ja sosialidemokraatit samaan puolueeseen. En tahdo väittää tässä yhteydessä, että kysymys olisi ollut joka kerta nimenomaan jostain Suomen tyyppisistä klassillisista sosialidemokraattisista puolueista. Joka tapauksessa nämä puolueet olivat siinä vaiheessa nimenomaan vasemmistolaisia sosialidemokraattisia puolueita. Mutta joka tapauksessa totuus on se, että tällaisten tavallaan erikarvaisten ainesten yhdistyminen yhteen puolueeseen ei voinut olla vaikuttamatta näiden puolueiden kehitykseen. Voisin jopa väittää, että eräissä puolueissa vallitsi fundamentalistisia virtauksia. Porvarillisessa kirjallisuudessa näitä samoja ihmisiä nimitetään myös stalinisteiksi. Kysymys ei tässä tapauksessa ole ainoastaan Stalinin persoonasta, vaan myös siitä millä tavoin suhtaudutaan yhteiskuntajärjestelmään. Stalinistien virtauksiin voidaan laskea myös maolaiset huolimatta siitä, että viime aikoina maolaisten suhteen on tapahtunut huomattavaa evoluutiota. Eikä kysymys ole ainoastaan siitä yhteiskunnallisesta ihanteesta, joita nämä voimat pitävät oikeina. Käytännön poliittisessa elämässä näille voimille on tänään ominaista pyrkimys viljellä voimakkaasti vallankumouksellista fraseologiaa ja pyrkimys melkeinpä jo huomispäivänä järjestää vallankumous. No Venäjältä esimerkkinä voisin mainita Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen, joka on harva se kuukausi aina nimennyt uuden päivämäärän jolloin Venäjällä tapahtuu uusi vallankumous. Näillä julkilausumilla ei ole ollut mitään vaikutusta hallitsevaan luokkaan, mutta toisaalta tämäntyyppiset julkilausumat ovat yleisesti pilanneet kommunistien imagoa.

Kaikki kommunistiset puolueet eivät ole kommunistisia

Yritetään sitten tarkastella mikä tilanne vallitsee nykyajan kansallisessa kommunistisessa liikkeessä. Toisaalta on olemassa aika huomattava joukko puolueita, jotka käyttävät vain tätä nimeä ñKommunistinen puolueò. Tämä on erityisesti luonteenomaista niille kommunistisille puolueille, jotka toimivat entisissä Neuvostoliiton liittotasavalloissa ja entisissä Itä- Euroopan sosialistisissa maissa. Klassisena esimerkkinä voisin mainita Zuganovin johtaman Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen. Täytyy heti tunnustaa, että tässäkin puolueessa on olemassa ns. oikeita kommunisteja sekä rivijäsenien, että alemman tason johtajien keskuudessa. Toisaalta jos tarkastellaan niitä ihmisiä, jotka kuuluvat tämän mainitun puolueen ylimpään johtoon ja keskuskomiteaan mielestäni näistä ihmisistä on aika vaikeaa käyttää nimeä kommunistit. Esittelen ihan pienen esimerkin, josta ette ehkä ole ehtineet vielä kuulla. Tämän vuoden toisena maaliskuuta Venäjällä pidettiin ns. presidentin vaalit. Käytännössä tämä tarkoitti hyvin voimakasta vaalivilppiä, jonka tuloksena Medvedev sai vilpin kautta yhtä paljon ääniä kuin hän sai todellisuudessa. Hänen oppositiossa olleet kilpailijansa sekä Zirinovski, että Zuganov ilmoittivat vaalivilpistä. Mitä tapahtui sitten tämän jälkeen? Tapahtui sellaista, että jos esimerkiksi tänään Zuganov ilmoitti vaalivilpistä, niin seuraavana päivänä hän ilmoitti jo valmiutensa tulla mukaan kokoomushallitukseen. Siis toisaalta puolue väittää, että maata hallitsee kansanvastainen järjestelmä, mutta toisaalta taas samainen puolue on valmis tulemaan mukaan hallitsemaan tätä järjestelmää. Samantyyppistä ystä tapahtuu myös muidenkin tällaisten puolueiden kohdalla. Nämä puolueet alkavat yhä enemmän muistuttaa sosialidemokraattisia puolueita. Tarkoitan tällä, että ne muistuttavat nimenomaan klassillisia sosialidemokraattisia puolueita, joissa ei vasemmistolaisuudesta ole jäänyt enää muuta kuin rippeitä, vaan tällaisia vasemmistolaisia sosialidemokraattisia puolueita. Siis sanoissa tunnustetaan kommunistinen ideologia ja kannetaan punaisia lippuja. Mutta heti kun avautuu jotain käytännön mahdollisuuksia osallistua maan kansanvastaiseen hallintoon, niin nämä puolueet ovat heti valmiit osallistumaan tähän. Tämä trendi on aika merkittävä nykyajan kommunistisessa ja vasemmistolaisessa liikkeessä yleensä.

Kreikan puolueen roolista

Voisin mainita myös Kreikan kommunistisen puolueen. Tälle puolueelle täytyy antaa kylläkin tunnustus siitä, että aikanaan se arvosteli hyvin voimakkain sanoin sekä perestroikaa yleensä, että Gorbatshovia konkreettisesti. Tämä kaikki tapahtui kylläkin pääosin vuoden 1991 jälkeen. Tämä puolue kuitenkin onnistui säilyttämään huomattavan osan aktiivijäsenistään ja huomattavan osan valitsijoistaan. Vastaavasti tämä puolue nauttii kannatusta vasemmistoliikkeessä. Joka vuosi tämä puolue järjestää erityisiä konferenssseja, joihin osallistuu eri vasemmistolaisia puolueita ja näissä konferensseissa vaaditaan mielipiteitä ajankohtaisista poliittisista kysymyksistä. Yleisesti voidaan puhua, että vallitsevina puolueina ovat Zuganovin puolueen kaltaiset puolueet. Kreikan kommunistisen puolueen johdon mielestä mukaan yhteiseen liikkeeseen on otettava mukaan kaikki halukkaat. Eli toisin sanoen tavallaan toistuu Maon aikanaan esittämä ajatus siitä, että pitää antaa kukkia kaikkien kukkien ja että pitää antaa sadan koulukunnan toimia. Mutta toisaalta tämän ideologisen kaikkiruokaisuuden rinnalla jostain syystä meikäläisiä ei tähän toimintaan kutsuta mukaan. Voidaan tässä yhteydessä puhua eräänlaisesta oikeisto-keskustalaisesta suuntauksesta, jonka puitteissa nämä voimat kokoontuvat ja vaihtavat mielipiteitään asioista.

Belgian puolueen roolista

Vastaavasti kuin edellä mainitut puolueet ovat perustaneet oman koordinointi keskuksensa, ovat vastaavan keskuksen perustaneet myös fundamentalistit belgialaisen puolueen muodossa. Tämän belgialais-puolueen kasvot ovat hyvin omalaatuiset siinä mielessä, että ainakin sanoissa nämä ihmiset tukevat maailman vallankumousta. Jos tarkastellaan tämän puolueen asiakirjoja, niin siellä voidaan huomata trotskilaisuuden merkittävä vaikutus. Noin viisi tai kuusi vuotta sitten minulla oli aika terävä keskustelu siitä miten puolue suhtautuu EU:n ja Naton laajentamiseen. Puolue tukee näitä laajentumisia. Tästä huolimatta tämä puolue kokoaa tapahtumiinsa äärivallankumouksellisia ja näissä tilaisuuksissa keskustellaan siitä miten tulee huomenna kehittymään maailman vallankumous ja miten sitä tullaan toteuttamaan.

Marxilais-leniniläisten voimain yhdistyminen vaikea mutta välttämätön tehtävä

Sitten jos siirrytään asian varsinaiseen ytimeen eli keskustellaan todellisista, oikeista marxilais-leniniläisistä. Täytyy todeta, että tässä kohdassa tilanne on aika epämiellyttävä ja aika vaikea. Todellisia marxilais-leniniläisiä voimia ei kutsuta ennemmin mainitsemieni voimien tilaisuuksiin. Rehellisesti sanoen, jos minut kutsuttaisiin sellaiseen tilaisuuteen, jossa alettaisiin puhua siitä, kuinka erinomaista olisi EU:n laajentaminen entisestään, minä en tuntisi oloani kovin kodikkaaksi sellaisessa ympäristössä.

Jatkuu sivulle 17....

Ay-liike tienhaarassa Venezuelassa

Lauantaina 14.6.2008 perustettiin virallisesti Hands off Venezuela-Finland. Pandin toimistossa Fleminginkadulla tapahtuneessa tilaisuudessa hyväksyttiin Matti Laitisen laatiman sääntöehdotuksen pohjalta yhdistyksen solidaarisuusseuraluonne ja säännöt. Järjestön puheenjohtajaksi valittiin Rauni Salminen, sihteeriksi Matti Laitinen ja muiksi hallituksen jäseniksi tässä vaiheessa: Juha Kovanen, Tommi Lievemaa, Gustavo Garcia, Anneli Sauli ja Stig Lång.

Venezuelaa hallitsi ennen Hugo Chávezin hallintokauden alkua 40 vuotta vuorovetoisesti kaksi puoluetta ï kristillisdemokraatit (COPEI) ja sosiaalidemokraatit (AD). Tuolloin maan tärkeimmän ammatillisen keskusjärjestön Venezuelan työläisten keskusliiton (CTV) toimintalinjan määrittelivät demarit. 1980- ja 90-luvuilla CTV alkoi tukea maan hallitusten harjoittamaa uusliberalistista talouspolitiikkaa. Tämän seurauksena kannattavia valtion yrityksiä yksityistettiin, maahan aiheutettiin suurtyöttömyys ja kansasta 80 % suistui köyhyyteen.

Venezuelan virallisesta työvoimasta ï 12,5 miljoonasta kansalaisesta ï vain 20 % on järjestäytynyt ay-liikkeeseen. Epävirallisella kuutamosektorilla työskentelee 47 % työvoimasta. Maassa toimii nykyisin kaksi ammatillista keskusjärjestöä. CTV edustaa maan poliittista oppositiota ja Työläisten kansallinen ammattiliitto (UNT), jossa on yli 600 000 jäsentä, tukee presidentti Chávezia.

Keskusammattiliitto CTV veljeili kapitalistien kanssa

CTV:n johto on harjoittanut v. 1990-luvulta alkaen avointa yhteistyötä liike-elämän sateenkaarijärjestön FEDECAMARAS:in kanssa. Keskusjärjestön korruptoitunut johto ryvettyi pahasti kevään 2002 jenkkiavusteisessa vallankaappaustörttöilyssä. Vuosien 2002ï 2003 vaihteessa oppositio yritti horjuttaa maan hallitusta masinoimalla poliittisluontoisen kansallisen lakon, joka lamaannutti maan öljynviennin. Työtaistelun aikana valtion öljy-yhtiön (PDVSA) 300 johtohenkilöä irtisanottiin toimestaan.

Ay-liike järjestäytyy uudelleen

CTV:ta vastapainoksi perustettiin ensin v. 2001 Bolivaarinen työläisrintama (FSB) ja v. 2003 operaatiota täydennettiin Työläisten kansallisella ammattiliitolla (UNT). Kyseiset etujärjestöt julkitoivat syyskuussa 2005 Caracasissa tukevansa Chávezin poliittista linjaa:

òMe vahvistamme presidentti Hugo Chávezin johtavan roolin tässä demokraattisessa ja osallistuvassa vallankumousprosessisaé Me hyväksymme sosialismin maailman sorrettujen luokkien toivona. Me uskomme sen merkitsevän tuotannon kollektivisointia ja pakkolunastusta. Me uskomme 21. vuosisadan sosialismiin ï työläisten ja kansan hallintoon.ò

UNT jäsenmäärä kasvoi v. 2003ï 04 voimakkaasti. Se syrjäytti CTV:n tärkeimpänä keskusliittona. Vuonna 2005 UNT:n Vappu-marssiin osallistui miljoona työläistä. Tehtaita vallattiin, suljettiin ja käynnistettiin työläisten toimesta. Kaikkiaan 800 suljettua tehdasta vallattiin koko maassa.

Tehtaiden valtauksissa on kunnostautunut Työläisvallan ja tehtaiden valtauksen vallankumouksellinen rintama FRETECO. Se perustettiin, koska suuntauksen edustajien mukaan ay-johtajat eivät suoneet Venezuelassa valtaa työväenluokalle. Järjestön päämääränä on sosialistinen Venezuela, jossa vallitsee työväen valta. Kaikki suuret tehtaat pitäisi kansallistaa ja saattaa työläisten valvontaan. FRETECO kamppailee oman selviytyksensä mukaan bolivaarisen liikkeen sisällä olevia kapitalisteja, oikeistosiipeä, reformisteja ja byrokraatteja vastaan. Organisaatio on trotskilaisen International Marxist Tendency ï järjestön jäsen.

Chávezin suhtautuminen ay-liikkeeseen

Chávezin hallitus on tukenut Venezuelan perustuslain mukaisesti työläisten osallistumista teollisuuslaitosten johtamiseen ja valtaamiseen. Se on myös määrittänyt työläisille maksettavan minimipalkan suuruuden. Presidentti haluaisi integroida ay-liikkeen osaksi bolivaarista vallankumousta. Hänen tavoitteenaan on yhteisöllinen valtiososialismi, jossa tuotannon painopiste on valtion yrityksissä, osuuskunnissa ja sosiaalisissa yrityksissä. Ongelmana on vain se, että osa ay-liikkeestä tahtoisi säilyttää järjestöjensä itsehallinnon.

Kasvavat konfliktit työläisten ja hallituksen välillä ovat synnyttäneet kiistan, kuinka työväenliikkeen tulee suhtautua valtioon. Työläisten suurempaa osallistumista rakennettaessa osa valtion byrokraateista hakee suojaa omille eduilleen ja on alkanut kaivaa maata tämän prosessin alta.

Bolivaarisen ay-liikkeen ongelmat

Vuoteen 2008 tultaessa työläisten osallistuminen tehtaiden hallintoon on taantunut lukuisissa laitoksissa tai lakannut kokonaan. Monet ay-aktivistit myöntävät, että ay-liike on pirstaloituneempi kuin koskaan aikaisemmin Chávezin hallintokaudella. UNT:ssa on ilmennyt katkeria sisäisiä erimielisyyksiä. Liitolla on ollut ristiriitaisia kokemuksia työläisten osallistumisesta laitoksien johtamiseen sekä ongelmia omassa autonomiassaan ja demokratiassaan. Sisäiset konfliktit ja väittelyt ovat rappeuttaneet keskusliiton. Henkilövalintoja on lykätty jatkuvasti ryhmäkuntien riitojen, poliittisten erimielisyyksien ja henkilökohtaisen urakilpailun vuoksi. Eri suuntaukset liiton sisällä vetävät kotiin päin.

Valtataistelu ay-liikkeessä

UNT:n toisessa kongressissa v. 2006 keskusliiton viideksi merkittävimmäksi poliittisiksi ryhmiksi nousivat:

Bolivaaristen työläisten voima (FSBT) lukeutuu Chávezin tukijoihin.

Alfredo Maneiron vallankumouksellisten työläisten liike (MONTRAM) vaikuttaa terästeollisuudessa ja julkisella sektorilla. Järjestön johtokaksikko kuuluu PSUV:iin.

Vallankumouksen työläiskollektiivin (CTR) johdossa on kristillinen sosialisti Marcela Maspero, joka on PSUV:n jäsen. Hän ajaa ay-liikkeen ehdotonta tukea Chávezille.

Yhdistynyt vallankumouksellis-anti-imperialistinen luokka ï suuntauksen (C-CURA) tavoitteena on demokraattinen, osallistuva ja itsehallinnollinen ay-liike. Ryhmittymä pitää yhteyttä trotskilaiseen III Internationaaliin.

Autonominen ammattiliitto on muita pienempi järjestö. Se on osa Isänmaa kaikille ï liitto-laispuoluetta (PPT).

FSTB:n ja MONTRAM:in käsissä ovat ay-liikkeen johtopaikat valtion omistamassa teollisuudessa ja julkisella sektorilla. CTR ja C-CURA ovat keskittyneet työläisten osallistumiseen yritysten johtamisessa. Ne voittivat puolelleen yksityissektorille syntyneiden uusien ammattiliittojen luottamuksen. Järjestöt vaativat UNT:n kongressissa välittömiä johdon vaaleja. Muut osapuolet ehdottivat vaalin lykkäämistä vedoten v. 2006 presidentin vaaliin. Tämä johti keskusammattiliiton hajaannuksen tilaan

Venezuelan ay-liike on suhtautunut nihkeästi radikaaleihin yhteiskunnallisiin muutoksiin, koska siltä puuttuu yhteinen poliittinen strategia ja tahto syventää bolivaarista prosessia kohti sosialismia ja aitoa työläisten valtaa. Ay-liikkeen tavoitteena ovat jäsenistön paremmat palkat ja sen oman aseman pönkitys yhteiskunnassa, vaikka maassa elää megamassoittain köyhiä ihmisiä. UNT on edeltäjänsä tapaan vältellyt ns. epävirallisella sektorilla työskentelevien työläisten organisoimista ay-liikkeeseen. Tämä on johtanut vastakkainasetteluun järjestäytyneen ay-liikkeen ja vallankumouksen selkärankana toimivien köyhien venezuelalaisten kesken.

Ay-liikkeen asema vallankumouksessa

Antonio Gramscin käsityksen mukaan: òOsa työväenliikkeestä määrittelee ay-liikkeen vallankumouksellisimmaksi tekijäksi. Ammattiyhdistykset ja ï liitot edustavat proletaarisen järjestäytymisen muotoja, jotka ovat ominaisia pääoman hallitsemalle historialliselle kaudelle... Ne ovat erottamaton osa kapitalistista yhteiskuntaa ja että niiden toiminta on välittömästi yhteydessä yksityisomistukseen perustuvaan järjestelmään.ò

Gramsci näkeekin ay-toiminnan sijasta proletaarisen valtion perikuvaksi tehdasneuvoston. Ammattiyhdistys pohjautuu hänen mukaansa erilliseen ammattialaan, kun sitä vastoin tehdasneuvosto perustuu eri ammattien elimelliseen ja konkreettiseen yhteyteen, joka muodostuu kurinalaisuuteen totuttavassa tuotantoprosessissa.

Gramscin mukaan tehdasneuvosto kannustaa työläisiä ottamaan vallan teollisuudessa, tekemään työväenluokasta teollisuusvallan perustan. Ammattiyhdistys on eräs laillisuuden muoto, ja sen on myös vaadittava jäseniltään laillisuudessa pitäytymistäò... eli pidättäytymistä kapitalismissa. Näiden kahden asian oivaltamisen puutteesta on kyse Venezuelan ay-liikkeessäkin.

Ay-liike ja venezuelan yhdistynyt sosialistinen puolue (PSUV)

Hugo Chávez painotti Vappupuheessaan, että hän haluaa Venezuelan yhdistyneen sosialistisen puolueen edistävän ay-liikkeen eri sektoreiden yhtenäisyyttä. Ammattiliittojen on kyettävä valitsemaan itse omat johtajansa ja päättämään omista taisteluistaan. Ammattiliittoja ei pitäisi alistaa PSUV:in alaisiksi. Hänen mukaansa UNT:n pitäisi kokoontua keskustelemaan tehtaiden valtaamisesta ja keskittyä kehittämään työläisten valtaa esimerkkinä sosialismin rakentamisesta.

Matti Laitinen

Lähteet: www.venezuelanalysis.com, Dr. Kurt-Peter Schütt / Friedrich Ebert Stiftung, Patrick Larsen / www.marxist.com, Paul Hampton / www.workersliberty.org, Antonio Gramsci / Työväenluokan yhtenäisyys ja ML:n omat aikaisemmat artikkelit.

Hands off Venezuela virallistui myös Suomessa

Suomeen on perustettu Hands Off Venezuela-solidaarisuusjärjestö. Tähän saakka toiminut epävirallinen keskustelufoorumi on muuttu näin viralliseksi organisaatioksi. Tarvetta solidaarisuustoiminnan vahvistamiseksi ovat lisänneet viimeaikaiset tapahtumat Latinalaisessa Amerikassa.

Hugo Chavezin bolivaarinen vallankumous elää jatkuvan uhan alaisena johtuen Venezuelan porvarillisen eliitin sekä ulkoisten imperialististen voimien horjutustoimista. Boliviassa **Evo Moralesin** johtama vallankumouksellinen prosessi on joutunut vaikeuksiin, kun äveriäs Santa Cruzin provinssi on USA:n tukemana pyrkinyt irtautumaan omaksi autonomiakseen. Kuubaan kohdistuva paine ei ole ainakaan hellittänyt **Fidel Castron** siirryttyä sivuun johtotehtävistä.

Totuudenmukaista tietoa Venezuelasta

Hands Off Venezuelan eräs tärkeimmistä tehtävistä on asian- ja totuudenmukaisen tiedon hankkiminen ja levittäminen bolivaarisesta vallankumouksesta. Työtä on paljon, sillä Venezuelasta maailmalle välittyvä informaatio on maan porvarillisen eliitin hallitsemien viestinten käsissä. Näiden vahvasti Chavezin vastainen propaganda leviää edelleen CNN:n ja muiden viestintäjättien kautta myös Suomeen, esimerkiksi Helsingin Sanomille ja Yleisradiolle.

Hands Off Venezuela haluaa osoittaa solidaarisuutta Venezuelan kansalle ja puolustaa sen suorittaman vallankumouksen saavutuksia. Tavoitteena on myös rakentaa yhteyksiä Venezuelassa toimiviin bolivaarisiin kansalaisjärjestöihin sekä ylläpitää yhteyksiä vastaaviin ulkomaisiin järjestöihin ja liikkeisiin.

Perustamisjuhla Chen syntymäpäivänä

Järjestön perustamisjuhla vietettiin lauantaina 14. kesäkuuta, jolloin samalla juhlittiin **Che Guevaran** syntymän 80-vuotispäivää. Tilaisuudessa oli paikalla myös kansainvälisiä vieraita, kuten **Patrik Olofsson** Ruotsin Hands Off Venezuelasta sekä kirjailija **Luis Britto Garcia** Venezuelasta. Kuubasta tilaisuudessa oli radiotoimittaja **Ernesto Perez**.

Tommi lievemaa

Korean elintarviketilanne vuonna 2008

Tällaiseen menopeliin utelias turisti törmäsi Pohjois-Koreassa v. 2002 lähellä Pjongjangia. Ilmeisesti vehkeellä on joain tekemistä riisinviljelyn kanssa.

Vuonna 2007 Korean demokraattista kansantasavaltaa vaivasivat jälleen kerran vakavat luonnononnettomuudet, tällä kertaa tulvat. Suuret sadonmenetykset heijastuivat vuoden 2008 elintarviketilanteeseen. Korea on hyvin vuoristoinen maa. Viljelyalaa on vain 17-18 % maan pinta-alasta eli n. 2 miljoonaa hehtaaria. Tuotantoalan laajentamiseen on hyvin rajallisen mahdollisuudet.

Kesäisiä tulvia on ollut 1990-luvulta lähtien useita, viimeksi vuonna 2006 ja 2007. Vuoden 2007 elokuun tulva oli paha. Tulva tappoi 600 korealaista ja jätti kodittomaksi yli 300 000 henkilöä 6 provinssissa ja 37 piirikunnassa. Kaikkiaan tulva kosketti omakohtaisesti 963 000 korealaista. Aineelliset tuhot olivat mittavat. Mm Yli 8000 julkista rakennusta kärsi vaurioita tai tuhoutui kymmeniä voimalaitoksia vahingoittui, 78 000 m^3 rautatiepenkkoja huuhtoutui pois ja 62 400 m^3 maata vyöryi rautatielinjojen päälle, 600 km moottoritietä vaurioitui (mm. Pjongjang-Kaesong, Pjongjang-Wonsan), yli 2200 siltaa vaurioitui, 100 juomaveden pumppuasemaa joutui lopettamaan toimintansa ja 300 hiilikaivosta jäi veden alle, satoja tonneja hiiltä huuhtoutui veden mukana useilla hiilikaivoalueilla.

Suurimmat tuhot viljelymaalle tulvat aiheuttivat Korean òviljaaitassaò Pohjois- ja Etelä-Phyongan maakunnan alankoalueilla sekä Pohjois- ja Etelä-Hwanghaen provinsseissa. Näillä alueilla sijaitsee 76 % KDKT:n viljelysmaasta. Kaikkiaan 223 381 hehtaaria (16 % viljelysmaasta) jäi tulvan alle. Alueilla viljeltiin riisiä, maissia, soijapapuja ja muita viljelykasveja. Sadossa tämä merkitsee maissin tuotannon laskua 33 % ja riisin tuotannon laskua 25 % edellisestä vuodesta. Sen sijaan peruntuotantoon tulvilla ei ollut vaikutusta, se lisääntyi 17 %. Myös maissin tuotanto nousi.

Elintarvikkeiden tuontitarve on ollut viime vuosina viljaksi muutettuna noin miljoonaa tonnia (kotimainen tuotanto 2005 4,2 miljoonaa tonnia ja tarve 5,1 miljoonaa tonnia). Tulvat pahensivat melkoisesti tätä tilannetta. Tulvien takia tuontitarve on kasvanut 2007/08 noin 1.66 milj. tonniin.

Tällä hetkellä kylvettynä olevalla syysvehnällä ja ohralla ei ole kovin suurta merkitystä kokonaisuuden kannalta, sillä ne vastaavat vain noin 10 % viljan kokonaistarpeesta. Niiden korjuuaika on kesäkuun loppupuolella 2008. Kevään olosuhteet ovat kuitenkin olleet suotuisat. Maaperässä on runsaasti kosteutta talvisateiden ja runsaan lumipeitteen jäljiltä ja normaalia lämpimämpi kevät on nopeuttanut kasvien kasvuun lähtöä.

Ruuan hinta nousee

Ruuan väheneminen on nostanut ruuan hintaa. Heinäkuussa 2002 KDKT:n hallitus muutti talouspolitiikkaa niin, että palkkojen ja hintojen tiukasta säätelystä luovuttiin. Tämän seurauksena ruuan, siementen, lannoitteiden, torjunta-aineiden polttoaineen ja sähkön hinta nousi. Muutos toimi kuitenkin osuustoimintatilojen kannustimena, joten siltä osin tavoitteet saavutettiin. Myös markkinoilla tapahtui muutoksia. Kesäkuusta 2003 alkaen maanviljelijät saivat myydä vapaasti kotitarvepalstoilla tuottamiaan vihanneksia, perunoita ja tuoremaissia markkinoilla.

Vuoden 2007 loppupuolella ruuan hinta on kohonnut merkittävästi. Vuoden 2007 aikana riisin ja vehnäjauhon hinta kaksinkertaistui. Myös maissin hinta kohosi merkittävästi. Valtio on joutunut lisäksi vähentämään valtion ruuanjakelujärjestelmän kautta tehtävää ruuanjakelua. Vuonna 2005 hallituksen ruoanjakelu kattoi noin puolet päivittäisestä energian tarpeesta. Köyhät kotitaloudet ovat suurimmissa vaikeuksissa, koska heillä ei ole varaa hankkia täydennystä vapailta markkinoilta markkinahintojen nousun vuoksi.

Ruuantuotannon keskeisimmät riskit KDKT:ssa

Koska KDKT on hyvin vuoristoinen maa, viljelyalaa on niukasti ja täydelliseen elintarvikeomavaraisuuteen on hyvin vaikeaa, ellei mahdotonta päästä. YK:n ruokaohjelma on listannut keskeisimmät, KDKT:n elintarviketuotantoa uhkaavat ongelmat, joita ovat myöhäiskesän kuivuus, kesätulvat, alkusyksyn satunnaiset taifuunit, metsän häviäminen ja jokien liettyminen, maatalouden tuotantopanosten puutteet (lannoitteet yms.) ja rajalliset mahdollisuudet ostaa elintarvikkeita maailmanmarkkinoilta

Maatalouden tuotantopanosten puutteen taustalla on ulkomaan valuutan puute, joka on vähentänyt mahdollisuuksia hankkia maataloudelle välttämättömiä tuotantopanoksia kuten lannoitteita, torjunta-aineita, muovia, varaosia koneisiin, traktorin renkaita, polttoaineitta jne. Kotimaisen tuotannon osuus on lannoitteiden kohdalla noin 10 % tarpeesta. Esimerkiksi riisin hehtaarisato oli 1980-luvulla 7-8000 kg/ha kun se 2004 oli noin puolet tästä. Syynä on ennen kaikkea lannoitteiden ja torjunta-aineiden puute.

Keskeisimmät ongelmat ovat typpilannoitteiden puute ja kalkin puute. Kalkin puute johtuu ensisijaisesti puutteellisesta kuljetuskapasiteetista ja polttoaineiden puutteesta. Typpilannoitteiden valmistaminen vaatii runsaasti energiaa, eikä se sen vuoksi ole ollut mahdollista.

Elintarvikeomavaraisuutta on yritetty korjata ottamalla huonommin maanviljelykseen soveltuvia alueita tuotantoon, mutta niiden ongelmana on taas huonon tuottavuuden ohella mm. eroosion lisääntyminen. Käyttöön on otettu myös mm kahden sadon järjestelmä, jolloin yhdellä kasvukaudella kasvatetaan samalla lohkolla kaksi satoa (esimerkiksi vehnä tai ohra riisin tai maissin jälkeen). Tämä lisää tuotettujen elintarvikkeiden määrää, mutta suurena vaarana on maaperän köyhtyminen nopeasti.

KDKT:n maatalouden suurin haaste on kuitenkin koneistaminen. Puolet traktorikapasiteetista on käyttämättömänä varaosien, renkaiden ja polttoaineen puutteen vuoksi. Vuonna 2004 KDKT:lla oli noin 64000 traktoria, joista 57,5 % on käyttökuntoisia. Näin ollen puolet viljanviljelyalasta muokattiin vetojuhdilla tai ihmistyövoimalla. Tämä on keskeinen ongelma, koska esim. 2-sato viljely edellyttää nopeaa maanmuokkausta satojen välillä, jotta optimaaliset kylvö ja korjuuajankohdat voidaan hyödyntää.

Luonnononnettomuuksien syistä

Luonnononnettomuuksien syyt liittyvät osaltaan alueen normaaleihin ilmasto-olosuhteisiin (voimakkaat myrskyt). Ilmastonmuutos voimistaa ääri-ilmiöitä, joten sademäärän ja toisaalta kuivuuden sekä myrskyjen ja tulvien ennustetaan lisääntyvän tulevaisuudessa. Itä-Aasian osalta ennustetaan sekä meritulvien että jokitulvien yleistymistä.

Pohjois-Korean viimevuotiset tulvat lienevät kuitenkin isolta osalta seurausta metsäpeitteen vähenemisestä. Metsämaan määrä on vähentynyt 1990-luvun alusta noin kolmanneksella. Määrän vähentyminen selittyy metsän raivaamisella viljelyskäyttöön. 1990-luvun ongelmallisina vuosina kansalaiset ottivat laittomasti viljelykseen rinnemaita. Näitä viljelevät yleensä muut kuin maanviljelijät ja niiden satotaso jää alhaiseksi. Niillä on ollut kuitenkin paikallista merkitystä.

Metsämaan vähenemisellä on haitallisia seurauksia erityisesti rinnemailla. Kasvusto pidättää sateen tuomaa vesimäärää. Kun kasvusto raivataan, vesi pääsee nopeasti jokiin ja aiheuttaa niiden tulvimista yli äyräiden. Vesi huuhtoo mukanaan maaperää ï orgaanista ja epäorgaanista aineista. Orgaanisen aineksen häviäminen heikentää mahdollisuuksia käyttää maata viljelyyn, epäorgaanisen aineksen kulkeutuminen jokiin taas tukkii jokia, kastelujärjestelmiä, voimalaitoksia ym. ja aiheuttaa tulvaherkkyyden lisääntymistä.

KDKT:n hallitus on puuttunut määrätietoisesti metsien häviämiseen. 1990-luvun loppupuolelta alkaen on otettu käyttöön monia metsittämisohjelmia, joilla rinnemaita on metsitetty uudelleen. Vuosittain istutetaan massakampanjassa miljardi puuntainta ympäri maata, mm. maaliskuun 2. päivänä joka on kansallinen puun istutuspäivä.

Lopuksi

KDKT on kohdannut 1990-luvun alusta alkaen ongelmia enemmän kuin yhdelle valtiolle olisi kohtuullista. Sitkeällä päättäväisyydellä korealaiset ovat kuitenkin päättäneet selvitä ongelmista. On tärkeää, että tässä työssä annamme kaiken mahdollisen apumme ja solidaarisuutemme Korean kansalle. Rahaa meillä ei ole, mutta oikeudenmukaisen Koreatietouden levittämisessä voimme jokainen tehdä oman osuutemme. Sillä on myös merkitystä.

Juha Kieksi

Taulukot

Viljan ja perunan tuotanto (1000 t) 2003-2004 sekä arvio tuotannosta 2006-2007. Peruna viljaksi muutettuna.

	2003/04 (1000 tn)	2004/05 (1000 tn)	2006/07 (1000 tn)	2007/2008 (1000 tn)
Riisi	2 244	2 370	1600	1200
Maissi	1 725	1 727	1970	1230
Muut viljat	344	349	*	*
Peruna	501	513	470	550
Tuontitarve	1044	900	1100	1660

* tietoa ei ole

Metsämaan muutokset KDKT:ssa 1990-2005 (1000 ha).

	1990 (1000 ha)	2000 (1000 ha)	2005 (1000 ha)
Luonnontilaiset metsät	1129	939	852
Osittain luonnontilaiset metsät	7072	5882	5335
Yhteensä	8201	6821	6187

Putinin hallinnon tulokset, osa 2

Kuva viime vuoden tammikuulta, jolloin Jelena Skvorstova ja Sergei Skvortsov vierailivat mm. Tampereen Lenin-museiossa. Oikealla museon johtaja Aimo Minkkinen.

Putinin valtaannousun myötä kaikki on vähitellen muuttunut ï niin kuin puolueemme oli jo hyvin aikaisessa vaiheessa ennakoinut. Hallituksesta riippumattomia TV-kanavia ei enää ole (lukuun ottamatta satelliittilähetyksiä ja Internetiä), suurin osa puolueista on menettäneet asemansa rekisteröityinä puolueina, mielenosoitukset ovat käytännössä kiellettyjä, kokoukset ovat tiukan kontrollin alla jne.

Joitakin aikoja sitten poliisi hajotti väkivaltaisesti (viranomaisten hyväksymän) kokouksen, jossa kritisoitiin poliisin väkivaltaisuutta. Eikä tämä ollut ensimmäinen tapaus. Oppositiossa olevia aktivisteja on piesty, heitä vastaan on käyty väärennettyjä oikeudenkäyntejä, jossa heidän haltuunsa on laitettu huumeita ja aseita. Jopa poliittisia murhia on esiintynyt. Hallinnon ja poliisin rajuimman koston kohteeksi joutuivat tiukan länsivastainen Kansallinen bolshevikkipuolue ja vasemmistolainen Punaisen nuorison etujoukko esittäessään, että Putin tekee työtä lännen òviidennelle kolonnalleò.

Vaaleista on tullut farssi. Vain virallisesti rekisteröityneet puolueen saavat osallistua vaaleihin ja kuten jo aikaisemmin sanoin, suurin osa puolueista on menettänyt rekisteröintinsä. Lisäksi, kuten vastikään tuli ilmi, kaikkien rekisteröityjen vaaleihin osallistuvien puolueiden vaalirahoitusta on tuettu Venäjän presidentin tuella, myös niiden rekisteröityjen puolueiden, jotka ovat òvirallisestiò oppositiossa. Tästä huolimatta viranomaiset ovat syyllistyneet vaalitulosten massiivisiin väärennöksiin. Nämä väärennökset saivat erityisen räikeät mittasuhteet viime presidentinvaaleissa. Jopa hallinnolle lojaali Venäjän Federaation kommunistisen puolue teki valituksen vaalitulosten vääräntämisestä. Ja syy on selvä. Sensijaan, että puheenjohtaja Zuganov olisi saanut odotetut 30% äänistä hänen tuloksensa jäikin 18%. Taas Putinin seuraajakseen nimittämä Medvedev sen sijaan että olisi saanut odotetut 40-45% saikin tulokseksi 70%.

Venäjällä nykyään hyvin monet asiat ovat väärennettyjä, mukaan lukien Putinin oma kannatus , joka on virallisesti monta kertaa suurempi kuin hänen todellinen kannatuksensa. Sama pätee talouden kasvun lukuihin. Asia on, että viranomaiset antavat inflaatiosta paljon pienempiä lukuja kuin ne todellisuudessa ovat ja antaessaan vaikutelman nopeasta talouden kasvusta ja elintason nopeasta noususta. Viime aikoina, kun kansa on tullut rohkeammaksi, yhä useammin tulee esiin kannanottoja, joissa todetaan hintojen nousevan paljon nopeammin kuin mitä viralliset luvut osoittavat. Akateemisen talousinstituutin mukaan hinnat ovat nousseet vuodessa 20% kun virallisena lukuna on 12%, globalisaation ongelmia tutkiva tutkimuslaitos puolestaan arvioi hintojen nousuksi 25% ja oligarkkioppositionisti Alexander Lebedev puhuu jo 30% inflaatiosta. Ja kun viralliset luvut sanovat palkkojen nousseen 26% asia on kääntynyt päälaelleen; päinvastoin kuin viralliset luvut antavat ymmärtää reaalipalkat eivät ole nousseet vaan laskeneet. Sama koskee myös teollisuustuotannon lukuja.

Kuitenkin jonkinlaista taloudellista kasvua Venäjällä tapahtuu, mutta sekin johtuu yritysten pörssikurssien noususta (talouden saippuakuplan laajenemisesta) sekä että rikkaiden rahoja on sijoitettu asuntotuotantoon. Asuntoja ei kuitenkaan ole saatu myydyksi vaan ne ovat jääneet sadointuhansin tai miljoonin tyhjiksi. Melkein kaikki muut talouden alat jatkavat kurjaa elämäänsä, jopa öljyn ja kaasun tuotanto on pienentynyt. Mitä tulee tuloihin suurimmalla osalla kansaa ne ovat samalla tasolla kuin v. 2000. Mistä tulee tämä hokema òköyhyyden voittamisestaò, mitä virallinen propaganda toistaa, kun köyhien määrä ei ole vähentynyt ollenkaan ja suurimmalla osalla tulot ovat 40-50% siitä,mitä ne olivat 1980-luvulla. Mutta nämä ovat vai keskiarvolukuja. Valtaosa kansasta elää oleellisesti huonommin kuin Neuvostoliiton aikana. Viime kuukausina hintojen nousu on vain nopeutunut. Jopa virallisten lukujen mukaan hinnat nousivat vuoden kolmena ensimmäisenä kuukautena 5%, mikä merkitsee vuositasolla 20% hintojen nousua. Ensimmäiset mielenosoitukset hintojen nousua vastaan ovat jo tapahtuneet.

Jos puhutaan òtaistelusta suurta rahaa vastaanò niin se tuntuu naurettavalta, kun ottaa huomioon Putinin henkilökohtaisen omaisuuden suuruus. Venäjän tiedotusvälineistä löytää arvioita, että tämä omaisuus nousee 40-70 miljardiin dollariin ï ja korostan miljardeihin, ei miljooniin. Osoittautuu, että Putin on yksi maailman rikkaimmista ihmisistä ï kymmenen kertaa rikkaampi kuin pahamaineinen Hodorkovsky. Millä tavalla Putin aikoo siis taistella itseään vastaan.

Tähän kaikkeen voisin lisätä paljon enemmän kirjoittamalla esim. korruptiosta, joka on Putinin kaudella levinnyt käsittämättömiin mittasuhteisiin tai poliisin väkivaltaisuudesta ï tai virkamieskunnan laajenemisesta moninkertaiseksi, mutta tila sanomalehdessä on rajoitettu. Luultavasti voin tulevaisuudessa palata näihin asioihin. Mutta haluaisin vielä käsitellä viimeistä teemaani tänään ï Putinin ja òpresidentiksi valitunò Medvedevin tandemia, kaksoisvaltaa.

Putin epäröi pitkään yrittäessään ratkaista kysymystä vallan siirtämisestä. Valittuaan pääministerin aseman hän päätyi mitä epäedullisimpaan ratkaisuun omalta osaltaan. Monet ihmiset - tämän kirjoittaja mukaan lukien ï eivät uskoneet, että hän voisi tehdä näin, koska päätöksen kielteiset vaikutukset ovat kaikille paljain silmin nähtävissä.

Ensinnäkin Venäjän pääministeri kantaa perinteisesti vastuun maan yhteiskunnallisesta ja taloudellisesta tilasta. Tilanteessa, jossa maailmantalouden taantuma on jo alkanut jokainen, joka haluaa pitää tämän viran huomaa äkkiä olevansa syntipukin asemassa. Kuitenkin, vaikka maailmantalouden taantumaa ei olisikaan, tulos tulee olemaan piankin sama. Putinilla ei ole reaalista asemaa talouden asioissa (hän esimerkiksi uskoo vilpittömästi, että inflaatioprosentti on vain 10%) eikä hän ole kovinkaan hyvä johtaja. Kun hän menneisyydessä yritti toteuttaa omia ideoitaan, tulokset olivat lähinnä katastrofaaliset. Esimerkiksi me voimme palauttaa mieleemme hänen hallintouudistuksensa, joka melkein halvautti ministeriöiden ja niiden osastojen työn vuodeksi, tai huonomaineisen sosiaalietuuksia koskevan uudistuksensa, joka johti tyytymättömyyden räjähdysmäiseen kasvuun. Siis, jos presidentti Medvedev haluaa jossain tilanteessa löytää uuden pääministerin, hän varmasti löytää syyn siihen. Oikeastaan hän ei tarvitse syytäkään, perustuslain mukaan hän voi vaihtaa pääministeriä yhdellä kynänvedolla.

Putin ei voi olla kauaakaan pääministerin asemassaan jo pelkästään Medvedeville tehdyn vallansiirron vuoksi, sanotaan vaikka tämän vuoden loppuun. Tällainen käsikirjoitus olisi suosiollinen Medvedeville, mutta tällä hetkellä on vaikea ennustaa, miten asiat lopulta tulevat menemään.

Jo nyt on nähtävissä pientä kitkaa presidentin ja pääministerin väleissä. Ilmeisesti Putinilla on ollut joitakin perusteita yrittäessään turvata asemansa. Vastikään hän teki jotain aikaisemmin maailmanhistoriassa tuntematonta tullessaan Yhdistynyt Venäjä-puolueen puheenjohtajaksi, vaikka ei ole edes puolueen jäsen. Kuitenkaan hän tuskin voi luottaa tämän kummallisen asetelman antamaan tukeen, jossa ei ole mitään ideologiaa ja joka ei palvele mitään yhteiskunnallista auktoriteettia. Toisaalta presidentti Medvedev on jo nimittänyt hyvin tunnetun talousmiehen Sergei Glazyjevin hänen òaivokeskuksensaò johtoon ja tämä viimeistään osoittaa, ettei hän luota Putinin nykyiseen politiikkaan.

Todellakaan, tämä ei ole yllätys. Kahdeksan vuotta Putinin hallintoa ei ole tuonut Venäjälle hyvinvointia. On olemassa vain vakaus ï samanlainen kuin hautausmaalla ï mutta sillekin on tulossa loppu.

Sergei Skvortsov
NKP:n pääsihteeri
Käännös englannista
Reijo Katajaranta

...Jatkoa sivulta 14.... NKP:n seminaarialustus

Ilmeisesti sekä objektiivisesti, että erityisesti subjektiivisesti nyt on koettanut aika, jolloin marxilais-leniniläisten voimain pitäisi yhdistää omat voimansa. Tietenkin tämä on hyvin vaikea ja monimutkainen tehtävä. Näin siksi, että johtuen erilaisten tekijöiden vaikutuksesta viime aikoina marxilais-leniniläisen teorian kehitys on ollut hyvin vaikeata. Toisaalta 1980 lopun yhteinen katastrofi on tietenkin vaikuttanut lamaannuttavasti kaikkiin meihin. Monissa rehellisissä ihmisissä on syntynyt sellaisia ajatuksia, että nyt pitäisi jotain tehdä ja pitäisi ehkä luopua jostain tietyistä perustavista periaatteista. Tämä on tietysti hyvin luonnollinen ilmiö. Tietenkin se tosiasia, että perustetaan lukuisia puolueita ja puolueryhmittymiä, joiden ideologia on hyvin pitkälle samankaltainen, ei mitenkään edistä voimien yhdistämistä. Ja onhan se niinkin, että aateveljet pitää vielä löytää Teknillisesti tämä alkaa olla aika vaikeata, koska suoraan sanoen kansallisessa kommunistisessa liikkeessä monet sen osanottajat eivät enää puhu venäjää.

Läheskään kaikki johtajat eivät puhu englantia ja mitä tulee sitten puolueitten kansallisiin asiakirjoihin, niin valitettavasti näitä asiakirjoja on vain näitten puolueitten omilla kielillä. No tietysti huomauttaisin heti, että tämä ei ole nyt mikään aatteellinen este, mutta toisaalta se vaatii kuitenkin ylimääräisiä ponnisteluja.

Marxilais-leniniläiseen aikaan

Vaikka me olemme teidän (Kommunistien liitto, toim. huom.) kanssa naapureita, kuitenkin tarvittiin tiettyä aikaa, ennen kuin aloimme ymmärtää toisiamme. Ja tietysti kun kysymys on sellaisista puolueista, joiden historialliset kohtalot ovat eronneet, näissä tapauksissa tarvitaan entistä enemmän tämäntyyppisiä ponnisteluja. Voin kuitenkin todeta, että huomattava osa tästä taipaleesta on jo takanapäin. Eräissä puolueissa on syntynyt yhteisymmärrystä. Yhteisymmärrystä siitä, että on koordinoitava omia ponnisteluja ja tämä on erityisen tärkeätä nimenomaan teoreettisella alalla. Toisaalta tarvitaan myös kiinteämpää informatiivista yhteistyötä ottamalla erityisesti huomioon sen, että nykyajan tiedotusvälineet avaavat siihen erinomaisia mahdollisuuksia. Jos tarkastellaan tässä yhteydessä esimerkiksi NKP:n ja Suomen Kommunistien Liiton välisiä suhteita, jo käytännön tasolla voidaan asettaa kysymys tiettyjen asiakirjojen yhteisestä valmistelemisesta, jotka koskettelevat sellaisia käytännön kysymyksiä, kuten esimerkiksi Naton laajentuminen, Kosovon ongelma ynnä muut tämäntyyppiset ongelmat. En mitenkään halua aliarvioida näiden ongelmien merkitystä. Toisaalta me voimme tänään todeta tietyt toimintaperiaatteet. Ja minulla on sellainen vaikutelma, että jo lähitulevaisuudessa me pystyisimme yhdistämään myös meidän aatevel- jiemme ponnistelut muissakin maissa. Kuten tunnettua marxismileninismi on kansainvälinen ideologia. Kuten käytäntö osoittaa meillä alkaa olla yhä enemmän yhteisiä tehtäviä ja jo olemassa oleva kokemus osoittaa, että kykenemme toimimaan yhdessä melko hedelmällisesti. Luulen, että tulevaisuus tulee vain vahvistamaan tätä ajatustani.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Pienituloinen ð hyppää kaivoon!

Michael Moorea sanotaan jenkkilän Karpoksi. Elokuvan Sicko sanoma köyhälle amerikkalaiselle on: Mene muualle, jos haluat julkista sairaanhoitoa! Sairaalasta sinut laitetaan taksiin ja sieltä ulos jopa kanyyli ihossa kiinni tokkuraisena harhailemaan.

Vapaata yritteliäisyyttä isolla Yllä. Sellaista mihin kokoomuslaiset haluavat ajaa suomalaisen sairaanhoidon. Veroja kerätään sen vuoksi, että pystyttäisiin tarjoamaan julkisia palveluita, kouluja, päiväkoteja ja sosiaaliturvaa. Veronalentajat haluavat romuttaa julkisen palvelun, tehdä asiat Amerikan malliin. Yliopistokoulutus ja terveydenhuolto vain niille, joilla on rahaa.

Osataan Suomessakin. Mestarilla oli kolme vuotta vanhuuseläkkeeseen aikaa, kolme sydäninfarktia takana. Kukaan ei ottanut töihin. Hän ei päässyt eläkkeelle, mutta alansa peruskurssille. Kun mestari laitettiin peruskurssille, jokainen ymmärtää, että näin kaunistettiin työttömyystilastoja. Ei tällaisella kurssittamisella ole muuta tarkoitusta, ei tänään eikä kymmenen vuotta sitten.

Työkyvyttömyyseläkettä hakeva ehtii kuolla ennen kuin hänen hakemuksensa tulee käsitellyksi. Ensin menee kolmesta kuuteen kuukautta ja muutoksenhakulautakunnassa kuusitoista kuukautta. Vakuutusoikeudessa vuosi,siis jos on tuuria. Muuten pitää aloittaa ruljanssi uudestaan ja uudestaan. Täytyy myöntää, että se on tappavan kustannustehokasta.

Vakuutuslaitoksen paperilääkärit lukevat papereita. Kun potilas on hieman paremmassa kunnossa (hymyili lääkärille!), ne väittävät potilaan pystyvän tekemään työtään tai vastaavaa. Mitä helvetin vastaavaa? Ei sanota. Ei koska pitäisi näyttää toteen, että hakija todellakin pystyisi kyseiseen työhön.

Tällä hetkellä vanhainkodeissa vähennetään ruuanjakelu- ja siivoushenkilökuntaa. Ei kuitenkaan hoitajia. Jonkunhan pitää olla paikkaamassa puuttuvia ruuanjakelutyöntekijöitä. Aiemmin Helsingissä laitoksilla oli omia tuuraajia, sellaisia jotka tunsivat työalueensa. Nyt suuri osa tuuraajista tulee pystymetsästä päiväksi tai pariksi ja sen jälkeen tulevat seuraavat pystymetsäläiset päiväksi tai pariksi. Vakituisten työaika menee tuuraajien opettamiseen. Pahimmillaan vakituisella on kolme tuuraajaa opetettavanaan. Nyt on kuulemma Pietarista tulossa työntekijöitä.

Tämä ei voi olla vanhusten hyödyksi Joku tolkku pitää olla tuuraamisellakin. Päivän tai parin tuuraaminen ei sitä ole. Se on silkkaa idiotismia. Miksi terveen kirjoissa olevat laitoksen päättäjät ovat ryhtyneet tällaista tekemään? Silkkaa vanhusten parasta ajatellen? Ei taatusti!

Kansanedustajista jotkut valittelevat perusturvan pienuutta. Helvetti! Eduskunta itse päättää siitä, nostaako se perusturvaa vai puhuuko se vain pelkkää paskaa. Peruspäiväraha on bruttona noin viisisataa euroa kuukaudessa. Nettona hitusen alle neljäsataa euroa. Ketäköhän Suomessa verotetaan viimeisen päälle? Työtöntä!

Kokoomuslaisten mielestä sosiaaliturvamme on liian hyvä. Kokoomuslaisilla on ainakin mielikuvitusta. Olisi mielenkiintoista nähdä, kuinka kokoomuslainen kansanedustaja pärjäisi peruspäivärahalla. Epäilen, että valittaminen liian hyvästä sosiaaliturvasta loppuisi lyhyeen.

Suomi on kilpailukyvyn kärjessä. Jostain syystä köyhiä suomalaisia on vain entistä enemmän keskuudessamme. Liberalismi tarkoittaa oikeasti suvaitsevaisuutta. Kansantaloudessa se tarkoittaa, että valtion ei pidä puuttua siihen, että on rikkaita ja köyhiä. Liberalismi, globaalikapitalismi, kannustaa äärimmäisen köyhyyden ja äärimmäisen rikkauden lisäämistä. Samoin hallituksemme joka kannattaa täysin rinnoin riistokapitalismia.

Hannu Alm
Helsinki

ñJos elää, kuolla tahdotaan, lähihoitajaa ain´ tarvitaanò

Vanhan laulun sanoja mukaillen muistellaan hieman Suomen lähi- ja perushoitajaliiton SUPERin 60-vuotisjuhlavuoden merkeissä ajan ilmiöitä ja historiaa.

Kun nykyään suljetaan paperi- tai kännykänkuoritehtaita, ehdotetaan helposti, että työttömistä koulutetaan lähihoitajia kasvaviin sosiaali- ja terveysalan tehtäviin. Passaahan se, tekemätöntä työtä kyllä tällä alalla riittää. Toivoisi kyllä, että jokunen sellumies tulisi pääkaupunkiseudulle myös bussikuskiksi, vuoroja kun tuppaa välillä jäädä ajamatta työvoimapulan vuoksi.

Superin edeltäjä, apuhoitajien yhdistys perustettiin 1948, mutta jo sitä ennen oli Mannerheimin päiväkäsky aloittanut apusisarten koulutuksen.

Suomen Punaisen Ristin Apusisarjärjestö perustettiin Mannerheimin käskyllä samana päivänä, kun jatkosota syttyi, 25. kesäkuuta 1941.

Apuhoitajattarien/apusisarten koulutuksen aloittamisella oli myös aatteellisia syitä, sillä osa naisista ei periaatteessa halunnut liittyä suojeluskuntataustaiseen lottajärjestöön.

Vuonna 1918 kansalaissodassa Punakaartin ensiavussa oli työläisnaisia ja valkoisten puolella partiotyttöjä ja lääkärien, pappien ja opettajien rouvia ja tyttäriä.

Lotta Svärd-järjesto ryhtyi kouluttamaan lääkintälottia vuonna 1922.

Talvisodassa lottien määrä todettiin riittämättömäksi. Siksi tuli Mannerheimin päiväkäsky heti jatkosodan alussa. Apusisaret tekivät samanlaista työtä kuin lääkintälotat: petaus, lämmönmittaus, kääreiden vaihto, ruoanjako, siivous sekä muu huolto ja hoito.Toiminnalle ja käytökselle asetettiin tiukat rajat.

Vielä sodan jälkeen ja viisikuusikymmenluvulla apuhoitajiin sovellettiin seuraavanlaisia erityisiä sääntöjä:

- Hänen on esiinnyttävä yksinkertaisesti ja vaatimattomasti, mutta silti arvokkaasti sekä oltava sievä ja siististi puettu.
- Hänen on esiinnyttävä kunnioittavasti ja kohteliaasti esimiehiään kohtaan. Jos esimerkiksi hänen esimiehensä tulee huoneeseen, on apusisaren noustava häntä tervehtimään, eikä apusisar saa istuutua ennen kuin esimies ensin on istuuntunut.
- Apusisaren ei hetkeksikään pidä unohtaa, että olkoonpa hän saanut lyhyemmän tai pitemmän koulutuksen, ei hän kuitenkaan ole mikään sairaanhoitajatar. Näin ollen hän ei koskaan ole oikeutettu omin päin ryhtymään minkäänlaisiin hoitotoimenpiteisiin, vaan täytyy hänen aina pienempiä yksityiskohtia myöten noudattaa lääkärin tai hoitajattaren antamia määräyksiä.

Tehtävät, kesälomat ja palkkaus olivat eri laitoksissa aivan erilaiset.

Ammattinimike muuttui perushoitajaksi 1984. Vuodesta 1993 on valmistunut lähihoitajia, joita onkin työssäolijoista jo suurin osa.

SPR aloitti Marskin käskyllä koulutuksen ja nykyään SPR:n Esperi Oy tuottaa Filippiineiltä sairaanhoitajia pääkaupunkiseudulle. Kun näille filippiiniläisille sairaanhoitajille on annettu muutama kuukausi täsmäkoulutusta (tarkoittaa suomen kieltä ja suomalaisia käytänteitä), he saavat lähihoitajien vakansseja Esperistä. Tästä nähdään toisaalta suomalaisen sairaanhoitokoulutuksen korkeatasoisuus, mutta myös nykyisen lähihoitajakoulutuksen tasokkuus ja monipuolisuus. Suomalaiset lähihoitajat vastaavat useimpien ulkomaiden sairaanhoitajien koulutustasoa.

Viimeisessä hoitajien sopimuksessa sitouduttiin tekemään työtä tehokkaammin. Lisäkäsiä kaivattaisiin työpaikoilla kovasti. Jos kaikki paperimiehet eivät sattuisikaan suuntautumaan hoitoalalle, on hyvä että edes Kiinasta ja Filippiineiltä apua tulisi. Virosta kaikki halukkaat hoitajat on jo imuroitu Suomeen.

Antero Nummiranta
Lähihoitaja

Rauhaa Lähi-Itään

Olen kirjoituksillani tarkoituksellisesti herätellyt Pyhän Maan ihailijoita talvihorroksesta.

Yhden asian johdosta voin eräällä tavalla kunnioittaakin näitä fundamentalisteja, he ovat asiassaan johdonmukaisia, Israel ja Usa eivät tee koskaan mitään väärää ja he unohtavat eräitä harmillisia asioita.

Libanoniin 2006 tehdyn hyökkäyksen syyksi mainittiin israelilaisten sotavankien vapauttaminen.Eiköhän pääasiallinen syy ollut kuitenkin Hizbollahin lyöminen. Jokatapauksessa kumpikin suunnitelma epäonnistui, Israel koki moraalisen tappion sekä sotilaallisen konkurssin. Jonkinverran sota kulutti valtion rahojakin, mutta se ei ole Israelin ongelma. Kyllä isäntä eli USA maksaa, ainakin toistaiseksi. Konkurssi kolkuttelee jo jenkkienkin ovella, henkinen konkurssihan siellä on jo tapahtunut.

Olen jo vuosia sitten esittänyt mielipiteeni ettei rauhaa tule Lähi-Itään ennenkuin lopetetaan vanhojen kansantarujen sotkeminen nykyajan politiikkaan. Ei minkään niminen jumala ole yhtään mitään luvannut kenellekään kriisin osapuolelle. Sotilaallista ratkaisua turvallisuutensa perusteeksi Israel on yrittänyt jo 60 vuotta, huonolla menestyksellä. Kannattaisiko yrittää rehellisiä neuvotteluja naapurien kanssa? Vielä olisi saatavissa varmaankin aivan kohtuullinen sopimus. Jos ja kun Iran saa oman ydinaseen tai Pakistanin ydinase joutuu Talebanien käsiin, eivät Israelin naapurit neuvottele.

Yhdysvalloille on tulossa nöyryyttävä tappio niin Irakissa kuin Afganistanissakin. Ehkä se hillitsee sotahulluutta niin Israelissa kuin Yhdysvalloissakin.

Reino Welling
Jämsänkoski

Optimaalinen rikollisuus

Vaalirahoituksen normit, standardit rikkoutuivat ja optimiarvot ylittyivät. Kansakunnilla on rikollisuuden taloudelliset optimiarvot omassa taloudellisessa arvomaailmassaan. Kun auton taloudellinen symboliarvo heikkenee, niin autovarkaudesta tulee luvaton haltuunotto, polkupyörävarkaus merkitään laitokselle ilmoitetuksi, viranomainen käy toteamassa mökkimurron tapahtuneen. Rikollisuuden laji joka ei tunne optimiarvoja on harmaatalous. Se saa määrältään ja arvoltaan paisua kuinka suureksi hyvänsä ï perinteiseen rikollisuuteen verrattuna ï niin sitä tuskin edes tunnistetaan rikollisuudeksi kansan keskuudessa. Vaalirahoitus on harmaaseen talouteen rinnastuvaa toimintaa, tuomitut peitellään, kukaan ei ole mielellään poliitikkoveljen rahoittaja. Optimaalinen sietokynnys ylittyi siinä, että Timo Kalli (kesk.) myönsi olevansa rikollinen koska siitä ei rangaista. Rikollisesta tekee siis rikollisen vasta se, että teolle on osoitettavissa rangaistus eikä se, että rikos on paheksuttava.

Optimissa pysyvä-, kansakunnan sietämä rikollisuus ei sillä korjaannu, että vaalirahoituksen yksittäisiä summia alennetaan. Ne ovat aina kierrettävissä. Ainoastaan julkisuus, se että jokainen rahoittaja sanoo julkisesti, että pitää esim. Vanhasen (kesk.) Ideapark-ajatuksista ja haluaa rahoittaa hänen etenemistään ministeriksi. Jos ei ilmoita julkisesti, on hänet tuomittava lahjomarikoksesta. Näin saadaan hyvälle veljeydelle optimaalinen hinta ja asialle ï ehkä ï kansan ymmärrys.

Hannu Ikonen
kaupunginvaltuutettu sit.
www.porvoo2009.org

Kapitalismin kaatuminen ï paljon mahdollista

Tätä kirjoitettaessa oli Nordean julkaisussa juttu òKapitalismi kriisissäö? Siinä professori Teivo Teivainen kertoo, kuinka kapitalismin rajat tulevat vastaan ja kapitalismin elinikä on korkeintaan muutama vuosikymmen. Hänen ajatuksensa ovat aika tavalla samanlaisia, kuin professori Heikki Patomäen kirjassaan òUusliberalismi Suomessaò esittämät ajatukset. Tämäkin osoittaa, kuinka ihmiset alkavat heräämään ja huomaamaan kapitalismin kauheuden. Jatkuvasti lisääntyvä työttömyys, jatkuvasti kohoavat elintarvikkeiden ja öljyn hinnat ovat vain muutamia esimerkkejä kyseisestä asiasta.

Kapitalismin kaataminen on todellakin paljon mahdollista, jos nykymeno jatkuu. Työtätekeville ja muille tavallisille ihmisille se olisi suuri ilon aihe. Eivätpähän enää kapitalistit riistäisi työtätekeviä eivätkä öykkäröisi.

Toivottavasti parempi tulevaisuus on koittamassa.

Juha Forss
Lahti

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään seuraavan kerran syksyllä. Tarkempi aika ei ole vielä tiedossa Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta

Tavaran tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet yms. menevät hyvin kaupaksi. Mutta myös kaikki muu kunnossa oleva tavara vastaanotetaan. Tavaralahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576. Tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

terveisin Riitta ja Tarja

Tukea Kansan äänelle

Harry Rajala 150 e, Paavo Heikkinen 35e, Kalevi Wahrman 20 e, Hannu Kautto 20 e, Juha Kieksi 10 e, Ismo Willman 30 e, Larmo Lehtola 10 e, Heikki Männikkö 52 e, Tarja Männikkö 10 e, Nozar Nazari 10 e, Reijo Katajaranta 10 e, Eira Kärki 20 e, Jaakko Huhtala 13 e, toveri Tampereelta 3 e, Haagan flikka 14 e, ja lipaskeräyksestä Wäinö Pietikäinen tilittänyt 40,30 e, Anne Luukkonen 20e.

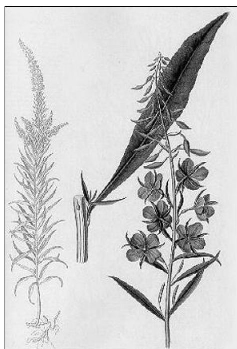
OKO 554114-227966

Inkun yrttipalsta

Maitohorsma

Maitohorsma on avoimilla kasvupaikoilla viihtyvä monivuotinen ruoho, joka on yleinen kaikkialla Suomessa sekä myös muualla pohjoisen pallonpuoliskon viileän ja lauhkean ilmaston alueilla. Se poikkeaa huomattavasti muista horsmista (joita on lähes 200 lajia) suuren kokonsa ja monilukuisten kukkiensa perusteella. Maitohorsma kasvaa laajoina kasvustoina hakkuiden, myrskyjen ja kulojen paljastamilla alueilla sekä myös tienvarsilla, rannoilla, ratavalleilla jne. Syy horsman nopealle paljaiden maiden valtaukselle on sen valtava siementuotanto. Maitohorsma kuuluu kauppayrtteihin.

Maitohorsma

Käyttö ravintona

Maitohorsman juuriversoja voidaan käyttää parsan ja porkkanan tavoin keitettynä. Nopeasti öljyssä kuumennettuna ja soijakastikkeella maustetussa vedessä kiehautettuna nuorista versoista saa herkullista ruokaa. Juurista on tehty jauhoja, leipää, muhennoksia sekä myös kahvinkorviketta. Maitohorsman lehdissä on runsaasti valkuaisaineita, C-vitamiinia ja karoteenia.. Ne sopivat teeainekseksi ja nuorena myös salaatteihin. Lehtiä voi käyttää myös lämpimissä voileivissä tai laatikkoruuissa esimerkiksi riisin, porkkanan ja palsternakan kanssa. Teesekoituksissa maitohorsma on hyvä makua ja väriä antava perusyrtti, jolle hiostus vielä tuo uutta aromia. Maitohorsmaa voi lisäksi käyttää kaikkiin keittoihin, muhennokseen jne.

Maitohorsma-sienikastike

1-2- rkl öljyä tai voita
1 silputtu sipuli
noin 100 g maitohorsman lehtiä tai aivan nuorta kasvustoa pienittynä
1 purkki (n.200 g) herkkusieniä tai muita sieniä
1 rkl vehnäjauhoja
1-2 dl kermamaitoa + sienien neste suolaa, pippuria ja muskottia

Sipuli, sienet ja maitohorsman lehdet kaadetaan paistinpannuun öljyn joukkoon ja seosta haudutetaan muutama minuutti kuumassa rasvassa. Vehnäjauhot sekoitetaan joukkoon, kiehautetaan ja joukkoon lisätään neste. Kastiketta keitetään n. 10 minuuttia ja maustetaan joko yllä mainitulla tavalla tai kuivatulla persiljalla, kirvelillä ja jauhetulla korianterilla.

Riekonmarja

Riekonmarja (*Arctostaphylos alpina*) eli tunturi-sianmarja on sianpuolukoihin (*Arctostaphylos*) kuuluva kasvi. Se on Lapin tunturien syysruskan värikkäin kasvi, joka levittäytyy paljakalle laajoina vihreinä mattoina ja muuttuu syksyllä korean punaiseksi. Se kasvaa kankailla, tunturimetsissä ja rämeillä. Sen lehdet kuihtuvat talveksi, mutta varisevat vasta seuraavana syksynä.

Riekonmarja kasvaa korkeintaan 50 sentin pituiseksi. Lehdet ovat lievästi hammaslaitaiset. Kukan teriö on valkoinen, kellomainen, ja marja on kypsänä musta, pyöreä ja mehevä, raakana punainen ja kuiva. Sen suuret mustat marjat ovat meheviä ja tärkeätä riekkojen syysrehua. Marjojen poiminta-aika on elokuun lopulta syyskuun loppuun. Niistä tehdään mehua ja sosetta. Mehu on tumman viininpunaista ja hienon makuista yksinäänkin, mutta ehkä vielä paremmin sekoitettuna pohjolan variksenmarjan mehulla. Maustettuna katajanmarjoilla siitä tulee ñPohjan akan aperitiiviò. Marjat ovat vielä keväälläkin kerättävissä.

Lopuksi:

Inkun jalkavoideohje

Lasipurkkiin laitetaan riivittyjä pujon latvuksia, jotka on poimittu ennen kukintaa. Purkkiin lisätään kylmäpuristettua öljyä täyteen. Annetaan olla purkissa 2-3 kuukautta ja liikutetaan seosta päivittäin. Tämän jälkeen siivilöidään, niin että jäljelle jää puhdas öljy (siivilöinnissä voi käyttää lopuksi myös kahvinsuodatinpaperia, niin roskat saadaan varmasti pois). Näin saatu öljy käytetään jalkavoiteena. Onpahan maailman parasta jalkavoidetta.

Riekonmarja

Kesäterveisin Inkku

Anteeksipyyntö intiaaneiltakin

Australian pääministeri pyysi taannoin anteeksi maansa alkuperäisväestöltä heidän kaltoin kohteluaan.

Koskahan Yhdysvaltain valtionjohto tekisi samoin ja pyytäisi anteeksi omalta alkuperäisväestöltään, eli intiaaneilta? Taitaa kuitenkin olla turhaa odottaa moista nöyrtymistä sikäläisiltä päättäjiltä Australian malliin. Aihetta siihen toden totta olisi.

Antero Tanskanen
Helsinki

SFT toimii

SFT järjestää kunniakäynnin 10.8.Lapinjärvelle neuvostolentäjien muistomerkille. Lähtö Helsingistä Puotinharjun Puhokselta 10.8. klo 10.00. Muualta tulevat sovittavissa paikoissa. Kokoontuminen Koskenkylässä Kuninkaantien huoltoasemalla klo 11.30. Ilmoittautuminen 1.8. mennessä Esko Auervuolteelle p.040-7073576-Osallistumismaksu 5 e. Tervetuloa.

***

EU::n Vastaisen Kansan rintaman hallituksen laajennettu kokous pidetään maanantaina 11.8.2008 Hermannin kerholla, Hämrntie 67 klo 18.00. Käsitellään ajankohtaiset asiat.

Tervetuloa.

Kiitos!

Esko Auervuolle ja Tauno Wallendahr kiit-tävät järjestöväkeä merkkipäiviensä huomioimisesta.

Esko täytti 75 vuotta ja Taukka 80v.

Tapahtumia

STP:n Helsinki-ryhmän tapaaminen

torstaina 7.8.2008 klo 18.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Keskustellaan v. 2008 kunnallis-vaalien vaalivalmisteluista, ehdokasasettelusta ja vaalityön muodoista. Poliittisen tilannekatsauksen esittää Pekka Tiainen. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski selvittää ehdokasasettelun etenemistä.
Tervetuloa kaikki STP:n työstä kiinnostuneet.

STP:n Turun seudun toimintaryhmän tapaaminen

lauantaina 9.8.2008 klo 13.00 Jyrkkälän asukastuvalla, Jyrkkälänkatu 2, toimistoa vastapäätä. Keskustellaan v. 2008 kunnallis-vaalien vaalivalmisteluista, ehdokasasettelusta ja vaalityön muodoista. Poliittisen tilannekatsauksen esittää Heikki Männikkö. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski selvittää ehdokasasettelun etenemistä. Lisätietoja Esko Luukkonen p. 050-4305763.
Tervetuloa kaikki STP:n työstä kiinnostuneet.

Myöhästyneet Vapputervehdykset:

Kommunistinen Nuorisoliitto ry.

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/

...ja blogeja

http://masanlaari.blockspot.com/
http://korpikommari.blockspot.com/

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- 25.6.2008
- 13.8.2008

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Politiikkaan saatava muutos jo kunnallisvaaleissa

Suomen Työväenpuolue STP rp. lähtee lokakuun kunnallisvaaleihin varmana siitä, että Suomen nykyiseen politiikkaan on saatava muutos. Nykyinen rahavallan etuja ajava EU-politiikka tulee tiensä päätökseen ennemmin tai myöhemmin ï oletamme, että ennemmin. Tuon rahavallan politiikan kaataminen kuitenkin onnistuu vain, jos koko työtätekevä kansa ja kaikki pienituloiset pystyvät kokoamaan voimansa yhdeksi kansanrintamaksi.

Juuri tällaisen kansanrintaman luomisen moottoriksi STP muutama vuosi sitten perustettiinkin.

Meillä on jo olemassa kokemuksia kaksista vaaleista. Viime vuoden eduskuntavaaleissa saimme itsellemme mitattavissa olevan tuloksen. Loimme toiminnallemme perustan. Tämän vuoden kevään HOK-Elanto-vaaleissa äänimäärämme jo parani selvästi. Tulevissa kuntavaaleissa pyrimme jatkamaan etenemistämme. Meillä on selkeä, vaihtoehtoinen, kansan etuja puolustava poliittinen linja ja me tiedämme, että sille on yhteiskunnallinen tilaus.

Pienen puolueen rasitteena on äänestäjien vähättely. Äänestäjät haluavat olla òvoittajienò puolella. Siksi he äänestävät Keskustaa, Kokoomusta ja SDP:tä. Heiltä jää huomaamatta, että näin he sahaavat sitä oksaa, jolla itse istuvat. Näillä valtapuolueilla on hihassaan vain huonoja vaihtoehtoja: julkisten palveluiden yksityistäminen, rikkaiden rikastuttaminen, köyhien kyykyttäminen.

Toinen seikka, jossa pienpuolueita syrjitään, on puolueiden rahoitus. Eduskunta jakaa puoluetukea vain itselleen, eduskunnassa jo oleville valtapuolueille. Kaikenlaista muutakin tukea tulee niin kuin olemme viime aikoina nähneet. Kokoomuksen esittelemä Suomen Toivo olikin eduskuntavaaleissa lopulta Toivo Sukari.

Nyt kesän aikana syyskuun alkuun mennessä on tärkeintä hankkia STP:lle mahdollisimman monessa kunnassa mahdollisimman paljon ehdokkaita. Yleensä ihmiset aristelevat ehdokkaaksi asettumistaan siksi, että he helposti kuvittelevat tulevansa valituiksi valtuustoon. Pitkällä tähtäimellä kuitenkin liikkeen etu on tärkeämpi kuin kapea henkilökohtainen näkökulma. Mitä enemmän meillä on ehdokkaita, sitä enemmän saamme ääniä ja sitä painavammaksi poliittinen vaihtoehtomme tulee, sitä todennäköisempää on että saamme ehdokkaitamme läpi.

Kysymys on vaikuttamisesta. Ehdokkaaksi asettuminen on siirtymistä pelikentälle, kun taas se, joka ei ole ehdokkaana jättäytyy katsomoon. Katsomosta katsoen politiikka voi olla hyvinkin jännittävää, mutta peli ratkaistaan vain pelikentällä.

Lähdetään siis ehdokkaaksi. Vaaliohjelmana meillä on ensinnäkin STP:n periaateohjelma ja toiseksi STP:n kunnallisvaaliohjelma, kummatkin löytyvät STP:n internet-sivuilta osoitteesta http://www. tyovaenpuolue.org/. Jokaisessa kunnassa tulee kuitenkin etsiä omat ohjelmalliset tavoitteet ja painopisteet. Tarvitaan siis Helsingin kuntavaaliohjelma, Turun kuntavaaliohjelma, Porvoon kuntavaaliohjelma, Tampereen kuntavaaliohjelma jne. Nämä paikalliset ohjelmat täytyy kuitenkin jokaisella paikkakunnalla rakentaa itse, mutta niiden laatimista helpottaa STP:n viime liittokokouksessa hyväksymä koko maata käsittävä yleinen kunnallisvaaliohjelma. Asiat ovat kuitenkin kaikissa kunnissa lopulta samoja, vain niiden tärkeys ja konkreettiset ilmenemismuodot vaihtelevat. Meillä on kaikissa kunnissa ongelmana julkisten palveluiden rahoitus, palveluiden ulkoistaminen, terveydenhoito, sosiaalipalvelut, vanhustenhoito, lasten päivähoito, liikenneratkaisut, koulutus, kulttuuripalvelut jne. Jokaisessa kunnassa on löydettävä omat tärkeät asiansa pitäen lähtökohtana STP:n periaateohjelmaa ja kunnallisvaaliohjelmaa.

Vaaleissa rakennamme myös vaaliliittoja kaikissa kunnissa niiden puolueiden välillä, joilla on samansuuntaisia poliittisia tavoitteita kuin meillä. Lähinnä kysymykseen tulevat SKP, KTP, Itsenäisyyspuolue. Tosin joissakin kunnissa on puolueiden välillä painolastina paljon vanhoja rasitteita, jotka mahdollisesti estävät vaaliliittojen syntymisen.

Nyt siis haemme ehdokkaita lokakuun vaalien listoillemme. Vaalit pidetään 26.10. ja ehdokaslistat on jätettävä kuntien vaalilautakunnille viimeistään 16.9. klo 16.00 mennessä.

Muutos syntyy, kun saamme kansan ottamaan itse osaa asioidensa hoitamiseen. STP antaa siihen mahdollisuuden. Jos haluat lähteä ehdokkaaksi kunnallisvaaleissa, eikä sinuun ole vielä otettu yhteyttä, ilmoita kiinnostuksesi ehdokkuudesta puheenjohtaja Juhani Tanskille p. 040-7641163, poliittiselle sihteerille Heikki Männikölle p. 050-5941312 tai STP:n hallituksen sihteerille Reijo Katajarannalle p. 040-5643205.

Kominformin uutisia

Ukrainan alueet kieltäytyvät toinen toisensa jälkeen NATO-jäsenyydestä

Moskova, 12.6. (Kommersant) ð Harkovan kaupunkineuvoston edustajat ilmoittivat torstaina Ukrainan parlamentille (Korkein neuvosto, Supreme Rada), että Harkova ei hyväksy Ukrainan hallituksen valmistelemaa säännöstöä NATOon liittymistä varten.

Harkova antoi samalla julistuksen, jossa Harkova ottaa itsellen joka tapauksessa NATOon kuulumattoman alueen aseman. Harkova on yksi Ukrainan suurimmista teollisuuskaupungeista.

Vastaavan ilmoituksen ovat aikaisemmin antaneet Donetsk, Sevastopol ja Feodosia.

Ukrainan nykyinen poliittinen johto on suuntautunut NATOon, mutta NATOn Bukarestin kokouksessa huhtikuussa 2008 jäsenyysasia hyllytettiin Ukrainan voimakkaan kansalaisvastustuksen vuoksi ainakin kuluvan vuoden loppuun.

Kommersant / KOMINFORM

Valko-Venäjä käynnistää uudelleen neuvostomallisen 11-vuotisen peruskoulujärjestelmän

Valko-Venäjän hallituksen kesäkuussa tekemällä päätöksellä maassa käynnistetään uudelleen 11-vuotinen peruskoulujärjestelmä, jollainen oli käytössä Neuvostoliiton aikana. Presidentti Aleksandr Lukashenko on vahvistanut päätöksen. Valko-Venäjän presidentinviraston varajohtaja Anatoli Rubinovin mukaan päätökseen liittyy myös muutoksia oppimateriaalien valinnassa.

Opetusjärjestelmän uuden kehittämissuunnitelman taustalla ovat osin kielteiset kokemukset lyhyestä ja kapea-alaisesta koulutuksesta, jolla on pyritty tuottamaan lähinnä osaamista elinkeinoelämän ja tuotannon palvelukseen. Lapsille ja nuorille pitää antaa ammatillisen osaamisen ja tavanomaisen yleistietouden lisäksi myös opastus laaja-alaiseen tietämykseen ja sivistyneeseen elämään yhteiskunnassa, sanoi Rubinov.

Uuteen peruskoulujärjestelmään soveltuvia oppikirjasarjoja on jo joko valmiina tai valmisteilla.

BelTa / KOMINFORM

Vedenalainen kaapeli Venezuelan ja Kuuban välille

Venezuelan ja Kuuban välille tullaan laskemaan vedenalainen valokaapeli. Kaapelin katsotaan muodostavan virstanpylvään Kuuban kansainvälisten telekommunikaatioyhteyksien kehittämisessä. Kaapeli tulee yhdistämään Venezuelan Camurin alueen ja Kuuban lounaisen Siboneyn rannikon.

Gran Caribe Telecommunications -yhteisyrityksen johtaja, insinööri Wilfredo Morales sanoi tämän modernin kaapeliyhteyden tekevän Kuuban riippumattomaksi kalliista satelliittipalveluista ja samalla vapauttavan Kuuban telekommunkaatioyhteyksien osalta kokonaan Yhdysvaltain viisikymmentä vuotta kestäneestä kauppasaarrosta. Kaapeli tulee hyödyttämään myös mm. Nicaraguaa ja Haitia.

Morales kertoi, että kaapeli tullaan laskemaan joko vuoden 2009 lopussa tai vuoden 2010 alussa.

Prensa Latina / KOMINFORM

Libya raivostui Ranskan Välimeren unioni -ehdotuksen johdosta

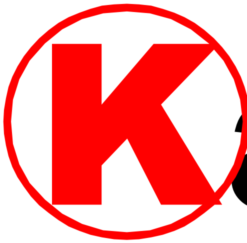
Libyan johtaja Muammar Gaddafi nimitti Ranskan ehdotusta Välimeren unionin (Union in the Mediterranean, UM) muodostamiseksi häpeälliseksi yritykseksi hajottaa arabimaiden ja Afrikan valtioiden yhtenäisyyttä. Ehdotuksen toteuttaminen merkitsisi arabivaltioiden nöyryyttämiastä ja siten typerää yritystä siirtomaavaltaperinteen palauttamiseen, sanoi Gaddafi puhuessaan Algerian, Syyrian, Tunisian, Mauritanian ja Marokon pääministereiden tapaamisessa Algeriassa.

ñEmme ole luita kaluavia nälkäisiä koiriaò, sanoi Gaddafi. Arabiliitto sijaitsee Kairossa ja Afrikan unioni Addis Abebassa. Mikäli ranskalaiset haluavat yhteistyötä, heidän täytyy vastaavasti kääntyä Kairon tai Addis Abeban puoleen.

Ranskan ehdotus sisälsi myös mm. Israelin liittymisen ñVälimeren unioniinò. Algerian kokouksen osanottajat viittasivat Arabiliiton vuonna 2002 antamaan päätöslauselmaan, jossa kaikki mahdollinen yhteistyö Israelin kanssa sidottiin Israelin vetäytymiseen sen vuonna 1967 valtaamilta alueilta.

Prensa Latina / KOMINFORM

Uutiskoosteen kokosi Kalevi Wahrman

Kansan ääni

Nro 4/08
Syyskuu - Lokakuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
7. vuosikerta

Julkisten palvelujen puolesta

STP valmistautuu kunnallisvaaleihin kampanjoimalla oikeudenmukaisen tulonjaon puolesta. Tämä toteutuu tuottamalla kunnallisten organisaatioiden kautta asukkaiden palvelut ja yhteiskunnan tarvitsemat välttämättömät työt. Varoja meillä olisi kehittää mm. terveydenhuoltoa, opetusta, ympäristönsuojelua yms., mutta nyt ne ohjataan suuryritysten taskuihin. Oikeudenmukaisuus syntyy siitä, että palvelut otetaan takaisin kuntien vastuulle, rahavirrat ohjataan uuteen suuntaan kasvattamaan kuntien yleishyödyllisiä toimintoja ja luomaan tätä kautta työpaikkoja.

keskiaukeama sekä sivut 6 ja 7

Rahavirrat sinne missä niitä eniten tarvitaan

Budjettiriihen alla lukuisat kansalaisjärjestöt järjestivät mielenilmauksen, jossa ne muistuttivat hallitusta petetyistä lupauksista, heitteille jätetyistä kuntapalveluista sekä tarpeesta korjata pienituloisten eläkeläisten ja palkansaajien asemaa. Elinkustannusten nousun pysäyttämiseksi, työllisyyden parantamiseksi ja tulonjaon korjaamiseksi tarvitaan nykyistä radikaalisti järeämpiä toimia.

sivut 2, 3 ja 5

Mieluimmin kotimaassa tuotettuja elintarvikkeita

Tanskalaisen Daniskon myytyä nyt osuutensa sokerituotannosta saksalaiselle Nordzukerille on sokerintuotannon säilyminen Suomessa yhä epävarmempaa. Vaivoin saimme vuosi sitten EU:n kanssa käydyissä neuvotteluissa säilytettyä maassamme yhden sokeritehtaan Säkylässä. Vain irtaantuminen EU:n holhouksesta voi pelastaa maamme maatalouden ja elintarvikkeiden omavaraisuuden.

Sivu 5

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2008

Suomi, EU ja Georgia-tiedotus

Olympiakisojen avajaispäivänä 8.8.08 Georgian presidentti Mihail Saakashvili aloitti sodan Etelä-Ossetiaa ja sen rauhaa turvaavia venäläisiä joukkoja vastaan. Sota päättyi hyvin lyhyeen, muutamassa tunnissa tai korkeintaan päivissä georgialaiset oli ajettu Etelä-Ossetiasta pois.

Sen jälkeen alkoi sodan vatvonta suomalaisissa tiedotusvälineissä ja läntisissä maissa. Kaikki tuomitsivat kurkku suorana Venäjän, etunenässä Ruotsin entinen pääministeri Carl Bildt ja Englannin pääministeri Gordon Brown. EU:n uudet jäsenvaltiot, Baltian maat Viro, Latvia ja Liettua samoinkuin Puola ja Ukraina haukkuivat Venäjää kuin parhaatkin dobermannit. Suomen tiedotusvälineet syyttivät Venäjää ñmassiivisesta voimankäytöstäò. Mikään näistä tahoista ei muistanut mainita konfliktin todellista konnaa, sodan aloittanutta Mihail Saakashvilia.

Mistä kaikki tämä johtui? Neuvostoliiton kaaduttua Venäjä joutui totaalisen rappion tilaan. Venäjää ruvettiin Jeltsinin kaudella hajottamaan. Entisestä Neuvostoliitosta irtosi lukuisia tasavaltoja, kärjessä Baltian maat ja Ukraina; Baltian maat liittyivät Natoon, Ukraina vielä yrittää sitä, samoin nyt kovaonninen Georgia ï entinen Gruusia. Suunnitelmissa oli jopa itse Venäjän hajottaminen pienempiin osiin. Länsivallat, USA ja EU halusivat Venäjän raaka-ainelähteille, öljy ja muut luonnonvarat houkuttivat, eikä siinä Venäjän kansalta kysytty mitään.

Putinin tultua Venäjän johtoon Venäjä kuitenkin alkoi tavoitella takaisin asemaansa maailmassa suurvaltana, tosin kapitalistisena suurvaltana. Kansallismielisyys alkoi Venäjällä pikkuhiljaa nousta. Putin kansallisti Venäjän tärkeimmät öljy-yhtiöt ja sen myötä Venäjän valtiolle on alkanut virrata öljytuloja. Venäjä on vahvistunut ja se on jo pystynyt paremmin torjumaan länsimaiden imperialistiset pyrkimykset raaka-ainevarojen hyödyntämisessä.

Kuitenkin yritykset murentaa Venäjää ovat jatkuneet aivan viime päiviin asti, esimerkkeinä Bushin hallinnon suunnittelemat ohjus- ja tutka-asemat Puolaan ja Tshekkiin. Bush sanoo niiden olevan Iranista tulevaa uhkaa vastaan, mutta Kreml tulkitsee ne yksiselitteisesti myös Venäjää vastaan suunnatuiksi. Georgian suhteen tilanne on aivan sama. Saakashvili on USA:ssa koulutettu ja sieltä eväänsä saanut USA:n marionetti, samoin kuin on Viron presidentti Toomas Hendrik Ilves.

Nyt Venäjän mitta tuli täyteen. Se ei ollut enää ollenkaan sama Venäjä kuin vielä 10 vuotta sitten. Viimeinen pisara oli nuo Puolan ja Tshekin ohjusasemat. Georgian älytön hyökkäys antoi Venäjälle mahdollisuuden muuttaa kansainvälistä voimatasapainoa omaksi edukseen ja vastaamaan nykyistä todellista tilannetta.

Tämähän sitten heitti maailmankirjat sekaisin. Venäjää syytettiin kohtuuttomasta voimankäytöstä, mutta varmasti jokainen Suomenkin Sotakorkeakoulun eversti tai ylempi upseeri olisi toiminut Venäjän tilanteessa aivan samoin. Jokainen, joka on sotien historiaan vähänkin tutustunut tietää, että sodilla on tietty poliittinen ja konkreettinen tavoite. Venäjän hyökkäyksellä Georgiaan oli poliittinen tavoite turvata Etelä-Ossetian ja Abhasian alueet. Tällaisessa turvaamisessa ei paljon rajoja katsella. Kun tavoite on saavutettu, voidaan sota lopettaa. Typerys Saakashvili sen sijaan hehkutti sodan jälkeen, että he voittivat, kun Venäjä ei vallannut koko Georgiaa ï ei vallannutkaan, kun sen ainoa tavoite oli turvata noiden autonomisten alueiden turvallisuus.

Suorastaan koomiseksi sodan vielä teki se, että kun Venäjä oli sodan jälkeen suorastaan pakotettu tunnustamaan Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyys, niin siitä seurasi varsinaiset kansanjuhlat näissä maissa. Sehän oli lännen mielestä varsinaista demokratian loukkaamista se.

Baltian osalta voidaan vielä todeta, että näissä maissa venäläisen kansanosan poliittiset oikeudet ovat kehnot ï Venäjän uusi vahvistuminen on nyt uhka niille. Niiden on korjattava venäläisen kansanosansa asema.

Suomella ei ole mitään pelättävää Venäjän suhteen, jollemme rupea itse asevoimin valtaamaan Karjalaa takaisin. Silloin teillemme saattaisi ilmestyä rekkajonojen sijasta tankkijonoja tulemassa päinvastaiseen suuntaan, idästä länteen. Muuten meillä ei ole mitään hätää Venäjän kanssa, kunhan osaamme myös visusti välttää kaikenlaiset Nato-haaveilut. Ja rekkajonoistakin selviämme varmasti neuvottelemalla asiasta Venäjän kanssa tai alkamalla verottaa tätä liikennettä. Puutulleista sen sijaan emme selviä, koska halvan puun tuonti Venäjältä oli samanlaista Venäjän luonnonvarojen imperialistista hyväksikäyttöä, johon heikko Venäjä antoi mahdollisuuden.

Kataisen budjettiesityksessä valtiontalous jatkaa entistä linjaansa

Valtiovarainministeri Jyrki Katainen antoi ministeriönsä budjettiesityksen vuoden 2009 osalta heinä-elokuun vaihteessa. Elokuun lopulla pidettiin hallituksen ns. budjettiriihi, josta valmis budjettiesitys viedään syyskuun puolivälissä eduskunnan käsittelyyn. Valmiiksi budjetti saadaan joulukuun puolella.

Kataisen budjetti jatkaa aikaisempien vuosien linjaa. Ehkä kuitenkin vähän hallitus on livennyt kymmenisen vuotta sitten harjoitetusta kaikkein kovimmasta linjasta, vaikka kyllä nytkin köyhiä kyykkyyn laitetaan aivan härskisti. Kovimmillaan valtion budjetit merkitsivät rajuja leikkauksia budjettiin ja sen loppusumman painamista mahdollisimman alas. Periaatteena oli, että kaikki mikä menee julkiselle taloudelle, on yksityisestä bisneksestä ja voitontavoittelusta pois. Nyt suoranaisia leikkauksia ei enää ole tehty, mutta eipä budjettia ole saatu palautettuakaan aikaisemmalle 1980-luvun lopun tasolle. Entinen valtiovarainministeri Sauli Niinistö tosin oli heinäkuussa ennen hallituksen budjettiesityksen julkistamista kovasti huolissaan budjetin ñpaisumisestaò.

Hiukan budjetin loppusummat ovatkin kasvaneet. V. 2003 budjetin loppusumma oli 35,7 mrd. euroa, 2005:n budjetin loppusumma oli 37,6 mrd. euroa, v. 2007:n budjetin loppusumma oli 40,5 euroa ja nyt annettu budjettiesitys vuodelle 2009 on 45,8 mrd. euroa. Budjetti on 158 miljoonaa ylijäämäinen.

Kataisen budjetin punaisena lankana on ollut verohelpotusten ajaminen läpi. Budjetti lähtee väärästä päästä liikkeelle, kun se ensin leikkaa veroja ja katselee sitten, jäikö julkiselle sektorille mitään jäljelle. Lähtökohdan tulisi olla aivan päinvastainen; ensin katsotaan puutteet ja paljonko rahaa tarvitaan. Sitten rahat hankitaan verottamalla lähinnä suuria tuloja ja yritysten voittoja. Vasta lopuksi olisi vuorossa verotuksen tarkastelu. Pieni- ja keskituloisten verohelpotuksiin varmaan varaa jäisikin, jos rahat otettaisiin sieltä, missä rahaa on.

Katainen mainosti verohelpotuslinjaansa ñtasa-arvoisuudellaò, koska se kohdistuu samansuuruisena kaikkiin tuloluokkiin. Niinhän se kohdistuukin, mutta vain prosenteissa laskien. Sen vaikutus on 0,8 ï 0,9% kaikissa tuloluokissa. Köyhälle siitä jää käteen muutama kymppi, jos sitäkään. Kaikkein hyvätuloisimmille se merkitsee useiden satojen eurojen kuukausittaista lisätuloa. Kataisen budjetissa veronkevennyksiin varataan 870 miljoonaa euroa, mutta lisäksi varataan veroasteikkojen korjaukseen 160 miljoonaa euroa ja vielä senkin päälle varataan 370 miljoonaa verotuksen inflaatiotarkastuksiin. Kaikki nämä veroasteikkojen ja inflaatiotarkastukset palvelevat nimenomaan kaikkein hyvätuloisimpia.

Poliittisessa keskustelussa on paheksuttu Kataisen pienituloiset hylkäävää verolinjaa. Yhtenä keinona pienituloisten aseman parantamiseksi mm. Vasemmistoliitto on esittänyt kunnallisverotuksen perusvähennyksen nostamista 3000 euroon.

Jo kesällä hallitus antoi merkittävän lahjan metsänomistajille. Metsäkaupan vauhdittamiseksi heille annettiin 50% verohelpotus myyntituloista jopa takautuvasti. Verohelpotuksen saa käyttää 1. huhtikuuta 2008 lähtien. V. 2010 huojennus laskee 25%. Budjettineuvotteluissa Katainen kuitenkin perui osittain näitä helpotuksia, joka sai metsänomistajat melkein myyntilakon partaalle,

Kuntien asemaa Kataisen budjetti ei juurikaan auta. Kunnat menettävät näissä veronalennustalkoissa Kuntaliiton laskelmien mukaan 400 miljoonaa euroa. Valtio korvaa menetyksen kyllä täysimääräisenä korottamalla vastaavasti valtionosuuksia smalla mitalla. Kuitenkin kunnat menettävät lisää tuloja veropohjan heikentymisen myötä, ja tätä valtio ei korvaa. Kun siis nyt juuri kuntavaalien edellä vaadimme tarpeellisia resursseja julkisen talouden henkilöstön määriin ja palkkaukseen, ei Kataisen budjetti sille anna mitään mahdollisuuksia.

Joitakin yksityiskohtia budjetista

Ruoan arvolisäveron laskemista ei aikaisteta. Arvonlisävero laskee 17%:sta 12%:iin vasta vuoden 2009 lokakuussa. STP:n kanta on, että ruoan arvonlisävero pitäisi poistaa kokonaan. Sensijaan demarit iskevät kirveensä kiveen tässä kysymyksessä väittäessään että veron laskusta tuleva hyöty menee kokonaisuudessaan kaikenlaisille väliportaille. Niin voi tapahtuakin nykyisessä tilanteessa, jossa kaupan keskittymisen seurauksena alaa hallitsevat kaksi suurta ketjua. Jos kaupan alalla vallitsisi todellakin vapaampi kilpailu, hyöty arvonlisäveron alennuksesta tulisi paljon suuremmalla varmuudella tavallisille kuluttajille.

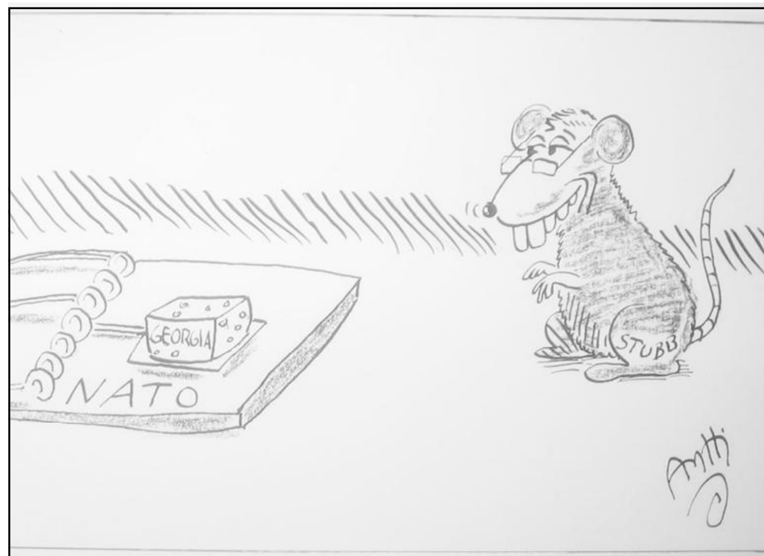
Hallitus nostaa kotitalousvähennyksen 3000 euroon kun se nyt hoivapalveluissa on 2300 euroa ja muissa kuten remonteissa 1150 euroa. Kotitalousvähennystä on käytetty paitsi hoivapalveluihin myös kaikenlaisiin muihinkin kotona tehtäviin korjauksiin kuten remontteihin. Jotain myönteistäkin siis budjetista löytyy. Hallitus nostaa myös työtulovähennystä enintään 600 euroon. Alkoholiverot hallitus jättää entiselleen ja jää katselemaan, miten liikaa alkoholia juoville oikein käy. Tupakkaverotusta budjetti nostaa 10%.

Rahaa budjetissa kuluu etenkin suuriin liikennehankkeisiin yht. 549 miljoonaa euroa; on Venäjän liikenteen rekkajonoja ja niille tarvitaan parkkialueita ja lisäkaistoja, kehärataa aletaan rakentaa pääkaupunkiseudulle, Seinäjoki ï Vaasa rataosuus sähköistetään jne

.

Tavalliselle pienituloiselle budjetti ei anna oikeastaan mitään, kun otetaan huomioon hallituksen jo aikaisemmin tekemät terveyskeskusmaksujen ja lasten päivähoidon lähemmäs 20% korotukset.

Reijo Katajaranta

Välttämättömyyselintarvikkeiden, joukkoliikenteen ja asumisen arvonlisävero nollaksi

Pekka Tiainen, STP:n ehdokkaana Helsingissä

EU-jäsenyyden yhteydessä luvattiin alentaa ruoan arvonlisävero 17 %:iin. Tästä on kulunut aikaa 13 vuotta ja nyt se on vihdoin tapahtumassa, vaikkakaan ei etuajassa vaan vasta v. 2009 lokakuun alusta.

Se ei kuitenkaan ole riittävä toimenpide. Arvonlisäveroa lisättiin EU-jäsenyyden yhteydessä moniin elintarvikkeisiin, joissa se oli aiemmin nolla prosenttia tai sitä nostettiin sellaisissa, missä se oli 7 %. Samoin se lisättiin bussi-, metro-, juna- ja raitiovaunujen lippujen hintoihin 8 %:n suuruisena. Täytenä se lisättiin asumisen vesi- ja jätevesimaksuihin, huoltopalveluihin ja lämmitykseen.

Hintojen nousun kiihtyminen on perusteltu syy karsia näitä veroja pois ja estää elinkustannusten nousua. Karsimisella ovat muutkin perusteensa. Joukkoliikenteen kohdalla ympäristösyyt ovat keskeinen peruste, koska liikenteen ympäristöhaittojen vähentämiseksi ja energian kysynnän ja hintojen nousun hillitsemiseksi on tärkeää, että kasvatetaan joukkoliikenteen osuutta liikenteessä.

Arvonlisävero luo epätasa-arvoa

Tärkeä peruste arvonlisäveron alentamiselle välttämättömyyselintarvikkeissa, asumisessa ja joukkoliikenteessä ovat tasa-arvoja tulonjakosyyt.

Työväenliike on perinteisesti vaatinut progressiivista verotusta tuloerojen lievittämiseksi, jolloin suuremmista tuloista maksetaan suhteessa enemmän veroa. Arvonlisävero ei ole progressiivinen vaan prosentti on sama kaikille. Se on lisäksi kulutusvero. Kulutuksen osuus tuloista on sitä suurempi mitä pienemmät ovat tulot. Tästä syystä pieni- ja keskituloiset maksavat tuloistaan suuremman osuuden kulutusveroa, kuin suurituloiset.

Tästä syystä arvonlisävero on progressiivisen veron vastakohtana regressiivinen vero. Regressiivistä veroa maksetaan sitä suuremman prosentin mukaan mitä pienemmät ovat tulot.

Kun progressiivista tuloveroa kevennetään ja regressiivistä kulutusveroa lisätään, verotuksen rasitus siirtyy kaksinkertaisella painolla pieni- ja keskituloisten suuntaan. Näin on pitkään tapahtunut. Tätä verotuksen eriarvoisuutta on lisännyt se, että varallisuusvero on poistettu ja se suosii rikkaita. Auto- ja alkoholiverokevennyksiä on ollut, mutta elintarvikkeita on verotettu raskaamman päälle.

Hallituksella on ratkaisun avaimet

Seuraavassa budjetissa alennetaan tuloverotusta ja elintarvikkeiden veroa vihdoinkin. Samalla kuitenkin on varoiteltu vuokrien ja energialaskujen 20 %:n korotuksista. Polttoaineen hintojen nousu on ylittänyt sietokyvyn rajan ja tuo veroina valtion kassaan lisää rahaa. Korkoja on nostettu. Elintarvikkeiden hintoja uhkaavat paljon suuremmat korotukset kuin mitä verokevennys korjaa.

Palkkoja alenettiin 1990-luvun laman aikana ja korotuksia on sen jälkeen pidetty pitkään hillittynä. Työtulojen osuus kansantuotteesta on kuitenkin jäänyt alle lamaa edeltäneiden vuosikymmenien tason. Tämä johtuu alentuneesta työllisyydestä.

Voittojen maksimointi johtaa inflaatioon

Työllisyyden parantuessa asioissa on alkanut tapahtua korjaantumista, vaikka työttömyys on edelleen sietämättömän korkeaa. Voittojaan puolustamiseksi hintoja on nyt alettu korottamaan. Tällä on haluttu estää tulonjaon korjaantuminen palkkatyön kannalta oikeudenmukaisemmaksi. Lisäksi on tullut raaka-aineiden ja energian hinnan nousu, joka on haluttu siirtää suoraan kuluttajahintoihin, kuten myös koron korotuksen vaikutus.

Toimenpiteet pieni- ja keskituloisten elinkustannusten nousun pysäyttämiseksi eivät ole lähellekään tarpeeksi järeitä. Välttämättömyyshyödykkeiden suuremmat veron kevennykset ovat välttämättömiä ja hinta- ja vuokrasulut on otettava käyttöön. Eivät esimerkiksi Helsingin Energian kustannusten nousut perustele huikeita hintojen korotuksia.

Huolestuttavia ovat suunnitelmat työnvoimatoimistojen henkilöstön vähentämisestä 1000:lla eli kolmanneksella. Massatyöttömyys on tehnyt henkilökunnan työstä raskasta. Nyt kun työttömyys on alentunut, olisi tilaisuus parantaa palvelua ja paneutua enemmän kuhunkin työnhakijaan ja saada lisävauhtia siihen, että työttömyys alenisi ja saataisiin mahdollisimman monen kohdalla estetyksi. Säästöt tähän kohdistuvat väärin kuten monet muutkin valtion tuottavuusohjelmalla perustellut. Tuottavuus ei parane vaan toiminta heikkenee. Tarpeellisiin asioihin tulee budjettirahoitusta löytyä.

Pekka Tiainen

Edes luomutuotantokaan ei taida nykyisen politiikan raameissa pelastaa maamme elintarviketuotantoa. Politiikkaa on muutettava. Välttämättömyyselintarvikkeiden arvonlisäveroa ei tule alentaa 12 %:ttiin vaan se on poistettava kokonaan.

Pettäjän tie

Tangolaulaja Taisto Ahlgren teki 70-luvulla hitin laululla ñPettäjän tieò. Se istuisi suorastaan hienosti hallituksen ja eduskunnankin tunnusmelodiaksi. Siellä kun on harrastettu kaikenlaista kähmintää ja kun ne ovat vetäneet kansaa huulesta mennen tullen. Lakikaan ole ollut mikään haitta ja jos on ollut, tehtiin jälkeenpäin uusi, jolla laittomuus muuttui lailliseksi.

Vanhasen toinen hallitus rakentaa parhaillaan uutta budjettia. Sen yleispiirteenä näyttää olevan, että hallitus ampuu todella kovilla. Siinä ei sinänsä ole mitään uutta. Presidentti Koivisto (sd) hyväksyi, taustavoimiensa tekemän pitkän aikavälin suunnitelman, jonka linja pitää edelleen. Sitä ovat orjallisesti noudattaneet Sorsan, Holkerin, Ahon, Lipposen ja Vanhasen hallitukset. Niille kaikille on yhteistä Suuren Rahan etu, jota on toteutettu, kun ei ole muuta mahdollisuutta!

Valtionvarain ministeri Jyrki Katainen on ñtyöväenò presidenttiehdokas Sauli Niinistön suojissa oppinut muutaman uuden fraasinkin. Ne hän on opetellut ulkoa sillä ne sopivat joka lähtöön. Katainen puolustaa härskiä politiikkaansa väittämällä, että ne kannustavat työntekoon, palkitsevat ahkeria ja tukevat työllisyyttä. Jos näiden hokemien kanssa tulee vaikeuksia, niin aina voi väittää, että ei ollut eikä ole muuta vaihtoehtoa. Helppoa ja kätevää.

Tulevan vuoden valtion budjettiriihestä Kataisen tärkein viesti oli, että ensi vuonna ostovoima kasvaa. Palkat noussevat 5,1, josta inflaatio vie 2,8, mutta veronkevennykset tuovat 1,2, joiden jälkeen tulojen reaalikasvu on 3,5 prosenttia. Katainen kertoi asiansa ihan tosissaan ja vakavalla naamalla ilman epäilyksen häivää ï hirmuinen inflaatiokin on vain ohimenevä piikki.

Ministeriä on johdettu harhaan tai hänellä pokka piti, vaikka hyvin tiesi harrastavansa pelkkää huulenheittoa. Takapirut nimittäin tietävät, että hallituksessa ei ole valmisteilla lakeja, jotka takaisivat palkkojen reaaliarvon ja pysäyttäisi inflaation. Päinvastoin! Seitsemän viimeistä hallitusta ovat harjoittaneet määrätietoista kahden käden politiikkaa; oikea ojentaa ja vasen vastaanottaa. Hallitus antaa toisella kädellä ja ottaa toisella saman takaisin ja korkojen kanssa.

Vanhasen hallitus kulkee edeltäjiensä viitoittamaa pettäjän tietä.

❑ ❑ ❑

Katainen oli sanomisessaan ehdoton, siis ehdottoman epärehellinen. Hän on moneen kertaan korostanut, että kaikki työ on yhtä arvokasta. Selvä, siitä voi olla yhtä mieltä. Kuitenkin kolme neljäsosaa saa palkkana alle 3000 euroa kuukaudessa. Heillä (2006) keskituntipalkka oli vaivaiset 8,25 euroa. Jos kaikkien työ on yhtä arvokkaasta, silloin jokaisen nokan palkan olisi pitänyt olla 16 euroa ja 40 senttiä tunnissa. Eipä ollut!

Sanomattakin on selvää, että Katainen ei mene selittämään Liliukselle ja muille tuhansien eurojen tuntipalkkojen veteville, että kaikki työ on yhtä arvokasta. Sen enempää Kokoomus, Kepu kuin muutkaan eduskuntapuolueet eivät halua irti paskan jauhamisesta. He jatkavat matkaansa Pettäjän tiellä.

Katainen on selittänyt, että kun kaikki työ on yhtä arvokasta, on veronalennuksenkin oltava yhtä suuri 1,2 prosenttia kaikille. Hallitus on toitottanut, että 800 miljoonan veronalennus annetaan kaikille palkansaajille ja eläkeläisille. Kuinka lopulta käy?

Viimeisen verotilaston mukaan alle 2 916 euroa sai 82,7 prosenttia tulonsaajista. Heidän veron alennuksensa olisi 1 - 35 euroa, keskimäärin noin 15,0 e/kk. Toisen ryhmän, jossa oli 17,9 prosenttia tulonsaajista, tulot ovat 2 917 - 24 999 euroa. Heille veronalennusta tulee 35 - 300 euroa, keskimäärin 47,46 e/kk. Kolmannessa ryhmässä oli 0,1 prosenttia tulonsaajista. Heillä veron alennus on vähintään 300 euro kuukaudessa ilman ylärajaa.

Pienituloisia on siis **yli neljä viidesosaa**. Tasaprosentin mukaan he saavat jaettavasta alennuspotista 306 miljoonaa euroa (38 %) ja suurituloisten **vajaa viidennes** saa 494 miljoonaa euroa (62 %). Kataisen alleviivaama väite, että suurituloisten verojen alennus ei maksa valtiolle paljon mitään, on siis raakaa petosta.

Kevennysten toimen julma juoni on siinä, että em. pienituloisia on yli 3,5 miljoonaa, joista lähes 1,4 miljoonaa tulonsaajaa (32,1 % kaikista tulonsaajista) joiden tulot ovat niin pienet, että he maksoivat vain kunnallisveroa. Yli neljänsadantuhannen tulonsaajan (10,1 % kaikista tulonsaajista) tulot olivat vieläkin pienemmät. Heiltä ei peritty lainkaan veroa. Veronalennuksen ulkopuolelle jää pienten tulojen saajista yhteensä 1,8 miljoonaa henkeä (42,2 % kaikista tulonsaajista). Tässä on törkeyden huippu!

Valtaviksi paisuneista tuloeroista piittaamatta hallitus vaatii, kuten pääministeri Vanhanen on taas kerran julistanut, että alhaisilla palkkasopimuksilla (ei siis Kataisen 5,1 % korotuksilla!) ensivuonna katkaistaan inflaatio. Hallituksen veropolitiikalla vedetään köyhää turpiin ja annetaan vauhti tuloerojen kasvulle.

Totuus on, että verot eivät ole kansan ongelma ï sitä ovat vain liian pienet palkat ja eläkkeet. Sitä ei korjata millään veronalennuksilla.

❑ ❑ ❑

Muutaman euron valtionveron alennuksilla kukaan ei tee mitään varsinkaan, kun valtio ottaa, ja nopeasti, ne eri tavoin takaisin. Tästä on kokemusta vaikka millä mitalla. Tuoreena esimerkkinä on, että kun valtio pakotti kunnat nostamaan palvelumaksuja 60 miljoonalla eurolla, niin saman rahan se ottaa itselleen alentamalla valtionosuuksia.

Jos kunnille olisi annettu koko veronalennuspotti ja valtionosuudet olisi pidetty ennallaan, kunnat olisivat saaneet 860 miljoonaa euroa. Sillä rahalla kunnat olisivat voineet tehdä kummia, vaikkapa palkata 35 000 uutta työtekijää.

Valtio ja sen Vanhanen, Katainen ja kumppanit, nuo Pettäjän tien kulkijat, ovat kaiken pahan alku ja juuri. Tulevissa kunnallisvaaleissa heille on annettava sellainen potku persuksille, että muistavat sen ja muistavat pitkään.

Kai Kontturi

Inflaatio ï köyhät kyykkyyn

Kova pääomapiirejä hyödyttävä ns. uusoikeistolainen politiikka on nykyisen inflaation todellinen syy. Vain STP:n liittolaistensa kanssa ajama politiikan suunnan muutos tekee mahdolliseksi todellisen sosiaalisen oikeudenmukaisuuden.

Jokainen tuntee kukkarossaan, että tulot eivät tahdo riittää, kun hinnat nousevat ja nousevat. Tämä hintojen karkaaminen on inflaatiota. Se on kapitalismiin kuuluva ilmiö, jolla duunarit ja muut köyhät lyödään kyykkyyn. Kapitalismissa on yleisesti omaksuttu ajatus, että vasta hintojen työn tuottavuutta nopeampi kasvu tarkoittaa inflaatiota. Se ei ole totta.

Kokemuksestaan kaikki tietävät, että hintojen tuloja nopeampi nousu on inflaatiota. Se laskee kansan elintasoa. Sanotaan, että inflaation syy on työläisten palkan korotusten, ei kapitalistien. Inflaatio koskee erityisen raaâsti niihin, joiden tulot ovat vähentyneet tai vähenevät samanaikaisesti hintojen kovan nousun kanssa. Jo nyt työttömyyden ja pätkätöiden kierteessä elävien joukko on yli puolet työvoimasta. Heihin inflaatio iskee todella kovalla kädellä.

Inflaatioprosentti ei kuulu meille tarjotuista tiedoista kaikkein luotetuimpiin, sillä se lasketaan vain ennalta sovituista tavaroista. Niistä saadaan tavarakori, jonka hinnan muuttumista seurataan. Rajoitettu menetelmä ei ole kovin vakuuttava.

Tavarakoria parempi kuva saadaan, kun verrataan koko kulutusmenojen hintojen muutosta. Sen mukaan kaudella 1981ï 1990 inflaatio oli keskimäärin 6,5 prosenttia ja 1991ï 2006 keskimäärin 2,1 prosenttia vuodessa. Tällä hetkellä virallinen yli neljän prosentin inflaatio hamuilee jo 80-luvun tasoa, sillä kaikkien tilastokikkojen vuoksi todellinen hintojen nousu voi olla, ja on tuntuvasti virallista lukua suurempi. Kun hintojen nousu välttämättömyystavaroissa on muita tavaroita suurempi, silloin kädestä suuhun elävien pienituloisten inflaatiokin on keskimääräistä korkeampi. Kun pienituloisten inflaatio on muita suurempi, silloin elintason laskukin on muita rajumpi.

Ristiriidat ja inflaatio

Palkkatyöläisille on aina hoettu, että palkkojen korotukset aiheuttavat inflaation. Yhtä kauan laitavasemmistosta on osoitettu, että väite on pelkkää pötyä. Vuosi 2006 käy esimerkistä. BKT:stä palkkojen osuus **laski** 1,3 prosenttia. Myös sen muiden osien osuus **laski** 1,6 prosenttia, mutta voittojen osuus **kasvoi** 4,7 prosenttia. Näin yksin voitot aiheuttivat tuntuvan 1,8 prosentin inflaation. Työmarkkinoilla ei ole kysymys inflaatiosta vaan tulonjaosta.

Lienee sanomattakin selvää, että markkinoilla kapitalistit myyvät tavaroita niin korkealla hinnalla kuin suinkin mahdollista. He haluavat tavaroistaan kunnon voiton palkoista riippumatta. Kapitalistinen ahneus on inflaation tärkein tekijä.

Inflaatioon vaikuttaa sekin, kuinka paljon kapitalistiset keskuspankit painavat (uutta) rahaa. Kapitalisteista riippuu myös kysynnän ja tarjonnan tasapaino, jonka järkkyminen synnyttää inflaatiota tai sen vastakohtaa deflaatiota. Kansan ostovoimakin riippuu kapitalisteista. Hintoja korottamalla kapitalistit saavat enemmän voittoa, mutta se lisää inflaatiota. Inflaatiota syntyy siitäkin, että voittoja kasvatetaan heikentämällä laatua ja pienentämällä määriä hintoja alentamatta. Nämä ristiriidat kuuluvat kapitalismiin. Ne ovat inflaation ja väestön elintason alentumisen lähteitä.

Inflaatio ilmaistaan vain yhdellä prosenttiluvulla, vaikka sen vaikutukset ovat erilaiset eri tuloryhmissä. Tuntuvatkaan hinnankorotukset eivät juuri vaikuta suuri- ja hyvätuloisten elintasoon. Heillä on pelivaraa. Kolme neljäsosaa tulonsaajista on keski- ja pienituloisia. Heillä ei ole pelivaraa. Siksi alhainenkin inflaatio voi ylittää heidän tulojensa kuvitellun tai mahdollisen kasvun ja elintaso laskee. Pienempiin tuloihin jokainen inflaatioprosentti on liikaa.

Matalan inflaation kausi

Kuten edellä nähtiin, niin kautta 1991ï 2007 voidaan pitää matalan inflaation kautena. Sitä leimasi kaksi tekijää, joiden seuraukset ulottuivat koko kansantalouteen.

Ensimmäinen radikaalisti vaikuttanut tekijä oli 90-luvun alussa voimaan tullut tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuminen. Sen seurauksena talouden rakenne muuttui merkittävästi. Vuonna 1990 tuonnin osuus tuotannosta oli 25, viennin 22 ja kotimaan 53 prosenttia. Vuoden 2006 lopussa osuudet olivat 39, 48 ja 13. Kotimarkkinatuotanto ei pystynyt kilpailemaan ulkomaisten suuryritysten halpatuontia vastaan. Niinpä tuonnin osuus kasvoi, 14 prosenttiyksikköä (56 %). Tuonnin kasvun vuoksi 50 000 yritystä lopetti toimintansa ja **omavaraisuudesta menetettiin** 40 prosenttiyksikköä (75 %).

Suuryritysten kilpaileva halpatuonti piti hintoja suhteellisen alhaalla. Samaan aikaan työttömyys räjähti käsiin. 200 000 työttömän lisäksi työpaikkojen häviämisen vuoksi tuli vielä 350 000 uutta työtöntä. Siitä seurasi työvoiman halpamyynti. Nolla tai muuten heikot tupot jarruttivat palkkakehitystä ja vauhdittivat kapitalistien voittojen kasvua. Työvoiman halpamyynti on merkinnyt aiemmin epätyypillisten työsuhteiden muuttumista tyypillisiksi, kun **yli puolet työvoiman työsuhteista** muuttui osa- ja määräaikaisiksi, pätkätyösuhteiksi. Niillä on lisätty voittoja ja toisaalta poljettu palkkoja, kiristetty työvauhtia, synnytetty huolia ja näköalattomuutta.

Työn tuottavuus ja työn voimaperäisyyden raju koveneminen on kiihdyttänyt voittojen kasvua. 1980-luvulla työn tuottavuus kasvoi 0,7, mutta 1990-luvulla hurjat 21,4 prosenttia **tuotantoa nopeammin**. Se on tuonut voittoa ilman merkittäviä hinta- ja inflaatiopaineita.

Toinen tekijä oli pääomien vienti. Pääomien vapauttaminen tapahtui asteittain 1986ï 1990. Sen ensimmäinen seuraus oli, että pankit ottivat lyhyessä ajassa merkittävät määrät ulkomaista velkaa. Tätä velkarahaa pankit antoivat jokaiselle halukkaalle. Pankit odottivat suuria korkovoittoja. Mutta kun tavaroiden liikkumavapaus tuhosi yrityksiä ja aiheutti työttömyyttä meni velallisilta maksukyky, josta seurasi pankkikriisi.

1990-luvun puolivälin jälkeen pääomavirta kääntyi. Sen maastavienti sai uutta vauhtia, kun voittoja ei investoitu kotimaahan ja kun suomalaisia yrityksiä myytiin ulkomaalaisomistukseen. Vuonna 1990 suomalaisia pääomia oli ulkomailla 27,5, mutta 2006 niitä oli 342,2 miljardia euroa. Pääomien vienti kasvoi yli 1.144 prosenttia!

Mitättömiksi vakiintuneiden investointien, kotimarkkinatuotannon ja ulkomaisen tuonnin sekä heikkojen tupojen ja työn voimaperäisyyden kasvun seurauksena inflaatiopaineet ovat pysyneet maltillisina. Nyt näyttä siltä, että näiden tekijöiden yhteisvaikutus voittojen nopean kasvun takaajina on pääosin kuljettu. Siksi voi pelätä, että tuonnin (raaka-aineet, energia) kallistuminen ja enimmäisvoittojen hankkiminen vaatii hintojen korottamista. Yhdessä ne enteilevät matalan inflaatiokauden päättymistä.

Keinottelu ja inflaatio

Inflaation tekijöihin kuuluvat myös pääomilla keinottelut. Yalen yliopiston professori Immanuel Wellerstein toteaa, että 1400-luvulta alkaen Länsi-Eurooppa ja Yhdysvallat hankkivat valtavia voittoja hyödyntämällä (!) mm. Afrikan köyhimpien maiden raaka-aineita. Nyt kapitalistinen järjestelmä on menettämässä tehoaan, sillä entisen kaltaisia suuria voittoja saa enää vain keinottelulla, jossa rahalla tehdään rahaa. Wellerstein toteaa, että se ei pitkälle kanna!

Maailmanlaajuinen keinottelutalous on saavuttanut uskomattomat mittasuhteet. Maailman tuotantovälineiden (2005) arvo, johon sisältyy maa- ja vesialueet, on **300ï 400 tuhatta miljardia dollaria**. Mutta jo viimevuonna maailmalla liikkui joutilasta keinottelurahaa noin **500 tuhatta miljardia dollaria**! Se on sijoitettu hyödyke-, osake-, luotto-, valuuttaja korkojohdannaisiin, joilla sijoittajat ja erilaiset rahalaitokset käyvät monimutkaista kauppaa (Pekka Tiainen, KÄ 3/07).

Keinottelussa on siis enemmän pääomia kuin tuotantovälineissä!

Se on valtava kupla, kun sillä ei ole reaalista katetta. Tämän mielettömän kuplan puhkeamisen seurauksia ei tiedä kukaan. Se on kuitenkin selvää, että aikanaan siitä tulevat mielettömät tappiot maksaa kansa. Niin on käynyt ennen ja niin käy vastakin.

Keinottelurahan määrä kasvaa vielä. Se kasvaa niin kauan, kun kapitalistit siirtävät sinne uutta rahaa, jota kertyy omaisuuden myyntivoitoista, tuotannon voitoista, säästöistä, **eläkerahastoista** jne.. Kasvu jatkuu niin kauan, kun kapitalistit pystyvät keinottelulla nostamaan esimerkiksi jo nyt yliarvostettujen osakkeiden hintoja, mutta myös raaka-aineiden kuten ruuan ja öljyn hintaa ja hankkimaan siten uutta voittoa. Tämän maailmalaajuisen keinottelun aiheuttamat valtavat hinnannousut kuluttajat maksavat osin välittömästi, mutta myös välillisesti, kun nousseet (raaka-aine) hinnat siirtyvät muihin tuotteisiin. Inflaatio ja inflaatiopaine kasvavat. Lisäksi EU vaatii, että mm. öljytuotteiden hintoja nostavaan veroautomaattiin ei saa koskea, joten sekään ei helpota inflaatiopainetta eikä jarruta inflaatiota.

Mikä neuvoksi?

Inflaation yksinomainen syy on kapitalistien rajaton voiton tavoittelu ï kulut alas ja hinnat ylös. Nykyoloissa mahdollisuudet inflaation torjumiseksi ovat vähäiset. Inflaation kurjistavat vaikutukset voi kuitenkin pätevästi ja kätevästi torjua hintojen nousun (yli-) kompensoivalla palkka- eläke- ja sotuindekseillä tai hintasäännöstelyllä. Sen suhteen on varmaa, että tästä kaikki vapaakaupan ja kapitalismin nimeen vannovat ylimielisesti parahtavat ï mahdotonta!

Mutta mikään inhimillinen ei ole mahdotonta. Kun inflaation torjumisessa ei auta kauniit puheet ei loitsu eikä rukous, on tehtävä se, mikä on tarpeen. Köyhien sijasta inflaatiopeikon voi iskeä maan rakoon, jos palkkatyöläiset niin haluavat. Kysymys on luokkataistelusta, joka vaatii, että työläisten on liityttävä yhteen ï vain yhteisvoimin kapitalisteja suosiva tulonjakopolitiikka voidaan muuttaa palkkatyöläisiä ja koko väestöä suosivaksi.

Kai Kontturi

TONTINVUOKRAAJAT TAIVASALLA

Telttaleiri-mielenosoitus senaatintorilla 23.-24.9.2008
Päätunnuksena
ñVuokraamme kaupungilta tonttimaata teltta-asumiseenò

Tiistaina 23.9.

- **Telttojen ja rekvisiitan pystytys sekä muut valmistelut alkavat noin klo 14. Telttoja voi tuoda iltamyöhäiseen saakka.**
- **Tapahtuman avajaiset klo 17**
- **Puhujaksi pyydetty kaupungin edustaja**
- **Julkistetaan valtuustoryhmien vastaukset Tontinvuokraajien esityksiin (Tontinvuokraajat-liikkeen puheenjohtaja Heikki Tervahattu)**
- **Muuta ohjelmaa valmisteilla**
- **Yöpyminen senaatintorin teltoissa**

Keskiviikkona 24.9.

- **Klo 14-18 kaupunginvaltuutetut ja valtuustoehdokkaat kutsuttu tapaamaan kansalaisia (valtuuston kokous alkaa klo 18 senaatintorin liepeillä)**
- **Valtuustoehdokkailta kerätään sitoumuksia Tontinvuokraajien esitysten tueksi**
- **Valtuustoehdokkaille jaetaan halpaa tonttimaata erittäin arvokkaalta paikalta (arvaa mistä?)**
- **Muu ohjelma valmisteilla**

Järjestää Tontinvuokraajat-kansalaisliike
Lisätietoja http://tonttivuokrat.wordpress.com
Yhteydenotot (tiedot annetaan myöhemmin)

Helsinki on rikas kuin Kroisos!

Helsinki on rikas kaupunki. Siitä huolimatta se pyrkii nostamaan kaupungin tonttien vuokria asukkaille moninkertaisiksi sekä keräämään sosiaali- ja terveystoimelta perusteettomasti yhä kasvavia sisäisiä vuokria. Kuvassa kaupungin vuokratonttien vuokrankorotuksia vastaan kamppaileva kansalaisliike esittelemässä vaatimuksiaan päättäjille alkuvuodesta.

Helsingin kaupunginhallituksella enempää kuin kaupunginjohtajalla asiat eivät näytä olevan hanskassa, kun ne ilmoittavat terveyskeskusmaksujen tulevan käsittelyyn vasta budjetin yhteydessä ja että niiden suhteen ñei vielä maanantaina ole tehty päätöksiä suuntaan tai toiseenò (HS tiistaina 12.8.08). Kuitenkin 4.8.08 käynnistä terveysasemalla sain laskun, jossa jo oli 16,4 prosentin korotus. Kummallista!

Tässä asiassa ketunhäntä on jonkun kainalossa tai joku on toiminut omavaltaisesti. Mahanpohjassa on hieman sellainen kutuina, että kyse taitaa olla molemmista. Tuntuu siltä, että hintoja halutaan nostaa, vaikka siihen ei ole mitään tarvetta. Helsinki on rikas ja sen ylijäämät ovat valtavat.

Kaupungin talous on kehittynyt todella mallikkaasti. Vuoteen 2005 verraten 2007 vero- ja toimintatulot ovat kasvaneet 555,4 miljoonaa euroa (15,7 %), mutta toimintamenot, kuntalaisten hyvinvointimenot, vain 339,9 miljoonaa euroa (10,8 %). Näin kaupunki säästi palveluista ja kasvatti vuosikatetta 215,5 miljoonaa euroa (65,4 %). Viime vuonna koko vuosikatteen lisäys ja rapiat päälle käytettiin investointeihin, jotka kasvoivat 225,4 miljoonaa euroa (53,3 %).

Kolmen viimevuoden aikana vuosikatetta ja satunnaisia tuloja kertyi 1 766,4 miljoonaa euroa ja omaisuuden myyntivoittoa tuli 754,5 miljoonaa joten kaupungin vapaasti käytettävien rahojen määrä kasvoi yhteensä 2 520,9 miljoonaa euroa. Siitä käytettiin investointeihin 1 638,2 miljoonaa, kun säästöön pantiin 882,7 miljoonaa euroa. Kaupungin omalaatuisten tuloslaskelmien mukaan ylijäämät (748,4 milj.e) ovat vähän pienemmät.

Kaupunki on omaksunut kirjanpitotavan, josta yksikään yritys ei uskalla nähdä edes unta. Yksikään yritys ei voi eikä uskalla kirjata pääomaansa kuluina tai poistoina poistettua omaisuutta. Helsinki uskaltaa. Se on maan tapa! Näin julkiset palvelut näyttävät todellista kalliimmilta, kun verorahoilla rakennetut ja velattomat kiinteistöt maksatetaan kaupunkilaisilla yhä uudelleen ja uudelleen ajasta loputtomaan iankaikkisuuteen saakka.

Tästä voi esimerkkinä todeta, että vuoden 2008 Sivistys- ja henkilöstö- sekä Sosiaali- ja terveystoimi maksavat tilojensa ylläpitokustannusten lisäksi perusteetonta sisäistä vuokraa noin 165 miljoonaa euroa. Sillä voisi esimerkiksi palkata 4 700 uutta työntekijää. Mutta ei, kun sisäisillä vuokrilla, kerätään rahaa säästöön ja investointeihin.

Katsotaan asiaa miltä kantilta tahansa, niin Helsingin virkamiesten ja toimielinten sekoilu ainakin terveyskeskusmaksuissa on aivan uskomatonta. Helsingillä ei ole mitään tarvetta säästöjen kasvattamiseen eikä terveyskeskus- tai muidenkaan maksujen korotuksiin.

Kai Kontturi
Helsinki

Suomalainen sokerituotanto myytiin Saksaan

Yhä harvemmassa tulevat näkymään syksyisin pelloillamme niin tutut sokerijuurikas aumat, jotka odottavat kuljetusta sokeritehtaalle. Monilla Etelä-Suomen alueella juurikas oli monelle viljelijälle merkittävä tulonlähde. Siitä on saatu nyt EU-politiikan johdosta luopua.

Eurooppalainen sokerituotanto on ollut myllerryksessä viimeiset vuodet. EU:n tavoitteena on ollut leikata sokerituotantoa EU:ssa 17-18 miljoonasta tonnista 13-14 miljoonaan tonniin. Uudistuksen myötä sokerituotanto keskittyy Keski-Eurooppaan, missä tuotanto-olosuhteet ovat suotuisimmat. Pohjois-eurooppalainen sokerin viljely ja valmistus häviävät vähitellen. Viimeisin liike tässä pelissä on ollut Suomen ainoan sokeritehtaan myynti saksalaiselle sokerijätille.

Suomen sokeriteollisuus juontaa juurensa viime vuosisadan alkuun. Vuonna 1919 aloitti sokeritehdas Salossa. Vuonna 1948 käynnistyi Turengin tehdas ja vuonna 1953 Kotka, Naantali sekä Säkylä. Maamme sokeritehtaiden alasajo alkoi jo vuonna 1970, jolloin Kotkan tehdas lopetti toimintansa. 1990 luvun lopulla lopetettiin Naantalissa ja Turengissa ja 2000 luvulla Salossa. Viimeinen Suomessa sijaitseva sokeritehdas on Säkylässä. Tanskalainen Danisco myi nyt kesällä osuutensa (80 %) saksalaiselle Nordzukerille. Saksalaisyhtiö maksaa sokeritoiminnoista 5,6 miljardia Tanskan kruunua eli noin 700 miljoonaa euroa.

MTK tyytyväinen

MTK:n mukaan Nordzuckerin tulo Sucrosin omistajaksi Daniscon tilalle turvaa suomalaisen juurikkaanviljelyn ja sokerintuotannon tulevaisuuden. Kauppa oli MTK:n mukaan suomalaisten juurikkaanviljelijöiden kannalta odotettu ja tervetullut. Kaupan myötä avautuu mahdollisuus tarkastella viljelijöiden osuutta suomalaisen sokeriteollisuuden omistajina, nykyisen raaka-aineen toimittajan roolin lisäksi. Nordzucker on jo valmiiksi viljelijöiden omistama. Tilanne ei välttämättä ole kuitenkaan näin auvoinen.

Sokerintuotanto jatkaa keskittymistä

Danisco Sugarin oston jälkeen Nordzucker laajenee koko Itämeren alueelle. Se saa kaupan myötä tuotantolaitoksia Tanskan, Ruotsin ja Suomen lisäksi myös Liettuasta. Se saa myös markkina-alueita Norjasta, Latviasta ja Virosta, joissa ei ole omaa tuotantoa. Nordzucker kasvaa Euroopan toiseksi suurimmaksi sokeriyhtiöksi. Tällaisessa sokerijätissä Säkylän tehdas on mitättömän pieni tekijä, jota ei kannattane ylläpitää parintuhannen suomalaisen sokerijuurikkaan viljelijän vuoksi.

Saksalaisyritykset ovat kasvaneet ostamalla paljon teollisuutta Itä-Euroopan maista. Eurooppalaisen sokeriteollisuuden keskittyminen jatkuu. Pääsyy on Euroopan unionin sokeriuudistus, jonka jälkeen sokerintuotanto on kokonaan loppunut jo Irlannissa, Latviassa ja Sloveniassa. Jäljelle jääneet eurooppalaiset yritykset joutuvat miettimään, miten ne vastaavat kasvavaan tuontipaineeseen.

Eurooppalainen sokeriteollisuus kasvaakin Euroopan ulkopuolelta. British Sugar on investoinut Afrikkaan ja Kiinaan. Ranskalainen Tereos vastaavasti Brasiliaan. Kaikki merkittävät eurooppalaiset sokeriyritykset tekevät jo lisäksi bioetanolia.

Suomen maatalous kuihtuu?

EU:n perusperiaatteiden kanssa hyvin linjassa oleva toimintojen keskittäminen suurempiin yksiköihin palvelee osakkeenomistajien etuja. Suuremmissa yksiköissä tuotteista saatavaa hintaa voidaan alentaa voittojen silti kärsimättä. Tällä tavalla kilpaillaan pois markkinoilta pien- ja vähän suuremmatkin yritykset. Syrjäseutujen, niin kuin Suomikin on EU:n vallan ytimestä katsoen, kohtalona on näivettyminen ja kenties raaka-aineiden tuottajan osa.

Suomen kannalta tilanne on huolestuttava. Tuotantorakenne yksipuolistuu, maaseutu autioituu ja huoltovarmuutta nakerretaan pala palata. Riippumattoman valtion pitäisi pystyä itse tuottamaan merkittävä osa tarvitsemistaan elintarvikkeista. EU:n myötä tätä huoltovarmuutta on vuosi vuodelta menetetty. Nyt vaakalaudalla on sokeri. Jatkossa voi olla yhä vaikeampi kampeutua EU:sta takaisin itsenäisten valtioiden joukkoon. Mutta sehän tietenkin on EU-eliittimme tarkoituskin!

Juha Kieksi /KÄ

Pienhiukkaset tappavat

Antero Nummiranta, STP:n ehdokkaana Helsingissä.

Autoliikennettä Mannerheimintiellä. Vaikka Helsinki on vielä suhteellisen pieni kaupunki todellisiin suurkaupunkeihin verattuna, nousevat liikenteen hiukkaspäästöt täälläkin ruuhka-aikoina hengenvaarallisiin lukemiin.

Keväällä osallistuin Pasila- projektin asukastilaisuuteen pääkirjastossa. Siellä kerrottiin Keski-Pasilan suurisuuntaisista rakentamissuunnitelmista. Aivan sivujuonteena luennoitsija mainitsi, että jos liikennemäärät lisääntyvät nykyiseen tahtiin, niin Mannerheimintien varrella asuminen tulee kieltää jo parin vuoden päästä. Asiahan kuulosti niin kamalalta, että tutkin hieman asiaa tarkemmin.

Kaikillehan on tuttua keväinen katupöly ja esimerkiksi Venäjän metsäpalojen henkeen käyvä katku. Savupiipputeollisuutta Helsingissä ei enää ole. Mikä sitten on niin vaarallista, että asuminen käy hengen päälle?

Pienhiukkaset ovat pahin ilman epäpuhtaus ihmisen terveydelle. Yhdyskuntailman saasteen vakavimmat haitat liittyvät nykytiedon mukaan pienhiukkasiin. Kansallisessa ympäristöterveysohjelmassa on arvioitu erityisesti pienhiukkasten aiheuttavan Suomessa vuosittain 200-400 ennenaikaista kuolemaa, 30 000 astmaoireiden pahentumista ja 30 000- 40 000 lasten hengitystieinfektiota.

Pienhiukkasia tulee rajojen yli Baltiasta, Keski-Euroopasta mutta paikallisesti hiukkasia syntyy liikenteen päästöistä.

Terveydelle haitallisia epäpuhtauksia ovat hengitettävät hiukkaset ja pienhiukkaset, hiilimonoksidi, typpioksidi, rikkioksidi, hiilivedyt ja raskasmetallit.

Herkät hengitystie- ja sydänsairaat sekä pienet lapset voivat saada oireita. Astma, keuhkoahtauma- ja sepelvaltimotauti sekä sydämen vajaatoiminta ovat pienten ja vastasyntyneiden lasten ohella suuressa vaaravyöhykkeessä.

Toisin, kuin metsäpalosavut ja keväinen katupöly (hankalia nekin), pienhiukkaspäästöt eivät haise eivätkä näy, mutta ovat kuolemaksi jo nyt. Helsingin kaupunki ja YTV ovat avanneet nettisivut, joista voi seurata päivittäin ilmanlaatua mittauspisteissä. Vaaralliset ohjearvot ylitetään jo nyt useita kertoja vuodessa.

Ohjearvot ovat ympäristösuojelulain perusteella ohjeellisia eikä niihin sisälly automaattisia velvotteita. EU:n raja-arvon ylitys velvoittaa raportoimaan ylityksen syyt. Kokonaisuudessahan asia liittyy maapallon ilmastomuutokseen ja on elämän ja kuoleman kysymys.

Voimme vaikuttaa itse tupakoinnin lopettamisella paljon asiaan perhetasolla. Kosteus- ja homeongelmat ovat jo isompi kysymys mutta mitäpä mahdamme kaukaa, jo tuhansien kilometrien päästä tuleviin ilman epäpuhtauksiin.

Kunnallisella tasolla tulee mieleen liikenne ja kaavoitus, missä äänestäjä voi asioihin vaikuttaa.

-Joukkoliikenteen vuoroja lisätään

-Joukkoliikenne muutetaan maksuttomaksi

-Autoilua rajoitetaan keskustassa

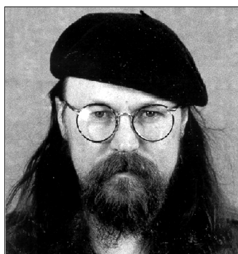
Jotta Hämeentien ja Mannerheimintien varrella voisi vastakin asua, on toimenpiteitä puhtaan ilman puolesta nopeutettava ja tehostettava jo nyt.

Puhdas ilma NYT.
Lipun hinnat alas.
Tie auki joukkoliikenteelle.

Antero Nummiranta

lähteet: Kansanterveyslaitoksen, Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen ja YTV:n nettisivut ja tutkimusraportit

Kehitysvammaisuudesta

Matti Laitinen, STP:n ehdokkaana Helsingissä

Kävimme poikamme kanssa kesäkuussa erään viikonlopun aikana Kumpulan kyläjuhlilla, syömässä armenialaisessa ravintolassa ja Maailma kylässä ï festivaaleilla. Kohtasimme tuhansia ihmisiä. Kuuntelimme bändikoulun rokkia ja kansainvälistä musiikkia. Haistelimme etnisten ruokien tuoksuja sekä tutustuimme kansalaisjärjestöjen esittelypisteisiin. Aurinko paistoi ja ilma huokui solidaarisuutta.

Poikamme on vaikeasti kehitysvammainen. Perheessä keskuudessa hän on ensisijaisesti sen jäsen ja vasta toissijaisesti kehitysvammainen ihminen. Hänen tietoyhteiskuntataitonsa ovat olemattomat. Viikonlopun aikana me näimme vain muutaman poikamme kaltaisen henkilön. Kätkevätkö suomalaisten kehitysvammaisten omaiset lapsensa niin syvälle sydämiinsä, että heidän olemassaoloaan on lähes mahdoton havaita?

Suomen puolustusvoimat lähettivät alkuvuodesta pojallemme kirjeen, jossa häntä kehotettiin käymään kutsuntoja varten lääkärintarkastuksessa ja saapumaan sakon uhalla syksyllä 2008 kutsuntoihin. Me lähetimme kutsuntaviranomaisille B-lausunnon ja ilmoitimme poikamme soveltuvan huonosti tykistöön, panssarivoimiin, lennostoon ja laivastoon.

Suomi sijoittuu YK:n ylläpitämän Inhimillisen kehityksen indeksillä mitattuna 11. sijalle. Suomen sosiaaliturvajärjestelmä on eräs kehnoimpia Euroopan unionissa. Maastamme löytyy yli 600 000 köyhyydessä elävää ihmistä. Mielenterveyden häiriö on yleisin työkyvyttömyyseläkkeelle joutumisen/pääsemisen syy.

Ihminen ihmistyy ihmisyhteisössä. Kehitysvammainen ei poikkea tässä muista ihmisistä. Suomessa elää yli 30 000 kehitysvammaista. Markkinataloudessa ihmisen tärkeimmät ominaisuudet ovat tuottavuus ja näyttävyys. Ihmisen menetettyä ensin mainitun attribuuttinsa hän tulee tarpeettomaksi. Suomessa perusturvan karsinta- ja säästölinjaa edustaneet hallitukset ovat tukeneet toimillaan tehokkaasti tämän asian toteutumista.

Matti Laitinen
Helsinki

Matti Laitinen yhdessä poikansa Aarnin kanssa. Aarnilla on vaikea Downin syndrooma. Siitä huolimatta elämää ja vauhtia pojassa riittää.

Ruohonjuuritasolta näkee ruohonjuuritason ongelmat ja tarpeet

Rosa-Maria Keskivaara, STP:n ehdokkaana Helsingissä

Taas on kulunut 4 vuotta edellisistä kunnallisvaaleista ja ikäväkseni huomaan omalta osaltani - ja monien muiden osalta, että siinä ajassa on mm. oman asuinalueeltani onnistuttu alasajamaan perusterveydenhuollon palveluja lopettamalla terveysaseman toiminta Myllypurosta ja laskemalla asumistukea, nostamalla korkean lääketuen ñkattoaò ja jättämällä pois monia lääkevalmisteita kokonaan pois Kelan korvauksen piiristä. Silti eläkkeet eivät nouse ja verohelpotukset, yllätys yllätys, eivät koske eläkkeitä edelleenkään!!?

Työssä ihmisten ñmehustustaò jatketaan ja näin tulee lisää ns. ñnuoria työkyvyttömyyseläkeläisiäò alkaen 35 vuodesta. Ja nyt kun on muotia keskittyä pelkästään vanhuuseläkkeellä oleviin kunnioitettavan pitkän päivätyön tehneisiin, jäävät mainitsemani ñnuoretò työkyvyttömät eläkeläiset udeksi väliinputoajaryhmäksi. He jäävät ilman kunnollista kuntoutusta, fyysistä ja mielenterveydellistä hoitoa ja kotiapua / kotisairaanhoidon palveluita niitä tarvitessaan hyvinkin helposti, kun ulkoinen nuorekas olemus ja numeroikä ei riitä lakisääteisiin apuihin ym. Monesti häpeä näistä monista köyhyyden ilmentymistä estää avun hakemista.

Käyttäkää hyvät ihmiset viisaasti ääntänne. Muuten asiat eivät muutu! Ruohonjuuritasolla elävänä kunnallisvaaliehdokkaana olen todella motivoitunut etujen ajamisesta ja ongelmiin puuttumisesta.

Mielenterveystyön ohjaaja / taiteilija
Rosa-Maria Keskivaara

Matkani keskitettyjen palveluiden pariin

Anna Nevalainen, STP:n ehdokkaana Vantaalla

Tarkoitukseni oli kirjoittaa muutama sananen minulle tärkeästä asiasta. Istuin kynä kädessä ja mietin aihetta, mikä olisi kaikkein tärkein ansaitakseen palstatilaa.

Muutamia kuukausia sitten mielipidepalstat alkoivat kuhista pitkän hiljaiselon jälkeen.
Alkoi taisto siitä, kenellä on onnemme avaimet. Kuka on hän, kehen voimme luoda luottavat katseet ja kasata suuret odotukset paremmasta huomisesta. Tuli kirjoituksia verojen keräämisestä ja keräämättä jättämisestä ja terveydenhoitopalveluiden yksityistämisestä sekä muista tärkeistä asioista.

Palveluita keskitetään ja yksityistetään tuottavuuden lisäämiseksi. Keskityskeikaus tapahtui myös omalle pankkikonttorilleni, Nordea pankille Hakunilan ostoskeskuksessa. Aikomukseni oli hoitaa raha-asioitani tutussa konttorissa. Yllätykseni oli suuri, kun selvisi, ettei se enää onnistu Hakunilassa. Palvelut on keskitetty ja rahaliikenne hoituu Tikkurilassa. Kaikki tämä vain minun parhaakseni, minun palveluideni parantamiseksi!?
Jatkan siis matkaa keskitettyjen palveluiden pariin, hyppään bussiin 61. Anteeksi, menen tietysti busilla 62, linjaa 61 kun ei enää ole sellaisena kuin ennen. Linja on nyt puolitettu, meidän matkustajien iloksi.

Nyt saan ajaa samalla rahalla kahdella eri bussilla: numerolla 62 Tikkurilaan ja 61 siitä eteenpäin. Onnekseni matkani määränpää oli Tikkurilassa.

Kuten aina, pankissa aikaa kului juuri niin mukavasti, etten enää päässyt samalla lipulla kotiin. Maksoin siis matkastani keskitettyjen palveluiden pariin 4,80e. Pienituloisena rahan käyttö on pitkälle suunniteltua. Niinpä tuollainen summa palveluiden puolesta tuntuu hieman liioittelulta, markoissa laskettuna 30 markkaa!

Kyllä, tiedän ettei enää saisi kääntää hintoja markoiksi, elämmehän eurojen aikaa. En kuitenkaan voinut vastustaa kiusausta, jälleen kerran, käydessäni terveyskeskuksessa. Hinnan korotuksien jälkeen terveyskeskusmaksu oli hieman alle 140 markkaa. Sillä summalla saa rutkasti tunteja varattujen puhelinlinjojen äärellä ja mukavaa odottelua terveyskeskuksen odotustiloissa, joissa voi fiilistellä lukemalla samat naisten lehdet yhä uudestaan ja uudestaan...Ei niin harmita, jos jää juttu kesken, voihan sitä aina jatkaa seuraavalla kerralla.

Tämänkö takia keskitämme ja yksityistämme, minun parhaakseni. Kenenköhän kukkaroon tämä kaikki hyöty loven tekee?

Elämme aikaa, jolloin yhteiskuntien tavoittelema taloudellinen kasvu ajaa ihmiset pakkosuorittamiseen. onnellisuus ja hyvinvointi mitataan suoraan rahassa. Kiire ansaita rahaa elintärkeisiin menoeriin vie aikaa perheeltä ja lähimmäisiltä, pelkäämme pysähtyä. Meillä ei ole aikaa pysähtyä.

Tämä näkyy herkästi lapsissa ja nuorissa. Lapset viedään tarhaan, koska rahaa kotihoitoon ei ole, pitäähän vanhempien tehdä töitä maksaakseen alati kallistuvat menot. Hoitoajat ovat pitkiä, kertyy helposti 10-11 tuntia vietettynä suurissa ryhmissä. On siinä lapsen työpäivällä pituutta! Nämä pienet tulevaisuuden toivot väsyttävät itsensä jo ennen kuin edes pääsevät työelämään.

Kääntämällä rahavirrat sinne missä niitä tarvitaan, pienituloisille lapsiperheille, työttömille ja vanhuksille luomme pohjan todelliselle talouskasvulle. Tuemme niitä, jotka ovat jo työnsä tehneet. Autamme niitä, jotka ovat uraltaan harhautuneet. Ja ennen kaikkea annamme rauhallisen lapsuuden niille, jotka eivät vielä tiedä työnteosta.

Kuten huomasitte, en osannut vieläkään päättää, mikä aihe on minulle tärkein, joten en voi kuin kiittää matkaseurasta kohti parempia palveluita!

Anna Nevalainen

Kääntämällä rahavirrat sinne, missä niitä tarvitaan, pinituloisille lapsiperheille, työttömille ja vanhuksille luomme pohjan todelliselle talouskasvulle. Kuva Helsingin kaupungin palvelukeskuksen työntekijöiden mielenilmaisusta.

Pekka Tiaisen kuntalaisaloitteesta Helsingin kaupungille 19.8.2008

Kyyttöjä, Itä-Suomen alkuperäiskarjaa poseeraamassa. Taustalla Miina Äkkijyrkkä.

Asia: Uutelan Skatan tilan kehittäminen kyyttökarjaan perustuvana arvokkaana maatilakokonaisuutena, jonka yhteyteen liitetään virkistys-, opetus- ja kulttuuri- sekä tutkimustoimintaa, koirapuiston siirto, kattojen korjaus ja muut välittömät käyttöä haittaavat toimet, sekä edellytysten turvaaminen ja tunnustuksen antaminen Miina Äkkijyrkän elämäntyölle taiteilijana, keskeiselle panokselle kyyttökarjan säilymiseksi sekä työlle Skatan tilan pelastamiseksi tuhoutumiselta

Uutelan kaava hyväksyttiin valtuustossa 24.10.2007. Se mukaan alueella on maisemallisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas maatilakokonaisuus, joka on varattu virkistys-, opetus- ja kulttuuritoimintaan ja pienimuotoisen maatilatalouden harjoittamiseen. Kaava on laadittu siten, että läpikulkutie on siirretty kulkemaan tilan itäpuolitse ja koirapuisto on siirretty toisaalle, jotta näistä aiheutuvat häiriötekijät voidaan poistaa. Kaava siten mahdollistaa nykyisenlaisen kyyttökarjaan perustuvan toiminnan ja sen kehittämisen. Liikenteellisten häiriötekijöiden poistaminen myös poistaa sellaiset esteet toiminnalta, joita on aiheutunut liikenteestä karjan hoidolle. Se on omiaan antamaan kiinnostavia näköaloja alueen kehittämiselle.

Keskeinen asia tilan hoidossa on ollut kyyttökarja, jonka puolesta Miina Äkkijyrkkä on tehnyt uraauurtavan työn. Hänen työnsä ansiosta nykyisille ja tuleville sukupolville avautuu se, mikä merkitys tällä alkuperäiskarjalla on Suomelle ollut. Toiminnan sijainti pääkaupunkiseudulla tuo asian myöskin lähelle tämän päivän ihmisiä ja lapsia. Karjalla on myös ominaisuuksia, joiden ansiosta se tarjoaa hyödyntämismahdollisuuksia taloudelliselta kannalta. Hanke on osa maailmanmittaista alkuperäiskarjojen suojelua.

Kyytön pelastaminen ja Uutela Skatan tila

Helvi Tossavainen Kiuruvedeltä kuoli vuonna 1989. Hänellä oli Itä-Suomen alkuperäiskarjaa kyyttöjä navetassaan. Ne olivat viimeisiä. Miina Äkkijyrkkä pelasti ne teurastukselta. Miinan karja on ollut Helsingin Uutelassa Skatan tilalla vuodesta 1997. Kaupunki ilmoitti häädöstä lokakuussa 2007. Kaupunki ei toiminut vuokranantajana velvoitteidensa mukaisesti. Äkkijyrkkä on tehnyt tilalla mittavia kunnostustöitä.

Asia on ollut Helsingin käräjäoikeudessa. Kaupunki on yrittänyt saada häädön aikaan rakennus- ja kiinteistöviraston virkamiespäätöksin. Häätö merkitsisi, että kaupungin demokraattisesti valitut päättäjät eivät voisi päättää Uutelan tulevaisuudesta tältä osin.

Pekka Tiainen teki asiassa kunnallisaloitteen rakentavan ratkaisun saamiseksi. Hän myös laati sopimusehdotuksen, jolla sovittaisiin oikeudenkäynnit. Sopimusehdotuksen mukaan Sopimus jatkuu tämän jälkeen toistaiseksi. Sitten kun Skatan perinnetilaa koskeva *hankesuunnitelma* on valmistunut, noudatetaan suunnitelman määräyksiä vuokrasopimusten voimassaoloista. Sopimusehdotuksen mukaan kaupunki suorittaa tarpeelliset vesikattojen korjauksen, siirtää kaavan mukaisesti koirapuiston ja kieltää muun moottoriajoneuvoliikenteen kuin tonteille ajon Uutelan eteläkärkeen alueen virkistyskäytön edistämiseksi. Nämä toimenpiteet suoritetaan viivytyksettä. Kaupunki myöskin käynnistää hankesuunnitelman Skatan perinnetilan kehittämiseksi siten, että suunnitelma sisältää eri vaihtoehtoja kaavan mahdollistamissa rajoissa.

Osapuolet suorittavat kohteessa 31.10.2008 mennessä katselmuksen, jossa arvioidaan tilan kehittämiseen tehdyt investoinnit ja kunto sekä välttämättömät hoitotarpeet.

ñVisiiri auki Eurooppaan!ò EU-liittovaltion tuskainen tie

EU:n vastustajat ovat edelleen enemmistönä maassamme.

EU takaisin tuskien tielle, EU yrittää pelastaa Lissabonin sopimusta, Sormi suussa unionissa, EU painii pahan ongelman kanssa, EU ontuu eteenpäin sopimuskriisistä huolimatta, EU jäi kanveesiin huippukokouksen jälkeenkin, EU hämmennyksen tilassa, EU-johtajat ohittivat vaieten irlantilaisten hätämerkin, EU-johtajat sormi suussa, EU rämpii kriisistä kriisiin, EU:n suunta taas kerran hakusessa, EU:n riesana ylimielisyys, Puola pilasi Ranskan tunnelmaa, EU painostaa

Yllä muutama otsikko Suomen päivälehtien pääkirjoituksista, jotka kommentoivat Irlannin kesäkuisen EU:n perustuslakikansanäänestyksen tulosta ja juhannuksena pidetyn EU:n huippukokouksen umpikujaa. Sekasotku, hämmennys, epätoivo, apinan raivo ï EU-eliitin huijaus- ja valehteluoperaation myttyynmeno herättää monia tunteita. EU:n jäsenmaiden kansat tuntevat suurta huojennusta ja kiitollisuutta irlantilaisia kohtaan. Heillä on parempi herraonni kuin monilla muilla kansoilla.

Perustuslaki hylättiin 2005

Vuonna 2005 perustuslaista järjestää kansanäänestys aiottiin äänestää niissä maissa, joissa läpimeno on varmaa ja lisäksi Englannissa, Tanskassa ja mahdollisesti Ruotsissa, joissa kansallinen lainsäädäntö sitä vaati ja äänestys oli kansalle luvattu. Äänestys toteutettiin neljässä maassa: sopimus hyväksyttiin Espanjan ja Luxemburgin, mutta hylättiin Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Oli melko varmaa, että myös Irlannin, Puolan, Tanskan, Portugalin, Tĝekin tasavallan ja Britannian kansanäänestyksissä ei-äänet voittaisivat. Niinpä kansanäänestyskierros keskeytettiin ja jäsenmaille annettiin kielto viedä sopimusta kansalaisten arvioitavaksi. Runsaan 2-3 vuoden tuumaustauon jälkeen perustuslain läpirunttausta jatkettiin ï sille keksittiin uusi nimikin: Lissabonin sopimus.

Perustuslaki hylättiin 2008

Viime kesän aikana tilanne ei ole liittovaltion asianajajien kannalta tullut yhtään valoisammaksi. Irlannin äänestys mitätöi kaikki voimainponnistukset, joiden tarkoituksena on ollut Euroopan yhdentymisen ñlaillinenò tunnustaminen. Se on synnyttänyt voimakasta ihmettelyä ja liittovaltiokehityksen fiaskona. Sopimuksen saattamiseksi voimaan se pitää olla EU:n kaikkien jäsenmaiden ratifioima.

Yhtenä mahdollisuutena olisi saatava Irlanti pakotettua järjestämään uudelleen kansanäänestys. Jos uusintaäänestyksessäkin Lissabonin sopimus torjutaan, niin Euroopan yhdentämisprosessia on rukattava: arkistoista pitäisi kaivaa jo unohdettu idea ñkahden nopeudenò Euroopasta.

Vanha kaava - irlantilaisille tarjotaan erillisratkaisua, jonka perusteella heidän ei tarvitse sitoutua yhteiseen ulkopolitiikkaan ja muihin kansan karsastamiin pelisääntöihin ï ei enää käy. Jos sopimusta tumpuloidaan, se voi aiheuttaa dominoefektin, jolloin myös vaikkapa euroskeptiset britit, puolalaiset, tshekit jne. alkavat vaatia heitä varten räätälöityä sopimusta.

Toinen vaihtoehto on, että komissio ja jäsenmaat voisivat painostaa Irlannin hallitusta unohtamaan tulos. Tämä olisi kuolinisku kansalliselle päätöksenteolle Euroopassa. Ainutkertainen rikos demokratiaa vastaan se ei olisi ï Ranskan ja Hollannin parlamentit ratifioivat sopimuksen kansanäänestyksestä huolimatta.

Kolmas vaihtoehto on hyväksyä Lissabonin sopimus sen hylkäämisestä huolimatta ja samalla syrjäyttää Irlanti.

Maanittelu, juonittelu, painostus, pakottaminen

Komission pj **José Manuel Barroson** mielestä muiden maiden on jatkettava ratifiointiprosessia. Suomikin on kannattanut tätä suunnitelmaa. Jos kaikki muut 26 maata ovat hyväksyneet sopimuksen, Irlantiin kohdistuu suuri paine liittyä mukaan. Sen kanssa voidaan sopia jonkinlaisesta - kosmeettisesta - erityisjärjestelystä, joka sitten hyväksyttäisiin uudessa kansanäänestyksessä. Tässä suunnitelmassa on kaksi heikkoa kohtaa.

Äänestäminen taas farssi - eikä räätälöitykään Lissabonin sopimus menisikö läpi enää Irlannissa.

Sopimusta ei hyväksyttäisi kaikissa 8 maassa, joissa ratifiointi on vielä kesken. Eniten on epäilty Puolan ja Tshekin tilannetta, mutta ennen kaikkea Ison-Britannian kääntyminen sopimusta vastaan sotkisi tämän suunnitelman. Ison-Britannian pääministeri **Gordon Brown** on johdonmukaisesti puolustanut sopimuksen ratifiointia. Sitä vastustavat euroskeptikot saivat kuitenkin Irlannin äänestystuloksesta lisää vauhtia eikä sopimuksen läpimeno Britanniassa olekaan täysin varmaa. Niinpä ulkoministeri **David Miliband** ehätti jo ehdottamaan sopimuksen kuoppaamista. - Ei ole oikein muodostaa Eurooppaa, jossa Irlanti jäisi eri raiteille kuin muut.

Sopimusta on nyt yritetty saada aikaan yli viiden vuoden ajan erilaisin kepulikonstein. Jos taas uusi sopimus tehdään, niin se neuvotellaan muutamien avainmaiden kuten Saksan ja Ranskan kesken. Siihen voivat sitten liittyä ne, ketkä liittyvät, mutta EU-sopimuksia ei hyväksytetä enää kansanäänestyksissä muuten kuin korkeintaan yhdessä koko EU:n laajuisessa kansanäänestyksessä Jos tälle tielle mennään, Irlannin kansanäänestyksen päivämäärä 12.6.08 ei tule merkitsemään pelkästään Lissabonin sopimuksen vaan koko vanhamuotoisen EU:n loppua.

Eliitin raivo

Eliitti on nyt kiukkuinen ja valittaa, että alle kaksi miljoonaa irlantilaista polkee miltei puolen miljardin ihmisen tahtoa. Sopimuksesta on äänestetty viidessä maassa: se hylättiin kolmessa maassa ja hyväksyttiin kahdessa ï Espanjassa ja kääpiö-Luxemburgissa.

Eliitti valehtelee, että sopimus hylättiin kolmessa maassa siksi, ettei sen sisältöä tunnettu. Totuus on toinen: heti kun saatu jotain tietoa sen sisällöstä, vastustajien määrä on kasvanut enemmistöksi.

Samana iltana, kun tulos selvisi, eliitti alkoi punoa uusia juonia. Jotkut muistivat v 2001 kansanäänestyksen ja päättelevät, että äänestys pitäisi toistuvasti uusia kunnes olisi saatu myönteinen tulos. Toisen skenaarion mukaan on laadittava väljempi sopimus, suunnitelma C ja sitten D, Eé niin kauan kun aakkosia riittää.

Lisää tummia pilviä liittovaltion taivaalle

Uudistussopimuksen ongelmat paisuvat kuin pannukakku. Puolan presidentti **Lech Kaczynski** ei nimittäin aio Irlannin kantaan vedoten vielä allekirjoittaa sopimusta. Myös Saksan ja Tshekin presidentit odottavat perustuslakituomioistuinten päätöksiä ennen ratifiointia. Englannissa **Gordon Brownin** suosio on pohjamudissa ja britit muistavat Tony Blairin kansanäänestyslupauksen, joten ratifiointi tuskin onnistuisi.

Juhani Tanski

Touhulan tarinoita

Poliittinen kenttä polarisoituu

Demarien murskatappioon päätyneistä vaaleista puolueen piti tehdä itsekritiikkiä. Tuomioja sanoi syyksi puolueen noudattaman pääomaa suosivan ja eriarvoisuutta lisäävän politiikan. SDP:n tuore puheenjohtaja **Jutta Urpilainen** hylkää arvion toteamalla, että mahdollinen pääministeriehdokas voi olla **Paavo Lipponen**. SDP:ssä tehtiin sukupolvija sukupuolivaihto. Puolueen linjasta ei keskusteltu eikä sitä muuteta. Se tarkoittaa, että demarit ovat pahassa pulassa. Urpilainen julisti poliittisessa neitsytpuheessaan kesäkuussa, että ñ**Sdp on ainut keskustapuolueò.** Jos arvio pitää paikkansa ï ja miksei pitäisi ï Suomi on polarisoitumassa. Olisi myönteistä kehitystä, jos SDP siirtyisi poliittisesta oikeistosta keskustaan.

Varapuheenhoitajaehdokas Kimmo **Kiljunen** esittää rajun syytöksen (uusisuomi.fi): ñpuoluekokouksen varapuheenjohtajan vaalitulos oli manipuloitu, valinnat jyrättiin pikkuporukan luomalla junttalistalla. .. menettely on kuolettavaa ja demokratian halventamistaé

Niin vain juntta kuitenkin jyräsi ylitse.ò En ollut paikalla, mutta minä uskon Kimmoa tässä asiassa.

* * *

Vanhasen sekundahallitus (2-laatu)

Kolmen liikemiehen ryhmä onnistui ostamaan suurella rahalla maahan mieluisan hallituksen ja ostopoliitikkojen toimista myös kunnissa tippuu uusia näyttöjä.

ñKaikki ostaa ja kaikki on myytävänäò ïhengessä Kepu ja kokomusta toteuttivat ***Suomen Toivo***-kampanjaa. Kepu sai haaviin **Toivo Sukarin.** Kokoomus sai liike-elämältä ilmaista mainosta: erään vesisängyn käyttöoppaassa seikkaili eräs Topi ja kaupassa myytiin Topin töpötin -raketteja. Kampanja on tuottanut jo useita satoja tuhansia euroja.

Ideaparkille on etsitty maakuntasuomen kieliopin mukaista vastinetta. On ehdotettu mm. nimeä **Ideaparka**. Joutavaa! Kaikki ymmärtävät, että kaaoksessa ideat ovat parkissa.

Matti Vanhanen on teflonpoliitikko, jonka pinta ei naarmuta mikään yksityis- tai työasioihin liittyvä skandaali. Vaalirahaskandaali vain vei uskottavuuden ï kenen silmissä sitä aiemmin oli. Vanhanen ja **Jyrki Katainen** saavat valheella politiikan kysymyksistä; **Ilkka Kanerva** ei edes omista tekstiviesteistään.

* * *

Poliisi ei sakota kerjäläisiä, mikä on hyvä uutinen Matti Vanhaselle. Hän olisi voinut saada sakot vaalirahan kerjäämisestä Merikukalle. Kaikki polvistuneet kerjäläiset eivät ole romanialaisia eivätkä köyhiä. Kaduilla on monia Sampo Pankin asiakkaita, jotka eivät saaneet revittyä rahaa seinästä ja pankkien mielestä käteisasiakkaat tuovat hiekkaa konttoriin. Säästövinkki: viekää rahanne Tanskan Pankkiin ï heräte- ym. ostokset jäävät väliin!

* * *

Korvat hörössä - Toivoa ja Unelmia täynnä kuntiin

Taloudellis-polliitsen eliittimme johtomiehet tietävät, että hyvin hoidettu korruptio kannattaa aina, mutta huonosti hoidettu ei koskaan. Pitää tietää ketä lahjoo ja osata lahjoa sivistyneesti. Nokian exsuhdetoimintajohtaja **Harry Mildhin** ohje oli, että korruptio pitää aloittaa hyvissä ajoin ennen kuin palveluksia tarvitaan. Pitkään jatkuva korruptio turruttaa vastaanottajan uskomaan, ettei kyseessä ole korruptio, vaan ystävyys. Ehdokkaat saavat verovapaasti ottaa vastaan kuinka suuria summia tahansa ï niitä ei tarvitse käyttää vaalityöhön. En moiti näitä liike-elämän sukareita, suhareita ja pukareita. Heidän tehtävänsä on sijoittaa rahat niin, että katetuotto maksimoituu. Kun kelmille poliitikolle antaa rahaa, tämä maksaa takaisin 2-10-kertaisesti. Kuten eduskunnassa sanotaan: paha saa aina palkkansa ï ja usein bonukset päälle.

Demarien Unelma todeksi ï kampanja on kopio Kokoomuksen Suomen toivo -kampanjasta! On ehdotettu, että kepu aloittaisi Mielimme-kampanjan, Vasemmistoliitto Haluamme-kampanjan ja ristilliset Haave-kampanjan.

* * *

Lipposen poliittinen testamentti: Jäähyväiset terveelle järjelle!

Jaana Airaksinen kirjoitti Savon Sanomiin 20.8.08 Lipposen toiminnasta venäläis-saksalaisen maakaasuyhtiö Nord Streamin ñneuvonantajanaò otsikolla **Poliittisen kulttuurin rappio.** ñLipponen ajaa siis erityisesti Itämeren kaasuputken ympäristölupien käsittelyä Suomessa. Nord Stream haluaa rakentaa Itämeren pohjaa pitkin ison kaasuputken Viipurista Greifswaldiin... **Kaikkein ongelmallisinta** on kuitenkin valtion kustantama työhuone eduskunnassa. Kukaan ei ole kyennyt vielä perustelemaan, miksi entisellä pm ja nykyisellä kaasuputki- ja ydinvoimalobbarilla pitäisi olla ilmainen työhuone poliittisen päätöksenteon ytimessä. Lipponen on päässyt lobbarin taivaaseen ja vielä ilmaiseksi: hänellä on jatkuva pääsy ôpäättäjienô puheille.ò Lehden pääkirjoitus 19.8.08 ñ**Kenen leipää syöt, sen lauluja laulatò** käsittelee samaa aihetta.

Lipponen repi pelihousunsa kirjoitusten johdosta. ñTämän jälkeen jätän kaikki kotimaiset julkiset luottamustehtäväni veteraanityötä lukuun ottamatta.ò

Lipposen testamenttiin voisi lisätä, että hänen tulisi harkita myös ulkomaisten luottamustoimiensa lopettamista, koska ulkomailta tullut kritiikki on monin verroin rajumpaa kuin häneen ja hänen yhtiöönsä kohdistettu kotimainen arvostelu.

Kahdeksan riittää

Mikä mies on USA:n demokraattien presidenttiehdokkaaksi valittu Barack Obama? Voiko hän olla todella jonkinlainen vaihtoehto USA:n nykypolitiikalle? Hänestä on ollut varsin vähän tietoa Suomessa, korkeintaan on korostettu hänen avujaan hyvänä puhujana. Tähän tiedonpuutteeseen saatiin merkittävää täydennystä kun hän 28.8. piti poliittisen linjapuheensa Demokraattien puoluekokouksessa Denverissä Coloradossa. Kokous oli mahtava spektaakkeli stadionilla, jossa paikalla oli 80.000 Obaman kannattajaa ja jossa kaikki tärkeimmät demokraattien nimet Al Coresta Clintoneihin kävivät ensin kehumassa Obamaa, ennen kuin hän pääpuhujana saapui paikalle.

Barack Obama vaalikiertuellaan Michiganissa kannattajiemsa keskellä.

Puheensa hän aloitti oman historiansa esittelyllä, kuinka hän omilta vanhemmiltaan omaksui ñamerikkalaisen lupauksenò, jossa jokainen yhdysvaltalainen saa toteuttaa omaa unelmaansa, kunhan ei loukkaa ja vahingoita muita pyrkimästä omiin unelmiinsa. Hän haluaa siirtää saman lupauksen myös jälkipolville. Juuri siksi hän on ryhtynyt presidenttiehdokkaaksi.

Obama suomi ankarasti USA:n nykytilaa ja selvittää, kuinka huonoon kuntoon USA:n asiat ovat menneet Bushin hallinnon aikana. John McCainin valinta presidentiksi vain jatkaisi Bushin hallinnon linjoilla. Sellaista mahdollisuutta republikaaneille ei saa antaa. Nyt yhä useammalla amerikkalaisella ei ole työtä, tai niillä joilla on, tekevät sitä kovempaa kuin koskaan. Työpaikkojen on annettu mennä Kiinaan. Yhä useammat ovat menettäneet asuntonsa tai niiden arvo on pudonnut. ñMonilla meistä on auto, mutta ei ole varaa ajaa sillä, monilla meistä on luottokortti, mutta ei ole varaa käyttää sitä, myöskään kunnolliseen koulutukseen meillä ei ole varaa.ò ñTänään minä sanon Amerikan kansalle, demokraateille ja republikaaneille sekä puolueettomille läpi koko maan: Näissä vaaleissa meillä on mahdollisuus pitää amerikkalainen lupaus elossa 21. vuosisadalla. Me olemme täällä, koska rakastamme liikaa tätä maata antaaksemme entisen menon jatkua vielä neljä vuotta. Kahdeksan on liikaa.ò

Republikaanien presidenttiehdokkaalla John McCainilla ei ole mitään uutta annettavaa Amerikalle. Hän on 90-prosenttisesti tukenut Bushin päätöksiä. Niitä, jotka nyt arvostelevat Bushin politiikkaa hän nimittelee ñkitisijöiksiò. Obama sanoo, ettei McCain tunne ollenkaan sitä todellisuutta missä suurin osa amerikkalaisista nyt elää. ñMe emme mittaa talouttemme vahvuutta miljardöörien määrällä tai 500 rikkaimman varallisuudella, vaan sillä, kuinka monella on varaa ja uskallusta aloittaa uusi liikeyritys tai onko tarjoilijalla, joka saa palkkansa juomarahoista varaa ottaa vapaapäivä sairaan lapsensa hoitamiseksi ï me arvostamme taloutta, joka kunnioittaa ihmisten työtä.ò

ñMeidän hallituksemme tulisi toimia meidän hyväksemme, ei meitä vastaan. Sen tulisi auttaa meitä, ei vahingoittaa meitä. Haluan varmistaa tilaisuuden - en niille, joilla on eniten rahaa, vaan jokaiselle amerikkalaiselle, joka haluaa tehdä työtä.ò

Puheessaan Obama antoi myös lupauksia. Hän lupasi muuttaa USA:n energiatalouden. Riippuvuus Lähi-Idän öljystä tulee lopettaa kymmenessä vuodessa. Uusiutuvien energialähteiden käyttämiseen ja tutkimiseen hän lupasi 150 miljardia dollaria. Se loisi viisi miljoonaa uutta hyvää työpaikkaa ja kannattaisi itse itsensä.

USA:n terveydenhoitoon ja koulutukseen hän lupasi perinpohjaisia parannuksia. Sitä hän ei kuitenkaan kertonut, tapahtuuko se yksityisesti vai julkisen sektorin kautta. USA:n konkurssilainsäädäntöä on korjattava, niin että eläkeläisten rahat turvataan.

Millä tämä kaikki sitten rahoitetaan? Se tapahtuisi verouudistuksella, jossa tukittaisiin suuryritysten porsaanreikiä kiertää veroja ja siirtää voittojaan veroparatiiseihin. Samoin valtion hallinnon uudistamisessa saataisiin paljon säästöjä. ñEmme voi ottaa vastaan 21. vuosisadan haasteita viime vuosisadan byrokratiallaò. Näillä uudistuksilla Obama lupasi verohelpotuksia suurimmalle osalle amerikkalaisista.

Joukot vedettäisiin hallitusti pois Irakista ja Afganistanista. Terrorismin vastaista sotaa ei käytäisi suurilla sotavoimilla, vaan tehokkaammin. ñMcCain sanoo seuraavansa Osama bin Ladenia vaikka helvettiin ï mutta hän ei edes halua mennä siihen luolaan, jossa bin Laden asustaa.ò

Obama vaatii uudistuksia amerikkalaisten aseiden käyttöön. Metsästäjät pitäkööt aseensa, mutta mitä tekemistä niillä on kaupunkien kaduilla, hän kysyy.

Muutoksia USA:n politiikkaan on tultava, mutta nuo ñmuutokset eivät lähde Washingtonista vaan niiden on mentävä Washingtoniinò.

Tässä vain muutamia poimintoja Barcak Obaman pitkästä linjapuheesta. Hän ei ole mikään sosialisti, eikä vanno minkäänlaisten aatteiden perään. Hän vaatii demokraattisia uudistuksia USA:han, paluuta nykyisestä uusliberalismista takaisin säädeltyyn keynesiläiseen kapitalismiin. Tässä mielessä hänestä löytyy paljonkin vasemmistolaisuutta. Marraskuussa pidettävät presidentinvaalit näyttävät, onko USA:lla halua muutokseen. Ja jos Obama voittaa, presidentinvaalien jälkeen nähdään, onko USA:lla kykyä siihen.

Nyt Obama näkee muutosten perustana olevan ñThe Spirit of America ï Amerikan hengen. Nähtäväksi jää, riittäkö tuollainen pullosta päästetty henki muutokseen ja kuinka suureen muutokseen, vai tarvitaanko siihen jotain konkreettisempaa. Obaman ohjelma kuitenkin ajaa demokraattista kumousta USA:n politiikkaan.

Suurpääoman taskuilla on käytävä. Onnistuuko se, sen me näemme lähitulevaisuudessa. Jos se onnistuu, silloin maailma voi muuttua paljonkin parempaan suuntaan.

Reijo Katajaranta

Matti se maailmalle lähti puhumaan ihmisoikeuksista!

Pekingin kisat ovat nyt takanapäin. Kisoihin matkustanut pääministeri Matti Vanhanen kertoi julkisuuteen ennen matkaansa, että hän tulee keskustelemaan Kiinan ihmisoikeuksista matkansa aikana. Ehkä hän päätti olla rohkeampi kuin Coca-Colalandian päämies joka pulputti ihmisoikeuksista Kiinan naapurimaassa matkalla Pekingin kisoihin.

En tiedä mistä ihmisoikeuksista tuo Matti Vanhanen Kiinassa puhui. Tai parempi on sanoa, että luulisin tietävän mistä ihmisoikeuksista hän puhui. Hän puhui ihmisoikeuksista joita eivät häiritse Guantanamon vankila, omassa maassaan tapahtuva ihmisten kiduttaminen kuulusteluissa, yritykset Kiinassa vallitsevan yhteiskunnallisen järjestelmän kaataminen maailman laajuisen suurpääomalle sekasortoiseksi haaskaksi, sekä revitylle haaskalle rakennettava kapitalistisen järjestelmän vasalli eli nukkevaltio.

Miksi ei Matti Vanhasen politiikka sitten kotimaassamme, täällä EU itsenäisessä kotimaassamme näe noita ihmisoikeuksien välttämättömyyttä.

Niin miksi? Onhan Suomen Tasavalta, silloin se oli täysin itsenäinen tasavalta eli ei EU tai vastaava liittolainen allekirjoittanut YK:n eli Yhdistyneiden Kansakuntien 10.12.1948 yleiskokouksessaan hyväksymän Ihmisoikeusjulistuksen. Tietääkseni Suomi on edelleenkin YK:n täysivaltainen jäsen. Tosin maamme toimintaa YK:ssa on harmonisoitu eli yhdenmukaistettu Brysselin mieleiseksi.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 1. artiklassa määritellään, että ñkaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessäò.

Kun me kerta ensimmäisen artiklan mukaan olemme vapaita ja järjellisiä olentoja jotka on varustettu omalla tunnolla, niin miksi maamme pääministeri etunenässä oli estämässä EU:n perustuslaista suoritettavaa kansanäänestystä?

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 3. artiklassa määritellään, että ñkullakin yksilöllä on oikeus elämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen.ò Miten on mahdollista, että maassamme voi, jopa sellaiset yhtiöt joissa valtio on osakkaana, tehdä koko kylästä työttömiä? Taikka kiristää rationalisoinnin verukkeella määrärahoja budjetissa, jotka liittyvät turvallisuuteen? En tarkoita sotamäärärahoja. Tarkoitan määrärahoja, jotka pakottavat huonontamaan sairasauton saatavuutta, poliisin saatavuutta jne.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 11. artiklan 1. kohdassa määritellään, että ñJokaisen rikollisesta teosta syytteessä olevan henkilön edellytetään olevan syytön siihen asti kunnes hänen syyllisyytensä on laillisesti todistettu julkisessa oikeudenkäynnissä, jossa hänelle turvataan kaikki hänen puolustustaan varten tarpeelliset takeet.

Miten on mahdollista, että maamme hallitus on pääministerimme johdolla ollut antamassa eduskunnan hyväksyttäväksi lakiesityksiä joissa sallitaan käytännössä esteetön, kaikkien maassa olevien, puhelinkuuntelu? Miten voi maassamme toimia julkisesti täysin toimintansa salaava Valtiollinen poliisi eli SUPO, joka voi kerätä kenestä mitä tietoja tahansa. Tietojen keruu voi perustua myös maksettujen vasikoiden käyttöön. Näiden koottujen sepustusarkistojen perusteella voi SUPO antaa lausuntoja työnantajille jne. Laki ei anna mahdollisuutta kenenkään itse, henkilökohtaisesti, tarkastaa arkistossa olevia tietoja.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 12. artiklassa määritellään, että ñÄlköön mielivaltaisesti puututtako kenenkään yksityiselämään, perheeseen, kotiin tai kirjeenvaihtoon älköönkä loukattako kenenkään kunniaa ja mainetta. Jokaisella on oikeus lain suojaan sellaista puuttumista tai loukkausta vastaanò.

Vertaa edelliseen kohtaan eli artikla 11. 1. kohtaan.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 23. artiklassa määritellään kohdassa 1, että ñJokaisella on oikeus työhön, työpaikan vapaaseen valintaan, oikeudenmukaisiin ja tyydyttäviin työehtoihin sekä suojaan työttömyyttä vastaanò.

Saman artiklan 2. kohdassa määritellään, että ñJokaisella on oikeus ilman minkäänlaista syrjintää samaan palkkaan samasta työstäò.

Edelleen saman artiklan 3. kohdassa määritellään, että jokaisella työtä tekevänä on oikeus kohtuulliseen ja riittävään palkkaan, joka turvaa hänelle ja hänen perheelleen ihmisarvon mukaisen toimeentulon ja jota tarpeen vaatiessa täydentävät muut sosiaalisen suojelun keinotò.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 25. artiklan 1. kohdassa määritellään, että ñJokaisella on oikeus elintasoon, joka on riittävä turvaamaan hänen perheensä terveyden ja hyvinvoinnin, ravinnon, vaatetuksen, asunnon, lääkintähuollon ja välttämättömän yhteiskunnan huollon osalta. Jokaisella on myös oikeus turvaan työttömyyden, sairauden, tapaturman, leskeyden tai vanhuuden sekä muun hänen tahdostaan riippumatta tapahtuneen toimeentulon menetyksen varaltaò.

Saman artiklan 2. kohdassa määritellään, että ñÄideillä ja lapsilla on oikeus erityiseen huoltoon ja apuun. Kaikkien lasten, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa tai sen ulkopuolella, tulee nauttia samaa yhteiskunnan suojaaò.

Saapas näkee koska meidän Matti alkaa keskustella suomalaisten valtionpäättäjien kanssa ihmisoikeuksista?

Timo Kangasmaa
SFT

Suomen sota 1808-1809 ja Yrjö Maunu Sprengtporten- osa 2

Porvoossa tapahtui merkittäviä asioita 200 vuotta sitten ja tapahtuu myös tänään. Vuonna 1809 siellä pidettiin valtiopäivät, joka oli hyvin tärkeä askel maamme itsenäistymisen tiellä. Silloin maamme sai autonomian. Siitä alkoi maamme voimakas taloudellinen ja sivistyksellinen kasvu, joka johti itsenäisyyteen. Oma lainsäädäntö oli välttämätön elämiseen soveltuvien olosuhteiden luomiseksi tällä Suomi- nimisellä alueella. Mutta itsenäisyyden ja elinolosuhteiden puolesta käymme kamppailua edelleen. Porvoossa kaupungin taloudellista ñhyvä veli järjestelmääò vastaan on muodostettu kuntalaisten yhteislista Porvoo2009, joka jatkaa Porvoon historiallista vastuuta ja perinnettä.

Kuvassa Porvoon Hamari Gammelbackan alue nykyisessä asussaan. Lähellä nykyistä pienvenelaituria kuvan keskellä lienee ollut se laituri, josta Yrjö Maunu Sprengtporten v. 1786 seurueineen astui alukseen, joka purjehti Pietariin. Yrjö Maunusta tuli merkittävä itsenäisyysmies, jonka suunnitelmien perusteella Suomi sai laajan autonomian. Hamarin satamaan kannattaa käydä tutustumassa. Sinne on pystytetty mm. Albert Edelfeldtin taulu, joka kuvaa satamaa Edelfeldtin aikaisessa asussaan.

Pekka Tiainen

Yrjö Maunu Sprengtporten Suomen autonomian ja itsenäisyyden arkkitehtina

Suomen sodan loputtua Porvoon valtiopäivien virallisissa avajaisissa 28.3.1809 puhui keisari Aleksanteri I ranskaksi. Puheen tulkitsi ruotsiksi Yrjö Maunu Sprengtporten. Aleksanteri oli nimittänyt tämän Suomen kenraalikuvernööriksi. Hän oli ainoa suomalainen tässä tehtävässä koko Venäjän vallan aikana. Aleksanterin puhe kuten koko autonomia perustuivat Sprengtportenin kirjoituksiin ja ajatuksiin. Tämän ajatuksissa autonomia oli kuitenkin vain välivaihe Suomen täyteen itsenäisyyteen.

Hamarin laiturilta Pietariin

23 vuotta aiemmin syyskuun 19. päivänä vuonna 1786 saapui Hamarin laiturille Porvoon Gammelbackaan pieni seurue. Paikka on Porvoon keskustasta lounaaseen puolivälissä matkalla Haikkoon, jossa on Albert Edelfeldtin ateljee. Seurue nousi alukseen, joka suuntasi Pietariin. Paluuta ei ollut. Hamari on paikka, jossa asuu Porvoon seudulla ja laajemminkin hyvin tunnettu Kalevi Wahrman.

Seurueeseen kuuluivat Yrjö Maunu Sprengtporten, hänen naisystävänsä neiti Hederskjöld, teini-ikäinen poikansa Magnus Wilhelm ja Johan Albrekt Ehrenström. Yrjö Maunu oli tullut Tukholmasta ja hoitanut Gammelbackassa olleen syntymätalonsa perintöasiat, koska vanhempi velipuoli Jaakko Maunu oli kuollut. Yrjö Maunu oli tunnettu ja ihailtu henkilö Suomessa, mutta häntä nyt nähneet eivät tienneet, mistä tarkkaan ottaen oli kyse.

Nuorelle Ehrenströmille Yrjö Maunu oli esikuva. Hän oli se henkilö, joka muutti vuonna 1811 Helsinkiin johtamaan uuden pääkaupungin rakentamista ja muutakin elämää ja johti 10 vuotta mm. Helsingin köyhäinhoitoa.

Helsingin muuttamisen pääkaupungiksi Aleksanterille esitellyt ja tämän uusi luottohenkilö autonomian ajan alussa, Kustaa Mauri Armfeldt, puolestaan hänkin oli ollut Sprengtportenin koulutettavana tämän isän Yrjö Maunulle esittämän pyynnön takia. Isä oli Yrjö Maunun ystävä ja Ruotsin Suomen joukkojen komentaja, joka kääntyi Anjalan liiton kannalle. Kustaa Mauri oli kuitenkin Yrjö Maunun itsenäisyys- ja autonomia-ajatusten vastustaja. Hän siirtyi Suomeen ja Aleksanterin palvelukseen vasta kun Suomi oli autonominen osa Venäjää, koska suvun tilat olivat Halikon Joensuussa. Kustaa Mauri toimi tämän jälkeen autonomian hyväksi, mutta Yrjö Maunun tekemän työn pohjalta.

Yrjö Maunun matkatavaroissa oli tärkeitä papereita, jotka koskivat Suomen itsenäisyyttä ja olivat lähtökohta Aleksanterin hyväksymykselle ja Porvoon valtiopäivien päätökselle Suomen autonomiasta. Aleksanterin lausumat ajatukset ja autonomian perusteet olivat kirjoitettuina papereissa.

Ruotsin vallan näkökulmasta Sprengtportenia on leimattu maanpetturiksi, koska tämä halusi vapauttaa Suomen vuosisatoja kestäneessä Ruotsin vallasta. Asenteellisuus häntä vastaan tulee esille Suomessakin eri tavoin. Esimerkiksi Otavan laajassa Suomen historiasarjassa Yrjö Blomstedt kirjoittaa Anjalan liiton kytkemisen itsenäisyyshankkeisiin olevan osoitus ñSprentgportenin pyrkimyksestä toteuttaa vanhaa päähänpinttymäänsäò.

Itsenäisyysajattelun herääminen ja tasavaltaisen Suomen valtiosääntö ensimmäisen kerran

Vuosien 1741-1742 sodan yhteydessä Venäjän keisarinna Elisabeth oli esittänyt, että jos suomalaiset ñasettawat yhden oman ja wapan Hallituxeò ja perustavat valtakunnat, jolla on ñyxi raja Wänäjän ja Ruzin waldacunnan wälilläò, jolloin he vapautuisivat kaikesta levottomuudesta ja vaivasta, mitä Ruotsin valtakunta heille aiheuttaa, niin keisarinna tahtoo omalta puoleltaan kaikkein armollisimmalla lupauksella taata heille uskollisen avun. Jos he päinvastoin menettelisivät eivätkä tätä hyväntahtoista tarjousta ottaisi vastaan, niin silloin keisarinnan olisi pakko, vastoin kaikkea armollista aikomustaan, hävittää tämä ruhtinaskunta ñTulen ja Mieckanterän cauttaò. Tämä oli lupaus itsenäisyydestä ja osaltaan osoitus siitä, että joku Suomesta oli tällaista ajatusta tarjonnut jo silloin. Ruotsin vallan vastustusta oli Suomessa ollut eri muodoissaan aina.

Yrjö Maunu Sprengtporten oli syntynyt vuonna 1740. Hän oli Tukholmassa 16-vuotiaana kadettikoulussa. Siitä jäi myönteisiä mutta myös kielteisiä muistoja. Hän kertoo häntä kutsutun murteensa takia ñfinntampiksiò eli suomalaistomppeliksi. Tämä sai hänet opiskelemaan. Hän sanoi elämänsä lopulla, että henkilöt, jotka eivät olleet meitä lainkaan etevämpiä, yrittivät meitä suomalaisia kohtaan käyttää pilkallista äänensävyä ja käyttäytyä sillä ylimielisellä tavalla, joka erottaa isännän orjasta. ñJo tuolloin minussa heräsi toive, että jonakin päivänä voisimme karistaa päältämme skandinaavisen ikeenò. Hän koki myös kuninkaan vastaisen opposition teloituksen joukossa yksi hänen opettajistaan. Kadetit oli sijoitettu niin, että veri roiskui päälle, jotta he eivät vastaisuudessa nousisi esivaltaansa vastaan.

Valtiosääntö itsenäiselle Suomelle

Täältä hän siirtyi Suomen linnan linnoitustöihin myöhemmin Kustaa III:tta vastaan asettuneen Augustin Ehrensvärdin palvelukseen ja oppi tältä asioita. Sitten hän sai tehtäväkseen kartoittaa rajaseudun Ahvenkoskelta Savonlinnaan ja oppi tuntemaan paikallisväestön. ruotsinkielisestä taustastaan huolimatta hän puhui myös suomea. Hänen tukeman ja hänen veljensä suunnittelemaan Kustaa III:n vuoden 1772 vallankaappauksen jälkeen hän sai tehtäväkseen johtaa rajapuolustusta ja sijoittui Ristiinan Brahen linnaan, joka oli tärkeä rajapiste. Toisella puolella rajaa karjalaistaustainen ja suomea puhuva kenraali Suvorov johti linnoitustöitä.

Brahen linnaan Yrjö Maunu perusti upseerikoulun omilla varoillaan ja käynnisti Rantasalmen Haapaniemen kadettikoulun, joka toimi siellä 30 vuotta. Hänen tarkoituksensa on kehittää armeijaa koko Suomea varten. Kustaa III piti rahanyörejä tiukalla ja tämä vahvisti epäilyä Ruotsin kyvyttömyydestä puolustaa Suomea. Kustaa III puolestaan epäili Suomen erottautumispyrkimyksiä. Yrjö Maunu sai kuitenkin vahvan kannatuksen Suomessa sekä savolaisen ja hämäläisen talonpoikaiston että tilallisten piirissä.

Hän lähti sitten Kustaa Mauri Armfeldt tämän isän pyynnöstä avustajanaan Pietarin ja Saksan kautta Ranskaan. Matkallaan hän omaksui Yhdysvaltain esikuvan mukaisen itsenäisyysajatuksen. Palattuaan hän asui vuosien 1782 - 84 paikkeilla Seestan kartanossa 10 kilometriä Lahdesta Heinolan suuntaan. Kartanosta tuli suomalaisten upseerien, tilallisten ja muiden kohtaamispaikka, jossa linjattiin Suomen tulevaisuutta.

Hän matkusti sitten Hollantiin, jossa hän talven ja kevään aikana vuonna 1786 tiivisti kirjallisen ehdotuksensa Venäjän ja Ruotsin väliin perustettavasta uudesta valtiosta nimeltä Suomi. Hän muotoili itsenäisen Suomen tasavaltaisen perustuslain. Sprengtportenin mallissa Suomi olisi maakuntien sopimuksella liittotasavalta, kuten Yhdysvallat 13 osavaltion

STP lähtee avoimin kortein kunnallisvaaleihin

Suomen Työväenpuolueen mielestä meidän tulee kaikilla tavoilla kehittää yhteistä toimintaa ja liikettä nykyistä politiikan alennustilaa vastaan. STP itsessään on yhteistoimintaliike, joka koostuu erilaisista työkansaa edustavista voimista, jotka toimivat yhteisen päämäärän puolesta. Tämä ei kuitenkaan nykyisessä tilanteessa riitä. Joudumme toimimaan sadoissa kunnissa mitä erilaisimmissa tilanteissa. Siksi käymme neuvotteluja samat päämäärät omaavien puolueiden kanssa kuntakohtaisista vaaliliitoista. Porvoossa kaupungin taloudellista ñhyvä veli järjestelmääò vastaan on muodostettu kansalaisten yhteislista Porvoo 2009 ja STP edustajat osallistuvat tätä kautta Porvoon vaaleihin. Haapajärvellä STP:n varapuheenjohtaja Antti-Siika-aho on mukana vaaleissa paikallisella Vasemmistoliiton listalla. Tärkeintä on, että kuntatasolla löydetään paras muoto, jolla asukkaiden tavoitteet pääsevät näkyviin.

Porvoo 2009 nimesi ehdokkaita kunnallisvaaleihin

Avoimelle Porvoo 2009 listalle nimettiin: Kulttuurituottaja, hum. kand. Sari Glad, Operaattori, ympäristötieteiden opisk. Hannu Ikonen, Huoltopäällikkö, insinööri Teppo T. Lindh, Tutkimusmestari Pirkko Nokkala, Teleasentaja, herastuomari Kalevi Wahrman ja Kerho-ohjaaja, puheenjohtaja Joni Villanen.

Porvoo 2009 lähtee vaaleihin noin 1500:n euron budjetilla ja vaaliteemalla: ñIhminen äänestää Ihmistäò. Tavoitteeksi asetettiin kolme (3) valtuustopaikkaa ja ñnukkuvienò äänestäjien herättely. Ehdokasrekrytointi jatkuu ja yhteystiedot löytyvät osoitteesta www.porvoo2009@com .

Kaikki huomio kunnallisvaaleihin

sopimuksella. Tässä vapaassa valtakunnassa valtiovalta kuului kansakunnalle kokonaisuudessaan. Valtiopäivät olisivat nelisäätyiset, mutta yleinen äänioikeus ei ollut silloin vielä esillä muuallakaan. Valtiopäivät päättäisi veroista, sodasta ja rauhasta. Hallitus nimeltään Suomen kongressi tekisi tiliä valtiopäiville kolmivuosikausittain, mutta talonpojilla ei ollut siinä edustusta, vaikkakin aatelittomia edustajia valittaessa äänioikeus.

Jatkuu seuraavalla sivulla...
... Sprengtporten

Paason kokous

Kun Kustaa III:n sotaa vastaan oli Liikkalan nootti ja muodostettiin Anjalan liitto kesällä 1788 sodan lopettamiseksi ilman toivottua tulosta, kokoontui vuoden 1788 lopulla tilallisia eteläsavolaiseen Paason taloon. Se on 20 km Heinolasta Mikkelin suuntaan lähempänä Heinolaan kuin Mäntyharjun Vihantasalmea, joka on ohikulkijoiden taukopaikka ja jonne silloinen Suomen ja Venäjän välinen raja teki pistokkeen. Paason kokouksessa oli kyse Sprengtportenin tukijan ja työn jatkajan Jan Anders Jägerhornin koollekutsumista valtiopäivistä. Kokous julisti Suomen itsenäiseksi ja valitsi valtionpäämieheksi Yrjö Maunu Sprengtportenin sekä kääntyi Venäjän keisarinnan puoleen tuen saamiseksi. Se oli päätös itsenäisyydestä kauan ennen kuin itsenäisyys käytännössä toteutui.

Sprengtporten matkusti kiireellisesti keväällä 1786 Hollannista Tukholmaan valtiopäivien takia. Hän tapaa Venäjän suurlähettilään Markovin, joka innostuu hänen ajatuksistaan. Ne on luettavissa Haagiin jääneistä kuusikohtaisista vaatimuksista, jotka Sprengtportenin mielestä on jätettävä Venäjän hallitukselle. Vaatimusten pääkohdat ovat lyhentäen:

1. Venäjä tukee ja auttaa suomalaisten toimenpiteitä päätökseen, joka tyydyttää näitä kahta yhtynyttä kansakuntaa, joko sovittelun kautta tai asevoimin.
2. Kun suomalaiset kykenevät keräämään yhteen joukon, keisarinnan apu pyydetään ainoastaan hätätapauksessa.
3. Suomen kansakunta on pakotettu vaatimaan raha-avustusta.
4. Hänen keisarillinen majesteettinsa lupaa antaa merellä tukea.
5. Koska suunnitelma ei tähtää ainoastaan suomalaisten vapauttamiseen, vaan lähempään yhdistämiseen, vahvistetaan alustavalla asiakirjalla tärkeimmät kohdat sopimuksessa, jonka on vastaisuudessa määrä säännellä suhteita Venäjän ja uuden hahmon saaneen Suomen kansakunnan välillä.
6. Keisarinna sitoutuu takaamaan valtiosäännön, jonka suomalaiset päätyvät antamaan itselleen niin kuin heidän kansallishenkeensä ja tavoittelemaansa itsenäisyyteen parhaiten sopii.

Suunnitelmassa oli siten itsenäisyys, mutta samalla valtioliitto, koska Sprengtporten näki, että se oli keino saada tukea Venäjältä, mutta ehdot turvaisivat kuitenkin Suomen itsenäisen aseman. Myöhemmissä vaiheissa valtioliiton sijaan on ollut kyse rajoitetummasta autonomiasta, mutta se on johtanut ajatukseen autonomista välivaiheena täyteen itsenäisyyteen. Markov joka tapauksessa innostui Sprengtportenin ajatuksista.

Sprengtporten lähestyi kuitenkin yhä edelleen tuloksetta Kustaa III:tta itsenäisyyden vahvistamisajatuksineen osana Ruotsia. Kustaa III oli kutsunut kevääksi 1786 valtiopäivät, jossa nousi oppositio kuningasta vastaan. Kustaa Mauri Armfeldt oli kuninkaan puolella. Venäjän Ruotsin suurlähettiläälle Markoville Kustaa Mauri Armfeldtin kerrotaan ylimieliseen ja halveksivaan tapaan sanoneen, että valtiopäivät olivat päättymässä ja kuningas päästäisi elukat laitumelle. Armfeldt sai nyt niskoilleen osan ñelukoidenò, valtiopäiväedustajien, kuninkaaseen kohdistamasta vihasta.

Kustaa Mauri Armfeldtista ja Yrjö Maunu Sprengtportenista elämäkerrat kirjoittanut ruotsalainen Stig Ramel kirjoittaa Armfeldt-elämänkerrassa, että ñArmfeldt oli oikeassaò ja että ñvaltiopäiville oli saapunut myös tuo kohtalokas Yrjö Maunu Sprengtporten, joka nyt ryhtyy maanpetturiksi ja alkaa toimia Suomen irrottamiseksi Ruotsistaò ja jälkimmäisessä hän käyttää samanlaisia sanamuotoja. Ramelilla on paljon kiinnostavaa tietoa, mutta asenteellisuus haittaa objektiivisuutta. Hänen sanamuotonsa paljastaa samalla kesän 1786 asenteet ja syyt, joiden takia Sprengtportenin oli valittava vangitseminen tai maanpako. Siitä oli kyse Hamarin laiturilla Porvoon Gammelbackassa. Häntä ei voi siksi tuomita siirtymisestä Venäjälle eikä myöskään siksi, että hän työskenteli Suomen vapauttamiseksi Ruotsista ja Armfeldtinkin saadessaan mainetta autonomian alussa asteli todellisuudessa vastustamansa Sprengtportenin jalanjälkiä ja nojasi tämän työhön.

Markov kirjoittaa, että ñkoska Sprengtporten ottaa esikuvakseen kenraali Washingtonin, voimme seurata Ranskan esimerkkiä suhteissa entisiin Englannin siirtomaihinò. On sanottu, että Sprengtportenia ei voi verrata Washingtoniin, koska tällä ei ollut kansan tukea. Hänellä kumminkin oli kansan tuki. Ongelma syntyi siitä, että Katariina ei noudattanut Markovin ohjetta. Ranskahan nimittäin tuki Yhdysvaltain itsenäisyyttä, kun taas Katariina suuri ei tukenut Suomen itsenäisyyttä eikä edes valtioliittoa eikä antanut muitakaan sitoumuksia. Hän antoi Sprengtportenille kyllä virkaaseman, mutta kohteli muuten kaltoin. Sprengtporten sai matkata Katariinan seurueessa Krimille sen valtauksen jälkeen, mutta Suomen asioita ei keisarinna alkanut järjestää. Yrjö Maunu yritti saada asiaansa eteenpäin pyytämällä Venäjää tukemaan suomalaista säätykokousta, joka loisi rajoitetun autonomian Suomelle yhtenäisenä säilyvän Ruotsin puitteissa. Vasta paljon myöhemmin keisarinna alkoi ottaa huomioon Sprengtportenin ehdotuksia, mutta liian myöhään ja silloinkin sitoutumatta.

Jatkuu seuraavassa numerossa

Turun torilla sateisena lauantaina on vilkasta, vaikka se ei kuvassa näy. Torimyyjien teltat sijaitsevat kuvaajan selän takana. Taustalla torin kulmassa sijaitsevaa kahta historiallisesti arvokasta rakennusta kaupungin demari- ja porvarijohto haluaa purettaviksi liikerakentamisen tieltä. Tarpeetonta toriparkkia suunnitellaan torin alle.

Kunnallisvaalit pidetään vajaa kahden kuukauden kuluttua. Olemme tehneet työtä sellaisen yhteisrintaman puolesta, joka ottaisi tehtäväkseen politiikan suunnan muuttamisen. Tätä varten olemme viime vuosien aikana kehittäneet rintamapuolueen, Suomen Työväenpuolue STP rp:n, joka esiintyi itsenäisesti jo edellisissä eduskuntavaaleissa sekä HOK- Elannon vaaleissa pääkaupunkiseudulla. Näissä kunnallisvaaleissa tehtävämme on luoda painetta kovan politiikan muuttamiseksi.

STP:n työ lähtee ruohonjuuritasolta

Tänään kaikki eduskuntapuolueet puhuvat peruspalveluiden puolesta. Nämä puolueet ovat kuitenkin lähes yksituumaisesti nykyisen kovan politiikan takana. Maamme työpaikat ja pääomat siirtyvät ulkomaille, kuntien palvelut yksityistetään ja kunnilta leikataan taloudelliset mahdollisuudet hoitaa lakisääteisetkin peruspalvelut. Aidosti peruspalveluiden ja oikeudenmukaisen tulonjaon puolesta esiintyessään ne joutuisivat törmäyskurssille EU:n päättäjien kanssa, ja sitä riskiä he eivät uskalla ottaa. Siksi heillä ei ole mahdollisuuksia harjoittamansa politiikan raameissa toteuttaa katteettomia lupauksiaan. STP:n mukaan varoja palveluiden ja sitä kautta työllisyyden hoitamiseen on, mutta nämä varat ohjataan suuryritysten taskuihin. tavoitteemme on toteuttaa oikeudenmukaisempaa tulonjakoa ja siirtää varoja suuryrityksiltä kunnille. Näin kehitämme palveluja sekä muita yhteisiä asioita ja luomme uusia työpaikkoja. STP:n työ lähtee täysin ruohonjuuritasolta Nykyisen politiikan kaatuessa meillä ei ole mitään menetettävää.

Terveysasemia ja joukkoliikennettä kehitettävä Helsingissä

Helsingin kunnallisvaaliohjelmassa esitämme, että tulaa panna piste parveluiden yksityistämiselle: ñ Palveluiden yksityistäminen johtaa eriarvoisuuteen ja hintojen nousuun. Julkisen sektorin palvelut takaavat tasa-arvoiset ja hyvät palvelut, kunhan näille annetaan nykyistä paremmat taloudelliset edellytykset. Vaadimme, että kunnallisten palveluiden tietoinen heikentäminen ja alasajo estetään. Edelleen samassa ohjelmassa todetaan: ñVaadimme, että jokaista 10000 asukasta kohti järjestetään hyvin varustettu terveysasema. Yritysten voitoista tulee huomattavasti nykyistä suurempi osa ohjata palvelemaan julkisia toimintojaò.

Liikenteestä esitetään: ñAsetamme julkisen liikenteen, etenkin raideliikenteen kehittämisen etusijalle ja edellytämme matkalippujen hinnan alentamista. Rakentamalla yksityisautoille pysäköintialueita kaupungin rajalle ja parantamalla joukkoliikennettä paremmin toimivaksi torjumme ruuhkia ja saasteita. Vastustamme jyrkästi matkalippuihin kaavailtuja korotuksia.

Turussa puolustetaan palvelujen säilyttämistä ja keskusta-alueen suojelua

Turun vaalitavoitteissa todetaan, että kunnallisten palveluiden ja toimintojen yksityistäminen tulee jyrkästi kieltää, koska se heikentää välittömästi asukkaiden toimeentuloa. Tästä esimerkkinä se, miten Turun kaupunki myi tuottavimman laitoksensa, oman puhelinlaitoksen, joka tuotti kaupungille vuosittain voittoa. Samalla tavalla Turun kaupunki myi kaikki kotihoidon palvelut yksityisille firmoille. ñLiputtamallaò ulos palveluja on sekä työllisyyttä ja palveluja heikennetty. Kotihoidon palvelut tulee ottaa takaisin kaupungin hoidettaviksi.

Turussa vaaditaan myös keskusta-alueen suojelua: ñKauppatorin alle suunniteltua parkkihallia ei tule täysin tarpeettomana rakentaa. Entiset parkkihallit ovat tuottaneet tappiota. Torin alle suunniteltu halli lisää velkaa ja tuottaa kaupungille tappiota. Lisäksi se saastuttaa entisestään Turun keskustan ilmaa. Turussa vaaditaan myös entisen Cafenoirin ja Kauppiaskadun puutalon säilyttämistä., jotka myös Museoviraston arvion mukaan ovat historiallisesti ja rakennustaiteellisesti hyvin merkittäviä. Näiden tilalle oikeisto ja SDP suunnittelevat monikerroksisia liike- ja asuintaloja. Tämä tulee estää.

Lähiviikkojen tehtävät

Keskeisin tehtävä on nyt hakea ehdokkaita STP:n listoille. Ehdokaslistat tulee jättää keskusvaalilautakunnille 16.9.08 klo 16.00 mennessä. STP:n piirissä turvaamme perusmateriaalin vaalityön tueksi. Vaalijulisteen saamme lähipäivinä. Sitä toimitamme eri alueille tarpeen mukaan. Sen liimaaminen tauluihin on aloitettava välittömästi. Vaalijuliste toteutetaan perinteiseen tapaan. Ensin liimaamme taulupohjaan ison julisteen. Ehdokkaiden numerot saatuamme painamme erilliset ehdokaiden esitteet, jotka liimaamme nopeasti julisteessa sille varattuun paikkaan. Numerot saamme 20.9.2008. Vaalityön välineeksi tuotamme Kansan äänen seuraavan numeron (5/08). Se painetaan lokakuun ensimmäisellä viikolla. Siinä julkaisemme ehdokkaidemme artikkeleita, sekä kuvalliset esittelyt. Tätä Kansan äänen numeroa voivat ehdokkaat ja järjestöt varata vaalityönsä välineeksi mm. päätoimittajalta, Reijo Katajarannalta (r.katajaranta@kolumbus.fi). Vaalitaulut asetetaan vaalitelineisiin kunnasta riippuen lokakuun ensimmäisellä viikolla. Siinä meidän tulee toimia nopeasti. Järjestömme toimii minibudjetilla. Siksi olisi toivottavaa, että järjestöt ja ehdokkaat voisivat itse kustantaa omaa vaalityötään sen lisäksi mitä järjestömme kykenee toimittamaan. Kaikkea ehdokasasetteluun ja muuhun vaalityöhön liittyvää tietoa voitte kysyä mm. seuraavilta tovereilta: Juhani Tanski 040-7641163, Heikki Männikkö, 050-5941312 ja Reijo Katajaranta 040-5643205.

STP:n hallitus
Kansan äänen toimitus

Oheisessa kirjoituksessaan Heikki Typpö käsittelee tärkeitä yhteiskuntapolitiikan kysymyksiä, jotka yhä uudelleen nousevat keskusteluissa pinnalle. Hän päätyy arvioihin, jotka meistä monista Kansan äänen lukijoista vaikuttavat aika oudoilta. Typpö on kuitenkin pitkään vaikuttanut työväenliikkeessä ja lähestyy osaltaan näitä kysymyksiä marxilaisesta näkökulmasta. Suuren rahan vastaista työtä joudumme tekemään oloissa, jossa emme aina ole samaa mieltä kaikista asioista, mutta yhdistämme voimamme demokraattisen muutoksen puolesta. Tässä toteutuu STP:n toimintaidea. Asiat eivät etene, ellemme uskaltaudu niistä keskustelemaan. Liian moni asia on auki, että kykenisimme määrittelemään lähiajan toimintalinjamme oikein. Voi myös olla niin, että pitkäaikainen käytäntö ja työ vasta ratkaisevat lopullisen totuuden. Olemme peräänkuuluttaneet keskustelun tärkeyttä. Lähdemme siitä, että tulee keskustella työväen lähtökohdista vaikeistakin asioista, mutta samalla tulee voida tehdä työtä yhteisen päämäärän puolesta. Tämä vaatii meitä omaksumaan sellaisen keskustelukulttuurin, jossa emme loukkaa toisiamme ja hyväksymme sen, että esiintyy myös erilaisia mielipiteitä. Typön kirjoitus on selkeästi keskustelupuheenvuoro ja julkaisemme sen parin kommentin saattelemana.

Itsesäälistä itsekritiikkiin

ñKun on kyse vasemmistosta, kaiken a ja o on marxilainen analyysi ja luokkanäkökulma ympäröivään todellisuuteen, sen ristiriitoihin, ñedustukselliseen demokratiaanò ja sen hallitsemismekanismeihin sekä politiikan olemukseen. Politiikka ei ole ñyhteisten asioiden ajamistaò ï niin kauniilta kuin tuo kulunut klisee kuulostaakin ï vaan luokkataistelua. Ja luokkataistelussa tärkeintä ovat ihmiset, heidän etunsa ja oikeutensa, heidän tietoisuutensa kasvu ja heidän kannustamisensa yhteiseen toimintaan.ò

Näin kirjoittaa Erkki Susi (Tiedonantajassa 9.5.2008.) arvioidessaan jotain pamflettia. Susi pahoittelee, että pamfletissa ei ole huomioitu sitä yhtä ja ainoata puoluetta joka on yksin vastustanut uusliberalismia Suomen kamaralla.

Itsesääli on avuttomuuden merkki. Viis pamfleteista, mutta jos toimintaa ei ole noteerattu joukkojen keskuudessa, silloin on syytä kääntää katse omaan itseensä. Uusliberalismi on niin abstrakti ja käsite, että sitä ei juuri kannata mainita ellei eritellä sen sisältöä oman maan historiallisen luokkakehityksen näkökulmasta. Uusliberalismi edustaa tämän päivän luokkayhteiskuntaa. Sen erittelyssä todella tarvitaan luovaa marxilaista ajattelua. Hyvän esimerkin luokka-analyysin soveltamisen puutteista tarjoaa se pohdiskelu, jota viime aikoina on käyty vuoden 1918 luokkasodan olemuksesta.

Mielenkiintoista kyllä Suomen porvaristolla ja nyky-kommunisteilla (mm Sudella) on tuosta sodasta yhtäläinen epämarxilainen näkemys. Porvaristo, joka halusi juhlia ñvapaussodanò muistoa Voitonpäivän läheisyydessä pitää sotaa valitettavana, mutta välttämättömänä, siis tarpeellisena, sotana, joka toi Suomelle vapauden, demokratian ja itsenäisyyden. Ilman tuota sotaa Suomi olisi ottanut sosialistisen suunnan, sanoivat juhlapuhujat Rihtniemi ja Niinistö.

Nyky-kommunistit (Susi heidän, mukanaan) katsovat, että kysymyksessä oli luokkasota, jossa työväenluokka taisteli porvaristoa vastaan tavoitteenaan sosialistinen yhteiskunta. Tämä näkemys tekee itse asiassa porvariston näkemyksestä oikeutetun.

Marxilainen luokkanäkemys kuitenkin kiistää nuo molemmat näkemykset. Luokkasodasta siinä tietenkin oli kysymys, mutta ei työväenluokan ja porvariston välisestä sodasta, vaan aateliston ja porvariston sodasta, jossa työväenluokka toimi porvarillisen yhteiskunnan esitaistelijana. Vuoden 1918 sota oli Suomen porvarillinen vallankumous. Tämä ei vähennä punakaartin uljaan ja uhrautuvan taistelun merkitystä, eikä himmennä sodan historiallista arvoa. Nyky-päivänä työväenluokan ja koko työväenliikkeen tulee olla ylpeä heidän saavutuksistaan. Punakaarti näet saavutti lähes kaikki ne yhteiskunnalliset tavoitteet, jotka olivat kirjoitettuna Kansanvaltuuskunnan laatimaan perustuslakiin: maareformi eli torpparien vapautus, 8-tunnin työaikalaki, kunnallinen demokratia, uskonnon vapaus jne. Perustuslakiluonnos sisälsi myös valtiosäännön, joka olisi ollut huomattavasti nykyisiä demokraattisempi, mutta se ei toteutunut.

Kansanvaltuuskunnan ohjelma ei sisältänyt sosialistisen yhteiskunnan tavoitetta eikä muitakaan erityisiä sosialistisia tavoitteita. Historioitsija Heikki Ylikangas totesi TV2:n kyseistä sotaa käsittelevässä paneelissa, että punakaartin tavoitteet eivät olleet sosialistisia, vaan ultrademokraattisia. Ultrademokraattisen yhteiskunnan tavoite sortui Ylikankaan mukaan punakaartilaisten terroriin.(?)

Millä puolella olivat tuonaikaiset rihtniemet ja niinistöt? Mitä puolusti valkokaarti, joka nyt juhlii voittoaan punakaartista? He olivat feodalismin ja aateliston vallan puolella, ja siksi he vastustivat punakaartin tavoitteita. Ne vastustivat porvarillista vallankumousta niin verisellä tavalla, että Suomen 1918 sodalle ei ole raakuudessaan vertailukohtaa maailman historiassa. Vaikka valkokaarti tsaarin kenraalin johdolla voitti punakaartin ja kosti sen verisesti, niin sen oli pakko toteuttaa punakaartin tavoitteet, jotka jälkikäteen arvioiden muodostivat Suomen porvarillisen vallankumouksen sisällön. Täsmällisiä ollaksemme, vuoden 1918 sota vei Suomen porvarillisen vallankumouksen päätökseen. Se alkoi jo vuoden 1905 suurlakolla, jossa jo työväenluokalla oli keskeinen osuus. Vuonna 1907 aateliston poliittinen valta, eli Säätyvaltiopäivät, vaihtuivat Eduskunnaksi. Ne puutteet, jotka porvarilliseen valtajärjestelmään jäivät, poistettiin vuoden 1918 aseellisessa sodassa.

Jo Ranskan vallankumouksessa proletaarinen aines toimi keskeisellä tavalla porvarillisen vallankumouksen toteuttajana. Erityisesti tämä näkyi Venäjän vallankumouksissa alkaen vuodesta 1905, ja jatkuen helmikuun ja lokakuun vallankumouksissa. Venäjän vallankumouksen päävoima oli 100- miljoonainen, vasta maaorjuudesta vapautunut talonpoikaisto ja maaton proletariaatti. Teollisuustyöväen osuus käsitti noin 7 miljoonaa proletaaria. Venäjän porvarillinen vallankumous organisoitui lopulta Neuvostoliitoksi, jonka olemassaolo kesti yhtä kauan kuin Ranskan porvarillinen vallankumous Bastiljin valtauksesta Pariisin kommuunin kukistumiseen.

Olen varma, että enempää porvaristo kuin nyky-kommunistitkaan (Susi heidän mukanaan) eivät hyväksy tätä marxilaista luokka-analyysiä vuoden 1918 sodasta. Kysynkin nyt heiltä, milloin ja miten porvarillinen vallankumous on tapahtunut Suomessa, jos vuoden 1918 sota ei sitä ollut? Vallankumous voidaan teoreettisesti määritellä luontosuhdetta välittävien pääomien uusjaoksi. Siinä taloudellinen pääoma (tuotantovälineet), kulttuuripääoma (kulttuuriperintö, sivistys), ja sosiaalinen pääoma (poliittinen valta) siirtyvät uudelle luokalle. Porvarillisessa vallankumouksessa ne siirtyvät aatelistolta porvaristolle. Milloin tämä tapahtui Suomessa, toveri Susi?

Lahkolaisuus vaivaa myös nyky-kommunistien (Susi heidän mukanaan) luokkateoriaa. Kai Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon: 3000 euroa kuussa: työväenluokka < 3000 euroa; porvaristo > 3000 euroa.

Susi kirjoittaa, että luokkataistelussa ovat ihmiset tärkeintä, heidän etunsa ja oikeutensa. Kontturi tietää paljonko se on euroissa. Suden mukaan luokkataistelussa on tärkeää myös ihmisten tietoisuuden kasvu ja heidän kannustamisensa yhteiseen toimintaan. Mutta maisteri Susi (ja muut nyky-kommunistit hänen kerallaan) eivät pidä tarpeellisena maisterinkoulutuksen avaamista koko työväenluokalle poistamalla nykymuotoinen kouluarvostelu peruskoulusta. Sehän ei ole etujoukkoteorian kahleissa olevalle nyky-kommunismille tärkeää tai tarpeellista. Se ei tulevaisuudessakaan saa kuulua luokkataistelun tavoitteisiin. Mitä siitä nyt tulisi, jos työväenluokka koostuisi tasa-arvoisen koulutusohjelman tuottamista ihmisistä? Kuinka sellaisia voisi kannustaa yhteiseen toimintaan kommunistien johdolla? Kuinka heidän tietoisuuttaan voitaisiin kasvattaa, kun he tietävät yhtä paljon kuin kasvattajansa?

Nyky-kommunisteilta (Susi heidän mukanaan) puuttuu tuo Suden esittämä **a** ja **o: marxilainen luokkanäkemys.** Luokkanäkemys sisältää uusliberalismin kaudella taloudellisten pääomien lisäksi kulttuuripääoman ja sosiaalisen pääoman. Raha, koulutus ja valtarooli ovat ne välineet, joilla sosiaalista vuorovaikutusta käydään. Ne, joilta nuo välineet puuttuvat, joutuvat alistumaan niin pienryhmissä, puolueissa kuin koko yhteiskunnassakin.

Vallankumous on sosiaalisen vuorovaikutuksen erityistapaus. Siinä yhteenliittyminen muodostaa taisteluvälineen, joukkovoiman. Raha, koulutus ja valtaroolit näkyvät myös vallankumousvälineen sisällä, kuten valkokaarti ja punakaarti osoittavat.

Valkokaartilaisten joukkovoima koostui maata omistavasta pikkuporvaristosta, alemmasta sivistyneistöstä, lukiolaisista jne. Sitä johti kulttuuripääoman ja taloudellisen pääoman haltija/omistaja suomalainen ja ulkomaalainen aatelisto.

Punakaartilaisten joukkovoiman muodosti vapaudennälkäinen torpparisto (tuleva pikkuporvaristo), maaseudun maaton proletariaatti sekä ammattityöväki maaseudulla ja kaupungeissa. Punakaartia johti koulutetuin, järjestäytynein ja taloudellisesti arvostetuin proletariaatin osa. Punakaarti toteutti porvarillisen vallankumouksen Suomessa v 1918. Milloin Punakaarti saa ansaitsemansa kunnian?

Uusliberalismin olemus tämän päivän Suomessa liittyy sivistyneistön luokka-asemaan. Silmien sulkeminen sivistyneistön luokka-asemalta sen vuoksi, että sivistyneistön jäseniä kuuluu myös työväenluokkaan, sekoittaa varsinaisen työväenluokan luokkavaiston ja estää luokkatietoisuuden syntymisen. Työmies ei hevin samaistu herraan. Luokkayhteiskunnassa sivistyneistö on porvariston, myös globaalin porvariston apuluokka, kapitalismin etujoukko ja työväenluokan tajunnan sekoittaja. Kun osa sivistyneistöstä haluaa samaistua työväenluokkaan, heidän arvoihinsa, niin ei se voi merkitä sitä, että työväenluokka samaistetaan sivistyneistöön. Työväenluokan ja sivistyneistön yhteen sulautuminen voi tapahtua vain yhtenäisen koulujärjestelmän avulla.

Jos ja kun nyky-kommunistit ja vasemmistoliittolaiset (Susi ja Kontturi heidän mukanaan) samaistavat luokkateoriassa työväenluokan ja sivistyneistön jo nyt, ilman koulureformia, heistä ei ole vaaraa, eikä edes harmia, enempää uusliberalismille kuin globaalille kapitalismillekaan. Itsesääli jää silloin ainoaksi sielun ravinnoksi.

Heikki Typpö
Pertteli

Ei Aritmetiikkaa....

Typpö kirjoittaa, että ñKai Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon: 3000 euroa kuussa: työväenluokka <3000 euroa; porvaristo >3000 euroa.ò. Aritmeettista muotoa on pakko käyttää, kun geometria ei siihen sovellu. Työväenluokkana voi pitää alle 3000 euroa kuussa ansaitsevia siksi, että se suurin piirtein vastaa kapitalistisen omistuksen jakautumista. Kautta aikojen on tiedetty, että luokkajako määräytyy ihmisen tahdosta riippumatta siitä, omistaako vai eikö omista tuotantopääomaa.

Suomessa tuotantopääomasta 14,8 prosenttia on julkista omaisuutta. Suomalaisen kapitalismin kova ydin on 4,9 prosenttia väestöstä. Se omistaa 82,7 prosenttia yksityisistä tuotantovälineistä. Lisäksi 12,7 prosenttia väestöstä (korkeat yritysjohtajat, virkamiehet, osa sivistyneistöä, pienyrittäjiä, talonpoikia jne.) omistaa 2,4 prosenttia pääomista. Yhdessä tämä 17,6 prosenttia muodostaa **kapitalistien luokan**!

Pääomista 0,1 prosenttia on (osakkeina ja/tai rahasto-osuuksina) tuotannossa merkityksetön. Sillä ei ole sananvaltaa. Sen omistavat loput väestöstä, jonka on elääkseen pakko myydä työvoimansa. Siksi tämä 82,4 prosenttia on työläisiä ja muodostavat, halusivat tai ei, monin tavoin riistetyn **työväenluokan** koulutuksesta, asemasta ja ammatista riippumatta.

Tulot ovat sidoksissa omistukseen, joten ei ole sattuma, että yli neljä viidesosaa väestöstä saa tuloja vähemmän kuin 3000 euroa, keskimäärin 1290 euroa kuussa. Palkansaajista 76,2 prosenttia sai enintään 3000 euroa, keskimäärin 1353 euroa kuussa. Palkansaajista 17,0 prosenttia sai enintään 4500 euroa, keskimäärin 3207 euroa kuussa. Heistä kukaan ei tiedä koska palkantulo loppuu. He ovat kokonaan kapitalistisen armoilla. Asian ydin onkin työväenluokan aritmeettinen eli laskettavissa oleva **suuruusluokka**, joka kapitalistien ja työläisten välissä olevasta rajapinnasta huolimatta on yli neljä viidesosaa väestöstä.

Sivistyneistönkin on elääkseen pakko myydä kaiken tietonsa, taitonsa ja mielikuvituksensa. Usein heidän on pakko myydä työvoimaansa **työmarkkinoilla**. Nykyaikana sivistyneistöstä suuri joukko on palkkatyöläisiä tai heihin suoraan rinnastettavia. Vain harva sopii kapitalistien pöytään. Sivistyneistöstä monet ovat jo välitön osa työväenluokkaa.

Ja vielä. Pääoma, tuotantovälineet, ovat pelkkää työtä. Jos niistä poistetaan kaikki työ, jää jäljelle vain aineet sellaisena kuin ne tavataan luonnossa (Marx). Siksi kaikki voitotkin ovat pelkkää työtä, työn arvon ja palkan erotusta. Kasvattaakseen voittojaan pääoman omistajat, kapitalistit, pyrkivät alentamaan työn kustannuksia, työläisten palkkoja. Se on kapitalistien ja palkkatyöläisten välinen **sovittamaton** ristiriita.

Typön kuningasajatus, että ilman koulureformia työväenluokasta ei ole mitään vaaraa kapitalismille, on absurdi, mahdoton. Kapitalismissa ei voi tehdä sellaista koulureformia, joka kasvattaisi työläisten **luokkatietoisuutta**, päinvastoin. Siksi luokkatietoisuus on palkkatyöläisten oma asia ja siksi työläisten monenkirjavan joukon on itse koulutettava itsensä. Siihen se tarvitsee, ja tarvitsee kipeästi, myös sivistyneistöä, sellaista sivistyneistöä, joka haluaa ja kykenee auttamaan palkkatyöläisiä, työväenluokkaa, muuttumaan riistetystä luokasta luokaksi itseään varten!

Kai Kontturi

...Eikä mekaniikkaa

Kirjoituksissaan jo aiemmin Typpö on ottanut kannan, että se mitä olemme sanoneet Lokakuun sosialistiseksi vallankumoukseksi, olikin oikeastaan porvarillinen vallankumous, koska se pidemmällä tähtäimellä johti porvariston valtaan. Vähän samanlaisen kannan Typpö ottaa tässä kirjoituksessa Suomen 1918 tapahtumiin. Hän kritisoi marxilaisen luokka-ajattelun puutteista niitä, jotka katsovat, että kansalaissodassa kyse oli luokkasodasta, jossa ñtyöväenluokka taisteli porvaristoa vastaan tavoitteenaan sosialistinen yhteiskuntaò.

Hänen mielestään kansalaissodassa kyse oli enemmänkin aateliston ja porvariston välisestä sodasta, jossa työväenluokka toimi porvarillisen yhteiskuntaluokan esitaistelijana. Tässä mielessä Suomen kansalaissota muistuttaisi esim: Euroopan 1700-1800 lukujen porvarillis-demokraattisia vallankumouksia.

Mielestäni Typön näkemys on hieman ñmekaaninenò. Tuskin meistä kukaan on väittänyt vuoden 1918 tapahtumia tavoitteiltaan sosialistisiksi. Mutta kyse oli kyllä työväen vallankumouksesta, jossa työväki yhdessä torppareiden kanssa sai väliaikaisesti vallan käsiinsä. Vaikka sen seuraukset johtivatkin feodalismin jäänteiden mitätöimiseen, niin kyse ei voinut olla feodaalien ja porvarien sodasta, koska suurviljelijät ja porvarit olivat samalla puolella työväkeä vastaan. Porvariston valta meillä oli vahvistunut jo paljon aiemmin kartanoiden realisoidessa omaisuuttaan porvarilliseen tuotantoon ja tässä suhteessa 1918 tapahtumat eivät muodostaneet ratkaisevaa käännettä.

Typpö kysyy, että koska sitten Suomessa tapahtui porvarillinen vallankumous, jos ei tällöin? Mielestäni feodalismin ja kapitalismin välillä ei aina ole selvää rajaa. Molemmat perustuvat tuotantovälineiden yksityisomistukseen. Meillä se tapahtui vaiheittain. Sosialistisen vallankumouksen katsomme olevan prosessi, joka kehittyy porvarillis- demokraattisen vaiheen kautta, ja tässä prosessissa työväki voi taistella myös oman etunsa puolesta aivan itsenäisesti, kuten tapahtui Venäjällä ja Suomessa. Venäjällä vallankumous kyettiin muuttamaan tavoitteiltaan sosialistiseksi.

Neuvostoliitto oli ehdottomasti sosialistinen, eikä sitä muuta se, että monestakin syystä sosialismi joutui antamaan periksi. Kuten totesin, yhteiskuntakehitys on prosessi, jossa esiintyy ñhyppäyksiäò. Vaikka sosialismi Euroopassa ottikin askeleen taaksepäin, tilanne ei palannut kapitalismin kannalta ennalleen. Sosialismia kehitetään edelleen monissa maissa ja entisten Euroopan sosialistimaiden kokemus ja esimerkki (myönteinen ja kielteinen) on käytössämme.

Typpö kritisoi myös Kontturia Sutta heidän luokkateoriastaan. Hän toteaa, että Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon ñ3000 euroa kuussaò ja Susi pitää tärkeänä luokkataistelussa ihmisen tietoisuuden kasvua ja kannustamista yhteiseen toimintaan. Teimme 90-luvun alkupuolella asiakirjan ñTyöväenluokka tänäänò, jossa tutkimme työväenluokan rakennetta ja osuutta yhteiskunnassa. Tässä tutkimme työväenluokan osuutta yhteiskunnassa erilaisten kriteerien perusteella. Yksi kriteeri oli tulojen ja omistuksen määrä. Mutta meille oli selvää, että tämä ei ole läheskään ainoa kriteeri. Myös enemmänkin ansaitsevat voidaan katsoa kuuluvaksi työväenluokkaan.

Kyllä meille oli selvää, että työväenluokan ainoa kriteeri tänäänkin on, että se ei omista itse tuotantovälineitä, tuottaa työllään lisä-arvon ja on näin kapitalistien riiston kohteena. Mutta työväenluokan konkreettiseen erittelyyn tarvitsee tutkia erilaisia tunnusmerkkejä mm. tulojen suuruus. Silloin päädyimme arvioon, että puhtaasti työväenluokkaan tänään kuuluu noin 80 % kansasta.

Jatkuu sivulla 15...

Marxilainen maailmankuva ja kosmos

Työväenluokan luokkataistelussa filosofialla on aina keskeinen merkitys. Filosofialla on luokkaluonne, sillä se antaa maailmankatsomuksellisen ja teoreettisen perustelun minkä tahansa yhteiskuntaluokan tavoitteille ja pyrkimyksille. Riistäjäluokat ovat aina antiikista saakka hakeneet oikeutuksen toimilleen epätieteellisestä idealistisesta ja uskonnollisesta maailmankatsomuksesta.

Työväenluokan yhteiskunnalliset tavoitteet ovat perustuneet tieteelliseen dialektisen ja historiallisen materialismin filosofiaan.

Luokaton yhteiskunta utopiasta tieteeksi

Työväenluokka astui esiin historian näyttämölle yhteiskunnallisena voimana vasta, kun Marx ja Engels 1840-luvulla löysivät tieteellisen maailmankatsomuksen, dialektisen ja historiallisen materialismin. Voidaan perustellusti väittää, että ilman sitä työväenluokan nousu ei olisi ollut mahdollista Luonnollisesti tämä yhteiskuntakehityksen vaihe osuu samaan ajankohtaan suurten uuden ajan tieteellisten löytöjen ja koneellisen suurteollisuuden syntymisen kanssa. Näkemys luokattomasta yhteiskunnasta muuttui utopiasta tieteeksi ja yhdisti työväestöä porvaristonvastaiseen luokkataisteluun.

Työväenluokan maailmankatsomuksen seurattava tieteen kehitystä

Kehitys ei kuitenkaan ole suoraviivaista. Marx ja Engels löysivät yhteiskuntakehityksen ja tieteellisen maailmankuvan peruslait. Yhteiskunnassa tieteen ja tuotantovoimien kehitys kuitenkin jatkuu taukoamatta Otteen säilyminen luokkataistelussa merkitsee, että tulee nähdä tieteen uusien löytöjen merkitys dialektisen ja historiallisen materialismin näkökulmasta. Samanaikaisesti tieteen kehityksen kanssa tulee kyetä laajentamaan tieteellistä maailmankuvaa ja ulottamaan yhä kauemmas tulevaisuuteen näkemys yhteiskuntakehityksen suuntaviivoista. Monistakin syistä johtuen Marxilainen filosofia ja maailmankatsomus eivät ole kyenneet aina pysymään mukana tieteen kehityksessä reaaliaikaisesti (Miksi).

Ideologian heikkoudet heijastuvat heti politiikassa

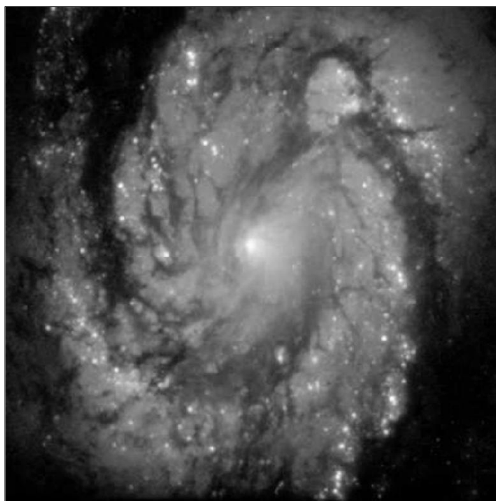
Yksi esimerkki tästä oli tilanne viime vuosisadan alussa heti Venäjän ensimmäisen epäonnistuneen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen jälkeen. Silloin työväenliike joutui perääntymään jopa ñmaan alleò. Samaan aikaan fysiikan piirissä oli tehty uusia löytöjä. Onnistuttiin hajottamaan atomi, löydettiin elektroni ja alettiin ymmärtää atomin rakennetta. Monille marxilaisille ja materialisteille tämä synnytti kriisin. Aiempi käsitys materiasta hajosi, koska se oli sidottu atomiin. Katsottiin atomin olevan aineen pienin osa, jota ei voida hajottaa. Silloin vaikeassa yhteiskunnallisen taistelun perääntymisvaiheessa levisivät jopa marxilaisten keskuuteen mystiset materialismin vastaiset opit. Vaikea tilanne ideologian alueella alkoi ratkaisevasti jarruttaa työtä politiikan alueella.

Leninin johtopäätös: ñMateria on loputonò

Tässä vaiheessa Lenin kirjoitti kirjansa ñMaterialismi ja empiriokritisismiò. Siina hän painotti, että on kyettävä yleistämään filosofisesti tieteellisen, dialektis-materialistisen maailmankatsomuksen asenteista uusimman luonnontieteen saavutukset. Hän osoitti niille, jotka uusien löytöjen perusteella tekivät johtopäätöksen materian häviämisestä, että ñmateria ei katoa, vaan katoaa se raja, johon saakka olemme materian tunteneetò. Hän totesi: ñeilen tietojemme rajana oli atomi, tänään elektroni ja huomenna tämäkin raja katoaaò. Edelleen hän totesi, että ñelektroni on yhtä ehtymätön kuin atomikin, luonto on loputon...ò

Neuvostofilosofit eivät osanneet tulkita kosmoksen laajenemisen teoriaa

Silloin 1900-luvun alkuvuosina dialektinen materialismi selvisi kriisistään, mutta ongelmia syntyi myöhemmin. Suomen kielellä ilmestyi 1960-luvun alussa SNTL:n tiedeakatemian filosofian instituutin toimittama ñMarxilaisen filosofian perusteetò. Tämä oli hyvin merkittävä teos. Kuitenkin tässä torjuttiin taantumuksellisena ajatus maailmankaikkeuden laajenemisesta sekä ns. ñalkuräjähdyksestäò. Nykyisen käsityksen mukaan maailmankaikkeuden aine oli n. 13,7 miljardia vuotta sitten yhdessä pisteessä ñalkeishiukkaspuuronaò. Tästä se lähti laajenemaan. Alkeishiukkaset järjestäytyivät atomeiksi ja myöhemmin tähdiksi, tähtijärjestelmiksi ja tähtien planeetoiksi, joilla kehittyi biologinen elämä ja ihmisyhteiskunta. Kehityksen tuloksena syntyi nykyisen kaltainen maailmankaikkeus, joka jatkaa edelleen laajenemistaan. Tämän teorian paikkansapitävyys on osoitettu aivan kiistattomasti ja perusteet sen ymmärtämiselle olivat selkeät jo 1960-luvulla. Myöhemminkään tätä teoriaa ei neuvostofilosofien toimesta suostuttu hyväksymään.

Tämä ajokoirien tähdistössä sijaitseva kierteissumu (galaksi) koostuu sadoista miljardeista tähdistä. Tämä on hyvin tyypillinen galaksi, jollainen myös oma linnunratamme on.

Ei ymmärretty maailman rakenteen muutosta

Tämä tuntuu hyvin ristiriitaiselta, jota monien oli vaikea ymmärtää jo silloin 1960 luvulla. Toisaalta nämä em. teokset painottivat aivan oikein esim: Engelsin löytämien materian liikunnan muotojen merkitystä sekä materian, ajan, avaruuden ja liikkeen kiinteää yhteyttä toisiinsa ja käsitystä siitä, että maailmankaikkeus on yksi kokonaisuus yms. Mutta maailmankaikkeuden rakenne esitettiin niissä staattisena. Sen mukaisesti avaruudessa syntyy uusia tähtiä toisten sammuessa ja näin kosmoksen rakenne säilyy samanlaisena. Ei nähty sitä, että uusien tähtien syntyessä materiasta, joka hajoaa avaruuteen vanhojen tähtien tuhoutuessa, muodostuvat tähtien uudet sukupolvet yhä raskaammista alkuaineista. Dialektisestikin ajatellen tällainen määrällinen kehitys ei voi olla ikuinen, koska alkuaineiden määrä fysiikan lakien perusteella on rajallinen Dialektisesti ajatellen tällaisessa tilanteessa kehitys voi jatkua vain laadullisen hyppäyksen kautta. Tieteen löytöjä ei kuitenkaan osattu Leninin 1908 esittämällä tavalla yleistää dialektis-materialistiselta perustalta. Se yksinkertaisesti vain torjuttiin taantumuksellisena.

ñAlkuräjähdyksenò dialektinen tulkinta

Laajalti hyväksytty teoria nykyisen maailmankaikkeuden rakenteesta ja synnystä sopii täydellisesti dialektiseen ajatteluun. Alkuräjähdys tulee nähdä materian ja maailmankaikkeuden kehityksessä vaiheena, missä alkeishiukkasten keskinäinen kehitys saavutti määrällisen huippunsa. Kosmoksen kehityksessä tapahtui laadullinen murros, kun alkeishiukkaset alkoivat järjestäytyä atomeiksi, mikä merkitsi avaruudellisen tilan nopeaa laajenemista. Tätä kutsumme mm. nimellä ñalkuräjähdysò. On fyysikkoja, jotka esittävät, että tätä edeltävässä vaiheessa vallitsi tilanne, jossa ei ollut avaruutta, aikaa eikä alkeishiukkasten keskinäistä kehitystäkään (singulariteetti). Tähän meidän ei tule uskoa. Jo Engels näki materian, ajan, liikkeen ja avaruuden kiinteän yhteyden toisiinsa. Hän myös esitti materian liikemuotojen kehityksen siten, että laadullisesti korkeampi liikemuoto sisällyttää itseensä materian alemmat liikemuodot. Dialektiikka (yleinen kehitys) on universaali laki. Vaikka meillä ei vielä olekaan suoraa tutkimuksellista tietoa alkuräjähdystä edeltävästä vaiheesta, niin kuitenkin nykyinen maailmankaikkeus saattoi rakentua vain edeltävistä alkeishiukkasrakenteista.

Maailmankaikkeuden kehityksen dialektiikasta

Alkuräjähdyksestä alkoi muodostua nykyisenkaltainen maailmankaikkeus (kosmos). Alkeishiukkasista rakentuvan maailmankaikkeuden sisäinen kehitys saavutti silloin määrällisen huippunsa. Alkoivat muodostua atomit. Atomin rakenne vaatii laajemman avaruudellisen tilan. Sen tuloksena avaruus alkoi laajentua ja muuttua läpinäkyväksi, jossa säteily (valo) pääsi kulkemaan. Alkoi uudentyyppinen kehitys. Atomit alkoivat gravitaation vaikutuksesta järjestäytyä makrokappaleiksi: mm. tähdiksi, tähtijärjestelmiksi ja tähtien planeetoiksi Nykyinen meille näyttäytyvä kosmoksen rakenne perustuu atomeista koostuvan makroaineen (tähdet, tähtijärjestelmät, sumut, tähtien välinen aine yms) vuorovaikutukseen, jota ohjaavat materian alkeishiukkastason lainalaisuudet, gravitaatio, sähköiset kentät, säteily yms. Alkuräjähdyksessä muodostuivat yksinkertaisimmat atomit (vety, helium). Ensimmäisen vaiheen tähtien ydinreaktioissa näistä alkuaineista muodostui raskaampia alkuaineita, jotka tähtien sammuessa leviävät avaruuteen. Tästä materiasta tiivistyvät tähtien uudet sukupolvet tuottavat yhä raskaampia alkuaineita, joista vai muodostuu tähtien kiertolaisia ja mm. maapallon kaltaisia kiviplaneettoja. Maailmankaikkeuden fysiikallinen rakenne muuttuu ja kehittyy koko ajan. Nykyinen tähtitiede ja kosmologia saavuttavat koko ajan tuloksia tämän tutkimuksen alueella. Ja tämän tutkimuksen tulokset tulee meidän kyetä yleistämään dialektisen ja historiallisen materialismin filosofiaan.

Näköala sivilisaation asemaan maailmankaikkeuden kehityksessä

Engelsin aikaan ei osattu hajottaa atomia, eikä tiedetty avaruuden laajenemisesta. Engels kuitenkin ensimmäisenä kykeni erottamaan laadullisesti toisistaan materian fysiikallisen, kemiallisen, biologisen ja yhteiskunnallisen liikemuodon. Tämä luokittelu sisältää sen periaatteen, että materia (ja samalla maailmankaikkeus) kehittyvät historiallisesti dialektiikan kehityslakien mukaan. Materian liikemuodot ovat tässä kehityksessä laadullisia askelmia. Leninin aikana tietomme rajana oli atomi ja sen yksi rakennuspalikka elektroni. Tämän jälkeen kvanttifysiikka on tutkinut materian rakennetta ja löytänyt lukuisia alkeishiukkasia ja selvittänyt niiden keskinäistä vuorovaikutusta. tähtitiede ja kosmologia ovat selvittäneet maailman makrotason rakennetta. Mutta miksi me marxilaiset olemme kiinnostuneet tällaisista asioista? Aivan samoin, kuin Marx ja Engels kykenivät selvittämään työväenluokan aseman ulottamalla dialektiikan historiaan, tulee meidän kyetä näkemään kauemmaksi ja selvittää yhteiskunnan (sivilisaation) asema luonnon kehityksessä. Sillä tiedolla on ja tulee olemaan yhtä valtaisa merkitys kapitalisminvastaisessa luokkataistelussa.

Heikki Männikkö

Jared Diamond ei pitkälle puusta pääse

Maailmalla on eräänlaiseksi muotifilosofiksi noussut yhdysvaltalainen fysiologian ja maantieteen professori Jared Diamond. Hänen työpaikkansa on Los Angelesissa sijaitseva University of California. Myös Suomen tiedemaailman Diamond on hurmannut niin, että presidentti Tarja Halonen nimitti hänet muutama vuosi sitten Suomen Akatemiaan ulkomaiseksi akateemikoksi.

Hän on kirjoittanut neljä suomennettua kirjaa: ô**Miksi seksi on hauskaaô, ôTykit, taudit ja teräsô, ôRomahdusô ja ôKolmas simpanssiô.** Luin kesän aikana hänen teoksensa ôKolmas simpanssiô, joka kirjan takakannen mukaan tutkii simpanssin ja ihmisen geneettistä eroa: ñVaikka ihmisen geeneistä 98 prosenttia on samoja kuin simpanssilla, lajimme on kehittynyt täysin ainutlaatuiseksiò.

Jos tutkija nimetään jäseneksi Suomen Akatemiaan, niin olettaisi, että hänellä olisi myös riittäviä ansioita tähän nimitykseen. Kirja ôKolmas simpanssiô antaa ymmärtää, että Diamond saa irti jotain perustavanlaatuista uutta esiin ihmisen kehityksestä apinasta ihmiseksi. Juuri tätä Diamond ei kuitenkaan tee. Hän on kyllä tutkinut apinoita ja lintuja etenkin Uudessa Guineassa ja myös perustanut luonnonsuojelualueita sinne. Hän on tutkinut myös kansojen kieliä ja toteaa, että yksinomaan Uudessa Guineassa on yli tuhat kieltä; kieli voi vaihtua toiseksi jopa 20 kilometrin välein. Jos hänellä joitakin tieteellisiä ansioita on, niin ne olisivat juuri luonnon tai kielten tutkijana. Sen sijaan ihmisen kehityksen tutkijana hän ei pääse puusta pitkään.

Geenien vertailulla ei kaikkia eroja ratkaista

Diamondin kirja ôKolmas apinaô sisältää yli 400 sivua, joista alkuosa ï melkein puolet koko kirjasta selvittelee ihmisten ja eläinten sukupuolisen käyttäytymisen vertailua. Eikä hän vertaile vain apinoita ja ihmistä, vaan vertailuun tulee myös koko lintumaailma. Hän yrittää geenien muunnosten kautta selvittää, kuinka ihminen erosi 6 miljoonaa vuotta sitten simpanssien kehityslinjasta. Lukija saa kyllä tästä sellaisen käsityksen, että geenimuunnokset tapahtuivat ensin ja se johti lopulta ihmiseen. Diamondilta jää selvittämättä, miksi näin tapahtui.

Diamondin virhe on, että hän tutkii ihmisen kehitystä pelkästään geenien kautta

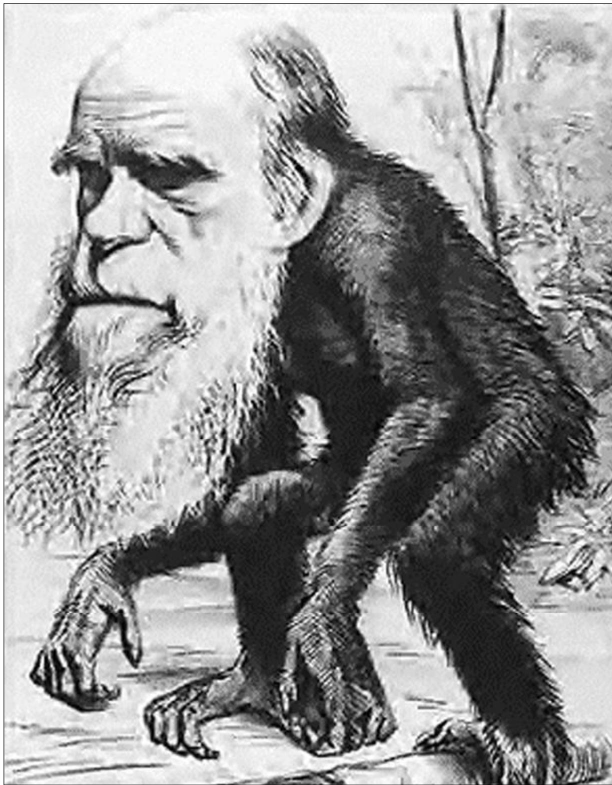
Sitä paitsi Diamond ei tunne ihmisen evoluutiogenetiikankaan TODELLISIA tuloksia, kuten sialiinimutaatiota. Uusimpien tutkimusten mukaan suurimman eron ihmisen ja simpanssin keskushermostojen välille aiheuttaa se, että solupintojen sokerit poikkeavat melko jyrkästi lajien välillä. Simpanssin ja muiden ñalempienò nisäkkäiden sialiini puuttuu ihmiseltä (Mm. Ajit Varki , New Scientist 26.10.2002: The Sugar Rush: Did sugars make us smart?). Kokeet osoittavat, että sellaisilla eläimillä kuten hiirillä ja apinoilla sialiinitaso on aivoissa paljon matalampi kuin muissa kudoksissa, mutta vain ihmisellä kyseinen aine puuttuu kokonaan, ja se puuttui myös neanderthalin ihmiseltä . (Tämän on osoittanut ruotsinvirolainen Svante Pääbo saksalaisesta Max Planck ï instituutista.) Toisaalta sialiinimutaatio heikentää lihasvoimaa ja luiden lujuutta jopa neljännekseen entisestä, joten noiden menetysten vastapainoksi siitä on täytynyt olla hyötyä, esimerkiksi oppimiselle. Tähän viittaa se, että sen määrä on aivoissa muillakin nisäkkäillä pienempi kuin muualla. Ja on pitänyt olla yhteiskunta, joka suojaa myös heikompivoimaisia ja löytää näille oikeita tehtäviä, kehityksenkin geneettisenä edellytyksenä, eikä ñjarrunaò. Aivan varmasti vastaavanlaisia sialiinimutaatioita on tapahtunut muillakin nisäkkäillä kymmenien vuosimiljoonien saatossa, mutta ne ovat karsiutuneet vahingollisina ennen sopivanlaista yhteisöä/yhteiskuntaa!

Ihmisen kehitystä on ohjannut sen yhteiskunnallinen luonne

Pseudoluonnotieteellisenä tutkijana Diamond poistaa kokonaan sen, mitä ihmisen toiminnan yhteiskunnallinen luonne on kehitykselle merkinnyt. Näin hän hyökkää mm. Ivan Petrovits Pavlovin (1849 - 1936) ñneuvostoteorioitaò vastaan. Pavlovhan osoittaa ehdollisten refleksien teoriassaan, että mitä korkeammalle kehittyneestä eläimestä on kysymys, **sitä vähemmän** sen käyttäytyminen perustuu suoraan geeneihin. Korkealle kehittynyt eläin oppii vuorovaikutuksessa ympäristöönsä ja lajikumppaneihinsa, ihmisen kyseessä ollessa myös kulttuuriinsa, kun taas esim. hyönteiset toimivat täysin ehdottomien refleksiensä mukaan, jotka ovat ohjelmoituina niiden geeneihin. Diamondin pitäisi tutustua Pavlovin teokseen ô**Ehdolliset refleksitô** ja Vygotskin teokseen **ôAjattelu ja kieliô** sekä Engelsin kahteen merkittävään kirjoitukseen, v.1876 kirjoitettuun **ôTyön osuus apinan kehittymisessä ihmiseksiô** sekä **ôPerheen, yksityisomaisuuden ja valtion alkuperäô,** kirjoitettu välillä maaliskuu ï toukokuu 1884. Vaikka nämä Engelsin teokset ovatkin 1800-luvulta ja vaikka kaikki luonnontieteet ovat kehittyneet valtavasti sen jälkeen (mm. geeneistä ja DNA:sta Engels ei tiennyt mitään), näillä Engelsin kirjoituksilla on kuitenkin erittäin perustavanlaatuinen merkitys. Jos Diamondilla on varaa liittää kirjaansa parisataa lähdeteosta, miksi hänellä on varaa pudottaa lähteistään nämä teokset pois? Kun hän näin tekee, hän on perusteellisesti pihalla koko aihepiiristään.

Työstä tuli ihmisen kehitystä ohjaava tekijä

Engelsin mukaan juuri työ loi ihmisen. Työstä tuli ihmisen kehitystä ohjaava tekijä. Laskeuduttuaan puusta alas, ihmisen oli vapautettava kätensä erilaisten aseiden ja työkalujen käyttöön. Se vaati pystykäyntiä, joka taas vaati ennen kuulumatonta aivokapasiteettia. Yksittäisenä eläimenä ihminen oli hyvin haavoittuva petoja, kuten hyeenoja ja leijonia vastaan, ihminen kykeni puolustautumaan ja saalistamaan vain tiiviinä ryhmänä, se puolestaan vaati kommunikaation kehitystä, josta lopulta seurasi kielen syntyminen.

Tässä pilakuvassa Charles Darwin on juuri hypännyt puusta alas. Darwinin sukukunta kyllä pärjäsi. Diamondin sukukunnalle olisi käynyt pahemmin.

Tässä yhteydessä voidaan kysyä, mikä merkitys geeneillä oli tässä kehityksessä. Todennäköisesti ihmisen työtoiminta, käyttäytyminen ja geneettiset muutokset tukivat toisiaan, edellinen muodosti sosiaalisesti periytyvänä vaatimukset jälkimmäiselle työn takia paljon enemmän kuin aikaisemmin. Kun pystykäynnin oli parannuttava, sellaiset geneettiset muutokset pääsivät voitolle, jotka paransivat ihmisen pystykäyntiä. Kun ihmisten tarve viestimiseen tuli tärkeäksi, sellaiset geneettiset muutokset pääsivät voitolle, jotka edistivät ihmisen äänen tuottamista ja puhetoimintoja kuten kurkunpään lasku alaspäin. Ja kun tämä kaikki vaati parempia ja suurempia aivoja, geenimuutokset tekivät senkin mahdolliseksi.

Ihmisen kehityksen myötä eteen tuli vaihe, että ihmisen yhteiskunnallinen kehitys ohitti nopeudessaan valtavasti geeneissä tapahtuvan kehityksen. Yhteiskunnallinen kehitys siis lähes poisti geeneihin perustuvan kehityksen merkityksen. Lisäksi se teki joistakin ennen negatiivista mutaatioista positiivisia, sellaista joissa vain katoaa jokin geneettinen käyttäytymismalli asioissa, josta yhteiskunta selviytyy paremmin kuin ñluontoò. Geneettinen kehitys on vallinnut maailmassa miljardeja vuosia. Se on olennainen osa elämää. Geneettinen kehitys jopa tapahtuu tietyllä nopeudella, josta voidaan päätellä, kuinka kauan sitten lajit ovat erkaantuneet toisistaan. Ihmisen osalta tämä ei merkitse sitä, että geenimuutokset merkitsisivät ihmisen muutosta ihmisenä, koska työ ja kulttuurivaikutukset edelleenkin ovat ihmisen osalta olennainen ja määräävä tekijä.

Sokea kanakin saattaa löytää jyvän

Joitakin hyviä huomioita kirja kuitenkin sisältää ï sokea kanakin löytää joskus jyvän. Hänen maantiedettä ja ihmisen kulttuurikehitystä koskevat huomionsa kyllä toimivat. Esim. hän kiinnittää huomionsa Euraasian ja Amerikan erilaisuuteen; Eurooppa ja Aasia ovat ñvaakasuorassaò, itä-länsisuunnassa. Sensijaan Pohjois- ja Etelä-Amerikka ovat ñpystysuorassaò, pohjois-etelä-suunnassa. Kaikki kasvilajikkeet levittäytyvät helposti samojen leveysasteiden puitteissa idästä länteen ja päinvastoin. Sensijaan pituuspiirien mukaan etelästä pohjoiseen ja päinvastoin levittäytymien vaatii aina uusien lajikkeiden syntymistä. Lisäksi hän toteaa aivan oikein, että suurten vetojuhtien kesyttäminen Euroopan ja Aasian alueilla paransi maanviljelyksen mahdollisuuksia ja siten ihmisen kulttuurikehitystä. Uudessa Guineassa taas ei ollut isoja eläimiä kesytettäviksi ja siksi kehitys Uudessa Guineassa jäi Euroopasta jälkeen.

Kun Diamond yrittää selvittää ihmisen puhekielen syntymistä, hänen järkeilynsä jää valovuosien päähän parhaista marxilaisista teorioista. Hän ei pääse käsitteiden syntymiseen saakka ollenkaan. Hän olettaa Noam Chomskya mukaillen, että ainakin kielioppi on ihmisessä geneettisesti määräytynyttä. Hän ei ymmärrä lähteä siitä, että kieli on objektiivisen todellisuuden heijastumaa ja että jokaisella kielen käsitteellä on lähtökohtansa objektiivisessa todellisuudessa. Ei myöskään kielioppia pidä etsiä geenien kautta, se syntyy luonnostaan ihmisen sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Diamond perustelee käsityksiään ihmislapsen nopealla kehityksellä. Hän pitää ihmeenä, kuinka 5-vuotias englantilainen lapsi osaa paremmin englantia, kuin mitä moni ei-englantilainen 20 vuoden opiskelun jälkeen. Ihmislapsi syntyy avuttomana, mutta sitä syystä sen onkin kehityttävä nopeasti, eikä tällä ole mitään tekemistä kielioppien kanssa. Vaikka ihminen kehittyykin nopeasti, kehitys vie kuitenkin kauan ï vielä parikymppisinä suuri osa ihmisistä on vielä täysin raakileita.

USA-lainen elämäntapako osa ihmisen ñperusluontoaò ?

Diamondin kirjan loppuhuipennus viimeistään osoittaa, ettei hän ole päässyt puusta pitkään. Hän erittelee ihmisen peruspiirteiksi - perusluonteeseen kuuluviksi - ihmisen kyvyn käyttää työkaluja, ja ihmisen puhekielen, mitkä varmasti ovatkin ihmisen oleellisia tuntomerkkejä. Sen lisäksi hän liittää ihmisen perusluonteeseen taipumuksen huumeiden käyttöön ja taipumuksen massamurhiin.

Marxilaisuus kieltää koko käsityksen ihmisen perusluonteesta ja selittää käyttäytymisen ihmisen yhteiskunnallisten vuorovaikutussuhteiden kautta. Ihminen ei ole ihminen ellei hän ole kasvanut yhteiskunnassa, vaan harvinaisen avuton ñmonivammainen simpanssiò. Diamondin osalta näyttää siltä, että hän on liittänyt ihmisen perusluonteeseen koko sen amerikkalaisen maailman, minkä hän näkee ympärillään. Ihme, ettei hän liitä ihmisen perusluonteeseen kuuluvaksi myös hampurilaisen syömistä McDonaldsin pikaruokalassa.

Diamondin kirja kannattaa kuitenkin lukea ja siivilöidä siitä käytettävissä oleva aines omaan käyttöön kuten juuri tuo maantieteen vaikutus ihmisen kulttuurikehitykseen.

Reijo Katajaranta
Risto Koivula

Ajattelun biokemiallinen mekanismi on selviämässä

Risto Koivula

Kansan ääni on seurannut nykyajan muotitieteen aivotutkimuksen etenemistä painottaen niin tieteen tekemiseen kuin siitä vedettyihin johtopäätöksiinkin aina liittyviä ideologisia ja filosofisia puolia. Sellaiset ovat mm. välttämättömiä todellisuutta koskevien mahdollisimman adekvaattien hypoteesien esittämiseksi testattavaksi. Ja kaikki tieteenalat vuorovaikuttavat keskenään tieteenfilosofian kautta mm. ns. yleiskäsitteiden määritelmiä koskien.

Esimerkki filosofisesta ongelmasta, jota voi kannattaa pohtia tätä juttua lukiessa, on, että ñonko mieleenpalautettavissa oleva ajatus olemassa aivoissa silloinkin, kun sitä ei ajattele?ò Ja vastaus tähän vaikuttaa siihen, miten käsite ´ajatus´ pitäisi määritellä: mitä se on, ja mitä se taas ei ole! Kaikista, oikeista ja ñmuistakinò tutkimustuloksista vedetään myös aina esimerkiksi teknologisia sovellutuksia ja politiikkaa koskevia johtopäätöksiä. Vaikka tiede onkin objektiivisten faktojen ja teorioiden muodostamista todellisuudesta, ideologisen ja filosofisen puolen olemassaolon kiistäminen olisi huijausta. On siis parempi, että ideologia on julkilausuttu, kuin että se olisi ñsalainenò ja siten erittäin vaikeasti tieteellisesti kritisoitavissa. Ideologian myötä tietoon liittyy myös luokkaluonne, aivan erityisesti ihmis- ja yhteiskuntatieteissä. Olemme epäilleet yksinkertaistettuja johtopäätöksiä uusista havainnoista, ja osoittaneet, miten aina välillä jossakin yritetään ñunohtaaò esimerkiksi sadan vuoden aikaisemmat, vähintään yhtä objektiiviset havainnot vain joitakin uusimpia tulkittaessaé [1]

Aivot koostuvat vahvasti yksinkertaisten kolmenlaisista soluista: **neuroneista**[2] (jotka on usein harhaanjohtavasti suomennettu vain ñaivosoluiksiò) yhdistävine signaalien viejä- ja tuojahaarakkeineen eli aksoneineen ja dendriitteineen, ns. **gliasoluista**[3] (jotka niin ikään harhaanjohtavasti suomennetaan tavallisesti ñrasvasoluiksiò, ikään ne taas eivät lainkaan olisi aivosoluja) sekä **sidekudossoluista** (jotka muodostavat tukirakenteita ja korjaavat vaurioita).

Gliasolut muodostavat neuronien haarakkeiden aksonien ja dendriittien ympärille ns. hermotupen, jota nimitetään sen pääasiallisen materiaalin mukaan myös myeliinitupeksi. Myeliinitupet osoittautuvat olevan kerroksellisia siten, että kunkin myeliinikerroksen ñrunkonaò on glykosaminoglykaani-sokereista muodostuva hermotuppiverkko (perineuronal net).[5] Myeliinikerros antaa sen peittämälle neuronimassalle luonteenomaisen vaaleanharmaan värin (ñwhite matterò), kun se ilman tätä päällystettä on tummanharmaata (grey). Tämä päällyste muodostuu esimerkiksi ajattelusta vastaavilla aivokuoren alueilla vasta iän ja **nimenomaan oppimisen** myötä, kuten USAlaisen Institute of Child Health and Human Development -tutkimuslaitoksen Nervous System Development and Plasticity -osaston johtajan **R. Douglas Fieldsin**[10] artikkeli ñ**White Matter Matters**ò[5] **Scientific American 3/2008**-tiedelehdessä todistaa. Fieldsin tulokset perustuvat uudelle magneettiresonanssiperustaiselle aivokuvausmenetelmälle **diffuusiotensorikuvantamiselle** (diffusion tensor imaging, DTI), jolla pystytään ensi kertaa kuvaamaan myös neuronien välistä toimintaa. Nämä menetelmät ovat nyt osoittaneet ñharmaan aineenò aktiivisen roolin ns. korkeammissa hermotoiminnoissa.

Informaation talletusmekanismin perustana oleva fysikaalinen ilmiö on, että myeliinitupen paksuus (kerrosluku) määrää aksonin tai dendriitin sähköimpulssienjohtavuuden. Se voi olla tupettomaan synapsiin nähden satakertainen optimipaksuudella, jolloin synapsi/aksoni on 60% koko ñlanganò halkaisijasta. Vaihtoehtoisista reiteistä sähköimpulssi ñvalitseeò, sen jonka johtavuus on paras. Ja koska aivosolut reagoivat noihin impulsseihin, nopein impulssi myös vaikuttaa parhaiten. Jos yhä lisätään eristekerroksia ohi optimin, niin taas impulssin kulku hidastuu, ja impulssi ñvalitseeò helpommin jonkin muun tien. Myeliinikalvoa muodostavat **oligodendrosyytti-gliasolut**[3] reagoivat tässä toiminnassaan vain aksonin/synapsin läpäisevien sähköimpulssien määrään, sekä jo olevien kerrosten määrään, ilmeisen riippumatta siitä, millä aivokuoren alueella ollaan, tai (varsinkaan!) mitä signaalit ñkuvaavatò, eli millaiset aistimukset tai muut mieleenpalautukset niitä ovat aiheuttaneet. Tietysti myös jokin laajempi aivoalueen ñtilaò (esimerkiksi uni/valve) voi periaatteessa myös vaikuttaa asiaan. Tällaiseen ehdollistumiseen sisältyy **aktiivisen poisoppimisen mahdollisuus** paksuntamalla edelleen myeliinituppea ohi optimin (esimerkiksi ñkelaamallaò ongelmaa mielessään sen ñhallitsemiseksiò)!

Enetuudestaan tiedetään, että niin kauan kuin synapseilla ja aksoneilla ei ole riittävän paksua myeliintuppea, ne pyrkivät muodostamaan satunnaisesti muodostuvien okaiden (spine) kautta uusia yhteyksiä muihin neuroneihin ja sitä kautta periaatteessa kaikkialle aivoihin.[7] Nuo yhteydet kuitenkin myös katoavat, jos niitä ei käytetä. Tällä tavalla alueet spesialisoituvat, ñtarpeettomat alueet ñetsivät käyttöäò, mihin jo tapahtunut ñharmaantuminenò vaikuttaa estävästi. Vahvastikin myelinisoituneet yhteydet voivat kuitenkin taantua, jos niitä ei käytetä. Tätäkin on joskus pidetty sellaisenaan ehdollistumismekanismina, mutta tämä on yhteysksien sähkönjohtavuuksien muutoksille perustuvan mekanismin kattavuuden ja moitteettoman toiminnan edellytys. Tähän asti on usein aksiomaattisesti oletettu ilman todellisia perusteita, että gliasoluilla ei olisi aktiivista roolia neuraalisten informaatioprosessien muodostumisessa. Tuo perusteeton taustaoletus on ollut erityisen ilmeinen ñpeilisoluòhölmöilyjen[1] yhteydessä. Tuota olettamusta vastaankin on kuitenkin kertynyt evidenssiä jo aikaisemminkin:

1. On tiedetty aivoaineen harmaantumisen yhteys oppimiseen,. Jos jostakin erityisestä syystä esimerkiksi otsalohkon alueella ei oppimista tapahdu (vaikka varsinainen vika ei olisikaan siellä), ei tapahdu neuronien yhteyksien harmaantumistakaan. Ei vain ole tiedetty, onko se passiivinen seuraus vai mekanismin osa.

2. On ollut tunnettua, että jos glykosaminoglykaanit hajotetaan kemiallisesti aivoalueella, niin siihen liittyvä opittu informaatio katoaa.[4] Ja mikä vieläkin kummallisempaa: kudos ei kuitenkaan vaurioidu pysyvästi, vaan **kadonneen informaation tilalle voidaan oppia uutta** vaikka kyseessä olisi tavanomaisen kehityksen ns. ñoppimisikkunansaò ajat sitten ohittanut käyttäytymisjärjestelmän rakenteellinenkin tieto. Kun glykosaminoglykaanit hajotetaan, niin ilmeisesti myeliinikerrokset sekoittuvat, ja on ikään kuin yksi kerros, vaikka se olisikin tavallista paksumpi. Eli glykosaminoglykaaniverkko näyttäisi todellakin olevan eriste, kuten Bruce Caterson otaksuu[4] eikä ñsilloiteò, kuten myös on otaksuttu.

3. Kokonaan uusien yhteyksien muodostuminen ei ole palautuva oppimismuoto, kuten pavlovilainen ehdollistuminen vaatii, niin **klassinen** (opittu ärsyke synnynnäiseen reaktioon) kuin perustärkeä **intrumentaalinenkin ehdollistuminen**[8], jossa sekä laukaiseva aistinärsyke että elimistön toiminnallinen reaktio ovat kokonaisuudessaan opittuja. Juuri instrumentaalisten ehdollisten refleksien olemassaolo itsessään on kuitenkin todiste ihmisen ja eläinten ns. **korkeampien** eli **ehdollistumishermotoimintojen sidonnaisuutta vastaan ja neuronien** ja muuhunkaan **geneettiseen rakenteeseen sisällöllisesti**. Niihin **ei liity luontaista fysiologista palkintoa** (esimerkiksi positiivista emootioita, eikä myöskään sellaista rangaistusta) kuten yleensä klassisiin ehdollisiin reflekseihin, vaan refleksin palkitsevuus muodostuu täysin välillisesti siihen koodatun toiminnan ulkoisen tuloksen mahdollisuutena palvella jotakin tarpeentyydytystä.

Ihmisen korkeimmat psyykkiset toiminnot (ajattelu, tahto, tietoisuus) rakentuvat konventionaalisten merkkijärjestelmien kuten erityisesti kielen välityksellä olemuksellisesti instrumentaalisille eivätkä klassisille ehdollisille reflekseille, joilla jälkimmäisillä olisi geneettinen kytkentä reaktioosaltaan. Konventionaaliset ñsovitutò merkit eivät ole meidän geeneissämme, ne eivät tule sieltä, eivätkä ne myöskään mene sinne millään keinolla, darwinilaisella eivätkä ñlysenkolaisellaò.[9]

Sellaisen hieman (ñharmittomassaò mielessä) ñhuuhaaò-aivotutkimuksen puolustukseksi on vielä todettava, että yhtenä uuteen aivokuoren toimintateoriaan johtaneista vinkeistä oli havainto Albert Einsteinin aivojen ainoasta erikoisuudesta ñtavallisiinò verraten: ñrasvasolujenò poikkeuksellisen suuresta konsentraatiosta tietyllä ajattelualueella![11]

Viitteet

1. http://www.euvkr.com/5-2004.html
2. http://fi.wikipedia.org/wiki/Neuroni
3. http://fi.wikipedia.org/wiki/Gliasolu
4. http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,14549,22353#msg-22353
5. http://www.sciam.com/article.cfm?id=white-matter-matters
   Artikkelin tekstiosa ohi lehden nettisivujen salasanojen löytyy lähteestä
6. http://www.tiede.fi/keskustelut/viewtopic.php?f=12&t=13269&start=940
7. http://en.wikipedia.org/wiki/Dendritic_spine
8. http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,14549,14549#msg-14549
9. http://www.nichd.nih.gov/
10. http://neuroscience.nih.gov/Lab.asp?Org_ID=274
11. http://www.tiede.fi/keskustelut/viewtopic.php?f=12&t=13269&st=0&sk=t&sd=a&start=946

Vieraita Korean Demokraattisesta tasavallasta

Kuvassa vieraat, kekellä rouva Hong Song Ok, vasemmalla Ryu Sung Rim ja oikealla tulkkina toiminut Jong Un A.

Korean Demokraattisen Kansantasavallan Ulkomaan kulttuurisuhteiden komitean valtuuskunta vieraili Helsingissä 23. - 25. elokuuta Suomi-Korea-seuran vieraina.

Kolmihenkistä valtuuskuntaa johti Korea-Suomi-Seuran varapuheenjohtaja ja maan Korkeimman Kansankokouksen jäsen rouva **Hong Song Ok.** Mukana olivat myös Ulkomaan kulttuurisuhteiden komitean Euroopan osaston päällikkö **Ryu Sung Rim** ja komitean virkailija neiti **Jong Un A**.

Valtuuskunta osallistui 23. elokuuta Helsingissä Hermannin kerholla Suomi-Korea-seuran järjestämään seminaariin KDKT:n perustamisen 60.vuotispäivän kunniaksi ja tapasi suomalaisia Korean ystäviä.

Vieraat saivat vastata useisiin yleisökysymyksiin koskien KDKT:n maatalouden ja teollisuuden kehitystä, USA:n ja KDKT:n suhteiden tämänhetkistä tilaa sekä Koreoiden jälleenyhdistymisprosessia.

Vierailun aikana he myös kävivät keskusteluja Suomi-Korea-seuran, Kommunistien Liiton, Suomen Työväenpuolueen, Kominformin ja Suomen Juche-aatteen opintoyhdistyksen edustajien kanssa.

Suomesta valtuuskunta jatkoi matkaansa Ruotsiin, jossa he osallistuivat Pohjoismaiseen Koreaseminaariin sekä Tanskaan, jossa he tapasivat paikallisia Korean ystäviä.

KÄ/AS

Eikä mekaniikkaa

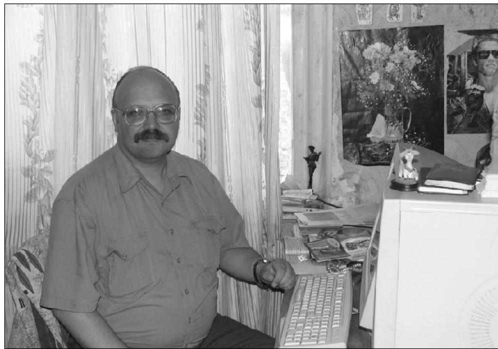
...jatkoa sivulta 13

Typpö puhuu paljon sivistyneistöstä ja erottaa sen työväenluokasta. Minun mielestäni tällaista jakoa tänään ei voi tehdä. Lisä-arvoa tuottavan ja tuotantovälineitä omistamattoman palkkatyöläisen tulee omata tänään korkea tietotaso, voidakseen myydä työvoimaansa. Kapitalisti tarvitsee korkeasti koulutettua työläistä. Koulutuksen määrä ei ole se, joka millään tavalla määrää ihmisen luokka-asemaa. Sen määrää edelleenkin ihmisen suhde tuotantovälineisiin ja koulutettunut ihminen kuuluu tänään pääsääntöisesti työväenluokkaan. Sivistyksen taso tulee korkeintaan esiin siinä, että suurituloiset kapitalistiluokkaan kuuluvat ihmiset voivat ehkä hankkia korkeampaa koulutusta, mutta suhde tuotantovälineisiin määrää heidänkin luokka-asemansa kapitalisteina, ei heidän sivistyksensä.

Luokkataistelussa tietoisuuden kasvu on aivan välttämätön. Koululaitos ei kuitenkaan anna hetikään kaikkea sitä tietoa, mitä me luokkataistelussa tarvitsemme. Sen tiedon voi antaa vain itse työväenluokka ja sen organisaatiot. Mutta yhteiskunta antaa kyllä sen perustiedon, jolla me kykenemme omaksumaan sen luokkatiedon, jota kapitalistisen yhteiskunnan koululaitos meille ei koskaan anna. Tässä mielessä voimme vain tukea Typön esittämää koulureformia.

Heikki Männikkö

Viiden päivän sota

Sergey Skvortsov työpöytänsä ääressä Moskovan alueella sijaitsevassa asunnossaan.

Olympiakisojen avajaispäivänä Georgian armeijan joukot tekivät hyökkäyksen yöllä Tshinvaliin Etelä-Ossetian pääkaupunkiin. Vain muutamia tunteja ennen hyökkäystä ï luultavasti vihollisen valppauden häiritsemiseksi ï Saakashvili oli julkisesti julistanut yksipuolisen tulitauon ja kaikenlaisen voimankäytön lopettamisen.

Hyökkäyksen alussa operaatio johti joihinkin menestyksiin ï georgialaiset onnistuvat valtaamaan osan Tshinvalia ï mutta kahdessa päivässä Venäjän vakituiset joukot tulivat kaupunkiin ja tämä muutti dramaattisesti tilanteen, kun enemmän tai vähemmän suorituskykyiset georgian joukot tulivat tuhotuiksi. Georgian suuresti ylistetyt joukot pakenivat takaisin Georgiaan jättäen aseensa ja kaikki varusteensakin venäläisille. Ilman mitään vastarintaa Venäjän joukot etenivät muutamien kymmenien kilometrien päähän Georgian pääkaupungista Tbilisistä. Virallisesti heidän tehtävänään oli tuhota Georgian sotilastukikohdat, epävirallisesti heidän tehtävänään luultavasti oli osoittaa Georgian hallinnolle ja kansalle, että Georgia oli hävinnyt sodan. Georgian presidentti Saakashvilin sotaseikkailu oli perusteellisesti epäonnistunut ja sen seuraukset olivat hyvin vakavat, ei vain hänen itsensä osalta.

Mihin sitten Georgian johto luotti? Tosiasiassa USA ei ollut antanut hyväksyntää hyökkäykselle eikä Saakashvili voinut luottaa pääliittolaisensa apuun. Realististen voimasuhteiden mukaan tällainen hyökkäys normaalissa järjestyksessä oli tuomittu jo alusta lähtien epäonnistumaan. Enintään Tbilisi saattoi kuvitella Tshinvalin väliaikaista valtausta, josta kuitenkin olisi sissisodan jälkeen jouduttu luopumaan. Kuitenkin tämä olisi riittänyt Saakashvilille ï hänen olisi vain täytynyt pitää hallussaan Tshinvali joulukuuhun asti, jolloin Georgian Nato-jäsenyys olisi selvinnyt.

Tosiasiassa Georgian presidentti yliarvioi pahasti Georgian armeijan taistelukyvyn. Ilmeisesti Saakashvili luulotteli naiivisti, että kun yhdysvaltalaiset kouluttajat (heidän mielestään maailman voimakkaimman armeijan edustajat) olivat kouluttaneet Georgian joukkoja myös he tulisivat käytännössä voittamattomiksi. Georgian johto ei kuitenkaan ottanut huomioon, että Venäjän armeijalla oli laaja sotakokemus Tshetsheniasta eikä Georgialla ollut vastaavaa kokemusta ollenkaan. Se merkitsi tappioita sekä Abhasiassa että Etelä-Ossetiassa. Tuloksena oli, ettei Georgian armeija pystynyt puolustautumaan montaakaan tuntia, eikä se ollut saanut edes miehitettyä kaupunkia, joita puolusti vain kourallinen rauhanturvaajia ja osseetialaisia joukkoja.

Saakashvili teki vielä yhden virhearvion. Hän luuli ï samoin kuin monet lännessä - , että Putin on edelleenkin numero yksi Venäjällä. Hän kuvitteli mielessään, että kun muutamia vuosia sitten Moskova antoi periksi hänelle antaessaan hänelle Adsharianin autonomian hallinnan, Venäjän armeija tuskin tulisi puuttumaan konfliktiin. Tässä hän laski väärin.

Puutteistaan ja heikkouksistaan huolimatta Venäjän armeija osoitti, että se edelleenkin osaa asiansa. Tshetshenian sotaa kritisoidessaan läntiset tarkkailijat eivät huomaa, että sodan molemmat osapuolet oli koulutettu Neuvostoliiton armeijassa, jonka taistelukyky oli monin verroin parempi kuin yhdenkään Nato-armeijan. Nyt tässä konfliktissa, jossa Naton kouluttajat olivat opastaneet Georgian armeijaa jo useita vuosia, tulos oli täysin erilainen ï muutamassa tunnissa georgialaiset luikkivat tiehensä. Varmastikaan nämä kouluttajat eivät ole ihmeidentekijöitä. He työskentelevät niiden sotilaiden parissa, mitä heillä on käytettävissään. Päinvastoin paljastuu, etteivät nämä kovasti mainostetut Nato-standardit olekaan kummoisia.

Kuitenkaan Venäjän armeija ei tarvitse lisää voittoja, sitä ei tarvitse vertailla vakavasti otettavimpiin vastustajiin, vaikka Jeltsinin ja Putinin aikakaudella Venäjän armeija heikentyikin merkittävästi.

Voittaminen sodassa on kuitenkin vasta puoli voittoa, sotilaalliset saavutukset on osattava muuttaa poliittisiksi ja strategisiksi menestyksiksi. Vaikka tilanne elää ja muuttuu jatkuvasti, eikä vähiten Venäjän johdon vähemmän onnistuneista ratkaisuista johtuen, jo nyt on mahdollista tuoda esiin joitakin tuloksia.

Aivan ensimmäiseksi on tarpeellista kertoa, mitä Georgian kansa on saavuttanut. Tällä presidentti Saakashvilin operaatiolla tulee olemaan hyvin syvät vaikutukset maan johtoon. Vaikka tämä väkivaltainen ñMishaò onkin länsivaltojen tukema, hänen poliittinen uransa tulee loppumaan nopeasti ï Washington ei tule antamaan anteeksi tällaista luvatonta käyttäytymistä. Ulko- ja puolustuspolitiikan alueella hallitus on todella heikoilla. Venäjän tunnustus Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyydelle on poistanut vuosikymmeniksi kysymyksen niiden integroimisesta Georgiaan. Sotilaallisin keinoin ei saavuteta mitään eikä kukaan näiden alueiden asukkaista hyväksy Georgian toimia. Lisäksi Georgia on menettänyt alueet, joita se on kontrolloinut tähän asti.

Myös Georgia on nyt käytännössä ilman armeijaa, armeijan henkilöstön moraali on perusteellisesti romahtanut, enemmän tai vähemmän tehokkaat armeijan yksiköt on tuhottu, suurin osa sotakalustosta on tuhottu tai se on Venäjän armeijan valtaamaa.

Venäjän tunnustus Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyydelle on aiheuttanut ankaria reaktioita lännessä. Monet (jopa aivan vilpittömät ihmiset) ovat nähneet sen Georgian alueiden valtauksena tai tällaisen valtauksen valmisteluna, vaikka esim. Abhasia ei halua olla osa Venäjää. Georgian autonomioiden tunnustaminen tapahtui liian hätäisesti. (Esim. USA:n valmistelemaa Kosovon tunnustamista valmisteltiin pitkään ja hakien tunnustukselle ñtukijoukojaò.) Kaikesta huolimatta tunnustukselle oli riittävästi päteviä syitä.

Tosiasia on, että Abhasia ja Etelä-Ossetia eivät ole mitään separatistisia alueita. Kun Georgia erosi Neuvostoliitosta, voimassa oleva lainsäädäntö jätti tuolloin näille oikeuden erota Georgiasta, jos ne eivät halua jäädä osaksi sitä. Ne eivät käyttäneet tätä oikeutta. Vielä toinen merkittävä huomio ï 90-luvun alussa Georgia poisti kaikki Neuvostoliiton lait, myös ne lait vuodelta 1921, kun neuvostovalta oli perustettu Georgiaan. Tällä tavoin Georgia on myös poistanut Abhasian ja Etelä-Ossetian liittämisen Georgiaan, joka tapahtui aikanaan Neuvostoliiton lakien mukaan. Niinpä tässä ei ole mitään suoraa yhteyttä Kosovon tilanteeseen, eikä ole mahdollista puhua mistään alueellisesta loukkauksesta ï Abhasia ja Etelä-Ossetia eivät ole koskaan olleetkaan osa itsenäistä Georgiaa.

Vaikka Baltian maat ja Puola ovat julkilausumissaan syyttäneet Venäjää imperialistisesta politiikasta, käytännössä juuri Georgia on harjoittanut ñmini-imperialismiaò Abhasiaa ja Etelä-Ossetiaa kohtaan uhkaamalla niitä asevoimilla. Eikä Georgia ole vain uhkaillut. Miksi venäläiset rauhanturvaajat olivat Etelä-Ossetiassa? Siksi, että 1990-luvulla Georgia hyökkäsi Etelä-Ossetiaan ja alkoi järjestää siellä massamittaisia etnisiä puhdistuksia. Hyökkäykset on menestyksellisesti torjuttu ja konfliktin osapuolien erottamiseksi venäläiset rauhanturvaajat tulivat paikalle. Sillä hetkellä ne ennemminkin palvelivat Georgian etuja. Rauhanturvaajat jopa pelastivat Georgian silloisen presidentin **Edward Shevardndazen** abhaasijoukkojen käsistä. Saakashvilin tultua valtaan kaikki muuttui, rauhanturvaajien tehtäväksi tuli hänen toimiensa ehkäiseminen. Heti alusta alkaen ñMishaò alkoi etsiä sotilaallista ratkaisua asiaan kasvattaen armeijansa varustelua ennätyksellisellä tavalla kymmenkertaistamalla ne lyhyessä ajassa. Oikeastaan nyt tehty hyökkäystä Ossetiaan oli suunniteltu jo kahdesti aikaisemmin, mutta silloin Georgian johtoa oli hillinnyt é - USA, joka ilmeisesti ymmärsi, mihin tällainen seikkailu johtaa. Tällä kertaa Saakashvili ei totellut ja mitä seurasi? Georgian armeija on jälleen kunnostautunut ñkohtuuttomalla voimankäytölläò, josta länsi nyt syyttää Venäjää. Erityisesti Georgian armeija tulitti Tshinvalia Stalinin uruilla ï ja tämä asehan ei erityisesti valikoi kohdettaan. Viralliset luvut hyökkäyksen uhriluvusta ovat luultavasti ylimitoitettuja, mutta joka tapauksessa kyse on sadoista uhreista, rauhanomaisista asukkaista, joka tekee lähes prosentin pienen maan koko asukasluvusta. Ja nämä uhrit vain kahdessa päivässä! Georgian armeija teki todellisia hirmutöitä asukkaille, ihmisiä ammuttiin, ajettiin tankeilla yli jne.

Mitä sitten tulee tähän termiin ñkohtuuton voimankäyttöò, mistä länsi syyttää Venäjää. Länsipropaganda pitää itsepintaisesti kiinni syytteestä, että Venäjä hyökkäsi Georgiaan ja että Venäjä oli miehittämässä Georgiaa. Tiedotusvälineet ovat kenties unohtaneet kuka hyökkäsi kenenkin kimppuun. Mutta se seikka, että Georgia oli koko sodan alkuunpanija, tunnustetaan USA:ssakin. Myös se tunnustetaan, että venäläisillä rauhanturvaajilla oli oikeus olla Etelä-Ossetiassa. Myös länsipropaganda sanoo, että Ossetian rajojen sisällä Venäjän joukoilla oli lupa taistella, mutta ei Georgian puolella rajaa. Kuitenkaan sodissa ei yksinkertaisesti noin vain tapahdu. Historiassa ei ole esimerkkejä, että sotatilanteessa ei olisi menty vihollisen alueelle, kun tehtävän toteuttaminen ja oma turvallisuus sitä vaatii.

USA:n osalta väite on erityisen tekopyhä, kun ottaa huomioon heidän käytöksensä eri konflikteissa, esim. Kosovon tapauksessa he pommittivat Belgradia, joka sijaitsee satojen kilometrien päässä konfliktin alueelta.

On liian aikaista puhua mistään uudesta kylmästä sodasta ja muista lännen sanktioista ï Eurooppa ei ole niistä kiinnostunut. Bushin aikakaudelle on tulossa loppu ja hänen mielipiteensä painavat vähemmän ja vähemmän. Jos **McCain** tulee valtaan, kova vastakkainasettelu Venäjää vastaan tapahtuu Georgiasta huolimatta.

Niinpä jo entisen Neuvostoliiton varjo saattoi olla riittävä torjumaan ñkumppaneitammeò kävelemästä Venäjän yli. Kuitenkin pitkällä tähtäyksellä Venäjän ulkopoliittisen aseman elpyminen riippuu kaikissa suhteissa talouden kehityksestä ja maan puolustusvoimista, joiden tila nyt on surkea. Jos on mahdollista sanoa, niin nyt Venäjä on noussut polviltaan ylös puolittaiseen pystyasentoon.

Kuitenkin, on mahdollista sanoa, että USA:n ehdottoman yksinvaltainen rooli maailman politiikassa on viimeinkin ohi. Kuten Ranskan presidentti äskettäin totesi: ñyksinapaista maailmaa ei enää oleò. Tähän arvioon on helppo yhtyä.

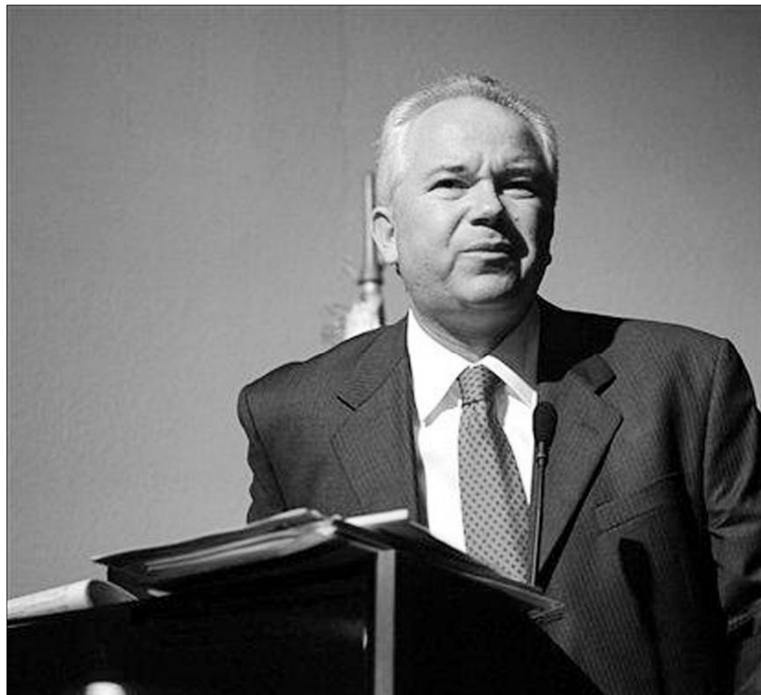
Sergey Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen sihteeri

Käännös englannista Reijo Katajaranta

Tässä Venäjän ja Georgian (ent. Gruusian) rajalla sijaitsevalla pioneerileirillä luki vielä 15 vuotta sitten ñNeuvostoliitto Rauhan ja sosialismin tukiò. Sodan aikana näiltä Kaukasian rinteiltä ajettiin voimalla ulos saksalaiset armeijoineen. Nyt sinne mielivät uudet valloittajat, Nato- ja sen liittolaiset.

Venezuelan öljy- ja energiaministeri Rafael Ramirez Correo sosialismista Venezuelassa

Rafael Ramirez Correo tunnetaan Venezuelassa kunnioitettuna, pitkälinjan vallankumouksellisena, joka osallistui jo 1960-luvulla Venezuelan vallankumouksellisen puolueen (PRV) riveissä aseelliseen sissitoimintaan maassaan. Hän on toiminut myöhemmin useamman radikaalin vasemmistopuolueen johtotehtävissä. Viime vuonna hänet valittiin yhdeksi Venezuelan yhdistyneen sosialistipuoleen (PSUV) varapuheenjohtajaksi. Hän on koulutukseltaan insinööri.

SOSIALISMI VENEZUELASSA

ñMaassamme kysymys sosialismista on hyvin monimutkainen. Siitä on keskusteltu paljon menneisyydessä ja nykyisin siitä keskustellaan vielä paljon enemmän, koska se on todella mahdollista. Meille on ollut aina selvää, ettei ole olemassa käsikirjoja tai pamfletteja, joita voitaisiin soveltaa omassa sosialistisessa projektissamme kohtaamiimme lukuisiin teoreettisiin ja käytännön ongelmiin. Ei ole olemassa myöskään malleja tai vallankumouksia, jotka olisivat identtisiä toisilleen. Jokainen on oma ainutlaatuinen prosessinsa, jonka jokainen kansa kohtaa rakentaessaan sosialismia.

Venezuelan tilanne on todennäköisesti jopa mutkikkaampi kuin muualla, koska öljyteollisuus on synnyttänyt valtavan epämuodostuman talouden, yhteiskunnan ja kulttuurin piiriin. Porvariston ja imperialismin nappaamat öljytulot ovat meille suurempi ongelma kuin porvariston työläisiltä varastama lisäarvo.

Kysymys öljytuloista on valtava ongelma, koska se lakaisee altaan yhteiskuntaluokkien muodostumisen. Venezuelassa ei ole olemassa minkään tyyppistä kansallista porvaristoa. Meillä elää rajallinen sektori ihmisiä, jotka hyötyvät öljytuloista. He kasvattavat sen myötä vaurauttaan ja valtaansa. He ovat kaapanneet öljytulot pankkien ja keinottelun avulla, mutta he eivät tuota yhtään mitään. Toisaalta meillä ei ole myöskään työväenluokkaa, josta voisimme tehdä johtavan yhteiskuntaluokan ja joka suorittaisi vallankumouksen.

Vanhoillinen työväenluokka

Che Guevaran esittämä ajatus siitä, kuinka muut yhteiskuntaluokat ottavat haltuunsa proletaarisen ideologian, soveltuu meidän todellisuuteemme, koska me emme voi laskea kriittisen työväenluokan varaan. Paljolti päinvastoin. Venezuelan työväenluokka on käyttäytynyt useaan otteeseen hyvin taantumuksellisesti, koska se nauttii koko joukosta etuoikeuksia, joiden säilyttämiseksi se myös taistelee. Vallitsevassa tuotantomuodossa öljytuotteiden jättitulot eivät ole työläisten työn tai jalostamoiden ansiota, vaan ne johtuvat paremminkin luonnonvaroista ja öljyn maailmanmarkkinahinnasta. Jos raakaöljyn hinta kohoaa yli 130 dollariin barrelilta, se tuo maahamme varoja noin 11 miljardia dollaria.

Yhteenvetona voidaan todeta, että maassamme ei ole työläisiä eikä kansallista porvaristoa ï ei yhtään mitään. Meillä on vain joukko ihmisiä, jotka elävät öljytuloilla. Heitä vastassaan on miljoonia miehiä ja naisia, jotka ovat syrjäytyneet tästä sektorista, ei ainoastaan taloudellisesti, vaan myös kulttuurillisesti ja kaikin tavoin. Meillä on vakava poissulkemisen ongelma. Mistä poissuljettu? Heidät on syrjäytetty öljyvarojen käytöstä! Tämän vuoksi puhuessamme vakavasti sosialismista, meidän on välttämätöntä vahvistaa valtion asemaa. Valtio on kokonaisuus, joka voi kapasiteetillaan taata sen, että huikeille öljytuloilla on kontrolloitu ja yhteiskunnallisesti hyödyllinen kohtalo.

Öljyvarojen toinen kohtalo

Lähimenneisyydessä Venezuela oli kapitalistinen valtio, joka oli suuntautunut käyttämään öljytulojaan voimistaakseen kansallista harvainvaltaa ja ylikansallisten yhtiöiden etuja. Tänään me olemme vallankumouksellinen valtio ja meidän hommamme on varmistaa, että öljytulomme kohdistuvat ensimmäiseksi yhteiskunnan hyväksi, koska meillä on jättimäinen velka kansallemme. Öljytulojen täytyy auttaa meitä myös luomaan sellaisia taloudellisia ja tuotannollisia rakenteita, jotka myötävaikuttavat osaltaan vahvan perustan rakentamista sosialismille.

Me terävöitämme siirtymistä kohti valtion hallintaa tärkeimmillä tuotantoaloilla. Meillä on jo hallussamme raakaöljy, mikä on kaikkein tärkeintä. Öljytuloista 96 % jää maahan. Me olemme suorittaneet valtavia yhteiskunnallisia investointeja. Ihmiset eivät osanneet lukea ja kirjoittaa. He kuolivat köyhyyteen. Meillä on vielä paljon tehtävää sosiaalisella kentällä, mutta me etenemme taatusti.

Tällä hetkellä tähtäimessämme on laajentaa tuotantokapasiteettiamme. Me uskomme, että perustavanlaatuiset toimet Venezuelan talouden kehittämiseksi perusteollisuudessa, teollisuuskompleksseissa, öljynjalostuksessa, teollisuuskapasiteetin luomisessa ja taloudellisen toiminnan aktivoimisessa jne.é , on oltava valtion kontrollissa, jotta todella voitaisiin alkaa rakentaa sosialismia. Vielä nyt tämä ei ole mahdollista, koska tuotantovälineet ovat yksityisessä omistuksessa. Tarkoittaako tämä sitä, että me haluamme hallita koko tuotantoketjua. Ei! On olemassa myös toisarvoisia tehtäviä ja palveluita, joista emme ole kiinnostuneita. Meidän tavoitteenamme on valtion johtoasema perusteollisuudessa, jotta voimme suunnitella taloutta. Saavutettuamme tämän voisimme päättää, mitä tiettyjä tuotteita ja tavaroita tuotettaisiin kullekin erityiselle kohderyhmälle, jotta taattaisiin väestömme perustarpeista huolehtiminen.

Ei ole olemassa avarasydämisiä oligarkkeja

Tällä hetkellä esimerkiksi, jos hallitus haluaa rakentaa asuntoja, sen on käytävä kauppaa sementin myyntiä kontrolloivien ylikansallisten yhtiöiden kanssa. Heillä on oma strategiansa, joka on päinvastainen kuin meillä. Jos me haluamme rakentaa sosialismia ja suoda väestöllemme asuntoja, meidän on omistettava sementtitehtaita, jonka vuoksi ne on kansallistettava. Jos Venezuelalla ei ole riittävästi talonrakennuksessa, vesijohtoverkoissa ja öljyteollisuudessa tarvittavaa terästä, koska ylikansalliset yhtiöt tuovat sitä meille, meidän on taattava, että saamme teräksemme. Jos haluamme turvata väestöllemme riittävän ravinnon, miten menettelemme, jos sen jakeluketju on Venezuelan oligarkkien käsissä. Kapitalistit ovat kapitalisteja. Jos he havaitsevat globaalin ravinnollakeinottelun mahdolliseksi, he ovat kärkkäitä nappaamaan Venezuelan lapsilta maidon keinotellakseen sen hinnalla tai maissin tuottaakseen siitä biodieseliä.

Venezuela tuo 90 % elintarvikkeistaan

Tällä hetkellä pyrimme saamaan hallintaamme ravintotuotannon tärkeimmät ja suurimmat perustekijät voidaksemme suunnitella taloudellista kehitystämme omien tarpeidemme mukaisesti. Tätä ei suoriteta globaalin kapitalismin logiikan mukaisesti. Useilla talouden lohkoilla kansallista porvaristoa ei ole edes olemassa. Tuomme esim. ulkoa 90 % elintarvikkeistamme. Suurtilojen hallussa on iso osa viljelysmaistamme. Maaparonit elävät öljytuloilla satojen tuhansien hehtaarien suurtiloillaan, joita he käyttävät lähinnä lomailuun, kalastukseen ja metsästykseen.

Kuten ymmärrätte, sosialismin ongelma Venezuelassa kulkee käsi kädessä kansallisen kysymyksen ï maan itsenäisyyden ï kanssa. Me tarvitsemme perussuunnitelman, jonka mukaisesti luomme reunaehdot sosialismin rakentamiselle. Jos öljyteollisuus, luonnonvarat ja niistä saatavat tulot eivät ole meidän käsissämme, vaikka meillä olisi käytössämme maailman kaikki hyvät ideat, me emme voisi edes yrittää rakentaa sosialismia. Mutta ne ovat nyt hallussamme.

Ihmisten kanssa, jotka elävät heikoissa olosuhteissa ilman koulutusta ja terveydenhuoltoa, emme voi edes ajatella rakentavamme sosialismia. Joudumme pohtimaan myös sosialistista jakelu- ja tuotantojärjestelmää sekä poliittisia rajauksia. Nämä ovat hyvin tärkeitä kysymyksiä, koska sosialismista on kosolti sekaannusta, ei ainoastaan meillä vaan myös muuallakin maailmassa. Monet vasemmistolaiset ovat jopa kieltäneet sosialismin rakentamisen mahdollisuuden. Esittämämme sosialismin tunnus poliittisena päämääränä, on suuri ohjelmallinen edistysaskel kaikista puutteistaan huolimatta. Edistyksellinen ajattelu on jälleen kerran saanut alkunsa ï nyt 21. vuosisadan sosialismina.

Uudesta sosialistisesta ajattelusta

Poliittista ajattelua ei voi rakentaa tyhjän päälle, se on pystytettävä muiden kokemusten ï olivatpa ne onnistuneita tai vähemmän onnistuneita ï luomalle perustalle. Tältä perustalta meidänkin on koottava uusi sosialistinen ajattelumme.

Venezuelassa me käymme ratkaisevaa ja perustavaa taistelua pelastaaksemme itsenäisyytemme ja luonnonvaramme kansan käyttöön. Tähän taisteluun liittyy Venezuelan kansan oikeus päättää kohtalostaan ja tavoitteestaan siirtyä kohti sosialismia. Me olemme edenneet jo askeleita taloudessa.

On olennaista, että me luomme kestävän taloudellisen perustan, joka pohjautuu kansan antamalle tuelle presidentti Chávezin tekemiä sosialistisia esityksiä kohtaan. Jos emme ole huolellisia, voimme päätyä rakentamaan sosialismia kapitalismin sisälle. Yhteiskunnan rakenteet, jotka olivat jo olemassa ennen chavismin valtaantuloa, ovat yhä olemassa ï useat koskemattomina. Meidän pääasiallinen ongelmamme on ollut, kuinka hajotamme nämä rakenteet ja uudistamme niitä sekä joissain tapauksessa, kuinka pääsemme niistä eroon ja luomme niiden tilalle uutta.

Kamppailu sosialismista kapitalismin sisällä on hyvin vaikeaa, koska kapitalistiset arvot ja suhteet ovat yhä voimassa. Ne painostavat meitä ja vaikuttavat meihin. Jos me teemme virheitä, ne jatkavat eloaan. Keskustelussa sosialismista on huomioitava, että prosessi on vasta alussa ja siinä on oltava tiiviisti mukana.

Meille on kertynyt tärkeitä saavutuksia, mutta me olemme syyllistyneet myös useampaan kuin muutamaan virheeseen. Meidän vallankumouksemme täytyy olla kriittinen itseään kohtaan. Sen täytyy keskustella lojaaliudesta yhteisissä toimissa, havaita ja analysoida, kuinka edetään paremmin ja nopeammin yhteistyössä tämän prosessin johtajan, presidentti Chávezin kanssa.ò

Rafael Ramirez, 21.6.2008
Punto Final
Lähde:
www.venezuelanalysis.com

Toimittanut: Matti Laitinen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

AY-LIIKKEEN ALENNUSTILASTA

Muutamia vuosia sitten toistettiin usein mantraa -miljoonajäseninen SAK on työläisten tuki ja turva pahassa maailmassa. Tällä hetkellä SAK on kuitenkin pelkkä paperitiikeri vailla voimaa ja mikä pahinta edes halua voiman käyttöön ei ole. SAK:n korruptoitunut johto on vain huolissaan, ettei vaan jouduta hakaukseen porvarihallituksen tai työnantajien kanssa.

SAK:n ja muutamien ammattiliittojen toimettomuuteen ovat jäsenet alkaneet tympääntyä. Metalliliitto teki vuosien ajan sopimuskausien huonoimmat sopimukset päänavaajana tarkoituksena ilmeisesti painostaa muut liitot myös ala-arvoisten sopimusten tekijöiksi.

Jäsenistö Metalliliitossa kyllästyi lopuksi Vuorenmaan sooloiluun ja antoi hänelle lopputilin.

Tänä vuonna Paperiliitto teki vielä Metalliakin huonomman sopimuksen. Ilmeisesti paperipatruunat ennakoivat oikein vuoden 2005 työsulun tulokset. Paperintekijöistä tuli nöyriä poikia ja tyttöjä.

Paperin ammattiosastoissa on suuria eroja edunvalvonnassa. Tämä on todettu nykyisen irtisanomisbuumin aikana. Kun Summan tehdas lopetettiin siellä porukan valtasi heti apatia. Minkäänlaista taistelutahtoa ei ilmennyt. Toisin kävi Kemijärvellä. Siellä väki taistelee työpaikkojensa puolesta kaikin käytettävissä olevin keinoin ja he ovat myös saaneet kansalaisten enemmistön sympatiat puolelleen.

Jos SAK:n johto olisi halunnut ei Summaa eikä Kemijärveä olisi lopetettu. Olisi vain tarvinnut ilmoittaa Suomen olevan viikon yleislakossa, jos tehtaat lopetetaan.

Yleislakko on sananakin kauhistus eräille ay-pampuille, vaikka vain sillä saataisiin jotain tuloksia aikaan työläisten puolustustaistelussa.

Meille eläkeläisille ei ay-liike ole koskaan mitään luvannutkaan, ei maksamattomilla jäsenillä ole oikeuksia.

Reino Welling
Jämsänkoski

YLE päästeli olympiakisojen varjolla kiinanvastaista propagandaa

Aamulla 10.08 YLE:n Radio Suomen toimittajat (kaksi miestä) paapattivat Maon mausoleumilla ñ70 miljoonasta Maon tappamasta kiinalaisestaò, vaikka kyseessä on SUOMEN TILASTOKESKUKSEN kokoonkeittämä järjetön uutissankka.

ñ Suomen tilastokeskus tehtailee omia kansanmurhia. Tilastokeskuksen ñkommunismin uhritò ovat ñsyntymättä jääneitäò kun ñnormeiksiò otetaan 50-luvun erittäin poikkeuksellisen suuri syntyvyys, 3% vuodessa, ja pienin, erittäin poikkeuksellinen kuolleisuus, 1% vuodessa! 50-luvulla siis Kiinan kansantasavallassa syntyi kolme kertaa niin paljon ihmisiä kuin kuoli. Tuolloin Kiinan kansantasavalta ei noudattanut mitään erityistä ñmaolaista politiikkaaò, joka alkoi òSuuresta harppauksestaò, ja myös loppui siihen, vaan maa oli sosialististen valtioiden yhteisön jäsen.

ñ Kun 1949 kommunistinen puolue tuli valtaan, uskottiin Kiinassakin, kuten monissa muissakin maissa, että väestönkasvu kiihdyttää taloudellista toimintaa. Vuonna 1958 aloitettu talouden kohentaminen

Suurella harppauksella tyrehtyi taloudelliseen lamaan, jonka seurauksena Kiinassa koettiin nykyhistorian pahin nälänhätä. Nälänhädän seurauksena kuoli noin 30 miljoonaa ihmistä ja on arvioitu, että sama määrä lapsia jäi syntymättä. Väestökatastrofin jäljet näkyvät vieläkin Kiinan ikäpyramidissa.

Eli ne ñ30 miljoonaa uhriaò koostuivat jotakuinkin kokonaan jo älyttömällä ñlaskentamenetelmälläò saaduista ñSYNTYMÄTTÄ JÄÄNEISTÄò!!

Siis ñ70 miljoonassaò on Suomen Tilastokeskuksen omatkin tiedot tarkkaan lukien ñ50 miljoonaa syntymättä jäänyttäò. TOKI jonkin aikaa noudatetun yhden lapsen politiikan (jota sovellettiin vain han-kiinalaisiin, ei kansallisiin vähemmistöihin) nimenomainen tarkoituskin oli, että syntyisi paljon vähemmän kuin 1950-luvulla... Ko. politiikka ei tietenkään ole tarkoitettu ikuiseksi, väestömäärän pysyvyys edellyttää 2.1 lasta per nainen...)

Risto Koivula, DI,
Tampere

EU on uhka työlainsäädännölle

Professori Sören Wibe lähti ovet paukkuen Ruotsin Sosiaalidemokraattisesta Puolueesta. Syynä oli, että EU on uhka työlainsäädännölle.

Dagens Nyheter kertoi mielipidepalstalla keväällä, että johtavia demarien EU-kriitikkoja jätti puoluejäsenkirjan tiskiin. Olen henkilökohtaisesti tavannut hänet ja olen vakuuttunut, että hän rehellisesti pyrki kokoamaan EU-vastustajia torjunta-taisteluun EU:ta vastaan. Käänsin tämän artikkelin ñProletääristäò.

Wibe on ollut noin 25 vuotta SAP:n jäsen. Hän on 10 vuotta johtanut järjestöä ja nyt on sitten mitta täysi. ñJätän puheenjohtajuuden ja samalla koko SAP:nò.

Wiben mukaan kyseessä ei ollut mikään päähänpisto. ñKun pääministeri lokakuussa 1990 liputti EU:lle hallituksineen, niin otin elämäntehtäväkseni EU:n vastustamisen. Olen lukuisissa kokouksissa, artikkeleissa, puoluekokouksissa ja seminaareissa muiden sosiaalidemokraattien kanssa yrittänyt muuttaa puolueen linjaa enemmän EU-kriittiseksi. Tuloksiakin on tullut, joista tärkein oli EMU:n kaataminen kansanäänestyksessä 2003. Mutta puolueen sisällä työ on ollut turhauttavaa. Nykyisellä puoluejohdolla on sama EU-intoilu kuin 18 vuotta sitten.ò

ñKaikella on rajansa. Kuinka kauan voi toimia omaa vakaumustaan vastaan, joka poikkeaa virallisesta puoluelinjasta. Minun mittani täyttyi, kun EU-tuomioistuin meni työnantajien linjoille Laval-oikeudenkäynnissä. Ruotsin demarit antoivat monia tyhjiä lupauksia kansanäänestyksessä 1994 EU-jäsenyydestä, mutta kaikkein pyhin asia oli lakko-oikeus ja yleissopimuksen oikeus. Puolueen virallisissa asiakirjoissa ilmoitettiin, että lakko- ja sopimusoikeus säilyy koskemattomana. Siis ñkysymykset koskien palkkoja, työtaisteluja ja, lakkoja ei tulla ratkaisemaan EU:n tasollaò, kirjoitti Ulkoministeriön sihteeristö EU-informaatio. Ilman sitä klausuulia ei Ruotsin kansa olisi koskaan hyväksynyt EU-sopimusta 14 vuotta sitten.ò

Wibe jatkaa:òEU-kriittiset sosiaalidemokraatit varoittivat jo heti alussa, että EU-tuomioistuin saattaisi mitätöidä lakko-oikeuden. Siitä saakka minä ja muut EU-kriittiset sosiaalidemokraatit olemme halunneet kirjoituksissa ja vetoomuksissa rajoittaa EU:n valtaa. Kun Waxholm-tapaus esiintyi 2004, niin olemme halunneet saada puolueen linjaan muutosta eri muodoissa turvataksemme ruotsalaisen työlainsäädännön sopimusneuvotteluissa.ò

ñMikään ei ole liikahtanut. Ruotsilla ei ollut mitään reunahuomautuksia Lissabonin-sopimukseen sen loppukäsittelyssä 2007. Siinä ei ollut mitään eroa sosiaalidemokraattisen- ja porvarihallituksen välillä. Ei edes mitään piitattu EMU- kansanäänestyksen tuloksesta jatkoneuvotteluissa. Kun kerroimme huolemme työlainsäädäntöä kohtaavasta uhkasta, niin väitettiin, että nykyiset sopimukset takaavat työläisten oikeudet. Sanottiin meidän vain maalaavan pirua seinälle, kunnes 18. joulukuuta 2007 kävi toteen meidän epäilyksemme, kun konkreettinen näyttö tuli Laval- tuomion muodossa.ò

Wibe jatkaa: ñKun EU-tuomioistuin oli tehnyt tehtävänsä, niin tapahtui jotakin kummallista ammattijärjestöjen ja puolueen äänenpainoissa. Aikaisemmin oli uhkailtu eroamisella EU:sta, jos lakkooikeutta rajoitetaan. Kun lakkooikeus oli menetetty, niin suhtauduttiin asiaan enemmän varauksellisesti. Rakennusliiton puheenjohtaja Hans Tilly totesi, että olemme EU-tuomioistuimessa voittaneet lakko-oikeuden.

Voidaan kysyä, mitä siinä voitettiin? Siinä meni ruotsalaisen ammattiyhdistysliikkeen 100:ssa vuodessa saadut saavutukset. Sata vuotta on taisteltu yleissopimuksen puolesta palkkojen polkemista vastaan. Lundessa 1931 sai monet työläiset uhrata henkensä sopimusoikeuden puolesta. Nyt sitten 2008 meidän pitäisi olla kiitollisia EU-tuomioistuimelle palkkojen polkemisesta. Kuinka pitkälle pitää työläisiä kyykyttää? Korkeassa asemassa olevat sosiaalidemokraatit totesivat, kuten esimerkiksi Arne Kjörnsberg, Bo Berhardsson ja Morgan Johansson, että SAP:lla oli tarvittavat voimakeinot mitätöidä Laval- tuomio. SAP olisi voinut ja voisi edelleenkin kieltäytyä hyväksymästä Lissabonin sopimuksen, (tämä tapahtui keväällä 2008) mikäli Ruotsin työsopimusmallia ei hyväksytä. Se olisi riittänyt. Sen sijaan SAP liputti Lissabon sopimukselle ja ilman kansanäänestystä ja väitettiin, että juuri Lissabon sopimus takaa Ruotsin mallin.ò

Wibe:ò Minun mittani oli täysi. Vuosikaupalla on tolkutettu, että EU ei loukkaa ammatillisia oikeuksia. Kun totuus paljastuu, niin sitä ei myönnetä, vaan kerrotaan, että jos EU saa enemmän valtaa, niin kaikki muuttuu vain paremmaksi. Se on saippuaa kansan silmiin!. Lissabon sopimus päinvastoin vain korostaa, että työvoiman vapaa liikkuminen käy ammatillisten oikeuksien edelle.

Ruotsalaisia puolueita on leimannut teeskentely EU politiikassa alusta saakka. Ensiksi kysymys on suuresta konsensuksesta ja toiseksi pyrkyryydestä, jolla salataan vallansiirron laajuus. Sosiaalidemokraatit mainostavat EU:ta vasemmistoprojektina, jolla kesytetään globaali kapitalismi. Entinen pääministeri kehui, että ñEU:n avulla tehdään Euroopasta punaisempiò. Kun Pierre Schori 1999 matkusti Brysseliin, niin hän sanoi taistelevansa ñturbokapitalismiaò vastaan. Oikeisto vasemmistoa vastaan, sossut kokoomusta vastaan, näin on kampanjoita vedetty EU-politiikassa. Tietenkin on eroja eri puolueiden linjauksissa sanoissa.ò

ñMitä vain ei ääneen sanota, että kyseessä on liittovaltion perustaminen. Maanosan itsenäisistä kansallisvaltioista tehdään Suur-Eurooppa. Siksi yritetään saada yhteinen valuutta, yhteinen presidentti, yhteinen ulkoministeri ja armeija, Komissio ja EU-parlamentti ei luo rintamaa kapitaalia vastaan, vaan luo liittosuurvallan. Brysselissä sosiaalidemokraatit ja kokoomus ovat näistä linjauksista yhtä mieltä.

Ruotsissa taas käytetään eri linjauksia. Täällä kaikki on EU-kriittisiä ja vastustetaan liittovaltiota. Yritetään päästä kuin koira veräjästä sanomalla, että epämukavat EU päätökset ovat oman hallituksen vika. Selitetään, että se on Mats Odells (kristillisten ministeri) vika kun esitetään markkinavuokria ja samalla tavoin keskusammattijärjestön puheenjohtaja ja palkkasihteeri syyttävät porvarihallitusta Laval - tuomiosta. Se on porvarihallituksen vika, kun epäoikeudenmukaisuuksia ilmenee lehdistötuessa, työaikalainsäädännössä, metsästäjien oikeuksissa, alkoholin tuonnissa, kalastuskiintiöissä ja valtion pelimonopolin tulevaisuudessa. Kaikesta voi tietysti syyttää hallitusta, mutta totuus on toinen, kun valta on siirretty maan ulkopuolelle. Näistä linjauksista ei ole eroa sosiaalidemokraateilla ja porvarihallituksella sen enempää eduskunnassa kuin EU:ssa.ò

ñLaval- tuomio on seurausta tästä poliittisesta pelistä. En halua enää olla pelissä mukana. Minun mitta on täysi.ò

Sören Wiben artikkelista
käännös Wäinö Pietikäinen

Tukea Kansan äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 60,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Hannele Salava 10,00 e, Juho Haavisto 15,00 e, Raika ja Kai Kontturi 100,00 e, armeijaton Suomi 100,00 e, Paavo Junttila 50,00 e, Hilkka Kuusinen 30,00 e, Reijo Katajaranta 20e, Esko Auervuolle 15e ja lipaskeräyksestä Wäinö Pietikäinen tilittänyt 16,75 e.

OKO 554114-227966

Jaakko Muilu 60 vuotta

Elokuun lopuilla kuutisenkymmentä vuotta sitten syntyi lapualaiseen Muilun perheeseen potra poika, jolle annettiin nimeksi Jaakko. Isä oli huomattavasti vanhempi kuin nuori äiti ja äiti jäikin leskeksi Jaakon nuoruusvuosina ja solmi sittemmin uuden liiton.

Vuonna 1968 Jaakko (Jaska) lähti opiskelemaan Tampereen Tekuun. Maailman asiat ja politiikan kysymykset kiinnostivat nuorta miestä ja hän hakeutui Marxismin-leninismin opintokerhoon, joka seuraavana vuonna muutti nimensä Tampereen Marxilais-Leniläiseksi Seuraksi. Kerhossa perehdyttiin marxismin klassikoiden kirjoihin. Marxin, Engelsin, Leninin, Stalinin ja Mao Tse-Tungin vihkoset kuluivat nuoren miehen käsissä. Opintokerhon istunnot olivat useimmiten SKP:n keskustalon kerhohuoneessa. SKP:n piiri antoi runsain mitoin opintoaineistoa järjestön käyttöön. Opintokerhoa ja seuran kokouksia pidettiin usein ravintoloiden kabineteissa mm. Kalevan Killassa sekä jäsenten kotioloissa.

Mieleenpainuvimpia opintotekstejä oli Leninin ôValtio ja vallankumousô sekä Kiinan Kommunistisen Puolueen julkaisu ôLisää erimielisyyksiä meidän ja toveri Togliattin välilläô muistelee Jaakko.

TMLS:n jäsenmäärän kasvaessa Jaakko oli usein Takon, Lokomon ja muiden tehtaiden portilla myymässä Punakaarti- ja Lokakuu ï lehtiä sekä jakamassa lentolehtisiä ajankohtaisista teemoista.

Vietnamin sota oli näinä vuosina eskaloitunut ja Jaakko liittyi Tampereen FNL-ryhmään. Hän oli mukana järjestämässä sodan vastaisia mielenosoituksia, myymässä Vietnam Voittaa -lehteä ja keräämässä varoja FNL:n Suomen tiedotustoimistolle. 1970-luvun alussa SKP:n sisäiset ristiriidat kuitenkin kärjistyivät ja niiden seurauksena Jaakko erotettiin Tampereen Opiskelevista Sosialisteista.

Insinööriksi valmistuminen päätti Jaakon lupaavasti alkaneet opinnot, ja hän lähti vuonna 1973 töihin Valtion Teknilliseen Tutkimuskeskukseen (VTT) puutekniikan laboratorion tutkimusinsinöörin tehtäviin Otaniemeen. Hän asettui asumaan Helsinkiin ja jatkoi poliittisia harrastuksiaan Helsingin Marxilais-Leniniläisen Seuran piirissä.

Jaakko on ollut alusta lähtien mukana ay-toiminnassa VTT:llä ja ollut henkilöstön edustajana sen hallituksessa neljänä eri vuosikymmenenä. 80- ja 90-lukujen vaihteessa Jaakko siirtyi informaatikon tehtäviin. Viimeiset 15 vuotta Jaakko on toiminut Pardialaisen Valtion Tutkimusalojen Tekniset Toimihenkilöt VATE:n pääluottamusmiehenä. Jaakko kertoo, että se tehtävä on ollut varsin raskas: Lähes vuosittain toistuvat tuotannollis-taloudelliset YT-neuvottelut ovat usein olleet rankkoja ja tuloksettomia. Lomautukset eivät usein ole toteutuneet. ñOlen tutustunut työsopimuslain heikkouksiin ja todennut, että se mahdollistaa kenen tahansa irtisanomisen, kunhan suoritetaan asiaan kuuluvat **ritualit** - pidetään YT-neuvottelut ja noudatetaan irtisanomisaikojaò, Jaakko tuumii. - Suomessa irtisanominen tuotannollis-taloudellisilla syillä on luvattoman helppoa ja kassapäivärahat maksaa viimekädessä veronmaksaja.

Viime aikoina tilanne on kärjistynyt; ikähaitarin yläpäässä; 62-vuotiaisiin kohdistetaan irtisanomisia tuotannollis-taloudellisin perusteinò, manailee ikinuori luottomies. Sysääminen varhaiseläkkeelle pari vuotta ennenaikaisesti heikentää eläketasoa rajusti ï jopa reilusti alle puoleen.

Palaamme vielä politiikkaan. Jaakko arvioi, että arvokasta maolaisuuden ajan toiminnassa oli vastustajan aineiston käyttö opintomateriaalina ja vasemmiston haastaminen keskusteluun. Tänään Jaakko kertoo olevansa kapitalisminvastainen, globalisaatiokriittinen, EU-vastainen koko Suomen kehityksen puolestapuhuja. Kuntavaaleissa Jaakko, STP:n varapuheenjohtaja, on Vihdissä puolueensa ehdokkaana.

Jaakon tiedetään olevan himopyöräilijä; työmatkat Vihdistä Otaniemeen taittuvat ripeästi ï satoi tai paistoi. Niinpä kuntavaalin yksi teema onkin joukkoliikenteen kehittäminen.

Jaakko tunnetaan suoraselkäisenä, kohtuullisen hyväluontoisena äijänä. Jotkut sanovat: rehti pohjalainen mies. Paljon onnea Jaakolle!

Laaja ystävä ja toveripiiri onnittelee Jaskaa.

Haastatteli Juhani Tanski

SFT toimii

SFT:n jäsenkokous lauantaina 20.9.08 klo 12.00 Vihdissä. Osoite Penttiläntie 57 Vihti.

Tervetuloa

SFT:n jäsenkokous Hermannin Kerholla, Hämeentie 67 19.10.08 klo 13.00. Tervetuloa.

SFT:n jäsenkokkus lauantaina 29.11.08 klo 13.00 Hermannin kerholla.

Tervertuloa.

* * *

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan laajennettu kokous (syyskokous) pidetään torstaina 6.11.2008 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 18.00.

Kokouksessa käsitellään mm. seuraavia asioita: Kunnallisvaaliarvio, joulukuun toimintakirjeen sisältö, uudenvuoden tervehdysten hankkiminen Kansan ääneen, ilmastokampanjan jatkaminen, järjestöväen loppuvuoden yhteiset tilaisuudet mm. itsenäisyyspäivän vietto sekä vuodenvaihteen puurojuhla. Tähän laajennettuun kokoukseen voivat osallistua kaikki järjestömme jäsenet ja ystävät. Kahvitarjoilu ja pientä ohjelmaa. Tervetuloa

Tapahtumia

Tervetuloa Hermanniin !

Torstaina, 9.10.2008, alkaen kello 18.00 järjestämme Hermannin Kerholla tilaisuuden, johon olet sydämellisesti tervetullut!
Tilaisuuden painopiste on lähestyvissä kunnallisvaaleissa, mutta luonnollisesti keskustelemme myös muista, ajankohtaisista asioista. Paikalla on tavattavissa STP:n Helsingin vaaliehdokkaita, jotka selvittävät vaalityötämme Helsingin osalta.
Hermannin kerho sijaitsee osoitteessa Hämeentie 67 ja pääset miltei oven eteen kuutosen ratikalla.
Tervetuloa!

STP-Helsinki

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään myöhemmin syksyllä. Tarkempi aika ei ole vielä tiedossa. Tarvitsemme uutta tavaraa, koska parempikuntoinen tavara on myyty loppuun.
Tavaran tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet yms. menevät hyvin kaupaksi.
Tavaralahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http:// www.punavihrea.info/

...ja blogeja

http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- 17.9.2008
- 15.10.2008
- 12.11.2008

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

PAND - TAITEILIJAT RAUHAN PUOLESTA

PAND tekee laajaa työtä rauhan ja ympäristön puolesta

Kannanotto:

Georgia hyökkäsi yöllä 7.8.2008 Etelä-Ossetiaan vain kolme tuntia sen jälkeen, kun oli tehnyt aseleposopimuksen osseettien/Venäjän kanssa, murhaten satoja, saatujen tietojen mukaan jopa 1500 ihmistä ja hävittäen Tshinvalin, autonomisen alueen pääkaupungin. Tällaista toimintaa ei voida pitää alueen haltuunottona/ tilanteen vakauttamisena, kuten Georgian presidentti, Saakashvili, on myöhemmin selitellyt. Tällainen toiminta täyttää sodan tunnusmerkit.

USA:n ja Israelin tuhansia neuvonantajia ja asiantuntijoita työskentelee Georgiassa, joka on Kaukasuksella USA:n jalansija. Ei liene epäilystäkään, että USA ja Israel tiesivät Saakashvilin hyökkäyssuunnitelmista.

Sotshin v. 1992 sopimus asetti Venäjän Etelä-Ossetian alueen rauhanturvaajaksi. Levottomuuksien aikana Venäjä varoitti Georgiaa useaan otteeseen ryhtymästä mihinkään rankkoihin kostotms. toimenpiteisiin osseetteja vastaan. Sodan aloitus olisi näin ollen myös sotaan ryhtymistä Venäjää vastaan.

Venäjä puolustautui Georgian hyökkäystä vastaan voimallisilla sotilaskohteiden ja huoltoreittien pommituksilla sekä maajoukkojen lähettämisellä. Venäläiset ajoivat muutamassa päivässä georgialaisjoukot pois Etelä-Ossetiasta ja pakottivat ne vetäytymään takaisin Tbilisiin. Tiettävästi Venäjä pyrki kiitettävällä tavalla välttämään kaikkia siviilikohteita, eikä siviiliuhreja tietojen mukaan ole juuri ilmennyt Georgiassa. Tosin se, joka alkaa sodan epämoraalisin perustein, on vastuussa kaikesta, mitä siitä seuraa. Hyökkäyssota on aina tuomittava rikos.

Vaikuttaa siltä, että koko kammottavalla, ihmishenkiä häikäilemättä tuhoavalla operaatiolla pyrittiin Venäjän poliittiseen mustamaalaamiseen länsimediassa ja tätä hyödyntäen USA:n haluamien ohjuskilpien sijoituslupiin Puolassa ja Tšekissä sekä Naton laajentamiseen niin Kaukasuksella kuin Euroopassakin.

Suomen ETYJ-edustaja, ulkoministeri Stubb on kuuliaisesti väittänyt Venäjää Georgian kriisin aiheuttajaksi. Hänen mukaansa Suomen olisi pikimmin liityttävä Natoon. Puolustusministeri Häkämies on jo aiemmin esittänyt samoin perustein asebudjettimme kasvattamista 50 lisämiljoonalla. Herrojen ministereiden argumentit pohjaavat täysin virheelliseen tilannearvioon ja ovat Suomelle totaalisen väärää ja vahingollista politiikkaa. Katsomme USA:n tukeman

Georgian olevan Kaukasuksen nykyisen kriisin synnyttäjä.

Nato on imperialistisen USA:n työkalu, joka hyökkäsi Afganistaniin ja Irakiin. Se on sotinut ja tappanut näissä maissa jo vuosikausia viattomia siviilejä. Suomella ei ole mitään tarvetta, eikä mitään uhkaa, jonka takia maamme pitäisi antautua kenenkään käskyläiseksi, etenkään kätensä kyynärpäitä myöten vereen upottaneen, tekopyhän USA:n hallinnon vasalliksi.

Suomen kansa on lukuisia kertoja kaikissa mahdollisissa yhteyksissä ilmaissut mielipiteenään, että se ei halua liittyä Natoon. Kansan tahtoa on kunnioitettava sodan ja rauhan kysymyksissä.

Venäjä on Suomen naapurivaltio. Venäjän ja Suomen pitkä maaraja on maailman rauhallisin ja turvallisin raja. Meidän kaupankäyntimme ja kulttuurivaihtomme ovat vilkkaita. Kansamme ovat ystävällisissä suhteissa keskenään. Johdonmukainen puolueettomuuspolitiikka kansainvälisten myrskyjen keskellä on pienen valtion järkevin ja ainoa kestävästi kannattava linja.

Rauha ja yhteistyö sekä toisten ymmärtäminen ja auttaminen on ainoa tie, jota kulkien saavutamme aitoa kunniaa ja arvonantoa maailman valtioiden joukossa.

Näin edellytämme jatkuvan.

PAND 27.8.08

Mihin on kadonnut suomalainen diplomatia?

Tuoreiden uutistietojen mukaan Ulkoministeri A. Stubb tuomitsee jyrkästi Venäjän Etelä-Ossetialle ja Abhasialle antaman itsenäisyystunnustuksen. Sen ovat tuominneet myös Yhdysvaltain ulkoministeri G. Rice sekä EU-maista mm. Britannia, Saksa ja Ruotsi. Venäjän tuomitsijat toteavat tämän rikkovan tunnustuksellaan kansainvälistä lakia ja ETYJ:n periaatteita. Ranska on ainakin toistaiseksi ollut kannanotossaan diplomaattisempi ilmoittaessaan olevansa Venäjän päätöksestä pahoillaan. Pääministeri M. Vanhanen on puolestaan ilmoittanut pitävänsä Venäjän päätöstä poikkeuksellisena.

Kukaan tuomitsijoista ja paheksujista ei näytä muistavan sitä, että Venäjän menettely on täsmälleen samanlainen ja yhtä ñpoikkeuksellinenò kuin Yhdysvaltain ja EU-maiden menettely niiden tunnustaessa aikaisemmin tänä vuonna Kosovon itsenäisyyden. Silloin Venäjä huomautti niiden rikkovan kansainvälistä lakia, mutta huomautus sivuutettiin olan kohautuksella.

Kosovolla ei kuitenkaan ollut lähestulkoonkaan samanlaista puolentoista vuosikymmenen mittaista emämaasta irtautumisen ja vapaustaistelun perinnettä eikä myöskään samalla tavoin toimivaa omaa itsenäistä hallintoa kuin Etelä-Ossetialla ja Abhasialla. Järkevää ulkopolitiikkaa Suomen kannalta mainitunkaltaisissa suurvaltojen välisissä kiistakysymyksissä olisi puolueettomuus ja pidättäytyminen sekä itsenäisyystunnustukselta että sen antajien tuomitsemiselta.

Nykyulkopolitiikkansa ja sitä hallitsevan yksisilmäisyyden sijasta Suomen valtiojohdon tulisi pyrkiä hankkimaan maallemme Sveitsin kaltainen kansainvälisesti tunnustettu puolueettomuusasema.

Ilkka Hakalehto
Poliittisen historian dosentti, Itsenäisyyspuolue
Helsinki

Kominformin uutisia

Korean demokraattisen kansantasavallan ilmatilan loukkaukset jatkuvat

Pjongjang, 1.9. (KCNA) ð Elokuussa Yhdysvaltain ja Korean tasavallan ilmavoimien suorittamat Korean demokraattisen kansantasavallan ilmatilan loukkaukset jatkuivat entiseen tapaan. Tarkoitukseen käytettiin sekä strategisia että taktisia tiedustelukoneita.

Pohjoiskorealaisten sotilaslähteiden mukaan näiden provokaatioiden määrä oli elokuun aikana yli 180. Edelleenkään sen enempää kansainvälinen ilmailujärjestö ICAO kuin niin sanottu kansainvälinen yhteisökään yleensäkään eivät ole kiinnittäneet asiaan vähäisintäkään huomiota.

Korean Central News Agency / KOMINFORM

Pyrkiikö USA tietoisesti luomaan eripuraa Eurooppaan?

Georgian järjettömältä näyttänyt hyökkäys Etelä-Ossetiaan ja erityisesti alueen siviilien tahallinen tappaminen jättää avoimeksi monia kysymyksiä.

Kenen etuja tällainen idioottimaisuus palveli? Georgiaa itseään hyökkäys vain vahingoitti. Sen asevoimat kärsivät musertavan tappion ja samalla sementoitiin Etelä-Ossetian ja Abhasian pysyvä irtautuminen Georgiasta, tunnustettinpa nämä tasavallat laajemmin tai ei.

Ei Georgian presidentti Saakasvili voi olla niin typerä, että hän olisi ihan omasta tahdostaan aloittanut tämän absurdin operaation, jonka tulos oli ennalta helposti nähtävissä. Sylttytehdas lienee jossain muualla. Voidaan pitää varmana, että Tbilisi ja Washington olivat yhteydessä keskenään ennen hyökkäystä. Tokkopa Washington nyt oli suoranaista hyökkäyskäskyä antanut, mutta taustavaikuttajana se on aivan varmasti ollut. Mutta miksi?

ñDivide et impera - hajoita ja hallitseò, kuuluu vanha sanonta, joka varsin kirjaimellisesti soveltuu imperialistisen valtion menettelytapoihin. Euroopassa EU:n ja Venäjän välille on kehittynyt taloudellisesti niin voimakas riippuvuus ja monia sellaisia yhteistyön muotoja, että Yhdysvallat on osin jäänyt sivustakatsojaksi tässä prosessissa. Harmittaahan se semmoinen. Ja vielä enemmän harmittaa Venäjän kiistämätön ja nopea voimistuminen, kun se vielä maailmanlaajuisesti tapahtuu samaan aikaan yhdysvaltalaisen hegemonian pala palalta romuttuessa...

Mikäli Yhdysvaltain tavoitteena on aiheuttaa ristiriitoja Euroopan sisällä, se on pyrkimyksissään onnistunut. Kuvioon liittyy myös se, että Yhdysvaltain sotahaukat haluavat presidentiksi kovan linjan republikaanikonservatiivin, mitä tarkoitusta nyt aiheutettu sota ja potentiaalinen uuden sodan uhka myös palvelevat. Yhdysvallat tarvitsee vihollisia agressiivisen ulkopolitiikkansa oikeuttamiseksi. Se tarvitsee myös Uralin ja Kaspian alueen öljyä.

Ennen vanhaan kaikenmoisten kuninkaitten ja keisareitten kunniaa mitattiin valloitussotien menestyksellisyydellä... olisikohan tässä vähän samaa taustaa huolimatta siitä, että Etelä-Ossetian operaatio sinänsä oli fiasko...?

Kominform

Chavez tukee Venäjää Kaukasian konfliktissa

Caracas, 30.8. (AP) ð Venezuelan presidentti Hugo Chavez on sanonut Venäjän menetelleen täysin oikein Georgian ja siitä de facto eronneiden Etelä-Ossetian ja Abhasian välisessä konflikitissa.

Chavez sanoi antavansa täyden tuen Venäjälle kansainvälisellä poliittisella foorumilla. ñMe olisimme menetelleet aivan samalla tavalla, jos joku olisi uskaltanut kimppuumme hyökätäò, totesi Chavez. Hän nimitti tässä yhteydessä Georgian presidentti Miheil Saakasvilia Yhdysvaltain ñsätkynukeksiò.

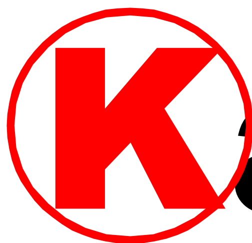
Chavez puhui perjantaina Venezuelan televisiossa erikoisohjelmassa ñVenäjä on oikeassaò.

Associated Press / KOMINFORM

Vuoristo-Karabah ja Transdnjestr tunnustivat Etelä-Ossetian ja Abhasian

Tiraspol, 31.8. (Reuters) ð Moldovasta irtautunut Transdnjestr seurasi sunnuntaina Venäjän esimerkkiä ja tunnusti Etelä-Ossetian ja Abhasian tasavaltojen itsenäisyyden. Myös Adzerbajzanista irtautunut Vuoristo-Karabah on tunnustanut Etelä-Ossetian ja Abhasian.

KOMINFORM
P.O. Box 182
00811 Helsinki - Finland
http://www.kominf.pp.fi

Kansan ääni

Nro 5/08
Lokakuu - Marraskuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
7. vuosikerta

Työkansan voimat kokoon - STP!

Syksyn kuntavaaleissa keskeiset huolenaiheet ovat samoja: terveydenhoito, liikenne, asuminen jne. Kaikkialla koetaan kunnallisten maksujen korotuspaineet ja miten kuntien mahdollisuuksia hoitaa tehtävänsä vaikeutetaan. Kuva ñTontinvuokraajatò - kansanliikkeen vuokrankorotuksia vastustavasta mielenosoituksesta Helsingissä. Tässä numerossa esittelemme STP:n ehdokkaita sekä heidän kunnallisia tavoitteitaan ja linjauksiaan.

STP:n ehdokkaiden esittely keskiaukeamalla
Asuminen ja tonttivuokrat takasivulla

Valtionhoitajapuolueet YLE:n esittelyssä

Eduskuntapuolueiden linjauksista on turha eroja hakea Niin lujasti ne tukevat nykyistä politiikkaa. Tästä valtio heidät palkitseekin puoluetuella ja suomalla tiedotusvälineissään runsaasti esittelyaikaa. Yle järjesti Helsingin Narinkatorilla kansanjuhlan. Kuvassa valtionhoitajapuolueiden puheenjohtajat valmistautuvat pyöräilemään TV-esiintymiseen. Kaikki he tiesivät maailmalla muhivasta talouskriisistä, mutta se mitä he kykenevät tekemään on kriisin loppuselvittelyssä käydä kansan taskuille.

Sivu 2 ja sivun 3 kolumni

Pankkikriisi on jo Suomessa

Parin vuoden aikana Pekka Tiainen on kirjoittanut mm. Kansan ääneen useita nykyistä talouskriisiä koskevaa artikkelia. Näissä hän on selvittänyt maailmalla muhivan talouskriisin syntymekanismia ja vaikutuksia. Tulossa oleva talouden alamäki on tiedetty jo pitkään, mutta keinoja sen torjumiseen ei hallitusten toimesta ole etsitty. Asioita on lähinnä salailtu ja peitelty. Artikkelissaan Tiainen toteaa, että nykyinen kriisi on vapaisiin pääomanliikkeisiin perustuvan markkinatalouden kriisi.
Kuvassa Tiainen Narinkkatorilla.

Sivu 3

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki lokakuu 2008

Pankkikriisi on jo Suomessa

Eläkerahastot ovat menettäneet jo 6 miljardia!

Pankit on puhdistettava ahneudesta, taittamattomuudesta ja vilpillisyydestä, joka on ajanut maailman talouden kriisiin. Ongelmia on ollut jo vuosia eikä niihin ole puututtu. Vieläkään ei ole korjattu lamavääryyksiä, joilla tavallisia suomalaisia kohdeltiin väärin pankkien taholta, vaikka ne saivat yhteiskunnan tukea.

Yhdysvalloissa kielenkäyttö on koventunut. Pankkeja syytetään kansalaisten ryöstämisestä keskellä kirkasta päivää. Jättisummien antaminen pankeille koetaan vääryydeksi. Yhdysvalloissa sentään pankkien osakkeita otetaan vastineeksi yhteiskunnalle. Suomessa rahat annettiin puhtaana lahjoituksena eikä pankkien toimiin puututa nytkään.

Vallan väärinkäyttö on tämän päivän arkipäivää. Nuorten ahdistelu perintätoimistojen toimesta, kansalaisten kurittaminen vuokrien, maksujen ja hintojen korotuksilla ja monenlaiset oikeusturvan loukkaukset sekä työttömyys ovat arkipäivää tämän päivän Suomessa. Velkaisille on korvattava pankkien virheet.

Muutoksen aikaansaamiseksi tarvitsemme sellaista kansalaisten ja työväen liittoa, jollaiseksi Suomen Kansan Demokraattinen Liitto SKDL aikoinaan haluttiin rakentaa. Suomen Työväenpuolue STP haluaa jatkaa tällä ajatuksella. Haluamme hoitaa yhteistyön niin, että vältettäisiin ristiriidat, jotka johtivat SKDL:n toiminnan lopettamiseen. Tarvitaan STP, koska pienet puolueet ja demokraattisia tavoitteita ajavat eivät ole kyenneet yhteistyöhön.

Tovereille sosiaalidemokraateille ja vasemmistoa tavallisesti äänestäville, jotka luette tämän: haluaisimme että olette mukana yhteistyössä. Haluamme olla vaihtoehto, jonka äänestämistä voitte vakavasti harkita. Pidämme tärkeänä, että ketään ei syrjitä ja että tasavertaiseen yhteistyöhön hyväksytään myös kommunistit, jotka voivat tukea yhteistyötä pelkäämättä syrjintää. Toivoisimme myös, että sinä, joka olet ajatellut antaa protestiäänen perussuomalaisille, näkisit mahdolliseksi kanavoida protesti ja toimintasi työväenpuolueen kautta.

Nuorille ja vihreiden äänestämistä ajatteleville haluaisimme sanoa ajatuksemme, että työtätekevien ja pienituloisten etujen puolustaminen edellyttää 2000-luvun maailmassa ekologisesta kestävyydestä huolehtimista. STP on perustettu Vaihtoehtoväen kodiksi. Haluamme että työväenliike puolustaa myös yrittäjiä ja toimimme sen puolesta.

Tulevaisuutta silmällä pitäen perustakaa omatoimisesti työväenpuolueen toimintaryhmiä asuma-alueille ja työpaikoille ja rakentakaa yhteyksiä ja yhteistyötä. Rakennamme tällä tavoin työväen ja demokraattista liikettä alhaalta ylöspäin tasa-arvoisen yhteistyön hengessä yhteisiä tavoitteita ajaen samalla ketään syrjimättä.

❑ ❑ ❑

Äänestääkö vaiko ei?

Kuntavaaleissa äänestäminen arveluttaa. Onko äänelläni mitään merkitystä? Vasemmistopuoleiden äänestäminen aiemmissa vaaleissa ei ole muutosta tuonut, elämä on koko ajan muuttunut epävarmemmaksi.

Haistakoot pitkät koko politiikkapoppoo, meikäläistä ette enää pompottele. Kaverit ei käy uurnilla enää ollenkaan, mutta minä vielä näytän ja vedän viivani vaikka noille Soinin porukoille.

Turhautuneisuus on purettu populistisiin oikeistopuolueisiin. Syyllisiä omaan heikkoon asemaan on haettu mm. maahanmuuttajista. Vaikka puolet kansasta edustaa selvästi jo kohta parikymmentä vuotta kyykytettyä kansanosaa, jolla maksatettiin pankkituet ja lihotettiin optiomiesten rahapusseja, ovat Kokoomus ja Perussuomalaiset saaneet vaaleissa potin.

Mistä saada oikeita ajatuksia uurnille?

Ei se oikea tieto taivaasta tipahda vaan pitää oppia menneistä kamppailuista. Jos vanhat, suuret vasemmistovoimat eivät pystyneet hyvinvointiyhteiskuntaa pitämään, pitää valita toisin. Suomen Työväenpuolue edustaa työväenliikkeen ja itsenäisen suomalaisen kansanelämän parhaita perinteitä. Optiopellet nauravat partaansa, jos työväen äänet menevät perussuomalaisille ja muille oikeistoryhmittymille. Niistä ei ole todellista vaaraa kasino-miesten kuppauspolitiikalle.

Nyt on kysymys oikeiden vaatimusten takana pysymisestä ja koko politiikan suunnan muuttamisesta.

Äänestämättä jättäminen tai oikeiston tukeminen johtavat samaan: köyhien kyykytyspolitiikan jatkumiseen.

Tarvitaan ruohonjuuritason vastavoima STP

Jo vuosien ajan Kansan ääni on kertonut tulossa olevasta talouskriisistä. Tämä kriisi on nyt puhjennut Yhdysvalloissa ja on leviämässä kaikkialle maailmaan. Yleisestikin tästä markkinatalouden historian ehkä pahimmasta kriisistä on tiedetty pitkään. STP:n ja Kansan äänen toimesta olemme varoittaneet myös eläkerahastojen varojen riskisijoituksista. Kuitenkin eläkerahastoista on kuluneen vuoden aikana huvennut jopa 6 miljardia euroa eläkkeiden maksuun tarkoitettuja varoja.

Nyt herääkin kysymys: Vaikka tilanne on tunnettu jo pitkään, miksi kukaan ei ole tehnyt mitään sen torjumiseksi? Vastaus on yksinkertainen. Puhdas markkinatalous toimii juuri näin. Sitä johtavat ne, jotka keräävät voittoja keinottelulla, eikä päättäjillä ole keinoja kriisin torjumiseen. Ilman minkäänlaista vastavoimaa talous muuttuu pelkäksi ryöstelyksi, jossa mm. velallisten asunnot ja eläkkeensaajien eläkkeet siirretään ñparempiin taskuihinò.

Valtapuolueet ajautuneet ñyhteiskunta-loukkuunò

Maamme työpaikat ja pääomat siirtyvät ulkomaille, kuntien palvelut yksityistetään ja kunnilta leikataan taloudelliset mahdollisuudet hoitaa lakisääteisetkin peruspalvelut. Kaikki eduskuntapuolueet seisovat niin yksituumaisesti tämän politiikan takana, että äänestäjä ei kykene näkemään puolueiden tavoitteissa minkäänlaisia eroja. Tämä pohjautuu 20 vuoden takaiseen oikeistolaiseen muutokseen. Säilyttääkseen asemansa yhteiskunnan hierarkiassa vanhat työväenpuolueet joutuivat 1990-luvun alussa hyväksymään ñpuhtaan markkinataloudenò raamit politiikan perustaksi. Kaikki puolueet puhuvat tänään peruspalveluiden, terveydenhoidon yms. puolesta. Aidosti peruspalveluiden ja oikeudenmukaisen tulonjaon puolesta esiintyessään ne joutuisivat törmäyskurssille EU:n päättäjien kanssa. Sitä riskiä he eivät uskaltaneet silloin, eikä myöhemminkään ottaa. Siksi heillä ei ole mahdollisuuksia harjoittamansa politiikan raameissa toteuttaa katteettomia lupauksiaan. Taloudellisen kriisin edessä he joutuvat nostamaan kätensä pystyyn ja käymään uudelleen palkansaajien taskuille.

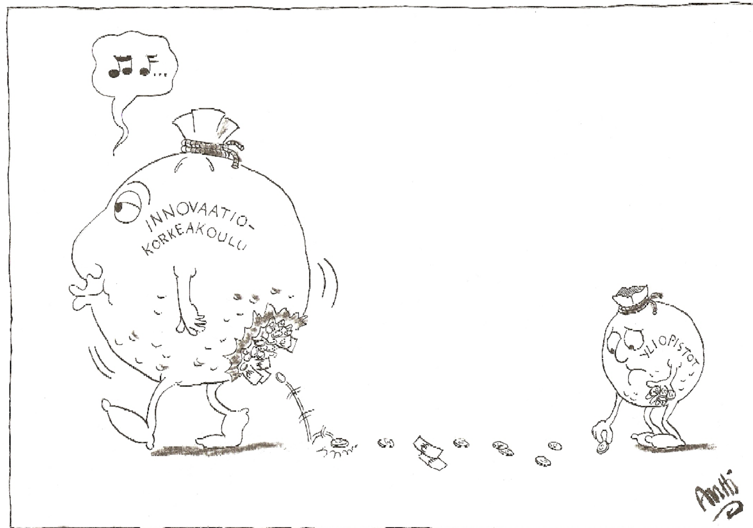
STP tekee pitkän tähtäimen työtä muutoksen puolesta

Rahaa palveluiden ja sitä kautta työllisyyden hoitamiseen on, mutta tänään se ohjataan suuryritysten taskuihin. STP:n tavoitteena on toteuttaa oikeudenmukaisempaa tulonjakoa ja siirtää varoja suuryrityksiltä mm. kunnille. Näin kehitämme palveluja sekä muita yhteisiä asioita ja luomme uusia työpaikkoja. Hyvinvointi jakaantuu tätä kautta oikeudenmukaisella ja järkevällä tavalla. STP:n työ lähtee ruohonjuuritasolta. Tämä tarkoittaa sitä, että yksikään nykyinen päättäjä, puolue tai poliittinen taho, jolla on jonkinlainen asema nykypolitiikan rattaissa, ei vaaranna asemaansa ajamalla todellista muutosta harjoitettuun politiikkaan. Siksi tämä tehtävä jää meille tavallisille palkansaajille, joilla nykyisen politiikan kaatuessa ei ole mitään menetettävää. Vastavoimaa ei ole valmiina. Sellaiseksi olemme kehittämässä STP:tta.

Muutokseen tarvitaan voimaa ja tahtoa

Helsingissä STP esittää, että on laitettava piste palveluiden yksityistämiselle. Samoin Turussa todetaan palveluiden yksityistäminen johtavan eriarvoisuuteen ja hintojen nousuun. Turun kaupunkihan myi tuottavimman laitoksensa, oman puhelinlaitoksen, joka tuotti kaupungille vuosittain voittoa. Samalla tavalla Turun kaupunki myi kaikki kotihoidon palvelut yksityisille firmoille. Kokemus osoittaa, että julkinen sektori tuottaa tasa-arvoiset ja hyvät palvelut, kunhan näille annetaan toiminnalliset edellytykset. Helsingissä vaadimme, että jokaista 10000 asukasta kohti järjestetään hyvin varustettu terveysasema. Turussa esitämme, että kotihoidon palvelut tulee ottaa takaisin kaupungin hoidettaviksi. Nämä ovat esityksiä, jotka tuskin toteutuvat nykyisen politiikan raameissa. STP:n tavoitteena onkin politiikan muutos. Yksityisistä voitoista huomattavasti nykyistä suurempi osa tulee ohjata palvelemaan julkista hyvinvointia. Nykyiset päättäjät haluavat yksityistää palvelut ja tehdä näistä palvelujen tuottajille rahasampoja. Me haluamme kehittää julkisia laitoksia, jotka tuottavat ihmisille ja yhteiskunnalle välttämättömät toiminnot ja ovat niistä vastuussa suoraan kansalle. Historia osoittaa, että molemmat vaihtoehdot on mahdollista toteuttaa. Mikä vaihtoehto voittaa, se riippuu siitä miten paljon sen taakse saadaan voimaa ja tahtoa. Se taas riippuu vaalien tuloksesta.

Toimitus

Pankkien huijausliiketoimintaa ei saa maksattaa kansalaisilla

Pekka Tiainen

Suomalaiset maksavat monella tapaa pankkimaailman uuden suursotkun. Asuntolainojen korkoja ja vuokria korotetaan. Eläkerahastot ovat menettäneet 6 miljardia euroa vuoden 2008 aikana. Talouskasvu hiipuu ja työttömyys on kääntymässä nousuun. Espoon kaupunki kärsi suurtappiot rahastoissaan, joihin se sijoitti energialaitoksen myynnistä saamansa rahat.

Yksityiset rahastosäästäjät ja osakesäästäjät ovat kärsineet suurmenetyksiä. Suomen verottaja on tulkinnut optiopreemiot verotettavaksi tuloksi, vaikka ne ovat velkaa. Siten verottaja on verottanut velkaa ja aiheuttanut vahinkoja, joita ei suostu korvaamaan, vaikkei ole ymmärtänyt koko asiaa. Verottaja on vedonnut kassaperiaatteeseen yksityishenkilöiden kohdalla eli että tulot verotetaan niiden hankintavuotena. Kyseessä on kuitenkin velka eikä tulot. Verottajan kassaperiaatvaatimus on tässä sama kuin karhukoplan kassan ryöstöperiaate.

Varoituksia ei taaskaan kuunneltu

Rahoituskriisi on puhjennut Yhdysvalloissa ja levinnyt kaikkialle. Suomessa ei kuitenkaan ole kyse pelkästään sen rantautumisesta tänne, vaan myös kotikutoisesta rahoituskriisin syttymisestä. Liekkejä on tullut esiin, vaikka Rahoitustarkastus on todistellut, ettei mitään ongelmia ole.

Varoituksia ei taaskaan kuunneltu ja jälkiä peitellään. Rahoitustarkastuksen johtaja **Anneli Tuominen** selittää, miten Suomen pankit ovat turvanneet asemaansa, mutta jättää sanomatta, että asiakkaiden kustannuksella. Hän myös peittelee pinnan alla olevat ongelmat. Hän Ratan johtajana antoi pankeille luvan korottaa korkomarginaaleja asiakkaiden kustannuksella.

Uudeksi sanaksi on keksitty, että pankkeja tulee pääomittaa. Se tarkoittaa sitä, että pankeille pitää antaa rahaa, jos ne ovat epäonnistuneet ja ovat rahapulassa. Kuka tämän rahan pankeille lahjoittaa? Kaikki me maksuina, korkoina, veronmaksajina ja sosiaalisten ja muiden etuuksien heikentymisellä.

USA:n roskapankissa mallia Suomesta

Yhdysvaltain roskapankki noudattaa Suomen roskapankkimallia, mutta yhdellä olennaisella erolla. Siellä sentään otetaan rahalaitosten osakkeet yhteiskunnalle, jolloin yhteiskunta saa omiaan takaisin kun tilanne korjaantuu. Suomessa pankkituet lahjoitettiin ja pankkien omistajat ottivat hyödyn, kun tilanne koheni.

Rahaa on pumpattu lainoina markkinoille ylenmäärin lainakauppiaiden ja pankkien taistellessa markkinaosuuksistaan .Koko nykykriisissä on silti periaatteellinen ero Suomen pankkikriisiin verrattuna. Ero kiteytyy sanaan vipuvelka ja johdannaistoimintaan.

Kuten aiemminkin olen Kansan äänen sivuilla kirjoittanut, 1990- ja 2000-lukujen aikana on suora kaupankäynti korvattu johdannaisilla erityisesti rahamarkkinoilla. Johdannaiset tarkoittavat, että tehdään sopimuksia tulevista kaupoista ja näillä sopimuksilla käydään kauppaa. Tällöin hinnat on jollakin tavalla johdettava ï siitä sana johdannainen. Koska kyse on tulevista kaupoista, lopullisia hintoja ei voida tietää ja tässä on ongelman ydin.

Viputuotot eivät tule tyhjästä

Optio on esimerkki johdannaisesta. Kun **Lilius** sai Fortumin johdon optioista moninkertaiset voitot, kyse oli viputuotoista. Viputuotot eivät tule tyhjästä, vaan optioiden myyjä maksaa ne. Myyjän kannalta on kyse vipuvelasta. Se kasvattaa myyjän tappiota samassa suhteessa kuin option ostajan voitto kasvaa. Lilius sai optionsa ilmaiseksi tai pilkkahintaan. Vipuvelan kasvu lankesi Fortumille, joka maksatti sen sähkölaskuissa.

Vastaava pelaa kovan rahan optioissa. Option ostaja maksaa preemion, jonka vastaanottaa myyjä. Se on myyjän velkaa ostajalle. Myyjää kutsutaan option asettajaksi ja siksi kyseessä on asettajavelka. Jos optio menettää arvoaan, myyjä hyötyy. Kun option arvo kasvaa, myyjä häviää. Kyse ei ole mistä tahansa hinnan muutoksesta.

Esimerkiksi kun pankki antaa asuntolainaa ja ostaa luottotakauksen ja maksaa preemion. Preemion saaja ottaa huolehtiakseen asunnon arvon laskusta ja luottotappioista. Jos on esimerkiksi 100 000 euron asunto ja 100 000 euroa lainaa, pankki maksaa esimerkiksi 5000 euroa oikeudesta myydä asunto entiseen hintaan. Takaaja ottaa tämän 5000 euroa ja on sen verran velkaa pankille. Jos asunnon hinta laskee 80 000 euroon, 5000 euron velka on kasvanut 20 000 euroon eli nelinkertaiseksi. Kun lisäksi luottotappiot ovat kasvattaneet velan 105 000 euroon, takaaja vastaa tästä 80 000 euron omaisuudella eli velka on luottotappio huomioon ottaen 25 000 euroa eli viisinkertaistunut alkuperäisestä 5000 eurosta. Kyse on luottomyyntioptioista, jotka oikeuttavat niitä ostaneen myymään kiinteistöt entiseen hintaan tai saamaan rahat luotoista ilman vastuuta syntyneestä luottotappiosta.

Luottokriisin ydin

Tämä on luottokriisin ydin. Takaajayhtiöt ovat menneet konkurssiin tai konkurssin partaalle, kun kiinteistöjen ja osakkeiden hintakupla on puhjennut ja hinnat ovat tulleet alas. Preemiot eivät ole kattaneet pudotusta. Vipuvelkamekanismi on aiheuttanut, etteivät ne ole kyenneet maksamaan takauksiaan. Siksi myös pankit ovat joutuneet vaikeuksiin, koska ovat ostaneet petollisen luottosuojan ja sen varassa myöntäneet luottoa yli sen, mihin niillä on ollut varaa. Luottoa myönnettiin lisää ja lisää ja hinnat nousivat. Sitten tuli käänne ja rahalaitosruumiita.

Jatkuu sivulla 4...

Yhteisiä asioita

Sanovat jylläävää pankkikriisiä kapitalismin syväksi kriisiksi, jossa kapitalisteille tulee valtavia tappioita, pankkeja, vakuutuslaitoksia ja yrityksiä kaatuu. Sillä ei olisi mitään väliä, jos se ei tuottaisi pilvin pimein työttömiä eikä kansa joutuisi tappioiden maksumieheksi. Niin kuitenkin käy, niin on käynyt ennen ja niin käy nytkin.

Kaiken taustana on Yhdysvaltojen todelliset rikkaat, jotka ovat pystyneet jallittamaan poika Bushia mennen tullen. Siksi sen politiikka on epäonnistunut. USAn tuotanto ei ole kilpailukykyinen. Siksi vienti on tuontia pienempi ja tuonti **500ï700 miljardia** dollaria vuodessa maksetaan ulkomaisella velalla. Kapitalistit velkaantuvat. Sietämätöntä. Pian he kuitenkin huomasivat, että ruoho aidan takana on vihreämpää. Niinpä väellä ja voimalla rynnättiin aidan taakse ja samanaikaisesti monilla rintamilla.

Ensiksi mentiin Irakiin öljylähteille. Siitä ei ole suuria herunut paitsi aseteollisuudelle, mutta valtion talous meni kuralle. Jo syyskuun puolivälissä valtion velka ylitti jo **9 500 miljardia** dollaria. Toiseksi pankki- ja vakuutuslaitokset aloittivat valtavan keinottelun, jossa rahalla haluttiin tehdä rahaa. Tähän ovelaan finanssipeliin saatiin maailmalta houkuteltua valtavat rahat. Se on maailman laajuinen monimutkainen pankkien, vakuutuslaitosten ja rahastojen rahanteon virtuaalijärjestelmä, jossa liikkuu **500 000 miljardia** dollaria. Mutta, siihen on pumpattu ilmaa johdannaisilla, futuureilla, optioilla jne. Syntyi kupla, jonka suuruutta ei tiedä kukaan.

Nyt tuohon kuplaan on syntynyt reikä tai peräti musta aukko, johon katoavat maailman rahat. USAn havittelema **700 miljardin dollarin roskapankki** olisi vain 0,1 prosenttia. Riittääkö? Tuskin. Se nähdään aikanaan. Kukaan ei tiedä paljonko tuohon jumalattoman suureen mustaan aukkoon katoaa myös suomalaisten rahoja. Se jo nyt tiedetään, että ainakin eläkerahoista sinne on kadonnut noin kymmenen prosenttia.

❑ ❑ ❑

Tänään media ja valtaa pitävät poliitikot hokevat ja ovat huolissaan siitä, että politiikka ei kiinnosta, että siihen ei osallistuta, että politiikka on sitä ja tätä. Ollaan muka huolissaan siitä, etteivät ihmiset halua osallistua eikä äänestää. Ainainen politiikasta hokeminen pakottaa ihmettelemään, kuinkahan moni nykyään edes tietää mitä koko politiikka-sana tarkoittaa.

Kun kuuntelee nykypolitiikkoja voi hyvin kuvitella, että ihmiset ajattelevat sen tarkoittavan pelkkää puhumista. Puhumista joka jatkuu tunnista, päivästä, viikosta, kuukaudesta ja vuodesta toiseen sanomatta yhtään mitään ja jos luvataan yhtä, niin annetaan toista. Siitä on muodostunut eräänlainen valehtelijoiden klubi, joka ei ketään kiinnosta. Politiikasta politiikkana on kadonnut sitä tarkoittava sisältö.

Vielä muutama lähivuosikymmenen sitten tilanne oli toinen. Silloin ymmärrettiin, että politiikka on yhteisten asioitten hoitamista. Suurella osalla ihmisistä oli jo perintönä saatu tai itse hankittu tieto siitä, että politiikan ytimenä on kapitalistien oikeistolainen ja työläisten vasemmistolainen ideologia, jotka sanelevat kenen asioita poliitikot hoitavat. Siksi myös puolueet ovat jakaantuneet oikeiston porvarillisiin ja vasemmiston työväenpuolueisiin.

Viimeisinä vuosikymmeninä ideologista rajaa on hämärretty. Vasemmiston puolueet ovat tietoisesti siirtyneet yhä lähemmäs oikeistoa. Porvarillisuus on vallannut niiden ajattelua ja tekoja. Demareiden porvarillisesta johdosta ei kannata edes puhua. Oikealle siirtymisen loistavin esimerkki on Vasemmistoliito. Koko sen olemassaolon ajan sitä ovat johtaneet puhtaat porvarit Claes Andersson ja nykyinen lääketeollisuusyritysten edunvalvoja Outi Siimes. Siirtyminen oikealle vei sen kannattajakunnasta yli puolet!

Maailmassa on monta ihmeellistä asiaa, joka hämmästyttää ja kummastuttaa pientä kulkijaa sanotaan laulussa. Tässä on yksi tosi kummallinen asia, sillä siirtymän olisi pitänyt olla päinvastainen, kun kapitalisteja on vähemmän ja duunareita enemmän kuin koskaan.

❑ ❑ ❑

Lisää kummallisuuksia. Kuntien taloudessa ovat vastakkain palvelut ja investoinnit. Investoinnit ovat kasvaneet palveluja (terveydenhoito/sosiaalihuolto) nopeammin. Helsingissä kulut kasvoivat vuosina 2006ï07 yhteensä 9,9 %, mutta investoinnit 39,8 %. 2007 kaikkien tulojen ylijäämä oli kulujen jälkeen 18,4 %. Se käytettiin investointeihin. Vuonna 2006 koko maan kuntien tulojen ylijäämä oli 11,7 %, joka käytettiin kokonaan investointeihin. Kasvavat investoinnit tehdään palvelujen kustannuksella!

Galluppien mukaan ihmisten mielestä tärkeintä on terveydenhoito ja sosiaalihuolto. Ne on pantava asialliseen kuntoon. Niihin on panostettava. Viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana niitä on ajettu alas suurella hartaudella ja päättäväisyydellä. Kuntien valtuustoissa siitä kantavat päävastuun Kokoomus, Keskusta, Vihreät ja demarit. Nykyinen kurja terveydenhoidon ja sosiaalihuollon tila johtuu yksin heistä.

Nuo samat politiikan pukarit ovat jo aika päiviä siten huomanneet, että tärkeää ei ole asia vaan miltä se näyttää ja miltä se saadaan näyttämään. Jos ketkään, niin Kokoomus, Keskusta ja demarit, joilla on taskut täynnä rahaa, ovat iät ja ajat väittäneet mustaa valkoiseksi. Siinä hommassa heistä on kehittynyt todellisia osaajia, taikureita. Näin vaalien alla parissa kuukaudessa sysimustaa kunnallispolitiikkaa tehdään ihanan ruusunpunaiseksi. Siihen puuhaan palkataan kalliita mainostoimistojen rakentamaan valheellisia mielikuvia esim. Kokoomuksesta työväenpuolueena ja Gallupin mukaan niihin uskotaan. Kummallista?

Valtapuolueet pelkäävät tekojensa seurauksia. Siksi ne häpeämättä väittävät, että kunnallisvaalit ovat muka henkilövaalit. Paskan marjat. Ne ovat puoluevaalit ja valittujen on tehtävä sen mitä puolueet määräävät. Puolueiden aloittama ideologisen valintaa, joka antaa rikkaille ja kapitalisteille, ottaa köyhiltä ja palkkatyöläisiltä. Piste!

Terveydenhoito ja sosiaalihuolto ovat yhteisiä asioita. Ne saadaan kuntoon vain äänivyöryllä vasemmalle ï äänillä rehellisille työväenpuolueille!

Kai Kontturi

Jatkoa sivulta 3...

Pankkien huijausliiketoimintaa ei saa maksattaa kansalaisilla

Pekka Tiainen EU:n vastaisessa mielenosoituksessa pari vuotta sitten. Pekka on ehdokkaana Helsingissä STP:n listoilla numerolla 122.

Esimerkiksi Fannie- ja Freddie-yhtiöt ostivat luottosuojaa, joka petti. Seuraus oli, että puolet Yhdysvaltain asuntolainoituksesta siirtyi valtiolle. Vakuutusjätti AIG puolestaan alkoi normaalin vakuutustoiminnan rinnalla takaamaan luottoja ja romahti. Järistyksen suuruutta kuvaa, että kaikki Yhdysvaltain isot rahalaitokset ovat romahtaneet ja monet Euroopassa, kuten Saksassa, Englannissa ja Sveitsissä UBS, ja useat muut ovat kohdanneet vaikeuksia Ranskassa ja myös Pohjoismaissa. Yhdysvalloissa myös kuntaluottojen takaajat romahtivat ja keskuspankki joutui ne pelastamaan. Pohjoismaissa vaikeuksia on tullut kuntasektorilla, koska monet kunnat olivat lähteneet vipuvelkatakaajiksi.

Roskapankkiraha voi parhaimmillaan katkaista laskevan kierteen

Yhdysvaltain 700 miljardin dollarin roskapankkiraha voi parhaimmillaan katkaista laskevan kierteen, mutta pahimmillaan raha häviää mustaan aukkoon, koska kyse on suunnattomista vipuveloista. Nimittäin Yhdysvaltain asuntoluotot ovat 80 % kansantuotteesta ja rahassa 12 000 miljardia ja suurelta osalta ellei kokonaan luottotakauksilla hoidettuja. Luottomyyntioptioiden yhteissumma on yli 60 000 miljardia dollaria eli neljä kertaa Yhdysvaltain kansantuote. Kaikkien optioiden yhteissumma on enemmän kuin 100 000 miljardia dollaria. Siinä ovat lisäksi valuuttaoptiot, korko-optiot, hyödykeoptiot (kuten öljyyn sidotut) ja osakeoptiot.

Kaikkien johdannaisten yhteenlaskettu summa on luokkaa 600 000 miljardia dollaria eli suuruusluokkana yhtä paljon kuin koko maailman varallisuus. Kyse on kohde-etuuksista, joilla tarkoitetaan osakkeita, hyödykkeitä, valuuttaa, luottoja ym. joilla tuleva kauppa käydään, jos option ostaja toteuttaa optionsa. Kaikkea maailmassa ei ole sidottu johdannaisiin, koska kaikkea päällekkäisyyttä ei tilastoissa kyetä poistamaan, ja johdannaisissa on erilaisia ketjuja ja eri ajankohtien kauppoja esimerkiksi siten, että jos kaikki johdannaissopimukset toteutettaisiin kerralla, esimerkiksi samalle osake-erälle syntyisi useita kauppoja. Kaikki tämä kertoo samalla hirviömäiseksi paisuneen johdannaissysteemin vaikeasta hallittavuudesta ja mahdottomuudesta hallita, jos tapahtuu jokin isompi ja nopea muutos valuuttamarkkinoilla, kiinteistöjen arvossa tai osakemarkkinoille. Sellainen johtaa siihen, että kaupankäynti kuolee ja monista optioarvopapereista tulee roskapaperia tai sitten tulee jättivastuita takaajille.

Preemioita on johdannaisten arvosta usein sellaiset 4-5 %, mutta preemio voi olla myös vaikkapa prosentin tai sitten paljon suurempi. Tarkoista summista ei ole tietoa. Jos osuus olisi 4 %, summa olisi liki 25 000 miljardia dollaria. Lukua ei tiedetä, mutta summat ovat suuria. Olennaista on, että preemio on velkaa ja tätä velkaa ei kirjoiteta pankkien taseisiin paitsi johdon ja henkilöstöoptioiden osalta Enron-skandaalin jälkeen. Siten tästä on tullut keino kiertää vakavaraisuussäädöksiä. Pankit voivat myöntää luottoa niin, että varojen tulee olla 8 % varoista, mutta tämä vipuvelka ei sisälly lukuihin, jos sitä on pankeilla, eikä myöskään siksi, että pääosa takaajia on pankkivalvonnan ulkopuolella. Siten on syntynyt luotoantoa paisuttava harmaa tai pimeä luottomarkkina.

Jos jotain ymmärretään, se peitellään

Nämä asiat ovat jääneet esimerkiksi Suomen rahoitustarkastukselta ja rahoitustarkastuksen johtaja Anneli Tuomiselta ymmärtämättä, ja jos jotain ymmärretään, se peitellään. Tuomisen ja rahoitustarkastuksen virheellinen pankkeja suojeleva asenne myöskin johtaa siihen, että kun pankkien toiminnassa on ongelmia ja jopa asiakkaiden huijaamista, pankkeja ei aseteta vastuuseen. Yhdysvalloissa asenne on tässä suhteessa sentään toinen. Tällä hetkellä liitovaltion poliisi FBI tutkii keskeisiä rahoituslaitoksia. Tämä tapahtuu tosin vasta sen jälkeen kun rahoitusvalvonta on pettänyt. Suomessa ongelma on, että hälytyskelloja ei ole kuunneltu, eikä kuunnella, kuten ei kuunneltu 1990-luvun pankkikriisinkään edellä.

Sen sijaan, että Rahoitustarkastus olisi alkanut oikoa vääristymiä rahoituslaitosten toiminnassa, se on alkanut sitkeästi puolustelemaan pankkeja ja torjumaan arvostelua ja kiillottamaan kilpeään. Tämä ei ole hyväksyttävää, koska luullaan, että Rahoitustarkastus hoitaa lakisääteiset tehtävänsä niin, että voidaan luottaa, että pankit ja rahoituslaitokset eivät toimi väärin ja huijaa. Kun paljastuu, että näin ei olekaan ollut, eikä Rahoitustarkastus ei ole asioihin puuttunut, luottamus romahtaa.

Pankit ja rahoitussektori ovat lähteneet huijausliiketoimintaan. Yhdysvaltain keskuspankin (FED) entinen pääjohtaja sanoi, että jos rahoituslaitokset tekevät liiketoimintaa kiinnityksillä kiinteistöihin (yllä kuvattu luotto-optiojärjestelmä) ymmärtämättä mistä on kyse, se on rikollista toimintaa. Jos muutama tällaista tekevä saataisiin telkien taakse, se lisäisi rahoitusmarkkinoiden luotettavuutta enemmän kuin uskommekaan.

Rahoitustarkastus suojelee välittäjiä niiden toimiessa väärin

Välittäjien toiminnan vilpillisyys esimerkiksi osakeoptiotoiminnassa ilmenee siten, että ne vaativat vakuuksia (rahaa) väärin perustein ja vastoin sopimuksia sekä yllättäen. Välittäjät saattavat poistaa vakuuksia ja vaatia rahaa tilalle ja harjoittaa monenlaista muuta kikkailua ja asiakkaiden varojen luvatonta haltuunottoa. Tähän tarjoaa mahdollisuuksia kikkailu sillä, miten omistus siirtyy, kun optioita toteutetaan. Tällaisella välittäjät aiheuttavat vahinkoja ja Rahoitustarkastus suojelee välittäjiä niiden toimiessa väärin. Rahoitustarkastuksen korvaaminen finanssivalvonnalla ei tätä korjaa, jos välittäjien ja pankkien väärään toimintaan ei puututa. Kaikkea ei tarvitsisi selvittää rikostutkinnan kautta, jos Rahoitustarkastus toimisi. Toisaalta kun on kyse uuden tyyppisestä rikollisesta toiminnasta, se tulee sellaiseksi määritellä. Yhdysvalloissa rikostutkinnan ohella kaikille isoimmille pankeille on määrätty isoja sakkoja ja velvoitteita ostaa takaisi asiakkaille myytyjä huonoja arvopapereita, joista on annettu harhauttavaa tietoa. Painostuskeinona on käytetty sitä, että pankit menettävät toimilupiaan, jos eivät suostu. Tätä on käytetty Ruotsissakin.

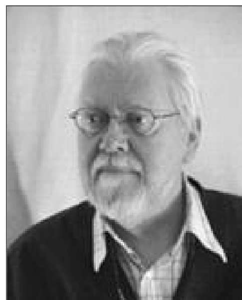
Suomen rahoitustarkastuksen toivoton ja itsepintainen asioihin puuttumattomuus on noussut ykkösluokan ongelmaksi.

Nykyinen kriisi on myös vapaisiin pääomaliikkeisiin perustuvan markkinatalouden kriisi

Se on tähän asti suurin globaaliin vapaisiin pääomaliikkeisiin rakentuvan markkinatalouden kriisi. Se osoittaa, että tarvitaan kansallista pankkijärjestelmää, jossa on riittävä yhteiskunnan omistus ja valvonta. Tämä tekee perustelluksi perustaa lakkautetun Postipankin sijaan uusi yhteiskuntaomisteinen pankki. Kunnallinen luottolaitos tarjoaisi tähän erään mahdollisuuden. Se merkitsisi, että se alkaa ottaa vastaan talletuksia ja myöntää asuntolainoja ja muita yksityisluottoja. Samalla vähennettäisiin kuntien riippuvuutta valtion ailahtelevasta rahoituksesta ja saataisiin tavallisille ihmisille turvallinen järkevä tapa tallettaa varojaan. Koron pitää silloin kattaa inflaatio.

Pekka Tiainen

Espoon vaihtoehto

Hannu Kautto, ehdokas Espoossa nro 196

Pyrin muuttamaan Espoon oikeistolaisen politiikan suuntaa demokraattiseksi tavoitteena asukkaiden olojen ja elämän paraneminen. Asioita ei saa suunnitella pimennossa salaisesti, vaan avoimesti ja julkisesti, jotta asukkaat voivat alusta pitäen osallistua suunnittelutyöhön. Ei ole demokraattista, että kabineteissa tehdään pari vaihtoehtoa, jotka esitellään asukkaille selittämällä: ñMuita vaihtoehtoja ei oleò. Näin asukkaat eivät voi vaikuttaa oman vaihtoehtonsa suunnitteluun.

Kuntien kuten Espoon kaupungin palkkatulojen ja pääomatulojen, yritysten voittojen ja pääomien verotus on säädettävä progressiiviseksi, mutta pienet tulot verovapaiksi. Näin kunnat voivat kerätä palveluihinsa lisävaroja oikeudenmukaisesti.

Espoon omaisuuden, peruspalvelujen ja julkisen toiminnan yksityistäminen on lopetettava. Ulkoistetut toiminnot on palautettava kaupungille. Yksityisten palvelujen paremmuus verrattuna julkisiin palveluihin on myytti.

Sivistysvaltiossa maksuttomia palveluita ovat muun muassa terveydenhuolto, sairaudenhoito, koulutus, joukkoliikenne ja sosiaalipalvelut kuten kunnallinen päivähoito, vanhusten hoiva ja vammaisten palvelut. Työttömien hyvinvointi ja toimeentulo on turvattava. Työttömiä syntyy, kun yritykset irtisanovat työntekijöitään, jotta osakkeenomistajien osingot kasvaisivat.

Päivähoidon ryhmiä ja koululuokkien kokoa on pienennettävä. Kouluissa on lisättävä koulukuraattorien, koulunkäyntiavustajien, terveydenhoitajien, koulufysioterapeuttien, koulupsykologien ja koululääkärien määrää. Perheneuvolan palveluita tulee saada riittävästi koulunkäyntiin liittyvien ongelmien selvittelyyn. Hammashoitoa ei saa unohtaa.

Asuminen on tehtävä kohtuuhintaiseksi siten, että Espoo rakennuttaa edullisia vuokra-asuntoja. Nämä ovat välttämättömiä nuorten ensiasuntoja.

Espoossa ja pääkaupunkiseudulla on otettava tietullit käyttöön. Tämä edellyttää joukkoliikenteen huomattavaa parantamista.

Jotta kunnat selviytyisivät velvoitteistaan, on valtion tuettava kuntia entistä enemmän. Valtio saa lisärahoitusta kiristämällä verotusta verohelpotusten sijaan. Suuria palkkatuloja, pääomatuloja, voittoja ja pääomia on verotettava aiempaa reippaammin. Puolustusmäärärahoja on supistettava tuntuvasti. Esimerkiksi Hornetien remonttiin tuhlataan miljardi euroa.

Espoon ja koko Suomen työläiset, yhdistäkää voimanne solidaariseen yhteistoimintaan fundamentalistisen brutaalikapitalismin anarkistista barbariaa vastaan!

Hannu Kautto
Työsuojeluvaltuutettu
Laboratorioinsinööri
Tekniikan lisensiaatti
STP Espoo
numero 196

Kohti todellista kunnallista kansanvaltaa

Antti Siika-aho, ehdokas Haapajärvellä nro 26.

Tulevat vaalit antavat kuntalaisille mahdollisuuden valita edustajat päättämään yhteisistä asioista edustuksellisen demokratian puitteissa. Eri kysymys kuitenkin on, edustaako tämä edustuksellisen demokratian mandaatti aina kuntalaisten tahtoa vai ihan jotain muuta.

Kun kuntakenttä joutui kovien leikkausten ja tietoisen alasajopolitiikan myrskynsilmään 1990-luvun laman aikana ja sen jälkeen, ryhdyttiin myös leikkaamaan ja alasajamaan kunnallista kansanvaltaa. Toisin sanoen, perinteisesti kunnanvaltuustoilla ja lautakunnilla eli kuntalaisten edustajilla ollutta päätösvaltaa siirrettiin kasvottomille virkamiehille. Näin aikaansaatiin se, että kuntia kuristavaa politiikkaa voitiin nyt harjoittaa ilman mitään omantunnontuskia ï virkamiehethän ovat vastuullisia kunnallisille luottamuselimille, eivät itse kuntalaisille.

Tämän hiljaisen vallansiirron seurauksena kuntien virkamiehistä on tullut eräänlaisia vapaaherroja, joilla on toisaalta autonominen valta ratkaista kuntalaisille tärkeitä asioita, toisaalta toteuttaa sitä politiikkaa, mitä hallitus ja valtiovalta määräävät. Suurimmassa osassa kunnista eri toimialojen vastuuvirkamiehille on annettu valta mm. henkilöstövalinnoissa, materiaalihankinnoissa, pienemmissä tilaaja-tuottaja ï sopimuksissa jne. Näin kunnan luottamusmiehiltä on viety mahdollisuus vaikuttaa näihin pieniin, mutta kuntalaisten arjen kannalta tärkeisiin päätöksiin. Useissa kunnissa tämä virkamiehille siirretty valta on aiheuttanut ongelmia ja ristiriitoja. Luottamusmiesten kädet ovat kuitenkin pitkälti sidotut ja heillä onkin vain mahdollisuus saada nämä päätökset tiedoksi.

Toissuuntaistakin kehitystä on tapahtunut: V. 2005 allekirjoittanut teki Haapajärven sivistyslautakunnassa aloitteen sivistyspuolen henkilöstön nimitysvallan takaisinsiirtämisestä lautakunnalle. Tämä aloite sai lautakunnan tuen taakseen ja sen jälkeen lautakunnan jäsenillä on ollut mahdollisuus yhteistyössä viranhaltijan kanssa päättää mm. koulupuolen henkilöstövalinnoista. Päätöksestä rohkaistuneena myöhemmin samana vuonna myös perusturvalautakunta teki vastaavan päätöksen. Virkamiesten epäluuloista huolimatta malli on osoittautunut toimivaksi ja se on helpottanut kaikkien työtaakkaa.

Virkamiehille siirretty valta ei ole ensisijaisesti pois kunnan luottamusmiehiltä vaan tavallisilta kuntalaisilta. Varsinkin nyt kun kuntia pakkoliitetään yhteen ja erilaisia sosiaali- ja terveydenhuollon piirejä sekä kuntayhtymiä perustetaan on suuri vaara, että virkamiesten valta kasvaa entisestään. Ja kun virkamiehillä ei ole poliittista vastuusta päätöksistään, heillä on mahdollisuus tehdä täysin kuntalaisten tahdon vastaisia ratkaisuja esim. palveluiden tuottamismallin suhteen. Tämän kehityksen myötä kuntalaiskuulemiset yms. muuttuvat lähinnä propagandatilaisuuksiksi, joiden äänellä ei ole mitään vaikutusta virkamiesten toimintaan.

Tulevalla valtuustokaudella on ensiarvoisen tärkeää, että edellämainittu kehitys saadaan pysäytettyä ja kurssi muuttumaan kohti todellista kansanvaltaa. Kunnan kehityksen kannalta tärkeissä asioissa päätösvalta on saatava takaisin kuntalaisten valitsemille luottamuselimille ja kunnallisia kansanäänestyksiä on käytettävä entistä enemmän kysymyksissä, jotka ovat kunnan tulevaisuudelle tärkeitä. Näin mm. kuntaliitoksista ja palveluiden ulkoistamisista päätettäessä. Vain näin voidaan jatkossakin taata, että harjoitettu politiikka toteutuu kuntalaisten eikä eliitin ja valtiovallan tahdon mukaisesti.

Antti Siika-aho
ehdokas nro. 26
Haapajärvi

STP:n ehdokkaat Vappumarssilla Helsingissä 2008. Vasemmalta Ville Rahikainen, Janne Rahikainen ja Antti Siika-aho.

Huomioita Katajanokalta

Ari Kukkonen, ehdokas Helsingissä nro106

Huolimatta kaupungin muutamien suurten rakennus- ja kauppayhtiöiden törmäilystä, paljon on Skattalla saatu aikaan, kiitos kansalaisliikkeiden ja aktiivien asukkaiden.

Vanhan sotasataman Merikadettikoulua ei saatu pelastettua. Syynä vanhojen valtapuolueiden Sdp:n ja kokoomuksen jälkijättöisyys ja ymmärtämättömyys markkinatalouden antamista mahdollisuuksista. Sääli, ettei kaupunki itse älynnyt ostaa tonttia valtiolta ennen sen kaavoittamistaan.

Tulevan hotellin(?)ja StoraEnson välissä olleelle raiteelle ei saatu muistoksi Katajanokan sataman vanhaa höyryveturia, veturin vesiposti kumminkin. Veturi olisi kaupungin mielestä häirinnyt näkymiä presidentinlinnaan ja kauppatorille. Olutteltat - onneksi ei pysyvinä - ja turistibussit siihen kuitenkin sopivat virkamiehille.

Omapäinen ja sinnikäs liikemies sai asukkaiden tukemana säilytettyä Stockmannin tiilimakasiinit ja vuosien (kymmenien) jälkeen viereen vierasvenesataman. Samalla Skatan avantouimariyhdistykselle Jäänsärkijät saatiin oma paikka.

Terveystarkastajan ylimitoitetusta innokkuudesta kesäravintolan ja pikkupurtavaa tarjoavien kioskien häirinnässä on saatu torjuntavoitto.

Paljon muutakin olemme saaneet aikaan ja säilytetyksi. Merikasarmi, vankilan uusiokäyttö ja sen Linnapuisto, konepaja muutettuna kouluksi ja liikuntahalliksi joitakin mainitakseni. Terveyskeskus on huonojalkaisille paremmassa paikassa, ja siellä on skattalaisten omalaatuisuuteen tottunut osaava henkilökunta.

Asukkaille, valtuustossa tai kaupungin palveluksessa toimiville riittää haasteita jatkossakin, kuten miltei koko niemen alle alun perin suunniteltujen pysäköinti- ja muiden luolien kanssa, samoin raideliikenneprojektin - keskustasta Laajasaloon ï seuranta.

Vanhalla puolella pitäisi asukkaille ja taloyhtiöille antaa lisää tietoa hissien ja ullakkorakentamisen hyödyistä ja niiden toteuttamismahdollisuuksista.

Itse olen digannut Hanasaaren voimaloita ja kivihiilikasoja. Ympäristötaideteoksia istuksineen en enää tänne asti erottanut. Rusakot ja kanit hoitivat ne ja siirtyivät sittemmin omakotialueiden ja siirtolapuutarhojen riesaksi. Tuulimyllyt ovat tervetulleita. Kaikkia energiamuotoja tarvitaan. Insinöörinä uskon fuusioenergian käytön tulevan mahdolliseksi jopa kaupungeissakin. Vie vielä pitkään, mutta osataanhan se auringossakin.

Ari Kukkonen
Katajanokka
nro 106 Helsinki

Kuka hoitaa omaisesi? Entä sinut?

Antero Nummiranta, ehdokas Helsingissä nro 113

Kotihoidossa ja muualla hoitoketjussa paahdetaan jo nyt niska limassa. Kuinka jaksat, hoitaja?

Stadin on saatava palkkaus ja muut työsuhteen ehdot kilpailukykyisiksi. Sosiaali- ja terveyspalvelujen rahoituksen turvaaminen on valtion tehtävä. Kuntien vastuulle ei pidä siirtää tehtäviä, ellei valtio kata täysimääräisesti niiden rahoitusta. Stadin asiakasmaksupolitiikassa on turvattava, että kuntalaiset voivat käyttää tasavertaisesti eri palveluja.

Työnjaon kehittäminen lääkärin ja sairaanhoitajan sekä sairaanhoitajan ja lähi- ja perushoitajan välillä on keskeistä jo työvoiman saatavuuden turvaamiseksi. Armeijamallisesta hierarkiasta on päästävä eroon 2000- luvulla. Tämä on merkittävä työmotivaatiota lisäävä tekijä. On tärkeää, että jokainen saa käyttää osaamistaan kaikessa laajuudessaan. Järkeistämällä työnjakoa ja tehtävänkuvia parannetaan palvelujen laatua, nostetaan työhyvinvointia ja lisätään tuottavuutta ja tuloksellisuutta kestävällä tavalla.

EU -direktiivien mukaan lehmien on saatava ulkoilla vähintään 60 vrk vuodessa, mutta kotona asuva vanhus tai vammainen pääsee ulos ehkä vasta ambulassikyydin mukana. Tämä ei ole yksittäisestä hoitajasta kiinni, vain voimavarojen riittämättömyydestä.

Perusterveydenhuolto on järjestettävä niin, että se toimii saumattomana kokonaisuutena yhdessä erikoissairaanhoidon ja vanhustyön kanssa. Tämän vuoksi on Helsingin huolehdittava raja-aitojen poistamisesta palveluntuottajien välillä. Yhteistyön erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhoidon välillä on oltava joustavaa ja kokonaisvaltaista. Painopisteen on oltava perusterveydenhuollon kehittämisessä.

Pienipalkkaiset vanhusten ja vammaisten hoitajat ovat todellisia työn sankareita, jotka tarvitsevat arvostusta ja kunnon palkan työstään. Siten saavat mummot ja vaarit hoidon tulevaisuudenkin Stadissa.

❑ ❑ ❑

Nöyryyden aika on ohi!

Kun Eduskunta kokoontui ensimmäiseen syysistuntoonsa 9.9.2008, oli ilmastolakia vaatimassa Maan ystävien ñelävä banderolliò. Ilmastolaki, luki ihmisistä koottuina kirjaimina koko aamupäivän eduskunnan portailla.

klo 12 vaihtui vuoro terveydenhoitohenkilöstön nettirekisterin vastaiseen mielenosoitukseen. Ponteva joukko marssi Kiasman aukiolta plakaatteineen ja banderolleineen Eduskunnan eteen. Merkittävää oli, että liitto- ja puoluerajat ylittäen hoitajat yhtenä joukkona asettuivat ñEI NETTI-REKISTERILLEò ja ñNÖYRYYDEN AIKA ON OHIò taakse. Mielenosoitusmarssin järjesti ja kokoonkutsui Hoitajat.net niminen nettiyhteisö, johon voivat rekisteröityä hoitajat ñpuhumaan asioistaan vapaastiò, liittosidoksista piittamatta. Tehyä ei näkynyt mutta Superin edustajat olivat paikalla.JHL esiintyi oikein omin tunnuksin.

Koska suuret liitot eivät olleet marssin takana, eivät kansanedustajat kiinnostuneet koko tapahtumasta. Vain pari edustajaa piipahti paikalla.

Eduskunnan pikavauhtia laatima ñpakkohoito eli pakkotyölakiò opetti monille hoitajille yhteiskuntaoppia kantapään kautta. Niinpä yksityisyyden suojaa ja hoitajien henkilökohtaista turvallisuutta uhkaava netti- rekisteri nostattikin ruohonjuuritasolla suuttumusta. Nyt ñsisar hento valkoinenò huutaakin: Nöyryyden aika on ohi!

Antero Nummiranta
lähihoitaja
nro 113 Helsinki

Maassa maan tavallako?

Ouarab Sami, ehdokas Helsingissä nro 115

Monet maahanmuuttajat asuvat Suomessa fyysisesti muttei kulttuurisesti, eli yhteiskunnan ulkopuolella. Tärkein syy siihen he eivät puhua suomea, minkä jälkeen yrittävät hakea paikkansa samaa kieltä puhuvien maanmiesten ja naisten piireistä. Tämä on maahanmuuttajien vanha ja tuttu käyttäytymisstrategia ympäri maailmaa. Maahanmuuttajat ajautuvat omiin sosiaalisiin yhteisöihinsä, joissa puhutaan samaa kieltä ja lähtömaat ovat samoja. Omissa yhteisöissään he oppivat uuden asunmaan tapoja, historiaa ja jopa alkeiskielitaidon. Ensimmäinen työpaikka tai vaikkapa puoliso voi löytyä tämän sosiaalisen yhteisön kautta. Nämä yhteisöt ovat siis maahanmuuttajan ensimmäinen integraation tai kotouttamisen vaihe.

Maahanmuuttaja juurtuu omaan kulttuuriryhmäänsä, hän saa jopa työpaikan maamiestensä sosiaaliverkoston kautta. Niin hengelliset tarpeet kuin elämän materiaalit, saa maanmieheltä. Maahanmuuttaja ei sen jälkeen näe vaivaa yrittää oppia uuden kotimaan kieltä ja kulttuuria. Elämä pyörii omassa kulttuurisessa porukassa. Uudet tulokkaat ottavat mallia ja asenteet uutta kotimaata kohtaan muodostuvat oman kulttuurin jäsenten kokemusten pohjalta. Jos aikaisemmin tulleen kokemus on ollut huono, tämä kokemus siirretään seuraavalle tulokkaalle, jopa uusille sukupolville. Kun kommunikaatio kantaväestön ja maahanmuuttajien välillä on niukkaa, yhteisen puhekielen puutteista syntyy helposti ymmärtämättömyys, joka taas ruokkii ennakkoluuloja ja rasismia. Ihmiset voivat elää rinnakkain kymmeniä vuosia ja yllättyä, kun jotain hirvittävää, kuten mellakat tai traagiset rotutappelut, tapahtuu.

Vaikka maahanmuuttajia on Suomessa vähän verrattuna moniin muihin Euroopan maihin, Suomi kampailee samankaltaisten ongelmien kanssa kuin muuallakin: maahanmuuttajien työttömyys on muuta väestöä huomattavasti korkeampi ja he joutuvat jatkuvasti tekemisiin valtaväestön ennakkoluuloisuuden ja jopa vihamielisyyden kanssa. Maahanmuuttajat jäävätkin helposti sivuun valtakulttuurista. Suomalaisen yhteiskunnan olisi löydettävä tehokkaat keinot syrjäytymisen estämiseksi

Ranskan mellakat ovat surullinen esimerkki siitä, miten maahanmuuttopolitiikka voi pahimmillaan epäonnistua. Mikäli maa ottaa vastaan liian paljon maahanmuuttajia eikä kotouttaminen onnistu, voi pahimmillaan käydä kuten Ranskassa. Koska Suomessa emme halua Ranskan tai Saksan tilanteen toistumista, on kehitettävä hyviä maahanmuuttopolitiikan malleja kuten kotouttamislaki -99, jonka tavoitteena on se, että maahanmuuttajat voisivat osallistua suomalaisen yhteiskunnan toimintaan kuten muutkin maassa asuvat. Kotouttamislaki määrittelee eri tahojen velvollisuudet kotouttamistyössä. Se korostaa maahanmuuttajan omaa vastuuta osallistua kotoutumisprosessiin, sekä antaa viranomaisille välineitä tukea kotoutumista.

Taloussanomien 1.10.2008 julkaiseman artikkelin mukaan , Suomi tarvitsee maahanmuuttajien aallon paikkaamaan työikäisten aukkoa. Seniori-ikäisten määrä ylittää nyt ensimmäistä kertaa historiassa nuorten määrän. Työikäisten määrä puolestaan kääntyy nopeaan pudotukseen kahden vuoden päästä. Ikäjakauman vääristymän paikkaaminen vaatisi Suomeen peräti 1,8 miljoonaa maahanmuuttajaa vuoteen 2020 mennessä.

Suomi on selviytynyt sodista ja muista ongelmista aika hyvin, se on jopa johtavassa asemassa maailmassa teknologian osalta pienestä väestöstä ja koosta huolimatta. Suomalaiset ovat pitäneet yhtä, heillä on sisua, itsevarmuutta, rehellisyyttä. Ihailen suuresti Suomea ja suomalaisia, he selviytyvät missä tahansa, jopa globalisaation uhan alla. Suomen asiat ovat kuitnkin hyvin ja Suomella on hyvät mahdollisuudet onnistua maahanmuuttajien integroitumiseen valtaväestöön edellytäen että, Suomi panostaa maahanmuuttajien kotoutumiseen ja työllistämiseen riittävästi ja johdonmukaisesti.

Itse maahanmuuttajana teen kaikkeni jotta hyvinvointi- Suomi säilyy ja kansan tulevaisuus turvautuu. Annetaan myös tilaisuus muille maahanmuuttajille, jotta he voisivat palvella Suomea.

Liityn Suomen Työväenpuolueeseen, koska se yhdistää riveihinsä ja toimintaan työtätekeviä palkansaajia, toimihenkilöitä, työtätekeviä viljelijöitä, yrittäjiä ja muita työtätekeviä kansankerroksia sekä opiskelevaa ja koulua käyvää nuorisoa, työttömiä, eläkeläisiä sekä kulttuuri- ja tiedeväkeä. Suomen Työväenpuolue katsoo, että Suomen työväestö, palkkatyöstä toimeentulonsa saavat muodostavat kansan suuren enemmistön. Se saa pääasiallisen toimeentulonsa palkkatyöllä, jolla luodaan perusta hyvinvoinnille.

Puolueen tehtävänä on työväen yhteiskunnallisten, sosiaalisten, taloudellisten, demokraattisten ja kaikkien etujen puolustaminen suurten pääomien pienen omistajaryhmän pohjatonta ja työväen kustannuksella tapahtuvaa voitontavoittelua vastaan.

Suomen Työväenpuolue määrittelee yhteiset tavoitteet yksimielisesti. Se merkitsee, että STP ei hyväksy riveihinsä äärioikeistolaisia, nationalistisia, rasistisia eikä etnistä syrjintää suosivia ryhmiä

Sami Ouarab
Sosiaaliohjaaja, tulkki
opiskelija
nro 115 Helsinki

Raisiosta kuuluu

Matti Järvinen, ehdokas Raisiossa nro 168

Demokratiaa yritetään kaventaa ja kavennetaankin Raisiossa. Porvarit yrittivät mm. laittaa vaalimainostuksen maksulliseksi, samoin kuin Turussa jo on, mutta hävisivät onneksi valtuuston äänestyksessä. Porvarit ajattelevat, että he kyllä saavat mainostamiseen lehdissä ym. kaikenlaisilta Suomen Toivoilta tukea, mutta pienten köyhien puolueiden pitäisi maksaa jopa ulkomainonnasta omista rahoistaan.

Edelleen Raisiossa kohdellaan kaltoin vanhuksia ja sairaita. Heidät viedään kauas pois kotoaan ja paikkakunnaltaan niin, että omaisten on vaikeaa päästä heitä katsomaan.

Olen asunut Raisiossa vuodesta 1951 ja monet asiat ovat menneet siitä huonommaksi. Syynä on ollut Kokoomuksen ja sosialidemokraattien yhteistyö, mutta syytä on ollut Vasemmistoliitossakin.

Vaalien tulos ratkaisee. Jos todellinen vasemmisto ei saa lisää voimaa, sama peli jatkuu eikä mikään muutu.

Mutta nyt saa kirjoittaminen riittää ja lähden torille keskustelemaan ihmisten kanssa enemmänkin näistä asioista.

Matti Järvinen

Sitra, sairaanhoito ja mister E. Porter!

Sitra on tuossa hiljakkoin järjestänyt tilaisuuden ñSuomen terveydenhuollon uusi tuleminen!" Tilaisuuteen oli hankittu pääpuhujaksi amerikkalainen professori Michael E. Porter. Lehtitietojen perusteella on Porter viime vuosina työskennellyt eri puolilla maailmaa terveydenhuollon parissa. Lahdessa ilmestyvä Etelä-Suomen sanomat kirjoitti tuosta Sitran seminaarista oikein pääkirjoituksen perjantaina 3. lokakuuta 2008. Pääkirjoitus oli otsikoitu: ñTerveydenhuolto on roskapankki.ò

Pääkirjoituksesta on luettavissa muun muassa seuraavaa: ñVäite, että terveydenhuoltojärjestelmä on roskapankki, on vahva, etenkin jos ei ymmärrä, mitä roskapankilla tarkoitetaan. Roskapankki on monimutkaisten rahoitusinstrumenttien seurauksena syntynyt läpinäkymätön kokonaisuus, josta on mahdotonta arvioida, mitkä osat siitä ovat terveitä ja mitkä sisältävät riskejä. Myös terveydenhuollossa on samanlaisia elementtejä: erinomaisia, hyviä, mutta myös huonoja. Niiden tunnistaminen on ylivoimaista sekavassa kokonaisuudessa.ò

Hetkeä myöhemmin lehti jatkaa pääkirjoituksessaan: ñPorterin tarjoama ratkaisu ei ole mahdoton, ei edes vaikea. Se lähtee siitä yksinkertaisesta ajatuksesta, että terveydenhuoltoa ryhdytään mittaamaan sillä, kuinka vaikuttava se on suhteessa käytettyyn rahamäärään. Porter on kehittänyt mallin, joka kykenee mittaamaan myös laadullisia seikkoja.ò Niinpä niin, näyttäisi siltä, että EU-itsenäiseen tasavaltaan on jälleen kerran Sitra raahannut suuren lännen asiantuntijan kertoilemaan miten saataisiin rahat riittämään.

Tämän päivän kunnissa, budjetteja laadittaessa, laaditaan ne aina myös terveydenhoidon osalta alimitoitetuksi. Näin ollen vuoden lopulla näyttää varmasti, että kunnan terveydenhoitomenot on ylitetty. Ja tietenkin asiaan kuuluu selittää, että keskussairaala se vaan rahastaa piruuttaan. Näinhän se käy. Tuohon keskussairaalan laskun suuruuteen voitaneen vaikuttaa. Ja siihen voidaan vaikuttaa ilman suuren lännen poppamiesten tänne tilaamista. Useat terveydenhoitoalan työntekijät ovat antaneet ymmärtää, että kustannuksia saadaan alas, jos kuntien terveydenhoito laitetaan toimintakuntoiseksi. Toimivalla kunnan terveydenhuollolla saadaan moni asia hoidettua ajoissa, eli ennen kuin siitä tulee keskussairaalan hoitotoimenpiteitä vaativa ongelma.

Se, mikä minua askarruttaa tuossa Sitran järjenjuoksussa, on yksinkertaisesti, että olemme eläneet viime päivinä taloudellista kaaosta maailmassa, kaaosta, joka saattaa muuttaa hyvin perusteellisesti talousperiaatteita monessa maassa. Viime vuodet, joidenkin arvioiden mukaan noin nelisenkymmentä vuotta, on markkinavoimat päästetty vapaasti häräämään. Valtioiden talous ja pääomavirrat ovat toimineet ilman rajoituksia, eli sääntely on poistettu käytöstä. Yhdysvaltain roskapankkilaissa tuli ensimmäinen poikkeus. Eräiden mielestä se säätelee markkinoita eikä anna niiden puhaltaa vapaasti kohti entistä pahempaa kaaosta.

Tietenkin meidän on otettava huomioon myös EU:n asenteet. Brysselistähän on lähtöisin ajatus, että on tehtävä kaikki kuntien palvelut ja muut tekemiset ñlapinäkyvämmäksiò. Olen yrittänyt arvata mitä tuo läpinäkyvyys tarkoittaa. Se tarkoittaa mitä todennäköisimmin kunnallisten ja valtioiden palvelujen yhtiöittämistä. Yhtiöittämistä sillä perusteella, että kaikki ovat yhdellä viivalla ilman ulkopuolista tukea. Näin ollen kaikkien osakeyhtiöiden on mahdollista tehdä myös konkurssi. Eli tällainen yhtiöittäminen eli läpinäkyvyyden lisääminenkö on tarkoituksena?

En ymmärrä vieläkään tuon Porterin tänne kuskaamista. Vastahan meillä oli Helsingin Meilahden sairaalassa tällainen näytelmä käyty. Henkilökunta ei tuntunut kovin innostuneelta liikemiesjohtajan suunnitelmista.

Ehkä joillain on maassamme tarkoitus katsoa thatcherismi loppuun asti. Kerrottakoon eräs esimerkki Englannista. Thatcherin aikaan istutettiin Englannin vankiloiden päämieheksi thatcherismin läpitunkema talousmies. Hänellä ei ollut mitään tietämystä vankiloiden tavoista eikä muustakaan siihen liittyvästä. Suuri mylläkkä alkoi. Lopuksi tämä päällikkö joutui eroamaan yleisen painostuksen takia kun Englannin vankiloista karkasi neljä vankia.

Toivottavasti maastamme löytyy vielä virkamiehiä jotka haluavat palauttaa kuntatalouden oikealle tolalle. Niin näiden virkamiesten on palattava takaisin periaatteelle, että he eivät tee päätöksiä vaan päätökset tekee kunnanvaltuusto. Tehkäämme työtä sellaisten valtuutettujen valtuustoon saamiseksi jotka toteuttavat demokratian palauttamiseksi tavallisille kansalaisille.

Timo Kangasmaa
SFT

Voi lapset, lapset - voi päättäjät, päättäjäté

Raisa Salo, ehdokas Järvenpäässä nro 201

Olen täyttänyt vaalikoneita ja törmännyt hämmentävään kysymykseen: ñPitäisikö perheiltä, joissa toinen vanhempi on kotona, evätä oikeus kunnalliseen päivähoitoon?ò. Mielestäni se, että tällainen kysymys edes on kenenkään huulilla, kertoo siitä, ettei lasten päivähoitoa ymmärretä. Päiväkoti ei ole vain paikka, jonne lapset lykätään siksi aikaa, kun vanhemmat ovat töissä. Lapsen arki ei pysähdy siksi aikaa, kun hän on päivähoidossa. Työssäkäyvien vanhempien/vanhemman lapsi on päiväkodissa koko työpäivän ajan eli suurimman osan päivän valveillaoloajastaan. Päivähoito täyttää siis suurimman osan lapsen arjesta. Päivähoidossa lapsi saa sosiaalisia kontakteja ja oppii uusia asioita.

Päiväkodin henkilökunta on koulutettua; he ovat kasvatusalan ammattilaisia. He eivät esimerkiksi askartele lasten kanssa vain askartelun ilosta tai ajan kuluksi, vaan toiminta on tavoitteellista. Saksien käyttöä ja oikeaa kynän käyttöasentoa täytyy harjoitella, jotta sen oppii.

Päivähoito ei tarjoa vain vanhemmille mahdollisuutta käydä töissä vaan myös lapselle paljon kehityksen kannalta hyödyllisiä asioita.

Millä perusteella lapsilta, joiden molemmat vanhemmat eivät ole töissä, voitaisiin kieltää tämä mahdollisuus?

Subjektiivinen päivähoito-oikeus on yksi yhteiskuntamme suurimmista saavutuksista, ei ole mitään syytä ottaa takapakkia ja poistaa tätä oikeutta. Lasten kanssa kotona oleminen käy todellakin työstä ja vanhempi ehdottomasti ansaitsee mahdollisuuden omaan aikaan ja tukeen kasvatuksessa; muun muassa näitä päivähoito voi tarjota.

En todellakaan tarkoita, että jokaisen lapsen kuuluu olla päivähoidossa. Mielestäni on hienoa, jos lapsi saa olla mahdollisimman pitkään kotona vanhempansa kanssa ja tähän tulee yhteiskunnan ehdottomasti tarjota mahdollisuus. Kotona olemisen on oltava taloudellisesti mahdollista ja myös muuta tukea olisi oltava tarjolla. Tärkeitä perhetyön muotoja ovatkin leikkipuistot, erilaiset avoimet päiväkodit, perhekeskukset ja seurakuntien lapsi- ja perhetyö. Aikuiset saavat vertaistukea toisistaan ja lapset ikäistään seuraa.

Sen sijaan, että edes pohditaan subjektiivisen päivähoito-oikeuden kaventamista, tulisi keskittyä päivähoidon ja erilaisten tukipalvelujen parantamiseen. Päiväkoteihin, kerhoihin, puistoihin ym. lapsi- ja perhetyöhön tarvitaan lisää rahaa ja henkilökuntaa.

Luin juuri lehdestä, että Kaskisten kaupungissa suunnitellaan päivähoitoa kokonaan maksuttomaksi. En ehkä ole aivan sillä kannalla, sillä on paljon ihmisiä, joilla on varaa maksaa 233 euroa kuukaudessa lapsensa päivähoitopaikasta. Parempaa kehitystä se kuitenkin on kuin päivähoito-oikeuden kaventaminen. Keskustelu, jota käytiin päivähoidon nollamaksuluokan poistosta, oli täysin naurettavaa. He joutavat mielestäni maksamaan, kenellä on varaa, mutta vähävaraisilla perheillä tulee olla samat mahdollisuudet päivähoitoon. Ei raha saisi sanella millaista kenenkään elämä on, ainakaan siinä määrin missä se nyt niin tekee. Suomen pitäisi olla hyvinvointivaltio, ei mikään kapitalistinen pikku-Amerikka.

On ajateltava pitkällä tähtäimellä ja investoitava, kun se on viisasta. On taloudellisesti huomattavasti kannattavampaa tarjota vanhemmille tukea ajoissa, ennaltaehkäistä mahdollisia ongelmia ja vähentää näin esimerkiksi varsinaisen lastensuojelun piiriin päätyviä tapauksia ja parhaassa tapauksessa jopa Jokelan ja Kauhajoen tyyppisiä tragedioita.

Itse lastenohjaajaksi opiskelevana koen, että yhteiskuntamme on täysin väärillä jäljillä lasten ja nuorten palvelujen kehittämisessä. Puheet päättäjillä ovat suuret, mutta tekoja ei näy. Onko todellakin mahdotonta nähdä omaa napaansa ja tätä hetkeä pidemmälle? Päivitellään kovasti esimerkiksi nyt Kauhajoen jälkeen, mutta ei myönnetä mitä virheitä on tehty, kun asioihin ei ole puututtu ajoissa. Itse haluaisin suunnata enemmän määrärahoja lasten ja nuorten hyvinvointiin; päivähoito- ja mielenterveyspalveluihin, koulutukseen ja perheiden tukemiseen.

Raisa Salo
Nro 201 Järvenpää.

Anne Luukkonen nro 568, Turku

Esko Luukkonen nro 569, Turku

Työtätekevien ja kaikkien pienituloisten edut turvattava!

Turussa on joka vuosi tehty supistuksia työläisten, työttömien, eläkeläisten, opiskelijoiden ja kaikkien muiden pieni-, sekä keskituloisten etuihin. Tämä on tapahtunut työläisten, työttömien, eläkeläisten, sekä muiden köyhempien kuntalaisten tuloja ja muita etuja leikkaamalla, sosiaaliturvaa alentamalla, kaikkia maksuja korottamalla ja palveluja supistamalla. Me emme voi hyväksyä sitä, että kunnallisten palvelujen ja toimintojen yksityistämistä on vapaasti saanut suorittaa Turussa. Tämä tulee jyrkästi kieltää, koska se heikentää kuntalaisten toimeentuloa.

Turun kaupunki on myynyt ja samalla luovuttanut palveluja yksityisille firmoille ja yhdistyksille. Esimerkkinä Turku on myynyt kaikki kotihoidonpalvelut yksityisille. Ne tulee välittömästi palauttaa takaisin kuntalaisten käyttöön.

Turun budjetti on miinuksella joka vuosi kymmeniä miljoonia euroja ja sitä huolimatta kaupunginvaltuusto on aina kokouksissaan puhunut, että Turun pitää ottaa lisää lainaa. Tämä on erittäin suuri virhe ja väärin perusteltu. Turun kaupunginvaltuusto lakkautti monia lautakuntia 15.9.08. Liikelaitoksiksi muutettiin kiinteistölaitos, tilalaitos, vesilaitos, satamalaitos, talotoimi, kiinteistöjenhoito, jätelaitos ja viherlaitos. Tätä eivät edes SDP ja Vasemmistoliitto vastustaneet. Näin Vasemmistoliittokin meni oikeistolaisten taakse. Samoin Jätevesipohjavesi hankkeessa Vasemmistoliitto hyväksyi kaikki oikeistolaisten päätökset. Sen vuoksi kaupunginvaltuusto päätti ottaa lisää lainaa, jonka johdosta laina maksetaan 30 v. aikana takaisin. Heti seuraavana viikkona todettiin, että tämän johdosta vesi- ja jätevesi maksut tulevat nousemaan lähivuosina kaksinkertaisiksi.

Me puolustamme palvelujen säilyttämistä ja vaadimme keskusta-alueen suojelua: ñKauppatorin alle suunniteltua parkkihallia ei tule täysin tarpeettomana rakentaaò. Entiset parkkihallitkin ovat tuottaneet tappiota. Torin alle suunniteltu parkkihalli lisää velkaa ja tuottaa kaupungille tappiota. Turussa vaaditaan myös entisen Cafenoirin ja Kauppiaskadun puutalon säilyttämistä, jotka myös ovat Museoviraston arvion mukaan historiallisesti ja rakennustieteellisesti hyvin merkittäviä kohteita. Niiden tilalle oikeisto ja SDP suunnittelevat monikerroksisia liike- ja asuintaloja. Tämä tulee jyrkästi estää.

Terveyspalvelumaksut olivat ennen ilmaisia, jopa parempia koska monet asuma-alueet jäivät ilman terveyskeskusta. Me vaadimme niitä takaisin. Maksuton sairauden- ja terveydenhoito kuuluu kaikille sitä tarvitseville.

Palvelut ovat koko ajan heikentyneet, mutta siitä huolimatta hintoja on korotettu ja niitä on supistettu. Muutos on tultava nykyiseen menoon. Valtuuston on käännettävä suunta täysin päinvastaiseksi nykyisestä. Tällä muutoksella Turun kaupungin talous- ja raha-asiat voidaan kääntää ja asettaa tasapainoon. Tämä tietää sitä. että entiset valtuutetut eivät aja pieni- ja keskituloisten kuntalaisten etuja.

Me tulemme vaatimaan ja puolustamaan suunnanmuutosta niin, että Turun talous- ja raha-asiat saadaan kuntoon. Kaikkien pieni-, sekä keskituloisten etuja ajetaan ja puolustetaan. Äänestämällä meitä tuet omia etujasi puolustavia aaliehdokkaita.

Nro 568 Anne Luukkonen
Nro 569 Esko Luukkonen

STP Turku

Touhulan tarinoita

Vihreiden katto lentää korkealla ja seinät levällään

Kyselyn mukaan vain 14 % vihreistä oli täysin tai jokseenkin eri mieltä siitä, että ñ*Vanhasen hallituksen politiikka lisää suomalaisten eriarvoisuutta*ò. Täysin tai jokseenkin samaa mieltä väitteen kanssa oli 51 % vihreistä. 54 % vihreistä on täysin tai jokseenkin eri mieltä kuin väite ñ*Vanhasen hallituksen politiikka on oikeudenmukaista ja tasapuolista*ò. Vain 19 % on tyytyväisiä oikeudenmukaisuuteen. Vihreiden kannattajien ja puoluejohdon käsitysten välillä on ristiriita. Ihan itse tekemäni gallupin mukaan 56,738 % vihreiden kannattajista ei vielä ole huomannut puolueen olevan hallituksessa mukana. Torjun jyrkästi tulkinnan, että Kokoomuksen puisto-osaston kannattajat haluavat eriarvoisuuden lisääntyvän.

Lahjukset

Ylen MOT-ohjelman mukaan asetehdas **Patria** maksoi lahjuksia Slovenian pääministerille sekä maan puolustusministeriön virkamiehille. Kun yhtiön palkkaama konsultti informoi Patrian hallituksen puheenjohtaja **Risto Virrankoskea** lahjusepäilyistä, hän totesi ñEi tämmöinen asia kuulu hallituksen puheenjohtajalleò (HS 21. 8.08). Mieleen tule vuosien takaa väkisin Helsingin juhla-/tuhlaviikkojen hallituksen puheenjohtaja **Arja Alho**, joka totesi budjetin ylityksestä, "että eihän rahankäytön valvonta voi olla hallituksen tehtävä!ò.

Kaikki hyvin Kuntaliitto!

Rovaniemen valtuutetut **Ari Ruotsalainen** ja **Lasse Kontiola**, jotka saivat **Nova Groupin** lahjuksia, eivät Kuntaliiton mielestä olleet esteellisiä osallistuessaan kokouksiin, joissa käsiteltiin ko. firman kaava- ja sopimusasioita. 30 valtuutettua teki kirjallisen kyselyn Ruotsalaisen toiminnasta, ja poliisillekin tehtiin tutkintapyyntö. Kuntaliitto antoi lausuntonsa kaupunginhallituksen pyynnöstä. Korruptiota ei näemmä ole vain luottamushenkilöiden parissa.

Sala-komitea

Matti Vanhasen 2-laadun hallitus otti tavoitteekseen sosiaaliturvan kokonaisuudistuksen. Hallitusohjelmaan kirjattuja tavoitteita ovat mm. työn kannustavuuden parantaminen, köyhyyden vähentäminen ja riittävän perusturvan tason turvaaminen kaikissa elämäntilanteissa. Hallitus nimitti komitean valmistelemaan tätä kokonaisuudistusta. Komiteaan ei nimitetty hallituksen ulkopuolella olevia puolueita, joita ne itse ja lehdet nimittävät leikkisästi ñoppositioksiò, vaikka näiden puolueiden poliittinen linja on samaa uusliberialismia kuin hallituspuolueidenkin. Saatekirjelmässä korostetaan, että uudistus ei saa lisätä sosiaalimenoja. Sen jälkeen hankkeesta ei ole kuulunut mitään. Satakomiteaa nimitetään Sala-komiteaksi. Komitea noudattaa pm Matti Vanhasen julistamaa periaatetta, jonka mukaan hallituksen keskeneräistä asioista ei ole lupa käydä keskustelua julkisuudessa. Vain se tiedetään, että komitea aikoo esittää leikkauksia työttömyysturvaan.

Romaniasta ratkaisu

Romanian hallitus hyväksyi kesällä lakiesityksen, jonka perusteella radio- ja tv-uutisissa pitää olla yhtä paljon myönteisiä ja kielteisiä uutisia. Hallitus kuulemma antaa syksyllä samanlaisen lakiesityksen eduskunnalle. Jokainen ilkeämielinen uutinen korruptiosta, vaalirahasotkuista, rikkaiden verohelpotuksista ja köyhien palvelumaksujen korotuksista saisi heti perään täsmälleen yhtä pitkän pätkän uusintoja viime eduskuntavaalien paneeleista, joissa kerrotaan miten paljon peruspalveluja kehitetään, köyhyyttä poistetaan, tasa-arvoa elvytetään ja työttömille järjestetään töitä.

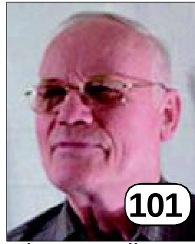
Kahden vai yhden lautasen taktiikka EU-pöydässä

Rahaministeri **Jouni Katainen** (kokomusta) nosti taannoin rohkeasti kissan pöydälle ja kritisoi kahden lautasen taktiikkaa EU:n kokouksissa. Kansa kyselee, kumman Halosen kissan Katainen nosti pöydälle - Miskan vai Rontin. Kataisen poliittinen henkiystävä Ranskan presidentti **Nicolas Sarkozy** ymmärsi asian ja kutsui talouskokoukseen Pariisiin 4.10. vain suurten EU-maiden, EKP:n ja komission johtajat. Hän ei kutsunut Kataista, koska hän halusi säästää lautastiskiä ja vänrikki Nappula on olisi ollut vain tiellä. Tämäkin kismittää Kataista: EU-oikeiston juoksupojan pitäisi päästä heiluttamaan kättä **Angela Merkelin**, Sarkozyn ja muiden johtajien kanssa samaan ryhmäkuvaan kokouspaikan eteen ï onhan Suomessa kunnallisvaalit.

Juhani Tanski
Nro 161 Kuopio

STP:n ehdokkaat

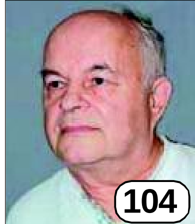

101
Esko Auervuolle
betoniraudoittaja/ eläkeläinen

102
Juho Haavisto, digit. kuvankäsittelijä

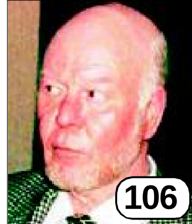

103
Nina Haavisto, lähihoitaja/opiskelija

Kuva STP:n syyssseminaarista Hauhon Vähäjärvellä 6.9.2008. Va

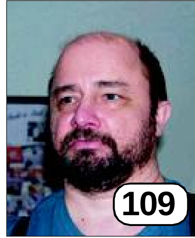

104
Paavo Heikkinen
eläkeläinen

105
Reijo Katajaranta
päätoimittaja

106
Ari Kukkonen
diplomi-insinööri

107
Rosa-Maria Keskivaara
mielenterveystyön ohj.

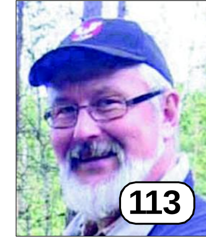

108
Matti Laitinen
ATK-kouluttaja

109
Larmo Lehtola
eläkeläinen

110
Heikki Männikkö
laborantti

111
Tarja Männikkö
eläkekäsittelijä

112
Mikko Nummi
eläkeläinen

113
Antero Nummiranta
lähihoitaja

114
Matti Orava
ravintolatyöntekijä

115
Sami Ouarab
opiskelija

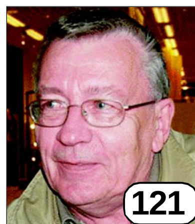

116
Liisa Paakkolanvaara
yrittäjä

117
Teemu Pyrrö
kokki

118
Janne Rahikainen
rakennusmies

119
Ville Rahikainen
leipomotyöntekijä

120
Jani Saksa
opiskelija

121
Heikki Sipilä
valtiot. maisteri

122
Pekka Tiainen
valtiot. tri

123
Britt-Marie Valo
rahoitustoimihenkilö

124
Leo Wickholm
eläkeläinen

102
Anna Nevalainen
myyjä

103
Lyyli Kivivirta
leipomotyöntekijä, eläkeläinen

104
Jouko Nevalainen
painaja

105
Aki Tahvanainen
taiteilija, metallimies

106
Teemu Heinimäki
elektroniikka-asentaja

at kuntavaaleissa

vellä 6.9.2008. Vaaleihin valmistautuminen oli seminaarin ykkösasia.

Esko Koivisto
muurari

Raisa Salo
opiskelija

Hannu Kautto
tekniikan lisensiaatti

Jaakko Muilu
pääluottamusmies, ins.

Anne Luukkonen
toimistovirkailija

Esko Luukkonen
virastomestari

Ines Mäkilä
kylvettäjä

Jarmo Sankala
rakennusmies

Matti Järvinen
rakennusmies

Risto Koivula
Dipl. Ins.

Wäinö Pietikäinen
toiminnanjohtaja

Juhani Tanski
ATK-suunn., puolueen. puheenjohtaja

Kalevi Wahrman
teleasentaja,härads-domare

Pirkko Nokkala
tutkimusmestari

Antti Siika-aho
opiskelija

STP mukana myös Porvoossa ja Haapajärvellä

Yhteistyöjärjestöluonteensa mukaisesti STP:n jäsenet voivat olla mukana vaaleissa myös muiden puolueiden tai valitsijayhdistysten listoilla, jos niiden ohjelmalliset periaatteet ovat samansuuntaiset kuin STP:llä ja jos se edesauttaa heidän mahdollisuuksiaan vaaleissa. Näin tapahtuu tällä kertaa Porvoossa ja Haapajärvellä.

Porvoossa STP:n hallituksen jäsen Kalevi Wahrman on mukana Avoin Porvoo 2009 yhteislistalla numerolla 259. Kalevi on myös ollut aikanaan Porvoon valtuustossa. Muut ehdokkaat yhteislistalla ovat Teppo Lindh nro 257, Hannu Ikonen nro 258, Pirkko Nokkala nro 260, Joni Villanen 261 ja Sari Glad nro262.

Haapajärvellä STP:n varapuheenjohtaja Antti Siika-aho on vaaleissa mukana Vasemmistoliiton listoilla numerolla 26. Samoilta listoilta hänet valittiin neljä vuotta sitten Haapajärven kaupungin valtuustoon. (Katso Antin kuntasektoria ja kansanvaltaa käsittelevä kirjoitus sivulla 5.)

Demokratian puolesta kansan kahtiajakoa vastaan

Liisa Paakkolanvaara

Harrastan liikuntaa monipuolisesti, esim. tanssia, joogaa, pilatesta, sekä kieliä ja kirjallisuutta. Myös kierrätys kuuluu elämäntapaani. Vintage-vaatteet kiinnostavat samoin kuin historia yleensäkin. Tosin nykyajan trenditkään eivät ole vieraita. Luonto on minulle tärkeä.

Tunnen elämää monen ammatin kautta. 90-luvun laman silmästä ei ole vielä selvitty kun uutta pukkaa. Osa ylivelkaantuneista on jäänyt velkojen vanhenemislain porsaanreikiin, eivätkä näytä saavan ihmisarvoa tässä elämässä. Päättäjillä on kunnia ja velvollisuus pitää huolta verorahoista kansalaisten eduksi. Progressiivinen verotus on oikeudenmukainen. On muistettava, että poliittiset päätökset koskettavat yksityistä ihmistä ï sinua, minua tai jotain muuta läheistä.

Kunta ei mielestäni ole sosiaalipalvelualan yrittäjä vaan palveluiden tuottaja. Kunnan avoimet työpaikat olisi täytettävä. Sosiaaliviraston olisi luovuttava ñhölmöläisten peitonò jatkamisesta siirtämällä toisesta päästä toiseen. Sosiaaliviraston merkillinen ja epälooginen tapa myöntää toimeentulotukea ja samanaikaisesti velkoa myönnettyä toimeentulotukea takaisin henkilöiltä, joille se lain mukaan kuitenkin toimeentulotukea joutuu myöntämään. Syntyy kroonista rahapulaa, köyhyyttä ja riippuvuutta ko. laitoksesta.

Terveyskeskuksen toiminta on palautettava aikaisemmalle tai sitä paremmalle tasolle, sillä juuri köyhät, sairaat, työttömät ja eläkeläiset joutuvat käyttämään terveyskeskuspalveluja. Terveyskeskusmaksut ovat täysin tarpeettomia. Mielenterveydenhoito on aivan retuperällä. Ilman geriatrista mielenterveydenhoitoa emme voi sanoa edes olevamme sivistysvaltio. Kolmas sektori voisi silti täydentää palveluja.

Aikuisväestön hyvä, kunnallinen hammashoito säästäisi miljoonia, koska terveet hampaat vähentävät muuta sairastuvuutta. Eäkeaika on tarkoitettu omaksi ajaksi ihmiselle, joka on ennen normaalia eläkeikää sairastunut tai on kunniallisesti tehnyt pitkän työuran. Eläkkeiden on annettu jäädä jälkeen palkkojen kehityksestä. Keinotekoisilla leikkauksilla on vielä heikennetty tilannetta. Käytännössä eläkkeet eivät ole 60 % palkoista vaan kenties 40%. Hinnat nousevat tällä hetkellä liikaa ja tekevät elämästä kestämätöntä. Lepäjonot rikkaassa Suomessa ovat jääneet pysyväksi ilmiöksi. Ei vaikuta oikein sivistysvaltion touhulta. Kyllä eläkeläisen on voitava eläkepalkallaan elää eikä vain olla juuri ja juuri olemassa.

Julkisen liikenteen olisi kaupunkialueella oltava ilmaista kaikille tai ainakin huomattavasti halvempaa kuin nykyisin. Jokaisella on oikeus kotiin. On rakennettava kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja sekä osaomistusasuntoja, joita asukas voisi lunastaa itselleen, sekä omistusasuntoja. Tarvitaan pitkäaikaisia lainoja ilman ñpommikorkojaò.

Koko Suomi on pidettävä asuttuna. Ei kaikkia saa pakottaa ruuhka-Suomeen.

Jo nämä muutamat parannukset toisivat hyvinvointia ja lisäisivät työllisyyttä. Keinoja kyllä olisi jos poliittista tahtoa löytyy.

Liisa (Lissu) Paakkolanvaara
Muista numero 116, Helsinki

Työläisnaisen elämää Turussa

Ines Mäkilä

Olen ollut kylvettäjänä Forumin ja Villen Saunoissa Turussa ja eri laivoissa. Reitton Wulkaanilla siivoojana ja raanakuskina. Syntymäkuntani on Lohja. Nuorempana olen asunut Helsingissä, jolloin olin töissä Arabian tehtaalla. Turkuun olen muuttanut 1962 ja olemme mieheni kanssa asuneet Hirvensalossa. Kun mieheni eli, kyllä Pihaja lumitöitä riitti. Vuonna 1992 olen jäänyt leskeksi.

Harrastukseni: Erilaiset käsityöt mm. kanavatyöt ja sukkien kutominen, sekä kävely.

Poliittiset tavoitteeni vaaleissa: Liikaa heikentyneet palvelut saatava takaisin, mm. kotiapu-, vanhusten-, ja terveydenhoito vaativat parantamista. Vastustan niiden yksityistämistä. Kaupungin Liikennelaitos on palautettava takaisin julkiseen omistukseen, eikä toriparkkia tule rakentaa ilmaa saastuttamaan kaupungin keskustaan. Eläkeläisten edut on saatava paremmaksi ja pienituloisten verotusta pienennettävä.

Ines Mäkilä
nro 570 Turku

Eriarvoistuminen vie pohjan pitää puoliaan

Rosa-Maria Kyrönlahti-Keskivaara

Varsinkin mielenterveysongelmien ja sairauksien kanssa kamppailevat eivät usein rohkene mennä kysymään saati vaatimaan oikeuksiaan sosiaalivirastojen ja Kelan toimistojen kautta.

Kelahan ñkunnostautuuò ikävästi sulkemalla toimistoja täällä Helsingissä vedoten niiden runsaaseen määrään ja nettipalveluihin. Kaikillahan ei ole varaa tietokoneeseen. Kirjastoissa tietokoneita voi varata vain puolen tunnin ajaksi. Kuitenkin yksilöllisten ongelmien ja tarpeiden määritteleminen oikean ihmisen kanssa on kaikkein toimivin ja helpoin. Omasta kokemuksestani voin kertoa esimerkkinä miten fyysisen ja psyykkisen kuntoutumisen hakeminen Kelan kaavaketta täyttämällä Kelan toimistossa virkailijan avustuksella oli yllättävän vaikeaa. ñKapulakielisetò kysymykset tarkoittivatkin aivan eri näkökulmaa kuin ensin käsitin. Eli olisin vastaillut tarpeeni ja vaivani aivan väärin. Olin todella tyrmistyneen yllättynyt! Ei ihme, jos kuntoutuksen ym. määrärahat määritellään yhä pienemmiksi. Koska suuri määrä etuuksista jää hakematta kaavakkeiden hankalan täyttämisen vuoksi tai ettei kerta kaikkiaan tiedetä, mitä etuuksia on oikeutettu hakemaan.

Myös laitostyylisissä kotimuodoissa asuvat ovat aika orpoina ja arkoina vaatimaan ja saamaan tarpeitaan kuulluiksi niin fyysisissä kuin psyykkisissä sairauksissa. Saati omaan virkistykseen käyttörahan saaminen varsinkin, jos on tilanteessa, että on virkaholhooja, jonka kanssa asiat pitäisi hoitaa, koska virkaholhoojalla on kymmeniä asiakkaita.

Olen ikäväkseni myös kuullut, kuinka näissä kodeissa ei ole useinkaan lupa itsenäisesti omalla puhelimella ilman henkilökunnan kanssa sopimista varata vastaanottoaikaa terveyskeskukseen tai hätätapauksessa soittaa ambulanssin itselleen. Voi vain kuvitella mitä voi tapahtua.

Omanarvontunto ja ihmisyys on suuressa vaarassa kadota näissä olosuhteissa. Onnellinen hän, jolla on perhe/ystävät ja muu sosiaalinen verkko tai hyvä hoitosuhde taustalla tukemassa näissä tilanteissa.

Siksi on tärkeää, että kuntoutukseen - psyykkiseen / fyysiseen - olisimme valmiita satsaamaan ajoissa, että työkykyä tai itsenäistä kotona elämistä tuetaan kaikin keinoin oli nuori tai iäkäs. Pienelläkin työpanoksella pitää voida olla mukana ilman, että menettää eläkettä tai muita perusturvaetujaan. Siksi tarpeellisuuden tunne on rakkauden jälkeen seuraavaksi merkittävin ihmiselle, että elämä maistuu. Silloin ihmisen arvo ja kunnioitus omissa ja muiden silmissä säilyy.

Itse kantapään kautta vaivat ja vammat kokeneena toivon, että yhdessä puutumme näihin epäkohtiin nyt: vaalit on paikka vaikuttaa!

Rosa-Maria Kyrönlahti-Keskivaara , nro 107 Helsinki

Alkoholin saatavuutta rajoitettava

Britt-Marie (Pipsa) Valo

Olen suurten ikäluokkien jatkumoa, eli olen nyt 54-vuotias helsinkiläinen rahoitustoimihenkilö. Tämä ammatti on erittäin selkeä barometri yhteiskunnan tilanteelle ja hyvintai pahoinvoinnille. Työssäni näkyvät ihmisten materialistiset toiveet, mutta niin näkyvät heidän hätänsä, kun heidän elämänhallintansa huonontuu äkillisesti.

Vapaaehtoistoiminta on mennyt veriin, joten se on myös harrastukseni. Olen halunnut laajentaa tätä toimintaa koskemaan yhteiskunnallisia kuntalaisten asioita. Tulen toimimaan voimieni mukaan vanhusten, lasten, mutta myös turvaverkoista pudonneiden tai putoamassa olevien sairaiden puolesta. Olen nähnyt vapaaehtoistoiminnassani, mitä oikein tapahtuu kaupungissamme.

Haluan toimia edistääkseni alkoholin saatavuuden jyrkkää rajoittamista ja siten kansalaisten perusturvallisuuden parantamista.. En pelkää, vaikka minut leimattaisiinkin tiukkapipoksi. En halua pienen, moniongelmaisen vähemmistön hallitsevan suurta enemmistöä pelottavalla käytöksellään.

On uuden ajattelun aika

Me emme voi jatkossa taistella itsellemme hankittavien lisääntyvien hyödykkeiden puolesta, me emme voi hyväksyä turrutetun ja ajatuksettoman työvoiman käyttöä työnantajien tai sijoittajien pelinappuloina. Ilmastonmuutos on totta ja meidän tulee pyrkiä pienentämään sen haitat jokapäiväisessä elämässämme. Meidän tulee tiedostaa ilmastoomme vaikuttavat asiat ja panostaa omiin valintoihimme huomioiden pitkästä aikaa kanssaihmisemme.

Kun alkoholin saantia tiukennetaan rajusti, uskaltavat tavalliset ihmiset liikkua kaupungilla, matkustaa enemmän joukkoliikennevälineissä ja kulkea asemilla pelkäämättä.

Tällöin joukkoliikenteen kasvu tapahtuu luontevasti ja kun samalla kehitetään julkista liikennettä ja hylätään kuljettajaton metrohömpötys, voidaan yksityisautoilua rajoittaa tuntuvasti ja uskottavasti. Tällöin olisi olemassa realistinen ja saasteettomampi vaihtoehto yksityisautoille.

Miksi puutun juuri alkoholiin?

Suuren murroksen aikaan, 1960-1970-luvuilla oloissamme valtava joukko ihmisiä muutti pääkaupunkiseudulle paremman elämän toivossa. Työnantajapiirit hieroivat käsiään tyytyväisinä, kaikki sujui heidän suunnitelmiensa mukaan, saataisiin helposti hallittavaa työkarjaa. Kaupunkilaiset tottuivat eri tavoin turruttamaan itsensä ja elämään vain hetkessä. He eivät osanneet vaatia parannusta elämänlaatuunsa, sillä alkoholisoituva ihminen on tyytyväinen kaikkeen saadessaan päihteensä.

Tutkittu fakta, jonka perusteella jokainen ajatteleva ihminen voi laatia johtopäätöksensä on:

Alkoholi tappaa suomalaisia

Alkoholi lonkeroituu yhä vaikeammin suomalaisen yhteiskuntaan. Suomalaisen juomisen ongelma on aina sama. Liian moni juo toistenkin edestä. Lapset kärsivät, huostaanotot lisääntyvät, kierre jatkuu. Minä en halua sitä ja tiedän, etteivät muutkaan valistuneet työntekijät halua sitä. Yksin olen voimaton, yhdessä olemme voima ja valta.

Britt-Marie Valo, nro 123 Helsinki

Bolivaarisen vallankumouksen vahvuudet ja heikkoudet

Kun läntinen maailma hoippuu nyt valtavan talouskriisin kourissa, Etelä-Amerikassa suunnitellaan sosialistisen suunnitelmatalouden toteuttamista. Tämä bolivaarisen vallankumouksen liike an alkanut vaikuttaa yhä useammassa tämän maanosan maassa. Venezuelalle sillä on aivan erityinen merkitys.

Matti Laitinen

Vallankumouksen vahvuudet

Venezuelan kansan enemmistö on tukenut ja tukee edelleen bolivaarista vallankumousprosessia. Kansan tuki (bolivaariset piirit) sekä uskollisena pysynyt osa maan armeijaa palauttivat Hugo Chávezin valtaan huhtikuun vallankaappausyrityksessä v. 2002. Sittemmin vallanriistoyritykset on torjuttu, koska maan asevoimat ovat olleet lojaaleja bolivaariselle hallitukselle.

Presidentti Chávezin henkilökohtainen kansansuosio on vain kasvanut vuosien myötä. Tämä on ilmennyt selkeästi voittoina useissa presidentinvaleissa ja kansanäänestyksissä. Vallankumouksen yhdeksi moottoriksi nimetty Venezuelan yhdistynyt sosialistinen puolue on maan suurin puolue, jossa on 5,7 miljoonaa jäsentä. Joukkopuolueen kenttäorganisaation ï sosialististen pataljoonien ï vaikutus kansanjoukkoihin on merkittävä. PSUV on solminut **Isänmaallinen liitto** ï nimisen vaaliliiton marraskuun paikallisvaaleja varten vallankumousta tukevien Venezuelan kommunistisen puolueen (PCV) ja Isänmaa kaikille ï puolueen (PPT) sekä Kansan vaaliliike ï puolue (MEP) kanssa. Opposition poliittinen voima on surkastunut lähes olemattomiin.

Chávezin johtama hallitus on kyennyt suuntamaan huomattavan osan maan öljytuloista köyhiä suosivien sosiaaliohjelmien käyttöön. Bolivaarisen vallankumouksen kaikille kansalaisille takaama ilmainen koulutus ja terveydenhoito ovat olleet avaimia Chávezin saavuttamaan menestykseen. Kolmelle miljoonalle kansalaiselle on suotu pääsy lukutaito- ja koulutuskampanjoiden piiriin. Työttömyys on puolittunut. Slummeihin ja takapajuloihin on perustettu omat terveyskeskuksensa. Ennen Chávezin valtaantuloa kansalaisista 80 % eli köyhyydessä ja 20 % vauraudessa. Hänen valtakaudellaan Venezuelan köyhyys on puolittunut.

Bolivaarisen vallankumouksen eloonjääminen selittyy myös omalta osaltaan sen kykynä löytää itselleen hyviä liittolaisia (ALBA-maat, Kiina ja Venäjä) sekä USA:n maailmanmahdin heikentymisellä (Afganistan, Irak ja Yhdysvaltain heikko talous).

Vallankumouksen heikkoudet

Venezuelan talouden avainsektorien asteittainen kansallistaminen on edelleen kesken ja näin ollen maan talous on edelleen osittain kapitalistien hallussa. Porvarillisen valtion purkamista ja sen korvaamista vallankumouksellisella valtiolla, ei ole myöskään vielä täysin toteutettu.

Tilannetta on pyritty korjaamaan presidentin antamilla asetuksilla sekä 23.11.2008 järjestettävillä paikallisvaaleilla, jolloin valitaan eri osavaltioiden kuvernöörit, kaupunkien pormestarit ja kunnallisvaltuustot. Näissä vaaleissa ratkeaa maan poliittinen suunta vuosiksi eteenpäin.

Kamppailu sosialismista kapitalismin sisällä on sangen vaikeaa, koska kapitalistinen arvomaailma ja taloussuhteet ovat yhä voimassa. Sosialismiin siirtymisen prosessi Venezuelassa on vasta alussa. Kansan sosialistisen tietoisuuden alhaisuutta kuvaa hyvin se, että sosialistisiin uudistuksiin pyrkivä perustuslaki ei tullut hyväksytyksi kansanäänestyksessä v. 2007 lopulla.

Venezuelan työväenluokka on kooltaan varsin pieni. Maan virallisesta työvoimasta ï 12,5 miljoonasta kansalaisesta ï vain 20 % on järjestäytynyt ay-liikkeeseen. Epävirallisella kuutamosektorilla työskentelee 47 % työvoimasta. Maassa toimii kaksi ammatillista keskusjärjestöä. CTV edustaa maan poliittista oppositiota ja Työläisten kansallinen ammattiliitto (UNT), jossa on yli 600 000 jäsentä, tukee presidentti Chávezia. Ay-liike on hajanainen. Osa ammattiliitoista keskittyy omien jäsentensä etujen ajamiseen. Osa pyrkii valtaamaan tehtaita ja lisäämään työläisten itsehallintoa ja demokraattista valvontaa laajennetaan tehtaissa.

Venezuelan tuotantorakenne on kovin yksipuolinen. Se perustuu öljyteollisuuteen. Öljyn maailmamarkkinahinta on korkea ja vallankumous rahoitetaan öljytuloilla. Ravinnosta tuodaan 90 % ulkomailta. Väestöstä 87 % asuu kaupunkitaajamissa.

Vallankumous henkilöityy vahvasti presidentti Cháveziin. Mikäli hänen asemansa kasvaa yhä voimakkaammin henkilöpalvonnan suuntaan tai hänet murhataan, sillä on omat kielteiset seurauksensa.

Vallankumouksen tulevaisuuden mahdollisuudet

Yhteisöllisen vallan kasvattaminen on ollut yksi tärkeimmistä bolivaarisen vallankumouksen moottoreista. Vallankumous vahvistaa sosialismin merkitystä globaalina yhteiskunnallisena vaihtoehtona, jos se kykenee korvaamaan kapitalismissa esiintyvän edustuksellisen demokratian osallistuvalla demokratialla. Chavistojen suunnitelmana on korvata maan valtio- ja hallintorakenteita 36 000 yhteisöneuvoston harjoittamalla alueellisella päätäntä- ja toimintavallalla.

Paras tapa turvata Venezuelan ruokaomavaraisuus on saattaa v. 2001 käynnistetty maareformi loppuun ja synnyttää omavarainen maataloustuotanto työntekijöineen. Toimenpide kohentaisi myös työllisyyttä sekä parantaisi yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden toteutumista pienviljelijöiden ja maattomien maatyöläisten keskuudessa.

Väestön ikärakenne suosii yhteiskunnallisen tajunnan muuttamisen suopeammaksi sosialismin suhteen koulutuksen avulla, koska väestön enemmistö edustaa nuoria ikäluokkia. Venezuelan 26,4-miljoonaisesta väestöstä 31 % on 0-14-vuotiaita. Väestön keski-ikä on vain 25,2 vuotta. Ikärakenteesta johtuen valta ohjautuu sen käsiin, kuka saa osakseen nuorison ja perheellisen aikuisväestön kannatuksen.

ALBA (Bolivaarinen vaihtoehtoehto Amerikoille -sopimus) kutsuu muita Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen valtioita keskinäiseen integraatioon ja luomaan todellinen ja elinvoimainen vaihtoehto Etelä- ja Keski-Amerikan kansoihin ja luonnonvaroihin kohdistuvalle riistolle. Se syntyi vastapainoksi USA:n taloudellisille ja poliittisille alistamispyrkimyksille Latinalaisessa Amerikassa. ALBA:n pitkäntähtäimen päämääränä on luoda 15 vuodessa Etelä-Amerikan kansojen yhteisö, jolla on yhteinen valuutta ja parlamentti sekä yhteiset kaupan, politiikan ja talouden instituutiot. Sopimukseen kuuluu tällä hetkellä kuusi jäsenmaata Venezuela, Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Dominica ja Honduras. Latinalaisen Amerikan integraation laajentuminen ja syventäminen on bolivaarisen vallankumouksen paras ulkopoliittinen turva.

Vallankumoukseen kohdistuvat uhkat

Bolivaarisella vallankumouksella on sekä sisäisiä että ulkoisia uhkia. Sisäisiä uhkia ovat mm. maan eläkkeellä olevien upseerien ja opposition ryhtyminen USA:n masinoimaan vallankaappaukseen, erillisten osavaltioiden pyrkimys irrottautua Venezuelan liittotasavallasta sekä PSUV:n yhtenäisyyttä pirstaloiva suuntataistelu poliittisesta strategiasta ja taktiikasta.

Venezuelassa paljastui 10.9.2008 vallankaappausyritys ja presidentin salamurhahanke. Neljä eläkkeellä olevaa sotilasta ja yksi aktiiviupseeri on vangittu tapahtumien johdosta. Syytettyinä ovat eläkkeellä olevat vara-amiraali **Carlos Alberto Millan Millan**, kansalliskaartin kenraali **Wilfredo Barroso Herrera** ja ilmavoimien kenraali **Eduardo Baez Torrealba** sekä majuri **Elimena Labarca Soto**. Hugo Chávezin entistä puolustusministeriä **Raul Isaias Baduelia** epäillään myös osallisuudesta tähän USA:n hyväksymään salaliittoon.

Osa PSUV:n puoluejohdosta haluaisi pitäytyä valtiomonopolistisessa kapitalismissa, toinen osapuoli haluaisi vahvistaa ennen sosialismin rakentamisen aloittamista olennaisesti valtion kontrollia tuotannossa, perusteollisuuden kehittämisessä ja yhteiskunnassa sekä kolmas osapuoli taas tahtoisi rakentaa sosialismia jo kapitalismin sisälle. Mikäli suuntakysymystä ei kyetä ratkaisemaan onnistuneesti, se voi johtaa pahimmillaan sosialismin rakennustyötä ohjaavan puolueen hajoamiseen.

Suurin uhka bolivaariselle vallankumoukselle on kuitenkin edelleen USA:n suorittama interventio. Tämän uhkakuvan loiventamiseksi Venezuela on liittoutunut mm. ALBA-maiden, Kiinan ja Venäjän kanssa sekä kohentanut aseellista valmiuttaan.

Maanosan integraatiossa on huomioitu myös turvallisuuskysymykset. Etelä-Amerikan kansojen liiton (UNASUR) puolustus- ja ulkoministerit kokoontuivat 23.6.2008 Santiago de Chilessä kaksipäiväisen kokouksen muodostaakseen ñEtelä-Amerikan puolustusneuvostonò.

UNASUR:in peruskirja allekirjoitettiin toukokuussa 2008 Ecuadorissa. Sen jäsenvaltioita ovat Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Colombia, Ecuador, Guyana, Paraguay, Peru, Surinam, Uruguay ja Venezuela. Järjestön toiminnan piiriin kuuluvat yhteistyö puolustuksen, energiaturvallisuuden, infrastruktuurien rakentamisen, yhteiskunnallisen kehityksen ja koulutuksen alueilla sekä jäsenmaiden erilaisuudesta johtuvien pulmien ratkaisemisessa.

Matti Laitinen
nro 108 Helsinki
Lähteet: omat artikkelit v. 2002ï 2008 ja GLW.

Korean Demokraattinen tasavalta 60 vuotta

Kuvassa keskellä on Korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean puheenjohtaja ja muut ovat Juche-aatteen instituutin johtoryhmän jäseniä. Juha Kieksi kuvassa kolmas oikealta.

Korean demokraattinen kansantasavalta juhli kuudetta kymmenettä vuosipäiväänsä syyskuussa monin juhlamenoin. Suomesta juhlallisuuksiin osallistui Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtaja Juha Kieksi.

Vuonna 1994 edesmennyt presidentti Kim Il Sung perusti Korean demokraattisen kansantasavallan 9.9.1948. Lähtötilanne ei ollut kovin hyvä. Japanilaiset imperialistit olivat miehittäneet Korean niemimaata vuosikymmeniä. Nopeasti käyntiin lähtenyt yhteiskunnallinen edistys pysähtyi heti 1950 luvun alussa hetkeksi, kun USA:n johtamat imperialistit vuorostaan pyrkivät murskaamaan niemimaan demokratisoitumisen Korean sodassa. Korealaiset asettuivat yhtenä rintamana USA:n imperialismia vastaan ja onnistuivat voittamaan Korean sodan. Maa jäi kuitenkin jaetuksi demokraattiseen pohjoisosaan ja USA:n miehittämään eteläosaan. Korean niemimaan riippumaton jälleenyhdistäminen on kaikkien korealaisten tahto tänäkin päivänä.

Korean sodan jälkeen sosialistisen talouden kasvu oli nopeaa. Koreasta tuli nopeasti voimakas sosialistinen teollisuusmaa. Korealaisten sinnikkyys riippumattoman yhteiskunnan rakentamisessa on erityisen merkittävää sen vuoksi, että koko olemassaolonsa ajan amerikkalaiset ovat moni konstein yrittäneet hankaloittaa korealaisten elämää ja kaataa korealaisen riippumattomuuteen perustuvan valtiomuodon.

Viimeiset vuodet läntinen media on hälissyt Pohjois-Korean ydinaseesta. Ydinvoimakriisin taustalla oli Neuvostoliiton hajoamisen aiheuttama akuutti energiapula, johon korealaiset pyrkivät vastaamaan rakentamalla omia ydinvoimalaitoksia. George W Bushin täysin epäonnistuneen ulkopolitiikan seurauksena amerikkalaiset nimesivät Pohjois-Korean pahan akselille kuuluvaksi terroristivaltioksi ja uhkasivat kaataa Korean hallituksen tarvittaessa vaikka voimakeinoilla. Kuvaavaa on että jo kauan sitten korealaiset olisivat olleet valmiit purkamaan ydinasevalmiutensa, jos USA olisi suostunut allkeijoittamaan sopimuksen, jossa USA sitoutuu olemaan hyökkäämättä Pohjois-Koreaan. Tähän USA ei suostunut. Voidaankin kysyä, eikö korealaisten tuntema huoli olemassaolostaan olekin todellista.

Tapasin matkan aikana mm. korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean puheenjohtajan Kim Jong Namin sekä varapuheejohtajan Yang Hyong Sopin. Toverit korostivat USA:n roolia Korean ydinkriisin aiheuttajana. Korealaiset ovat aina tavoitelleen ydinaseetonta Korean niemimaata, tätä korosti aikoinaan useaan otteeseen myös presidentti Kim Il Sung. Bushin politiikan seurauksena Korean demokraattisella kansantasavallalla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin kehittää oma ydinase. Ilman ydinasetta voisi olla, että Pohjois-Korea ei enää olisi itsenäisten kansakuntien joukossa. Viimeisimmät käänteet, jossa Pohjois-Korea keskeytti sovitun ydinvoimaloidensa purkamisen johtuu Kim Jong Namin mukaan siitä, että USA ei lupauksistaan huolimatta ole poistanut Pohjois-Koreaa terrorismia tukevien maiden listalta. Näihin petoksiin korealaiset ovat jo tottuneet.

Toverit vakuuttivat, että pääsihteeri Kim Jong Ilin kehittämä Songun-politiikan ansiosta Pohjois-Korea on vahva valtio, jota on turha yrittää valloittaa. Korealaiset tavoittelevat edelleen ydinasetonta Korean niemimaata, mutta pallo on tässä asiassa jälleen kerran USA:lla.

Tarkempi matkakertomus seuraavassa Kansan Äänen numerossa.

KÄ/Juha Kieksi

Venäjä Pahis?

Heikki Sipilä

Käsi sydämelle kaikki ne, jotka haukkua räksyttävät kapitalistista ja imperialistista Venäjää.

Olisikohan esimerkiksi kuubalaista ja pohjoiskorealaista sosialismia tai Venezuelan bolivaarista vallankumousta enää edes olemassa ilman Venäjän ja/tai sen liittolaisten näille maille antamaa monimuotoista tukea?

Sosialismin käsitteleminen ilman geopolitiikan realiteetteja ei ole muuta kuin taivastelua.

Maailmassa on vankkoja sosialistisia elementtejä, joita tulee puolustaa eikä yrittää pikkuriikkisissä keskustelupiireissä keksiä pyörää uudelleen.

Teoreettinen höpertely siitä, onko joku valtio imperialistinen tai ei, on joutavaa ajanhukkaa. Tällaisen asian ratkaisee käytäntö.

Reaalisosialismin klassikot osasivat ja osaavat arvioida oikein valtiosuhteiden merkityksen. Nyt näyttää pallo monella taholla olevan tältä osin pahasti hukassa. On tilanteita, joissa ñkommunististò lyövät biljardipalloja suoraan yksinapaisen maailman ja yhdysvaltalaisen imperialismin pusseihin.

Rehellisyydellä saadaan aivan varmasti parempia tuloksia kuin toiveajattelulla ja teoreettisella viisastelulla. Todellinen kommunisti on realisti eikä taivaanrannanmaalari.

Dialektinen materialismi ja historiallinen materialismi muodostavat epäilemättä oikean yhteiskuntien analyyttisen ja synteettisen käsittelyn lähtökohdan, mutta sen jälkeen tarvitaan moniulotteisuutta ja ajatuksen avaruutta.

Heikki Sipilä
nro 121 Helsinki

Yksinapaista maailmaa ei enää ole

Sergey Skvortsov

Georgian sota kesti vain viisi päivää, mutta sillä kuitenkin tulee olemaan huomattavat vaikutukset maailman poliittisiin suhteisiin, erityisesti Venäjän ulkosuhteisiin.

Elokuun 10. kirjoitin, että ñjos lähitulevaisuudessa Venäjän johto ei tee suuria virheitä, Moskovan vaikutusvalta maailmalla tulee suuresti kasvamaan. Tähän mennessä Kremlistä on kuulunut vain uhkaavia puheita, mutta nyt Venäjä on osoittanut, että se todellakin pystyy tekemään asioille jotakin toimiessaan heikompien puolesta ja rangaistuaan hyökkääjää hyvin pienin tappioin. Entisiin neuvostotasavaltoihin tällä tulee olemaan erityinen vaikutus. Eikä ole toivoa, että Setä Samuli tulisi apuun kriittisessä tilanteessa. Venäjä on läsnä ja aivan kulman takana. ñ

Valitettavasti Venäjän hallitus on jo tehnyt muutamia virheitä. Esimerkiksi, miksi sen täytyi jättää Georgian alueelle muutamiin tukikohtiin ñrauhanturvaajiksiò muutamia satoja sotilaita? Sotilaalliselta kannalta ne ovat merkityksettömiä, eivätkä pysty torjumaan Georgian hyökkäystä. Tämän tuloksena ulkomaiset tarkkailijat ovat voineet syyttää Venäjää Georgian valloittamisesta. Tilannetta Georgiassa olisi voitu aivan hyvin seurata pelkin teknisin apuvälinein. Mutta suurin virhe oli Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden liian hätäinen tunnustaminen. Olisi ollut välttämätöntä lykätä tunnustamista ainakin joulukuuhun, jolloin Nato tulee päättämään laajenemisestaan Georgiaan ja Ukrainaan. Muodollisesti Venäjän tunnustus merkitsee Georgian jäsenyyden täydellistä poissulkemista Natosta, koska Nato ei hyväksy jäsenikseen maita, joilla on alueellisia riitoja naapuriensa kanssa. Nyt poliittiselta kannalta Venäjän hallitus on vain auttanut USA:ta tässä suhteessa, kun Georgian kriisi, joka jo oli alkanut laantua , saikin uuden herätteen. Ja lopuksi, oliko niin välttämätöntä kieltäytyä neuvottelemasta Saakashvilin kanssa? Ehkä Georgian entinen presidentti Edward Shevardnadze oli oikeassa, kun hän sanoi, että ñMoskovan kovat otteetò ovat vain pelastaneet Saakashvilin eroamiselta ja päinvastoin nostaneet hänen kannatuksensa kymmenkertaiseksi.

Kuitenkin, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvä, Venäjä jättää konfliktin taakseen positiivisella taseella. Ja vaikka monet maat edelleen odottelevat, suhtautuminen Venäjään on jo muuttumassa, otetaan vaikka esimerkiksi Syyrian tekemä tarjous venäläisten tukikohtien sijoittamisesta alueelleen. Ensimmäistä kertaa sosialismin lakkauttamisen jälkeen ja monien vuosien perääntymisen jälkeen, Venäjä vihdoinkin pysäytti perääntymisensä ulkopolitiikan alueella. Monet ihmiset lännessä kirkuvat, että ñPutin yrittää perustaa Neuvostoliiton uudelleenò (heidän mielestään se olisi rikos). Mutta, ensinnäkin, Putin ei johda Venäjän ulkopolitiikkaa, ja toiseksi, Venäjän nykyinen johto ei ollenkaan haikaile Neuvostoliiton uudelleenperustamisen perään. Jos näin olisi, Venäjän joukot olisivat marssineet helposti Tbilisiin ja nostaneet siellä valtaan uuden johdon ï eikä kukaan olisi estänyt tätä. Ei, Venäjä puolusti vain omaa asemaansa alueellisena voimatekijänä, ja ensimmäistä kertaa se teki sen menestyksellisesti.

Epäilemättä tapahtuneella johdon vaihdolla on suuri merkitys Venäjällä. Juuri Medvedev oli se, joka päätti Venäjän joukkojen sitoutumisesta Etelä-Ossetiaan (Putin on äskettäin myöntänyt tämän). Putinin johdolla se ei olisi onnistunut. On hyvin todennäköistä, että presidentti Medvedevin jonkunlainen liiallinen kireys selittyy sisäpoliittisten seikkojen kautta ï nyt hänen on välttämätöntä korostaa päättäväisyyttään. Putininin iankaikkisen myöntyvyyden taustaa vastaan Medvedev näyttäytyy hyvinkin edullisesti. Mielipidetiedusteluiden mukaan Georgian sodan jälkeen Medvedev on ohittanut Putinin kansan suosiossa.

On liian aikaista puhua mistään uudesta kylmästä sodasta ja muista lännen sanktioista ï Eurooppa ei ole niistä kiinnostunut. Bushin aikakaudelle on tulossa loppu ja hänen mielipiteensä painavat vähemmän ja vähemmän. Jos McCain tulee valtaan, kova vastakkainasettelu Venäjää vastaan jatkuu Georgiasta huolimatta.

Niinpä yksin Neuvostoliiton ñjäänneò riitti pysäyttämään ñliittolaisemmeò kävelemästä Venäjän ylitse. Kuitenkin pitkällä aikavälillä Venäjän ulkopoliittinen asema riippuu kaikissa suhteissa maan talouden todellisesta tilasta ja puolustusvoimien tilasta, joka nyt on vielä säälittävä. Jos on mahdollista sanoa, niin nyt Venäjä on noussut ylös polviltaan mutta ei ole vielä lähelläkään pystyasentoa.

Kaikesta huolimatta nyt voidaan varmasti todeta, että USA:n ehdoton yksinvalta maailmassa on viimeinkin päättynyt. Kuten Ranskan presidentti äskettäin totesi, ñyksinapaista maailmaa ei enää ole olemassaò. Tässä suhteessa häneen on helppo yhtyä.

Sergey Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen sihteeri

Opetusministeri Sari Sarkomaan on erottava

Koulujärjestelmää ja sivistyneistöä koskeva keskustelumme sai vastauksen Kauhajoen järkyttävissä tapahtumissa. Sokeus, joka otsikossa mainituilla tovereilla on (eikä vain heillä) Suomen koulujärjestelmän ja koko sivistyneistön luokkaolemusta kohtaan, luulisi parantuvan nopeassa tahdissa yhä pahenevan koulukriisin myötä.

Lasten taholta tuleva reaktio on jo niin laajaa ja rajua, että sitä ei voi ohittaa vanhoilla luokkateoreettisilla kliseillä. Suomen koulujärjestelmää, tuota oikeiston luomusta, jota ihasteltiin ja jota tultiin katsomaan ympäri maailmaa, näyttäytyy nyt ilman silottavia silmänkääntötemppuja sellaisena kuin se todellisuudessa on.

Väittelyymme Kontturin ja Männikön kanssa ei kannata enää tässä palata, vaikka jäinkin vastauksen velkaa Kontturille hänen vääristelyistään, ja Männikölle jäin velkaa, kun hän sensuroi Hannu Simolan väitöskirjaa koskevan koulujuttuni. Niihin voidaan vielä joskus palata toisessa yhteydessä. Simolan väitöskirjaa koskeva juttu löytyy osoitteesta http://punavihrea.info

Nyt, kunnallisvaalien alla, kannattaa pohtia, mistä koulukriisissä on pohjimmiltaan kysymys. Niin Myyrmäen, Jokelan kuin myös Kauhajoen tapahtumissa ilmenee syvä ja erikoislaatuinen luokkaristiriita, jota pitää yllä Suomen sivistyneistö. Tätä todistaa jo sekin, että Vanhasen-Kataisen hallitus antaa lasten ja nuorten suorittamien äärireaktioiden ehkäisemisen suojelupoliisin tehtäväksi.

Todellisia syyllisiä koulusurmiin ovat Suomen oikeistolaiset piirit, jotka ovat alistaneet koulujärjestelmän omien luokkaetujensa toteuttajaksi. Opettajat ovat tämän syytöksen ulkopuolella. Heidän on pakko tehdä tuo likainen työ ja vain ani harva tekee sen mielellään. Opettajat kyllä tietävät, mistä koulukriisi pohjimmiltaan johtuu, ja että se kulminoituu kysymykseen kouluarvostelusta, siis sellaisesta kouluarvostelusta, joka vetää synkän verhon lasten tulevaisuuden näkymien eteen.

Globalisaation ja uuden tekniikan olosuhteissa koulujärjestelmän rooli on muuttunut ratkaisevasti. Koulukilpailun hävinneillä ei ole enää edes sellaisia selviämismahdollisuuksia kuin kansallisen savupiipputeollisuuden oloissa vielä oli. Koulukilpailu ja lasten valikointi jatkoopiskeluun myrkyttää koulun ilmapiiriä, niin lasten keskinäisissä kuin lasten ja opettajien välisissä suhteissa. Häiriköinti, koulukiusaaminen ja monet muut koulutoiminnan häiriötekijät ovat räjähdysmäisesti lisääntyneet viime vuosina.

Koulujärjestelmämme toimii biologisesta evoluutiosta tunnetulla darvinismin periaatteella: olosuhteisiin kelpoisimmat yksilöt selviävät. Biologiasta tunnetun luonnollisen valinnan ja lajien välisen kilpailun soveltamista yhteiskuntaan nimitetään sosiaalidarvinismiksi. Se on mitä taantumuksellisin poliittinen ideologia, ja juuri sen soveltaminen yhteiskuntaan tuottaa Jokelan ja Kauhajoen kaltaisia ääri-ilmiöitä, joissa syyttömät ja viattomat lapset ja heidän vanhempansa joutuvat uhreiksi, jotta porvaristo ja sivistyneistö voivat nauttia tietyistä luokkaeduista yhteiskunnassa.

Koulukriisi ei ole vain pistoolikysymys eikä poliisikysymys, vaan paljon syvempi, luokkakysymys. Vasemmiston hampaattomuutta osoittaa juuri se, että tätä kysymystä ei ole edes esitetty. On esitetty vain poliisiministerin eroa ja yksittäisen poliisin rankaisemista. En tunne pienintäkään sympatiaa nykyistä sisäministeriä, enkä koko hallitusta kohtaan, mutta asian syvällisempää ymmärtämistä osoittaisi vasemmistosta se, jos se vaatisi opetusministeri Sari Sarkomaan eroamista tehtävästään. Hän edustaa ongelman ydinaluetta. Hän ei kuitenkaan näytä ymmärtävän omaa toimialaansa jäytävästä ongelmasta enempää kuin sika hopealusikasta. Saattaahan olla, että koko hallitus joutuu eroamaan tämän ongelman vuoksi, sillä niin avuttomia ajatuksia olemme saaneet kuulla itse pääministerin suusta, että siltä on turha odottaa muuta kuin valtion väkivaltaa lasten väkivaltaa vastaan.

Haluan palata vielä muutamalla sanalla kangertelevaan keskusteluumme STP:ssa ja Kansan äänessä. Yksilöt tai pienet poliittiset ryhmät, kuten erilaiset kommunistiset, sosialistiset tai muuten vain vasemmistolaiset ryhmät Suomessa, perustelevat olemassaoloaan itselleen sillä, että heillä on hallussaan totuuden avain yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Sen motivoimina ne toimivat aktiivisesti saadakseen kannatusta ja päästäkseen valtaan.

Näiden aktivistien pitäisi erota uskonnollisista aktivisteista siinä, että he pyrkivät totuuteen, jonka vain kulloinkin elävät ihmiset voivat aikaisempaa tietoa hyväksi käyttäen yrityksen ja erehdyksen kautta löytää. Tämä on tieteellinen asenne. Se merkitsee sitä, että aikaisemmat käsitykset voivat vaihtua uusiksi, jos käytäntö osoittaa vanhan vääräksi. Uskonnolliset aktivistit pitävät aina todellisuudesta piittaamatta kiinni vanhoista, auktoriteeteiksi muodostuneista käsityksistä, kuten Jumalasta, Taivaasta, Helvetistä jne.

Kansanjoukkojen silmissä me ñdialektikotò näytämme monesti uskovaisilta. Tietysti meistä pyritäänkin antamaan sellainen kuva. Valitettavasti tuo kuva on monesti myös oikea.

Se, että täällä laitavasemmalla on ñvähemmistöryhmiäò ja ñenemmistöryhmiäò ei ole teoreettisesti, ideologisesti eikä poliittisesti perusteltua. Kuitenkin se on historiallis-käytännöllinen tosiasia, joka perustuu aikanaan totena pidettyihin, mutta nyt eittämättä virheellisiin johtopäätöksiin. Nuo virheet on jossain vaiheessa tunnustettava. Ellei niin tehdä, noista historiallis-käytännöllisistä faktoista muodostuu auktoriteetteja, joita täytyy suojella, puolustaa ja pitää yllä, kuin Jumalaa. Se tekee meistä uskovaisia, joiden kesken keskustelu ei tahdo onnistua.

Heikki Typpö

Kyllä me täällä Helsingissä demokratia hoidetaan

Jouko Nevalainen

Tämä uusliberalistinen talouspolitiikka lisää eriarvoisuutta niin taloudellisesti kuin muuten, sitä ei nykyään oteta vakavasti. Yritysten tehtävänä on tuottaa omistajilleen mahdollisimman suurta voittoa ja johtajilleen järjettömän suuria optioita ilman minkäänlaista yhteiskunta vastuuta. Muun muassa nämä viimeaikaiset valitettavat kouluсurmat ovat seurausta tästä. Onhan äärimmäisen vaikea nähdä vaihtoehtoja umpikujasta pääsemiseksi. Sillä onhan tosi, että alistaminen ja väkivalta kasvattavat väkivaltaa.

Jos haluamme säilyttää edes nykyisen elämisen tason, on pystyttävä nykyistä suuntaa muuttamaan .

Ihmiset ovat menettäneet luottamuksensa politiikkaan ja poliitikkoihin, siihen että heillä olisi halua muuttaa tilannetta, kansanvallan palauttamiseksi päätöksen tekoon.

Päätöksiä, myöskin Vantaalla, tehdään virkamiesten ja poliitikkojen kesken kabineteissa, ja kuntalaisten tehtäväksi jää anomusten teko, joihin valtiaat tekevät päätöksensä.

Helsinki ajaa kuntaliitoksia Vantaan, Espoon , ja Kauniaisen kesken, tämä vaikeuttaisi kuntalaisten mahdollisuutta osallistua päätösten tekoon .Kun kuntalaiset pääsevät päätöksentekoon, niin kiinnostus yhteisiä asioita kohtaan kasvaa. Hyvä esimerkki päätöksen teon demokratiasta on professori Kirkisen saama vastaus pääministeri Lipposelta ñkyllä me täällä Helsingissä demokratia hoidetaanò

Hyväveli järjestelmästä on päästävä eroon, ei ole missään muotoa hyväksyttävää, että poliitikot jakavat keskenään niin päiväkodit, palvelukodit, kiinteistöjen rakennus urakat sekä virat ja toimet ym.

Virkoihin ei tule valita jo entuudestaan epäonnistuneita virkamiehiä kuten Vantaalla tapahtuu.

Epäonnistuneesta päätöksenteosta on esimerkkinä Peijaksen sairaalan ensiapuasema. Yhteiskunnan varoilla rakennettiin Peijaksen sairaalan laajennusosa, johon mm. ensiapuasema sijoittui. Jo rakennusvaiheessa alkoi kuulua huhuja, että ensiapupuolta alkaa hoitamaan yksityinen lääkäriasema, ja niin myös kävi.

Omakohtaisesta kokemuksesta voin kertoa, että eivät osanneet/ pystyneet puuduttamaan peukaloa tikkien ompelua varten, puhumattakaan että olisivat pystyneet hoitamaan vamman loppuun. Sentään lähete Töölöön tuli.

On aivan käsittämätöntä kuinka yksityinen yritys, jonka on tuotettava omistajilleen hyvää tulosta, voi tuottaa laadukasta palvelua edullisempaan kokonaishintaan, ja olla kunnalle edullisempi vaihtoehto kuin kunnan itse tuottama.

Kuntalaisille tarkoitettujen palveluiden on oltava kaikille kuntalaisille tasapuolisesti saatavilla, niin että myöskin heikompiosainen voi niitä saada laadukkaana.

Liikenteen aiheuttamiin saasteisiin vaikuttaa joukkoliikenteen toimivuus. Ja jotta joukkoliikenne saadaan houkuttelevaksi vaihtoehdoksi, on matkalippujen hintoja pystyttävä roimasti alentamaan ja liikenneyhteyksiä parantamaan. Minä en kannata täydellistä maksuttomuutta.

Koulujen iltapäivä- ja iltakerhoja on saatava toimimaan, näillä saadaan nuoret liikkumaan ja luomaan hyviä toveruussuhteita.

Kunnan tehtävä kaavoittajana on luoda kaupunginosat toimiviksi niin työpaikoista kuin asunnoistakin. On kaavoitettava kerrostaloja, joihin tulee pieniä asuntoja, yksiöitä ja pieniä kaksioita, jotka ovat edullisia niin ostaa kuin vuokrata

Ei ole viisasta kaavoittaa supermarketteja, joihin on kuljettava omilla autoilla ja jotka syövät pieniä kauppoja pois.

Ei ole järkevää rakentaa Vantaan velkarahalla Kehä kolmosta läpiajotieksi. Varat tarvitaan muuhun paljon kipeämmin.

Varoja on saatava valtion osuuksia palauttamalla ja muuttamalla kunnallisverotus progressiiviseksi.

Yksityistäminen on lopetettava ja jo nyt yksityistetyt joukkoliikenne sekä sairaanhoito on palautettava kunnalle ilman ylimääräisiä kuluja.

Jouko Nevalainen
Vantaa Hakunila
Ehdokas numero 104
STP suomen työväen puolue

Uusi kirja Paavo A. Junttilalta

Paavo A. Junttila

Paavo A. Junttilalta ilmestyi äskettäin uusi kirja, ñHaavoittunut sydämeniò. Tämä nyt ilmestynyt teos on jo kolmas hänen urallaan. Vuonna 1968 ilmestyi ñSivuja eletystäò. Siinä hän tuo esiin tapahtumia t. ñsivujaò, joilla on ollut merkitystä hänen elämänsä varrella. Toinen kirja, ñJasse ja kultakaivosò on puhtaasti fantasiallinen romaani. Tämä nyt ilmestynyt kirja on taasen omaelämäkerrallinen muistelmateos, jonka kirjoittaja on toimittanut lukuisten tuttavien ja ystävien toivomuksesta.

Kirjoissaan Paavo A. Junttila pelastaa tulevaisuudelle pohjoispohjalaisen yhteiskunnallisen toimijan näkökulmasta arvokasta tietoa ja kokemusta. Varsinkin nuoremmalle sukupolvelle nyt ilmestynyt uusi kirja tarjoaa ikkunan kansandemokraattisen liikkeen kehitykseen ja siihen lähimenneisyyteen, jolloin maamme hyvinvointia rakennettiin.

Kirjan kustantaa Saara Lehtomaan ja Paavo Junttilan säätiö ja sen on painanut tilauskirjapaino Kalevaprint Oy.

Kirjaa voi tilata STP:n järjestöiltä.ja tiedustella mm. suoraan kirjoittajalta puh. 040- 5185779.

Kirjan tarkempi esittely Kansan äänen seuraavassa joulukuun (6/08) numerossa.

Toimitus

Marxilainen maailmankuva ja kosmos (osa 2)

Heikki Männikkö

Tässä artikkelisarjassa pyrimme marxilaiseen dialektisen materialismin filosofiaan sekä nykytieteen saavutuksiin perustuen lähentymään kysymystä ñmikä on ihmisen ja yhteiskunnan paikka maailmassa ja mitä tämä tieto merkitsee ihmisen yhteiskunnalliselle toiminnalle ja etiikalle".

Ensimmäisessä osassa käsiteltiin dialektisen materialismin valossa nykymuotoisen maailmankaikkeuden alkuvaiheita. Tässä osassa käsittelemme materian liikemuotoja. Seuraavalla kerralla käsittelemme materian tajunnan asteelle johtavaa kehitystä, materian yhteiskunnallista liikettä sekä sen paikkaa maailmankaikkeudessa.

Materian liikemuodot ja niiden yhteys toisiinsa

Materian liikemuotojen luokittelun esitti ensimmäisenä Engels. Hän jakoi materian liikkeen perusmuodot **mekaaniseen**, **fysiikaaliseen**, **kemialliseen**, **biologiseen** ja **yhteiskunnalliseen** (sosiaaliseen) liikkeeseen. Hän lähti myös siitä periaatteesta, että maailmankaikkeudessa materia kehittyy historiallisesti t. dialektisesti. Sen mukaan materian rakenne kehittyy aina ensin määrällisesti ja saavutettuaan rakenteellisen huippunsa, tai vaiheen, jolloin kehitys ei voi enää edetä sen hetkistä kehityslinjaa noudattaen, tapahtuu materian rakenteessa dialektiikan lakien mukainen laadullinen harppaus. Materian liikemuodot ovat juuri tällaisia materian kehityksen askelmia.

Materian fysiikallinen liike

Engels oli suuri nero oivaltaessaan materian liikemuotojen periaatteet. Kuitenkin materian alkeishiukkasrakenne löydettiin vasta 1890-luvun puolivälin jälkeen, kun keksittiin röntgensäteet, radioaktiivisuus ja elektroni. Niinpä Engels käsitteli ñLuonnon Dialektiikassaanò erikseen materian mekaanista ja fysikaalista liikettä. Hän samaisti fysiikallisen liikkeen molekyylien vuorovaikutukseen. Tämä johtui siitä, että silloin ei tunnettu atomin rakennetta eikä alkeishiukkasteoriaa. Silloin tunnettiin hyvin mekaniikka. Materian fysiikallisen liikkeen piiriin voimme mekaniikan tavoin lukea muitakin fysiikan lajeja mm. sähkömekaniikkaan ja sähkömagnetismiin, optiikkaan ja säteilyyn, ydinfysiikkaan yms. liittyvät ilmiöt. Mutta kuitenkin materian fysikaaliset lainalaisuudet liittyvät ennen kaikkea atomia pienempien hiukkasten lainalaisuuksiin.

Alkeishiukkastason lainalaisuudet ohjaavat makrotason ilmiöitä.

Ennen ñalkuräjähdystäò oli vain alkeishiukkasten välinen vuorovaikutus ja kehitys. Näissä oloissa materian rakenne kehittyi vaiheeseen, jossa alkoivat muodostua alkuaineiden atomit. Silloin materian kehityksessä tapahtui laadullinen harppaus. (katso edeltä kohta ñalkuräjähdyksen dialektinen tulkintaò ja ñmaailmankaikkeuden kehityksen dialektiikastaò.) Kun kosmokseen syntyivät atomeista koostuvat makrokappaleet, alkoi myös vaihe, jolloin makrokappaleiden välistä vuorovaikutusta ja kehitystä alkoivat ohjata mekaniikkaan, sähkömagneettiseen säteilyyn, gravitaatioon, ydinfysiikkaan yms. liittyvät lainalaisuudet, joiden tuloksena maailmankaikkeus on kehittynyt nykyiseen muotoonsa.. Mutta nämä mekaniikkaan, sähkömagneettiseen säteilyyn, gravitaatioon yms. liittyvät lainalaisuudet ovat seurausta siitä, miten alkeishiukkastason lainalaisuudet vaikuttavat makromaailmassa ja siksi niitä voidaan pitää materian fysiikallisen liikunnan osa-alueina.

Materian kemiallinen liike

Atomia voimme pitää materian fysiikallisen evoluution korkeimpana rakenteena. Tätä korkeammalle ei alkeishiukkasten keskinäiseen kehitykseen perustuva evoluutio yllä. Dialektinen materialismi toteaa, että materian uudet ja korkeammat liikemuodot sisällyttävät itseensä aina sen alemmat liikemuodot. Siksi nykyinen kosmos on synteesi, jossa atomeista koostuvan makromaailman materian liikettä ja kehitystä ohjaavat mikromaailman ilmiöt ja lainalaisuudet. Alkuaineiden atomien syntyminen kohotti materian kehityksen monellakin tavoin uudelle tasolle. Atomin sisäisestä alkeishiukkasrakenteesta riippuen jokaisella alkuaineella on sille tyypilliset ominaisuudet, joilla se on vuorovaikutuksessa toisten alkuaineiden kanssa. Näiden ominaisuuksiensa avulla alkuaineiden atomit muodostavat toisten alkuaineiden kanssa yhdisteitä, molekyylejä. Näin muodostuvat vaikkapa vesi, suola, kallioperä ja jopa miljoonat erilaiset yhdisteet. Tätä materian liikkeen muotoa sanomme aineen kemialliseksi liikkeeksi. Materian kemiallisen liikkeen tuloksena maailmankaikkeuteen syntyvät erilaisista kemiallisista yhdisteistä koostuvat tähtien kiertolaiset. Näitä yhdisteitä, joista esim. kiviplaneetat koostuvat, syntyy tähtienvälisessä avaruudessa. Materian kemiallisen kehityksen kautta muodostuvat mitä erilaisimmat yhdisteet: kiinteät aineet, nesteet ja kaasut. Maapallo ja aurinkokunnan planeetat ja muut kiertolaiset ovat tästä oiva esimerkki.

Materian biologinen liike

Maailmankaikkeudessa syntyvät ennen kaikkea tähtien planeetoilla sellaiset olosuhteet, missä materian kemiallinen prosessi kykenee etenemään rakenteellisesti hyvin monimutkaiselle asteelle. Tiedämme, että maapallolla ns. alkumerissä vallitsivat olosuhteet, joissa oli mahdollista syntyä kemiallisesti monimutkaisia yhdisteitä: valkuaisaineita ja nukleiinihappoja. Nämä voivat vapaasti syntyä ja säilyä vain hyvin rajallisissa olosuhteissa. Nämä valkuaisaineet, amino- ja nukleiinihapot (DNA) saivat pysyvämmän olomuodon kopioimalla itseään ympärillään olevista yksinkertaisimmista molekyyleistä. Ne tulivat riippumattomimmiksi ulkoisista olosuhteista. Tämä oli vaihe, jossa kemiallinen rakenne alkoi muuttua ñeläväksiò t. biologiseksi rakenteeksi. Tämä tapahtui, kun alkoi muodostua (ñmutaatioò) yhä monimutkaisempia kopioitumiskykyisiä amino- ja nukleonihappoja (DNA-molekyylejä), jotka kykenivät kaappaamaan rakennuspalikoikseen yksinkertaisempia jo kopioitumalla syntyneitä molekyyleja. Yksinkertaisessa muodossaan tämä oli sama prosessi, minkä elollinen elämä myöhemmin kehitti yhä täydellisemmäksi. Elävissä olennoissa DNA säilyttää rakenteissaan koodin, jonka perusteella uusi yksilö syntyy. Koodivalkuaisaine kopioi järjestyksessä yksinkertaisimmista molekyyleista (ravinnosta) osasia, joista uusi yksilö muodostuu. Näin kemiallinen liike muuttui laadullisesti uudeksi materian biologisen liikkeen muodoksi. Samalla alkoi se mm. nisäkkäiden, kädellisten ja lopulta ihmisen kehitykseen päätynyt kehitysprosessi, jota Darvin ensimmäisen kerran selvitti ñLajien syntyòteoksessaan. Engels totesi, että elämä on nukleiinihappojen ja valkuaisaineiden olemassaolotapa. Tämä Engelsin nerokas oivallus on totta, sillä nämä materian kemiallisen kehityksen korkeimmat rakenteet olisivat hävinneet maapallon olosuhteiden muutosten jälkeen ilman elämän syntymistä.

Katso lisätietoja mm. seuraavista lähteistä:

http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/tarina.html

http://personal.inet.fi/koti/kalevi/IVluku.htm

http://personal.inet.fi/koti/kalevi/Vluku.htm

Kansan ääni 4/08 ñJared Diamond ei pitkälle puusta pääseò

Materian biologinen liike ja kehitys

(http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/tarina.html)

Heikki Männikkö, nro 110 Helsinki

Tervemenoa, epätiedepresidentti Thabo Mbekié

Risto Koivula, ehdokas Tampereella nro 469

Etelä-Afrikan presidentti **Thabo Mbeki** luopui asemastaan maan presidenttinä 25.9.2008 puolueensa Afrikan kansankongressin ANC:n kehotuksesta, jolla on 2/3 enemmistö maan parlamentissa Kansalliskokouksessa. Thabo Mbeki seurasi ANC:n legendaarista johtajaa **Nelson Mandelaa** ANC:n puheenjohtajana joulukuussa 1997 yksimielisesti valittuna, ja presidenttinä kesäkuussa 1999. Vuonna 2005 Mbeki erotti puoluetoverinsa varapresidentti Jakob Zuman lahjusten otosta epäiltynä, jota epäilystä oikeus ei kuitenkaan pystynyt osoittamaan todeksi. Sitä vastoin tämän epäilyksen luonne asetettiin kyseenalaiseksi aiheellisuudeltaan. Joulukuun 2007 ANC:n puoluekokouksessa Zuma asettui puheenjohtajaäänestyksessä ehdolle Mbekiä vastaan. Mbeki hävisi puheenjohtajaäänestyksen 18. joulukuuta 2007 äänin 1 505 vastaan 2 329.

Mbekin poliittista linjaa on luonnehdittu ñmarkkinahenkiseksiò verrattuna edeltäjäänsä Mandelaan. Hänen seuraajakseen väliaikaiseksi presidentiksi valittiin maan sisäisen vallankumoustaistelun ja mm. Robben Islandin vankilan veteraani, ammattiyhdistysjohtaja Kgalema Motlanthe.

Valitettavasti Thabo Mbeki tunnetaan kuitenkin maailmalla ja erityisesti internetissä hieman muista asioista, nimittäin **AIDS-VIRUKSEN KIISTÄJIEN** [1] (hölynpölytiede)liikkeen näkyvimpänä hahmona maailmassa, niin että hänen presidenttikautensa alkuvuosina liikkeen aktivistit jopa signeerasivat asiakirjansa tunnuksella ñMember of President Mbekiôs AIDS Advisory Panelò, ñPresidentti Mbekin AIDS-neuvoston jäsenò. Vuonna 2006 YK piti erikoiskonferenssin erityisesti Etelä-Afrikan AIDS-tilanteen ja sen hallituksen toimettomuuden ja väärien toimien vuoksi asiassa [2] Myös ANC ryhtyi AIDS:in poliittiseen torjuntaan presidentin porukan nihkeästä asenteesta huolimatta Nelson Mandela ja monet muut johtajat antoivat tukensa vuoden 2000 YK:n Durbanin konferenssin ns. Durbanin julistukselle, jossa ikään kuin YK:n kantana todetaan, että

ñHIV-virus aiheuttaa AIDSin. On tuomittavaa, että näkyvät vaikuttajat mitätöivät todisteet. Se maksaa suunnattomasti ihmishenkiä.ò

Eräs konferenssin asiantuntija luonnehti Mbekin hallituksen edesottamuksia ñnoitakultin eikä vastuullisen hallituksen toimiksi asiassaò.

On mahdotonta sanoa, mistä tuollainen noitatohtoriasenne kumpuaa ihka oikealla tohtorismiehellä. Taustalla voi olla vuosikymmenien vastakkainasettelu kristillisten hörhölahkojen ja lähetyspiirien kanssa elämäntapakysymyksissä ja perhejärjestelmässä. Mutta taustalla voi olla myös luineen karvoineen nielaistu machilainen ñsosialidemokraattisen luonnontieteen ajatteluò[3]

Mbeki itse väitti vuonna 2000, että AIDSia ei aiheutakaan HIV-virus. Hän on myös sanonut AIDSin olevan länsimaiden rasismia afrikkalaisia kohtaan. Kohun jälkeen Mbeki pysyi asiasta hiljaa, ja hallitus salli laajemman retroviraalilääkkeiden jakelun. Hänen terveysministerinään jatkoi kuitenkin Manto Tshabalala-Msimang, joka on lausunut AIDSin parhaan hoitomuodon olevan punajuuren ja valkosipulin syönti.

AIDSia on myös väitetty ñpatriarkaatin juoneksiò ties ketä vastaan, mutta en tiedä, onko herra Mbeki ollut tuolla kannalla.

Niin tai näin, ei voida asettaa vain perstuntumalla ñjotakin mikä voisi olla mukavaaò esimerkiksi tieteellisten faktojen ñedelleò, vaan luonnon lait ovat luonnonlakeja, ja niiden tunteminen on niiden hallitsemisen ja hyödyntämisen edellytys. AIDS oli ilmeisesti paha isku joillekin ideologisille yhteiskuntapiireille, ja yhtä mieleinen se oli joillekin uskonpiireille esimerkiksi jäsenten seksielämän kontrolloimiseksi. Thabo Mbekin ñratkaisuò ongelmaan oli ja on väärä, ja hänen erottamisensa tieteellisen ja terveydellisen hölynpölytiedeterrorismin takia ainoa oikea menettelytapa huolimatta hänen varmastikin suurista ansioistaan Etelä-Afrikan vapauden hyväksi ja rasistivallan kumoamiseksi.

Tällaisia epätiedetapauksia myös varmasti tulee edelleenkin, ja myös ñvasemmistolaistenò ja ñhyvää tarkoittavienò päättäjien keskuudessa. Toivottavasti niiden kanssa ei enää kuitenkaan suoranaisesti YK:ta tarvitse vaivata tulevaisuudessa, vaan tieteellinen ajattelu ja paikkansa pitävä todeksi osoittaminen saadaan ñmenemään kansaanò demokratian vaatimalla tavalla (jolle se ei millään muotoa ole ñvastakkaistaò, kuten edelleen jotkin höpökuppikunnat liputtavat).

Kansan Ääni pyrkii aina ja kaikessa niin johdonmukaiseen ja objektiiviseen tieteellisyyteen kuin suinkin vain pystyy.

Risto Koivula, nro 469 Tampere

1) http://en.wikipedia.org/wiki/AIDS_denialist#cite_note-78

2) http://en.wikipedia.org/wiki/XVI_International_AIDS_Conference

3) http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,14549,20658#msg-20658

Tukea Kansan äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 20,00 e, Juha Kieksi 10,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Reijo Katajaranta 20,00 e, Eira Kärki 30,00, Esko Auervuolle 15,00, Paavo Heikkinen 20,00 ja Tarja Männikkö 10,00 e.

OKO 554114-227966

Pekka Tiainen kirjoitti jo v. 1993 kirjasen EI EY ï EI Euroopan Unioni, jossa hän kuvaili tarkasti sen, mitä tulee tapahtumaan, jos Suomi liittyy EU:hun. Hänen ennustuksensa on pitänyt hämmästyttävän hyvin paikkansa. Tärkein kirjan viesti oli, että mennessään mukaan EMU:uun, eli ottaessaan euron käyttöön Suomelta menee pois oma talous- ja rahapolitiikka. Sitä ei Suomi tule kestämään, ei etenkään paperiteollisuus. Suomen metsäteollisuus oli suojautunut markan aikana markan devalvoinneilla, jos paperin hintakehitys ja vienti sitä vaati. EU:hun liittymisen myötä tuo ase meni. Nyt nähdään, että olemme menettämässä Suomesta paperiteollisuutta laajemminkin. Se menee Etelä-Amerikan eukalyptus-metsille, eikä sitä huolestuta, että kotimaassa syntyy jätti-irtisanomisia, ja että kokonaiset paikkakunnat kuten Voikkaa, Hamina, Kemijärvi, Valkeakoski jne. saavat kohtalokkaita iskuja.

Pääomalla ei ole isänmaata sanoi eräs tunnettu taloustieteilijä 1800-luvulla. EU:n ajama globalisaatio neljine vapauksineen vapautti pääomien siirrot. Siksi teollisuus voi siirtyä minne se haluaa välittämättä yhtään siitä, mitä ihmisille ja suomalaisille paikkakunnille tapahtuu.

Kaikki tämä ja paljon muuta tulee esiin tuossa Pekka Tiaisen tulevaisuutta ennakoineessa kirjassa. Valitettavasti siitä ei ole enää kuin muutama museokappale jäljellä. Kuitenkin se on edelleenkin enemmän kuin tutustumisen arvoinen.

Uudenvuodentervehdys Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 15.12.2008 mennessä joko Reijo Katajarannalle os.Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, tai Heikki Männikölle os. Vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki, tai Kansan äänen postilokeroon, os. PL 780, 00101 Helsinki.
Henkilötervehdys 2e ja järjestötervehdys 10e.
Maksu tilille: OKO-pankki 554114-227966.

Paikkakunta/kylä/kaupunginosa

Nimi	Maksu/e

SFT toimii

SFT:n jäsenkokous Hermannin kerholla, Hämeentie 67 Helsinki sunnuntaina 2.11.08 klo 13.00.
Tervetuloa

SFT:n jäsenkokous Hermannin kerholla lauantaina 29.11.08 klo 13.00.
Tervetuloa

❑ ❑ ❑

Helsingin Vappumarssiyhdistyksen kokous 9.12.08 klo 18.00 Kirveskerholla, os. Mäkelänkatu 8.
Trvetuloa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan laajennettu kokous (syyskokous) pidetään torstaina 6.11.2008 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 18.00.

Kokouksessa käsitellään mm. seuraavia asioita: Kunnallisvaaliarvio, joulukuun toimintakirjeen sisältö, uudenvuoden tervehdysten hankkiminen Kansan ääneen, ilmastokampanjan jatkaminen, järjestöväen loppuvuoden yhteiset tilaisuudet mm. itsenäisyyspäivän vietto sekä vuodenvaihteen puurojuhla. Tähän laajennettuun kokoukseen voivat osallistua kaikki järjestömme jäsenet ja ystävät. Kahvitarjoilu ja pientä ohjelmaa.
Tervetuloa

Tapahtumia

Kuinka kansa äänesti? Kuinkas nyt markkinatalous? Miten STP eteenpäin?

STP:n Helsinki-ryhmä järjestää vaalien jälkipyykin maanantaina 17.11.2008 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67 Helsinki. Tervetuloa kaikki stadilaiset. Ohjelmaa on ja kahvia.

Valtterille

Kirpputori pidetään 29 - 30.11.2008. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa Tarvitsemme kipeästi uutta hyväkuntoista tavaraa

Tavaran tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet yms. menevät hyvin kaupaksi. Tavaralahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme, jolla turvaamme mm. Kansan ääni-lehden ilmestymisen.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://www.ponavihrea.info/

...ja blogeja

http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- **15.10.2008**
- **12.11.2008**
- **10.12.2008**

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Asuminen ja tonttivuokrat keskeisiä kysymyksiä

Kuva Tontinvuokraajat kansanliikkeen mielenosoituksesta Senaatintorilla 23.9.2008. Mikrofonin varressa "Julma-Juha" Väätäinen. Oikealla hankkeen puuhamies Heikki Tervahattu.

Tulevissa kunnallisvaaleissa on paljon tärkeitä painopistealueita: terveydenhoito, sosiaalitoimi, liikenne, koulutus. Yksi tärkeimmistä on asuminen ja tonttipolitiikka. Helsingin kaupunki on päättänyt korottaa omistamiensa tonttien vuokrat markkinahintaisiksi. Tällä on suuret seuraukset koko asumisen kalleuteen kaupungissa.

Kansalaisliike tonttivuokrien korotuksia vastaan on tehnyt arvokasta työtä kiinnittäessään huomiota tähän tärkeään asiaan. Kansalaisliikkeen johdossa toimii Heikki Tervahattu ja liikkeellä oli merkittävä tempaus Helsingin Senaatintorilla 23.-24.9. kun liike järjesti mielenosoituksen tonttivuokrien korotuksia vastaan. Osa mielenosoittajista mm. yöpyi torilla yli yön.

Tonttivuokrien korottamista vastustavan liikkeen mukaan Helsingin kiinteistöviraston tonttiosasto vaatii uusittavissa vuokrasopimuksissa vuokraa, joka nostaa asumiskustannuksia arviolta 60 ï 200 euroa kuukaudessa. Vuokra olisi myös sidottuna elinkustannusindeksiin niin, että sitä korotettaisiin vuosittain. Helsingissä on 160.000 asuntoa vuokratonteilla, joten korkeat tonttivuokrat koskevat asukkaiden enemmistöä ennemmin tai myöhemmin.

Tontinvuokrien korottamista vastustava liike vaatii tonttivuokrien tuottoprosentin alentamista suunnitellusta 4%:sta 2 %:iin. Tontinvuokraajat vaativat myös tonttien laskennallisten hintojen alentamista, sillä niitä on jo monena vuonna nostettu 10% vuodessa.

Tonttivuokrien korotushanke kuvastaa kaupungin halua rahastaa asukkaitaan. Etenkin Vihreät ja RKP ovat tämän linjan tukijoita. Asukkaitaan rahastamalla kaupunki tietysti saa tuloja, mutta se ei koidu asukkaiden hyödyksi, vaan hyöty valuu monia reittejä suurituloisille, todennäköisimmin investointien myötä suuremmille ja pienemmille yrityksille.

Tonttivuokrakysymys on vain yksi asumiseen liittyvä osa-alue. Koko vuokra-asuminen olisi nostettava tiukan tarkastelun alaiseksi. Keski-Euroopassa vuokra-asuminen on asumisen päämuoto. Meillä politiikka on johtanut omistusasumiseen ainoana järkevänä tapana välttää kiskurivuokria. Vuokria peritään ñmarkkinahintaisinaò riippumatta yhtään, onko rakennuksen mahdolliset velat jo maksettu. Jos esim. vuokratalon rakentamiskustannukset on vaikkapa kertaalleen jo kuoletettu kymmenen ï viidentoista vuoden aikana, vuokrissa se ei mitenkään näy, vaan aivan kuin talon rakentamiskustannuksia alettaisiin kuolettaa toiseen kertaan ja sitten kolmanteen kertaan jne. Vertailuna omistusasumiseen: silloin kun velat on maksettu, myös asumiskustannusten taakka olennaisesti pienenee. Vuokralla-asujien nylkemistä sen sijaan jatketaan entiseen tapaan.

On korkea aika saada tähän asiaa jotain järkeä. Myös vuokra - asumisessa vuokrilla tulee olla jokin lakiin perustuva määräytymisperiaate. Siinä on tultava esiin talojen todelliset hoitokustannukset sekä lainat ja niiden kuoletukset, samoin voidaan sallia kohtuullinen esim. juuri 2% tuotto pääomalle. Millään muulla tavalla ei nuorisolle saada taattua halpoja ensiasuntoja.

Sama käytäntö toimii myös kaupungin omistamissa tiloissa. Kaupunki perii markkinavuokria omistamistaan laitoksista, esim. terveyskeskuksista, jotka myös on jo moneen kertaan kuoletettu. Tällä tavalla julkisen terveydenhoidon kustannukset saadaan näyttämään suurilta ja kannattamattomilta. Tilanteesta syytetään julkisen terveydenhoidon tehottomuutta, kun todellinen syy on kaupungin järjetön politiikka rahastaa omia tilojaan. Tällä tavalla julkista terveydenhoitoa tietoisella politiikalla ajetaan alas ja annetaan tilaa yksityiseen voitontavoitteluun perustuvalle terveydenhoidolle.

Suuri paise on puhkaisematta. Tehkäämme se kunnallisvaaleissa.

Reijo Katajaranta
nro 105 Helsingissä

EU heikentää työehtoja

EU:n uudesta työaikadirektiivistä uhkaa tulla direktiivi, joka heikentää työntekijöiden asemaa.

EU-maiden sosiaali- ja työministerit pääsivät taannoin sopimukseen uusista työaikadirektiiveistä.

Uuden direktiiviehdotuksen mukaan päivystystä työpaikoilla ei laskettaisi työajaksi, kuten Suomen työaikalaki nyt määrää. Asia koskisi esimerkiksi hoitajia. Lisäksi työaikadirektiivissä määritellään muun muassa enimmäistyöajat ja minimilepoajat. Ne ovat työntekijöiden kannalta huonompia kuin Suomen nykyisessä lainsäädännössä. Työaikadirektiivi lisää Suomessa paineita heikentää päivystysajan korvaamista.

Mitä tekevät Suomen mepit parlamentissa?

Vai ollaanko rähmällään ja mallioppilaita kuten Porvoon kunnanhallitus valitessaan Palvelulinjoille uuden jatkajan, välittämättä paikallisista hyödyistä ja käyttäjien mielipiteistä, EU-direktiiveihin vedoten.

Kalevi Wahrman
Avoin Porvoo 2009 yhteislista

Yhdysvaltain talousmahdin kausi maailmassa on ohi

Moskova, 2.10. Venäjän presidentti Dmitri Medvedev sanoi torstaina, että Yhdysvaltain taloudellisen maailmanmahdin kausi on ohi ja että maailma tarvitsee tasapainoisen ja luotettavan rahoitusjärjestelmän.

ñYhden taloudellisen järjestelmän itse itselleen aiheuttamat ylipääsemättömät ongelmat johtavat automaattisesti siihen, että tämän järjestelmän aika on ohi, sanoi Medvedev osallistuessaan poliittiseen foorumiin Pietarissa yhdessä Saksan liittokansleri Angela Merkelin kanssa.

Medvedev painotti, että ñratkaisun löytämiselle nykyiselle äärimmäisestä rahallisesta itsekkyydestä johtuvalle kriisille ei ole muuta vaihtoehtoa kuin ottaa käyttöön kollektiiviset keinot ja menettelytavatò.

ñMeidän täytyy työskennellä yhdessä luodaksemme oikeudenmukaisen taloudellisen toimintamallin ja rahoitusjärjestelmän, joka perustuu monenkeskisyyteen, lakien kunnioittamiseen ja keskinäiseen kunnioitukseenò, sanoi Medvedev.

Venäjän pääministeri Vladimir Putin puolestaan totesi keskiviikkona, että Yhdysvaltain viranomaiset ovat ñtäysin kyvyttömiäò ratkaisemaan nykyistä kriisiä. Kyse on pohjimmaltaan kuitenkin koko maailman hallintaan pyrkineestä virheellisestä järjestelmästä, ei yksittäisistä virkamiehistä, lisäsi Putin.

EFE/Interfax/KOMINFORM

Hornettien óuudelleenpäivitysô

Julkisuudessa on kerrottu Suomen ilmavoimien Hornet-hävittäjien ñuudelleenpäivittämisestäò, mikä maksaa joko miljardin tai puolitoista riippuen kuulemma siitä, miten tuo summa budjettiteknisesti lasketaan.

Ja se riippuu myös siitä, kuka asiasta kertoo. Ennalta voi huoletta lyödä miljardin vetoa siitä, että lopullinen summa tulee olemaan paljon suurempi. Niin se aina ennenkin on vastaavissa tapauksissa ollut.

Rahaa tärkeämpi kysymys Hornetien uudelleenversioimisessa on kuitenkin tämän ñuudelleenpäivityksenò sotilaallinen tarkoitus.

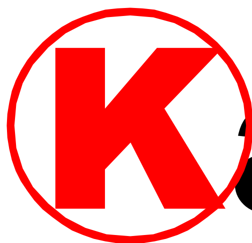
Hornetit on aikanaan hankittu niin sanotusti puolustuksellisiin tarkoituksiin. Niiden versioiminen pitkän matkan hävittäjäpommittajiksi merkitsee samalla sitä, että ne muuttuvat puolustuksellisista aseista aseiksi, joilla voidaan erityisesti käydä myös hyökkäyssotaa. Miksi Hornetien käyttötarkoitus on varsin lyhyessä ajassa muuttunut?

Miksi on tärkempää sijoittaa suuri määrä rahaa hyökkäyksellisiin aseisiin kuin esimerkiksi kouluterveydenhuoltoon, vanhustenhuoltoon, yleiseen kunnalliseen terveydenhuoltoon ym. asiallisiin tarkoituksiin, joihin kunnat eivät valtionapua saa siten kuin pitäisi?

Eduskunnassa ja hallituksessa - puoluekannasta riippumatta puhutaan yleensä vain rahasta. Puolustuspolitiikan todellisista ja sisällöllistä tavoitteista ei ainakaan ääneen puhuta. Kukaan ei näköjään uskalla kyseenalaistaa tai edes arvostella tätä NATO-hörhöille niin mieluisaa projektia.

Miksi muuten Suomen ilmavoimien koneissa on NATOn omakonetransponderit?

KOMINFORM

Kansan ääni

Nro 6/08 **Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta** Irtonumero1,70 e

Joulukuu 08 - Tammikuu -09 7. vuosikerta

NATO suurin turvallisuusuhka

Suuren enemmistön mielipiteestä huolimatta eliitti ajaa Suomea Nato:n jäseneksi. Yleisen mielipiteen kääntämiseksi rahamiespiirit junailivat Ahtisaaren Nato-lobbariksi. Sotaliiton tehtävänä on kuitenkin turvata kapitalistipiirien edut rajojensa ulkopuolella. Naton jäsenenä olisimme osallisia kapitalistien interventio-sodissa ja syyllisiä kansanmurhiin. Se myös uhkaa nostaa Suomen ja Venäjän vastakkainasettelun uudelleen ajankohtaiseksi. Ensisijainen tehtävämme on torjua Nato- jäsenyys.

Sivut 4,5 ja takasivu

Tukea Miina Äkkijyrkälle häädön torjumiseksi

Laukossa toteutettiin 102 vuotta sitten torpparihäädöt. Helsingin kaupunki uhkaa käyttää nyt Miina Äkkijyrkkää kohtaan ñLaukon kartanonomistajien valtaaò häätämällä hänet ja arvokkaan kyyttö- karjan Uutelan Skatan tilalta. Itsenäisyyspäivän aattona Helsingissä Senaatintorilla järjestettiin 10-tuntinen kansalaistapahtuma Miinan ja kyyttöjen puolesta häädön torjumiseksi.

Sivu 11

Suomi kansakuntien joukkoon 200 vuotta sitten Porvoossa

Ensi maaliskuussa tulee 200 vuotta Porvoon valtiopäivistä, jossa Suomen alueesta tuli autonominen osa Venäjää. Autonomia avasi mahdollisuuden Suomen kehitykseen, kansalliseen heräämiseen ja pitkäaikaiseen rauhaan, mikä vaihe päättyi vasta v. 1899 Nikolai II:n sortomanifestiin. Suomen itsenäisyyden perusteet loi ensimmäinen kenraalikuvernööri Yrjö Maunu Sprengporten.

Sivut 12-13

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki joulukuu 2008

Maailmantalous kriisissä

USA:n subprime-luotoista alkanut lama on nyt saavuttanut globaalit mittasuhteet. Kapitalistien viidensadantuhannen miljardin dollarin arvopapereihin on puhallettu ilmaa. Syntyi katteeton kupla, joka nyt vuotaa. Kukaan ei tiedä kuinka suuri tuo kupla on, mutta se ravistelee koko maailmaa.

USA:ssa pankkeja on päätetty pelastaa valtion eli veronmaksajien varoilla. Samoin autoteollisuus USA:ssa on konkurssin partaalla. General Motors, Chrysler ja Ford ovat konkurssikypsiä. Ne kerjäävät tuekseen veromiljardeja. Voitot kahmineet omistajat jätetään rauhaan, pitäköön miljardinsa. Näiden tehtaiden meneminen konkurssiin olisi kova isku USA:n niin työläisille, korviaan myöden velkaiselle valtiolle kuin koko kansantaloudellekin. USA:ssa vain aseteollisuus voi hyvin.

Suomessa on sanottu, että globaali finanssikriisi ei ulotu Suomeen tai jos ulottuu, se ei ole niin paha kuin 1990-luvun kriisi. Viime päivinä äänensävyt ovat muuttuneet totisemmiksi. Suomen talous on vapaakaupan seurauksena vakavasti yksipuolistunut. Viennin osuuden kaksinkertaistuminen ja tuonnin osuuden lähes kaksinkertaistuminen ovat tehneet maan täysin riippuvaiseksi ulkomaankaupasta. Kotimarkkinateollisuus on kuristettu hengiltä. Siksi, kun finanssikriisi puree maailman tuotantoon, Suomen vientiteollisuus joutuu heti vaikeuksiin, kriisin hampaisiin ja vaikeudet ulottuvat välittömästi koko kansantalouteen.

Myös nobelisti Milton Friedman tuntee nämä meidän moneen kertaan toistamamme tosiasiat. Hänkin on jo sitä mieltä, että pääomien, tavaroiden, työvoiman ja palveluiden liikkumisen vapaus on tullut tiensä päähän. Kapitalismi perustuu ahneudelle ja keinottelulle. Se johtaa kuplatalouteen, jolla ei enää ole mitään tekemistä reaalitalouden kanssa. Pankit kehittivät uusia huijaustuotteita, jotka perustuivat valtaviin voitto-odotuksiin. Monet ihmettelevät, mihin sadattuhannet miljardit dollarit ovat kriisissä kadonneet. Osa niistä on hujauksen alkutaipaleella valunut suursijoittajien ja pankkien omistajien taskuihin, mutta merkittävässä osassa kasvaneesta arvopaperivarallisuudessa niitä ei ole koskaan ollutkaan. Ne ovat vain mielikuvituksen ja harhaisten voitto-odotusten synnyttämiä numeroita tietokoneissa, ne ovat ilmaa. Kun tämä valtava pyramidihuijaus paljastui, odotukset ja numerot muuttuvat arvottomiksi. Arvon katoaminen aiheutti tappioita mm. niitä omistaville pankeille. Siksi ne huutavat valtioita tappioidensa maksajiksi.

Maailmalla leviävä talouspula, on paitsi finanssikriisi, myös Marxin osoittama suhteellisen liikatuotannon pula. Tavaroita tuotetaan yli sen, mihin ihmisillä on varaa. Työn tuottavuus on noussut ja nousee edelleenkin huimasti. Samaan aikaan teollinen tuotanto hakeutuu maihin, joissa työvoima on halpaa, ay-liike on heikko, eivätkä sotumaksut rasita. Automatisoitu teollinen tuotanto keskittyy vain muutamiin paikkoihin maailmassa. Kapitalistien kannalta autoja, tietokoneita jne. ei ole kannattavaa rakentaa jokaisessa maassa. Seurauksena on työttömyyden lisääntyminen ja ostovoiman väheneminen.

Millaiseksi laman ja finessikriisin jälkeinen maailma muodostuu, sitä ei tiedä kukaan. Selviytymisen ehdoksi, jonkinlaiseksi ratkaisuksi, nähdään paluu säännösteltyyn kapitalismiin. Voi olla. Ehkä kapitalisteilla - kapitalismilla - ei ole enää muuta keinoa, jolla se voisi lisätä elinpäiviään.

Tulevaisuudessa tuotantorakenteen on perustuttava yhä enemmän kotimarkkinateollisuuteen ja julkiseen palvelutuotantoon. Tuotantoon, joka olisi lähellä ihmistä. Nykyinen piittaamaton globaali teollisuus on pantava vastaamaan myös ihmisten hyvinvoinnista. Turhaa tavaroiden rahtaamista ympäri maailmaa on pakko vähentää. Jossakin vaiheessa, jonkun kriisin jälkeen, eteen tulee välttämättömyys kaikkien finanssien ja tuotannon ottamisesta yhteiskunnan haltuun. Se olisi jo nyt ajankohtainen ï tahto enää puuttuu.

Vaalien tulos tappio työkansalle

Kunnallisvaalien alla voimistuivat maailmalta yhä synkkenevät uutiset tulossa olevasta talouskriisistä. Liekö vaalien syytä se, että kaikki eivät halunneet kertoa siitä totuutta? Kriisi ylti Suomeenkin huomattavasti ennen vaaleja. Asuntokauppa alkoi hidastua. Vaikeuksiin joutuivat metsä- ja puunjalostusteollisuus. Vaalien jälkeen uutisia lomautuksista, yritysten lopettamisista ja YT-menettelyistä on kuultu tihenevään tahtiin.

Eläkerahastot kärsivät tappioita jopa 6 miljardia. Tapahtui kuten olimme vuosia osanneet ennustaakin globaalinen USA:sta alkanut talouden lama on leviämässä koko maapallolle, myös Suomeen.

Vuosikaudet kireää politiikkaa

Tämä ei ole ollut maamme ainoa päänvaiva. Nousukauden aikana työttömyyttä ei haluttu panna kuriin ja pätkätöiden määrä lisääntyi. Yksityistämällä heikennettiin julkisen alan toimintoja ja palveluja. Yrityksiä siirrettiin ulkomaille suurempien voittojen toivossa. Viime vuodet merkitsivät jatkuvaa kiristämistä yhteiskunnan kaikilla osa-alueilla. Kuntien mahdollisuuksia vastata lakisääteisistä velvoitteistaan vaikeutettiin ja nuorten sijoittuminen työ-elämään oli hyvin vaikeata. Suuriin kysymyksiin, kuten kuntien valtionosuuksien leikkauksiin, palvelujen yksityistämisiin, yhteiskunnalliseen tulonjakoon yms. ei puututtu. Syrjäytetty ihminen kokee tällaisessa tilanteessa vaikutusmahdollisuutensa lähes mahdottomaksi.

Vaalien tulos näyttää nurinkuriselta

Vaalien tulos oli meille pettymys. Tilanteessa, jossa kova markkinajohtoinen talous ajautuu syvään kriisiin, saivat oikeistovoimat ñlupakirjanò jatkaa harjoittamaansa politiikkaa. Runsaasta 4,2 miljoonasta äänioikeutetusta äänioikeuttaan käytti 2,57 miljoonaa ja 1,62 miljoonaa köyhää jätti äänestämättä. Nämä köyhät, työttömät, pätkätyöläiset ja osattomat ihmiset jättivät äänestämättä, koska he kokivat mahdollisuutensa vaikuttaa nykymenoon lähes mahdottomaksi. Oikeistolaisimmat puolueet, kuten Kokoomus, Vihreät ja Perussuomalaiset lisäsivät huomattavasti kannatustaan eikä eduskuntavaaleissa otettu suunta näytä muuttuvan Sellaiset poliittiset ryhmät kuten SKP, KTP, STP ja IPU, jotka vaativat muutosta nykymenoon pärjäsivät entistäkin huonommin saaden vain alle 1 % äänistä ja vain 11 valtuustopaikkaa. On aiheellista selvittää mistä tällainen yhteiskunnallinen ilmiö voi johtua?

Kansa kokee tulleensa petetyksi

Pitkä kovan oikeistolaisen politiikan jakso merkitsi, että asemansa säilyttääkseen niin Kepu, Vasemmistoliitto, kuin demaritkin häveliäästi tukivat harjoitettua politiikkaa. Tämä on merkinnyt kovia aikoja näiden puolueiden kannattajille, viljelijä- ja palkansaajaväestölle. Edellisissä vaaleissa he purkivat kiukkuaan jättämällä äänestämättä, mutta tukivat nyt Perussuomalaisia. Koska eduskuntapuolueiden linjat eivät juuri eroa toisistaan, on tämä tilanne antanut oikeiston puolueille mahdollisuuden esiintyä perinteisillä työväen tunnuksilla. Sitä Kokoomus käytti härskisti hyväkseen ja varsinkin demareiden ja Kepun äänestäjät siirtyivät PerSu:n, Kokoomuksen ja Vihreiden kannattajiksi

Demareiden ongelma

Jo eduskuntavaaleissa esitimme demarien tappion osalta arvion, että keskustasuuntaa ihannoivan, monopolien politiikkaa tukevan linjansa johdosta he eivät enää kykene nousemaan. Nykytilanteessa jonkinlainen ñvasemmistolainen restauraatioò tuntuisi demareiden kohdalta järkevältä, koska ei mitenkään voi ymmärtää, että he voisivat kilpailla porvareiden alueella. Sillä suunnalla he näyttävät Urpilaisen johdolla puoluettaan kuitenkin pysyvän

Miksi muutos ei kelpaa?

Todellista politiikan suunnan muutosta vaativat puolueet eivät kyenneet nostamaan kannatustaan. KTP ja SKP menettivät asemiaan jonkin verran. Samoin oma puolueemme STP menetti asemaansa siitä, mihin ylsimme esim: eduskuntavaaleissa. Eron kommunistipuolueisiin nähden selittää se, että meillä ei ole KTP:n ja SKP:n tapaan paljoakaan perintöäänestäjiä. Siksi myös me menetimme ääniämme Perussuomalaisille. Kuitenkin on sanottava, että kaikkien todelliseen muutokseen pyrkivien ryhmien yhteinen kannatus ei ole lähelläkään muutokseen vaadittavaa marginaalia. Kyse ei kuitenkaan ole siitä, etteikö kansa tuntisi tavoitteitamme. Kyllä äänestäjät varmasti haluavat muutosta. Mutta tässä vaiheessa näyttää siltä, että he kokevat turvallisemmaksi sellaisen muutoksen, joka säilyttää nykyisen elämänmenon ennallaan ilman suuria uhkia miltään suunnalta. Siksi he kokevat vaihtoehdoksi Perussuomalaiset.

Emme kuitenkaan voi valehdella äänestäjille antamalla heille katteettomia lupauksia. Äskettäin pidetyssä G-20 maiden kokouksessa osanottajat vannoivat edelleen ñvapaaseen markkinatalouteenò perustuvan kapitalismin nimeen. Tavoitteekseen he hakivat ñvapaan kapitalisminò korjaamista niin, että nykyinen kriisi ei toistu. Me tiedämme tämän olevan mahdotonta. Nykyinen kriisi on luonut tilanteen, jossa ensisijaisen tavoitteen tulee olla yhteiskunnan demokratisoiminen, vallan ottaminen takaisin kansalle ja hyvinvointiyhteiskunnasta huolehtiminen.

Vain laaja työväen rintama on vaihtoehto

Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovatkin esittäneet, että todellisen muutoksen lähtökohtana tulee olla sitä haluavien voimain liittoutuminen yhdeksi poliittiseksi liikkeeksi. Olemme vakuuttuneet siitä, että vain yhteinen kansan rintama suuren pääoman rintamaa vastaan voi muodostaa uskottavan vaihtoehdon mm. näille 1,7 miljoonalle äänestämättä jättäneelle. Perussuomalaiset edustavat aivan päinvastaista vaihtoehtoa. Kaikki tämä meidän tulee kyetä sanomaan kansalle ja vain tähän voi perustua kannatuksemme kasvu.

Suomen Työväenpuolue STP
Hallituksen kokous, 18.11.2008

Oi tähti kirkas läntinen, me demarit tiedämme sen. Sun valos loistaakaikille ja voitot takaa pääomalle.

(Tämä Antin piirros on Kansan äänen numerosta 6-03, mutta sen ajankohtaisuus ei ole kadonnut mihinkään.)

Islanti. Romahdus muovaa kapinatietoisuutta

Islanti kärsii rosvokapitalismista, niin Suomikin. Kuva Kemijärviliikkeen mielenosoituksesta.

Vähän yli 300 000 asukkaan Islantia odottaa sosiaalinen ja taloudellinen katastrofi. Maan talous on käytännössä romahtanut. Islannin kaikki kolme liikepankkia ovat konkurssikypsiä ja kruunun arvo on pudonnut virallisesti yli 70 prosenttia, käytännössä paljon enemmän. Paljon puhuttu IMF:n tuen taso osoittautuu mitättömäksi ja sen asettamat ehdot ovat kestämättömiä kansan elintason kannalta.

Useat tuhannet ihmiset ovat osoittaneet mieltään Reykjavikissa. **Kansan viha hallitusta ja pankkeja kohtaan** kasvaa viikosta toiseen. Taistelumuodot radikalisoituvat ja vaatimusten sisältö laajenee. Ei ole vaadittu vähemmän kuin hallituksen välitöntä eroa ja rangaistusta pankkisektorin syyllisille. Mielenosoittajien kantamissa kylteissä luki ñRoskat ulosò.

Kapitalismin yleismaailmallinen romahdus on puhkaisemassa ennen muuta pankkikuplia kaikkialla maailmalla. Islannin tapauksessa paljastui, että pankkien pääomataseet ylittivät BKT:n kymmenkertaisesti. Aikaisemmin Islannin pankit suosivat spekulatiivisia investointeja ja yrittivät kaapata suuria osuuksia yrityksistä mm. Suomessa. Islannin pankkien tarjoamat korot usein olivat puolta suurempia kuin muilla kilpailijoillaan. Islannissa kansan elintaso rakennettiin lainarahan varaan suuremmassa mittakaavassa muihin Pohjoismaihin verrattuna. Tämä pyramidijärjestelmäksi rakennettu velkataakka nyt ñkostaaò syövyttämällä useampia kymmeniä prosentteja kansan elintasosta.

Ulkomaisten velkojien tappiot on arvioitu tähän asti olevan 40 miljardia dollaria. Esimerkiksi Landsbanki online-pankin Icesave -yksikkö on onnistunut houkuttelemaan enemmän kuin 6,75 miljardia euroa Isosta-Britanniasta ja 1,5 miljardia euroa Alankomaista. Molemmat maat vaativat nämä summat palautettaviksi. Pankkien velka on suurempi kuin Islannin koko BKT. Islannille on luvattu apua uusien lainojen muodossa seuraavasti: IMF: n taholta kaksi miljardia ja Pohjoismailta lupauksia 2,5 miljardista. Kyseessä on siis murusia, jotka riittänevät vanhojen ja uusien lainojen vain hoitokulujen rajun nousun kattamiseen. Lainojen hoitokulut ovat nousseet jyrkästi kruunun menetettyä suurimman osan arvostaan. Tämä on ensimmäinen kerta, kun kehittynyt maa saa tällaista apua sitten vuoden 1976 jälkeen, jolloin Iso-Britannia tuettiin samalla perusteella.

Islannin BKT on laskenut 15 prosenttia reilusti devalvoidulla kruunulla laskettuna. Muilla valuutoilla arvioituna BKT on laskenut peräti 65 prosenttia. Inflaatio on noussut 17,1 prosenttiin. Se kasvoi 1,74 prosenttia ainoastaan yhden kuukauden aikana. Sitäkin nopeammin ovat nousseet elintarvikkeiden hinnat, 30 prosentilla. Kansalaiset ovat menettäneet lähes kaikki säästönsä ja kruunulla on mahdotonta käydä minkäänlaista kauppaa ulkomailla.

Gallupeissa kolmasosa kansasta vastasi, että ratkaisu on löydettävissä torikokouksista käsin. Toinen kolmasosa vastasi harkitsevansa muuttoa pois maasta. Kansan yhä kasvava viha huolestuttaa valtamediaa. ñKuka olisi voinut ennustaa vallankumousta Islannissa?ò, kirjoittelee Max Keizer Huffington Post -lehdessä. Vallankumous on kuitenkin päivänjärjestyksessä joka paikassa. Investointipäiväkirja FallStreet.com herättää kysymyksen, ñKuka olisi koskaan kuvitellut, että Islannissa vallitsisi virtuaalinen valtio, talousanarkia ja vallankumous?ò

Unkari on jo neuvotellut 16 miljardin euron laina IMF:lta ja 8 miljardia dollaria EU:lta, mikä vaatii valtavia leikkauksia palveluista, työpaikoista ja eläkkeistä. Työläisten on kärsittävä palkkojen jäädyttämisestä ja menetettävä vuosittain ainakin kahdeksan prosenttia palkasta. Samassa veneessä Islannin ja Unkarin kanssa ovat Ukraina (16,5 miljardia IMF:lta), Valko-Venäjä, Serbia, Romania, Latvia, Viro ja Liettua. Irlanti on myös kulkemassa Islannin tiellä ja perästä tulee maailman viidenneksi suurin talous, Iso-Britannia. 22.11. Times -lehdessä Patrick Hosking ihmetteli: ñOnko Iso-Britannia vain isompi versio Islanti -tapauksesta?

Kapitalismin romahdus muovaa vallankumouksellista tietoisuutta maailmanlaajuisella tasolla.

Dimitris Mizaras

Hiilijalanjälki

Sanovat, että sinä kulutat, suorastaan törsäät niin, että maailma hukkuu paskaan ja ilma pilaantuu. Kulutatko? Tuskin. Asut ja syöt kuten ennenkin, vaatetukseenkaan ei riitä kolikoita niin kuin joskus ennen. Sähköä ja bensaa kuluu ruokottoman hinnan vuoksi vähemmän kuin aikaisemmin ja lomailukin on muuttunut nojatuolimatkailuksi. Eikö niin?

Kaikesta huolimatta, hallitusherrat etunenässä, kehtaavat väittää, että saastuttava hiilijalanjälkesi on kasvanut sietämättömän suureksi, vaikka kulutuksesi on pienentynyt. Herrat tietävät tasan tarkkaan, että niin on käynyt sinulle, minulle ja enemmän kuin neljälle viidesosaa koko kansasta.

Tuloerojen valtava kasvu, tehtyjen työtuntien vähentyminen, pätkätöiden ï sanalla sanoen työttömyyden ï ja leipäjonojen kasvu, näkyvät kulutuksessa. Vuonna 1990 pienituloisia oli enemmän kuin kahdeksan kymmenestä tulonsaajasta. Loput kaksi kuuluivat suurituloisiin. Vuonna 2006 kahdeksalla kymmenestä kulutus väheni 10,8 prosenttia, mutta kahden kulutus, hiilijalanjälki, kasvoi 34,0 prosenttia!

Rikkaat ja suurituloiset ovat varsinaisia ökykuluttajia. Pienituloiset, halusivat tai ei, kuluttavat entistä vähemmän. Siitä huolimatta pienituloiset kuluttajina syyllistetään, että maailma pelastuisi. Vaatimuksia tehostetaan mm. energian verotuksella ja maksuilla, päästökaupoilla, tuulimyllyillä, ydinenergialla jne., joista koituvan laskun maksavat pienituloiset tuloista ja kulutuksesta riippumatta.

❑ ❑ ❑

Ilmastonmuutos näyttää olevan tosiasia, vaikka sen syistä ei olekaan kiistatonta, täyttä yksimielisyyttä. Olkoon miten tahansa ilmasto näyttää muuttuvan. Samalla siitä on tehty suuri poliittinen asia, mutta myös valtava bisnes. Jos ilmaston muutos on ihmisen aikaansaannos ja todella uhkaa koko maapalloa, silloin on käytävä todellisten ja suurten saastuttajien, ei tavallisen ihmisen kimppuun.

Globalisaatio on aiheuttanut mm. sen, että tavaraa rahdataan laivoilla ja lentokoneilla ja tarpeettomasti maapallon toiselta puolelta toiselle. Esimerkiksi Suomessa tuotannon omavaraisuudesta vapaakauppa on leikannut kaksi kolmannesta. Leikkaus on korvattu tuomalla tavarat kaukomailta. Rahtaus maksaa maltaita ja hiilijalanjälki kasvaa.

Näitä vakavampi asia on asevarustelut ja sodat. Maailman suurimman hiilijalanjäljen jättää Yhdysvallat. Muun lisäksi sillä on maailman suurin asetuotanto ja armeija. Sen laivasto seilaa kaikilla maailman merillä. Sillä on sotilastukikohtia 129 eri maassa. Laivasto, ilmavoimat ja maasotakalusto, jotka ñpuolustavatò vain ja yksin sen **kansallisia** etuja, saastuttavat ympäristöä ja ilmaa kaikkialla maailmassa.

Vasta kun ylikansallisten, globaalien monopolien toimintaa rajoitetaan ja tuodaan tuotanto takaisin lähelle ihmisiä ja ihmisten itsensä tehtäväksi, tarpeettomat päästöt vähenevät. Vasta kun ökyrikkaiden saastuttavat tolkuttomat huvijahdit ja yksityiset suihkarit sidotaan maahan, tarpeetonta lento- ja laivahuvimatkailua kaukomaille rajoitetaan, päästöt vähenevät. Vasta kun lopetetaan kaikkien maiden tolkuton asetuotanto ja asekauppa tehdään rikolliseksi, pidetään sota-alukset satamissa, lentokoneet maassa, tankit ja muu kalusto varikoilla ï vasta sitten hiilijalanjälki pienenee ja maailma pelastuu!

Utopiaa ï tietysti, tietysti kunnesé

❑ ❑ ❑

Olisikohan parempaa tiedossa, kun markkinatalous on konkurssin partaalla. Surkea tilanne ei johdu muutamasta USA:n suurpääoman pankista, jotka kehittivät ñuusia tuotteitaò, joilla höynäytettiin pienempiä ja yksityisiä ihmisiä. Uusilla pankkituotteilla pumpattiin ilmaa arvopaperipörssien (osakkeet, erilaiset velkakirjat, johdannaiset jne.) arvoihin. Samaa tehtiin myös tavarapörsseissä (futuurit, johdannaiset, optiot jne.), joissa puhallettiin ilmaa tavaroiden hintoihin. Syntyi kaksi kuplaa, jotka ovat nyt alkaneet vuotaa.

Vaikeudet eivät johdu siitäkään, että samanaikaisesti pörssien kaksoiskuplan kanssa USA:n taloudessa on suorastaan elämää suurempi kaksoisvajaus, kun valtion talous ja ulkomaankauppatase ovat rajusti alijäämäisiä.

Kaikki vaikeudet johtuvat itse kapitalismista, joka aika ajoin häveliäisyyden vuoksi puetaan erilaisilla hämäävillä raakuutta piilottavilla kaavuilla. Fasismi, reaganismi, thatcherismi, monetarismi, uusliberalismi, markkinatalous jne. ovat noita julmaa kapitalismia piilottavia kaapuja.

Kapitalismin luonteeseen kaikessa kuuluu kaksijakoisuus mm; totuus kutistuu ï valhe paisuu, harvat rikastuvat ï useimmat köyhtyvät. Kapitalismissa talouspulat seuraavat toinen toistaan kiihtyvällä vauhdilla. Jokaisen pulan jälkeen lähtötaso on edeltänyttä tasoa alempi. Vieläkään Suomessa ei ole saavutettu vuoden 1990 eli edellisen ñlamanò työtuntien määrää, vaikka työvoima on lisääntynyt ja työtuntitilastoja väärennetty. Jokaisen pulan jälkeen kapitalistit ovat entistä rikkaampia ï köyhtyneiden ja köyhien määrä entistä suurempi.

❑ ❑ ❑

Viimeaikoina on häpeilemättä avoimesti ja röyhkeästi selitetty, että jokaisen yrityksen ainoa tehtävä ja velvollisuus on tuottaa omistajilleen voittoa. Nyt, kun ruuan arvonlisäveron alennuksesta on päätetty, on samalla kapitalisteille turvattu mahdollisuus kasvattaa voittojaan. Kukaan ei enää muistele, miten EU:n piti alentaa ruuan hintaa. Sen sijaan kapitalistit saivat vuoden aikaa nostaa hintoja, kasvattaa voittoa. Vasta sen jälkeen alennetaan ruuan arvonlisäveroa.

Syyttömän syyllistäminen kuuluu sekin kapitalismin kaksijakoisuuteen; samaan aikaan vaaditaan kuluttamaan, muuten elinkeinoelämä kärsii ja työllisyys lisääntyy, ja sitten haukutaan kun köyhän on pakko asua ja syödä, kuluttaa, jonka vuoksi maailma hukkuu paskaan ja ilma pilaantuu!

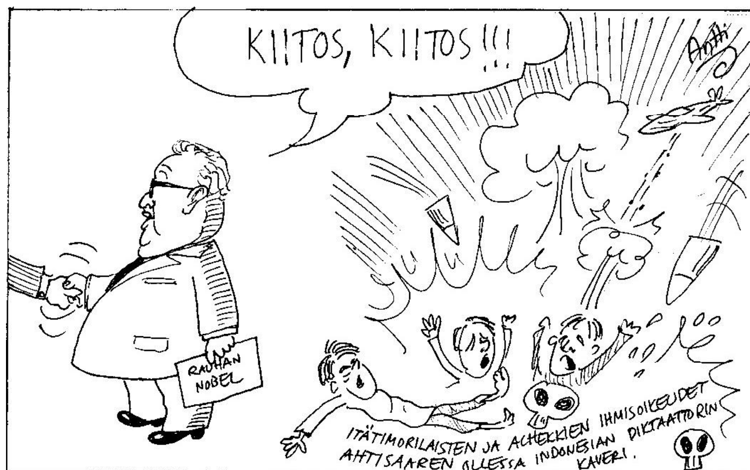
On aikoihin elettyé

Kai Kontturi

Autuaita ovat rahantekijät

Kimmo Jylhämö

Artikkelin kirjoittaja on Voima-lehden vastaava päätoimittaja. Artikkeli on julkaistu Voima-lehden marraskuun numerossa 9/08.

Rauhantekijä Martti Ahtisaari ei ole tullut kuuluisaksi puolueettomuuspolitiikallaan ï päinvastoin. ñUskon siihen, että Suomen täytyy olla mukana Natossaò, Ahtisaari sanoi Ylen haastattelussa 11. lokakuuta, vuorokausi Nobelin rauhanpalkinnon julkistamisen jälkeen. Juttu on julkaistu Voiman numerossa 9/2008. [10.11.2008]

Nobelin rauhanpalkinto myönnettiin vuonna 2008 presidentti Martti Ahtisaarelle. Ahtisaarta kiitettiin hänen ñtyöstään useilla mantereilla yli kolmenkymmenen vuoden aikana kansainvälisten konfliktien ratkaisemisessaò.

Nobel-komitean mukaan Ahtisaari edisti Namibian itsenäistymistä vuosina 1989ï 1990, rauhaa Indonesian Acehissa vuonna 2005, Kosovossa vuonna 1999 ja jälleen vuosina 2005ï 2007 Kosovon itsenäistyessä. Vuonna 2008 Ahtisaari auttoi Irakin ñongelmien ratkaisemisessaò.

Acehissa apuna rauhaan pakottamisessa oli tsunami ja Kosovossa Naton pommitukset. Kaikissa tapauksissa Ahtisaari on edistänyt länsimaiden intressien toteutumista. Kaikissa tapauksissa Ahtisaaren toimintaa ohjaa vahvemman voimapolitiikka. Samalla Ahtisaari edistää johdonmukaisesti talouspoliittisesti vahvemman intressejä.

Ahtisaari ymmärtää rahan arvon

Kun toimittajat tiedustelevat Nobel-palkinnon tiedotustilaisuudessa 11. lokakuuta 2008, mihin Ahtisaari aikoo käyttää rauhanpalkinnosta saamansa miljoona euroa, Ahtisaari suuttuu. ñEi lottovoittajaltakaan kysytä mihin hän rahansa käyttääò, Ahtisaari ojentaa. ñEnköhän minä löydä reikiä, joita tällä rahalla täytän.ò

Kun tivaaminen jatkui, Ahtisaari joutui ojentamaan toimittajia uudelleen: ñÄlkää huolehtiko, tämä ei ole valtava rahasumma. Olen nyt kaupungissa päättämässä palkinnosta, joka on viisi miljoonaa dollaria.ò Ahtisaari viittasi Ibrahim-palkintoon, joka annetaan vuosittain afrikkalaiselle valtionpäämiehelle.

Myöhemmin Ahtisaari ilmoitti antavansa palkintorahat johtamalleen järjestölle, rauhankonsultointia harjoittavalle CMI:lle, jonka hän on perustanut vuonna 2000. Ahtisaari vihjaisee julkisuudessa palkinnon myöntämisen jälkeen, että CMI saisi enemmän aikaan, jos sen perusrahoitus helpottuisi.

Kymmenen päivää lausunnon jälkeen, 21. lokakuuta, Suomen hallitus myönsi CMI:lle lisäbudjetistaan 100?000 euroa.

Ahtisaari toimii lännen yhteistoimintamiehenä.

Ahtisaari luotsasi vuosina 1989ï 1990 YK:n Namibian itsenäisyyteen johtavaa operaatio Untagia. Sittemmin Namibian presidentiksi tullut Sam Nujoma syyttää Ahtisaarta länsimaiden ñyhteistoimintamieheksiò.

Namibian rauhanprosessin lopussa Ahtisaari antoi Etelä-Afrikalle luvan hyökätä swapon PLAN-sissejä vastaan. Sen seurauksena verisissä taisteluissa kuoli arvioista riippuen 100ï 300 SWAPO:n sissiä.

Presidentti Nujoma ei ollut antanut tätä anteeksi vielä vuonna 2001 ilmestyneessä kirjassaankaan: ñKun tekaistut todisteet PLAN-sotureiden hyökkäyksestä oli saatu valmiiksi, Ahtisaari nieli valheen ja salli Etelä-Afrikan taisteluvalmiudessa olleen 101. pataljoonan uudelleensijoittamisen. Tällä pirullisella, salaisella suunnitelmalla oli Reaganin ja Thatcherin täysi tuki.ò

Ahtisaari vaikenee tupakkateollisuuden vaalituesta.

Vuonna 1995 presidentti Ahtisaaren lehdistöpäällikkö Jussi Lähde kävi keskusteluja ryhmäkanteesta Philip Morrisin pääkonttorissa. Heikki Hiilamon *Voimassa* 9/2002 julkaistun artikkelin mukaan ñreilu kaksi kuukautta aikaisemmin Jussi Lähde oli ollut New Yorkissa tutustumassa Philip Morrisin toimintaan. Philip Morrisin sisäisen muistion mukaan yhtiön tavoitteena oli opastaa Lähdettä Yhdysvaltojen ryhmäkanteesta.ò Lähde kertoo perehtyneensä myös yhtiön ñviestinnällisiin haasteisiin, ryhmäkanne mukaan lukienò.

Hiilamon mukaan Amer-yhtymän tupakkalobbarina työskennellyt Lasse Lehtinen oli keskeinen hahmo Ahtisaaren vaalikampanjan suunnittelussa ja rahoituksen keräämisessä. Ahtisaari ei halua kommentoida osallistuiko tupakkateollisuus hänen vaalikampanjansa rahoittamiseen. Ahtisaari ei myöskään halua sanoa, mikä on hänen kantansa ryhmäkanteeseen.

Ahtisaari kaveeraa diktaattorin kanssa

Lama-Suomessa presidentti Ahtisaari ottaa tehtäväkseen suomalaisen vientiteollisuuden edistämisen. Hänestä se on presidentin tärkein tehtävä. Hän tuli erinomaisesti toimeen Indonesian diktaattorin, presidentti Suharton kanssa.

USA auttoi kenraali Suharton valtaan vuonna 1968. Hän on vastuussa satojen tuhansien ihmisten kuolemasta ja maan puhdistamisesta kommunisteista. USA takasi kiitokseksi vuosikymmenien investoinnit Indonesiaan.

Vuonna 1995 vieraillessaan Indonesiassa, Ahtisaari kiittelee isäntäänsä: ñTeillä indonesialaisilla on hyvä syy olla ylpeitä maanne edistyksestä ja saavutuksista. Viimeisten 30 vuoden aikana, herra presidentti, kehitys on tapahtunut teidän johtajuudellanne.ò

Ahtisaarta ei kiusaa Suharton ongelmallinen politiikka puhumattakaan Itä-Timorin ihmisoikeusrikkomuksista. ñYmmärrämme että Suomi ei ole kovin suuri tekijä Indonesian markkinoilla, mutta eräillä yrityksillä ja tuotteilla on tärkeä rooli sellaisilla erikoismarkkinoilla ja teknologian aloilla, joilla olemme johtavassa asemassa maailmassa.ò

Ahtisaari ymmärtää suuryhtiöiden intressit ï ja omansa

Vuonna 1998 presidentti Ahtisaari myönsi Suomen leijonan ritarikunnan komentajamerkin Indonesian metsäministerille Djamaludin Suryohadikusumolle. Indonesialla on maailman kolmanneksi suurimmat trooppiset metsävarat. Suomen vienti Indonesiaan lisääntyi 1990-luvulla 700 prosenttia.

Suomalainen metsäjätti UPM-Kymmene sopi indonesialaisen April-yhtiön kanssa yhteistyöstä, jonka seurauksena UPM:stä tuli kolmanneksen osuudella Aprilin hienopaperiyhtiön omistaja. Kymmenet ympäristöjärjestöt ja indonesialaiset ihmisoikeusaktivistit vaativat UPM:ää vetäytymään hienopaperiliitosta, koska April hakkaa Indonesian sademetsiä ja polkee ihmisoikeuksia.

Leena Krohn kritisoi Ahtisaarta: ñKunniamerkin myöntämisellä ajetaan ennen kaikkea suuryhtiöiden taloudellisia etuja. Niiden intressejä edistetään viemällä mm. sotatarvikkeita, osallistumalla paikallisten asukkaiden oikeuksien polkemiseen ja tuhoamalla Indonesian metsäluontoa ja eläimistöä. Mitalin kääntöpuolelta löytyvätkin sellaiset suomalaiset suuryhtiöt kuin Jaakko Pöyry, UPM-Kymmene, Enso-Gutzeit, Ahlström, Vapo, Valmet, Sisu, Nokia, Vientiluotto ja Merita.ò

Presidenttinä olleessaan (1994ï 2000) Ahtisaari arvosteli yritysjohdon optioita eettisesti sopimattomina: ñEn voi hyväksyä sitä, että työläisiä vaaditaan tyytymään maltillisiin palkkaratkaisuihin, mutta samaan aikaan johdolle tehdään kaiken maailman optioratkaisuja, annetaan hirveät palkankorotukset ja kultaisia kädenpuristuksia.ò

Otettuaan heti presidenttikautensa päätyttyä vastaan Elcoteqin hallituspaikan hän hamusi jo sisään astuessaan satojen tuhansien markkojen arvoisen optioedun.

Ahtisaari puolustaa sotaa

Ylen haastattelussa 28. helmikuuta 2003, kolme viikkoa ennen Irakin sotaa, Ahtisaari moitti Hans Blixin johtamia YK:n asetarkastajia siitä, että Irakin joukkotuhoaseita ei löydy. ñHans Blixin ja hänen tarkastajiensa tehtävä oli valvoa, että ne tuhotaan. Nyt tästä on tullut semmoinen etsivätoimisto, tästä Blixin joukosta. Minä kyllä uskon, että se ei ollut alun perin tarkoituksena.ò

Neljä päivää ennen sotaa, 16. maaliskuuta MTV3 kertoi, että ñpresidentti Martti Ahtisaari puolustaa voimakkaasti Yhdysvaltain toimintaa Irakin kriisissä. Ahtisaaren mukaan Yhdysvallat on ainoa valtio, joka on saanut aikaan niin paljon sotilaallista uhkaa, että Irak on tehnyt jotain aseriisunnan eteen.ò Sen sijaan Blixin johtamat asetarkastajat eivät Ahtisaaren mukaan ole onnistuneet, he ovat etääntyneet tehtävänsä ñalkuperäisestä tarkoituksestaò.

Maaliskuun 17. Ahtisaari harmitteli Helsingin Sanomissa, että ñeurooppalaiset ovat livenneet yhteisestä Irakin-vastaisesta painostusrintamasta. Saddam Hussein hyötyy siitä.ò HS:n mukaan ñAhtisaari arvostelee myös Yhdysvaltoja siitä, että tämä olisi voinut konsultoida liittolaisiaan paremminò.

Ahtisaari edustaa valtaa ja rahaa

Kriitikkojensa mukaan Ahtisaari on saanut palkintonsa nimenomaan länsimielisen ratkaisun saamisesta Kosovoon ensin vuonna 1999 ja sitten vuonna 2005ï 2007 Kosovon itsenäistymisen avittamisesta. Ahtisaaresta tuli 1999 amerikkalaisten luottomies.

Ahtisaari on kuuluisa tehokkaista, hyvin pohjustetuista ja kovista neuvotteluotteistaan. Gregory Elichin artikkelissa ñHow the Nobel Peace Prize Was Wonò Slobodan Milosevicin liittolainen Ljubisa Ristic kertoo, että kun Ahtisaari ja Venäjän entinen pääministeri tulivat 2. kesäkuuta 1999 rauhanneuvottelijoina Kosovoon, he eivät antaneet Naton tekemälle rauhanehdotukselle ja Serbian pommittamisen lopettamiselle neuvotteluvaraa.

Milosevic kysyi, mitä tapahtuu, jos rauhaan ei suostuta. Ahtisaari vastasi Milosevicille pyyhkimällä käsieleellä pöydän: ñBelgradista tulee kuin tämä pöytä. Aloitamme välittömästi mattopommitukset.ò Pienen hetken jälkeen Ahtisaari lisää, että puoli miljoonaa kuolee viikossa.

Guardianin mukaan Ahtisaari kiteytti myöhemmin Kosovon itsenäisyysargumentin tavalla, joka ei jätä tulkinnanvaraa Ahtisaaren arvoista: ñEi ole juurikaan väliä onko Paraguay tunnustanut Kosovoa. Yli 65 prosenttia maailman varallisuudesta on tunnustanut Kosovon. Sillä on merkitystäò.

Pääoman operaatio Ahtisaari

Presidentti Ahtisaaren Kosovo- neuvotteluiden yhteydessä saamista lahjuksista kiertää huhuja, joiden todenperäisyyttä ei ole todistettu tai kumottu. Vuoden 1994 presidentinvaalien alla toimittaja Pentti Sainio kirjoitti kirjan ñOperaatio Ahtisaariò, joka sekin vaiettiin. Tosiasiaksi kuitenkin jää, että kyse on pääoman omasta juoksupojasta Ennen kuulumatonta oli, että demareiden presidenttiehdokkaaksi nostettiin Ahtisaari, kun puoluekäytännöstä poiketen demareiden puolueäänestykseen sai osallistua kuka tahansa. Niinpä ääriporvareiden äänillä demareiden puolueäänestyksessä syrjäytettiin Kalevi Sorsa ja SDP:n presidenttiehdokkaaksi valittiin Ahtisaari

Silloisesta presidentinvaalikampanjasta jäi se kuva, että vaikeita yhteiskunta- ja talouspoliittisia asioita julkisissa keskusteluissa kierrettiin, koska silloin Martti olisi joutunut paljastamaan todellisen tietämättömyytensä näissä asioissa. Vaikeaksi tilanne muodostui, kun piti junailla toiselle kierrokselle vastakkain Rehn ja Ahtisaari. Vaihtoehtona olisi ollut, että Ahtisaari joutuu julkiseen väittelyyn Väyrysen kanssa ja mehän tiedämme miten siinä olisi Maralle käynyt. Vaalipäivän alkupuolella kävikin ovensuukyselyiden perusteella ilmeiseksi, että toiselle kierrokselle pääsevät Ahtisaari ja Väyrynen. Operaatio Ahtisaaren taustavoimille tuli ñpissat housuihinò. Asia hoidettiin niin, että tiedotusvälineille ñsyötettiinò valheellinen tieto, jonka mukaan Rehn olisi menossa Ahtisaaren kanssa toiselle kierrokselle. Tällä tavalla osa äänestäjiä saatiinkin äänestämään Rehniä, jolla turvattiin hänen menonsa toiselle kierrokselle. Miksi sitten tarvittiin tällainen ñOperaatio Ahtisaariò?. Se oli välttämätöntä ñSuomen niskuroivan kansanò taivuttamiseksi suopeaksi EU-jäsenyydelle. Mutta Suomen kansa ei ole taipunut vielä NATO-jäsenyydelle. Siksi Ahtisaaresta tehtiin nyt Nobel- palkinnon turvin ñNato-Maraò houkuttelemaan Suomea Nato- jäsenyyden kannalle. Ja tämän tehtävänsä toteuttamisen Nato-Mara aloitti välittömästi tiedon Nobel- palkinnosta tultua julki. Ilman Suomea ja maamme suurta Venäjän vastaista maa-aluetta Nato uhkaa jäädä torsoksi ja on siksi rahapiirien yksi tärkeimmistä tavoitteista. Meidän tavoitteemme on nousta voimalla vastustamaan tätä hanketta.

Suomi ajaa ñNATOa YK:n tilalleò?

Suomen NATO-kiimaiset ja hölynpölytiedemaakarit ajavat ñYK:n korvaamista NATOllaò. Ohessa kommentoin Tampereen yliopiston kansainvälisen politiikan professori Vilho Harlen alakerta-artikkelia aiheesta Aamulehdessä 07.04.2008 otsikolla ñ*Ei aivan tuulesta temmattu ajatus*ò, jolla hän tarkoittaa, ei enempää eikä vähempää kuin YK:n korvaamista NATOlla. Harle toteaa:

ñ *Nato ei vielä palvele koko kansainvälistä yhteisöä, mutta* ***lupaus YK:ta toimivammasta turvallisuusjärjestelmästä*** *ei ole täysin tuulesta temmattu. Naton retoriikan mukaan Nato on siirtynyt* ***ñ****joidenkin puolustamisesta monien turvaamiseen***ò** *eli muuttunut* ***ñ****puolustusliitosta turvallisuusmanageriksi***ò**. *Tuo väite pitää Natoa* ***uuden kansainvälisen sotilaallisen järjestyksen*** *toteutusmuotona, yhteisöllisen turvallisuuden takaajana***é** *Jos Nato nimittäin olisi yhteisöllisen turvallisuuden edistäjä, kysymyksessä olisi historiallisesti ainutlaatuinen tilanne. Sotilaallinen voima olisi siirtynyt palvelemaan kansallisen turvallisuuden sijasta koko kansainvälisen yhteisön turvallisuutta. é Mahdollisuus näyttäisi yhdistävän ikuista rauhaa haaveilevan idealismin ja sotilaallisen voiman realismin yhdeksi rintamaksi sotaa vastaan.* ñ

Risto Koivula: Aivan ensimmäiseksi on todettava, että **kansainvälisen turvallisuusjärjestelmän on oltava paitsi toimiva myös ja ennen kaikkea LAILLINEN**, joka voidaan tässä yhteydessä määritellä **ñdemokraattisesti muutettavissa oleville kansainvälisille laeille perustuvaksiò**. YK:ssa Turvallisuusneuvoston edustaman ñsotilaallisen järjestyksenò yläpuolella on Yleiskokouksen edustama poliittinen järjestelmä, jonka demokraattisesti säätämille laeille sotilaallisen järjestyksen pitää perustua. NATOn (?) ñsuuren ajatuksenò todellinen idea on päinvastainen, siirtyminen kansainvälisestä POLIITTISESTA järjestyksestä, jonka organisaatio on YK, SOTILAALLISEEN MAAILMANJÄRJESTYKSEEN, joka olisi NATO:n/ USA:n pyssyvaltaa. Kansainvälinen oikeus korvattaisiin USA:n lailla. Harle puhuu (aivan liian aikaisin!) YK:sta menneessä aikamuodossa:

Harle: ñ é *YK:n perustamissanasto pyrki rajoittamaan valtioiden keskinäisiä sotia korostamalla maailmanykseyttä. YK otti vallan myös ei-jäsenvaltioiden yli. Hyökkäyssodan kielto koski kaikkia, ei vain järjestön jäseniä. Käytännössä YK jäi heikoksi toimijaksi. Hyökkäyksen torjuminen oli YK:n oikeus ja velvollisuus. Maailmanjärjestö ei saanut siihen tarvittavaa sotilaallista voimaa. Valtioiden oikeus itsepuolustukseen jätti sotilaallisen voiman edelleen kansalliseen käyttöön. Valtiot eivät osoittaneet halua aseidenriisuntaan. YK:n turvallisuusneuvosto ei kylmän sodan alettua muutenkaan kyennyt siihen yhteistoimintaan, mitä olisi tarvittu. Toiveet kansallisten armeijoiden muuttamisesta YK:n poliisivoimaksi säilyivät silti elinvoimaisina 1980-luvun Palmen komission raporttiin asti. YK-armeijan epärealistisuus on kuitenkin ajan myötä muodostunut vallitsevaksi totuudeksi.* ñ

YK ei ole asettanut tehtäväkseen YK-armeijan luomista, eikä se omaa armeijaa välttämättä tarvitsekaan. Se voi koota tarvitsemansa joukot projektikohtaisesti puolueettomista jäsenmaiden joukoista.

Harle; ñ *YK oli varsin pitkälle amerikkalaisten (ja heitä tukeneiden brittien) luomus. Sodan voittanut Yhdysvallat valitsi viisaan politiikan ja asetti itselleen toiminnallisia rajoituksia, sellaisia joihin sodan voittajat eivät ole yleensä ryhtyneet. Presidentti George W. Bush irrotti Yhdysvallat näistä rajoitteista aloittaessaan sodan Irakia vastaan vuonna 2003. Irtautuminen epäonnistui: Yhdysvallat tarvitsee YK:ta Irakin-sodan jälkihoitoon ja sen kunnialliseen lopettamiseen.* **é** *Natoa ei tarjota YK:n syrjäyttäjäksi vaan sen täydentäjäksi. YK:n rauhanturva- ja kriisinhallintatoiminta on edelleen aktiivista.* ñ

RK: Tässä Harle puhuu kuin YK olisi ñUSA:n omaisuuttaò ja tarjoaa NATOa nimenomaan sen syrjäyttäjäksi. YK on Kansainliiton perillinen kansainvälisen yhteisön poliittisena organisaationa, ja sen perustamista valmisteltiin sopimuksilla Liittoutuneiden kesken jo II maailmansodan kestäessä USA:n, NL:n, Kiinan, Britannian, Ranskan jne. taholta. KL:n lait, joita YK ei muuttanut, siirtyivät YK-lakiin.

Harle jatkaa: ñ ***Naton lupaus YK:ta toimivammasta turvallisuusjärjestelmästä ei ole ihan tuulesta temmattu.ò***

ñ *On kuitenkin kokonaan eri asia, ollaanko kehityksessä todella näin pitkällä. Naton kehittyminen YK:n sotilaalliseksi elementiksi on vielä valitettavan kaukainen haave.* ñ

ñ *YK:n oma kehitys kaatui suurvaltojen itsekkäisiin etuihin ja kylmään sotaan.* ñ

ñ *Myös Nato nojaa liiaksi yhden supervallan, Yhdysvaltojen, ja sitä tukevien valtioiden etujen varaan.*ñ

RK: YK EI TARVITSE NATOA ñomaksi sotilaalliseksi elementikseenò (ñsotilaalliseksi isäntärengiksiò...) eikä mihinkään muuhunkaan tarkoitukseen.

NATO ei tuo mitään ñturvallisuuslisäarvoaò siihen, että sen jäsenmaat toimivat YK:n johdolla. YK:n ñoma kehitys ei ole kaatunutò, kuten Harle luulee, vaan jatkuu... ñUhattunaò onkin (kuvitteellinen) ñUSA:n voimamonopoli:

Edelleen Harle: ñ*Tällä hetkellä eletään vielä itsekkäiden kansallisten etujen reaalimaailmassa. Yhdysvaltojen ylivoima taistelukentällä on kiistaton, mutta sekä Irakin että myös Afganistanin tapaukset osoittavat, että sodan voittaminen ja päättäminen on edelleen vaikeaa. Kriisinhallinta näyttää johtavan ikuisen rauhan sijasta ikuiseen sotaan.* ***Jos sotilaallinen voima moninapaistuu*** *edelleen ja uudelleen, on mahdollista, että mukaan tulevat myös uudet poliittis-sotilaalliset eturistiriidat.* é *Maailmanpolitiikassa tulisi tapahtua voimakas muutos kansainvälisen yhteistyön ja kansainvälisen yhteisön normiston vahvistumisen suuntaan.*

é *Tai sitten Naton jäsenyyspohjan pitäisi muuttua yhtä kattavaksi kuin YK:n.* ñ

RK: Harle ei näe, että s**e on YK, joka kv. yhteisön POLIITTISENA organisaationa SÄÄTÄÄ mahdollisimman DEMOKRAATTISESTI kansainvälisen normiston. NATO sotilasliittona sellaista ei voisi tehdä, vaikka olisi kuinka laajapohjainen. Harle vaatii, että ñNATOn pitäisi tehdä YK:ssa sotilasvallankaappausò!**

Todellisuudessa pahimmat turvallisuusuhat ovat sellaisia, joiden kanssa NATOlla ei ole mitään tekemistä, mutta YK:n erityisjärjestöillä sitäkin enmmän, kuten esimerkiksi AIDSin, lintuinfluenssan, ilmastonmuutosten ja nälänhätien jne. uhat.

Se on NATO, joka on syrjäytymässä oleva turha järjestö.

Risto Koivula

Myös ay-liike on kriisissä

Amerikan yhdysvalloista alkanut rahoitus- ja liikatuotantokriisi on rantautunut Suomeen. Se näkyy päivittäin uutisista joissa kerrotaan uusista yritysten aloittamista YT-neuvotteluista. Eräiden arvioiden mukaan irtisanottuna tai lomautettuna on tällä hetkellä (12.12-08) 35.000-50.000 työläistä. Saman verran porukkaa on uusien YT-neuvottelujen piirissä.

Tuon kokoinen työttömien massa on sellainen, että se alkaa itse ruokkia itseään ja kasvaa kuin lumipallo. Saamme seuraavan vuoden aikana lukea lehdistämme yhä uusista YT- neuvotteluista ja konkursseista. Edellyttäen, etteivät lehdet mene itse konkurssiin. Työttömillä kun ei ole varaa kalliita lehtitilauksia maksella.

On suorastaan surkuhupaisaa miten talousoppineet vielä pari viikkoa sitten väittivät, ettei lama Suomeen tule ja että tämä on aivan eri tilanne kuin 90- luvun alussa, koska pankkien ja yritysten taseet ovat hyvässä kunnossa. Mitä niille kouluissa opetetaan? Jokainen asioita seuraava duunari tajusi ettei maa, jonka teollisuus ja kansantalous on vientiteollisuuden varassa, voi selvitä ilman ongelmia kun koko muu maailma on syöksykierteessä.

Suomen työväenliikkeen kriisi

Kapitalismin kriisi aiheuttaa väistämättä kriisin Suomen työväen- ja ay- liikkeelle. Tämä johtuu siitä, että sen johto on hyvinä aikoina viimeisen parin vuosikymmenen aikana, muuttanut sen työläisten oikeuksien puolesta taistelevasta liikkeestä toivovaksi, anelevaksi ja matelevaksi ñliikkeeksi.ò Enää ei esitetä jyrkkiä vaatimuksia. Hallitukselta toivotaan sitä, työnantajilta tätä.

Esitetään hurskaita toiveita yritysten yhteiskuntavastuusta, jota niillä ei lain perusteella ole. (Osakeyhtiölain 5 pykälä kuuluu näin: Osakeyhtiön tarkoituksena on tuottaa voittoa omistajille, ellei yhtiöjärjestyksessä toisin määrätä. Se siitä yhteiskuntavastuusta.) Työlainsäädäntöön on päässyt ñlipsahtamaanò useisiin kohtiin lupa poiketa työehtosopimuksella kyseisistä määräyksistä.

Ja poikettu on. Ja työehtosopimuksessa on uusi määräys - ja maininta: Ellei paikallisesti toisin sovita! Niiden paikallisten sopimisten kanssa ovat duunarit luottamusmiestensä kanssa olleet kusessa pitkän aikaa ñhyvinäkinò aikoina. Ei ole vaikea arvata mitä tapahtuu nyt, kun lama pukkaa päälle. Työnantajat vaativat, ja ay- liikkeen johto kehottaa paikallisesti laskemaan työvoiman hintaa kustannustehokkuuden parantamiseen ja kilpailukykyyn vedoten. Demari poliitikot nyökkäilevät hyväksyvästi vakavan näköisinä. Kilpailukykyä palkan alennukset eivät paranna, eivätkä estä konkursseja. Kapitalisti kuitenkin voittaa, koska Ay-liike menettää jäsenistön silmissä sen viimeisenkin uskottavuuden rippeensä joka sillä vielä on jäljellä.

Onko mitään tehtävissä

Paljonkin. Ensiksi, duunareiden on itse ryhdyttävä, ei toivomaan, vaan vaatimaan Ay- pampuilta etteivät he suostu kaikkeen mitä työnantajat keksivät esittää, ja vaadittava että yritykset todellakin kantavat yhteiskuntavastuunsa. Jos ne eivät tee sitä vapaaehtoisesti, niin työläiset kyllä kantavat vastuunsa. On vaadittava että yritykset eivät jaa osinkoja, vaan nekin varat käytetään palkkojen maksuun. On vaadittava työllistämishaluttomia työnantajia tilille! Hallitus on kaadettava ja vaalit järjestettävä ja pidettävä huoli siitä, että eduskuntaan ja hallitukseen valitaan sellaiset puolueet ja ihmiset, joilla on todellinen kyky ja halu pitää huolta perustoimeentulosta. Tällä hetkellä ei eduskunnassa sellaisia puolueita ole. On vaadittava ihmisiä kohdeltavan ihmisinä, ei tuotantovälineinä.

Nämä toimet näin aluksi. Aikaa ei ole hukattavaksi yhtään ja siitäkin on puolet mennyt. Mietitään jatkotoimia sitten vuodenvaihteen jälkeen.

Markku Nieminen

SAK:n johto on Ihalaisen aikana kuunnelut tarkemmin työnantajien ja hallituksen ääntä, mutta unohtanut omien jäsentensä kuuntelemisen.

Marxilainen maailmankuva ja kosmos (3)

Tässä artikkelisarjassa pyrimme marxilaisen filosofian ja nykytieteen keinoin lähestymään kysymystä: mikä on sivilisaation paikka maailmassa ja mikä merkitys tällä tiedolla on meidän yhteiskunnalliselle toiminnalle ja tavoitteille. Edellisillä kerroilla tarkastelimme maailman kehitystä ja viimeksi tarkastelimme materian biologista kehitystä. Nyt jatkamme tästä. Tarkastelemme materian yhteiskuntakehityksen asteelle johtavaa kehitystä ja sekä yhteiskunnan paikkaa maailmassa.

Materian biologisen evoluution dialektiikasta ja mekanismista

Materian biologinen evoluutio kulkee nykytiedon mukaan seuraavasti: Luonnossa eri eliölajien välillä sekä lajin yksilöiden välillä vallitsee kilpailu (olemassaolon taistelu) elintilasta, ravinnosta yms. Jokainen eliölaji kantaa kromosomeissaan suurta, mutta äärellistä määrää perintötekijöitä (geenejä, DNA:ta).

Lajin yksilöillä on jokaisella hieman toisestaan poikkeava perintötekijöiden yhdistelmä t. kombinaatio. Dialektisesti tässä on kyse määrästä. Ne yksilöt jotka lajin sisällä omaavat vallitsevaan tilanteeseen nähden suotuisimmat perintötekijöiden kombinaatiot, kykenevät tuottamaan eniten selviytymiskykyisiä jälkeläisiä ja selviävät **luonnon valinnassa** parhaiten. Näin nämä ominaisuudet muuttuvat lajin sisällä vallitseviksi ja laji saa uusia piirteitä, ominaisuuksia. Koska lajin perintötekijöiden määrä on äärellinen, niin lajin sisällä voi syntyä vain äärellinen määrä muuttuviin olosuhteisiin sopeutuvia yksilöitä. Ulkoisten olosuhteiden muuttuessa radikaalisti eliölaji ei kykene äärettömästi mukautumaan. Tämä merkitsee biologisen evoluution alueella ristiriidan kärjistymiseksi.

Tällöin tulee kuvaan mukaan ns. **geenimutaatio**. Se on perintötekijöissä tapahtuva sattumanvarainen muutos, jollaisia tapahtuu säännöllisesti. Kun laji on sopeutunut hyvin ympäristöönsä, mutaation kautta ei helposti synny kilpailukykyisiä perintötekijöitä. Mutta siinä vaiheessa kun olemassaolontaistelu esim: ravinnosta, elintilasta, sopeutumisesta muuttuviin olosuhteisiin kärjistyy, geenimutaation kautta voi syntyä uusia perintötekijöitä, jotka sopeutuvat olemassa olevia lajeja paremmin tilanteeseen.

Mutta näin syntyykin sitten aivan uusi eliölaji. Dialektisesti katsottuna tapahtuu laadullinen muutos. Juuri tästä syystä tapaamme toisilleen hyvinkin läheisiä lajeja esim. ahven, kuha ja kiiski sekä lajin sisäistä muuntelua. Mutta toisaalta näin biologinen evoluutio synnyttää toisistaan täysin erilaisia lajeja. Syntyvät esimerkiksi kasvissyöjät ja lihansyöjät.

Kaikki ns. ñekologiset lokerotò löytävät asukkinsa. Samasta syystä kehittyy biologisessa aikajärjestyksessä koko kasvi- ja eläinkunta esimerkkinä vaikkapa kalat, matelijat, linnut, sammakot, nisäkkäät. Saman periaatteen mukaisesti toimii ihmisten harjoittama kasvien ja eläinten jalostus.

Ekosysteemi, työ ja tajunta

Materian biologisen evoluution eri vaiheiden, määrän ja laadun lukuisten vaihtumisten kautta syntyy ympärillämme oleva kasvi- ja eläinkunta, koko ekosysteemi t. biosfääri Maapallomme ekosysteemiä voidaan pitää yhtenä kokonaisuutena, jossa kaikki osaset ovat kokonaisuuden kannalta välttämättömiä. Tämä seuraa siitä, että sen yhä mutkikkaammat rakenteet voivat syntyä vain entisten rakenteiden varaan.

Mutta jokaisella kehitysvaiheella äärellinen määränsä, jossa kehitys kohtaa syveneviä ristiriitoja. Ekosysteemin huipulla uusien eläinlajien syntyminen ei ollut enää mahdollista, koska vapaana ei ollut uusia ekologisia lokeroita. Ekosysteemin rakenne alkoi saavuttaa pakostakin äärellisen huippunsa, josta kehitys saattoi edetä vain laadullisen hyppäyksen kautta.

Tässä uudessa laadullisessa vaiheessa lajien joukosta erottui ryhmä, joka oli kehittänyt muista poiketen uuden toimeentulotavan. Näillä ns. **kädellisten** lajeilla eturaajojen liikkeet yhdistyivät silmien liikkeisiin. Nämä lajit etsivät eturaajojensa avulla ravintoa, hyönteisiä, hedelmiä yms. Ne esiintyivät sosiaalisena laumana. Näillä lajeilla syntyi uusi toimintatapa, **työ**, joka alkoi muuttua **valintaa** ohjaavaksi tekijäksi.

Tässä vaiheessa kaikki perinnölliset ominaisuudet, jotka vahvistivat näiden lajien ominaisuuksia vaikuttaa työn avulla ympäristöönsä, antoivat mahdollisuuden selvitä luonnon valinnassa parhaiten. Tällaisia ominaisuuksia olivat esim: käden rakenteen kehittyminen; pystykäynnin kehittyminen, joka vapautti kädet työhön; käden ja silmien yhteistyön tuloksena työkalujen valmistuksen ja käytön omaksuminen.

Tällainen toiminta edellyttää kuitenkin asioiden oppimista ja säilyttämistä muistissa. Niinpä asioille tuli kehittää ilmaisut, jotka jokainen lauman jäsen ymmärsi. Työhön soveltuvan anatomian kanssa samanaikaisesti tuli kehittyä aivojen rakenne ymmärtämään ja muistamaan puhekielen ilmaisut.

Kaikki tämä saattoi tapahtua vain ñlaumanò (yhteiskunnan) sisällä, koska ainoastaan yhteisössä puhekielen ilmaisut säilyivät muistissa ja rikastuivat määrällisesti. Tutkijat ovat selvittäneet ihmissuvun kehitystä hyvin tarkkaan. Nykyihmisen kehitys alkoi n. 3-4 miljoonaa vuotta sitten. Selkeästi voidaan nähdä, että tänä aikana eläneet ihmislajit muistuttavat aikaskaalassa yhä enemmän nyky-ihmistä em. ominaisuuksiensa osalta. Viimeiset ihmislajit: Gro Magnonin ihminen ja Neanderthalin ihminen elivät n. 100000-30000 vuotta sitten ja muistuttivat hyvin läheisesti nykyihmistä. Nykyihminen ilmaantui n. 50000 vuotta sitten ja eli todennäköisesti Neanderthalin ihmisen kanssa rinnakkain vuosituhansien ajan.

Materian yhteiskunnallinen liike

Alku-yhteiskunta muodosti sen ympäristön, jossa pystykäynti, työ, puhekieli, aivot yms. kehittyivät nyky-ihmisen tasolle. Mutta samalla tapahtui näiden synteesinä merkityksellinen asia. Aivojen rakenteen, työmenetelmien, puhekielen sanojen määrällinen kehitys yhdessä yhteisön määrällisen rakenteen kehityksen kanssa johtivat tajunnan syntymiseen. Ihmiselle kehittyi ajattelu, rationaalinen tajunta, jonka turvin ihminen kykeni käsittelemään ja suunnittelemaan asioita ennakkoon.

Tajunnan ja työn kehittyminen merkitsi suurta laadullista harppausta materian kehityksessä. Ihminen kykeni rakentamaan ympäristöään, mukautumaan ulkoisiin muutoksiin nopeammin, kuin biologinen evoluutio kykeni tuottamaan uusia lajeja. Ihminen kehittyi viimeisenä vaiheena ekosysteemissä yhteiskunnallisen ja biologisen evoluution vuorovaikutuksessa.

Ihmisen tajunnan syntyminen oli riippuvainen täysin yhteiskunnan kehityksestä, koska ainoastaan sosiaalinen yhteisö kykenee tallentamaan ja lisäämään työtapoja ja sille välttämättömiä ilmaisuja. Ihmisen jälkeen biologinen kehitys ei enää tuota uusia korkeampia lajeja. Dialektiikasta kuitenkin tiedämme, että kehitys on kaiken materian ominaisuus, eikä se voi pysähtyä.

Tässä tapahtuukin kehityksessä laadullinen harppaus. Totesimme jo, että yhteiskunta oli välttämätön ympäristö siinä biologisessa evoluutiossa, joka johti nyky-ihmiseen. Jo Marx totesi, että ihminen on yhteiskunnallinen eläin. Ihminen ei voi olla olemassa yhteiskunnan ulkopuolella. Biologinen evoluutio ihmisen kohdalla on päättynyt, mutta yhteiskunnallinen evoluutio jatkuu. Samoin kuin ñelämä on aminohappojen ja nukleonihappojen olemassaolotapaò on yhteiskunta ihmisen olemassaolotapa.

Engelsillä oli suuri oivallus se, että yhteiskunnallinen liikunta on materian liikunnan yksi laadullinen muoto. Yhteiskunnassa ihminen kehittyy tietojensa ja taitojensa osalta ja samalla kehittyy yhteiskunnan rakenne ja materian kehitys on näin noussut uudelle tasolle. Samoin kuin ihmisen tiedot kehittyvät dialektiikan lakien mukaan, kehittyy myös yhteiskunta dialektiikan lakien mukaan. Yhteiskuntakehitystä ja yhteiskunnallista liikettä tutkimme mm. kansantaloustieteen, historiatieteen ja historiallisen materialismin filosofian kautta. Näiden kautta voimme erottaa mm. yhteiskuntakehityksen eri vaiheet: alkuyhteisöllisen, orjanomistusyhteisöllisen, feodalistisen, kapitalistisen sekä kommunistisen (sosialistisen) yhteiskuntamuodon.

ñTarkoitus ei ole pelkästään selittää maailmaa vaan muuttaa sitäò

Tänään elämme ihmiskunnan kapitalismista sosialismiin siirtymisen vaihetta. Sosialismin kehitys koki meillä n. 20 vuotta sitten taantumavaiheen. Kansan äänen järjestöjen piirissä olemme tehneet johtopäätöksen, että nykyinen aika on kuitenkin luokkataistelussa työväenliikkeen uudelleen järjestäytymisen aikaa. Historian murrosvaiheille on ominaista, että muutoksille löydetään teoreettiset ja maailmankatsomukselliset perustelut. Näiden kautta syntyy se tieto- ja arvokäsitteistö, joka vakuuttaa ihmiset muutoksen välttämättömyydestä.

Työväenliikkeelle oli ominaista, että nämä maailmankatsomukselliset perustelut saivat tieteellisen sisällön. Näin tapahtui kun Marx ja Engels löysivät dialektisen ja historiallisen materialismin työväenluokan teoreettiseksi aseeksi. Samoin tapahtui, kun Lenin ennen Lokakuun vallankumousta täydensi marxilaisen filosofian vastaamaan aikansa tieteellisiä saavutuksia. Marxilaista filosofiaa ei ole kehitetty 30-40 vuoteen. Tiede on tänä aikana ajanut siitä ohi. Reaalisen sosialismin aikana ihmisen hyvinvointi ja kulutus nähtiin sosialististen ja kommunistisen yhteiskunnan keskeiseksi sisällöksi. Yhteiskuntakehitys nähtiin materian liikkeen laadullisena muotona, mutta siitä ei tehty kosmologisia johtopäätöksiä. Kommunistisen yhteiskuntamuodon rakennetta ja laadullista merkitystä ei tarkasteltu juuri lainkaan. Oikeastaan marxilaista filosofiaa kehitettiin siitä mihin Marx, Engels ja Lenin päätyivät hyvin paljon määrällisesti. Klassikkojen perintö tutkittiin tarkkaan. Mutta uusia ja ajalle välttämättömiä johtopäätöksiä, jotka olisivat edellyttäneet muutoksia luokkataistelutaktiikassa, niitä ei uskaltauduttu tekemään, vaan pitäydyttiin vanhoissa arvioissa.

Seuraavissa artikkeleissa käsittelemme näitä kysymyksiä ja arvioimme mitä johtopäätöksiä niistä on tehtävä yhteiskunnallisten tavoitteidemme ja toimintamme osalta.

Heikki Männikkö

Irlannin dioksiinipossut kapitalistisessa maataloudessa

Irlantilaisesta sianlihasta löydetty ympäristömyrkky, dioksiini, tuli julkisuuteen reilu viikko sitten. Löydöksen vuoksi jouduttiin vetämään markkinoilta valtavat määrät irlantilaista sianlihaa ja sianlihatuotteita. Kriisi oli taas osoitus teollismaisen maataloustuotannon haavoittuvuudesta kapitalistisessa yhteiskunnassa.

Viikko sitten julkisuuteen noussut Irlannin dioksiinikohu ei ollut ensimmäinen laatuaan. Kansan äänessäkin on raportoitu erilaisista ruokakriiseistä säännöllisesti, viimeksi tämän kaltainen ongelma dioksiinin kanssa lienee ollut Hollannissa vuosituhannen vaihteessa.

Dioksiinia jätepaistoöljyistä

Dioksiini (eli PCB) on ympäristömyrkky, jonka pääätyminen tuotantoketjuun lienee seuraavanlainen. Rehunvalmistuksessa on käytetty elintarviketeollisuudesta peräisin olevaa jätepaistoöljyä. Paistoöljyä, joka sisältää suolaa ruuanvalmistuksen jäljiltä, kuumennettaessa tapahtuu suolan takia kloorautuminen, jonka seurauksena muodostuu dioksiinia. Tämän vuoksi jätepaistoöljyt pitäisi hävittää eikä kierrättää takaisin tuotantoketjuun. Sioista mitatut dioksiinipitoisuudet olivat 80-200 kertaa yli turvallisen raja-arvon.

Käytännössä kriisi syntyy niin, että joku markkinamies keksii kierrättää jäteöljyt takaisin ruuantuotantoketjuun. Teollisuudelle jotka öljyjä käyttävät, hävittäminen maksaa, joten niistä pyritään pääsemään eroon mahdollisimman halvalla. Rehuntuotannon keskittymisen vuoksi kriisi laajenee käytännössä nopeasti. Myös suuret yksikkökoot ja pyrkimys mahdollisimman halvan rehun käyttöön edesauttavat asiaa. Irlannissa tämä kriisi koetteli 10 % siantuottajista, mutta tuotantomäärästä kriisi koski 80 %:a. Kyse oli siis tavattoman suurista tiloista.

Lasku jää veronmaksajien maksettavaksi

Kerrannaisvaikutukset olivat Irlannissa hyvin suuret. Lihatuotteita jouduttiin tuhoamaan suuria määriä, yli 100 000 sikaa jouduttiin teurastamaan ja hävittämään, monet maat asettivat irlantilaisen sianlihan tuontikieltoon, välittömästi jouduttiin lomauttamaan 1000 henkilöä lihateollisuudesta jne. Saastunutta rehua havaittiin myös nautatiloilla, mutta naudat eivät olleet vielä päätyneet elintarvikeketjuun, joten siltä osin kriisi ei päässyt pahentumaan. Kokonaiskustannukset noussevat 500 miljoonaan euroon. Viimekädessä suuri osa tästä jää veronmaksajien maksettavaksi, myös meidän suomalaisten, sillä EU osallistunee Irlannin tukemiseen tässä asiassa.

Kriisi osoittaa jälleen kerran kapitalistisen maatalouden haavoittuvuuden. Tuottavuuden parantamiseksi yksikkökokoja kasvatetaan, samoin pyritään käyttämään mahdollisimman halpoja rehuja. Viranomaiset ja valvonta eivät koskaan voi pysyä täysin perillä mitä käytännössä tapahtuu. Vastuun pitäisi olla koko tuotantoketjussa, mutta koska kaikki tuotantoketjun osat pyrkivät maksimoimaan lyhyet tähtäimen voitot, kriisit ovat tosiasia, joista ei koskaan tässä yhteiskuntajärjestelmässä päästä eroon. Ja laskun maksavat viime kädessä veronmaksajat.

Suuret tuotantoyksiköt eivät sovi kapitalistiseen maatalouteen

Suuret tuotantoyksiköt sopivat ainoastaan suunnitelmatalouteen, jossa koko elintarvikeketju toimii suunnitellusti, rehutehtaat ovat valtion omistuksessa ja toiminta on kaikin puolin avointa. Jos haluaisimme minimoida tämän tyyppiset kriisit porvarillisessa yhteiskunnassa, olisi pitäydyttävä perheviljelmissä, jolloin yksittäiset ongelmat eivät romahduta koko elintarviketuotantoketjua. EU-olosuhteissahan tällainen suuntaus ei tietenkään ole mahdollinen.

Juha Kieksi/KÄ

Tässä ei ole possuja vaan lehmiä. Dioksiini voi myrkyttää myös nautojen lihan. Parempi olisi tuottaa liha kotimaassa.

Puolueiden vallasta yhteisöjen valtaan

Matti Laitisen esitys osallistuvasta demokratiasta palauttaa mieleen Thomas Mooren Utopian. Kuitenkin nykyinen edustuksellinen demokratia on osoittanut toimimattomuutensa. Se on silkkaa rahan valtaa. Toisaalta osallistuvaa demokratiaa jo kehitellään latinalaisen-amerikan maissa.

Äänestämättä jättäneiden kansalaisten suuri määrä Suomen kunta- ja eduskuntavaaleissa on vakava viesti edustuksellisen demokratian toimimattomuudesta ja ihmisten vieraantumisesta politiikasta. Edustuksellisen demokratian avulla on hyvin vaikea muuttaa suomalaista yhteiskunnallista todellisuutta, koska siihen ei sisälly taloudellista demokratiaa.

Se on luonteeltaan taantumuksellista ja muodollista, koska kansanedustajilla ja kunnanvaltuutetuilla on itse asiassa hyvin vähän valtaa päättää enää yhtään mistään mitään. Heille on paremminkin sälytetty vain vastuuta tehtyjen päätöksien seurauksista ja niiden oikeutuksen selittämisestä. EU:n kanssa tehdyn valtiosopimuksen myötä eduskunnan päätäntävaltaa on lisäksi karannut Brysseliin. Virkamiehet ja hallitus ovat syrjäyttäneet eduskunnan, jonka pitäisi edustaa päätöksenteossa Suomessa kansaa.

Tosiasiassa mikään ei muutu Suomessa niin kauan, kuin nukkuvien puolueen ja kolmen valtionhoitajapuolueen yhteinen äänimäärä muodostaa ehdottoman enemmistön kaikissa vaaleissa.

Miksi ihmiset eivät äänestä?

Yhteiskunnan demokraattisuus ilmenee siitä, että kuinka paljon valtaa ja vastuuta sen jäsenelle on annettu päättää omasta elämästään ja elinympäristöstään. Liian monen kansalaisen motivaatio äänestämiseen loppuu nimenomaan siihen turhauttavaan tosiasiaan, ettei hän voi päättää edustuksellisen demokratian vallitessa edes omasta elämästään. Kaikkialla, missä esiintyy valtaa, on puute demokratiasta. Vastuu on niin ehtymätön luonnonvara, että sitä riittää yllin kyllin jokaiselle. Miksi valtaa ei jaettaisi?

Vallankäyttö

Vallankäyttö on ihmisen tietoista valtaa hallita toista ihmistä, hänen tahattomien ja tahallisten tekojen valvomista ja tarpeen vaatiessa myös niiden tukahduttamista. Päämäärä ja keinot sanelevat tietoisen tahtotoiminnan arvolatauksen eli onko toimenpide oikein vai väärin. Suomessa vallankäyttö on järjestään kilpailuksi nimettyä yksisuuntaista vuorovaikutusta, jossa rikkaat alistavat ja köyhät alistuvat. Edustuksellinen demokratia palvelee tätä samaa asiaa.

Yksilöllisen vallan määrä on sidoksissa yhteiskunnalliseen luokka-asemaan, yksilön kykyihin ja taitoihin (sekä psyykkisiin että fyysisiin) sekä sukupuoleen, etniseen taustaan ja kuulumiseen johonkin marginaaliryhmään (vammaiset, vajaakuntoiset lapset ja vanhukset).

Vastuullinen yhteiskunta

Vastuu on ihmisen kiinnostusta ja etenkin halua vastata puheidensa ja tekojensa aiheuttamista seuraamuksista. Vastuullisuus liittyy suhtautumiseen toisiin ihmisiin, omaan itseensä, muihin elollisiin olentoihin, ympäristöön, työhön, esineisiin ja omaisuuteen. Rehellinen ja vastuunsa kantava ihminen seisoo puheidensa ja tekojensa takana.

Yhteiskunnan jäsenet on saatava tuntemaan ja kokemaan, että he kuuluvat yhteisöön, jossa heidän ihmisarvoaan ja yksilöllisyyttään kunnioitetaan. Heidän mielipiteitään ja ehdotuksiaan on kuunneltava, ja ne on huomioitava myös käytännön yhteiskuntaelämän toteutuksessa. Kaikkia on kohdeltava tasa-arvoisesti yhdessä sovittujen sääntöjen mukaisesti. Kenellekään ei pidä suoda mitään erikoisasemaa.

Edustuksellisen demokratian tilalle osallistuva demokratia

Vanhat valtiohoitajapuolueet ja niiden edustukselliseen demokratiaan perustuva poliittinen valta pitäisi korvata yhteisövaltaan perustuvalla osallistuvalla ja osallistumista kannustavalla demokratialla, joka soisi kansalaisille mahdollisuuden päättää kaikista oman elinympäristönsä asioista ï mukaan lukien taloudesta. Valta ja vastuu siirtyisivät tässä järjestelmässä puolueilta kansalaisten muodostamille yhteisöille.

Alueelliset kotitaloudet

Kaupunginosan eri asuinalueitten kotitalouksista muodostetaan 1 000ï 2 000 hengen yhteisöjä, jotka valitsevat vaaleilla keskuudestaan 10 edustajaa naapuruusyhteisöön. Vaalit järjestetään neljän vuoden välein. Sama henkilö voi olla naapuruusyhteisön jäsen vain yhden edustuskauden kerrallaan.

Naapuruusyhteisö

Naapuruusyhteisön 10 henkilöstä koostuva hallintoelin vastaa asuinalueensa hallinnoinnista, asukasdemokratiasta, kunnallistekniikasta ja palveluista. Sillä on lisäksi valta tehdä alueensa kehittämiseen liittyviä taloudellisia ratkaisuja. Naapuriyhteisön ehdottamien päätöksien hyväksyminen tapahtuu kansanäänestyksellä sähköisessä muodossa. Kukin naapuruusyhteisö valitsee keskuudestaan edustajan kaupunginosayhteisöön.

Kaupunginosayhteisö

Kaupunginosayhteisölle sälytetään valta ja vastuu koko kaupunginosaa koskevissa asioissa. Sen tehtäviin lukeutuvat alueen sosiaali- ja terveydenhuolto, koululaitos, rakentaminen ja kunnallistekniikka Kaupunginosayhteisön ehdottamien päätöksien hyväksyminen tapahtuu kansanäänestyksellä sähköisessä muodossa. Kukin kaupunginosayhteisö valitsee keskuudestaan edustajan kuntayhteisöön.

Kuntayhteisö

Kukin kaupunginosayhteisö valitsee keskuudestaan oman edustajansa kunnan yhteisöön. Kuntayhteisö muodostaa keskuudestaan hallituksen. Kuntayhteisö vastaa koko yhteisödemokratiajärjestelmän rahoituksesta, tulojen hankkimisesta valtiolta ja eri yhteisöjen välisestä yhteistyöstä

Kaikilla eri yhteisötasoilla on käytettävissään eri alojen asiantuntijoita, joilla ei ole kuitenkaan päätäntävaltaa yhteisöjen päättävissä elimissä.

Osallistuva demokratia rahoitetaan progressiivisella kunnallisverolla, pääomaverotuksella ja valtion rahoituksella.

Matti Laitinen

EU-demokratiaa

Irlanti äänesti 12.6.08 EU militarisointia ja markkinatalouden ylivaltaa vastaan: Irlantilaiset hylkäsivät EU perustuslain eli ñperussopimuksenò. Kansan Äänen viime numerossa totesimme: ñOn mahdollista, että EU kikkailee Lissabonin sopimuksen voimaan; kiertää äänestystuloksen tavalla tai toisella. EU paljastaa taas luonteensa.ò

Brysselissä 11.-12.12. pidetyssä EU-huippukokouksessa päätettiin mitätöidä Irlannin kansanäänestyksen tuloksen ja Irlanti ilmoitti järjestävänsä 2009 uuden kansanäänestyksen. Irlannille annettiin ômyönnytysô jokaisella EU-maalla on jatkossakin oma komissaari! Suomessakin joku on pitänyt komissaarin säilymistä hyvänä asiana. Itse en ymmärrä, mitä iloa meillä on erkkiliikasista ja ollirehneistä tähän asti ollut.

Ihanaa liittovaltion ajajien kannalta oli, että perustuslain jo ratifioineiden maiden ei tarvitse korvaansa lotkauttaa, koska lakitekstiin oli kirjoitettu, että lain sisältöä voi vapaasti muuttaa ilman parlamenttikäsittelyjä!

Tshekki aloittaa EU-isäntänä

EU-puheenjohtajuus siirtyy parin viikon kuluttua Tshekin harteille. EU kapteeniksi siirtyy EU-skeptikko presidentti **Václav Klaus**. Klaus ei ole luvannut allekirjoittaa Lissabonin sopimusta ainakaan ennen samanmielistä Irlantia. Viimeistään sen voimaantultua EU:sta tulee hänen mukaansa kansallista suvereniteettia olennaisesti heikentävä liittovaltiokurjimus, jolla on kaikki valtiolliset tunnusmerkit maantieteellisestä alueesta omaan väestöön, kansallishymniin, perustuslakiin ja autojen rekisterikilpiin.

Tshekin virallinen ñEurooppa ilman rajojaò -motto sopii heikosti itsemääräämisoikeuttaan korostavalle maalle.

EU aikoo hyväksyä Lissabonin sopimuksensa vaikka väkisin. Kansan ääntä ei aiota kuunnella. EU:n vastustajilla siis riittää marssittavaa jatkossakin.

Lissabonin sopimuksen ratifiointi on Tshekin osalta yhä jäissä. Aloittaessaan puheenjohtajakautensa Tshekki onkin ainoa valtio, joka ei ole äänestänyt Lissabonin sopimuksen hyväksymisestä ja siinä mielessä maan presidentti on paljon vartijana, että hänen puumerkkinsä todella tarvitaan siihen.

Kaikki on vinksin vonksin tai ainakin heikun keikun.

Juhani Tanski

STP asettaa täyden listan EU:n parlamenttivaaliin

Hallituksensa joulukuun kokouksessa STP teki päätöksen osallistua EU:n parlamentin vaaliin. STP tulee alkukeväällä EU-vaaleihin liittyen järjestämään seminaarin ja käymään asiaan liittyen selventävää keskustelua mm. Kansan äänen palstoilla. STP:n hallitus päätti kysyä tässä vaiheessa puolueen ehdokkaiksi ensi kesän EU:n parlamenttivaaliin mm. seuraavia tovereita: Antti Siikaaho, Tampere; Kalevi Wahrman, Porvoo; Pekka Tiainen, Helsinki ja Esko Koivisto, Tuusula. Myös monien muiden ehdokaskandidaattien kanssa on asiasta keskusteltu.

STP tulee asettamaan täyden ehdokaslistan siten, että kaikista vaalipiireistä on vähintään yksi ehdokas. STP torjuu ajatuksen EU-vaalien boikotista. Edellisen vuoden 2004 parlamenttivaalin alla boikottiasiaa käsittelimme laajasti. Niitä, jotka haluavat tutustua tarkemmin asiaan, kehotamme katsomaan mm. artikkelia ñVastine Jönssonilleò EU:n vastaisen Kansanrintaman kotisivuilta http://www.euvkr.com/erityis.html.

Sovittamaton ristiriita ï kenen joukossa seisot

Maailma on vajoamassa taantumaan, talouspulaan. Tuotannon kasvu hidastuu ja kuten voi pelätä, sen määrä jopa pienentyy. Kun samaan aikaan tuottavuuden kasvu jatkuu, työttömyys lisääntyy enemmän kuin tuotannon kasvu hidastuu tai supistuu. Tuotantoon tarvitaan entistä vähemmän työtä, työtunteja. Työttömyys lisääntyy ja tulot supistuvat.

Suomen asema on tässä tuotannon ja pääoman globaalissa maailmassa todella huonossa asemassa. Paljon huonommassa kuin virallisesti halutaan myöntää. Vaikka finanssikriisi ei vaikuttaisi meihin samalla tavalla kuin muualla maailmassa, niin omavaraisuuden romahtaminen vaikuttaa sitäkin kovemmin.

Kaudella 1990ï2007 EU:n ennakkoehtojen vaatima vapaakauppa aiheutti tuotannon rakennemuutoksen, jonka seurauksena tuotanto kasvoi tänä aikana 57,3 prosenttia. Sen sijaan pääomavaltainen tuotanto vientiin kasvoi 269,0 ja tuonti 154,2 prosenttia. Tuloksena oli, että työvoimavaltaisen tuotannon kotimaantuotannon osuus, omavaraisuus romahti 53 prosentista viimevuoden 8,3 prosenttiin. Aiemmin vienti ja tuonti ovat tasapainoilleet 23ï24 prosentin molemmin puolin. Niinpä kun vienti taantui, hillittiin myös tuontia ja korvattiin se omalla tuotannolla. Se tasapainotti taloutta. Enää se ei ole mahdollista.

Jokaisen, itse aiheutetun tai muuten syntyneen, talouspulan jälkeen alkanut ja alkava uusi kasvu merkitsee aina alkua entistä alemmalta tasolta. Vuonna 1990 tehtiin 4 287,1 mutta viimevuonna 4 262,2 miljoonaa työtuntia, siis edelleen vähemmän kuin ennen lamaa, määrätietoisesti tehtyä talouden rakennemuutosta. Näin on virallisten tuntien mukaan. Todellisuus on synkempi, sillä vuoden 1998 työvoimatutkimuksella työtunteihin ujutettiin tekemättömiä, haamutunteja 245,6 miljoonaa tuntia. Siksi tänään ollaan todella kaukana ñlamaaò edeltäneestä työn määrästä. Samaan aikaan työvoiman määrä on kasvanut 125 000 hengellä.

Tähän asti on suurella hartaudella lähestulkoon paatoksella selitetty kuinka työttömyys laskee. Väitetään, että työttömyysaste painuu kuluvana vuonna alle kuuden prosentin. Viimevuonna virallisen tiedon mukaan työtunteja puuttui 9,8 prosenttia käytettävissä olleista tunneista, mutta todellisten, siis haamutunneista puhdistettujen tuntien mukaan työn puute oli lähes miljardi työtuntia, 19,4 prosenttia käytettävissä olevista tunneista.

Todellisten työtuntien mukaan 1 452 700 henkeä (51,3 % työvoimasta) teki erilaisia pätkätöitä, joista kertyi vuoden aikana 6,4 täyttä säännöllisen työajan työkuukautta. Heiltä haaskaantui 5,6 kuukautta palkattomaan vapaaseen, työttömyyteen. Tämä joukko on jatkuvassa työn ja työttömyyden kierteessä. Sen keskipalkka vuoden jokaiselle kuukaudelle oli tasan 900 euroa. Meille on syntynyt pätkätyön sukupolvi!

Viime vuonna sai palkkaa 2 807 880 henkeä. Työsuhteiden perusteella näyttää kiistattomalta, että alle 35 000 euroa vuodessa tienanneet kuuluvat työväenluokkaan. Heitä oli 2 067 639 henkeä (73,6 % palkansaajista). Heillä keskipalkka oli 1 366 euroa kuukaudessa. Lisäksi 352 871 henkeä (12,6 %) sai palkkana 35 055 euroa, keskimäärin 2 921 euroa kuukaudessa. Yrittäjiä oli 292 700 henkeä (10,4 %). Heidän palkkatulonsa oli keskimäärin 49 101 euroa, 4092 euroa kuukaudessa. Suurkapitalisteja oli 94 616 henkeä (3,4 %). Heidän vuosipalkkansa oli 83 882 euroa, 6990 euroa kuukaudessa.

Näillä perusteilla näyttää siltä, että työväenluokkaan kuuluisi palkansaajista 86,2 prosenttia. Osa heistä lienee sivistyneistöä joten työvoimansa myyjinä heitä voi pitää työväenluokan ñeliittinäò. Joka tapauksessa he ovat myyneet työvoimaansa kapitalisteille joko suoraan tai epäsuorasti.

Mitä tulee yrittäjiin ja muihin 13,8 prosenttiin, heitä voisi pitää kapitalisteina. Tosin pienyrittäjistä noin kaksi kolmasosaa (6,8 % palkkaa saaneista) oli tavallisten työläisten kaltaisia pienyrittäjiä, joiden keskimääräinen kuukausipalkka oli vain 2 278 euroa. Tämä joukko on taloudellisen asemansa ja vastuidensa vuoksi työläisiä tukalammassa asemassa. Konkurssit vaanivat heitä joka päivä. Sen sijaan yrittäjien kolmasosa (3,6 %) oli ihan oikeita kapitalisteja, joiden keskipalkka oli 7 461 euroa, jonka lisäksi heillä oli merkittävät pääomatulot. Todella oikeat kapitalistit (3,4 %) saivat palkkaa keskimäärin em. 6 990 euroa ja sen lisäksi pääomatuloja 5 407 euroa. Tosin heilläkään ei mene onnen lahjat tasan, sillä pieni kapitalistien ydinporukka (0,2 %) sai palkkaa keskimäärin 18 040 ja pääomatuloa 48 745 eli yhteensä huikeat 66 785 euroa kuukaudessa.

Viimeisten vuosikymmenten aikana työläisten luokkakäsitys, luokkatietoisuus ja luokkataistelu ovat rämetetty. Työväenliikkeessä yleensä ja kommunistisessa liikkeessä erityisesti työväenluokasta ei vallitse kovinkaan suurta yksimielisyyttä. Vaikuttaa siltä, että työväenluokan ajatellaan pienenevän, vaikka käy päinvastoin. Itse asiassa erilaiset näkemykset työväenluokasta ja luokkataistelusta ovat johtaneet työväenliikkeen, tahtoen tai tahtomatta, kapitalistisen luokkayhteiskunnan kieltämiseen. Sen seurauksena työväenluokka on kurjistunut ennätysmäisen nopeassa tahdissa.

Edellä olevien tietojen perusteella nähdään, että työväenluokassa on yksiselitteisesti, vähintään 74 prosenttia palkansaajista, mutta samansuuntaisten etujen vuoksi jopa 86 prosenttia. Työläisten kannalta sillä, onko työväenluokan koko 60 tai 80 prosenttia, ei sellaisenaan ole merkitystä. Se lienee selvää, että kukaan ei ole enää turvassa. Siksi on oleellista, että ihmiset tunnistavat ja tunnustavat luokka-asemansa, toimivat etujensa puolesta luokkatietoisina, yhdessä.

Luokkataistelua käydään joka päivä, vaikka nyt yksipuolisesti. Työläisten kustannuksella kapitalisti kasvattavat voittojaan yhä nopeammin ja nopeammin. Samalla yhteiskunnallisesti vaikuttavat pääomat keskitetään yhä harvempien käsiin. Tätä kehitystä taantumat tai lamat vain kiihdyttävät.

Maailma on vajoamassa toisen maailmansodan jälkeen syvimpään lamaan. Sen kourissa työväenliike on täysin avuton. Siltä puuttuu yhtenäinen luokkavoima. Siitä johtuu, että laman todella kovan hinnan työläiset joutuvat maksamaan viimeistä senttiä myöden. Kuten edellä nähtiin, niin jokainen lamasta toipuminen alkaa entistä alemmalta tasolta ja kurjuus lisääntyy, mutta kapitalistien pienenevä joukko rikastuu rikastumistaan.

Laman jälkeen mahdollisen uuden kasvun kaudella työläiset eivät kykene mittaamaan menetyksiään takaisin ja koko väestön elämä kurjistuu kurjistumistaan. Vain työläisten luokkatietoisuuden lisääntyminen kasvattaa luokkavoimaa. Vain kasvava luokkavoima luo mahdollisuudet laman menetysten ulosmittaamiseen. Kansakunnan tulevaisuus vaatii, että työläiset ymmärtävä luokka-asemansa ja sen, että kapitalistien ja työläisten edut ovat sovittamattomassa ristiriidassa keskenään.

Kai Kontturi

Touhulan tarinoita

Suomen eduskunta on tällä haavaa aika omituinen: sen sisällä ei ole yhtään puoluetta, joka olisi oppositiossa noudatettavaa uusliberalistista politiikkaa vastaan. Torstaisia eduskunnan kyselytunteja ja silloin tällöin järjestettyjä välikysymyskeskusteluja kuunnellessa herää ajatus, että olisiko kiintoisampaa, jos katsojat voisivat äänestää tuosta talosta joka viikko jonkun ulos niin kuin telkkarin BB-talosta, Idols- ja Huippumalliohjelmista.

* * *

ñ**Vihreiden puheenjohtaja Tarja Cronberg** vaati hiljan eräässä seminaarissa työelämään monimuotoisuutta... yritysten tulisi puolivuosittain tarkistaa, että sen palkkalistoilta löytyy eri sukupuolia, eri ikäryhmiä, kieliä, perhetaustoja, etnisiä ryhmiä, sukupuolista suuntautumista, vammaisuutta, vakaumusta ja uskontojaò (Satakunnan Kansa 14.9.). Lausunto on vastoin maamme lakeja ja yleistä oikeuskäsitystä. Kysynkin, onko sen esittäjä vastuullinen teoistaan ja olisiko syytä tarkistaa ministerien terveydentila esimerkiksi kerran vuodessa.

* * *

Sdp:n puheenjohtaja Jutta Urpilainen kutsuu puolueen historian kehnoimpiin kuuluvaa vaalitulosta ñtorjuntavoitoksiò. **Erkki Tuomioja** kuvaa Urpilaisen vaalistrategiaa ñunelmahötöksiò. En käsitä, miten roima paikkojen menetys on voitto. Tarkoittaako Jutta, että demarien tappio oli voitto maan edistyksellisille voimille vai että puolueen hallituspolitiikka huomioiden tappion olisi pitänyt olla paljon suurempi? Jos ñainoa keskustapuolueò v. 2011 vaaleissa menettää loputkin kansanedustajapaikkansa olisiko se ***loistava torjuntavoitto***?

* * *

Vasemmistoliiton väelle taasen on kiusallista, että sen entinen johtaja **Suvi-Anne Siimes** käy lääketeollisuuden toimitusjohtajana USA:n suurlähettilään rinnalla kamppailua lääkkeiden halpoja kaksoisvalmisteita vastaan. Pikkulotta, Nato-fani, keisarinna on tehnyt täyden pesäeron entiseen puolueeseensa. Vasemmistoliiton vaalitunnus vuoden 1991 vaaleissa oli ôSydän on vasemmallaô. Siimeksellä sydän on oikealla, aivojen alapuolella ja peräpeilin yläpuolella ï lähellä rahakukkaroa.

* * *

Matti Vanhanen tapasi marraskuussa Moskovassa kollegansa **Vladimir Putinin,** joka yllätti ilmoittamalla heti kättelyssä, että Venäjän puutullien voimaantulo lykkääntyy ainakin ensi syksyyn, mahdollisesti vuoden 2010 alkuun. Putin perusteli päätöstä huolella suomalaisten työllisyydestä. Eduskunnassa usein esiintyvä taiteilija **Mikko Alatalo** (kesk) kirjoitti Aamulehdessä Vanhasen ja Putinin käymättä jääneestä puutullikeskustelusta: ñ**Matti Vanhanen** osoitti kekkosmaiset neuvottelutaitonsa Moskovassaé **Vladimir Putin** joutui taipumaan. Venäjä lykkäsi puutullien käyttöön ottoa ainakin vuodella.ò Eipä tullut Mikko valituksi Tampereen pormestariksi, mutta jospa johonkin muuhun virkaané ruskea kieli tuntuu laulajapojalla olevan!

* * *

Kokoomus kampanjoi viime vuonna naisvaltaisten alojen palkankorotusten ja lapsiperheiden hyvinvoinnin puolesta. Luvattu lapsilisien sitominen indeksiin ei ole budjetissa. Indeksit aiheuttavat inflaatiota. Sen sijaan hallitus aikoo sitoa päivähoitomaksut indeksiin, jota ei edes luvattu! Vaalilupausten uskottavuuden inflaatio ei kokoomuksen mielestä ole vaarallista.

* * *

Kokoomus on arvopuolue, joka edustaa kaikkia mahdollisia arvoja. Se on olevinaan yhtä aikaa konservatiivinen, liberaalinen, kansallinen ja kansainvälinen puolue, jopa työväenpuolue. Sen sanastoon kuuluvat myös sosiaalinen ja solidaarinenkin; ehkä jatkossa vielä sosialistinenkin ï ympäsihän Hitlerkin tuon sanan puolueensa nimeen lisukkeeksi.

* * *

Ministeri Jyrki Kataisen isän syntymäkodin pihalta Lapinlahdelta on löytynyt neljän ihmisen joukkohauta: neljä pääkalloa ja kasa ihmisen luita löytyi puolen metrin syvyydestä pihasaunan edustalta. Ilta-Sanomien mukaan ei ole varmuutta, onko sukutilan löydös punaisten joukkohauta. No, selvisi ainakin, mitä ne lapiot ja hakut luurangon tapaan aseteltuina ja Kataisen kuvaan liitettyinä tarkoittavat.

* * *

Kuntavaaleissa tapahtui isoja siirtymiä, koska suomalaiset ovat perin kyllästyneet uusliberalistiseen peruspalveluiden yksityistämisiin, alasajoon sekä rahojen siirtoon tarpeettomiin investointeihin ja sapelinkalisteluun.

Perussuomalaisten Helsingin vaaliohjelmassa todetaan: ôHelsingin on karsittava omaa palvelutarjontaa ja siirrettävä sitä kasvavassa määrin yksityisen yrittäjyyden ja kolmannen sektorin hoidettavaksiô.

Valtuutettu Olli Sademies perustelee Helsingin perussuomalaisten aloitetta ampumaradan saamiseksi Helsinkiin: ôTässä on pääkaupunkiseudulla mahdollisuus tehdä EU:n mallirata, jossa kaikki ympäristötekijät on otettu huomioon ja hakea siihen vaikka EU-tukirahaa mallioppilaana kunnostautuen.ô

Perussuomalaisten puheenjohtaja, eduskunnan turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selontekoa valmistelevan seurantaryhmän jäsen **Timo Soini** on valmis viemään Suomen Naton jäseneksi (www.uusisuomi.fi/kotimaa/20353-soini-onkin-nato-mies): -Sotilaalliset turvatakuut voi saada vain Natossa. ..

Puolueella on eri kanta. Uskoiko kukaan? (*latojan huom.*).

Vantaan perussuomalaisten mainoksessa luvataan seitsemän hyvää ja kahdeksan kaunista; lopuksi todetaan, että veroihin ei kosketa.

Näin vaalivoittajat.

* * *

Obama voitti McCainin USA:n presidentinvaaleissa. Republikaanit käyttivät vain 150 000 $ **Sarah Palinin** vaatekaapin täydentämiseen. Heidän kampanjansa parhaiten palkattu henkilö oli Palinia ehostava meikkitaiteilija Amy Strozzi, jolle maksettiin lokakuun alkupuoliskon aikana palkkioita kuitenkin vain 22 800 $. Pakkelia ja rimpsuja olisi tarvittu enemmän. Nuukailu näissä - vaikkakin ulkoisissa - asioissa voi olla kohtalokasta vaalin tuloksen kannalta.

* * *

Linnan juhlien naispoliitikkojen pukuloisto todistaa, että salailevasta politiikan teosta on siirrytty paljastavaan.

Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Tv. Touhula

Mieletön, mieletön Sala-komitea

Matti Vanhasen hallitus hallitus nimesi 14.6.07 sosiaaliturvauudistusta kehittämään ns. Sata-komitean. Komitean tavoitteet määriteltiin. ñHallitusohjelman mukaisesti sotu-uudistuksen tavoitteena on työn kannustavuuden parantaminen, köyhyyden vähentäminen sekä riittävän perusturvan tason turvaaminen kaikissa elämäntilanteissa.ò

Yleiseksi periaatteeksi todettiin järjestelmän ñyksinkertaistaminen ja selkeyttäminenò arvioimalla verotuksen, perusturvan ja työttömyysturvan kokonaisuutta yhteistyössä työmarkkinajärjestöjen kanssa. Tehtävänannossa todetaan, ettei uudistus saa lisätä sosiaaliturvan kustannuksia.

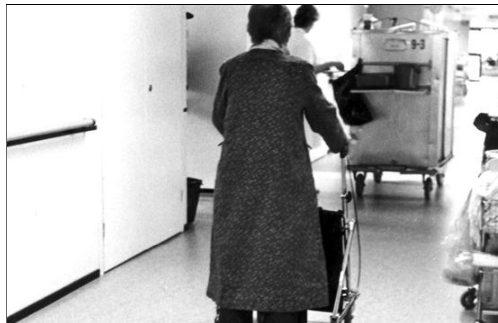
Uudistus koskettaa jossakin elämän vaiheessa jokaista suomalaista iästä, sukupuolesta, koulutuksesta tai työmarkkina-asemasta riippumatta.

Vanhasen hallitus luo aivan uutta poliittista kulttuuria. Ennen asioita valmisteltiin asiantuntijaryhmissä ja parlamentaarisissa komiteoissa. Asiantuntijaelin Satakopla ei ole, se on pullollaan **Ilkka Oksalan** (kok) ja **Terttu Savolaisen** (kesk) kaltaisia valtiosihteereitä. Parlamentaarinen se ei ole, koska hallituspuolueet ohjaavat sitä. Eduskuntakauden tärkeimmässä komiteassa mutta siinä ei ole yhtään hallituksen politiikkaa tukevan ôoppositionô edustajaa: vasuria, demaria, perussuomalaista tai kristillistä. Luulen, että demarien johto on hyväksynyt omituisen menettelyn: heidän on helpompi kannattaa komitean esityksiä seuraavien vaalien jälkeen, kun heidän ei ole tarvinnut vastustaa niitä komiteavaiheessa.

Sata-komitean puheenjohtaja on eläköitynyt sosiaali- ja terveysministeriön kansliapäällikkö **Markku Lehto** (kesk). Komitean toimikausi päättyy 2009 lopussa.

Salakomitea

Tiedotuslinjakin on Vanhasen hallituslinjan mukainen - keskeneräisistä asioista ei saa puhua (ja on turha puhua jo päätetyistä asioista). Komitea on työskennellyt

Sata-komitea yrittää "parantaa" ihmisen perusturvaa niin, ettei siihen satsata yhtään lisää rahaa. Pääomien voittojahan siinä on tarkoitus turvata.

määrätietoisesti julkisuuden valokeilan ulottumattomissa. Salamyhkäinen valmistelu on suututtanut yliopistoväkeä ja kansalaisjärjestöjä. Alan johtavat professorit ovat nousseet vaatimaan avointa ja laajapohjoista keskustelua. Turun yliopiston sosiaalipolitiikan professori **Veli-Matti Ritakallio** ihmettelee, miksei asiantuntemusta käytetä hyödyksi. Uudistuksen valmistelijoista löytyy vain yksi yliopistoa edustava henkilö, sosiaalipolitiikan professori **Asko Suikkanen** Lapin yliopistosta. Lehto puolustautuu toteamalla, ettei ole mitään järkeä keskustella yksittäisistä asioista ennen kuin suuret linjat ovat selvillä. ñNiitä ei vielä oleò. Oma kokemukseni projekteista puhuu sen puolesta, että nimenomaan alkuvaiheessa asiantuntijoiden kuuleminen on tärkeää. Jos alkuvaiheessa mennään pöpelikköön, asioiden oikaiseminen on hidasta ja kallista.

Koristeeksi komiteaan on nimetty yksi tutkija ja muutama ay-liikkeen immeinen, joille ilmeisesti on teroitettu, että jos he saavat tietää, mitä komitean jäsenet puuhaavat, siitä ei saa kertoa julkisuuteen.

Hallituksen linja on: keskeneräisistä asioista ei tiedoteta (ja päätetyistä asioista kannata keskustella).Niinpä komitean päätöksistä ja ehdotuksista on tihkunut vähän tietoja, mikä on herättänyt arvostelua salailusta. Komitean työn salamyhkäisyyden takia se on saanut nimen ôSalakomiteaô. Kysytään, miksi komitea halua työstään keskusteltavan.

Komitea on kohta istunut puolitoista vuotta ilman näkyviä tuloksia. Kuntavaaleihin mennessä komitea oli istunut yli 16 kuukautta, mutta sieltä ei ollut kuulunut hiiskaustakaan. Muutama päivä kuntavaalien jälkeen salapomo Lehto vuodatti Hesariin ôpuheenjohtajan esityksenô. Sitä oli valmisteltu hallituspuolueiden edustajien kanssa ï ilmeisesti komitean jäseniltäkin salaa! Näyttää siltä, että Lehto on valmistellut asioita kepun ja kokoomuksen pamppujen kanssa komitean istuntojen ulkopuolella.

Sata-komitea työttömien rahapussilla

HS tietojen mukaan Sata-komitea on uudistamassa työttömyysturvan rakennetta kovalla kädellä. Työttömmyysaika jaettaisiin työnhakukausiin ja ns. aktivointikausiin. Työnhakukausien yhteenlaskettu pituus voisi olla vuosi, mikä tarkoittaisi ansiosidonnaisen työttömyysturvan keston puolittamista. Nyt ansioturvaa saa 500 arkipäivää eli kaksi vuotta. Lehdon esityksen mukaan työttömiä kannustettaisiin etsimään aktiivisesti myös työvoimakoulutusta. Aktiivitoimenpiteiden aikana maksettava tuki olisi parempi kuin työnhakutuki.

Esitys merkitsee työttömyysturvan heikennystä, jos aktivointitoimille ei anneta takuuta. Jos työttömälle vuoden ansiosidonnaisen kauden jälkeen voidaan osoittaa aktiivitoimia vain lyhyiksi jaksoiksi, hänen turvansa heikkenee. Syrjäseuduilla voi olla vaikea keksiä työllistämistoimia koko ajaksi. Lehto haluaa vähentää ansiosidonnaisen työttömyysturvan korvaustasot kahteen.. Lisäksi työelämästä poistumisen ikäraja nousisi 60 vuoteen. Edelleen suunnitelmissa on työttömyysturvan työssäoloehdon pidentäminen. Vaaditaan nykyistä pitempi työhistoria ennen kuin saa tukea.

Lipposen ajoista lähtien termi ôaktivointiô on ollut työttömien sosiaalisten ja aineellisten etujen kurjistamista. On yleisesti tiedossa, että työttömyyskorvausten polkeminen aiheuttaa sen, että työttömän hermoenergia kuluu ruoan, vaatteiden, asumisen jne. ongelmiin ja sosiaaliluukulla kerjuulla käynteihin.

OECD:n raportti ennakoi Sata-komitean esityksiä

OECD:n uunituoreessa 1.12. julkaistussa raportissa arvioidaan Sata-komitean työtä: ñTämän uudistuksen perimmäisenä tarkoituksena on käyttää paremmin hyväksi niiden henkilöiden työpotentiaali, jotka eivät ole tällä hetkellä työmarkkinoilla ja jotka ovat edunsaajia; uudistuksen yksityiskohdat eivät ole vielä tiedossa. Tämä pyrkimys johtanee muutoksiin työttömyysetuuksissa, ehkä maksujen pienentämiseen työttömyysjakson aikana, kuten monissa OECD-maissa on tullut tavaksi.ò Raportin mukaan päätavoite on ôtyön kannustavuuden parantaminenô.

2. tavoitetta (ô köyhyyden vähentämintäô) edistetään pikku parannusta pienimpiin kansaneläkkeisiin. Tuloksena on työttömien ôaktivointiôkepin ja porkkanan avulla sekä köyhimpien kansaneläkeläisten aseman vähäinen paraneminen.

Ay-liike vastustaa heikennyksiä

Lehdon hahmotelmassa perusturva ja ansiosidonnainen turva erottaisiin toisistaan. Näin perusturvaa voitaisiin korottaa ilman, että samalla ansioturva nousisi. Kun työttömyysturvaan ei ole tulossa lisää rahaa, perusturvan mahdollinen korottaminen otettaisiin pois heikentämällä ansioturvaa, Palkansaajajärjestöt ja työnantajien EK ovat tätä linjausta vastaan. Nykyisin voimassa oleva perusturvan ja ansioturvan yhteys on ollut voimassa vuodesta 1985 lähtien ja järjestöjen mukaan se on osoittautunut toimivaksi.

- Kaavailun mukaan valtio ei jatkossa rahoittaisi yhdenvertaisesti kaikkien työttömien päivärahaa, kuten nyt on laita. Valtion velvollisuus on rahoituksessa kohdella yhdenvertaisesti kaikkia työttömiä riippumatta siitä, ovatko nämä vakuuttaneet itsensä työttömyyskassoissa tai eivät.

Kepu ja ay-liike törmäyskurssilla

Työttömyysturvaa ei tule heikentää Lehdon esitysten mukaisesti. Mikäli komitean johto päättää pysyä tällä linjalla, se johtaa ay-liikkeen ja hallituksen väliseen konfliktiin. Ammatilliset keskusjärjestöt ovat vakuutelleet, etteivät ne hyväksy työttömyysturvan heikentämistä ja hakevat parannuksia sosiaaliturvaan.

Komitean pitäisi antaa vuoden loppuun mennessä esityksensä uudistuksen päälinjoista: se on kuukauden riidellyt Lehdon esityksestä, mutta asiassa ei ole edistytty.

Konnien kukkaron vartija

Komitea haluaa syventää kuilua perusturvan varassa elävien ja muun väestön välillä sekä jatkaa harkinnanvaraista ja kontrolloivaa köyhyyspolitiikkaa. Komitea tähtää hyvinvointivaltion alasajon jatkamiseen seuraavien eduskuntavaalien jälkeen. Tuloeroja halutaan entisestään kasvattaa: rikkaiden ahneudella ei ole rajaa. Taistelua tätä mielettömyyttä vastaan perusturvan kehittämisen puolesta on käytävä jo nyt.

Juhani Tanski

Pekka Tiainen 6.12.2008 Punaisten muistomerkillä Helsingissä

102 vuotta sitten Laukon torpparihäädöt pantiin tuomioistuimen perusteella pakkotoimin täytäntöön tammikuussa 1907 keskellä talvea vain muutama kuukausi ennen Suomen ensimmäisiä eduskuntavaaleja. Huhti-toukokuussa häädettiin 76 perhettä väkivalloin asumuksistaan, jotka tehtiin asumiskelvottomiksi rikkomalla ikkunat, ovet ja uunit.

Talvihäädön jälkeen monet torpparit olivat itsepäisesti muuttaneet takaisin koteihinsa: nyt tämäkin estettiin. Jos sen ajan päättäjät olisivat tehneet välttämättömät yhteiskunnalliset uudistukset ja tsaari olisi ne hyväksynyt, kansalaissota 11 vuotta myöhemmin olisi vältetty. Kansalaissodan jälkeisillä torppareilla vuokramiesten oikeudet turvattiin ja torppareille tuli oikeus lunastaa torppiensa maat.

Jäljet näkyvät edelleen nykyisessä maanvuokralaissa, jonka mukaan vuokranantajan on korvattava vuokralaiselle tämän tekemät parannukset. Miina Äkkijyrkän kohdalla näitä lain kohtia ei ole sovellettu, vaikka hän on uhrannut tähän omaisuutensa ja työnsä tulokset. Vuokranantaja käyttää tässä asiassa tsaarin valtaa Laukon ajan kartanon omistajien valtaa. Historia on meille opettanut, että tekemällä tarpeelliset yhteiskunnalliset uudistukset, yhteiskunnan sisäisten ristiriitojen kärjistyminen kansan ryhmiä jakavaksi vastakkaisuudeksi voidaan välttää ja viedä kehitystä myönteisellä tavalla eteenpäin. Laukko 102 vuotta sitten ja Uutelan Skatan tila tänään: emme voi palata asioiden hoitoon 100 vuoden takaisin keinoin vaan meidän on katsottava eteenpäin, tulevaisuuteen. tekemällä asiat viisaammin ja paremmin.

Pekka Tiainen puhumassa Kansallisella Punaisten muistomerkillä viime Vappuna.

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Uudenvuoden tervehdykset 2008

Kommunistien Liitto ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
Suomen Työväenpuolue rp
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsingin Betoniraudoittajat, RL:n os. 280
Oskari Lahtinen
Reino Lahtinen
Keijo Savolainen
Esko Auervuolle
Jouko Pääkkö
Osmo Kuusisto
Kimmo Tiikkainen

Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Reijo Katajaranta
Heikki Männikkö
Juho Haavisto
Seppo Harjunpää
Esko Koivisto

Helsinki
Rauno Soukka
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Jesse Kukkonen
Juhani Jussinpoika
Kaarlo Kettula ja vaimo
Oiva Lavonen
Raili Naskali
Martti Salomaa
Eino Nummiranta
Antero Nummiranta
Tauno Pirttilä
Mämmiveikko
Heikki Sipilä
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Harri Jalo
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
M. L
Heli Hartikainen
Eino Lindros
Eila Pulkkinen
Larmo Lehtola
Salaneuvos
Ville Rahikainen
Pekka Tiainen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Hannele Salava
Liisa Paakkolanvaara
Rosa-Maria Keskivaara
Pipsa Valo
Juhani Valo
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Mark Rumbin
Matti Orava
Timo Jokinen
Kaija Jokinen
Santeri Jokinen
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Janne Rahikainen

Espoo
Teuvo Vikman
Hannu Kautto

Espoo, Otaniemi
Jaakko Laurikainen
Jaakko Muilu
Katja Sissi
Heikki Männikkö
Elina Kämppi
Haagan Flikka
Mischka
Paavo & Elvis
Kata Nurminen
Jaana Nurmi
Laura Jussila
Pentti Kytö
IPE tervehtii kaikkia ennen VTT:llä olleita

Maija-Liisa Nurminen
Pekka Tiainen

Vantaa
Lyyli Kivivirta
Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Heikki Uusimäki
Teemu Heinämäki
Juha Koivisto
H. Koivisto
K. Petäjämäki
Ida Koivisto

Tuusula
Esko Koivisto

Karkkila
Timo Nieminen

Porvoo
Kaija Siippainen
Matti Wahrman
Pekka Kokkinen
Yrjö Nieminen
Hannu Henttonen
Pirkko Nokkala
Heikki Leinonen
Pertti Pitkänen
Aune Manelius
Kalevi Wahrman
Hannu Hämäläinen
Tommi Wahrman
Teresia Ollas
Keijo Aaltonen

Turku
Esko Luukkonen
Aanne Luukkonen
Veera Eloranta
Ines Mäkilä
Silja Mölkänen
Marja-Terttu Artiola
Risto Lajunen
Teuvo Turunen
Timo Turunen

Galina Rintala
Mauri Rintala

Raisio
Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Olga Grigorieva
Jukka Kaunas

Rauma
Hiski Henttula

Loimaa
Juha Kieksi
Soile Turkulainen

Hämeenlinna
Pasi Ranki
Erkki Ranki
Maire Ranki

Janakkala
Jorma Talikka

Tampere
Risto Koivula
Vejas Koivula
Zhemyna Koivula
Antti Siika-aho
Matti Linna
Olli Nordling
Maiju Hämäläinen
Ari Ranta

Nokia
Erno O.A. Laitinen

Jämsänkoski
Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Mäntsälä
Ari Kivivirta
Merja Kivivirta
Saana Kivivirta
Salla Kivivirta

Kirsti Manninen
Seppo Peltola

Kotka
Jari Rantanen
Teresia Engström
Niko Rantanen
Jyri Rantanen

Lahti
Anja Saarikko
Timo Saarikko
Juha Forss

Urjala
Vuokko Kangas

Vaasa
Lauri Rintala

Kuopio
Juhani Tanski

Oulu
Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

ASBESTKAMP 85.
Wäinö Pietikäinen
Pentti Katainen
Heikki Rajamäki
Edit Pöntynen
Riitta Vainionpää
Anita Salvén
Aune Jakola
Rainer Andersson
Kjell Bygdén
Paulina Collao
Ritva Toimi
Johan Wiman
Mary Andersson
Hannu Kukkonen
Jorma Talikka
Toivo Hakkarainen
Anna-Liisa Räsänen
Reino Halttu
Seppo Keränen
Arvo Keiskander
Mats Nordlund
Espanjalainen toveri
Taina Tarvonen

Göteborg
Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Elma Joensuu

Tanska
Mauri Johansson

Kyyttökarja säilytettävä

Vetoomus toimimaan kuvanveistäjä Miina Äkkijyrkän ja itäsuomalaisen alkuperäiskarjan, kyyttöjen, häätämistä vastaan Helsingin Uutelan Skatan tilalta

Helsingin Senaatintorilla 5.12. klo 12 alkaen 10 tuntia jatkuneessa kansalaistapahtumassa ja mielenilmauksessa puolustettiin Miina Äkkijyrkkää ja hänen tekemäänsä arvokasta työtä. Tapahtumassa tuotiin esiin alkuperäiskarjan merkitys. Tapahtumassa puolustettiin Uutelan ja sitä lähellä olevan Mustavuoren ja siihen liittyvien alueiden kehittämistä virkistysalueena sekä Skatan tilan kehittämistä kulttuurisesti ja maisemallisesti arvokkaana maatilakokonaisuutena, jota kehitetään perinnetilana, joka on koti kyytöille. Tällaista toimintaa tarvitaan vieressä olevan Vuosaaren uuden sataman edustaman nykyaikaisen tehokkuuden rinnalle.

Syynä kansalaistapahtumalle ja mielenilmaukselle on, että Helsingin kaupungin lakiasian yksikkö vaatii oikeudelta Skatan tilaa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomista ja sen toimeenpanoa.

Tilaisuudessa vastustettiin tätä ja esitettiin rakentavaa tapaa edetä asiassa.

Tapahtumassa tarjottiin yhteistyötä Helsingin kaupungille vuokrasopimusten jatkamiseksi ja hankkeen rahoittamiseksi ja kehittämiseksi. Tapahtumaan kuului musiikkia: **MA Numminen, Pedro Hietanen, Mikko Perkoila, Sibelius Akatemian ryhmät, Karolina Kantelinen, Louna, Adora työttötrio, Tomi ñLaudò Österholm & Kimmo Salminen, Suho Superstar, Hidria Spacefolk, Trio Karuselli, Amoc, Jontti & Jeppe.**

Suomessa on uhanalaista alkuperäiskarjaa jäljellä enää muutamia satoja yksilöitä. Itäsuomalaiset kyytöt ovat tästä keskeinen osa. Pelson vankilan sulkeminen on uhka siellä olevalle Lapinkarjalle. Lisäksi on länsisuomalaista karjaa. Kyytöt ovat Miina Äkkijyrkän kuvanveiston ja kuvataiteen sekä luomisvoiman lähtökohta. Alkuperäiskarjan suojelutyö on samalla arvokasta eläinsuojelutyötä ja työtä sen puolesta, ettemme menetä pysyvästi sellaista arvokasta, mitä ei ole enää korvattavissa.

Kansalaisliike asiassa on samalla suomalaista kansalaisoikeusliikettä. Kansalaisliike näkee, että kun estämme oikeuksien loukkauksen yhden kohdalla, se on samalla viesti siitä, että puolustamme kaikkia muita, joiden oikeuksia loukataan. Siksi asia on yhteinen.

Vastaavasti alkuperäiskarjat ovat olleet keskeisiä ihmisten elämiselle eri puolilla maailmaan. Alkuperäiskarjat voivat tulevaisuudessa olla arvossaan arvaamattomassa, kun ylijalostettujen eläinten tautiriskit kasvavat. Kyyttö tarjoaa uusia eläinystävällisiä mahdollisuuksia maataloudelle pohjoisilla leveysasteilla sillä se kestää pakkasta ja voi liikkua ulos ja sisään kesät talvet esimerkiksi erityisissä pihattonavetoissa, joissa liikkuminen helpottaa hoitoa. Vähärasvaisuus ja korkea proteiiniarvot tarjoavat mahdollisuuksia karjanpidolle. Uutelan Skatan tila edustaa samalla toiminta-ajatusta, jossa maaseutua ja kaupunkia voidaan lähentää, ja jossa perinnetilatoimintaan voidaan yhdistää opetusta, lasten tutustumista eläimiin, tutkimusta ja kulttuuritoimintoja samalla kun tuleville sukupolville annetaan käsitys siitä, miten elämää on rakennettu maaseutumaisemmassa yhteiskunnassa.

26.11.2008 lähetystö jätti Helsingin valtuustoryhmille kirjelmän, jossa esitetään, ettei Skatan vuokrasopimuksen irtisanomista panna toimeen. Asiassa on erikseen vedottu Helsingin kaupungin virkamiesjohtoon. Näemme, että Helsingin maine kulttuurikaupunkina ja Suomea edustavana kaupunkina maailmalla edellyttää, että tällainen luova toiminta Helsingissä hyväksytään ja sen arvo ja merkitys ymmärretään ja Skatan tilan ja Uutela kehittämistä aletaan rahoittaa lähtien ensin välittämättömimmistä tarpeista.

Kansalaistapahtuma vetosi asiassa tasavallan presidenttiin, Suomen hallitukseen sekä eduskuntaan toimenpiteisiin ryhtymiseksi.

Tapahtumassa vedottiin tarpeeseen rahoittaa kyyttöjen suojelua ja alkuperäiskarjahankkeen aikaansaamiseksi siten, että sen olemassaolo ja rahoitus turvataan. Tilaisuudessa vedottiin myös Helsingin ETYJ-kokouksen 4.-5.12.2008 osanottajiin kannan ilmaimiseksi asian puolesta.

Valitus Helsingin käräjäoikeuden päätöksestä lähti hovioikeuteen 8.12.2008. Käräjäoikeus kumosi merkittävän osan kaupungin irtisanomisperusteista. Käräjäoikeus ei kuitenkaan mm. hylännyt haasteen väitettä, että Äkkijyrkkä olisi laajentanut laidunaluetta yli sopimuksen 0,8-hehtaarilla 7,7 hehtaarista. Kuitenkin vuokrasopimusta oli tarkistettu 8,7 hehtaariin ja ylitysväite on virheellinen. Käräjäoikeus ei myöskään hylännyt irtisanomisen toimeenpanoa, vaikka kaupungin missään elimessä ei ole tehty päätöstä irtisanomisesta.

Kansalaistapahtumaa valmisteleva tiimiryhmään kuuluivat Ritva Hartzell, Pekka Tiainen, Ninja Sarasalo, Jussi Saastamoinen, Ilmari Majuri, Seppo Harjunpää, Louna Widenius, Aulis Junes ja Miina Äkkijyrkkä ja monia järjestysmiehinä ja muilla tavoin.

Pekka Tiainen

Ihmisoikeudet Suomessa?

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry:n kutsumana kokoontui, vuoden 2008 marraskuun viimeisenä lauantaina, väkeä pohtimaan Suomen ihmisoikeuskysymyksiä. Aiheen ihmisoikeuskysymyksen pohtimiseen antoi YK:n Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistukseen tutustuminen. Tulihan 10.12.2008 kuusikymmentä vuotta sen antamisesta.

Keskustelussa, joka käytiin ihmisoikeusjulistukseen tutustumisen jälkeen, nousi esille muutamia, ehkä yleiselle mielipiteelle merkillisiä asioita. Asioita, jotka eivät ole itse asiassa olleet tavallisille työssäkäyville mitenkään tuntemattomia.

Eräs syy pohtia aihetta on, että mitä ihmisoikeudet itse asiassa ovat? Ovatko kaikki ihmisoikeudet sitten maassamme kunnossa? Valtamedian uutisoinnista päätellen voisi päätellä, että kaikki meillä on kunnossa, koska tasavallan pääministerikin paneutui muun muassa Kiinan ihmisoikeuksiin.

Tilaisuudessa todettiin, että tämä YK:n ihmisoikeusjulistus antaa tukevan pohjan käsitellä kysymystä mitä ihmisoikeudet ovat ja mikä on niiden YK:n asettama tavoite. On muistettava, että Suomikin YK:n jäsenenä on hyväksynyt nämä ihmisoikeuspolitiikan pohjaksi niin Suomessa kuin muualla maailmassa.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen johdannossa sanotaan muun muassa: ñKun ihmiskunnan kaikkien jäsenten luonnollisen arvon ja heidän yhtäläisten ja luovuttamattomien oikeuksiensa tunnustaminen on vapauden, oikeudenmukaisuuden ja rauhan perustana maailmassa.

Kun ihmisoikeuksia on väheksytty tai ne on jätetty huomiota vailla, on tapahtunut raakalaistekoja, jotka ovat järkyttäneet ihmiskunnan omaatuntoa, ja kun kansojen korkeimmaksi päämääräksi on julistettu sellaisen maailman luominen, missä ihmiset voivat vapaasti nauttia sanan ja uskonnon vapautta sekä elää pelosta ja puutteesta.

Kun on välttämätöntä, että ihmisoikeuksien turvataan oikeusjärjestyksellä, jotta ihmisten ei olisi pakko viimeisenä keinona nousta kapinaan pakkovaltaa ja sortoa vastaan.

Kun on tähdellistä edistää ystävällisten suhteiden kehittymistä kansojen välille.

Kun Yhdistyneiden Kansakuntien kansat ovat peruskirjassa vahvistaneet uskonsa ihmisten perusoikeuksiin, ihmisyksilön arvoon ja merkitykseen sekä miesten ja naisten yhtäläisiin oikeuksiin ja kun ne ovat ilmaisseet vakaan tahtonsa edistää sosiaalista kehitystään ja parempia elämisen ehtojen aikaansaamista vapaammissa oloissa.

Kun jäsenvaltiot ovat sitoutuneet edistämään, yhteistoiminnassa Yhdistyneet Kansakunnat ï järjestön kanssa, ihmisoikeusien ja perusvapauksien yleistä kunnioittamista ja noudattamista.

Kun yhteinen käsitys näiden oikeuksien ja vapauksien sisällöstä on mitä tärkein tämän sitoumuksen täydelliselle toteuttamiselle.

Niin sen vuoksi YLEISKOKOUS antaa TÄMÄN IHMISOIKEUKSIEN YLEISMAAILMALLISEN JULISTUKSEN kaikkien kansojen ja kaikkien kansakuntien tavoiteltavaksi yhteiseksi ohjeeksi, jotta kukin yksilö ja kukin yhteiskuntaelin pyrkisi, pitäen alati mielessään tämän julistuksen, valistamalla ja opettamalla edistämään näiden oikeuksien ja vapauksien kunnioittamista sekä turvaamaan jatkuvin kansallisin ja kansainvälisin toimenpitein niiden yleisen ja tehokkaan tunnustamisen ja noudattamisen sekä itse jäsenvaltioiden kansojen että niiden oikeuspiirissä olevien alueiden kansojen keskuudessa.ò

Näin lausuttiin 10.12.1948 YK:n yleiskokouksessa ihmisoikeusjulistuksen johdannoksi. Mutta tarkastelkaamme mitä julistuksen artikloissa on määritelty. Olen lisännyt, tarvittaessa, aina artiklan jälkeen SFT:n tilaisuudessa esitetyt mielipiteet, että onko artikla toteutunut Suomessa vai ei.

1. artikla

Kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisena arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessä.

2. artikla

Jokainen on oikeutettu kaikkiin tässä julistuksessa esitettyihin oikeuksiin ja vapauksiin, ilman minkäänlaista rotuun, väriin, sukupuoleen, uskontoon, poliittiseen, kansalliseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, omaisuuteen, syntyperään tai muuhun tekijään perustuvaa erotusta.

Mitään erotusta ei myöskään pidä tehdä sen maan tai alueen valtiollisen, hallinnollisen tai kansainvälisen aseman perusteella, johon henkilö kuuluu, olipa tämä alue itsenäinen, huoltohallinnossa, itsehallinnossa vailla tai täysivaltaisuudeltaan minkä tahansa muun rajoituksen alainen.

3. artikla

Kullakin yksilöllä on oikeus elämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen.

Tilaisuudessa esitettiin kommentti edellä olevaan artiklaan:Toteutuuko todella maassamme nämä artiklassa mainitut oikeudet? Säilyykö ihmisellä oikeus vapauteen jos hänestä tulee pitkäaikaistyötön? Säilyykö silloin ihmisen oikeus täyspainoiseen elämään? Entä säilyykö henkilökohtainen turvallisuus ihmisillä koska on nähtävissä, että aina taloudellisen laman aikana ovat rikostilastot näyttäneet rikollisten tekojen nousevan?

Tässä oli vasta 3 ensimmäistä artiklaa. Vielä on 27 artiklaa jäljellä.

Timo Kangasmaa
SFT

Yrjö Maunu Sprengtporten Suomen autonomian ja itsenäisyyden arkkitehtina (osa 2)

Pekka Tiainen

Tämän Pekka Tiaisen artikkelin 1. osa on julkaistu lehtemme numerossa 4/08 ja löytyy PDF-versiona osoitteesta http://www.euvkr.com/Kns4-08html.

Maaliskuussa tulee kuluneeksi 200 vuotta Porvoon valtiopäivistä. Silloin Porvoossa tehtiin historiaa. Suomi liitettiin Venäjään autonomisena suurruhtinaskuntana, josta alkoi Suomen yli satavuotinen kehitys itsenäiseksi tasavallaksi.

Suomen sodan loputtua Porvoon valtiopäivien virallisissa avajaisissa 28.3.1809 puhui keisari Aleksanteri I ranskaksi. Puheen tulkitsi ruotsiksi Yrjö Maunu Sprengtporten. Aleksanteri oli nimittänyt tämän Suomen kenraalikuvernööriksi. Hän oli ainoa suomalainen tässä tehtävässä koko Venäjän vallan aikana. Aleksanterin puhe kuten koko autonomia perustuivat Sprengtportenin kirjoituksiin ja ajatuksiin. Tämän ajatuksissa autonomia oli kuitenkin vain välivaihe Suomen täyteen itsenäisyyteen.

Kustaa III:n teatterisota vastoin valtiosääntöä

Vuonna 1789 Anjalan liitto ja sen 113 allekirjoittajaa esittivät Sprengtportenin ajatusten mukaisen neuvotteluehdotuksen suoraan Katariina Suurelle ohi teatterisodan aloittaneen Kustaa III:n. Teatterisodasta voidaan puhua, koska Kustaa III aloitti hyökkäyksen pukemalla henkilöitä Tukholman teatterin venäläisasuihin ja järjesti nämä tekemään valehyökkäyksen Suomen puolelle ja oikeutti tällä hyökkäyksen. Sota aiheutti 20 000 kuollutta ja haavoittunutta Suomessa.

Kun Katariina ei kuitenkaan tällöinkään sitoumuksia antanut, häneen ei Suomessa luotettu ja epäilyksiä herättivät myöskin lahjoitusmaat, joissa talonpojat olivat menettäneet vapauttaan Katariinan annettua Koitsanlahden hovin suosikkiensa käyttöön ja talonpojat joutuivat kapinoimaan alistamistaan vastaan.

Kustaa III puolestaan ei ollut rahoittanut Sprengtportenin esityksiä puolustuksen järjestämisestä. Ei hän myöskään voittanut Ruotsinsalmen meritaistelua eikä se ollut Ruotsin merihistorian suurin voitto. Ruotsin laivasto jäi mottiin ja paikalla ollut Kustaa III sai tekosyyn poistua paikalta Tanskan hyökkäyksen takia. Meritaistelu päättyi ratkaisemattomaan ja Venäjän laivasto poistui eikä Ruotsin laivastoa tuhottu. Tästä kuuluu ansio laivastoa johtaneelle Cronstedtille, jonka vuoro oli saada maanpetturin leima, kun hän luovutti Suomenlinnan toukokuussa 1808 venäläisille. Tilanne oli kumminkin se, että Ruotsin armeija oli perääntynyt Oulun korkeudelle ja ainoa todellinen vastarinta olivat Olli Tiaisen johtamat Pohjois-Karjalan talonpojat näiden puolustaessaan kotejaan. Hänkin oli saanut koulutuksensa Yrjö Maunun perustamassa upseerikoulutuksessa. Kun hän sitten joutui pakoon, Aleksanteri lupasi armahtaa muut antautujat, muttei talonpoikaisjohtajaa.

Luhistuneesta suurvalta-Ruotsista ei puolustajaksi

Cronstedt oli pitkään ollut lojaali Kustaa III:lle, mutta tiesi myöskin, että Ruotsista ei ole Suomen puolustajaksi. Ruotsin armeijan pakoretki oli tästä näyttöä. Asiaa on kaunisteltu siten, että tarkoitus oli pelastaa armeija, mutta siitä on puhuttu häveliäämmin, että paon myötä korkea-arvoiset henkilöt saattoivat paeta Ruotsin puolelle. Kansa maksoi tässä laskua siitä, että Sprengtportenin ehdotuksia ei ollut noudatettu.

Cronstedtin pariin otteeseen omistaman Herttoniemen kartanon puistossa oli vielä 1990-luvulla kyltti, jonka mukaan anjalanliittolaiset olisivat istuttaneet sinne 12 puuta rannan tuntumaan. Taustalla oli perustelu, että he pitivät siellä kokouksia rannan tuntumassa suojassa ja tekivät valan, jonka muistoksi istuttivat rinkiin kyseiset puut. Tämän olisi perustunut siihen, että Cronstedt suhtautui heihin myönteisesti ja tämä olisi myös eräs syy Suomenlinnan luovuttamiseen. Paikalla on vielä isoja lehmuksia. Kyltti ei paikalla enää ole vaan se on kaupungin museossa. Tämän hetkisen version mukaan kaupungin museo tutki asiaa noin 10 vuotta sitten eikä yhteydestä Anjalan liittoon löydetty mitään tietoa. On sanottu, että väittämä perustuisi kartanon aiemman ja nyt edesmenneen intendentin Åke Lahtisen kertomuksiin ja ne olisivat hänen päätelmiään ja kyltti oli hänen asentamansa. Olennaista kuitenkin on, että ei Cronstedkaan ollut tietämätön Sprengtportenista, tämän tukijasta ja ikätoveristaan Jan (Johan) Anders Jägerhornista, Anjalan liitosta ja muista tällaisista asioista. Luottamuksen menettämisellä Ruotsiin oli vaikutuksensa Suomen linnan luovutukseen. Tällä myös vältettiin suuri määrä kärsimyksiä, joita muutoin olisi tullut. Ei ole poissuljettua myöskään, etteikö Cronstedtilla olisi ollut yhteyksiä Jan Anders Jägerhornin vetämään Valhalla-salaseuraan, joka edisti Suomen itsenäisyyttä ja kokoontui silloisessa Sveaborgissa, nykyisessä Suomenlinnassa vuosina 1781-1786. Cronstedt oli myös äitinsä puolelta sukua Jan Andersille ja syntyi Puotilan kartanossa, joka kuului äidin suvulle. Eivätkä kokoontumiset Herttoniemessäkään ole poissuljettuja, sillä olisiko Lahtinen tätä keksinyt aivan itse edes asiasta kertomuksia kuulematta.

Ei myöskään Armfeldt välttynyt kuolemantuomiolta vallan vaihtuessa eikä sellaiselta ollut välttynyt von Döbelnkään, jonka musta otsanauha oli peräisin samasta Porrassalmen taistelusta, jossa Yrjö Maunu haavoittui jouduttuaan vaikeaan tilanteeseen, kun ei saanut Katariina-keisarinnalta toivomaansa tukea itsenäisyydelle. Kun käyttökelpoisuus oli mennyt, Katariina sysäsi hänet syrjään ja hän oli Pohjois-Böhmissä kolmisen vuotta kylpyläpaikassa lähellä paikkaa, jossa Casanova oli elämänsä viime vuodet kirjastonhoitajana ja tuli Yrjö Maunun pitkäaikaiseksi keskustelukumppaniksi. Katariina-keisarinnan kuoltua Yrjö Maunua tarvittiin taas ja tuloksena oli Suomen autonomia askeleena itsenäisyyteen ja monien tärkeiden laitosten perustaminen, kuten Suomen Pankin, Korkeimman oikeuden jne. Ne, jotka kirjoittavat 200-vuotishistorioitaan ï mahtanevatko muistaa taustan.

Kustaa III:n Suomen laiminlyöminen

On sanottu, että kyse olisi koko ajan ollut aateliston yrityksistä puolustaa oikeuksiaan, kun kuningas tuki talonpoikia ja porvaristoa. Kuninkaan ja aateliston välisessä taistelussa kuningas tietenkin haki tukea muilta, mutta Suomen osalta se ei ole kuin osatotuus, koska kyse oli siitä, että Suomi oli vallattu ja alistettu maa. Eikä Kustaa III:n kohdalla kyse ollut kansan puolustamisesta, vaan kuten Yrjö Maunun isoveli kirjoitti, Suomen laiminlyönnistä ja kuninkaan henkilöstä. Vanha kenraali moitti kuningasta rehellisyyden puutteesta, taipumuksesta kaksinaamaisuuteen, liehittelijöiden ja lemmikkien suosimiseen ja kovuudesta niitä kohtaan, jotka eivät häntä miellyttäneet. Kenraali pani merkille ñhänen intohimonsa ilveilyyn, rihkamaan ja monenmoisiin huvituksiinò ja hänen ñmiltei kiistämättömän haluttomuutensa käsitellä vakavia asioitaò ja hän antoi etusijan mieluummin ñsukkelalle kevytmieliselle, hupaisalle ja loistokkaalle kuin kypsän totiselle, vakavalle ja hyödylliselleò. Kyse oli rappeutuneesta suurvallasta, joka ei kyennyt siihen, että olisi huolehtinut edesauttanut ñvaltion menestystä ja hyvinvointiaò ja saattanut ñvaltakunnan puolustuksen sellaiseen tilaan, ettei sillä ole mahtavien naapureidensa suhteen mitään pelättävääò.

Vuoden 1776 oppositiota on myös kutsuttu aatelisoppositioksi. Sprengtporten piti valtiopäivien viimeisenä istuntopäivänä puheenvuoron, jossa hän ensin toi esiin anteliaan vilja-avun, jonka keisarinna Katariina oli lähettänyt Suomen nälkäänäkevälle väestölle, kuten hän sanoi. Hän ei arvostellut isoa jakoa, mistä oppositiota syytettiin. Sen sijaan hän perusteli, että elintarvikepula voidaan jäljittää isonjaon muotoiluun, joka oli mm. Hämeessä kohdellut kaltoin maanomistajia kruunun eduksi ja esitti näin Seestassa tapaamiensa maanomistajien käsityksen. Hän vaati palaamista alkuperäisiin isonjaon tulkintoihin. Siinä missä Kustaa III vieritti oppositionsa niskoille syyn nälänhädästä, Sprengtporten paljasti nyt, että kyse olikin Kustaa III:n yrityksestä hyödyttää asemaansa muuttamalla isojakoa.

Kustaata on esitetty aatelittomien edun puolustajana, mutta hän pönkitti omaa valtaansa. Se näkyi siinä, kun hän opposition nujerrettuaan kumosi vuoden 1789 valtiopäivillä edellisen vuoden 1772 valtiosäännön ne kohdat, jotka rajoittivat kuninkaan valtaa.

Samaan aikaan Norjan itsenäisyyttä Tanskasta ajavat olivat yhteydessä Ruotsiin. Heitä ei leimattu maanpettureiksi kuten Sprengtportenia. Kuitenkaan ei Ruotsi antanut myöskään tukeaan Norjan itsenäisyyspyrkimyksille, vaan halusi liittämistä Ruotsiin. Näin Napoleonin sotien jälkeen lopulta tapahtui. Oli siis tapahtunut jo Sprengtportenin ja anjalanliittolaisten epäily siitä, että Ruotsi ei ole kiinnostunut puolustamaan Suomea, vaan on valmis vaihtamaan Suomen Norjaan. Kuitenkin Sprengtportenin ansiosta Suomelle saatiin autonomia ja vastaavankaltaisen aseman sai myös Norja. Siihen vaikutti Suomen autonomian tarjoama esikuva. Ruotsi joutui hyväksymään tosiasiat. Sitten oli vielä edessä Suomen ja Norjan vapautuminen uusista isäntämaistaan, mutta oli otettu tärkeät askeleet vapauduttaessa vanhoista samalla autonomia hankkien.

Sprengtportenin tölvimiseen löytyy erilaisia mahdollisuuksia. Sen harrastajat eivät kuitenkaan ole halunneet nähdä työn arvoa ja kaukonäköisyyttä ja monet ansaitsevat itse paljon kovemman arvostelun toimistaan. Kipein kohta on, olisiko Sprengtportenin siis ollut taisteltava Ruotsin puolella Ruotsin suurvalta-aseman jatkamiseksi vuosien 1789-1790-sodassa tätä

kaikkea taustaa vasten eikä Porrassalmella olla toisella puolella kuin vaikkapa von Döbeln tai pysyä erossa sodasta? Osa Suomea kuului jo silloin Venäjään. Yksi autonomian alkuun liittyvä onnistuminen oli Suomen eri osien yhdistäminen.

Omantunnon kysymys

Se ei tee Sprengtportenista maanpetturia, että hän asettui vastustamaan Kustaa III:tta. Sekään ei tee, että hän pakeni Venäjälle 1786. Sekään ei tee hänestä maanpetturia, että hän ehdotti Suomea itsenäiseksi ja kun se ei sellaisenaan tuntunut mahdolliselta, hän ehdotti irtautumista Ruotsista ja valtioliittoa Venäjän kanssa. Sekään ei tee maanpetturia, että kun tämä ei saanut tarpeellista vastakaikua, **hän ehdotti Suomelle autonomista asemaa ja esitti Suomelle vapaata asemaa osana Venäjää, mutta ensisijaisesti osana Ruotsia.**

Tekikö hänestä sitten maanpetturin johtopäätökset seurauksena siitä, että Anjalan liitto hajosi loppuvuodesta 1788? Keskeinen syy oli, että keisarinna Katariina ei tarttunut tilaisuuteen Suomen irrottamiseksi Ruotsista ja vapaan aseman hyväksymiseksi Suomelle tai edes tehnyt rauhaa siten, että Anjalan liitto olisi ollut neuvotteluosapuoli, mikä olisi merkinnyt Suomen aseman vahvistamista osana Ruotsia. Sprengtportenin johtopäätös tilanteesta oli saada aikaan kansannousu. Hän järjesti Savonlinnan takaisinvaltausta Kustaa III:lta ja yritystä murtaa Porrassalmella Kustaa III:n rintama ajatuksena, että Ruotsin puolen savolaiset antaisivat hänelle tukensa. Näin ei tapahtunut. Katariina jätti hänet alipäällikön asemaan. Ramel sanoo, että Porrassalmella 700 suomalaista voitti 7000 venäläistä ja Sprengtporten kärsi elämänsä suuren tappion.

Tapahtuman jälkeen Turun hovioikeus tuomitsi Sprengtportenin menettämään ñhengen, kunnian ja omantunnonò, koska hän ñoli kantanut nurjaa kilpeä kuningastaan ja isänmaataan vastaanò. Tuomion perusteltu olivat kuitenkin väärät ja tuomio virheellinen. Tukholmassa tuomittiin anjalanliittolaiset ja yksi heistä teloitettiin. Miksei Tukholmassa ollut tuomittu Kustaa III:tta sodan aloittamisesta vastoin valtiosääntöä, kun tuomittiin anjalanliittolaiset ja miksi Turun hovioikeus tuomitsi Sprengtportenin toimimisesta kuningasta vastaan? Eikä tuomiossa ollut kyse Kustaa III:n kasvojen pesusta ja yrityksestä antaa varoittava esimerkki itsenäisyyttä ja Ruotsista irtautumista suunnitteleville? Eikö sen olisi tullut käsitellä asia siltä pohjalta, toimiko Yrjö Maunu isänmaataan vastaan? Sitä ei kuitenkaan tehty, koska se olisi herättänyt liian monia kysymyksiä. Tällöinkin on tarpeen todeta, että Sprengtportenin elämäntyö oli Suomen hyväksi, ja Porrassalmea on tarpeen tarkastella yksittäisenä asiana, joka ei tätä mitätöi. Tämän yksittäisen asian osalta ratkaiseva asia tältä osin on, miten Savon ja Karjalan kansa silloisen rajan Venäjän ja toisaalta Ruotsin puolelta asiaan suhtautuu. Mitä itse kukin tekisi samanlaisessa tilanteessa? Riippumatta siitä, Sprengtportenin elämäntyötä isänmaansa hyväksi on täysi syy kunnioittaa eikä hän Porrassalmellakaan taistellut kansaa vastaan ja häntä haluttiin käyttää hyväksi.

Yrjö Maunu parani Porrassalmen haavoista, mutta henkiset haavat eivät parantuneet. Jägernhorn yritti vielä saada aikaan vapaaehtoisoukkoja pukeutuen venäläisunivormun sijaan karjalaisrakuunan univormuunsa. Tarpeellista vastakaikua hän ei saanut kaiken tapahtuneen seurauksena ja koska myöskään Katariinan ei luotettu.

Porrassalmi ei silti tee Sprengtportenista maanpetturia. Sprengtporten itse oli henkensä menettämisen uhalla ollut valmis edistämään asiaansa ja savolaisten ja suomalaisten asiaa. Tästä syystä hän ansaitsee maanpetturileiman sijasta syvän kunnioituksen. Ei ollut hänen virheensä, että aika ei ollut vielä kypsä itsenäisyydelle ja että Keisarinna Katariina ja Kustaa III, serkukset, eivät suomalaisten toiveita ymmärtäneet eivätkä ottaneet huomioon.

Ei hän myöskään ollut Porrassalmella taistellakseen kotejaan puolustavia vastaan, vaan yhdistääkseen voimat Suomen nostamiseksi kansakuntien joukkoon.

Entä jos hän olisi vetäytynyt eikä olisi ollut Porrassalmella, joka antoi Kustaa III:lle tilaisuuden lyödä häneen maanpetturin leimaa, joka aiempien tapahtumien perusteella ei vielä onnistunut? Vetäytyminen kokonaan ei voinut tulla kysymykseen eikä häntä siitä arvostettaisi. Toinen mahdollisuus on, että hän olisi toiminut jollain toisella tavalla, mutta mikä se olisi ollut siinä tilanteessa ilman, että asia olisi haudattu? Katariinaan hän vetosi siinä, ettei väestölle aiheutettaisi tuhoa. Historiallinen tosiasia myös oli, että Ruotsin suurvalta-aikana oli hävitystä kohdistettu karjalaiskyliin ja tämä oli ajanut karjalaisia liittoon venäläisten kanssa, mutta itsenäisen asemansa menettäen. Nyt Venäjän puolella rajaa oli myös Kaakkois-Suomen väestö. Kyse ei siten ollut ruotsalaisten ja venäläisten välisestä sodasta, vaan suomalaisten kannalta paljon monimutkaisemmasta asiasta.

Olennaisin asia Porrassalmellakin oli, että hän ei ollut vihollisen puolella Suomea vastaan, vaan Suomen asian puolella ja se erottaa hänet maanpetturista. Aleksanteri I ymmärsi tämän sekä sen, että tämä ei ollut Venäjää vastaan. Keisari siksi hyväksyi hänen ehdottamansa Suomen autonomian ja nimitti hänet Suomen ensimmäiseksi kenraalikuvernööriksi ainoana suomalaisensa tässä tehtävässä. Hän edusti tässä tehtävässään Suomea eikä Venäjää Suomessa.

Suomen sodan aikana Sprengtportenin tavoite oli saada sodalle nopea loppu saamalla väestö kannattamaan sellaista ratkaisua, joka antoi Suomelle oman valtio-oikeudellisen aseman Venäjän puitteissa, mutta Suomi tulee voittaa Tukholmassa ja suomalaisten sydämissä. Lokakuussa 1808 Suomesta lähti Pietariin yhdentoista hengen lähetyskunta, joka edusti säätyjä, aatelia, papistoa, porvareita ja talonpoikia. 30.11. lähetyskunta esitti keisarin otettua sen vastaan toivomuksensa, että vaaleilla valittavat maapäivät kutsuttaisiin koolle. Anjalan liiton aikaiset tapahtumat nyt toistuivat mutta mentiin pidemmälle. Ehdotus sai vastakaikua, mikä näkyi siitä, että Aleksanteri nimitti kaksi päivää myöhemmin 1.12. Sprengtporten Suomen kenraalikuvernööriksi. Yrjö Maunun suunnitelman tämä vaihe toteutui, mutta suunnitelmat 1780-luvun puolivälin ajalta olivat pidemmällä: tämä olisi välivaihe täyteen itsenäisyyteen.

Autonomia oli välivaihe itsenäisyyteen ja auttoi vapautumaan Ruotsin vallasta

Autonomia avasi mahdollisuuden Suomen kehitykseen, kansalliseen heräämiseen ja teollistumiseen sekä pitkään rauhan aikaan. Tätä edesauttoi se, että Venäjä ei omaksunut Suomea kohtaan vuosikymmeniin sortopolitiikkaa kiitos Sprengtportenin linjan. Tilanne alkoi kuitenkin muuttua ja kiristyi Nikolain II:n antamassa sortomanifestissa 1899, jolla kumottiin autonomia vastoin sitä, mikä oli hyväksytty. 1900-luvulla suhteet itäiseen naapuriin kärjistyvät sodiksi, mutta jälleen voitti suuntaus, jota Sprengtporten oli pohjustanut eli vastakkaisuuden sijasta yhteistyö. Sprengtportenin merkityksen ymmärtämisellä on myös se vaikutus, että tämä on oikea tapa järjestää kahden itsenäisen maan, Suomen ja Venäjän väliset suhteet. Se on myös kestävä malli Venäjän ja muun Euroopan välisten suhteiden hoitamiseen vastakkaisuuden sijaan kunnioittaen samalla Suomen oikeuksia kansankuntana kuten muidenkin kansojen. Siksi Sprengtportenilla on merkitystä, kun rakennetaan tulevaisuuden yhteistyön Eurooppaa. Unohtamatta irokeesiheimojen liittoa, jonka Benjamin Franklin otti esikuvaksi 13 osavaltion liitosta muodostettavalle Yhdysvalloille, jonka Sprengtporten otti malliksi maakuntien liitolle, jolle itsenäinen Suomi rakentuisi, ja jolle ajatukselle ovat pohjautuneet myös Kansain liitto ja Yhdistyneet Kansakunnat YK. Ajatus siitä eteenpäin on ollut säätyjen sijasta työpaikkojen ja asuma-alueiden neuvostojen liitto, jonka pohjalle muodostettiin neuvostotasavallat ja Neuvostoliitto. Kaikessa on kuitenkin aina ollut ongelmana myös vallan keskittäminen. Se on ongelma myöskin tämän päivän Euroopan Unionissa, jossa valtaa on yritetty siirtää liittovaltiolle ja korvaamaan sillä kansojen itsemääräämisoikeutta, kun sen sijaan tulevaisuus olisi rakennettava yhteistyölle, joka ei tunne blokkirajoja.

Sprengtporten on haudattu Pietarin edustalle Vasilin saarelle. Hautakiven teksti on kunnioittava, mutta hänet mainitaan Venäjän armeijan jalkaväen kenraaliksi. Hän ei varmasti itse olisi tyytyväinen asian esittämiseen näin, vaan siihen, että hänen elämäntyönsä nostettaisiin arvoon Suomessa, eikä mitätöitäisi niiden loan heitolla, joiden oma omatunto ei ole puhdas ja hännystely sinne päin mistä tuulee toimii oman edun tavoittelun välineenä. Tilaisuus elämäntyön arvoon nostamiseen Suomessa tulee, kun 28.3.2009 juhlistetaan sitä, kun Suomi nousi kansakuntien joukkoon kun Suomen autonomia vahvistettiin Porvoon valtiopäivillä Sprengtportenin ehdotuksen mukaisesti 108 vuotta ennen kuin Suomi päätti itsenäisyydestä, joka oli Yrjö Maunun ja suomalaisten ajatuksissa paljon aikaisemmin. 16.8.2009 tulee kuluneeksi 268 vuotta Sprengtportenin syntymästä ja 19.9.2009 190 vuotta hänen kuolemastaan. Merkitään nämä päivä kalentereihimme muistopäiviksi.

Grönlantia ja sukellusveneitä

Grönlannissa ilmaston lämpeneminen näkyy mannerjäätikön nopeana vetäytymisenä.

Grönlannin löysi viikinki Erik Punainen vuonna 982. Ensimmäiset asukkaat olivat tosin saapuneet jo yli 3 000 vuotta aiemmin Aasiasta. Vuonna 1721 saari siirtyi Tanskan haltuun pastori Hans Egeden saapumisen myötä. Hän arveli löytävänsä saarelta vielä elinvoimaisen norjalaisen siirtokunnan. Norjalaiset olivat kuitenkin tuhoutuneet jo 1400- luvulla sukupuuttoon. Eivät osanneet pyydystää rasvaisia hylkeitä eikä oikein kalastaakkaan, vaan elivät lampaita kasvattamalla, kunnes kuolivat. Nyky-arkeologit tutkivat viikinkien tunkioita ja ihmettelivät, ettei löytynyt lainkaan kalanruotoja, vain lampaan ja lehmien luita. Pastori ei häkeltynyt, vaan aloitti inuiittien luterilaistamisen.

Inuiitti tarkoittaa ihmistä. Intiaanien käyttämä halventava nimitys ñeskimoò tarkoittaa ñraa´an lihan syöjääò ja loukkaa nykyisiä grönlantilaisia. Kun Risto Isomäki (Sarasvatin hiekkaa, mainio, ajatuksia herättävä kirja, jolle olisi suonut Finlandia- palkinnon) matkallaan Grönlannissa vahingossa käytti sanaa ñeskimokoiraò, paikallinen kalastaja tuikkasi häntä haarukalla kämmeneen.

Vuonna 1953 Grönlannista tuli hallinnollisesti Tanskan merentakainen alue, ja vuonna 1979 se sai puoliautonomisen aseman. 1982 Grönlanti erosi Euroopan unionista.

Tarkkaan sanoen 1982 enemmistö kansanäänestyksessä halusi eroon ja 1985 Grönlanti sitten erosi EEC:stä. Noinko helposti ja nopeasti silloin pääsi EEC:stä eroon? Onko Suomen nyt yhtä yksinkertaista kansanäänestyksen avulla irtautua EU:sta?

Saarelta löytyy ilmeisesti öljyä, kultaa, sinkkiä, rautaa ja molybteeniä. Myös Grönlannin mannerjalusta ja laajat napavaltamerialueet sisältävät todennäköisesti kaasua, öljyä ja muita vaikeasti hyödynnettäviä rikkauksia. Tuoreessa syksyn 2008 äänestyksessä inuiittien enemmistö halusi täyttä itsenäisyyttä emämaa Tanskasta. Miten niin vähälukuinen väestö aikoisi tulla toimeen? Toiveet edelle mainittujen rikkauksien hyödyntämisestä varmaankin vaikuttivat rohkaisevasti enemmistön itsenäistymishaaveisiin.

Myös Suomi liittyy erikoisella tavalla Grönlannin alueen luonnonvarojen tutkimiseen ja suurvaltapolitiikkaan.

Lainaus: ñEnää en sekaannu mihinkään missä voi mennä vettä korviinò, sanoo Rauma-Repolan entinen pääjohtaja, vuorineuvos Tauno Matomäki happamasti.

Kovien kokemusten syy on Rauma-Repolan Neuvostoliittoon vuonna 1987 toimittamat syvänmeren sukellusalukset. Kaksi kuuteen kilometriin sukeltavaa tutkimusvedenalaista käsittänyt toimitus sai aikaan painostavan diplomaattisen tilanteen Suomen, Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton välille. Kriisin seurauksena Yhdysvaltain keskustiedustelupalvelu CIA tuhosi Rauma-Repolalta erittäin lupaavan bisnesalueen, josta oli määrä kehittää yksi yhtiön päätoimialoista.

Konepajakonserni Rauma-Repola oli tuohon aikaan Suomen kuudenneksi suurin yritys, joka työllisti lähes 18 000 henkeä. Osaa yhtiön toiminnoista jatkaa nykyinen Metso Oyj. Jos Rauma-Repola olisi saanut rakentaa meriteollisuuttaan, yhtiö olisi Matomäen arvion mukaan saattanut valita sen päätoimialakseen ja myydä puunjalostuskoneisiin liittyvät toimintonsa. Rauma-Repola olisi tässä tapauksessa edelleen menestyvä yhtiö ja Metso olisi jäänyt syntymättä.

Asiasta kertoi sunnuntaina 7.12.2008 Ylen Ykkösdokumentti kello 21:15.

Sukellusalukset olivat Yhdysvalloille kuuma peruna, koska sillä itsellään ei ollut - eikä ilmeisesti ole edelleenkään - yhtä syvälle sukeltavia ja yhtä toimintakykykyisiä aluksia kuin venäläiset Mir I ja Mir II. Ne ovat tänäkin päivänä ylivoimaisesti parhaat tähän tarkoitukseen tehdyt alukset. Mirit esiintyvät näyttävästi esimerkiksi Steven Spielbergin Titanic-elokuvassa. Niillä tehtiin myös ensimmäiset tutkimukset uponneeseen Kursk-sukellusveneeseen. Syvänmeren sukellusalukset työskentelevät turvallisuussyistä pareittain samalta tukialukselta.òlainaus loppu.

Nämä Mirit ovat siis suomalaista huippuosaamista, joiden avulla valtameren pohjaa napa-alueilla on tutkittu ja tutkitaan edelleen. Kun rikkauksille on ilmeisesti ottajia, onkin mielenkiintoista seurata, miten itsenäistyneet inuiitit (57 000 as.) aikovat luonnonvarojaan puolustaa ja päästä niistä itse hyötymään? Kuuluuko Grönlanti edelleen Tanskasta erottuaan NATOon? USA:lla on Thulessa ollut tukikohta jo 50-luvun alkupuolelta asti. Hukkasivat sinne jonnekin jäätikölle kerran atomipommejakin. Jos Risto Isomäen ñSarasvatin hiekkaaòkirjan tapahtumat edes osittain toteutuvat, mitä merkitystä kaikella em. enää on?

Antero Nummiranta

Korean demokraattinen kansantasavalta 60 v.

Juha Kieksi

Vierailin Korean demokraattisessa kansantasavallassa syyskuussa, jolloin juhlittiin valtion perustamisen 60-vuotisjuhlaa. Edellisestä vierailusta oli kulunut jo kahdeksan vuotta ja kahdeksassa vuodessa oli tapahtunut paljon. Vuonna 2000 elettiin vielä aikaa, jolloin 1990-luvun ongelmat olivat tuoreessa muistissa ja näkyvissäkin.

Näitä olivat sosialististen markkinoiden romahtaminen 1990-luvun alussa Neuvostoliiton hajoamisen myötä ja presidentti Kim Il Sungin kuolema 1994, mikä oli kova isku korealaisille. Kolmas merkittävä asia on 1990-luvun loppupuolen suuret luonnonkatastrofit, tulvat ja hyökyaallot, joka tuhosivat paljon viljelysmaata ja infrastruktuuria.

Talouselämä oli kahdeksassa vuodessa selvästi kehittynyt, mikä näkyy tietysti tilastoistakin. Tehtaat, jotka vuonna 2000 näyttivät autioilta, olivat toiminnassa, autoja oli aikaisempaa huomattavasti enemmän (mikä ei tietenkään ole pelkästään positiivinen seikka). Myös pieni yksityisyritteliäisyys näkyi katukuvasta. Nykyään on mahdollista vuokrata esimerkiksi myyntipaikkoja katujen varsilta. Tällaisia kojuja olikin melko paljon. Myynnissä oli yleensä virvokkeita, jäätelöä yms. Myös turisteja oli aikaisempaa enemmän lentojen määrästä päätellen, vaikka en turisteihin sitten viikon aikana lentokenttää lukuun ottamatta törmännytkään.

Vaikka matka oli hyvin pitkälle työvierailu, jäi aikaa kuitenkin tutustua myös Pjongjangin keskeisimpiin nähtävyyksiin. Saapumispäivänä 6. syyskuuta ajoimme lentokentältä suoraan Koryo hotelliin, eikä sinä iltana ollutkaan muuta ohjelmaa yhteiskuntatieteellisen seuran osastopäällikön tarjoamaa päivällistä lukuun ottamatta.

Seuraava päivä oli sunnuntai, jolloin vierailimme presidentti Kim Il Sungin mausoleumissa, Kumsusanissa. Kumsusan rakennettiin alun perin presidentti Kim Il Sungin hallintorakennukseksi ja presidentti työskentelikin siellä vuosia Korean kansaa johtaessaan. Kim Il Sungin kuoleman jälkeen rakennus muutettiin Kim Il Sungin muistopalatsiksi. Muutos valmistui vajaa vuosi Kim Il Sungin kuoleman jälkeen vuonna 1995. Palatsin lisäksi kokonaisuuteen kuuluu mm. 100 hehtaarin suuruinen arboretum (puulajipuisto).

Tämän jälkeen kävimme vielä vallankumouksen marttyyrien hautausmaalla Taesongkukkulalla. Vallankumouksen marttyyrien hautausmaa koostuu vallankumouksellisten kuvapatsaista sekä suuresta punaisesta graniitista tehdystä lipusta. Vallankumouksen marttyyrien hautausmaa perustettiin 1975 ja se uudistettiin ja laajennettiin lokakuussa 1985. Alueen koko on 30 hehtaaria ja ulottuu huomattavan paljon ympäristöään korkeammalle. Alueelle noustaan 530 graniittiportaan kautta. Vallankumouksen marttyyrien patsaat on sijoitettu siten, että heistä jokaisella on esteetön näköyhteys pääkaupunkiin Pjongjangiin ja Korean vallankumouksellisiin saavutuksiin.

Illalla tapasin vielä yhteiskuntatieteellisen seuran edustajia, jolloin keskustelimme jucheaatteen tutkimuksen nykytilanteesta Koreassa ja muualla. Kutsuin yhteiskuntatieteellisen seuran delegaation vieraaksemme Suomeen, mihin he mielihyvin suostuivatkin.

Maanantain 8. syyskuuta alkoivat varsinaisesti 60-vuotisjuhallisuudet. Kaupunki oli koristeltu kukin, lipuin, julistein ja kirjoituksin. Kaikki kynnelle kykenevät pjongjangilaiset osallistuivat kaupungin koristeluun. Aamupäivällä osallistuimme virallliseen juhlatilaisuuteen, jossa oli läsnä koko korkeimman kansankokouksen pysyvä komitea. Juhlapuheen piti pysyvän komitean puheenjohtaja Kim Jong Nam. Kokouksen jälkeen siirryimme valtion vierastaloon, jossa pidettiin Juche-aatteen instituutin johtokunnan kokous.

Illalla osallistuimme 60-vuotispäivän kunniaksi järjestettyyn joukkovoimisteluesitykseen vapun päivän stadionilla. Stadion sijaitsee Taedong joen Rugnan saarella. Stadion valmistui 1989 maailman nuorison ja opiskelijoi-den 13. maailmanlaajuisten festivaalien kunniaksi. Vapun päivän stadion on kooltaan yhteensä 207 275 neliömetriä ja siellä on 150 000 istumapaikkaa sekä 1300 huonetta. Kahdeksan kerroksisella stadionilla on 80 uloskäyntiä, joten ihmiset pääsevät kätevästi ulos stadionilta 15 minuutissa. Stadionin teräsrakenneratkaisu voitti valmistuttuaan kansainvälisen palkinnon. Joukkovoimisteluesitykset ovat huikaisevia. Esiintyjä harjoittelevat omia osuuksiaan aluksi pienryhmissä edeten koko ajan suurempiin ryhmiin lopputuloksena 100 000 hengen saumaton yhteistyö.

Tiistai olikin varsinainen juhlapäivä, jolloin KDKT täytti 60 vuotta. Aamupäivällä oli vapaata ja kävin sen verran ostoksilla, että tilasin kaksi korealaistyyppistä mittatilauspukua, jotka luvattiin varmistaa torstaiksi. Edullista ja nopeaa. Iltapäivällä tapasimme pysyvän komitean puheenjohtajan toveri Namin, jolloin pääsimme kyselemään ja keskustelemaan tarkemmin Korean ja maailman tilanteesta. Kysyimme mm. odottavatko korealaiset muutosta USA:n presidentin vaaleilta. Nam totesi, että sillä tuskin on kovin paljon merkitystä onko presidenttinä demokraatti vai republikaani. Korea haluaa ystävällisiä ja rauhanomaisia suhteista Yhdysvaltoihin ja pallo on ollut jo kauan USA:lla. Analyysi on varmasti oikea.

Pysyvän komitean puheenjohtajan tapaamisesta siirryimme seuraamaan työläis- ja talonpoikaisprikaatien paraatia. Kim Il Sung aukiolle, joka on Pjongjangin keskusaukio. Se valmistui elokuus-sa 1954 ja se on suuruudeltaan 36 000 neliömetriä. Työläis- ja talonpoikasprikaatit ovat osa armeijaa. Prikaatilaiset työskentelevät normaalisti maataloudessa tai rakennusprojekteissa. Kun sanotaan, että KDKT:lla on asukaslukuun suhteutettuna maailman suurin armeija, miljoona henkilöä, ei se kerro aivan koko totuutta. Muodollisesti armeijaan kuuluvia on toki paljon, mutta suuri osa siitä tekee koko ajan siviilitöitä, rakentaa sosialismia. Paraatin jälkeen, illan pimettyä, aukiolla järjestettiin kynttiläkulkue, jossa tuhannet ja taas tuhannet nuoret muodostivat kynttilöiden ja valojen avulla mitä ihmeellisimpiä kuvioita.

Juhlapäivän jälkeinen keskiviikko oli korealaisille vapaapäivä. Edellisenä päivänä tuhannet ja taas tuhannet kaupunkilaiset olivat osallistuneet erilaisiin juhlallisuuksiin kuka missäkin roolissa ja keskiviikko oli pyhitetty perheen kanssa yhdessä ololle. Kauniin sään myötä pjongjangilaiset lähtivätkin sankoin joukoin nauttimaan yhdessäolosta ulkoilmassa.

Meidän ensimmäinen kohteemme oli Juche-aatteen torni, joka on yksi kaupunkikuvaa hallitsevista monumenteista. Juche-aatteen torni paljastettiin 15.4.1982 Presidentti Kim I1 Sungin 70-vuotissyntymäpäivän kunniaksi. Se on rakennettu Taedong-joen rannalle, Pjongjangin sydämeen. Torni muistuttaa Korean kansan vallankumouksellisista saavutuksista ja sankariteoista. Torni koostuu sen päässä olevasta, 20 metriä korkeasta soihdusta, tor-nin 50 metriä korkeasta varresta, puolueen vaakunaa pitelevistä, 30 metriä korkeista ja 33 tonnia painavista ihmishahmoista sekä kuudesta muusta veistoksesta. Tornin alaosassa olevassa seinässä on nähtävillä eri maiden Juche yh-distysten lähettämiä tervehdyksiä. Niitä on yhteensä yli 80 maasta esimerkiksi Suomesta. Tornin kyljessä on graniittisia veistoksia. Ne kuvaavat ñJuche teol-lisuuttaò, ñsuurta sadonkorjuutaò, ñsivistyksen maataò, ñJuche tai-dettaò, ñpitkäikäisyyden maataò ja ñjärkkymätöntä linnakettaò.

Juche-aatteen tornin jälkeen piipahdimme puolueen perustamisen muistomerkillä, mikä on valmistunut Korean työväenpuolueen 50-vuotisjuhlallisuuksiin kymmenkunta vuotta sitten. Muistomerkiltä on esteetön näköala toisella puolella kaupunkia ja jokea olevalle presidentti Kim Il Sungin patsaalle, joka seisoo korkeimman kansankokouksen talon edessä. Samalla tavoin esteetön näköala Juche-aatteen tornilta Kim Il Sung aukiolle ja vallankumouksen marttyyrien hautausmaalta Kumsusan muistopalatsiin. Pjongjang onkin arkkitehtonisesti erittäin mielenkiintoinen, josta havaitsee joka käyntikerralla jotain uutta.

Iltapäivällä kävimme vielä kukkanäyttelyssä, jossa oli eri laitosten ja virastojen tekemiä hyvin näyttäviä kukka-asetelmia juhlan kunniaksi. Näyttelyn pääosissa olivat kukat kimilsungia (orkidea) ja kimjongilia (begonia). Kukkanäyttelystä siirryimme Pjongjangin sirkukseen, joka oli myös hyvin vaikuttava. Olin juuri käynyt ennen lähtöni Suomessa sirkus Finlandiassa ja siihen verrattuna korealaisten esitys oli kyllä hyvin paljon vaativampi. Esimerkkinä mainittakoon trapetsilla pyöräily niin, että pyöräilijällä oli olkapäillään kolme muuta henkilöä.

Illalla oli ohjelmassa Arirang esitys vapun päivän stadioinilla. Huikaiseva esitys oli teknisesti samanlaisen kuin 60-vuotisjuhlajoukkovoimistelukin, ohjelma vain oli erilainen. Käsittämätöntä, miten kahta vaativaa joukkovoimisteluesitystä voidaan tehdä samaan aikaan. Korealaiset ovat muuten tuotteistaneet joukkovoimisteluesitysten laatimisen ja he myyvät palveluksiaan moniin maihin erityisesti Afrikassa.

Seuraavana päivänä vierailimme vielä Myohyang-vuoristossa ystävyyden näyttelyssä ja budhalaisluostarissa. Kansainvälinen Ystävyyden näyttely on avattu vuonna 1975. Näyttely rakennus on 6-kerroksinen, pinta-alaltaan 28 000 neliömetriä. Rakennuksen perinteinen korealainen katto on päällystetty sinisin kattotiilin ja sen pilarit ja parrut ovat koristettu kirkkaan värisin kukkamaalauksin. Rakennuksessa ei ole käytetty puuta materiaalina eikä siinä ole ikkunoita, vaikka ensi näkemältä saattaisi luulla toisin. Räystäiden tuulikellot soivat tuulessa karkottaen tarun mukaan paholaiset. Näyttelyssä on esillä kymmeniä tuhansia lahjoja, joita presidentti Kim Il Sung ja johtaja Kim Jong Il ovat saaneet lahjaksi eri valtioiden päämiehiltä sekä politiikan ja julkisuuden merkkihenkilöiltä että Korean ystäviltä yli 180 maasta ympäri maailmaa.

Pohyonôn Bodhisattvan mukaan nimetty temppeli taas on rakennettu ensimmäisen kerran 1042 ja myöhemmin uudelleen rakennettu useampaan kertaan. Temppeli alueelta löytyy toimintaa, sillä siellä asuu edelleen muutamia buddhalaisia munkkeja.

Matka Korean demokraattiseen kansantavaltaan oli erittäin miellyttävä, niin kuin aina. Toivottavasti seuraavaan kertaan ei kulu kahdeksaa vuotta.

Juha Kieksi/KÄ

Länsimedia yrittää väittää, ettei Pohjois-Koreassa lapsilla voi "kaiken kurjuuden keskellä" olla hauskaa. Tämä kuva kyllä kertoo jotain aivan muuta.

Kiina kehittää sosiaaliturvaansa

Kuva Pekingistä vuodelta 2000. Pienyrittäjyys pelaa. Tässä nuoret pesemässä autoja.

Kiinan UNPD:lle v. 2005 laatiman inhimillisen kehityksen maaraportin mukaan maan suurimpana ongelmana on yhteiskunnallinen epäoikeudenmukaisuus, josta kärsivät eniten maaseudun ja kaupunkien köyhät. Kaupunkien köyhyys on lisääntynyt valtionyhtiöiden ja kollektiivisesti omistettujen yhtiöiden rakennejärjestelyiden jälkeen. Maalta kaupunkiin muuttaneet ihmiset eivät kuulu sosiaalietuisuuksien piiriin syrjivän kohtelun vuoksi. Kaupungistuminen ja teollistuminen ovat vieneet monilta maanviljelijöiltä heidän maansa, jotkut eivät ole saaneet asianmukaista korvausta maastaan, ja jotkut ovat jääneet työttömiksi ja elävät vaikeissa olosuhteissa.

Maaraportin suositukset epäoikeudenmukaisuuksien poistamiseksi Kiinasta

* Julkisten varojen siirtäminen inhimilliseen kehitykseen

*Työmarkkinoiden yhtenäistäminen ja vapaan sektorin kehityksen edistäminen

*Maaseudun infrastruktuurin ja elinolosuhteiden kehittäminen

* Julkiseen koulutukseen sijoittaminen ja kansalaisten kehitysmahdollisuuksien edistäminen

* Kansanterveyden ja julkisen terveydenhuollon vahvistaminen

* Sosiaaliturvajärjestelmän kehittäminen

* Syrjintää ylläpitävien esteitten poistaminen sekä yhteiskunnan sopusoinnun ja keskinäisen avunannon edistäminen

* Laillisuusperiaatteen ja läpinäkyvyyden parantaminen

*Verotusjärjestelmän ja julkisten varojen käytön uudistaminen oikeudenmukaisuuden saavuttamiseksi

*Hallintouudistuksen edistäminen ja hallintokapasiteetin lisääminen

Jotkut Kiinan suurimmista ongelmista ovat syntyneet uudistusten ja kehityksen myötä. Ne tulisi myös ratkaista uudistamisen ja kehityksen jatkamisella.

Kiinan terveyshuolto ja sosiaaliturva ennen ja jälkeen talousuudistuksen

Kiinan valtioneuvoston kehitystutkimuskeskuksen projektityöryhmän tekemän selvityksen mukaan suunnitelmatalouden aikana Kiinan terveydenhoitojärjestelmä tuotti merkittäviä saavutuksia kokemuksia.

ñInvestoinnit terveydenhuoltoon, jotka olivat n. 3 % bruttokansantuotteesta, vastasivat lähes kaikkien yhteiskunnan jäsenten perusterveydenhuollon tarpeisiin suunnitelmatalouden aikana, huolimatta taloudellisen kehityksen yleisestä tasosta. Tämä saavutettiin tehokkailla institutionaalisilla järjestelyillä, ja kansanterveyden tulokset olivat hyvät. Monet kattavat kansanterveyden mittarit saavuttivat keskituloisten maiden tason. Kiina oli saavuttanut tällä alalla erinomaisia tuloksia ja jotkut kansainväliset järjestöt pitivät Kiinaa esimerkkimaana kehitysmaiden terveydenhuollon ongelmien ratkaisemisessaé

Suunnitelmatalouden aikana eri terveydenhuoltopalveluelinten tehtävät oli asetettu selkeästi ï edistää yleistä hyvinvointia ja parantaa kansanterveyttä. Voittoa tavoittelevia palveluita ei sallittué

Tehokas tulonsiirto terveydenhuollon sosiaaliturvajärjestelmän kautta takasi, että suurimmalla osalla väestöstä, erityisesti köyhillä väestöryhmillä, oli varaa käydä lääkärin vastaanotolla. Tämä lisäsi suuresti terveydenhuoltojärjestelmän tasapuolisuutta.ò

Kiinan kansantasavallan perustamisen jälkeen perustuslaissa säädettiin, että naisten tasa-arvon pitäisi ilmetä politiikassa, taloudessa, kulttuurissa ja perhe-elämässä. Lain toteutumista käytännössä on estänyt Kiinassa yhä vallitseva perinteinen perheyhteisön ikä- ja sukupuoliroolien hierarkkinen järjestelmä.

Kulttuurivallankumouksen aikana perhe-elämälle suotiin enemmän rauhaa. Tuolloin sosiaalipolitiikassa painotettiin julkisia palveluita, sosiaaliturvaa, tasapuolista kasvatusta ja naisten osallistumista tuotantoelämään. kansankommuunit pystyivät tarjoamaan jäsenilleen terveyden- ja lastenhoitoa vaikkakin palvelusten taso saattoi olla vaatimatonta.

Talousuudistusten vaikutus terveyspolitiikkaan ja sosiaalitur-vaan

Saman selvityksen mukaan uudistusten ja avautumisen politiikan aikana maan terveyspolitiikassa on tapahtunut suuria muutoksia ja epäonnistumisia. Palvelutavoitteet ovat vaihtuneet kansanterveydestä taloudellisten tulosten saavuttamiseksi. Tämä koskee koko terveydenhuoltoa.

Osuuskunnallinen terveydenhuoltojärjestelmä romahti 1980-luvun alussa kansankommuunien purkamisen yhteydessä.

Kaikista sairaanhoidonyksiköistä on tehty keskenään kilpailevia laskennallisia tulosyksiköitä. Niiden organisaatio ja hallinto on muutettu yrityshallinnon mallin mukaisiksi.

Terveyspalveluiden hinnoittelu on muutettu markkinapohjaiseksi. Terveydenhuollon tasapuolisuuden ja tehokkuuden matala taso aiheuttavat vakavia taloudellisia ja yhteiskunnallisia seuraamuksia.

Projektityöryhmän mukaan yleisestä kulutuksesta poiketen monet terveyspalvelut ovat luonteeltaan julkishyödykkeitä tai puolijulkishyödykkeitä, joiden tuottamisessa voittoon perustuvat markkinat eivät voi toimia tai toimivat huonosti. Kaupallisuuteen ja markkinavoimiin perustuva terveydenhoito ei voi taata terveyspalveluiden saatavuutta niin monelle Kiinan kansalaiselle kuin mahdollista. Markkinasysteemissä ei pystytä luomaan järjestelmää, jossa terveyspalveluelimet ja niiden lääkintähenkilökunta valitsisivat matalien kustannusten ja suurempien terveydellisten tulosten periaatteen. Lisäksi mikäli terveyspalveluelimet ja niiden henkilökunta pyrkivät saavuttamaan vain henkilökohtaista etua, ne erkaantuvat terveydenhoidon kehitykselle asetetuista tavoitteista.

Lopuksi valtioneuvoston kokoama projektityöryhmä toteaa selkeästi, että ñon tosiasia, ettei kaupallisuuteen ja markkinavoimiin perustuva lähestymistapa vastaa terveydenhoitojärjestelmän kehityksen vaatimuksia ja lainalaisuuksia; tämä on sekä teoreettisesti että käytännöllisesti tullut todistetuksi kautta maailman. Ne ongelmat, jotka ovat nousseet esiin uudistusten ja avoimuuden politiikan kaudella terveydenhoitojärjestelmän uudistuksessa, osoittavat Kiinan valinneen väärän tien ja tämä suuntaus on korjattava.ò

1990-luvulla kaupungeissa sekä miehet että naiset kävivät ansiotyössä. Tällä oli myönteinen vaikutus perheiden sisäiseen tasa-arvoon. Sukulaisten merkitys väheni. Yhden lapsen ï politiikka toteutui paremmin taajamissa. Naisenpuoliset sukulaissuhteet saivat hyväksyntää ja tyttölapsisiin perheisiin alettiin myös tottua. Maaseudun avioliitoista oli tuolloin vielä 85 % järjestettyjä.

Maaseudulla perheviljelmiin siirtyminen ja yksityistäminen heikensivät heikoimmassa osassa olevien kansalaisten sosiaaliturvaa. Kaupunkien yksityisten ja osuuskuntien omistamien teollisuuslaitosten työvoimasta koostui 80 % naisista. Niiden tarjoamat sosiaalietuudet olivat selvästi huonompia kuin valtion omistamissa yrityksissä.

Tavoitteena sosialistinen hyvinvointivaltio

Kiinalaisten asiantuntijoiden mukaan Kiinasta kehkeytyy hyvinvointivaltio terveydenhuoltoineen ja vanhuuseläkejärjestelmineen vuoteen 2049 mennessä. Kiinan inhimillisten resurssien, sosiaaliturvan ja siviiliasiain ministeriön toimesta laaditun raportin mukaan tavoite toteutetaan kolmessa vaiheessa.

Ensimmäisessä vaiheessa v. 2008- 2012 luodaan turvaverkosto, joka sisältää minimi toimeentulon, sairasvakuutuksen ja eläkkeen kaikille kaupunkien ja maaseudun asukkaille. Toisessa vaiheessa v. 2013ï 2020 valtio kehittää hyvinvointipolitiikkaa ja panostaa sosiaaliturvaverkoston vakauteen ja kestävyyteen. Kolmannessa vaiheessa maasta rakennetaan sosialistinen hyvinvointivaltio, jolla on kiinalaiset ominaispiirteet.

Kiinan sosiaaliturvajärjestelmä käsittää jo sosiaalivakuutuksen, vanhuus-, orpous ja vammaisavustuksen, erityishuolenpidon varusmiehille, asumispalvelut ja sosiaaliavun. Sen ydin ï sosiaalivakuutus ï sisältää vanhuus- ja työttömyysturvan, sairausvakuutuksen, työtapaturmavakuutuksen ja äitiysrahan.

Suurin osa sosiaalipolitiikasta on kohdennettu kaupunkilaisille. 737 miljoonaa maalaista on jätetty vaille asianmukaista eläkettä ja sairausvakuutusta. Vuonna 2003 hallitus käynnisti osuuskunnille suunnatun terveydenhuolto-ohjelman tarjoten näin perusterveydenhoitoa maaseudulle. Ohjelma kattaa jo 91 % maanviljelijöistä ja 98 % maaseudusta. Raportin mukaan maaseudun osuuskuntien terveydenhuolto liitetään taajamien sairausvakuutukseen. Lisäksi vanhuuseläke ulotetaan koskemaan myös maaseutua.

Kaventaakseen elintasokuilua valtiovalta on kehittänyt vähimmäistoimeentulojärjestelmää maaseudulle 1990-luvulta lähtien. Vuonna 2007 sellainen perustettiin 31 provinssiin, itsehallintoalueeseen ja kuntaan manner-Kiinassa. Elokuussa 2008 uudesta järjestelmästä hyötyi jo yli 38 miljoonaa ihmistä.

Matti Laitinen

Lähteet: Suomi-Kiina-seuran verkkosivut: Kiinan taloudellisesta kehityksestä (Tauno Huotari), Oikeudenmukaisuus kehityksen päämääränä (Kiinan inhimillisen kehityksen maaraportti v. 2005) ja Kiinan terveydenhoitojärjestelmän uudistusten arviointi ja toimeenpanosuositukset; www.chinadaily.com.cn ja Kiinan kulttuuri, Tauno-Olavi Huotari ja Pertti Seppälä, Otava 1990.

Jaakko ñJaskaò Huhtalan muistolle

Syyskesällä poistui keskuudestamme Jaakko Huhtala Taalintehtaalta. Jaska syntyi 10.10.1939 Köyliössä. Viimeisiin elinpäiviinsä saakka hän työskenteli erilaisissa rakennustöissä rakentaen omakotitaloja, rakennusten perustuksia yms. Viimeisenä työnään hän vähän ennen poismenoaan 2.8.2008 sai valmiiksi Dragsfjärdin kirkon saneeraukseen liittyvät puutyöt. Jaska oli kova työmies ja hän ymmärsi työväenliikkeessä yhteistyön merkityksen. Aiemmin hän oli työskennellyt SKDL:n järjestötyössä. Kuullessaan ensimmäisen kerran Kansan äänestä hän tuli välittömästi mukaan Kansan äänen järjestöjen toimintaan. Hän oli mukana kaikissa kampanjoissamme mm. vuoden takaisessa STP:n kannattajakorttien keräyksessä. Edellisissä eduskuntavaaleissa hän oli ehdokkaana STP:n listalla Varsinais-Suomen vaalipiirissä. Jaska oli niitä miehiä, joiden varassa todellinen työväenliike kykenee toimimaan ja saavuttamaan tuloksia. Vähän liian aikaisin Jaskan poismeno tuli, koska meillä oli yhteiskunnallisen toiminnan osalta erilaisia suunnitelmia, jotka nyt jäivät toteutumatta. Jaska oli hyvä toveri, jolla oli paljon tuttavia ja josta kaikki pitivät.

Jaskan muistoa kunnioittaen:

Suomen Työväenpuolue STP
Kansan ääni
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Matti Järvinen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Juhani Tanski

Obamalla on edessään Rubikin kuutio

Barack Obaman mukaan muutos ei lähde Washingtonista, vaan muutos on vietävä Washinhtoniin. Katsotaan, onnistuuko Obama tässä. Kuvassa USA:n hallintorakennus Capitol-kukkulalla.

Reijo Katajaranta

Barack Obama voitti USA:n presidentinvaalit marraskuussa. Vaalit olivat tällä kertaa normaalista poikkeavat. Yleensä USA:n vaaleja moititaan äänestäjien laiskuudesta ja passiivisuudesta. Äänestysprosentti on yleensä ollut reilusti alle 40%. Tarkkaa prosenttimäärää emme marraskuun vaaleistakaan tiedä, koska äänioikeus ei tule USA:ssa suoraan iän mukana kuten meillä, vaan äänestäjäksi tulee ensin rekisteröityä. Kuitenkin vaalit saivat väen liikkeelle aivan poikkeavalla tavalla.

Ihmiset jonottivat äänestyspaikoille pitkissä jonoissa ja aikaa saattoi tuhrautua toimitukseen jopa 4 tuntia. Kysyä sopii, minkälainen äänestysprosentti olisi ollut meillä kunnallisvaaleissa, jos äänestystä olisi pitänyt jonottaa yhtä kauan. Useimmat olisivat meillä kiroilleet, kääntyneet ympäri, ja menneet takaisin koteihinsa.

USA: n presidentinvaaleissa oli ilman muuta jotain poikkeuksellista. Kansa halusi vaihtoehtoa Bushin harjoittamalle politiikalle. USA:n talous ja koko politiikka on valtavassa kriisissä. On asuntolainakriisi, finanssikriisi, sodat Irakissa ja Afganistanissa. Samoin kuin meillä, USA:ssa teollisuuden työpaikat valuvat halpatuotantomaihin.

Voidaan väittää, että eihän vaaleissa ollut mitään vallankumouksen häivääkään. Siellä ei ollut mitään vallankumouksellista tilannetta, siellä ei syntynyt tilannetta työväenluokka vastaan kapitalistiluokka. Kuitenkin siellä syntyi tilanne suurpääoman politiikan seurausten ja tavallisen pieni- ja keskituloisen työläisen aseman ja etujen välille. USA:n vaaleissa ei ollut esillä voimakkaita työväenjärjestöjä, mutta yksittäisten ihmisten uhrautuvaa talkootyötä sen sijaan runsain mitoin.

Vaalien tulokseen on mahdollista suhtautua kahdella eri tavalla. Voidaan suhtautua yliopistimistisesti ja sanoa, että nyt USA:ssa tapahtuu perinpohjainen demokraattinen käänne ï ainakin paluu keynesiläiseen talouspolitiikkaan. Toisaalta voidaan asiaan suhtautua yliskeptisesti ja sanoa, että taas isolla rahalla tehtiin presidentti, eikä mitään muutosta ole luvassakaan. Kansan äänen lukijoista useat ovat tutustuneet marxilaiseen teoriaan historiallisesta materialismista. Siellä puhutaan paljon yhteiskunnallisesta vallankumouksesta. Obaman voitossa ei ole mitään aineksia tällaiseen. Ei voida puhua mistään ñ8-9 Richterin asteikollaò olevasta vallankumouksesta. Meidän tulee kuitenkin kyetä käsittelemään historiallisen materialismin pohjalta myös pienempiä poliittisia järistyksiä esim. ñtasolla 1-2 Richterin asteikollaò, jollainen Obaman voitto epäilemättä oli.

Barack Obamasta emme tienneet vielä yhtään mitään noin vuosi sitten. Edelleenkin hän on melko tuntematon tekojensa ja puheidensa puolesta. Hänellä on oma internet-sivustonsa, josta löytyvät hänen puheensa vaalikampanjan aikana. Itse olen vaivautunut kääntämään niistä kaksi, toinen 28.8. pidetty, jossa USA:n Demokraattinen puolue vahvisti hänen ehdokkuutensa, toinen hänen puheensa heti vaalien jälkeen voiton varmistuttua. Kyllä hänen puheensa poikkeavat merkittävästi tavanomaisista USA:n presidentiehdokkaiden puheista. Obaman puheissa käsitellään paljon tavallisten työtätekevien ihmisten arkipäivän huolia kuten työllisyyttä, koulutusta, terveydenhoitoa, sosiaaliturvaa. Yleensä USA:n presidenttiehdokkaat ovat olleet kiinnostuneita vain pääomien voitoista.

Kyynikot ovat esittäneet lukuisia perusteettomia väitteitä Obamasta. Esim. väite, että hän edustaisi suurpääomaa kuin kaikki aikaisemmatkin presidentit ei pidä paikkaansa. Obama on lähtöisin köyhistä oloista. Hän ei ole mikään kultalusikka suussa syntynyt poliittinen broileri. Hänen isovanhempansa takasivat hänelle hyvän koulutuksen. Hänestä tuli juristi Harwardin yliopistosta. Hän myös teki oikeaa palkkatyötä toimiessaan opettajana yliopistossa ja tiedekuntansa lehden Harward Law Review päätoimittajana. Politiikkaan hän lähti v. 1996 toimittuaan Chicagossa jonkin aikaa köyhien asiaa puolustavissa kirkollisissa järjestössä.

Hänen ennätysmäinen vaalibudjettinsa ei myöskään ollut suurpääomalta saatua rahaa, vaan rahat koottiin suoraan tavallisilta kansalaisilta internet-sivuita tapahtuneiden lahjoitusten kautta. Yleinen totuus on, että poliitikot kumartavat niitä tahoja, jotka ovat heille rahaa lahjoittaneet. Yleensä se on yritysmaailma ja suuryritykset. Suomessa se oli viime eduskuntavaaleissa ñSuomen-Toivoò. Nyt kuntavaaleissa Kokoomus ei saanut rahaa Suomen Toivolta, mutta jostakin sitä rahaa Kokoomuksen säkkiin kuitenkin tuli kaatamalla. Sen näki Kokoomuksen massiivisesta mainonnasta. Obamalla rahoittajina oli tavallinen kansa ja se on aivan olennainen ero näihin ñSuomen Toivoihinò nähden.

Voidaan myös väittää, että Obama on aivan samanlainen värillinen hallitsevan luokan lakeija kuin Bushin hallinnossa entinen ulkoministeri Colin Powell tai nykyinen ulkoministeri Condoleezza Rice. Bushin hallituksessa nämä värilliset ministerit olivatkin jonkinlaisia Bushin puudeleita takaamassa, että värillinen väestö tukisi Bushin sotia ja muuta politiikkaa. Obaman asema on aivan toinen. Nyt hän on presidentti eikä tarvitse mitään muita puudeleita kuin korkeintaan muutaman maltillisen republikaanin omaan hallintoonsa.

Obaman heikkous on, että hän edelleenkin näkee ratkaisuksi tukeutumisen ñUSA:n periteisiin arvoihin, demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja vapauteenò. Nämä ovat tyhjiä sanoja, jos niiden takana ei ole mitään konkreettista. Obama on luvannut elvyttää taloutta verohelpotuksilla, jotka suunnataan pienituloisille ja keskiluokalle. Valtion kassaan tulevan loven Obama täyttäisi kiristämällä suurituloisten verotusta ja etenkin niiden yritysten verotusta, jotka vievät tuotantoaan maasta pois. Jos hän näin tekee, se merkitsisi astumista pääoman varpaille ja olisi todellinen poliittinen muutos USA:ssa. Yksi asia Obaman puheissa pitää kyseenalaistaa - Obama lupaa palauttaa USA:lle sen hegemonian ja hallitsevan aseman maailmassa. Mihin hittoon me tarvitsemme minkäänlaisia yhden valtion hegemonioita varsinkaan, jos sen arvot pysyvät samoina kuin mitä George W. Bush on meille viimeisen 8-vuoden aikana esitellyt.

Nyt Obama kokoaa uutta hallintoaan ja välttääkseen liikoja vastakkainasetteluja vanhoillisten kanssa hän valitsee henkilökuntansa puoluerajoista riippumatta. Se voi olla ainoa mahdollinen vaihtoehto tässä tilanteessa, jossa Obamalle varmasti löytyy ankaria vastustajia etenkin, jos Obama vähänkään onnistuu tavoitteissaan. Uskonnolliset äärikonservatiivit ja USA:n kivääriyhdistykset kyllä saavat vettä myllyynsä, jos esim. asemäärärahoja aletaan kaventaa tai ottamaan ihmisiltä pyssyjä pois. USA:ssa on myös pitkät perinteet presidenttien murhaamisessa. Obamalla pitää olla erittäin hyvät turvamiehet, jos hän aikoo esim. muuttaa USA:n politiikkaa Kuuban suhteen paremmaksi.

Todella suuria ongelmia Obamalla on siis edessään. Se on kuin Rubikin kuutio, jonka selvittäminen kokemattomalta tuskin onnistuu ollenkaan, mutta jonka taitava ja kokenut selvittää puolessa minuutissa. Obaman kohdalla jää nähtäväksi saako hän yhdellä tai mahdollisesti kahdella presidenttikaudellaan mitään aikaiseksi, vai jääkö häneltäkin USA:n massiivisten ongelmien Rubikin kuutio ratkaisematta.

Obaman hallituskaavailut eivät suurta muutosta tarjoa- vielä ei ole suuren muutoksen aika

Heti presidentinvaalien jälkeen Obama alkoi koota uutta hallintoaan. Nimityksistä päätellen mitään suurempaa muutosta USA:n politiikkaan ei ole luvassa. Kapitalistit pysyvät tiukasti vallassa aiheuttamastaan sotkusta huolimatta. Tietenkin Obamalla on apunaan liuta talousteoreetikkoja nykyistä taloussotkua selvittämään. Mitä se kuitenkaan auttaa. On muistettava, että taloustieteiden Nobel-palkinto, joka ei varsinaisesti ole Nobelin peruja, vaan Ruotsin keskuspankin v. 1969 alulle panema palkinto, on jaettu USA:n ñtaloustieteilijöilleò pitkälti yli 30 kertaa. USA on siis taloustieteiden nobelisteja täynnä! Kuitenkin USA:n talous kyntää nyt yli 50.000 miljardin dollarin veloissa ja kaiken huippuna on USA:n subprimeluotoista alkunsa saanut maailmanlaajuinen taloustaantuma. Eli se näistä ñtaloustieteilijöistäò, jotka eivät ole halunneet tunnustaa, että Marxin löytämä työn arvolaki on kaiken oikean taloustieteen perusta.

Globaalin kriisin puhjettua monet vasemmistolaisetkin arvelivat kapitalismin tulleen tiensä päähän. Muistakaamme kuitenkin Leninin ajatus, että muutos syntyy vasta kun riistävä luokka ei enää kykene hallitsemaan **eikä sorrettu luokka ei halua elää entiseen tapaan**. Tällainen tilanne merkitsee vakavaa hallitsevan luokan kriisiä ja sorrettujen puolelta voimakasta joukkoliikettä muutoksen puolesta, eikä tästä vielä ole kyse. Oikeudenmukaisempaa sääntelyyn perustuvaa markkinataloutta harjoitettiin kapitalismin maissa sodanjälkeisinä vuosikymmeninä vain siksi, että työkansalla oli maailmassa todellista voimaa. Nyt ns. G20-ryhmittymän äskeisessä Washingtonin kokouksessa saattoivat herrat ilman minkäänlaisen joukkoliikkeen vastustusta vakuuttaa edelleen markkinatalouden kaikkivoipaisuutta. Varmasti Amerikan vaalit olivat muistutus kaikille kapitalisteille kuolevaisuudesta, mutta tuskin Amerikan kansa Obamaa valitessaan ajatteli, että tulee mennä todella syvälle kapitalismin ytimeen. Enemmänkin tässä vaiheessa haettiin paluuta ñturvalliseen amerikkalaiseen elämäntapaanò. Kapitalismin rakenteet kyllä tässä liikahtavat kuten mannerlaatat maanjäristyksessä, mutta edessä on vielä aika, jolloin vastaavassa tilanteessa työkansalla on oma organisaatio ja selvä suunnitelma kaiken muuttamiseksi. Mutta kyllä nykyinen romahdus osaltaan muokkaa tietoisuutta globaalilla tasolla.

Ulkoministeriksi Obama nimitti Hillary Clintonin, vaalikampanjan aikaisen vastustajansa. Valtamediat haluavat antaa Hillarystä hyvinkin myönteisen kuvan, hänellä on suhteita ja verkostoja ympäri maailmaa. Kuitenkin hän voi olla ongelma. Hänet tunnetaan mm. hyvin aktiivisena USA:n nykyisen Israel-politiikan kannattaja. Lisäksi hänen möläytyksensä vaalikampanjan aikana Putinista ei anna kovinkaan hyvää ponnahduslautaa USA:n ja Venäjän suhteille. Kun Bush kertoi tavanneensa Putinin, hän oli yrittänyt löytää Putinin ñsielunò. Tähän Hillary totesi, etteihän Putinilla ole sielua. Putin vastasi Hillarylle, että presidenttiehdokkaalta taitaa puuttua pää.

USA:n politiikka on siis aivan alkutekijöissään. Nuorella presidentillä on valtava urakka edessään. Jos ja kun ensimmäiset pommit alkavat putoilla syyttömien siviilien niskaan Irakissa tai missä päin tahansa maailmaa Obamankin kortit alkavat olla käytetty.

Yleismaailmallinen kriisi: näkemys Moskovasta

Kuvassa vieraamme Venäjältä viime lokakuussa. He halusivat tutustua Suomen vaaleihin. Vasemmalta Jelena Skvortsova, Heikki Männikkö, Sergey Skvortsov ja Sergey Pashanin Pietarista.

Jo melkein vuoden päivät maailmalla on riehunut raha- ja talouskriisi: pörsseissä myllertää, suurimmat korporaatiot ilmoittavat joutuneensa konkurssiin, tuotanto supistuu, työttömyys lisääntyy jne. Ja vaikka eräät analyytikot ja mm. tämän artikkelin tekijä ovat jo melko pitkään puhuneet sen lähestymisestä, suurimpien länsimaiden hallituksille, kuten tavallisesti, kriisi oli täydellinen yllätys.

Ja muuten se ei voinutkaan olla, koska uusliberaalisen talouden luojat, surullisen kuuluisat Nobel-palkintojen saajat eivät mitään sellaista ennustaneet. Nytkin he mutisevat jotakin diskonttokoroista, kertoimista yms., mutta jo nyt on selvää, että kaikki nämä loitsut eivät toimi ï tapahtumat kehittyvät aivan toisenlaisen kaavan mukaan.

Jos ennemmin suurpääomalle oli maailmalla olemassa vastapaino Neuvostoliiton ja muiden sosialististen maiden muodossa, niin 1980-luvun lopulla tämä vastapaino valitettavasti hävisi. Mm. vastavallankumous Neuvostoliitossa ja muissa Euroopan sosialistisissa maissa ja sosialistisen maailmanjärjestelmän tuhoutuminen poistivat viimeisetkin rajoitukset suurimpien kapitalististen maiden deindustrialisoinnissa. Kylmän sodan vuosina esimerkiksi välteltiin strategisia tuotteita tuottavien yritysten siirtämistä pois USA:sta, mutta saavutetun ñvoitonò jälkeen kävi mahdolliseksi siirtää sellaista tuotantoa johonkin Kiinaan tai Kaakkois-Aasiaan ï nyt ei tarvinnut enää pelätä mitään. Tuotantoa siirtyi ñkolmanneen maailmanò maihin, missä palkat olivat monta kertaa pienemmät, ei ollut ammattiliittoja jne. Tästä huolimatta siellä tuotetut tuotteet olivat tarkoitettuja ñvanhoilleò markkinoille, jotka niihin aikoihin alkoivat supistua.

Tuolloin sosialistisen järjestelmän tuhoutumisen jälkeen alkoi pääoman hyökkäys kehittyneiden kapitalististen maiden työtätekevien sosiaalisia saavutuksia vastaan. Kansalaisten valtaosan palkkoja ei korotettu, vaan jopa leikattiin. Väestön ostokyky laski ja sen velkaantuneisuus pankeille kasvoi, mikä ennemmin tai myöhemmin piti käydä ilmi.

Talouden reaalisektorista rahaa siirrettiin pörssi- ja finanssikeinottelun alalle, yritysten osakkeiden myynti muuttui edullisemmaksi kuin kyseisten yritysten tuottamien tuotteiden myynti. Syntyi täysin absurdi tilanne, kun voiton hankkimiseen ei tarvittu yleensä minkäänlaisia ponnisteluja ï niiden, joilla oli rahaa (oletettavasti paljon rahaa), se oli vain sijoitettava johonkin ja sen jälkeen vain yksinkertaisesti elettävä koroilla. Syntyi todellisia kuplia; niin sanottuja derivatiiveja, kun pörssissä myytiin oikeuksia öljytonnin lunastamiseen joskus vuonna 2009. Sellaisilla keinoilla tauti naamioitiin heikentämällä sen oireita ja jopa luomalla taloudellisen kasvun vaikutelma. Toinen sellainen kupla syntyi kiinteistön alalla, jolla yleisesti ottaen ei ole muutenkaan mitään erityistä tekemistä talouden reaalisektorin kanssa.

Mutta miksi pankit käyttäytyivät niin leväperäisesti, kun leväperäisyys ei ole koskaan ollut niille luonteenomaista? Näin tapahtui siksi, että kiinteistöhinnat kasvoivat vakaasti eikä kenellekään pälkähtänyt päähän, että ne saattavat joskus romahtaa. Tästä huolimatta kaikki finanssipyramidit joskus romahtavat ja tämäkään tapaus ei muodostunut poikkeukselliseksi. Eräänä kauniina päivänä koitti tilanne, kun osa lainan ottajista ei pystynytkään enää maksamaan edes ottamiensa lainojen korkoja, kiinteistöjen hinnat alkoivat laskea (velallisilta pois otettuja asuntoja kukaan ei ostanut) ja silloin alkoi ilmestyä vaikeuksia finanssikorporaatioille ja pankeille. Vaikeudet kasvoivat lumivyöryn tavoin, koska kaikki kyseiset laitokset olivat ottaneet lainoja toisiltaa. Kohta vaikeudet siirtyivät myös talouden reaalisektorin puolelle ï yritykset pyytävät kilpaa apua valtiolta. Esimerkiksi hiljattain ilmoitettiin amerikkalaisen autorakennusteollisuuden valtiollisesta pelastusohjelmasta.

Muutama sana dollarin kurssista. Eräät ihmiset eivät voi mitenkään tajuta, miksi USA:n vakavien talousongelmien oloissa dollarin kurssi jatkaa kasvuaan ja eräät ihmiset jopa näkevät tässä pohjois-amerikkalaisten magnaattien eräänlaisen paholaisen suunnitelman. Todellisuudessa USA:n politiikasta vastaavat ihmiset tuskinpa kykenevät tänään toteuttamaan jotain määrätietoista strategiaa ja näin ollen kehitys jatkuu omalla painollaan. Taloutta on yleensä hyvin vaikeata junailla ja erityisesti kriisien aikana, talouden objektiiviset lainmukaisuudet raivaavat itselleen tietä vastoin erilaisten keinottelijoiden toimia ja vastoin hallinnollista painostusta. Aivan sama tilanne pätee myös dollarin kurssin suhteen. Yleisesti ottaen kansallisen valuutan kurssiin vaikuttavat erinäiset tekijät, mm. keinottelu ja hallinnollinen painostus (kuten nykyään Venäjällä), mutta määräävä osuus kuuluu kuitenkin eri valuuttojen ostovoiman keskinäissuhteelle. Se on laskelmien lähtöpiste, jolle pohjautuvat konkreettiset luvut. Jos esimerkiksi dollarin kurssin suhde euroon on enemmän tai vähemmän realistinen, niin silloin sillä määrällä dollareita, joita me saamme valuutanvaihtopisteessä tietystä määrästä euroja, me voimme ostaa yhtä paljon tavaroita kuin vastaavilla euroilla. Niinpä öljykauppaa maailman markkinoilla käydään perinteellisesti dollareilla, ja jos öljyn hinta nousee, niin silloin dollarin ostovoima heikkenee, mikä johtaa vastaavasti sen kurssin laskuun. Jos öljyn hinta laskee, niin silloin dollarin kurssi kasvaa, kuten se on myös tapahtunut viime kuukausien aikana. Jos viime kesänä yksi öljybarreli maksoi 150 US-dollaria, niin nykyään tällä rahalla voi ostaa jo kolme barrelia öljyä ï dollarista on tullut arvokkaampi, mikä heijastuu luonnollisesti myös sen kurssissa.

Mitä tulee taas rahallisiin avustuksiin, niin ne tuottavat vain lyhytaikaista tulosta, koska itse kriisi on syntynyt katteettoman rahan liiallisesta määrästä ja näin ollen rahan määrän yksinkertainen lisääminen ei tilannetta muuta. Ulospääsy kriisistä muodostuu pitkäaikaiseksi ja vaikeaksi. Tuolloin on ymmärrettävä, että kriisi ei tarkoita pelkästään sosiaalista jännitystä, poliittista epävakaisuutta ja joukkomittaista tyytymättömyyttä. Se on samalla myös kapitalistisen talouden rakenneuudistuksen mekanismi.

Historian uudessa vaiheessa se tulee tarkoittamaan yhteiskunnallisessa tulonjaossa mm. työväenluokan osuuden kasvua, josta on tulossa vuorostaan entistä ammattitaitoisempi. Myös luokkataistelu voimistuu, koska työväenluokka joutuu taistelemaan paljon sosiaalisten takeiden puolesta. Kaikki tämä yhdistettynä kasvavaan kiinnostukseen Marxia ja hänen oppiaan kohtaan tulee avaamaan uusia mahdollisuuksia vasemmistovoimille sekä lähitulevaisuudessa että suorastaan nyt, kun kriisi pakottaa ihmisiä miettimään uudella tavalla useita asioita. Maailma muuttuu ja me, kommunistit, emme saa jäädä jälkeen elämän kehityksestä.

Artikkeli julkaistu lyhennettynä. Kokonaisuudessaan se löytyy osoitteessa: http://www.euvkr.com/erityis.html.

Sergei Skvortsov,
NKP:n KK:n ensimmäinen sihteeri

Kädet irti Venezuelasta

PEN (Kansainvälinen kirjailijoiden sananvapausjärjestö) julistaa puolustavansa ajatusten esteetöntä kulkua kansalaisten sekä eri kansakuntien kesken. Sen jäsenet sitoutuvat vastustamaan kaikkea ilmaisun vapauden tukahduttamista omassa maassaan ja yhteiskunnassaan.

Käsittääksemme PENin tehtävänä on toimia sananvapauden vaalijana eikä sen tukahduttajana kuten järjestön puheenjohtaja **Jukka Mallinen** näyttää toimivan.

Suomessa asuvan maahanmuuttajarunoilija **Roxana Crisologon** esiintymisen estäminen Itsenäisyyspäivänä 2008 Kiilan, Suomen PENin ja Sadankomitean tilaisuudessa osoittaa eriskummallisia piirteitä Jukka Mallisen ilmaisunvapauskäsityksestä.

PENin puheenjohtaja ja yhden miehen totuuskomissio Jukka Mallinen julistaa tällä syrjivällä toimenpiteellään Jukka Mallisen asiantuntemuksen Latinalaisesta Amerikasta paremmaksi ja syvemmäksi kuin perulaisen maahanmuuttajarunoilijan, joka on elänyt suurimman osan elämästään Etelä-Amerikan mantereella.

Jukka Mallisen käsitykset asettavat kansainvälisen Hands off Venezuela ï liikkeen outoon valoon, joka sokaisee ällikällä jopa Hands off Venezuela ï Finland ry:n hallituksen jäsenet. Mihin sananvapautta loukkaavaan tekoon Venezuelan bolivaarinen tasavalta on syyllistynyt kansallistaessaan maansa öljyvarat ja ohjatessaan niistä kertyvät varat venezuelalaisten sosiaali- ja terveydenhuoltoon sekä valtaväestön koulutamiseen?

PENin johtokunnan jäsen **Jukka Koskelainen** vastaa PENin kotisivuilla Hands off Venezuelaa koskien seuraavasti: ñKoska kyseessä on hallitus, joka on rajoittanut voimakkaasti sananvapautta ja antanut eritystukensa maille, joissa sitä erityisen brutaalisti on tukahdutettu (Valko-Venäjä, Iran, Libya, Kuuba, Venäjä), ei suhde tähän järjestöön voi olla vaikuttamatta siihen, miten itse arvioin tällaiseen toimintaan osallistuvaa henkilöä PENin jäsenenä ja edustajana.ò

Jukka Koskelainen ei mahda tietää, että valtaosa Venezuelan tiedotusvälineistä on edelleen yksityisessä omistuksessa. Ne eivät suhtaudu suinkaan myönteisesti Chávezin jo vuodesta 1998 jatkuneeseen kansanvaltaiseen hallintoon. Ilmeisesti Koskelainen ei myöskään tiedä, että Venezuelassa kansalaiset ovat valinneet presidentti Chávezin tehtäväänsä jo useamman kerran vapaissa vaaleissa ylivoimaisella äänten enemmistöllä. Chávez on voittanut näin kerta toisensa jälkeen maan opposition asettamat ehdokkaat.

Roxana Crisologon mahdolliset jäsenyydet laillisissa ihmisoikeuksia kunnioittavissa järjestöissä kuuluvat hänen ihmisoikeuksiinsa Onko Mallisen tavoitteena rajoittaa Roxana Crisologon ja muiden PENiläisten mielipiteenvapautta? Milloin **Kansainvälisen kirjailijoiden sananvapausjärjestön** PEN:in Suomen osasto irtisanoo suhteensa Suomen valtion kanssa veljeileviin kirjailijoihin? Suomihan osallistuu sotilasliitto NATO:n johtamiin, verisiin kriisinhallintatehtäviin Afganistanissa?

Hands off Venezuela ï Finland ry**.** on Venezuelan bolivaarista vallankumousta ja Latinalaisen Amerikan yhteiskunnallista oikeudenmukaisuuden edistymistä tukevien yksityisten henkilöiden ja järjestöjen muodostama solidaarisuusjärjestö. Sen tarkoituksena on edistää oikean tiedon levittämistä Hugo Chávezin johtamasta bolivaarisesta vallankumouksesta ja Venezuelan yhteiskunnallisesta kehityksestä sekä osoittaa solidaarisuutta Venezuelan kansalle ja puolustaa aatteellisesti sen suorittaman vallankumouksen saavutuksia. Kannatamme Venezuelan itsenäisyyttä, emmekä hyväksy ulkopuolisten valtioiden sekaantumista itsenäisen demokraattisen valtion asioihin. Sanavapaus koskee myös meitä ilman suodattavia totuuskomissioita. Meillä on oikeus esittää sekä yksityisesti että julkisesti mielipiteitämme.

Hand off Venezuela ï Finland tuomitsee PEN:in puheenjohtajan Jukka Mallisen sananvapautta häpäisevät toimet runoilija Roxana Crisologoa kohtaan.

Hands off Venezuela ï Finland ry.
18.11.2008

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Näin murskataan ammattiyhdistysliike

Näin otsikoi Ruotsin Kunnantyöntekijäin liiton lehti ñKommunalarbetarenò numerossaan 20. marraskuuta 2008. Silloin oli jo tiedossa, että SDP:n oikeistojohto tulisi valtiopäivillä tukemaan Lissabonin sopimusta. Kunnantyöntekijäin lehti antoi tilaa mm. professori Sören Wibelle, joka vaati Lissabonin sopimuksen jäädyttämistä kunnes ammattijärjestöjen yleissopimukset on turvattu.

Yleensä uutiset kertovat niukasti taustoista. Tässäkin tapauksessa liettualainen reppufirma meni konkurssiin Rakennusliiton saarron ansiosta. Kuitenkin Ruotsin työnantajain keskusliito rahoitti oikeudenkäynnin EY- tuomioistuimessa Luxemburgissa.

Kunnantyöntekijäin liiton lehti haastatteli yllämainitussa numerossa ruotsalaista EY-tuomioistuimen tuomaria Pernilla Lindhiä. Lindh kertoo haastattelussa, että hän on istunut tuomioistuimessa 13 vuotta.

Hän kertoo, että EY-tuomioistuimen 27 tuomarien, suomalainen Virpi Tilli mukaan lukien, päätökset ovat_poliittisia, eikä kuten mm. Ruotsin ammatillisen keskusjärjestön puheenjohtaja Wanja Lundin-Wedin väittää, että kyseessä olisi ilkeiden tuomareiden päähänpisto. Lissabonin-sopimus ei tule siis vahvistamaan ammattiyhdistys liikkeen asemaa työmarkkinoilla. Lissabonin sopimus ajaa yli Ruotsin hallituksen ja valtiopäivät. EY-tuomioistuimessa katsotaan työvoiman vapaan liikkuvuuden yli rajojen tärkeämmäksi kuin kansalliset yleissopimukset.

Lindh kertoo lukuisista ennakkotapauksista. SDP Ruotsissa lähtee EU-vaaleihin tunnuksin, että he turvaavat sopimusoikeudet, joka on siis tuomari Lindhin mukaan mahdottomuus. Varmemmaksi vakuudeksi puolue nimesi jo ehdokkaitaan EU-vaaleihin. Siellä ykköspaikalla komeilee takinkääntäjä Marita Ulvskog, joka vanhana maolaisena haki vihreää oksaa SDP:stä. Hän vastusti EU:ta, mutta kun se ei johtanut eteenpäin, hän erikoistui kommunistien solvaukseen ja nimitettiin SDP:n puoluesihteeriksi. Kun homma ei hoitunut, niin nyt hänelle kaavaillaan suojatyöpaikkaa EU:ssa.

Ruotsin ammatillinen keskusjärjestö piti 18. marraskuuta, siis pari päivää ennen valtiopäivien päätöstä Lissabonin sopimuksesta valtiopäivätalon edessä Mynttorgetilla mielenosoituksen. Sitä ei juuri mainostettu, eikä käsitelty työpaikoilla. Paikalle saapui myös muutamia Lissabonin-sopimuksen vastustajia banderolleineen, mutta kuten tunnettua, totuuden puhujille ei anneta yösijaa. Paikalle saapui vain noin 500 ihmistä ja ainoana puhujana esiintyi Wanja Lundin-Wedin, joka nalkutti Ruotsin porvarillista ñtyöväenhallitustaò vastaan, vastoin parempaa tietoa, sillä EU:ssa ei voi ajaa työväen politiikkaa.

Valtiopäiväkäsittelyssä, joka oli 20. marraskuuta, päätettiin hyväksyä sopimus äänin 243 vastaan 39 ja tyhjää äänesti 13. Ilmeisesti asia olisi voitu lain mukaan jättää lepäämään, jos 48 edustajaa olisi vaatinut sitä määrävähemmistöllä. Siis tyhjää äänestäneet hyväksyivät kansa pettämisen.

Asia sai aika vähän julkisuutta. Aftonbladetin kolumnisti Olle Svennin totesi, että asia valtiopäivillä meni läpihuutojuttuna ja merkittiin vain kuultuna. Hän, samoin kuin Lindh totesivat, että päätös oli murskaisku ruotsalaiselle ammattiyhdistysliikkeelle.

Dagens Nyheter haastatteli Ruotsin EU-ministeriä Cecilia Malmströmiä. Ministerillä ei ollut käsitystä Lissabonin sopimuksen toteutuksesta. Siis jos Ruotsin kansa saisi vallan joskus, niin ministeriä ei voitaisi syyttää valtiopetoksesta, koska hän ei tekoa tehdessä ymmärtänyt seuraamuksia.

Wäinö Pietikäinen

Kansojen välinen ystävyys

Nykyisinä levottomina maailmanaikoina luulisi kaikilla olevan suuri tarve edistääkansojen välistä ystävyyttä ja toisten ymmärtämistä. Suomen televisio uutislähetyksissään osallistuu ymmärtämisen hämärtämiseen ahkerasti, miltei uutislähetyksestä toiseen. Yhtenä esimerkkinä monista pidän kolmosen iltauutislähetystä 7.10. Uutisten lukijan mukaan ulkoministeri Stubb menee tapaamaan Valko-Venäjän hirmuhallitsijaa ja diktaattoria. Maa on sulkeutunut ja siellä on jopa kuolemantuomio käytössä.

Onkohan kolmosen uutistoimittajilla tiedossa Yhdysvalloissakin olevan kuolemantuomio ahkerassa käytössä. Siellä on lisäksi kuolemantuomio eräänlainen kidutusmalli, ensin kuolemansellissä 15 - 20 vuotta, hiljakkoin teloitettu vietti jopa 22 vuotta kuolemansellissä. Myös väitteet Venäjän ja Valko-Venäjän tulehtuneista suhteista voidaan laittaa kolmosen uutistoimittajien mielikuvituspiikkiin. Mailla on keskenään valtioliitto ja kaupankäynti lisääntyy jatkuvasti.

Ulkoministeri Stubbin vierailusta oli sentään jotain hyötyäkin. Presidentti Lukashenko yllättyi, kun heillä on kuulema ongelma ETY-järjestön kanssa. Valko-Venäjän vaalit kun eivät sittenkään olleet vapaat, tulos kun oli väärä. Se on ongelma Suomenkin vaaleissa, kansa saattaa äänestää väärin.

Valko-Venäjän ja Venäjän ystävyys sementoitui jo toisen maailmansodan aikana taistelussa Natsi-Saksaa vastaan. Valko-Venäjällä ei natsi-Saksan apureista tehdä sankareita kuten Ukrainassa ja Virossa. Siinä lienee yksi syy Suomen television toimittajien Valko-Venäjä vihaan. Tosin tuosta vihasta saavat osansa myös Kuuba, Iran, Syyria ja Pohjois-Korea. Se on suomalaista sananvapautta.

Reino Welling
Jämsänkoski

Onni on asua
metsän reunassa.
Metsä on tuuhea
ystävä.
Ajattele miten
valo osuu puiden
lomitse
sammalmattoon.
Sammal on metsän
varpaat.
Muutama
askel
ja olet
tiaisten kokouksessa.

Tauno Pirttilä
Venäjänkangas

Joulun tuoksua

Ajellessani pientä, kapeaa kylätietä syksyisessä hämäläis-satakuntalaisessa maisemassa, täytyy äkkiä väistää kovalla vauhdilla lähestyvää sianlantalietettä kuljettavaa traktoria. Urakka ei saa kusta. Maatilat vuokraavat nykyään peltoja isolta alueelta ja sikatilan omistajalla riittää kilometrejä, kun hän tyhjentää pelloilleen valtavat lietelantasäiliönsä.

Döfis eli sianpaskan haju on tyrmäävä eikä sitä pääsee pakoon mihinkään.

Päästyäni perille ystäni pientilalle, kuulenkin elävää kansanperinnettä sikataloudesta.

Naapurinmies oli levittänyt sianpaskansa pelloillensa joulun alusviikoilla ja todennut, että haju on tarttuvaa sorttia. Hän oli pellon laidalta hakenut joulukuusen, jossa lietteen haju oli pinttyneenä. Huomasivat asian vasta, kun sulanut kuusi lemusi koko joulun pyhät sisällä tuvassa. Hajun puolesta oli sama, olitpa pirtissä, lätissä tai pellon reunalla.

No senhän vielä maatalousyrittäjä sieti, kun oli kysymys elannosta. Haiseehan se sellutehdaskin mutta Valkeakoskellakin sanottiin vaan, että ñraha se on kun haiseeò.

Nyt on kuulemma maalla pienelä-jällä muuttunut taas entistä kovemmat ajat.Lihanostajat eivät enää viitsi hakea pientiloilta muutamia harvoja sikoja, joita on pakko kasvattaa ylisuuriksi. Naudanlihan hinta on niin pieni, ettei kasvatus kannata.

Irlannista ja muista EU-maista tuodaan halvalla jäteöljyllä ja gemorehulla syötettyä lihaa.

ñRaha ei haiseò on siis muuttunut niin, että rahaa ei enää pientilalliselle tule mutta muistoksi entisestä joulukuuset haisevat sianpaskalle edelleen, kiitos jättiläis-sikaloiden.

AN

Working class' Hero

Joan Baez ja Bob Dylan lauloivat 1960-luvun poliittisessa laululiikkeessä myös Joe Hillistä.

Joe Hill syntyi suomalaisen siirtolaisperheen poikana Gävlessä 1879 nimellä Joel Hägglund. Värmlandin kautta hän muutti Yhdysvaltoihin 1902, jossa hänet teloitettiin 1915 ampumalla kiistanalaisen oikeudenkäynnin jälkeen.

Hillistä ja tämän vaikutuksesta omaan lauluntekijän uraansa 1960-luvun alussa kirjoittaa Bob Dylan muistelmissaan 2004: ñOlin kuullut mm. Joan Baezin esittämänä kappaleen ñI Dreamed I Saw Joe Hill last night alive as You or Iò. Tämä oli maahanmuuttaja, joka taisteli Meksikon sodassa. Vietti niukkaa ja karua elämää, organisoi Lännessä ay-liikkeen vuoden 1910 paikkeilla ja oli messiaaninen hahmo, joka halusi hävittää kapitalistisen palkkajärjestelmän - mekaanikko, muusikko ja runoilija... En itse säveltänyt laulua Joe Hillille, mutta jos kukaan pystyi toimimaan laulun innoittajana, niin hän, Joen silmissä loisti valo.ò ñThey killed a man, but I never died, said heò laulaa Joan Baez.

Omassa laulussaan ñPie in the Skyò Hill teki tunnetuksi käsitteen ñpiirakka taivaassaò, joka viittaa poliittista konservatismia edustavien kehotukseen tähdätä tuonpuoleisen elämän palkkioihin sen sijaan, että pyrittäisiin kohentamaan elinoloja jo maan päällä. ñHän oli oman idolini Woody Guthrien edelläkävijäò, sanoo Dylan.

Hillin elämäntarinana on raskas ja väkevä. Hän organisoi Kansainväistä teollisuustyöläisten liittoa (Industrial Workers of the World), Yhdysvaltain työväenluokan taistelevaa siipeä. Hänet tunsivat työläiset kautta maan San Diegosta Maineen - mainarit, lihanleikkaajat, kylttimaalarit, sepät, rapparit ja putkimiehet ja terästyöläiset - keitä hyvänsä he olivatkaan. Joe yhdisti heidät ja taisteli heidän oikeuksiensa puolesta.

Joe Hilliä vihaaville politiikoille ja teollisuusjohtajille hän oli kuitenkin parantumaton heidän hallitsemansa yhteiskuntajärjestyksen vihollinen. He olivat odottaneet vuosikausia tilaisuutta päästä hänestä eroon. Tekaistu syy saatiin aikaiseksi Utahin osavaltiossa.

Hillin puolesta järjestettiin mielenosoitusmarsseja ja kokouksia, jotka täyttivät maan kaikkien suurkaupunkien kadut - Clevelandissa, Indianapolissa, St. Louissa, Brooklynissa, Detroitissa ja niin edelleen - kaikkialla missä oli työläisiä ja ammattiliittoja. Se osoittaa miten tunnettu ja rakastettu hän oli. Jopa presidentti Woodrow Wilson yritti saada viranomaiset käsittelemään tapausta uudestaan, mutta turhaan.

ñScatter my Ashes anyplace but Utahò (Sirotelkaa tuhkani minne tahansa muualle mutta ei Utahiin) ajatteli Dylan laulunsa nimeksi. Lopulta jäi ñLong Black Veilò (Pitkä musta huntu), joka hänen mielestään vaikutti Joe Hillin itsensä kirjoittamalta.

Ari Kukkonen

Markkinaliberalismista säätelytalouteen

Kuten kaikki meistä varmasti olemme huomanneet, kapitalismi on todella pahoissa vaikeuksissa. Tätä se raaka kilpailu ja ahneus ovat saaneet aikaan! Se kostautuu nyt! Kapitalismilla ei ole enää kovin paljoa mahdollisuuksia selvitä, vaikka sitä nyt yritetäänkin pelastaa. Muun muassa edellä mainitusta syystä johtuu, että viime viikkoinakin olemme kuulleet työntekijöiden irtisanomisista lähes päivittäin.

Nyt alkaa olla aika siirtyä sääntelytalouteen. Suomessa oli aikaisemminkin säätelytalous ja asiat sekä olivat paremmin että menivät paremmin. Eikä talouden sääntely mihinkään tehottomuuteen johtanut. Päinvastoin, yhteiskunta toimi silloin hyvin. Toivottakaamme siis sääntelytalous tervetulleeksi.

Tätä kirjoitettaessa oli Nordean julkaisussa juttu ñKapitalismi kriisissäò. Siinä professori Teivo Teivainen kertoo, kuinka kapitalismin jäljellä oleva elinikä on korkeintaan muutama vuosikymmen. Hänen ajatuksensa ovat aika tavalla samanlaisia kuin professori Heikki Patomäenkin kirjassaan ñUusliberalismi Suomessaò.

Kapitalismin kaataminen on todellakin paljon mahdollista, jos nykyinen meno jatkuu. Työtätekeville ja muille tavallisille ihmisille se olisi suuri ilon aihe. Eivätpähän kapitalistit enää riistäisi työtätekeviä eivätkä öykkäröisi. Toivottavasti parempi tulevaisuus on koittamassa.

Juha Forss
Lahti

Tukea Kansan äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 60,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Reijo Katajaranta 40,00 e, Eira Kärki 20,00 e, Esko Auervuolle 15,00 e, Paavo Heikkinen 12,00 e, Tarja Männikkö 10,00 e, Paavo Junttila 50,00 e, Seppo Sipilä 5,00 e, Jouko Nevalainen 100,00 e, Esko Koivisto 5,00 e, Vuokko Kangas 48,00 e, Jaakko Muilu 1,00 e, Janne Rahikainen 3e ja Haagan flikka 14,00 e.

OKO 554114-227966

Johan Bäckman ja pronssisoturi

Valtiotieteiden tohtori Johan Bäckman (s.1971) on uskaltautunut sohaisemaan ampiaispesää kirjoittamalla kirjan Eestin venäläisiin kohdistuvasta vainosta. Kun Eestistä saa Suomessa kirjoittaa vain yhdellä tavalla, on ymmärrettävää etteivät oikeistopiirit esim. PEN-järjestössä pompi ilosta. Lukuelämyksenä kirja on positiivinen siitä puolesta Eestin politiikkaa, josta Suomessa ei mielellään puhuta.

Eestillä on ongelma. Eikä se ongelma ole itse venäläiset, vaan se että venäläiset kieltäytyvät luopumasta venäläisyydestään eivätkä suostu jättämään maata jota he ovat asuttaneet lapsuudestaan tai syntymästään lähtien.

Eesti oli tehnyt sopimuksen Venäjän kanssa siitä että Eestin venäläiset voivat itse valita kansalaisuutensa. Mutta kuinka ollakaan, sen sijaan että Eesti olisi täyttänyt lupauksensa, päätti se alistaa venäläiset ñkansalaisuustesteihinò joissa pyritään vain nöyryyttämään heitä. Erityisesti sotilaseläkeläisiä pyritään painostamaan Eestistä poistumiseen telkeämällä heidät Kansallisuusviraston ylläpitämiin keskitysleireihin. Kielipoliisin tarkoitus ei ole tarkistaa osaavatko venäläiset (varsinkin ne joilla on työpaikka) riittävästi eestiä, vaan tarkistaa etteivät venäläiset puhu venäjää. Kansalaisuuden puuttuminen varmistaa, ettei puolella miljoonalla ihmisellä ole mitään mahdollisuutta vaikuttaa poliittisiin asioihin ja luonnollisesti nämä ihmiset ovat huonommassa asemassa palkkauksenkin suhteen. Sodan jälkeen Eestin ortodoksinen kirkko oli luikerrellut Ruotsiin, jossa se säilyi pöytälaatikkokirkkona aina NL:n hajoamiseen asti. Tuolloin se rekisteröityi ja Eestin varsinainen ortodoksisen kirkon omaisuus siirrettiin pöytälaatikkokirkolle. Arkkipiispa Johannes julistettiin Eestin metropoliitaksi ja sisäministeriön kirkkopoliisi Heljas yritti ostaa venäläisten sielut pöytälaatikkokirkolle. Eestin harmiksi venäläiset kuitenkin kieltäytyivät vaihtamasta kirkkoaan. Venäläisten vaino Eestissä on siis institutionalisoitunutta, mutta Eestin hakiessa EU:n jäsenyyttä olisi EU voinut vaikuttaa Eestin hallituksen harrastamaan venäläisten vainoamaiseen. Valitettavasti Bäckman ei lähde edes spekuloimaan, miksi EU ei vaatinut vainon lopettamista jäsenyyden ehtona.

Koska aikuiset ja eläkeläiset omasivat jotain menetettävää, on ymmärrettävää, että kansannousun suorittivat nuoret, joilla ei ollut mitään menetettävää. Mutta jo edellä sanotusta näkee myös sen, ettei kansannousua tarvinnut provosoida Venäjältä.

Valitettavasti Bäckman ei käy lävitse sitä lyhyttä episodia ennen armeijan ñarkeologisia kaivauksiaò, jolloin presidentti Ilves joutui jäädyttämään päätöksen patsaan poistamisesta. Kansannousun aikana alkoi nuorten venäläisten koululaisten itsetunto kohota Eestin hallitukselle hälyttäviin suhteisiin. Eestin hallituksen vastaisku oli julma ja brutaali: koululaisen Mark Sirykin pidättäminen ja venäjänkielisillä kouluilla Eestin virallisen propagandan ñneuvostomiehityksestäò luettaminen opettajilla. Lopputulos oli kuitenkin venäläisten koululaisten vieraantuminen eestiläisistä opettajistaan.

Eestin hallituksen aloitettua sotansa kansaa vastaan, päättivät venäläiset Venäjällä siihen vastata.

Putin nuorten järjestön Nashin mellastaminen Eestin lähetystön edustalla, EU:n komission edustalla Sirykin vapauttamisvaatimukset, Eestin tietoverkkojen tukkiminen ja vartiosotilaan haamujen lähettäminen saattoi saada apua Venäjältä, mutta se että miljoonat venäläiset nuoret halusivat osoittaa mieltään Eestin mielivaltaisuuksia vastaan alkaa puhua siitä niin lännen peräänkuuluttamasta kansalaisaktiivisuuden esiintulosta (länsi tuskin kuitenkaan toivoi sen ilmestymistä tuossa muodossa). Myös Venäjä puuttui tilanteeseen katkaisemalla läpikulkuliikenteen Eestin läpi normaaleiden mielenilmaustensa lisäksi. Eesti oli käyttänyt 250 000 euroa patsaan siirtämiseen, mutta kärsi sen lisäksi 72 miljoonan dollarin tappiot läpikulkuliikenteen katkeamisesta.

Kirjan toinen puoli käsittelee Eestin fasismin esiintymistä sodan aikana, missä käsitellään ennen kaikkea juutalaisten kansanmurhaa. Ongelma tulee siinä vastaan, että jos korostetaan vain juutalaisten kansanmurhaa, unohdetaan se, että natsien tarkoituksena oli tuhota myös bolsevismi. On arvioitu että saksalaiset tuhosivat 27-30 miljoonaa neuvostokansalaista ja jos siitä vähennetään 8 miljoonaa kaatunutta puna-armeijalaista niin natsit ja heidän kätyrinsä murhasivat vähintään 20 miljoonaa naista, lasta ja vanhusta, eikä samanlaista yhteiskunnan tietoista hävittämistä, juutalaisten ohella, tiedetä saksalaisten suorittaneen muualla Euroopassa.

Bäckman tekee kirjassaan voimakkaan rinnastuksen suomalaisen fasismiin. Samankaltaisuus Itä-Karjalan ja sotavankien kansanmurhaan on kieltämättä suuri, mutta sillä ei varsinaisesti ole samanlaista vaikutusta eestiläiseen kansanmurhaan kuin suomalaisten valheellisella radiopropagandalla.

Ville Rahikainen

SFT toimii

SFT:n perinteinen kukkien lasku Punaisten muistomerkille, sekä Viime sodassa teloitettujen muistomerkille Malmilla. Kokoonnumme hautausmaan pääportilla la 24.01.2009 klo 11.00. Puhuu Juho Haavisto. Järjestöliput mukaan.

SFT laskee kukat Punaisten valtakunnalliselle muistomerkille Eläintarhassa ti 27.01.09 klo 17.30. Puhuu SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

❑ ❑ ❑

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen kokous tiistaina 13.1.09 klo 18.00 Timpurien kerholla, Mäkelänkatu 8.

Tervetuloa.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan laajennettu kokous pidetään keskiviikkona 28.1.2009 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 18.00 Kokouksessa käsitellään mm. seuraavia asioita: Alkuvuoden toiminta, valmistautuminen yhdistyksemme osalta STP:n kevätseminaariin, EU-vaaleihin sekä Vappujuhlaan. Arvioimme myös seuraavaa Kansan äänilehteä.

Tervetuloa

Tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin naisten puurojuhla

Perinteinen työkansan puurojuhla järjestetään Hermannin kerholla, Hämeentie 67. maanantaina 29.12.08 alk. klo 18.00.

Tilaisuudessa tervehdyssanat esittää **Juhani Valo**. Puuronsyönnin, kahvin sekä glögijuoman lomassa puuropuheen pitää **Timo Kangasmaa**. Muusta ohjelmasta vastaavat **Bertta** ja **Konnakööri,** sekä **Heikki Männikkö** ja **Juhani Tanski** yllätysohjelmillaan.

Mukana STP:n asettamia EU:n parlamenttivaaliehdokkaita.
Kahvitarjoilu. Tervetuloa kaikki paikalle.

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään keväällä 2009. Tarkempi ajankohta ei ole vielä tiedossa. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta
Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on liikaa käyttökelpoista tavaraa, lahjoita se kirpputorillemme Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.
Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.
Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://www.punavihrea.info/

...ja blogeja

http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- 07.01.2009
- 04.02.2009
klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Nato:n jäsenenä syyllistymme kansanmurhiin

Kuva Kiasman aukion tilaisuudesta 6.12.08, puhumassa Pekka Tiainen

Itsenäisyyspäivänä 6.12.2008 järjesti STP Kiasman aukiolla Helsingissä Hyde park- luonteisen maamme Nato- jäsenyyteen liittyvän keskustelutilaisuuden. Viesti oli hyvin selkeä: lähivuosien tärkein tehtävä on torjua lopullisesti maamme Nato- jäsenyys.

Avauspuheenvuorossaan Heikki Männikkö totesi, että talouskriisin ohella meillä on turvallisuuspoliittinen kriisi. ñKansan enemmistö vastustaa Nato- jäsenyyttä. Jostain on käynyt käsky, kun eliitti tästä piittaamatta tekee töitä Naton puolesta. Suomea pidetään Naton piirissä isona ñkantona kaskessaò, koska meillä on Venäjän kanssa yhteinen pitkä maaraja ja vuosisatojen yhteistyö. Tästä syystä haettiin Ahtisaari tekemään omaa Nato-vyörytystään. Tästähän Nobel-palkinnossa oli kyse. Natojäsenyys merkitsisi sitä, että Naton joukkoja ja tukikohtia sijoitettaisiin Suomeen ja konfliktin sattuessa ne olisivat sotilaallisten iskujen kohteina. Kyse on suuresta asiasta. Sotilaiden ja eliitin Nato-jäsenyyttä koskevat suunnitelmat liittyvät todellisiin sotilaspoliittisiin laskelmiin, jossa varaudutaan konfliktiin Nato:n ja Venäjän välillä. Nato:n torjuminen on lähivuosien tärkeimpiä tavoitteitammeò

Suomen tulee pysyä mahdollisimman kaukana Natosta, totesi Reijo katajaranta. ñAhtisaaren Nobel palkinto on yritys kammeta Suomea Natoon. Väitetään Naton muuttuneen, että se olisikin enemmän rauhanturvaaja kuin sotilasliitto. Nato palvelee edelleenkin imperialistisia, etenkin USA:n etujen mukaisia tavoitteita. Miksi Nato haluaa jäsenikseen Georgian ja Ukrainan. Siksi, että kysymyksessä ovat öljyn ja maakaasun saatavuuden kannalta tärkeät alueet. Eli ristiriidan ainekset on jo valmiiksi kylvetty. Venäjä ja Nato ovat toisilleen luontaisia vihollisia.

Toinen perustelumalli Natolle on terrorismin vastainen sota, mutta siihen ei tarvita 200.000 sotilasta eikä tuhatta pommikonetta. Jos Suomi liittyisi Natoon, siitä tulisi mahdollisen Venäjän ja Naton sodan tärkeimpiä taistelualueita. Meillä on yhteistä rajaa Venäjän kanssa 1300 km, enemmän kuin millään nykyisellä Nato-maallaò.

Minulle Uncle-Sam, viralliselta nimeltään NATO ei ole minkään maailmanmahdin symboli vaan kaiken saastan haiseva limainen symboli totesi Juhani Valo. ñAasian ja Lähi-idän valtiot ovat yhä, näiden sotaroistojen pääkohteina ja tukevat suoraan ja välillisesti näiden imperialistien omistamien tehtaiden voimanlähteitä. USA oli NATOn johdolla jo vuonna 2003 valmis hyökkäämään maailman neljänneksi suurimpaan öljyntuottajamaahan, Iraniin. Syy on selvä: Öljy. Öljyä pitää riistävän sotapääpukarivaltionkin saada. Mitä enemmän sitä voi maksutta saada, sen maukkaammalta tämä maistuu tuon rosvovaltion kurkussa ja panssareiden tankeissa. Hyvin on onnistuttu näissä NATO-tavoitteissa myös Suomessa, sillä maamme NATO-myönteisyys kohti USA:n yksinapaista maailmanherruutta on saavuttanut maamme NATO- lakeijoiden sieluissa melkoista hyväksyntää Jos annamme oman elämämme, valtiomme elämän NATO:n ja sen liittolaisten hyväksi, olemme itse syyllistymässä kansanmurhiin eri puolilla maailmaaò

Maanpetoksesta muistutti Itsenäisyyspuolueen edustaja Mikko Lahtiluoma: ñSuuri osa kansasta ja nuorisosta ei tiedä mitä itsenäisyys tarkoittaa. Perustuslakimme 1. pykälässä sanotaan: ñSuomi on täysivaltainen tasavaltaò. Tämä merkitsee, että muuta valtaa ei saa olla tämän yläpuolella. 2. pykälässä sanotaan: ñValtiovalta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskuntaò. Siis kansanedustajat eivät voi kansan heille antamaa valtaa luovuttaa maan rajojen ulkopuolelle. EU:n perustuslaillisen sopimuksen ns. Lissabonin asiakirjan kohdissa 1-6 sanotaan: ñTämä perustuslaki ja lainsäädäntö, jota Unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden lainsäädäntöön nähdenò. Sen mukaan EU:n perustuslaki on aina jäsenvaltioiden perustuslain yläpuolella. Suomen perustuslain pykälässä 94 sanotaan: ñMikään kansainvälinen sopimus tai velvoite ei saa vaarantaa kansanvaltaisia periaatteitaò Näin ollen Suomen eduskunta ja hallitus ovat syyllistyneet rangaistavaan maanpetokseenòò.

Pekka Tiainen näki synkkiä pilviä on taivaanrannalla, kun meitä viedään Natoon ja itsenäinen päätösvalta sekä talouskriisin myötä hyvinvointiyhteiskunta ovat murenemassa. Maaliskuussa tulee 200 vuotta, kun Suomesta tuli autonominen osa Venäjää. Tämä vaihe oli tärkeä askel maamme itsenäisyyden tiellä. Silloin myös vuosisatainen vastakkaisuus Suomen ja Venäjän välillä voitiin poistaa. Tänään Nato- uhkan myötä Suomen ja Venäjän vastakkaisuus on uudelleen ajankohtainen. Tänään autonomian alkamisen 200- vuotispäivänä olisi syytä järjestää seminaari, jolloin voimme nostaa esille kysymyksen itsenäisyydestä, sotilaallisesta liittoutumattomuudesta ja siitä, että Suomea ei ajeta tilanteeseen, jossa joudumme vastakkain Venäjän kanssa, mitä Natopolitiikka tarkoittaa. Se on tapa torjua Nato- jäsenyyttä, mikä olisi meille erittäin vahingollinen hanke. Tällä tavoin keskustelemalla voisimme koota yhteen työväen demo tarvitsemme rakentaessamme yhteistoimintaa Suomen kansan eduksi.

Näyttää siltä, että Suomen kansa ei ole oppinut historiasta mitään sanoi Esko Koivisto. Naton on muuttunut kansojen alistajaksi. Ne jotka eivät maailmanpoliisin tahtoon suostu alistetaan siihen sotilaallisella voimalla. Kulttuuripiirit on valjastettu tälle asialle. Viime sotien uhreista on tehty rikollisia ja hyökkääjien kasvot pestään. Sotaratsuksi Natolle asettuneet taiteilijat saavat kunniapalkintoja ja nostetaan julkisuuden etusivulle. Meidät liitettiin laittomasti EU:iin ja hiljaa hivuttamalla meidät yritetään liittää Natoon. Viimeinen porras tässä näyttää olevan riistää armeijan ylipäällikkyys pois presidentiltä, josta oikeistopiireissä on viime päivinä elämöity Ylipäällikkyys siirrettäisiin Nato- kenraalille, joka alistaisi Suomen armeijan Nato:n sota-ratsuksi. Puolueettomuuspolitiikka on laitettu romukoppaan.

Juhani Tanski kertoi, että Kuopiossa v. -94 valtiosihteeri Jaakko Blomberg sanoi, että EU-jäsenyys ei muuta maamme perinteistä puolueettomuuspolitiikkaa. Samassa tilaisuudessa eversti Herman Kanninen selitti miten Suomi osallistuu Nato:n sotaharjoituksiin ja miten armeijamme aseistuksensa ja komentokielensä osalta saatetaan Nato-yhteensopivaksi. Kysyin silloin, että mitä järkeä on väitteessä, että Suomi säilyttäisi puolueettomuutensa vielä EU-oloissakin ja toimisi samanaikaisesti Naton kiinteänä osana? Tähän Blomberg vastasi, että ei siinä mitään järkeä olekaan, mutta Esko Aho on käskenyt sanoa niin, että Suomi säilyy puolueettomana. Tämä osoittaa millaiseen valehtelijoiden valtakuntaan olemme onnistuneet joutumaan.

Se mitä Herman Kanninen sanoi v. -94 on toteutettu 100 prosenttisesti. Aseistusta Suomi on hankkinut Nato:n koordinoituihin tarpeisiin ja Hornetteja muutetaan hyökkäystarkoituksiin. Viimeisenä ministeritekonaan Erkki Tuomioja sopi Ruotsin kanssa, että yhdessä menemme Naton nopean toiminnan joukkoihin. Tästä Ruotsi myöhemmin kieltäytyi. Osoittaa millaiseen valehtelijoiden klubiin kuulumme.

Kominformin uutisia

ôSata suomalaista sotilasta lisää Afganistaniinô

ñSata suomalaista sotilasta lähetetään Afganistaniin suojaamaan presidentinvaalejaò, kertoo media. Mitä järkeä? Toki Afganistanin tilanne on sillä tavoin sekasortoinen, että oikeille rauhanturvaajille siellä olisi töitä. Kyse on kuitenkin ratkaisevasti aivan muusta.

Ensinnäkin maan sisäisten väkivaltaisuuksien erityisenä aiheuttajana on Yhdysvaltain johtaman sotakoalition aloittama, laiton hyökkäys maahan vuonna 2001. Ei Afganistan valtiona ollut millään tavoin vastuussa 11.9.2001 tapahtumista. Eikä hyökkäyksellä ollut minkäänlaista kansainvälistä mandaattia, vaikka monet yksittäiset valtiot tuolloin antoivatkin sille hyväksyntänsä.

Vaan mikäli maan sisäistä ñrauhanturvaamistaò toteutetaan Yhdysvaltain ja NATOn ehdoilla, niin silloin on kyllä pukki kaalimaan vartijana. Sotakoalition edelleen kasvavat tappiot ja huono sotamenestys ennakoivat, että sinkkiarkuissa sieltä suomalaisiakin takaisin tulee. Mikäli USA/NATOn tarkoitusperät olisivat vilpittömät, heille olisi kelvannut Venäjän, itäisen puolustusliitto CSTOn ja euraasialaisen yhteistyöjärjestö SCO:n useaan otteeseen tarjoama apu. Vaan ei kelpaa. Afganistan kun on länsivaltojen ikioma temmellyskenttä.

Afganistanissa on selvästi ensi sijassa kyse Lännen itsekkäästä geopoliittisesta eduntavoittelusta ja vasta sen jälkeen sisäisestä turvallisuudesta. Tässä tilanteessa Suomenkin hallituksen pitäisi tuntea vastuunsa ja olla astumatta Yhdysvaltain ja talebanien virittämään miinaan.

Epäonnistunut ETY-kokous

Ulkoministeri Alexander Stubb sanoi Helsingissä pidetyn Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön laajan kokouksen jälkeen, että ETY-järjestö on ñtäydessä iskussaò. Hiukan outo ilmaus. Kokouksen päätarkoitus oli toimivien turvallisuusjärjestelyiden luominen Eurooppaan, kuten Venäjän taholta on useaan otteeseen korostettu.

Venäjä ei tarkoittanut sitä, että tässä kokouksessa lyötäisiin lukkoon varsinaisesti uutta turvallisuusjärjestelmää, vaan että siitä keskusteltaisiin asiallisesti. Keskusteluhalukkuus lännen taholla on kuitenkin ollut käytännöllisesti katsoen olematonta. Yhdysvaltain taholta on jopa esitetty avoimesti vihamielisiä ja aggressiivisia lausumia Venäjän varsin vilpittömiksi katsottavia tarkoitusperiä kohtaan.

Nykyinen ETYJ, joka perustuu lähes täysin läntiselle eduntavoittelulle, eikä ota huomioon Venäjän ja sen liittolaisten älyllisiä ja rehellisiä pyrkimyksiä rauhan ja vakauden takaamiselle Euroopassa tuskin osoittaa ETY-järjestön olevan ñtäydessä iskussaò. Päinvastoin, ETYJ on nyt kuin nelijalkainen pöytä, josta toisen puolen jalat puuttuvat. Muistettakoon, että Euroopan tärkeimmät luonnovarat ovat idässä No, kelpaa se Venäjän öljy vallan mainiosti Kiinalle ja Intiallekin.

Venäjän vastuullinen rauhantahtoisuus tulkitaan Lännessä usein jotenkin tarkoituksellisesti eri yhteyksissä ñmyönnytykseksiò. Ei se näin mene. Ei nykyisen Venäjän tarvitse ketään kumarrella. ETY-keskusteluita kuitenkin jatketaan. Hyvä niin, mutta ennen Lännen perusteellista itsetutkiskelua tuloksia lienee jokseenkin turha odottaa.

Viron johto vääristelee toisen maailmansodan historiaa

Moskova, 23.9. (Radioyhtiö Venäjän Ääni) ð Viron johto pitää edelleen kiinni Toisen maailmansodan historian vääristelemisen yrityksistä ja fasismin valkaisemisesta. Nimenomaan näin voidaan tulkita Viron pääministeri Andrus Ansipin ehdotusta viettää syyskuun 22. päivää vastarinnan päivänä.

Syyskuun 22. päivää on tähän asti vietetty Virossa päivänä, jolloin Puna-armeija vapautti Tallinnan fasisteista. Tässä tapauksessa voidaan puhua ideologisesta tihutyöstä, johon Viron pääministeri on ryhtynyt ja jonka taustalla on kyynisiä taka-ajatuksia. Kysymys on mm. virolaisten, fasisti-Saksan puolella taistelleiden maineen palauttamisesta sekä heidän esittämisestään kansallisina vapaustaistelijoina.

Politiikantutkija Vjatsheslav Nikonov totesi asiasta, että tätä politiikkaa Viron johto on harjoittanut jo useamman vuoden ajan. Niitä voimia, jotka taistelivat Puna-armeijan puolella, pidetään pettureina. Puna-armeijaa ja neuvostoarmeijaa pidetään miehittäjinä.

Tämän asenteen pohjalta siirrettiin pois myös Pronssisoturi -patsas Tallinnan keskustasta. Se on myös johtanut entisten SS-veteraaneiden marsseihin Virossa. Tämän politiikan pohjalta on kielletty Neuvostoliiton symboliikka ja esitetään kehotuksia viettää Tallinnan vapauttamisen päivää neuvostoarmeijalle osoitetun vastarinnan päivänä.

Kaikkia näitä toimia voidaan pitää yrityksenä arvioida uudelleen toisen maailmansodan tuloksia, mitkä vahvistettiin Nürnbergin oikeudenkäynnissä. Kirjoittamalla historiaa uudelleen omien poliittisten päämäärien saavuttamiseksi, Viron johto samalla luo edellytykset natsismin palaamiselle. EU:n pitäisi jälleen kiinnittää huomiota tähän, koska Viro on sen jäsenmaa.